

BIJBELKENNIS

LES 1.

OVERZICHT VAN HET EERSTE BOEK SAMUEL.

I. HET RICHTER ZIJN VAN SAMUEL.

1 Samuel 1:1-12:25.

1. De geboorte en roeping van Samuel, 1 Samuel 1:1-2:11.
2. De slechtheid van de zonen van Eli, 1 Samuel 2:12-4:1.
3. De Filistijnen verslaan Israël en veroveren de Ark, 1 Samuel 4:1-7:1.
4. De hervorming door het volk, de Filistijnen verdreven. 1 Samuel 7:2-17.
5. Het volk eist een koning, Saul gezalfd. 1 Samuel 8:1-9.
6. Het koningschap gevestigd. 1 Samuel 10:17-12:25.

II. DE REGERING VAN SAUL.

1 Samuel 13:1-31:13.

1. Overwinningen over de Filistijnen en andere vijanden. 1 Samuel 13:1-14:52.
2. De nederlaag van de Amalekieten, 1 Samuel 15:1-35.
3. David gezalfd en zijn komst bij Saul. 1 Samuel 16:1-23.
4. Het gevecht van David met Goliath. 1 Samuel 17:1-18:5.
5. De jaloezie van Saul en de vlucht van David. Samuel 18:6-20:42.
6. David vogelvrij, zijn vrienden vervolgd. 1 Samuel 21:1-22:23.
7. De pogingen van Saul om David gevangen te nemen. 1 Samuel 23:1-27:12.
8. De laatste oorlog van Saul. 1 Samuel 28:1-31:13.

DEEL I. HET RICHTERSCHAP VAN SAMUEL.

1 Samuel 1:1-12:25.

I. DE GEBOORTE EN TOEWIJDING VAN SAMUEL.

1 Samuel 1:1-2:11.

1. Elkanah en zijn vrouwen. 1 Samuel 1:1-8.
2. Hannah bidt en doet een gelofte. 1 Samuel 1:9-18.
3. Het kind wordt geboren en gewijd. 1 Samuel 1:19-28.
4. Het loflied van Hannah. 1 Samuel 2:1-11.

II. DE SLECHTHEID VAN DE ZONEN VAN ELI.

1 Samuel 2:12-4:1.

1. Hun uitbuiting. 1 Samuel 2:12-17.
2. Elkanah en Hannah beloond. 1 Samuel 2:18-21.
3. Eli bestraft zijn zonen. 1 Samuel 2:22-26.
4. Eli bestraft vanwege de zonden van zijn zonen. 1 Samuel 2:27-36.
5. Eli door Samuel bestraft. 1 Samuel 3:1-18.
6. Opmerkingen over Samuel. 1 Samuel 3:19-4:1.

III. DE FILISTIJNEN VERSLAAN ISRAËL EN VEROVEREN DE ARK.

1 Samuel 4:1-7:1.

1. De strijd en de nederlaag. 1 Samuel 4:1-11.
2. De gevolgen voor 1 Samuel 4:12-18.
3. Het gevolg voor de vrouw van Pinehas. 1 Samuel 4:19-22.
4. De Ark in de Tempel van Dagon. 1 Samuel 5:1-7.
5. De Ark teistert de Filistijnen. 1 Samuel 5:8-12.
6. De Ark naar Israël teruggestuurd. 1 Samuel 6:1-16.
7. Organisatie van de Filistijnen.

IV. DE HERVORMING ONDER HET VOLK EN DE FILISTIJNEN VERDREVEN.

1 Samuel 7:2-17.

1. De hervorming. 1 Samuel 7:2-4.
2. Een berouwvolle bijeenkomst in Mizpa. 1 Samuel 7:5-6.
3. De Filistijnen vallen aan maar worden verslagen. 1 Samuel 7:7-14.
4. Samuel's handelen als richter. 1 Samuel 7:15-17.

V. EEN KONING WORDT GEËIST EN SAUL WORDT GEZALFD.

1 Samuel 8:1-10:16.

1. De eis en aanleiding daartoe. 1 Samuel 8:1-9.
2. De nadelen van een monarchie uiteengezet. 1 Samuel 8:10-22.
3. Saul wordt bij Samuel gebracht. 1 Samuel 9:1-14.
4. Saul wordt geëerd door de ouden. 1 Samuel 9:15-24.
5. Saul in het geheim gezalfd. 1 Samuel 9:25-10:1.
6. Saul wordt bevestigd door tekenen. 1 Samuel 10:2-13.
7. Het geheim bewaard. 1 Samuel 10:14-16.

VI. HET KONINKRIJK OPGERICHT.

1 Samuel 10:17-12:25.

1. Saul wordt openbaar gekozen. 1 Samuel 10:17-27.
2. Jabes-Gilead ontzet door Saul. 1 Samuel 11:1-13.
3. Het koninkrijk bevestigd. 1 Samuel 11:14-15.
4. Afscheidstoespraak van Samuel. 1 Samuel 12:1-25.

DEEL 2. DE REGERING VAN SAUL.

1 Samuel 13:1-31:13.

I. OVERWINNINGEN OVER DE FILISTIJNEN EN ANDERE VIJANDEN.

1 Samuel 13:1-14:52.

2. Saul pleegt heiligschennis. 1 Samuel 13:8-14.
3. Saul in Geba, het land geplunderd door de Filistijnen.
4. Een dappere aanval door Jonathan. 1 Samuel 14:1-15.
5. De Filistijnen verslagen en achtervolgd. 1 Samuel 14:16-31.

6. Heat volk zondigt door te eten. 1 Samuel 14:32-35.
7. Jonathan in gevaar maar door het volk gered. 1 Samuel 14:36-46.
8. Andere overwinningen van Saul. 1 Samuel 14:47-48.
9. De familie van Saul. 1 Samuel 14:49-51.
10. Vijandelijkheid van de Filistijnen en het gedrag van Saul. 1 Samuel 14:52.

II. DE SLACHTING VAN DE AMALEKIETEN.

1 Samuel 15:1-35.

1. De taak van Saul. 1 Samuel 15:1-3.
2. De uitvoering van die taak. 1 Samuel 15:4-9.
3. Samuel gezonden ter bestraffing van Saul. 1 Samuel 15:10-23.
4. Saul bekeert zich. 1 Samuel 15:24-31.
5. Samuel doodt Agag en vertrekt. 1 Samuel 15:32-35.

III. DAVID WORDT GEZALFD EN BIJ SAUL GEBRACHT.

1 Samuel 16:1-23.

1. Samuel gezonden om een koning te zalven. 1 Samuel 16:1-5.
2. David geselecteerd en gezalfd. 1 Samuel 16:6-13.
3. Saul's kwade geest en de harp van David. 1 Samuel 16:14-23.

IV. HET GEVECHT VAN DAVID MET GOLIATH.

1 Samuel 17:1-18:5.

1. Posities van de legers en de uitdaging van Goliath. 1 Samuel 17:1-11.
2. Verder verslag van David en zijn familie. 1 Samuel 17:12-16.
3. David wordt naar het kamp gestuurd. 1 Samuel 17:17-22.
4. Hij aanvaardt de uitdaging van Goliath. 1 Samuel 17:23-27.
5. Goliath verslagen en de Filistijnen verdreven. 1 Samuel 17:38-54.
6. Saul vraagt naar de vader van David. 1 Samuel 17:55-58.
7. Jonathan's liefde voor David. 1 Samuel 18:1-5.

V. DE JALOEZIE VAN SAUL EN DE VLUCHT VAN DAVID.

1 Samuel 18:6-20:42.

1. Het begin van de jaloezie. 1 Samuel 18:6-11.
2. David's eerste bevordering. 1 Samuel 18:12-16.
3. Saul voert listen uit om David te doden. 1 Samuel 18:17-30.
4. Jonathan neemt David in bescherming. 1 Samuel 19:1-7.
5. Derde poging om David te doden. 1 Samuel 19:8-17.
6. David door Samuel beschermd. 1 Samuel 19:18-24.
7. David's beroep op Jonathan. 1 Samuel 20:1-11.
8. De eed van vriendschap en een afgesproken teken. 1 Samuel 20:12-23.
9. De gebeurtenis tijdens het feest. 1 Samuel 20:24-34.
10. Het teken wordt gegeven en de vrienden nemen afscheid. 1 Samuel 20:35-42.

VI. DAVID EEN VOGELVRIJE, ZIJN VRIENDEN WORDEN VERVOLGD.

1 Samuel 21:1-22:23.

1. David krijgt brood en een zwaard van de priester. 1 Samuel 21:1-9.
2. Hij zoekt een schuilplaats in Gath. 1 Samuel 21:10-15.
3. Hij vlucht naar een grot en wordt leider van een groep. 1 Samuel 22:1-2.
4. Hij zorgt voor zijn ouders. 1 Samuel 22:3-5.
5. Doeg verraadt hem en doodt de priesters. 1 Samuel 22:6-23.

VII. SAUL'S POGINGEN OM DAVID GEVANGEN TE NEMEN.

1 Samuel 23:1-27:12.

1. David bevrijdt Keilah van de Filistijnen. 1 Samuel 23:1-5.
2. Saul's eerste poging. 1 Samuel 23:6-13.
3. Jonathan en David herbevestigen hun verbond. 1 Samuel 23:14-18.
4. De Zifieten verraden David en de tweede poging van Saul. 1 Samuel 23:19-29.
5. Saul's derde poging. 1 Samuel 24:1-22.
6. De dood van Samuel. 1 Samuel 25:1.
7. David wordt beledigd door Nabal. 1 Samuel 25:2-13.
8. Abigaïl wordt gewaarschuwd en neemt maatregelen. 1 Samuel 25:14-31.
9. Het resultaat voor alle partijen. 1 Samuel 25:32-44.
10. Saul's vierde poging. 1 Samuel 26:1-25.
11. David gaat weer naar Achis. 1 Samuel 27:1-7.
12. Een overval op niet-Joodse stammen. 1 Samuel 27:8-12.

VIII. SAUL'S LAATSTE OORLOG.

1 Samuel 28:1-31:13.

1. De Filistijnen The Filistijnen. 1 Samuel 28:1-4.
2. Saul raadpleegt een occultiste. 1 Samuel 28:5-25.
3. De vorige tocht van de Filistijnen en de verwerping van David. 1 Samuel 29:1-11.
4. Een ramp in Ziklag. 1 Samuel 30:1-6.
5. De overvallers overvallen en verslagen. 1 Samuel 30:7-29.
6. De buit verdeeld. 1 Samuel 30:21-31.
7. De veldslag en de dood van Saul. 1 Samuel 31:1-7.
8. De begrafenis van de lichamen van Saul en zijn zonen. 1 Samuel 31:8-13.

LES 2.

DEEL 1. HET RICHTERSCHAP VAN SAMUEL.

1 Samuel 1:1-12:25.

1. De geboorte en roeping van Samuel.

1. Elkana en zijn vrouwen.

1 Samuel 1:1-8.

1 Daar was een man van Ramathaim-zofim, van het gebergte van Efraim, wiens naam was Elkana, een zoon van Jerocham, den zoon van Elihu, den zoon van Tochu, den zoon van Zuf, een Efrathiet.

2 En hij had twee vrouwen; de naam van de ene was Hanna, en de naam van de andere was Peninna. Peninna nu had kinderen, maar Hanna had geen kinderen.

3 Deze man nu ging opwaarts uit zijn stad van jaar tot jaar om te aanbidden, en om te offeren den HEERE der heirscharen te Silo; en aldaar waren priesters des HEEREN, Hofni, en Pinehas, de twee zonen van Eli.

4 En het geschiedde op dien dag, als Elkana offerde, zo gaf hij aan Peninna, zijn huisvrouw, en aan al haar zonen en haar dochteren, delen.

5 Maar aan Hanna gaf hij een aanzienlijk deel, want hij had Hanna lief; doch de HEERE had haar baarmoeder toegesloten.

6 En haar tegenpartijdige tergde haar ook met terging, om haar te vergrimmen, omdat de HEERE haar baarmoeder toegesloten had.

7 En alzo deed hij jaar op jaar; van dat zij opging tot het huis des HEEREN, zo tergde zij haar alzo; daarom weende zij en at niet.

8 Toen zeide Elkana, haar man: Hanna, waarom weent gij, en waarom eet gij niet, en waarom is uw hart kwalijk gesteld? Ben ik u niet beter dan tien zonen?

(1) Geef de betekenis van Ramataïm-Zofim. 1 Samuel 1:1.

(2) Uit welke stam en familie kwam Samuel? 1 Samuel 1:1. Vergelijk met 1 Kronieken 6:33-38.

(3) Waarom een Efraïmiet genoemd? 1 Samuel 1:1.

(4) Welk soort offers? 1 Samuel 1:4-7. Vergelijk met Leviticus 7:15-17.

(5) Wat zijn de effecten van polygamie (veelwijverij) die we hier zien? 1 Samuel 1:5-8.

(6) Waarom naar Silo gaan? 1 Samuel 1:3. Vergelijk met Jozua 18:1.

2. Hannah bidt en doet een gelofte.

1 Samuel 1:9-18.

9 Toen stond Hanna op, nadat hij gegeten, en nadat hij gedronken had te Silo. En Eli, de priester, zat op een stoel bij een post van den tempel des HEEREN.

10 Zij dan viel bitterlijk bedroefd zijnde, zo bad zij tot den HEERE, en zij weende zeer.

11 En zij beloofde een gelofte, en zeide: HEERE der heirscharen, zo Gij eenmaal de ellende Uwer dienstmaagd aanziet, en mijner gedenkt, en Uw dienstmaagd niet vergeet, maar geeft aan Uw dienstmaagd een mannelijk zaad, zo zal ik dat den HEERE geven al de dagen zijns levens, en er zal geen scheermes op zijn hoofd komen.

12 Het geschiedde nu, als zij evenzeer bleef biddende voor het aangezicht des HEEREN, zo gaf Eli acht op haar mond.

13 Want Hanna sprak in haar hart; alleenlijk roerden zich haar lippen, maar haar stem werd niet gehoord; daarom hield Eli haar voor dronken.

14 En Eli zeide tot haar: Hoe lang zult gij u dronken aanstellen? Doe uw wijn van u.

15 Doch Hanna antwoordde en zeide: Neen, mijn heer! ik ben een vrouw, bezwaard van geest; ik heb noch wijn, noch sterken drank gedronken; maar ik heb mijn ziel uitgegoten voor het aangezicht des HEEREN.

16 Acht toch uw dienstmaagd niet voor een dochter Belials; want ik heb tot nu toe gesproken uit de veelheid van mijn gedachten en van mijn verdriet.

17 Toen antwoordde Eli en zeide: Ga heen in vrede, en de God Israels zal uw bede geven, die gij van Hem gebeden hebt.

18 En zij zeide: Laat uw dienstmaagd genade vinden in uw ogen! Alzo ging die vrouw haars weegs; en zij at, en haar aangezicht was haar zodanig niet meer.

(1) Hoe hem aan de Heer te geven? 1 Samuel 1:11.

(2) Waarom geen scheermes? 1 Samuel 1:11. Vergelijk met Numeri 6:18.

(3) Wat betekent 'dochter van Belial'? 1 Samuel 1:16.

(4) Waarom 'niet meer bedroefd zijn'? 1 Samuel 1:18. Vergelijk met 1 Samuel 1:17.

(5) Waar was Eli? 1 Samuel 1:3-9 4:18.

(6) Wat is 'de Tempel van de Heer'? 1 Samuel 1:9.

3. DE KINDEREN GEBOREN EN GEWIJD.

1 Samuel 1:19-28.

19 En zij stonden des morgens vroeg op, en zij aanbaden voor het aangezicht des HEEREN, en zij keerden weder, en kwamen tot hun huis te Rama. En Elkana bekende zijn huisvrouw Hanna, en de HEERE gedacht aan haar.

20 En het geschiedde, na verloop van dagen, dat Hanna bevrucht werd, en baarde een zoon, en zij noemde zijn naam Samuel: Want, zeide zij, ik heb hem van den HEERE gebeden.

21 En die man, Elkana toog op met zijn ganse huis, om den HEERE te offeren het jaarlijkse offer, en zijn gelofte.

22 Doch Hanna toog niet op; maar zij zeide tot haar man: Als de jongen gespeend is, dan zal ik hem brengen, dat hij voor het aangezicht des HEEREN verschijne, en blijve daar tot in eeuwigheid.

23 En Elkana, haar man, zeide tot haar: Doe, wat goed is in uw ogen; blijf, totdat gij hem zult gespeend hebben; de HEERE bevestige naar Zijn woord! Alzo bleef de vrouw, en zoogde haar zoon, totdat zij hem speende.

24 Daarna, als zij hem gespeend had, bracht zij hem met zich opwaarts, met drie varren, en een efa meels, en een fles met wijn; en zij bracht hem in het huis des HEEREN te Silo; en het jongskens was zeer jong.

25 En zij slachtten een var; also brachten zij het kind tot Eli.

26 En zij zeide: Och, mijn heer! zo waarachtig als uw ziel leeft, mijn heer! Ik ben die vrouw, die hier bij u stond, om den HEERE te bidden.

27 Ik bad om dit kind, en de HEERE heeft mij mijn bede gegeven, die ik van Hem gebeden heb.

28 Daarom heb ik hem ook den HEERE overgegeven al de dagen, die hij wezen zal; hij is van en HEERE gebeden. En hij bad aldaar den HEERE aan.

(1) Wat betekent deze naam? 1 Samuel 1:20.

(2) Waarom slechts een jaarlijks offer? 1 Samuel 1:21.

(3) Waarom drie stieren en slechts een geofferd?

(4) Waarom het meel en de wijn? 1 Samuel 1:24. Vergelijk met Numeri 28:11-14.

4. HANNAH'S LIED VAN LOF.

1 Samuel 2:1-11.

1 Toen bad Hanna en zeide: Mijn hart springt van vreugde op in den HEERE; mijn hoorn is verhoogd in den HEERE; mijn mond is wijd opgedaan over mijn vijanden; want ik verheug mij in Uw heil.

2 Er is niemand heilig, gelijk de HEERE; want er is niemand dan Gij, en er is geen rotssteen, gelijk onze God!

3 Maakt het niet te veel, dat gij hoog, hoog zoudt spreken, dat iets hards uit uw mond zou gaan; want de HEERE is een God der wetenschappen, en Zijn daden zijn recht gedaan.

4 De boog der sterken is gebroken; en die struikelden, zijn met sterkte omgord.

5 Die verzadigd waren, hebben zich verhuurd om brood, en die hongerig waren, zijn het niet meer; totdat de onvruchtbare zeven heeft gebaard, en die vele kinderen had, krachteloos is geworden.

6 De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weder opkomen.

7 De HEERE maakt arm en maakt rijk; Hij vernedert, ook verhoogt Hij.

8 Hij verheft den geringe uit het stof, en den nooddruftige verhoogt Hij uit den drek, om te doen zitten bij de vorsten, dat Hij hen den stoel der ere doe beerven; want de grondvesten des aardrijks zijn des HEEREN, en Hij heeft de wereld daarop gezet.

9 Hij zal de voeten Zijner gunstgenoten bewaren; maar de goddelozen zullen zwijgen in duisternis; want een man vermag niet door kracht.

10 Die met den HEERE twisten, zullen verpletterd worden; Hij zal in den hemel over hen donderen; de HEERE zal de einden der aarde richten, en zal Zijn Koning sterkte geven, en den hoorn Zijns Gezalfden verhogen.

11 Daarna ging Elkana naar Rama in zijn huis; maar de jongeling was den HEERE dienende voor het aangezicht van den priester Eli.

(1) Was zij geïnspireerd?

(2) Welke koning wordt naar verwezen in 1 Samuel 2:10?

(3) Wat was de leeftijd van het kind? Wat was zijn taak, bediening? 1 Samuel 2:11. Vergelijk met 1 Samuel 2:18-19, 24.

(4) Wat is typerend voor Samuel?

II. DE SLECHTHEID VAN DE ZONEN VAN ELI.

1 Samuel 2:12-4:1.

1. Hun zelf-verheffing. 1 Samuel 2:12-17.

12 Doch de zonen van Eli waren kinderen Belials; zij kenden den HEERE niet.

13 Want de wijze dier priesters met het volk was, dat, wanneer iemand een offerande offerde, des priesters jongen kwam, terwijl het vlees kookte, met een drietandigen krauwel in zijn hand;

14 En sloeg in de teile, of in den ketel, of in de pan, of in den pot; al wat de krauwel optrok, dat nam de priester voor zich. Alzo deden zij aan al de Israëlieten, die te Silo kwamen.

15 Ook eer zij het vet aanstaken, kwam des priesters jongen, en zeide tot den man, die offerde: Geef dat vlees om te braden voor den priester; want hij zal geen gekookt vlees van u nemen, maar rauw.

16 Wanneer nu die man tot hem zeide: Zij zullen dat vet als heden ganselijk aansteken, zo neem dan voor u, gelijk als het uw ziel lusten zal; zo zeide hij tot hem: Nu zult gij het immers geven, en zo niet, ik zal het met geweld nemen.

17 Alzo was de zonde dezer jongelingen zeer groot voor het aangezicht des HEEREN; want de lieden verachtten het spijsoffer des HEEREN.

(1) Waarom was het vlees gekookt? 1 Samuel 2:13.

(2) Wat is er te zeggen over het vet? 1 Samuel 2:15-16.

(3) Waarom werd het offer verworpen? 1 Samuel 2:17.

2. Elkana en Hannah beloond..

1 Samuel 2:18-21.

18 Doch Samuel diende voor het aangezicht des HEEREN, zijnde een jongeling, omgord met den linnen lijfrok.

19 En zijn moeder maakte hem een kleinen rok, en bracht hem dien van jaar tot jaar, als zij opkwam met haar man, om het jaarlijkse offer te offeren.

20 En Eli zegende Elkana, en zijn huisvrouw, en zeide: De HEERE geve u zaad uit deze vrouw voor de bede, die zij den HEERE afgebeden heeft. En zij gingen naar zijn plaats.

21 Want de HEERE bezocht Hanna, en zij werd bevrucht, en baarde drie zonen en twee dochters; en de jongeling Samuel werd groot bij den HEERE.

(1) Waarom een ephod? 1 Samuel 2:18.

3. ELI BESTRAFT ZIJN ZONEN.

1 Samuel 2:22-26.

22 Doch Eli was zeer oud, en hoorde al, wat zijn zonen aan gans Israel deden, en dat zij sliepen bij de vrouwen, die met hopen samenkwamen aan de deur van de tent der samenkomst.

23 En hij zeide tot hen: Waarom doet gij al zulke dingen, dat ik deze uw boze stukken hore van dit ganse volk?

24 Niet, mijn zonen; want dit is geen goed gerucht, dat ik hoor; gij maakt, dat het volk des HEEREN overtreedt.

25 Wanneer een mens tegen een mens zondigt, zo zullen de goden hem oordelen; maar wanneer een mens tegen den HEERE zondigt, wie zal voor hem bidden? Doch zij hoorden de stem huns vaders niet, want de HEERE wilde hen doden.

26 En de jongeling Samuel nam toe, en werd groot en aangenaam beide bij den HEERE en ook bij de mensen.

(1) Welke vrouwen waren dit? 1 Samuel 2:22. Vergelijk met Exodus 38:8.

(2) Onderscheid tussen zonde? 1 Samuel 2:25.

(3) Wat zegt het: omdat de Heer hen zou slaan?

4. ELI BESTRAFT VANWEGE DE ZONDEN VAN ZIJN ZONEN.

1 Samuel 2:27-36.

27 En er kwam een man Gods tot Eli, en zeide tot hem: Zo zegt de HEERE: Heb Ik Mij klaarlijk geopenbaard aan het huis uws vaders, toen zij in Egypte waren, in het huis van Farao?

28 En Ik heb hem uit alle stammen van Israel Mij ten priester verkoren, om te offeren op Mijn altaar, om het reukwerk aan te steken, om den efod voor Mijn aangezicht te dragen; en heb aan het huis uws vaders gegeven al de vuurofferen van de kinderen Israels.

29 Waarom slaat gijlieden achteruit tegen Mijn slachtoffer, en tegen Mijn spijsoffer, hetwelk Ik geboden heb in de woning; en eert uw zonen meer dan Mij, dat gijlieden u mest van het voornaamste van alle spijsoffers van Mijn volk Israel?

30 Daarom spreekt de HEERE, de God Israels: Ik had wel klaarlijk gezegd: Uw huis en uws vaders huis zouden voor Mijn aangezicht wandelen tot in eeuwigheid; maar nu spreekt de HEERE: Dat zij verre van Mij; want die Mij eren, zal Ik eren, maar die Mij versmaden, zullen licht geacht worden.

31 Zie, de dagen komen, dat Ik uw arm zal afhouden, en den arm van uws vaders huis, dat er geen oud man in uw huis wezen zal.

32 En gij zult aanschouwen de benauwdheid der woning Gods, in plaats van al het goede, dat Hij Israel zou gedaan hebben; en er zal te genen dage een oud man in uw huis zijn.

33 Doch de man, dien Ik u niet zal uitroeien van Mijn altaar, zou zijn om uw ogen te verteren, en om uw ziel te bedroeven; en al de menigte uws huizes zal sterven, mannen geworden zijnde.

34 Dit nu zal u een teken zijn, hetwelk over uw beide zonen, over Hofni en Pinehas, komen zal: op een dag zullen zij beiden sterven.

35 En Ik zal Mij een getrouwen priester verwekken; die zal doen, gelijk als in Mijn hart en in Mijn ziel zijn zal; dien zal Ik een bestendig huis bouwen, en hij zal altijd voor het aangezicht Mijns Gezalfden wandelen.

36 En het zal geschieden, dat al wie van uw huis zal overig zijn, zal komen, om zich voor hem neder te buigen voor een stukje gelds, en een bolle broods, en zal zeggen: Neem mij toch aan tot enige priesterlijke bediening, dat ik een bete broods moge eten.

(1) Wat wordt bedoeld met ‘man van God’? 1 Samuel 2:27.

(2) Welke vader? 1 Samuel 2:27.

(3) Wat betekent: ‘schoppen tegen het offer? 1 Samuel 2:29.

(4) Hoe heeft hij zijn zonen boven God gesteld? 1 Samuel 2:29.

(5) Regeren om mensen te eren? 1 Samuel 2:30.

(6) Welke straf? 1 Samuel 2:31, 34-36.

5. ELI BESTRAFT MIDDELS SAMUEL.

1 Samuel 3:1-18.

3

1 En de jongeling Samuel diende den HEERE voor het aangezicht van Eli; en het woord des HEEREN was dierbaar in die dagen; er was geen openbaar gezicht.

2 En het geschiedde te dien dage, als Eli op zijn plaats nederlag (en zijn ogen begonnen donker te worden, dat hij niet zien kon),

3 En Samuel zich ook nedergelegd had, eer de lampe Gods uitgedaan werd, in den tempel des HEEREN, waar de ark Gods was,

4 Dat de HEERE, Samuel riep; en hij zeide: Zie, hier ben ik.

5 En hij liep tot Eli en zeide: Zie, hier ben ik, want gij hebt mij geroepen. Doch hij zeide: Ik heb niet geroepen, keer weder, leide u neder. En hij ging heen en legde zich neder.

6 Toen riep de HEERE Samuel wederom; en Samuel stond op; en ging tot Eli, en zeide: Zie, hier ben ik, want gij hebt mij geroepen. Hij dan zeide: Ik heb u niet geroepen, mijn zoon; keer weder, leg u neder.

7 Doch Samuel kende den HEERE nog niet; en het woord des HEEREN was aan hem nog niet geopenbaard.

8 Toen riep de HEERE Samuel wederom, ten derden maal; en hij stond op, en ging tot Eli, en zeide: Zie, hier ben ik, want gij hebt mij geroepen. Toen verstond Eli, dat de HEERE den jongeling riep.

9 Daarom zeide Eli tot Samuel: Ga heen, leg u neder, en het zal geschieden, zo Hij u roept, zo zult gij zeggen: Spreek, HEERE, want Uw knecht hoort. Toen ging Samuel heen en leide zich aan zijn plaats.

10 Toen kwam de HEERE, en stelde Zich daar, en riep gelijk de andere malen: Samuel, Samuel! En Samuel zeide: Spreek, want Uw knecht hoort.

11 En de HEERE zeide tot Samuel: Zie, Ik doe een ding in Israel, dat al wie het horen zal, dien zullen zijn beide oren klinken.

12 Te dienzelven dage zal Ik verwekken over Eli alles, wat Ik tegen zijn huis gesproken heb; Ik zal het beginnen en voleinden.

13 Want Ik heb hem te kennen gegeven, dat Ik zijn huis rechten zal tot in eeuwigheid, om der ongerechtigheids wil, die hij geweten heeft; want als zijn zonen zich hebben vervloekt gemaakt, zo heeft hij hen niet eens zuur aangezien.

14 Daarom dan heb Ik het huis van Eli gezworen: Zo de ongerechtigheid van het huis van Eli tot in eeuwigheid zal verzoend worden door slachtoffer of door spijsoffer!

15 Samuel nu lag tot aan den morgen; toen deed hij de deuren van het huis des HEEREN open; doch Samuel vreesde dit gezicht aan Eli te kennen te geven.

16 Toen riep Eli Samuel, en zeide: Mijn zoon Samuel! Hij dan zeide: Zie, hier ben ik.

17 En hij zeide: Wat is het woord, dat Hij tot u gesproken heeft? Verberg het toch niet voor mij; God doe u zo, en zo doe Hij daartoe, indien gij een woord voor mij verbergt van al de woorden, die Hij tot u gesproken heeft!

18 Toen gaf hem Samuel te kennen al die woorden, en verborg ze voor hem niet. En hij zeide: Hij is de HEERE; Hij doe, wat goed is in Zijn ogen!

(1) In welke betekenis ‘kostbaar’? 1 Samuel 3:1.

(2) Welke lamp. en op welk moment van de nacht? 1 Samuel 3:3.

(3) Waarom slapen in de Tempel? 1 Samuel 3:3.

(4) Welke deuren van het huis? 1 Samuel 3:15.

(5) Welk karakter had Eli? 1 Samuel 3:18.

6. OPMERKINGEN OVER SAMUEL.

1 Samuel 3:19-4:1.

19 Samuel nu werd groot; en de HEERE was met hem, en liet niet een van al Zijn woorden op de aarde vallen.

20 En gans Israel, van Dan tot Ber-seba toe, bekende, dat Samuel bevestigd was tot een profeet des HEEREN.

21 En de HEERE voer voort te verschijnen te Silo; want de HEERE openbaarde Zich aan Samuel te Silo, door het woord des HEEREN.

1 En het woord van Samuel geschiedde aan gans Israel. En Israel toog uit, den Filistijnen tegemoet, ten strijde, en legerde zich bij Eben-haezer, maar de Filistijnen legerden zich bij Afek.

(1) Hoe leerde heel Israël dat Samuel een profeet was? 1 Samuel 3:20.

(2) Wat betekent ‘van Dan tot Berseba’? 1 Samuel 3:20.

(3) Op welke manier kwamen zijn woorden bij geheel Israël? 1 Samuel 4:1.

III. DE FILISTIJNEN VERSLAAN ISRAËL EN VEROVEREN DE ARK.

1 Samuel 4:1-7:1.

1. DE OORLOG EN DE NEDERLAAG.

1 Samuel 4:1-11.

1 En het woord van Samuel geschiedde aan gans Israel. En Israel toog uit, den Filistijnen tegemoet, ten strijde, en legerde zich bij Eben-haezer, maar de Filistijnen legerden zich bij Afek.

2 En de Filistijnen stelden zich in slagorden, om Israel te ontmoeten; en als zich de strijd uitspreidde, zo werd Israel voor der Filistijnen aangezicht geslagen; want zij sloegen in de slagorden in het veld omtrent vier duizend man.

3 Als het volk wederom in het leger gekomen was, zo zeiden de oudsten van Israel: Waarom heeft ons de HEERE heden geslagen voor het aangezicht der Filistijnen? Laat ons van Silo tot ons nemen de ark des verbonds des HEEREN, en laat die in het midden van ons komen, opdat zij ons verlosse van de hand onzer vijanden.

4 Het volk dan zond naar Silo, en men bracht van daar de ark des verbonds des HEEREN der heirscharen, die tussen de cherubim woont; en de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, waren daar met de ark des verbonds van God.

5 En het geschiedde, als de ark des verbonds des HEEREN in het leger kwam, zo juichte gans Israel met een groot gejuich, alzo dat de aarde dreunde.

6 Als nu de Filistijnen de stem van het juichen hoorden, zo zeiden zij: Wat is de stem van dit grote juichen in het leger der Hebreen? Toen vernamen zij, dat de ark des HEEREN in het leger gekomen was.

7 Daarom vreesden de Filistijnen, want zij zeiden: God is in het leger gekomen. En zij zeiden: Wee ons, want diergelijke is gisteren en eergisteren niet geschied!

8 Wee ons, wie zal ons redden uit de hand van deze heerlijke goden? Dit zijn dezelfde goden, die de Egyptenaars met alle plagen geplaagd hebben, bij de woestijn.

9 Zijt sterk, en weest mannen, gij Filistijnen, opdat gij de Hebreen niet misschien dient, gelijk als zij ulieden gediend hebben; zo zijt mannen, en strijdt.

10 Toen streden de Filistijnen, en Israel werd geslagen, en zij vloden een iegelijk in zijn tenten; en er geschiedde een zeer grote nederlaag, zodat er van Israel vielen dertig duizend voetvolks.

11 En de ark Gods werd genomen, en de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, stierven.

(1) Waar was Eben-Ezer? 1 Samuel 4:1. Zie ook 1 Samuel 7:12.

(2) Afek? 1 Samuel 4:1. (Afek betekent fortificatie)

(3) Waarom vielen de Filistijnen aan? 1 Samuel 4:1. Zie ook Richteren 12:1 16:31.

(4) Waarom achter de Ark aangaan? 1 Samuel 4:3.

(5) Waarom de onrust bij de Filistijnen? 1 Samuel 4:7.

2. HET EFFECT OP ELI.

1 Samuel 4:12-18.

12 Toen liep er een Benjaminit uit de slagorden, en kwam te Silo denzelfden dag; en zijn klederen waren gescheurd, en er was aarde op zijn hoofd.

13 En als hij kwam, ziet, zo zat Eli op een stoel aan de zijde van den weg, uitziende; want zijn hart was sidderende vanwege de ark Gods. Als die man kwam, om zulks te verkondigen in de stad, toen schreeuwde de ganse stad.

14 En als Eli de stem des geroeps hoorde, zo zeide hij: Wat is de stem dezer beroerte? Toen haastte zich die man, en hij kwam en boodschapte het aan Eli.

15 (Eli nu was een man van acht en negentig jaren, en zijn ogen stonden stijf, dat hij niet zien kon.)

16 En die man zeide tot Eli: Ik ben het, die uit de slagorden kom, en ik ben heden uit de slagorden gevloten. Hij dan zeide: Wat is er geschied, mijn zoon?

17 Toen antwoordde hij, die de boodschap bracht, en zeide: Israel is gevloten voor het aangezicht der Filistijnen, en er is ook een grote nederlaag onder het volk geschied; daarenboven zijn uw twee zonen, Hofni en Pinehas, gestorven, en de ark Gods is genomen.

18 En het geschiedde, als hij van de ark Gods vermeldde, zo viel hij achterwaarts van den stoel af, aan de zijde der poort, en brak den nek, en stierf; want de man was oud en zwaar; en hij richtte Israel veertig jaren.

(1) Waarom deze bezorgdheid om de Ark? 1 Samuel 4:13,18.

(2) Viel zijn richterschap in de zelfde tijd als dan van Simson? 1 Samuel 4:18. Zie ook Richteren 13:1 16:31.

(3) Omschrijf Silo.

(4) Aan welke poort zat Eli? 1 Samuel 4:18. Zie ook 1 Samuel 4:13-14.

3. HET EFFECT OP DE VROUW VAN PINEHAS.

1 Samuel 4:19-22.

19 En zijn schoondochter, de huisvrouw van Pinehas, was bevrucht, zij zou baren; als deze de tijding hoorde, dat de ark Gods genomen was, en haar schoonvader gestorven was, en haar man, zo kromde zij zich, en baarde; want haar weenen overvielen haar.

20 En omtrent den tijd van haar sterven, zo spraken de vrouwen, die bij haar stonden: Vrees niet, want gij hebt een zoon gebaar. Doch zij antwoordde niet, en nam het niet ter harte.

21 En zij noemde het jongskens Ikabod, zeggende: De eer is weggevoerd uit Israel! Omdat de ark Gods gevangelijk weggevoerd was, en om haars schoonvaders en haars mans wil.

22 En zij zeide: De eer is gevangelijk weggevoerd uit Israel, want de ark Gods is genomen.

(1) Wat betekent Ikabod? 1 Samuel 4:21.

(2) Welke spreekwoord-betekenis heft deze naam?

(3) Welke lessen kunnen we trekken uit het gedrag van Eli en zijn zonen?

4. DE ARK IN DE TEMPEL VAN DAGON.

1 Samuel 5:1-7.

1 De Filistijnen nu namen de ark Gods, en zij brachten ze van Eben-haezer tot Asdod.

2 En de Filistijnen namen de ark Gods, en zij brachten ze in het huis van Dagon, en stelden ze bij Dagon.

3 Maar als die van Asdod des anderen daags vroeg opstonden, ziet, zo was Dagon op zijn aangezicht ter aarde gevallen voor de ark des HEEREN. En zij namen Dagon en zetten hem weder op zijn plaats.

4 Toen zij nu des anderen daags des morgens vroeg opstonden, ziet, Dagon lag op zijn aangezicht ter aarde gevallen voor de ark des HEEREN; maar het hoofd van Dagon, en de

beide palmen zijner handen afgehouden, aan den dorpel; alleenlijk was Dagon daarop overgebleven.

5 Daarom treden de priesters van Dagon, en allen, die in het huis van Dagon komen, niet op den dorpel van Dagon te Asdod, tot op dezen dag.

6 Doch de hand des HEEREN was zwaar over die van Asdod, en verwoestte hen; en Hij sloeg ze met spenen, Asdod en haar landpalen.

7 Toen nu de mannen te Asdod zagen, dat het alzo toeging, zo zeiden zij: Dat de ark des Gods van Israel bij ons niet blijve; want Zijn hand is hard over ons, en over Dagon, onzen god.

(1) Waarom stond de Ark daar?

(2) Wie was Dagon?

(3) Waarom het gebouw niet vernietigen? 1 Samuel 5:7.

5. DE ARK VEROORZAAKT PLAGEN BIJ DE FILISTIJNEN.

1 Samuel 5:8-12.

8 Daarom zonden zij heen, en verzamelden tot zich al de vorsten der Filistijnen, en zij zeiden: Wat zullen wij met de ark des Gods van Israel doen? En die zeiden: Dat de ark des Gods van Israel rondom Gath ga. Alzo droegen zij de ark des Gods van Israel rondom.

9 En het geschiedde, nadat zij die hadden rondom gedragen, zo was de hand des HEEREN tegen die stad met een zeer grote kwelling; want Hij sloeg de lieden dier stad van den kleine tot den grote, en zij hadden spenen in de verborgene plaatsen.

10 Toen zonden zij de ark Gods naar Ekron; maar het geschiedde, als de ark Gods te Ekron kwam, zo riepen die van Ekron, zeggende: Zij hebben de ark des Gods van Israel tot mij rondom gebracht, om mij en mijn volk te doden.

11 En zij zonden heen, en vergaderden al de vorsten der Filistijnen, en zeiden: Zendt de ark des Gods van Israel heen, dat zij wederkere tot haar plaats, opdat zij mij en mijn volk niet dode; want er was een dodelijke kwelling in de ganse stad, en de hand Gods was er zeer zwaar.

12 En de mensen, die niet stierven, werden geslagen met spenen, zodat het geschrei der stad opklom naar den hemel.

(1) Geef de locatie van deze steden.

6. DE ARK TERUGGESTUURD NAAR ISRAËL.

1 Samuel 6:1-16.

1 Als nu de ark des HEEREN zeven maanden in het land der Filistijnen geweest was,

2 Zo riepen de Filistijnen de priesters en de waarzeggers, zeggende: Wat zullen wij met de ark des HEEREN doen? Laat ons weten, waarmede wij ze aan haar plaats zenden zullen.

3 Zij dan zeiden: Indien gij de ark des Gods van Israel wegzendt, zendt haar niet ledig weg, maar vergeldt Hem ganselijk een schuldoffer; dan zult gij genezen worden, en ulieden zal bekend worden, waarom Zijn hand van u niet afwijkt.

4 Toen zeiden zij: Welk is dat schuldoffer, dat wij Hem vergelden zullen? En zij zeiden: Vijf gouden spenen, en vijf gouden muizen, naar het getal van de vorsten der Filistijnen; want het is enerlei plaag over u allen, en over uw vorsten.

5 Zo maakt dan beelden uwer spenen, en beelden uwer muizen, die het land verderven, en geeft den God van Israel de eer; misschien zal Hij Zijn hand verlichten van over ulieden, en van over uw god, en van over uw land.

6 Waarom toch zoudt gijlieden uw hart verzwaren, gelijk de Egyptenaars en Farao hun hart verzwaaard hebben? Hebben zij niet, toen Hij wonderlijk met hen gehandeld had, hen laten trekken, dat zij heengingen?

7 Nu dan, neemt en maakt een nieuwen wagen, en twee zogende koeien, op dewelke geen juk gekomen is; spant de koeien aan den wagen, en brengt haar kalveren van achter haar weder naar huis.

8 Neemt dan de ark des HEEREN, en zet ze op den wagen, en legt de gouden kleinoden, die gij Hem ten schuldoffer vergelden zult, in een koffertje aan haar zijde; en zendt ze weg, dat zij heenga.

9 Ziet dan toe, indien zij den weg van haar landpale opgaat naar Beth-semes, zo heeft Hij ons dit groot kwaad gedaan; maar zo niet, zo zullen wij weten, dat Zijn hand ons niet geraakt heeft; het is ons een toeval geweest.

10 En die lieden deden alzo, en namen twee zogende koeien, en spanden ze aan den wagen, en haar kalveren sloten zij in huis.

11 En zij zetten de ark des HEEREN op den wagen, en het koffertje met de gouden muizen, en de beelden hunner spenen.

12 De koeien nu gingen recht in dien weg, op den weg naar Beth-semes op een straat; zij gingen steeds voort, al loeiende, en weken noch ter rechter hand noch ter linkerhand; en de vorsten der Filistijnen gingen achter dezelve tot aan de landpale van Beth-semes.

13 En die van Beth-semes maaiden den tarweoogst in het dal, en als zij hun ogen ophieven, zagen zij de ark en verblijdden zich, als zij die zagen.

14 En de wagen kwam op den akker van Jozua, den Beth-semiet, en bleef daar staande; en daar was een grote steen, en zij kloofden het hout van den wagen, en offerden de koeien den HEERE ten brandoffer.

15 En de Levieten namen de ark des HEEREN af en het koffertje, dat daarbij was, waarin de gouden kleinoden waren, en zetten ze op dien groten steen; en die lieden van Beth-semes offerden brandofferen, en slachtten slachtofferen den HEERE, op denzelven dag.

16 En als de vijf vorsten der Filistijnen zulks gezien hadden, zo keerden zij weder op denzelven dag naar Ekron.

(1) Hoe ligt de bekendheid inzake het schuldoffer? 1 Samuel 6:3.

(2) Waarom de gouden muizen? 1 Samuel 6:5. Zie ook 1 Samuel 6:1.

(3) Waarom een nieuwe wagen? 1 Samuel 6:7.

(4) Waarom runderen die geheel gaaf waren? En waarom hun kalveren weghouden? 1 Samuel 6:7. Zie ook 1 Samuel 6:9.

(5) In welk seizoen van het jaar gebeurde dit alles? 1 Samuel 6:13.

(6) Welk soort weg liep er van Ekron naar Beth-Shemes?

(7) Waarom naar de bewoners van Beth-Shemes? Jozua 21:13-16.

7. ORGANISATIE VAN DE FILISTIJNEN EN DE TOCHT VAN DE ARK.

1 Samuel 6:17-7:1.

17 Dit nu zijn de gouden spenen, die de Filistijnen aan den HEERE ten schuldoffer vergolden hebben: Voor Asdod een voor Gaza een, voor Askelon een, voor Gath een, voor Ekron een.

18 Ook gouden muizen, naar het getal van alle steden der Filistijnen, onder de vijf vorsten, van de vaste steden af tot aan de landvlekken; en tot aan Abel, den groten steen, op denwelken zij de ark des HEEREN nedergesteld hadden, die tot op dezen dag is op den akker van Jozua, den Beth-semiet.

19 En de Heere sloeg onder die lieden van Beth-emes, omdat zij in de ark des HEEREN gezien hadden; ja, Hij sloeg van het volk zeventig mannen, en vijftig duizend mannen. Toen bedreef het volk rouw, omdat de HEERE een groten slag onder het volk geslagen had.

20 Toen zeiden de lieden van Beth-emes: Wie zou kunnen bestaan voor het aangezicht van den HEERE, dezen heiligen God? En tot wien van ons zal Hij optrekken?

21 Zo zonden zij boden tot de inwoners van Kirjath-jearim, zeggende: De Filistijnen hebben de ark des HEEREN wedergebracht; komt af, haalt ze opwaarts tot u.

7

1 Toen kwamen de mannen van Kirjath-jearim, en haalden de ark des HEEREN op, en zij brachten ze in het huis van Abinadab, op den heuvel; en zij heiligden zijn zoon Eleazar, dat hij de ark des HEEREN bewaarde.

(1) Welk soort regering hadden zij? 1 Samuel 6:17-18.

(2) Waarom 50.000 mannen? 1 Samuel 6:19.

(3) Wat was het karakter van de situatie? Numeri 1:50-51.

(4) Waarom naar Kirjath-Jearim? 1 Samuel 7:1.

(5) Welke lessen zijn hieruit te leren?

IV. DE HERVORMING EN DE VERDRIJVING VAN DE FILISTIJNEN.

1 Samuel 7:2-17.

1. DE HERVORMING.

1 Samuel 7:2-4.

2 En het geschiedde, van dien dag af, dat de ark des Heeren te Kirjath-jearim bleef, en de dagen werden twintig jaren; en het ganse huis van Israel klaagde den HEERE achterna.

3 Toen sprak Samuel tot het ganse huis van Israel, zeggende: Indien gijlieden u met uw ganse hart tot den HEERE bekeert, zo doet de vreemde goden uit het midden van u weg, ook de Astharoths; en richt uw hart tot den HEERE, en dient Hem alleen, zo zal Hij u uit de hand der Filistijnen rukken.

4 De kinderen Israels nu deden de Baals en de Astharoths weg, en zij dienden den HEERE alleen.

(1) Welke verbinding met de 20 jaar? 1 Samuel 7:2. Zie ook 1 Samuel 7:3.

(2) Wat betekent 'de Heer achterna lopen met klachten'? 1 Samuel 7:2.

(3) Wat zijn de Ba'aliem and Astaroth? 1 Samuel 7:4.

(4) Hoe sprak Samuel? 1 Samuel 7:3.

2. EEN BEROUWVOLLE SAMENKOMST IN MIZPA.

1 Samuel 7:5-6.

5 Verder zeide Samuel: Vergadert het ganse Israel naar Mizpa, en ik zal den HEERE voor u bidden.

6 En zij werden vergaderd te Mizpa, en zij schepten water, en goten het uit voor het aangezicht des HEEREN; en zij vastten te dien dage, en zeiden aldaar: Wij hebben tegen den HEERE gezondigd. Alzo richtte Samuel de kinderen Israels te Mizpa.

(1) Waarom voor hen bidden? 1 Samuel 7:5.

(2) Waar was Mizpa?

(3) Waarom het vasten? 1 Samuel 7:6.

(4) Op welke manier richtte Samuel hen daar? 1 Samuel 7:6.

3. DE FILISTIJNEN VALLEN AAN EN WORDEN VERSLAGEN.

1 Samuel 7:7-14.

7 Toen de Filistijnen hoorden, dat de kinderen Israels zich vergaderd hadden te Mizpa, zo kwamen de oversten der Filistijnen op tegen Israel. Als de kinderen Israels dat hoorden, zo vreesden zij voor het aangezicht der Filistijnen.

8 En de kinderen Israels zeiden tot Samuel: Zwijg niet van onzentwege, dat gij niet zoudt roepen tot den HEERE, onzen God, opdat Hij ons verlosse uit de hand der Filistijnen.

9 Toen nam Samuel een melklam, en hij offerde het geheel den HEERE ten brandoffer; en Samuel riep tot den HEERE voor Israel; en de HEERE verhoorde hem.

10 En het geschiedde, toen Samuel dat brandoffer offerde, zo kwamen de Filistijnen aan ten strijde tegen Israel; en de HEERE donderde te dien dage met een groten donder over de Filistijnen, en Hij verschrikte hen, zodat zij verslagen werden voor het aangezicht van Israel.

11 En de mannen van Israel togen uit van Mizpa, en vervolgden de Filistijnen, en zij sloegen hen tot onder Beth-kar.

12 Samuel nu nam een steen, en stelde dien tussen Mizpa en tussen Sen, en hij noemde diens naam Eben-haezer; en hij zeide: Tot hiertoe heeft de HEERE ons geholpen.

13 Alzo werden de Filistijnen vernederd, en kwamen niet meer in de landpalen van Israel; want de hand des HEEREN was tegen de Filistijnen al de dagen van Samuel.

14 En de steden, welke de Filistijnen van Israel genomen hadden kwamen weder aan Israel, van Ekron tot Gath toe; ook rukte Israel derzelve landpale uit de hand der Filistijnen; en er was vrede tussen Israel en tussen de Amoriëten.

(1) Waarom op dat moment deze aanval? 1 Samuel 7:7.

(2) Waarom afhankelijk zijn van Samuel? 1 Samuel 7:8.

(3) Wat betekent Ebenezer? 1 Samuel 7:12.

(4) Wat wil 'de hand van de Heer was tegen de Filistijnen? 1 Samuel 7:13.

4. SAMUEL'S HANDELEN ALS RICHTER.

1 Samuel 7:15-17.

15 Samuel nu richtte Israel al de dagen zijns levens.

16 En hij toog van jaar tot jaar, en ging rondom naar Beth-el, en Gilgal, en Mizpa; en hij richtte Israel in al die plaatsen.

17 Doch hij keerde weder naar Rama; want daar was zijn huis, en daar richtte hij Israel; en hij bouwde aldaar den HEERE een altaar.

(1) Hoe oud was hij toen hij richter werd? 1 Samuel 7:2. Zie ook 1 Samuel 3:1.

(2) Waarom woonde hij in Rama? 1 Samuel 7:17. Zie ook 1 Samuel 1:19.

(3) Waarom niet in Silo?

(4) Waarom een altaar in Rama? 1 Samuel 7:17. Zie ook 1 Samuel 7:2.

V. EEN KONING WORDT GEËIST EN SAUL WORDT GEZALFD.

1 Samuel 8:1-10:16.

1. DE EIS EN DE OORZAAK DAARVAN.

1 Samuel 8:1-9.

1 Het geschiedde nu, toen Samuel oud geworden was, zo stelde hij zijn zonen tot richters over Israel.

2 De naam van zijn eerstgeborenen zoon nu was Joel, en de naam van zijn tweeden was Abia; zij waren richters te Ber-seba.

3 Doch zijn zonen wandelden niet in zijn wegen; maar zij neigden zich tot de gierigheid, en namen geschenken, en bogen het recht.

4 Toen vergaderden zich alle oudsten van Israel, en zij kwamen tot Samuel te Rama;

5 En zij zeiden tot hem: Zie, gij zijt oud geworden, en uw zonen wandelen niet in uw wegen; zo zet nu een koning over ons, om ons te richten, gelijk al de volken hebben.

6 Maar dit woord was kwaad in de ogen van Samuel, als zij zeiden: Geef ons een koning, om ons te richten. En Samuel bad den HEERE aan.

7 Doch de HEERE zeide tot Samuel: Hoor naar de stem des volks in alles, wat zij tot u zeggen zullen; want zij hebben u niet verworpen, maar zij hebben Mij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zal zijn.

8 Naar de werken, die zij gedaan hebben, van dien dag af, toen Ik hen uit Egypte geleid heb, tot op dezen dag toe, en hebben Mij verlaten en andere goden gediend; alsoo doen zij u ook.

9 Hoor dan nu naar hun stem; doch als gij hen op het hoogste zult betuigd hebben, zo zult gij hen te kennen geven de wijze des konings, die over hen regeren zal.

(1) Waarom in Beer-Seba? 1 Samuel 8:2.

(2) Waarom had Samuel ongenoegen? 1 Samuel 8:6.

(3) Waarom werd dir verworpen door God? 1 Samuel 8:7.

(4) Wat veranderde een en ander een de regering van God over Zijn volk?

2. DE SLECHTE KANTEN VAN DE MONARCHIE KOMEN TOT UTING.

1 Samuel 8:10-22.

10 Samuel nu zeide al de woorden des HEEREN het volk aan, hetwelk een koning van hem begeerde.

11 En zeide: Dit zal des konings wijze zijn, die over u regeren zal: hij zal uw zonen nemen, dat hij hen zich stelle tot zijn wagen, en tot zijn ruiters, dat zij voor zijn wagen henen lopen;

12 En dat hij hen zich stelle tot oversten der duizenden, en tot oversten der vijftigen; en dat zij zijn akker ploegen, en dat zij zijn oogst oogsten, en dat zij zijn krijgswapenen maken, mitsgaders zijn wagentuig.

13 En uw dochteren zal hij nemen tot apothekeressen, en tot keukenmaagden, en tot baksters.

14 En uw akkers, en uw wijngaarden, en uw olijfgaarden, die de beste zijn, zal hij nemen, en zal ze aan zijn knechten geven.

15 En uw zaad, en uw wijngaarden zal hij verdienen, en hij zal ze aan zijn hovelingen, en aan zijn knechten geven.

16 En hij zal uw knechten, en uw dienstmaagden, en uw beste jongelingen, en uw ezelen nemen, en hij zal zijn werk daarmede doen.

17 Hij zal uw kudden verdienen; en gij zult hem tot knechten zijn.

18 Gij zult wel te dien dage roepen, vanwege uw koning, dien gij u zult verkoren hebben, maar de HEERE zal u te dien dage niet verhoren.

19 Doch het volk weigerde Samuels stem te horen; en zij zeiden: Neen, maar er zal een koning over ons zijn.

20 En wij zullen ook zijn gelijk al de volken; en onze koning zal ons richten, en hij zal voor onze aangezichten uitgaan, en hij zal onze krijgen voeren.

21 Als Samuel al de woorden des volks gehoord had, zo sprak hij dezelve voor de oren des HEEREN.

22 De HEERE nu zeide tot Samuel: Hoor naar hun stem, en stel hun een koning. Toen zeide Samuel tot de mannen van Israel: Gaat heen, een iegelijk naar zijn stad.

(1) Waarom werd er geen herroeping toegestaan? 1 Samuel 8:18.

(2) Welk motief komt het meest tot uiting? 1 Samuel 8:20.

(3) Waarom?

LES 3.

3. SAUL WORDT BIJ SAMUEL GEBRACHT.

1 Samuel 9:1-14.

1 Er was nu een man van Benjamin, wiens naam was Kis, een zoon van Abiel, den zoon van Zeror, den zoon van Bechorath, den zoon van Afiah, den zoon eens mans van Jemini, een dapper held.

2 Die had een zoon, wiens naam was Saul, een jongeling, en schoon, ja, er was geen schoner man dan hij onder de kinderen Israels; van zijn schouderen en opwaarts was hij hoger dan al het volk.

3 De ezellen nu van Kis, den vader van Saul, waren verloren; daarom zeide Kis tot zijn zoon Saul: Neem nu een van de jongens met u, en maak u op, ga heen, zoek de ezellen.

4 Hij dan ging door het gebergte van Efraim, en hij ging door het land van Salisa, maar zij vonden ze niet; daarna gingen zij door het land van Sahalim, maar zij waren er niet; verder ging hij door het land van Jemini, doch zij vonden ze niet.

5 Toen zij in het land van Zuf kwamen, zeide Saul tot zijn jongen, die bij hem was: Kom en laat ons wederkeren; dat niet misschien mijn vader van de ezellen aflate, en voor ons bekommerd zij.

6 Hij daarentegen zeide tot hem: Zie toch, er is een man Gods in deze stad, en hij is een geeerd man; al wat hij spreekt, dat komt zekerlijk; laat ons nu derwaarts gaan, misschien zal hij ons onzen weg aanwijzen, op denwelken wij gaan zullen.

7 Toen zeide Saul tot zijn jongen: Maar zie, zo wij gaan, wat zullen wij toch dien man brengen? Want het brood is weg uit onze vaten, en wij hebben geen gaven, om den man Gods te brengen; wat hebben wij?

8 En de jongen antwoordde Saul verder en zeide: Zie, er vindt zich in mijn hand het vierendeel eens zilveren sikkels; dat zal ik den man Gods geven, opdat hij ons onzen weg wijze.

9 (Eertijds zeide een ieder aldus in Israel, als hij ging om God te vragen: Komt en laat ons gaan tot den ziener; want die heden een profeet genoemd wordt, die werd eertijds een ziener genoemd.)

10 Toen zeide Saul tot zijn jongen: Uw woord is goed, kom, laat ons gaan. En zij gingen naar de stad, waar de man Gods was.

11 Als zij opklommen door den opgang der stad, zo vonden zij maagden, die uitgingen om water te putten; en zij zeiden tot haar: Is de ziener hier?

12 Toen antwoordden zij hun, en zeiden: Ziet, hij is voor uw aangezicht; haast u nu, want hij is heden in de stad gekomen, dewijl het volk heden een offerande heeft op de hoogte.

13 Wanneer gijlieden in de stad komt, zo zult gij hem vinden, eer hij opgaat op de hoogte om te eten; want het volk zal niet eten, totdat hij komt, want hij zegent het offer, daarna eten de genodigden; daarom gaat nu op, want hem, als heden zult gij hem vinden.

14 Alzo gingen zij op in de stad. Toen zij in het midden der stad kwamen, ziet, zo ging Samuel uit hun tegemoet, om op te gaan naar de hoogte.

(1) Waar is het land Zuf? 1 Samuel 9:5. Zie ook 1 Samuel 1:1 7:17.

(2) Omschrijf Rama.

(3) Waarom het voorstel de man van God te betalen? 1 Samuel 9:7-8.

4. SAUL WORDT GEËERD DOOR DE OUDEN.

1 Samuel 9:15-24.

15 Want de HEERE had het voor Samuels oor geopenbaard, een dag eer Saul kwam, zeggende:

16 Morgen omtrent dezen tijd zal Ik tot u zenden een man uit het land van Benjamin, dien zult gij ten voorganger zalven over Mijn volk Israel; en hij zal Mijn volk verlossen uit der Filistijnen hand, want Ik heb Mijn volk aangezien, dewijl deszelfs geroep tot Mij gekomen is.

17 Toen Samuel Saul aanzag, zo antwoordde hem de HEERE: Zie, dit is de man, van welchen Ik u gezegd heb: Deze zal over Mijn volk heersen.

18 En Saul naderde tot Samuel in het midden der poort, en zeide: Wijs mij toch, waar is hier het huis des zieners?

19 En Samuel antwoordde Saul en zeide: Ik ben de ziener; ga op voor mijn aangezicht op de hoogte, dat gijlieden heden met mij eet; zo zal ik u morgen vroeg laten gaan, en alles, wat in uw hart is, zal ik u te kennen geven.

20 Want de ezelinnen aangaande, die gij heden den derden dag verloren hebt, zet uw hart daarop niet, want zij zijn gevonden; en wiens zal zijn al het gewenste, dat in Israel is? Is het niet van u, en van het ganse huis uws vaders?

21 Toen antwoordde Saul, en zeide: Ben ik niet een zoon van Jemini, van den kleinsten der stammen van Israel? en mijn geslacht is het niet het kleinste van al de geslachten van den stam van Benjamin? Waarom spreekt gij mij dan aan met zulke woorden?

22 Samuel dan nam Saul en zijn jongen, en hij bracht ze in de kamer; en hij gaf hun plaats aan het opperste der genodigden; die nu waren omtrent dertig man.

23 Toen zeide Samuel tot den kok: Lang dat stuk, hetwelk Ik u gegeven heb, waarvan ik tot u zeide: Zet het bij u weg.

24 De kok nu bracht een schouder op, met wat daaraan was, en zette het voor Saul; en hij zeide: Zie, dit is het overgeblevene; zet het voor u, eet, want het is ter bestemder tijd voor u bewaard, als ik zeide: Ik heb het volk genodigd. Alzo at Saul met Samuel op dien dag.

(1) Waarom werd er voor hem een feest georganiseerd? 1 Samuel 9:16-22.

(2) Wat valt er te zeggen over de vraag naar de ezels? 1 Samuel 9:20.

(3) Wat dacht Saul van zichzelf? 1 Samuel 9:21.

(4) Geef aan waarom er een deel apart gehouden werd. 1 Samuel 9:23-24.

(5) Wat was het aandeel van Samuel in dit alles?

5. SAUL WORDT IN HET GEHEIM GEZALFD.

1 Samuel 9:25-10:1.

25 Daarna gingen zij af van de hoogte in de stad; en hij sprak met Saul op het dak.

26 En zij stonden vroeg op; en het geschiedde, omtrent den opgang des dageraads, zo riep Samuel Saul op het dak, zeggende: Sta op, dat ik u gaan late. Toen stond Saul op, en zij beiden gingen uit, hij en Samuel, naar buiten.

27 Toen zij afgegaan waren aan het einde der stad, zo zeide Samuel tot Saul: Zeg den jongen, dat hij voor onze aangezichten heenga; toen ging hij heen; maar sta gij als nu stil, en ik zal Gods woord doen horen.

10

1 Toen nam Samuel een oliekruik, en goot ze uit op zijn hoofd, en kuste hem, en zeide: Is het niet alzo, dat de HEERE u tot een voorganger over Zijn erfdeel gezalfd heeft?

(1) Waarom in het geheim?

6. SAUL WORDT DOOR TEKENEN BEVESTIGD.

1 Samuel 10:2-13.

2 Als gij heden van mij gaat, zo zult gij twee mannen vinden bij het graf van Rachel, aan de landpale van Benjamin, te Zelzah; die zullen tot u zeggen: De ezalinnen zijn gevonden, die gij zijt gaan zoeken, en zie, uw vader heeft de zaken der ezalinnen verlaten, en hij is bekommerd voor ulieden, zeggende: Wat zal ik om mijn zoon doen?

3 Als gij u van daar en verder aan begeeft, en zult komen tot aan Elon-thabor, daar zullen u drie mannen vinden, opgaande tot God naar Beth-el; een, dragende drie bokjes, en een, dragende drie bollen broods, en een, dragende een fles wijn.

4 En zij zullen u naar uw welstand vragen, en zij zullen u twee broden geven; die zult gij van hun hand nemen.

5 Daarna zult gij komen op den heuvel Gods, waar der Filistijnen bezettingen zijn; en het zal geschieden, als gij aldaar in de stad komt, zo zult gij ontmoeten een hoop profeten, van de hoogte afkomende, en voor hun aangezichten luiten, en trommelen, en pijpen, en harpen, en zij zullen profeteren.

6 En de Geest des HEEREN zal vaardig worden over u, en gij zult met hen profeteren; en gij zult in een anderen man veranderd worden.

7 En het zal geschieden, als u deze tekenen zullen komen, doe gij, wat uw hand vinden zal, want God zal met u zijn.

8 Gij nu zult voor mijn aangezicht afgaan naar Gilgal, en zie, ik zal tot u afkomen, om brandofferen te offeren, om te offeren offeranden der dankzegging; zeven dagen zult gij daar beiden, totdat ik tot u kome, en u bekend make, wat gij doen zult.

9 Het geschiedde nu, toen hij zijn schouder keerde, om van Samuel te gaan, veranderde God hem het hart in een ander; en al die tekenen kwamen ten zelve dage.

10 Toen zij daar aan den heuvel kwamen, zie, zo kwam hem een hoop profeten tegemoet; en de Geest des HEEREN werd vaardig over hem, en hij profeteerde in het midden van hen.

11 En het geschiedde, als een iegelijk, die hem van te voren gekend had, zag, dat hij, ziet, profeteerde met de profeten, zo zeide het volk, een ieder tot zijn metgezel: Wat is dit, dat den zoon van Kis geschied is? Is Saul ook onder de profeten?

12 Toen antwoordde een man van daar, en zeide: Wie is toch hun vader? Daarom is het tot een spreekwoord geworden: Is Saul ook onder de profeten?

13 Toen hij nu voleind had te profeteren, zo kwam hij op de hoogte.

(1) Waar was het graf van Rachel? 1 Samuel 10:2.

(2) Waarom 'opgaan' naar God in Beth-el? 1 Samuel 10:3. Zie ook 1 Samuel 4:4.

(3) Wat wil het zeggen dat er een garnizoen van de Filistijnen was? 1 Samuel 10:5. Zie ook 1 Samuel 7:13.

(4) Waarom naar Gilgal? En wanneer? 1 Samuel 10:8. Zie ook 1 Samuel 13:4-14.

(5) Wie was de groep profeten? 1 Samuel 10:5-10.

(6) Hoe het spreekwoord toe te passen? 1 Samuel 10:12.

7. HET GEHEIM VASTGEHOUDEN.

1 Samuel 10:14-16.

14 En Sauls oom zeide tot hem en tot zijn jongen: Waar zijt gijlieden heengegaan? Hij nu zeide: Om de ezalinnen te zoeken; toen wij zagen, dat zij er niet waren, zo kwamen wij tot Samuel.

15 Toen zeide Sauls oom: Geef mij toch te kennen, wat heeft Samuel ulieden gezegd?

16 Saul nu zeide tot zijn oom: Hij heeft ons voorzeker te kennen gegeven, dat de ezelinnen gevonden waren; maar de zaak des koninkrijks, waarvan Samuel gezegd had, gaf hij hem niet te kennen.

(1) Wie was deze oom? 1 Samuel 14:50.

(2) Waarom voor hem geheimgehouden?

VI. HET KONINKRIJK GEVESTIGD.

1 Samuel 10:17-12:25.

1. SAUL WORDT IN HET OPENBAAR GEKOZEN.

1 Samuel 10:17-27.

17 Doch Samuel riep het volk te zamen tot den HEERE, te Mizpa.

18 En hij zeide tot de kinderen Israels: Alzo heeft de HEERE, de God Israels, gesproken: Ik heb Israel uit Egypte opgebracht, en Ik heb ulieden van de hand der Egyptenaren gered, en van de hand van alle koninkrijken, die u onderdrukten.

19 Maar gijlieden hebt heden uw God verworpen, Die u uit al uw ellenden en uw noden verlost heeft, en hebt tot Hem gezegd: Zet een koning over ons; nu dan, stelt u voor het aangezicht des HEEREN, naar uw stammen en naar uw duizenden.

20 Toen nu Samuel al de stammen van Israel had doen naderen, zo is de stam van Benjamin geraakt.

21 Toen hij den stam van Benjamin deed aankomen naar zijn geslachten, zo werd het geslacht van Matri geraakt; en Saul, de zoon van Kis, werd geraakt. En zij zochten hem, maar hij werd niet gevonden.

22 Toen vraagden zij verder den HEERE, of die man nog derwaarts komen zou? De HEERE dan zeide: Ziet, hij heeft zich tussen de vaten verstoken.

23 Zij nu liepen, en namen hem van daar, en hij stelde zich in het midden des volks; en hij was hoger dan al het volk, van zijn schouder en opwaarts.

24 Toen zeide Samuel tot het ganse volk: Ziet gij, dien de HEERE verkoren heeft? Want gelijk hij, is er niemand onder het ganse volk. Toen juichte het ganse volk, en zij zeiden: de koning leve!

25 Samuel nu sprak tot het volk het recht des koninkrijks, en schreef het in een boek, en leide het voor het aangezicht des HEEREN. Toen liet Samuel het ganse volk gaan, elk naar zijn huis.

26 En Saul ging ook naar zijn huis te Gibea, en van het heir gingen met hem, welker hart God geroerd had.

27 Doch de kinderen Belials zeiden: Wat zou ons deze verlossen? en zij verachtten hem, en brachten hem geen geschenk. Doch hij was als doof.

(1) Waarom in Mizpa? 1 Samuel 10:17.

(2) Wat was de methodiek en waarom?

(3) Waarom verborg Saul zichzelf? 1 Samuel 10:22. Zie ook 1 Samuel 9:21.

(4) Waarom deze vorm van groeten? 1 Samuel 10:24.

(5) Wat was "de manier van het koninkrijk? 1 Samuel 10:25, Deuteronomium 17:14-20.

(6) Hoe legde hij 'het boek voor de Heer? 1 Samuel 10:25.

(7) Waar was Gibea?

(8) Wijsheid of kalmte? 1 Samuel 10:27.

2. JABES-GILEAD ONTZET DOOR SAUL.

1 Samuel 11:1-13.

1 Toen toog Nahas, de Ammoniet, op, en belegerde, Jabes in Gilead. En al de mannen van Jabes zeiden tot Nahas: Maak een verbond met ons, zo zullen wij u dienen.

2 Doch Nahas, de Ammoniet, zeide tot hen: Mits dezen zal ik een verbond met ulieden maken, dat ik u allen het rechteroog uitsteke; en dat ik deze schande op gans Israel legge.

3 Toen zeiden tot hem de oudsten Jabes: Laat zeven dagen van ons af, dat wij boden zenden in al de landpalen van Israel; is er dan niemand, die ons verlost, zo zullen wij tot u uitgaan.

4 Als de boden te Gibeasauls kwamen, zo spraken zij deze woorden voor de oren van het volk. Toen hief al het volk zijn stem op, en weende.

5 En ziet, Saul kwam achter de runderen uit het veld, en Saul zeide: Wat is den volke, dat zij wenen? Toen vertelden zij hem de woorden der mannen van Jabes.

6 Toen werd de Geest Gods vaardig over Saul, als hij deze woorden hoorde; en zijn toorn ontstak zeer.

7 En hij nam een paar runderen, en hieuw ze in stukken, en hij zond ze in alle landpalen van Israel door de hand der boden, zeggende: Die niet zelf uittrekt achter Saul en achter Samuel, also zal men zijn runderen doen. Toen viel de vreze des HEEREN op het volk, en zij gingen uit als een enig man.

8 En hij telde hen te Bezek; en van de kinderen Israels waren driehonderd duizend, en van de mannen van Juda dertig duizend.

9 Toen zeiden zij tot de boden, die gekomen waren: Aldus zult gijlieden den mannen te Jabes in Gilead zeggen: Morgen zal u verlossing geschieden, als de zon heet worden zal. Als de boden kwamen, en verkondigden dat aan de mannen te Jabes, zo werden zij verblijd.

10 En de mannen van Jabes zeiden: Morgen zullen wij tot ulieden uitgaan, en gij zult ons doen naar alles, wat goed is in uw ogen.

11 Het geschiedde nu des anderen daags, dat Saul het volk stelde in drie hopen, en zij kwamen in het midden des legers, in de morgenwake, en zij sloegen Ammon, totdat de dag heet werd; en het geschiedde, dat de overigen also verstrooid werden, dat er onder hen geen twee te zamen bleven.

12 Toen zeide het volk tot Samuel: Wie is hij, die zeide: Zou Saul over ons regeren? Geef hier die mannen, dat wij hen doden.

13 Maar Saul zeide: Er zal te dezen dage geen man gedood worden, want de HEERE heeft heden een verlossing in Israel gedaan.

(1) Wie was de Ammoniet? 1 Samuel 11:1.

(2) How zou dat een schande zijn voor Israël? 1 Samuel 11:2.

(3) Hoe was de relatie tussen Benjamin en Jabes-Gilead? 1 Samuel 11:4. Zie ook Richteren 21:8-15.

(4) Waarom was Saul bij de runderen? 1 Samuel 11:5.

(5) Wat is het verband tussen de Geest van God en de boosheid van Saul? 1 Samuel 11:6.

(6) Waarom de runderen? 1 Samuel 11:7. Zie ook Richteren 19:29-30.

(7) Waarom deze boodschap aan Nahas? 1 Samuel 11:10.

(8) Was de overwinning eenvoudig? Waarom? 1 Samuel 11:11.

(9) De wijsheid van Saul. 1 Samuel 11:12-13.

3. HET KONINGSCHAP VERNIEUWD.

1 Samuel 11:14-15.

14 Verder zeide Samuel tot het volk: Komt en laat ons naar Gilgal gaan, en het koninkrijk aldaar vernieuwen.

15 Toen ging al het volk naar Gilgal, en maakte Saul aldaar koning voor het aangezicht des HEEREN te Gilgal; en zij offerden aldaar dankofferen voor het aangezicht des HEEREN; en Saul verheugde zich aldaar gans zeer, met al de mannen van Israel.

(1) Waarom in Gilgal? En waar was dat?

(2) In welke betekenis: 'vernieuwd'?

(3) Waarom daar offers brengen? 1 Samuel 11:15.

4. SAMUEL'S AFSCHEIDSTOESPRAAK.

1 Samuel 12:1-25.

1 Toen zeide Samuel tot gans Israel: Ziet, ik heb naar ulieder stem gehoord in alles, wat gij mij gezegd hebt, en ik heb een koning over u gezet.

2 En nu, ziet, daar trekt de koning voor uw aangezicht heen, en ik ben oud en grijs geworden, en ziet, mijn zonen zijn bij ulieden; en ik heb voor uw aangezichten gewandeld van mijn jeugd af tot dezen dag toe.

3 Ziet, hier ben ik, betuigt tegen mij voor den HEERE, en voor Zijn gezalfde, wiens os ik genomen heb, en wiens ezel ik genomen heb, en wien ik verongelijkt heb, wien ik onderdrukt heb, en van wiens hand ik een geschenk genomen heb, dat ik mijn ogen van hem zou verborgen hebben; zo zal ik het ulieden wedergeven.

4 Toen zeiden zij: Gij hebt ons niet verongelijkt, en gij hebt ons niet onderdrukt, en gij hebt van niemands hand iets genomen.

5 Toen zeide hij tot hen: De HEERE zij een Getuige tegen ulieden, en Zijn gezalfde zij te dezen dage getuige, dat gij in mijn hand niets gevonden hebt! En het volk zeide: Hij zij Getuige!

6 Verder zeide Samuel tot het volk: Het is de HEERE, Die Mozes en Aaron gemaakt heeft, en Die uw vaders uit Egypteland opgebracht heeft.

7 En nu, stelt u hier, dat ik met ulieden rechte, voor het aangezicht des HEEREN, over al de gerechtigheden des HEEREN, die Hij aan u en aan uw vaders gedaan heeft.

8 Nadat Jakob in Egypte gekomen was, zo riepen uw vaders tot den HEERE; en de HEERE zond Mozes en Aaron, en zij leidden uw vaders uit Egypte, en deden hen aan deze plaats wonen.

9 Maar zij vergaten den HEERE, hun God; zo verkocht Hij hen in de hand van Sisera, den krijgsoverste, te Hazor, en in de hand der Filistijnen, en in de hand van den koning der Moabieten, die tegen hen streden.

10 En zij riepen tot den HEERE, en zeiden: Wij hebben gezondigd, dewijl wij den HEERE verlaten, en de Baals en Astharoths gediend hebben; en nu, ruk ons uit de hand onzer vijanden, en wij zullen U dienen.

11 En de HEERE zond Jerubbaal, en Bedan, en Jeftha, en Samuel, en Hij rukte u uit de hand uwer vijanden rondom, alzo dat gij zeker woondet.

12 Als gij nu zaagt, dat Nahas, de koning van de kinderen Ammons, tegen u kwam, zo zeidet gij tot mij: Neen, maar een koning zal over ons regeren; zo toch de HEERE, uw God, uw Koning was.

13 En nu, ziet daar den koning, dien gij verkoren hebt, dien gij begeerd hebt; en ziet, de HEERE heeft een koning over ulieden gezet.

14 Zo gij den HEERE zult vrezen, en Hem dienen, en naar Zijn stem horen, en den mond des HEEREN niet wederspanning zijt, zo zult gijlieden, zowel gij als de koning, die over u regeren zal, achter den HEERE, uw God, zijn.

15 Doch zo gij naar de stem des HEEREN niet zult horen, maar den mond des HEEREN wederspanning zijt, zo zal de hand des HEEREN, tegen u zijn, als tegen uw vaders.

16 Ook stelt u nu hier, en ziet die grote zaak, die de HEERE voor uw ogen doen zal.

17 Is het niet vandaag de tarweoogst? Ik zal tot den HEERE roepen, en Hij zal donder en regen geven; zo weet dan, en ziet, dat uw kwaad groot is, dat gij voor de ogen des HEEREN gedaan hebt, dat gij een koning voor u begeerd hebt.

18 Toen Samuel den HEERE aanriep, zo gaf de HEERE donder en regen te dien dage; daarom vreesde al het volk zeer den HEERE en Samuel.

19 En al het volk zeide tot Samuel: Bid voor uw knechten den HEERE, uw God, dat wij niet sterven; want boven al onze zonden hebben wij dit kwaad daartoe gedaan, dat wij voor ons een koning begeerd hebben.

20 Toen zeide Samuel tot het volk: Vreest niet, gij hebt al dit kwaad gedaan; doch wijkt niet van achter den HEERE af, maar dient den HEERE met uw ganse hart.

21 En wijkt niet af; want gij zoudt de ijdelheden na volgen, die niet bevorderlijk zijn, noch verlossen, want zij zijn ijdelheden.

22 Want de HEERE zal Zijn volk niet verlaten, om Zijns groten Naams wil, dewijl het den HEERE liefd heeft, ulieden Zich tot een volk te maken.

23 Wat ook mij aangaat, het zij verre van mij, dat ik tegen den HEERE zou zondigen, dat ik zou aflaten voor ulieden te bidden; maar ik zal u den goeden en rechten weg leren.

24 Vreest slechts den HEERE, en dient Hem trouwelijk met uw ganse hart; want ziet, hoe grote dingen Hij bij ulieden gedaan heeft!

25 Maar indien gij voortaan kwaad doet, zo zult gijlieden, als ook uw koning, omkomen.

(1) Hoe was Samuel's persoonlijke verschijning. 1 Samuel 12:2 1:11.

(2) Wat in er te zeggen van zijn integriteit als richter? 1 Samuel 12:3-5.

(3) Wat is zijn argument 1 Samuel 12:9-12.

(4) Welke zijn de voorwaarden van toekomstige welvaart? 1 Samuel 12:14-15.

(5) Waarom de storm? Wat was het gevolg daarvan? 1 Samuel 12:16-19.

(6) Waarom zou het een zonde zijn niet meer voor hen te bidden? 1 Samuel 12:23.

(7) Kunt u in 1 Samuel 9:1-12:25 twee separate en tegenstrijdige elementen benoemen op grond waarvan Saul koning werd?

DEEL 2. DE REGERING VAN SAUL.

1 Samuel 13:1-31:13.

I. OVERWINNINGEN OP DE FILISTIJNEN EN ANDERE VIJANDEN.

1 Samuel 13:1-14:52.

1. DE OORLOG EN DE LAFHEID VAN ISRAËL.

1 Samuel 13:1-7.

1 Saul was een jaar in zijn regering geweest, en het tweede jaar regeerde hij over Israel.

2 Toen verkoos zich Saul drie duizend mannen uit Israel; en er waren bij Saul twee duizend te Michmas en op het gebergte van Beth-el, en duizend waren er bij Jonathan te Gibeab-benjamins; en het overige des volks liet hij gaan, een iegelijk naar zijn tent.

3 Doch Jonathan sloeg de bezetting der Filistijnen, die te Geba was, hetwelk de Filistijnen hoorden. Daarom blies Saul met de bazuin in het ganse land, zeggende: Laat het de Hebreënen horen.

4 Toen hoorde het ganse Israel zeggen: Saul heeft de bezetting der Filistijnen geslagen, en ook is Israel stinkende geworden bij de Filistijnen. Toen werd het volk samengeroepen achter Saul, naar Gilgal.

5 En de Filistijnen werden verzameld om te strijden tegen Israel, dertig duizend wagens, en zes duizend ruiters, en volk in menigte als het zand, dat aan den oever der zee is; en zij togen op, en legerden zich te Michmas, tegen het oosten van Beth-aven.

6 Toen de mannen van Israel zagen, dat zij in nood waren (want het volk was benauwd), zo verborg zich het volk in de spelonken, en in de doornbossen, en in de steenklippen, en in de vestingen, en in de putten.

7 De Hebreënen nu gingen over de Jordaan in het land van Gad en Gilead. Toen Saul nog zelf te Gilgal was, zo kwam al het volk bevende achter hem.

(1) Wat was de leeftijd van Saul? 1 Samuel 13:1.

(2) Het doel van de 3.000? 1 Samuel 13:2.

(3) Waarom de aanval van Jonathan? 1 Samuel 13:3.

(4) Waarom was het volk ongerust? 1 Samuel 13:6-7. Zie ook 1 Samuel 13:5.

(5) Waarom terugtrekken naar Gilgal? 1 Samuel 13:7.

2. SAUL PLEEGT HEILIGSCHENNIS.

1 Samuel 13:8-14.

8 En hij vertoefde zeven dagen, tot den tijd, dien Samuel bestemd had. Als Samuel te Gilgal niet opkwam, zo verstrooide het volk van hem.

9 Toen zeide Saul: Brengt tot mij herwaarts een brandoffer, en dankofferen; en hij offerde brandoffer.

10 En het geschiedde, toen hij geëindigd had het brandoffer te offeren, ziet, zo kwam Samuel; en Saul ging uit hem tegemoet, om hem te zegenen.

11 Toen zeide Samuel: Wat hebt gij gedaan? Saul nu zeide: Omdat ik zag, dat zich het volk van mij verstrooide, en gij op den bestemden tijd der dagen niet kwaamt, en de Filistijnen te Michmas vergaderd waren,

12 Zo zeide ik: Nu zullen de Filistijnen tot mij afkomen te Gilgal, en ik heb het aangezicht des HEEREN niet ernstelijk aangebeden, zo dwong ik mijzelven, en heb brandoffer geofferd.

13 Toen zeide Samuel tot Saul: Gij hebt zottelijk gedaan; gij hebt het gebod van den HEERE, uw God, niet gehouden, dat Hij u geboden heeft; want de HEERE zou nu uw rijk over Israel bevestigd hebben tot in eeuwigheid.

14 Maar nu zal uw rijk niet bestaan. De HEERE heeft Zich een man gezocht naar Zijn hart, en de HEERE heeft hem geboden een voorganger te zijn over Zijn volk, omdat gij niet gehouden hebt, wat u de HEERE geboden had.

(1) Wanneer werden 7 dagen vastgesteld? 1 Samuel 13:8. Zie ook 1 Samuel 10:8.

(2) Wat was het doel van het offeren? 1 Samuel 13:12.

(3) Waarom was dit een zonde?

(4) Wat is de betekenis van 'een man naar zijn hart'? 1 Samuel 13:14.

3. SAUL IN GEBΑ, HET LAND GEPLUNDERD DOOR DE FILISTIJNEN.

1 Samuel 13:15-22.

15 Toen maakte zich Samuel op, en hij ging op van Gilgal naar Gibeabenzamijns; en Saul telde het volk, dat bij hem gevonden werd, omtrent zeshonderd man.

16 En Saul en zijn zoon Jonathan, en het volk, dat bij hen gevonden was, bleven te Gibeabenzamijns; maar de Filistijnen waren te Michmas gelegerd.

17 En de verdervers gingen uit het leger der Filistijnen, in drie hopen; de ene hoop keerde zich op den weg naar Ofra, naar het land Sual;

18 En een hoop keerde zich naar den weg van Beth-horon; en een hoop keerde zich naar den weg der landpale, die naar het dal Zeboim naar de woestijn uitziet.

19 En er werd geen smid gevonden in het ganse land van Israel; want de Filistijnen hadden gezegd: Opdat de Hebreënen geen zwaard noch spies maken.

20 Daarom moest gans Israel tot de Filistijnen aftrekken, opdat een iegelijk zijn ploegijzer, of zijn spade, of zijn bijl, of zijn houweel scherpen liet.

21 Maar zij hadden tandige vijlen tot hun houwelen, en tot hun spaden, en tot de drietandige vorken, en tot de bijlen, en tot het stellen der prikkelen.

22 En het geschiedde ten dage des strijds, dat er geen zwaard noch spies gevonden werd in de hand van het ganse volk, dat bij Saul en bij Jonathan was; doch bij Saul en bij Jonathan, zijn zoon, werden zij gevonden.

(1) Waarom ging Samuel naar Gibeab? 1 Samuel 13:15.

(2) Waarom keerde Saul met zo weinigen terug? 1 Samuel 13:15.

(3) Wat kwam er terecht van de smeden? 1 Samuel 13:19. Zie ook 1 Samuel 13:17.

(4) Hoe waren de mannen van Saul bewapend? 1 Samuel 13:22.

4. EEN DAPPERE AANVAL VAN JONATHAN.

1 Samuel 14:1-15.

14

1 Het geschiedde nu op een dag, dat Jonathan, de zoon van Saul, tot den jongen, die zijn wapenen droeg, zeide: Kom, en laat ons tot de bezetting der Filistijnen overgaan, welke aan gene zijde is; doch hij gaf het zijn vader niet te kennen.

2 Saul nu zat aan het uiterste van Gibeab onder den granatenboom, die te Migron was; en het volk, dat bij hem was, was omtrent zeshonderd man.

3 En Ahia, de zoon van Ahitub, den broeder van Ikabod, den zoon van Pinehas, den zoon van Eli, was priester des HEEREN, te Silo, dragende den efod; doch het volk wist niet, dat Jonathan heengegaan was.

4 Er was nu tussen de doortochten, waar Jonathan zocht door te gaan tot der Filistijnen bezetting, een scherpte van een steenklip aan deze zijde, en een scherpte van een steenklip aan gene zijde; en de naam der ene was Bozes, en de naam der andere Sene.

5 De ene tand was gelegen tegen het noorden, tegenover Michmas, en de andere tegen het zuiden, tegenover Geba.

6 Jonathan nu zeide tot den jongen, die zijn wapenen droeg: Kom, en laat ons tot de bezetting dezer onbesnedenen overgaan; misschien zal de HEERE voor ons werken; want bij den HEERE is geen verhindering, om te verlossen door velen of door weinigen.

7 Toen zeide zijn wapendrager tot hem: Doe al, wat in uw hart is; wend u, zie ik ben met u, naar uw hart.

8 Jonathan nu zeide: Zie, wij zullen overgaan tot die mannen, en wij zullen ons aan hen ontdekken.

9 Indien zij aldus tot ons zeggen: Staat stil, totdat wij aan ulieden komen; zo zullen wij blijven staan aan onze plaats, en tot hen niet opklimmen.

10 Maar zeggen zij aldus: Klimt tot ons op; zo zullen wij opklimmen, want de HEERE heeft hen in onze hand gegeven; en dit zal ons een teken zijn.

11 Toen zij beiden zich aan der Filistijnen bezetting ontdekten, zo zeiden de Filistijnen: Ziet, de Hebreënen zijn uit de holen uitgegaan, waarin zij zich verstoken hadden.

12 Verder antwoordden de mannen der bezetting aan Jonathan en zijn wapendrager, en zeiden: Klimt op tot ons, en wij zullen het u wijs maken. En Jonathan zeide tot zijn wapendrager: Klim op achter mij, want de HEERE heeft hen gegeven in de hand van Israel.

13 Toen klom Jonathan op zijn handen en op zijn voeten, en zijn wapendrager hem na; en zij vielen voor Jonathans aangezicht, en zijn wapendrager doodde ze achter hem.

14 Deze eerste slag nu, waarmede Jonathan en zijn wapendrager omtrent twintig mannen versloegen, geschiedde omtrent in de helft eens bunders, zijnde een juk ossen lands.

15 En er was een beving in het leger, op het veld en onder het ganse volk; de bezetting en de verdervers beefden ook zelve; ja, het land werd beroerd, want het was een beving Gods.

(1) Waarom was Achijah niet in Silo? 1 Samuel 14:3.

(2) Wat was het voordeel van twee legerafdelingen?

(3) Omschrijf de plaats.

(4) Wat was Jonathan's vertrouwen? 1 Samuel 14:6.

(5) Waarom vertelde hij het niet aan zijn vader? 1 Samuel 14:7.

(6) Waarom zei hij 'kom verder' enz.? 1 Samuel 14:12.

(7) Wat heeft 1 Samuel 14:14 te zeggen?

(8) Waarom de angst en de vlucht? 1 Samuel 14:15-16.

5. DE FILISTIJNEN VERSLAGEN EN ACHTERVOLGD.

1 Samuel 14:16-31.

16 Als nu de wachters van Saul te Gibeabenzamens zagen, dat, ziet, de menigte versmolt, en doorging, en geklopt werd;

17 Toen zeide Saul tot het volk, dat bij hem was: Telt toch, en beziet, wie van ons weggegaan zijn. En zij telden, en ziet, Jonathan en zijn wapendrager waren daar niet.

18 Toen zeide Saul tot Ahia: Breng de ark Gods herwaarts. Want de ark Gods was te dien dage bij de kinderen Israels.

19 En het geschiedde, toen Saul nog tot den priester sprak, dat het rumoer, hetwelk in der Filistijnen leger was, zeer toenam en vermenigvuldigde; zo zeide Saul tot den priester: Haal uw hand in.

20 Saul nu, en al het volk, dat bij hem was, werd samengeroepen, en zij kwamen ten strijde; en ziet, het zwaard des enen was tegen den anderen, er was een zeer groot gedruis.

21 Er waren ook Hebreënen bij de Filistijnen, als eertijds, die met hen in het leger opgetogen waren rondom; dezen nu vervoegden zich ook met de Israëlieten, die bij Saul en Jonathan waren.

22 Als alle mannen van Israel, die zich verstoken hadden in het gebergte van Efraim, hoorden, dat de Filistijnen vluchtten, zo kleefden zij ook hen achteraan in den strijd.

23 Alzo verloor de HEERE Israel te dien dage; en het leger trok over naar Bethaven.

24 En de mannen van Israel werden mat te dien dage; want Saul had het volk bezworen, zeggende: Vervloekt zij de man, die spijze eet tot aan den avond, opdat ik mij aan mijn vijanden wreke! Daarom proefde dat ganse volk geen spijs.

25 En het ganse volk kwam in een woud; en daar was honig op het veld.

26 Toen het volk in het woud kwam, ziet, zo was er een honigvloed; maar niemand raakte met zijn hand aan zijn mond, want het volk vreesde de bezwering.

27 Maar Jonathan had het niet gehoord, toen zijn vader het volk bezworen had, en hij reikte het einde van den staf uit, die in zijn hand was, en hij doopte denzelven in een honigraat; als hij nu zijn hand tot zijn mond wendde, zo werden zijn ogen verlicht.

28 Toen antwoordde een man uit het volk, en zeide: Uw vader heeft het volk zwaarlijk bezworen, zeggende: Vervloekt zij de man, die heden brood eet! Daarom bezwijkt het volk.

29 Toen zeide Jonathan: Mijn vader heeft het land beroerd; zie toch, hoe mijn ogen verlicht zijn, omdat ik een weinig van dezen honig gesmaakt heb;

30 Hoe veel meer, indien het volk heden had mogen vrijelijk eten van den buit zijner vijanden, dien het gevonden heeft! Maar nu is die slag niet groot geweest over de Filistijnen.

31 Doch zij sloegen te dien dage de Filistijnen van Michmas tot Ajalon; en het volk was zeer moede.

(1) Waarom naar de Ark vragen? 1 Samuel 14:18. Zie ook 1 Samuel 14:3.

(2) Waarom werd er gezegd: trek uw hand terug? 1 Samuel 14:19.

(3) Wat is het verschil tussen de Joden en de Filistijnen? 1 Samuel 14:21.

(4) Waar was Beth-Aven? 1 Samuel 14:23. Zie ook Jozua 7:2.

(5) Wat was het doel van de vloek? 1 Samuel 14:24.

(6) Wat betekent 'de ogen werden geopend verlicht? 1 Samuel 14:27-29.

(7) Waar was Ajalon? 1 Samuel 14:31.

(8) Waarom bezweek het volk? 1 Samuel 14:31.

6. HET VOLK ZONDIGT MET DE MAALTIJD.

1 Samuel 14:32-35.

32 Toen maakte zich het volk aan den buit, en zij namen schapen, en runderen, en kalveren, en zij slachtten ze tegen de aarde; en het volk at ze met het bloed.

33 En men boodschapte het Saul, zeggende: Zie, het volk verzondigt zich aan den HEERE, etende met het bloed. En hij zeide: Gij hebt trouwelooslijk gehandeld; wentelt heden een groten steen tot mij.

34 Verder sprak Saul: Verstroot u onder het volk, en zegt tot hen: Brengt tot mij een iegelijk zijn os, en een iegelijk zijn schaap, en slacht het hier, en eet, en bezondigt u niet aan den HEERE, die etende met het bloed. Toen bracht al het volk een iegelijk zijn os met zijn hand, des nachts, en slachtte ze aldaar.

35 Toen bouwde Saul den HEERE een altaar; dit was het eerste altaar, dat hij den HEERE bouwde.

(1) Waarom de steen? 1 Samuel 14:33.

(2) Wat was het doel van het bouwen van een altaar? 1 Samuel 14:35.

7. JONATHAN IN GEVAAR, MAAR DOOR HET VOLK GERED.

1 Samuel 14:36-46.

36 Daarna zeide Saul: Laat ons aftrekken de Filistijnen na, bij nacht, en laat ons dezelve beroven, totdat het morgen licht worde, en laat ons niet een man onder hen overig laten. Zij nu zeiden: Doe al wat goed is in uw ogen; maar de priester zeide: Laat ons herwaarts tot God naderen.

37 Toen vroegde Saul God: Zal ik aftrekken de Filistijnen na? Zult Gij ze in de hand van Israel overgeven? Doch Hij antwoordde hem niet te dien dage.

38 Toen zeide Saul: Komt herwaarts uit alle hoeken des volks, en verneemt, en ziet, waarin deze zonde heden geschied zij.

39 Want zo waarachtig als de HEERE leeft, Die Israel verlost, al ware het in mijn zoon Jonathan, zo zal hij den dood sterven; en niemand uit het ganse volk antwoordde hem.

40 Verder zeide hij tot het ganse Israel: Gijlieden zult aan de ene zijde zijn, en ik en mijn zoon Jonathan zullen aan de andere zijde zijn. Toen zeide het volk tot Saul: Doe, wat goed is in uw ogen.

41 Saul nu sprak tot den HEERE, den God Israels: Toon den onschuldige. Toen werd Jonathan en Saul geraakt, en het volk ging vrij uit.

42 Toen zeide Saul: Werpt het lot tussen mij en tussen mijn zoon Jonathan. Toen werd Jonathan geraakt.

43 Saul dan zeide tot Jonathan: Geef mij te kennen, wat gij gedaan hebt. Toen gaf het Jonathan hem te kennen, en zeide: Ik heb maar een weinig honigs geproefd, met het uiterste des stafs, dien ik in mijn hand had; zie hier ben ik, moet ik sterven?

44 Toen zeide Saul: Zo doe mij God, en zo doe Hij daartoe, Jonathan! gij moet den dood sterven.

45 Maar het volk zeide tot Saul: Zou Jonathan sterven, die deze grote verlossing in Israel gedaan heeft? Dat zij verre! zo waarachtig als de HEERE leeft, als er een haar van zijn hoofd op de aarde vallen zal; want hij heeft dit heden met God gedaan. Alzo verloste het volk Jonathan, dat hij niet stierf.

46 Saul nu toog op van achter de Filistijnen, en de Filistijnen trokken aan hun plaats.

(1) Waarom werd er gedacht dat iemand had gezondigd? 1 Samuel 14:37-38.

(2) Waarom moest Jonathan gedood worden? 1 Samuel 14:24, 39, 44.

(3) Hoe redde het volk hem? 1 Samuel 14:45.

8. DE ANDERE OVERWINNINGEN VAN SAUL.

1 Samuel 14:47-48.

47 Toen nam Saul het koninkrijk over Israel in; en hij streed rondom tegen al zijn vijanden, tegen Moab, en tegen de kinderen Ammons, en tegen Edom, en tegen de koningen van Zoba, en tegen de Filistijnen; en overal, waar hij zich wendde, oefende hij straf.

48 En hij handelde dapper, en hij sloeg de Amalekieten, en hij redde Israel uit de hand desgenen, die hem beroofde.

(1) Waar zijn deze landen?

9. DE FAMILIE VAN SAUL.

1 Samuel 14:49-51.

49 De zonen van Saul nu waren: Jonathan, en Isvi, en Malchi-sua; en de namen zijner twee dochteren waren deze: de naam der eerstgeborene was Merab, en de naam der kleinste Michal.

50 En de naam van Sauls huisvrouw was Ahinoam, een dochter van Ahimaaz; en de naam van zijn krijgsoverste was Abi-ner, een zoon van Ner, Sauls oom.

51 En Kis was Sauls vader, en Ner, Abners vader, was een zoon van Abiel.

(1) Had hij meer dan een vrouw?

10. VIJANDIGHEID VAN DE FILISTIJNEN EN DE VOORTGANG VAN SAUL.

1 Samuel 14:52.

II. DE AFSLACHTING VAN DE AMALEKIETEN.

1 Samuel 15:1-35.

1. DE TAAK VAN SAUL.

1 Samuel 15:1-3.

15

1 Toen zeide Samuel tot Saul: de HEERE heeft mij gezonden, dat ik u ten koning zalfde over Zijn volk, over Israel; hoor dan nu de stem van de woorden des HEEREN.

2 Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Ik heb bezocht, hetgeen Amalek aan Israel gedaan heeft, hoe hij zich tegen hem gesteld heeft op den weg, toen hij uit Egypte opkwam.

3 Ga nu heen, en sla Amalek, en verban alles, wat hij heeft, en verschoon hem niet; maar dood van den man af tot de vrouw toe, van de kinderen tot de zuigelingen, van de ossen tot de schapen, van de kemelen tot de ezelen toe.

(1) Wiens strijd moest worden gestreden? 1 Samuel 15:2.

(2) Wat is het doel van een dergelijk bevel?

2. HOE DE OPDRACHT WERD UITGEVOERD.

1 Samuel 15:4-9.

4 Dit verkondigde Saul het volk, en hij telde hen te Telaim, tweehonderd duizend voetvolks, en tien duizend mannen van Juda.

5 Als Saul tot aan de stad Amalek kwam, zo leide hij een achterlage in het dal.

6 En Saul liet den Kenieten zeggen: Gaat weg, wijkt, trekt af uit het midden der Amalekieten, opdat ik u met hen niet wegruime; want gij hebt barmhartigheid gedaan aan al de kinderen Israels, toen zij uit Egypte opkwamen. Alzo weken de Kenieten uit het midden der Amalekieten.

7 Toen sloeg Saul de Amalekieten van Havila af, tot daar gij komt te Sur, dat voor aan Egypte is.

8 En hij ving Agag, den koning der Amalekieten, levend; maar al het volk verbande hij door de scherpste des zwaards.

9 Doch Saul en het ganse volk verschoonde Agag, en de beste schapen, en runderen, en de naast beste, en de lammeren, en al wat best was, en zij wilden ze niet verbannen; maar alle ding, dat verachtzaam, en dat verdwijnende was, verbanden zij.

(1) Wie zijn de Kenieten? 1 Samuel 15:6. Zie ook Richteren 1:16.

(2) Waar liggen Havila and Sur? 1 Samuel 15:7.

3. SAMUEL GEZONDEN OM SAUL TE BERISPEN.

1 Samuel 15:10-23.

10 Toen geschiedde het woord des HEEREN tot Samuel, zeggende:

11 Het berouwt Mij, dat Ik Saul tot koning gemaakt heb, dewijl hij zich van achter Mij afgekeerd heeft, en Mijn woorden niet bevestigd heeft. Toen ontstak Samuel, en hij riep tot den HEERE den gansen nacht.

12 Daarna maakte zich Samuel des morgens vroeg op, Saul tegemoet; en het werd Samuel geboodschapt, zeggende: Saul is te Karmel gekomen, en zie, hij heeft zich een pilaar gesteld; daarna is hij omgetogen, en doorgetrokken, en naar Gilgal afgekomen.

13 Samuel nu kwam tot Saul, en Saul zeide tot hem: Gezegend zijt gij den HEERE! Ik heb des HEEREN woord bevestigd.

14 Toen zeide Samuel: Wat is dan dit voor een stem der schapen in mijn oren, en een stem der runderen, die ik hoor?

15 Saul nu zeide: Zij hebben ze van de Amalekieten gebracht, want het volk heeft de beste schapen en runderen verschoond, om den HEERE, uw God, te offeren; maar het overige hebben wij verbannen.

16 Toen zeide Samuel tot Saul: Houd op, zo zal ik u te kennen geven, wat de HEERE vannacht tot mij gesproken heeft. Hij dan zeide tot hem: Spreek.

17 En Samuel zeide: Is het niet alzo, toen ge klein waart in uw ogen, dat gij het hoofd der stammen van Israel geworden zijt, en dat u de HEERE tot koning over Israel gezalfd heeft?

18 En de HEERE heeft u op den weg gezonden, en gezegd: Ga heen en verban de zondaars, de Amalekieten, en strijd tegen hen, totdat gij dezelve te niet doet.

19 Waarom toch hebt gij naar de stem des HEEREN niet gehoord, maar zijt tot den roof gevlogen, en hebt gedaan dat kwaad was in de ogen des HEEREN?

20 Toen zeide Saul tot Samuel: Ik heb immers naar de stem des HEEREN gehoord, en heb gewandeld op den weg, op denwelken mij de HEERE gezonden heeft; en ik heb Agag, den koning der Amalekieten, mede gebracht, maar de Amalekieten heb ik verbannen.

21 Het volk nu heeft genomen van den roof, schapen en runderen, het voornaamste van het verbannene, om den HEERE, uw God, op te offeren te Gilgal.

22 Doch Samuel zeide: Heeft de HEERE lust aan brandofferen, en slachtofferen, als aan het gehoorzamen van de stem des HEEREN? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen.

23 Want wederspanningheid is een zonde der toverij, en wederstreven is afgoderij en beeldendienst. Omdat gij des HEEREN woord verworpen hebt, zo heeft Hij u verworpen, dat gij geen koning zult zijn.

(1) Waarom was Samuel zo bedroefd? 1 Samuel 15:11.

(2) Waarom dit monument, en waar is de Karmel? 1 Samuel 15:12.

(3) Waarom naar Gilgal? 1 Samuel 15:12. Zie ook 1 Samuel 15:21.

(4) Wat veranderde er in Saul?

(5) Waarom zei hij dat hij God had gehoorzaamd? 1 Samuel 15:13, 20.

(6) Wat is het werkelijke karakter van zijn zonde?

4. SAUL BEKEERT ZICH.

1 Samuel 15:24-31.

24 Toen zeide Saul tot Samuel: Ik heb gezondigd, omdat ik des HEEREN bevel en uw woorden overtreden heb; want ik heb het volk gevreesd en naar hun stem gehoord.

25 Nu dan, vergeef mij toch mijn zonde, en keer met mij wederom, dat ik den HEERE aanbidde.

26 Doch Samuel zeide tot Saul: Ik zal met u niet wederkeren; omdat gij het woord des HEEREN verworpen hebt, zo heeft u de HEERE verworpen, dat gij geen koning over Israel zult zijn.

27 Als zich Samuel omkeerde om weg te gaan, zo greep hij een slip van zijn mantel en zij scheurde.

28 Toen zeide Samuel tot hem: De HEERE heeft heden het koninkrijk van Israel van u afgescheurd, en heeft het aan uw naaste gegeven, die beter is dan gij.

29 En ook liegt Hij, Die de Overwinning van Israel is, niet, en het berouwt Hem niet; want Hij is geen mens, dat Hem iets berouwen zou.

30 Hij dan zeide: Ik heb gezondigd; eer mij toch nu voor de oudsten mijns volks, en voor Israel; en keer wederom met mij, dat ik den HEERE, uw God, aanbidde.

31 Toen keerde Samuel wederom Saul na; en Saul aanbad den HEERE.

(1) Wat was zijn verontschuldiging? 1 Samuel 15:24.

(2) Waarom werd er gezegd ‘de kracht van Israël’? 1 Samuel 15:29.

5. SAMUEL DOODT AGAG EN VERTREKT.

1 Samuel 15:32-35.

32 Toen zeide Samuel: Breng Agag, den koning der Amalekieten, hier tot mij; Agag nu ging tot hem weeldelijk; en Agag zeide: Voorwaar, de bitterheid des doods is geweken!

33 Maar Samuel zeide: Gelijk als uw zwaard de vrouwen van haar kinderen beroofd heeft, alzo zal uw moeder van haar kinderen beroofd worden onder de vrouwen. Toen hieuw Samuel Agag in stukken, voor het aangezicht des HEEREN te Gilgal.

34 Daarna ging Samuel naar Rama; en Saul ging op naar zijn huis te Gibeon-sauls.

35 En Samuel zag Saul niet meer tot den dag zijns doods toe; evenwel droeg Samuel leed om Saul; en het berouwde den HEERE, dat Hij Saul tot koning over Israel gemaakt had.

(1) Wat betekent de opmerking van Agag? 1 Samuel 15:32.

(2) Waarom hem doden? 1 Samuel 15:33.

(3) Waarom zocht Samuel Saul niet meer op? 1 Samuel 15:35.

(4) Waarom zeggen ‘de Heer had berouw? 1 Samuel 15:35. Zie ook 1 Samuel 15:29.

LES 4.

III. DAVID WORDT GEZALFD EN KOMT BIJ SAUL.

1 Samuel 16:1-23.

1. SAMUEL GEZONDEN OM EEN KONING TE ZALVEN.

1 Samuel 16:1-5.

1 Toen zeide de HEERE tot Samuel: Hoe lang draagt gij leed om Saul, dien Ik toch verworpen heb, dat hij geen koning zij over Israel? Vul uw hoorn met olie, en ga heen; Ik zal u zenden tot Isai, den Bethlehemiet; want Ik heb Mij een koning onder zijn zonen uitgezien.

2 Maar Samuel zeide: Hoe zou ik heengaan? Saul zal het toch horen en mij doden. Toen zeide de HEERE: Neem een kalf van de runderen met u, en zeg: Ik ben gekomen, om den HEERE offerande te doen.

3 En gij zult Isai ten offer nodigen, en Ik zal u te kennen geven, wat gij doen zult, en gij zult Mij zalven, dien Ik u zeggen zal.

4 Samuel nu deed, hetgeen de HEERE gesproken had, en hij kwam te Bethlehem. Toen kwamen de oudsten der stad bevende hem tegemoet, en zeiden: Is uw komst met vrede?

5 Hij dan zeide: Met vrede; ik ben gekomen om den HEERE offerande te doen; heiligt u, en komt met mij ten offer; en hij heiligde Isai en zijn zonen, en hij nodigde hen ten offer.

(1) Waarom bang zijn voor Saul? 1 Samuel 16:2.

(2) Waren de ouden ongerust? 1 Samuel 16:4.

(3) Hoe heiligden zij zichzelf? 1 Samuel 16:5.

2. DAVID GEKOZEN EN GEZALFD.

1 Samuel 16:6-13.

6 En het geschiedde, toen zij inkwamen, zo zag hij Eliab aan, en dacht: Zekerlijk, is deze voor den HEERE, Zijn gezalfde.

7 Doch de HEERE zeide tot Samuel: Zie zijn gestalte niet aan, noch de hoogte zijner statuur, want Ik heb hem verworpen; want het is niet gelijk de mens ziet; want de mens ziet aan, wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan.

8 Toen riep Isai, Abinadab, en hij deed hem voorbij het aangezicht van Samuel gaan; doch hij zeide: Dezen heeft de HEERE ook niet verkoren.

9 Daarna liet Isai Samma voorbijgaan; doch hij zeide: Dezen heeft de HEERE ook niet verkoren.

10 Alzo liet Isai zijn zeven zonen voorbij het aangezicht van Samuel gaan; doch Samuel zeide tot Isai: De HEERE heeft dezen niet verkoren.

11 Voorts zeide Samuel tot Isai: Zijn dit al de jongelingen? En hij zeide: De kleinste is nog overig, en zie, hij weidt de schapen. Samuel nu zeide tot Isai: Zend heen en laat hem halen; want wij zullen niet rondom aanzitten, totdat hij hier zal gekomen zijn.

12 Toen zond hij heen, en bracht hem in; hij nu was roodachtig, mitsgaders schoon van ogen en schoon van aanzien; en de HEERE zeide: Sta op, zalf hem, want deze is het.

13 Toen nam Samuel den oliehoorn, en hij zalfde hem in het midden zijner broederen. En de Geest des HEEREN werd vaardig over David van dien dag af en voortaan. Daarna stond Samuel op, en hij ging naar Rama.

(1) Waarom was David afwezig? 1 Samuel 16:11.

(2) Welk 'zitten' wordt genoemd? 1 Samuel 16:11. Zie ook 1 Samuel 16:5.

(3) Op welke manier was de Geest op David? 1 Samuel 16:13.

3. DE KWADE GEEST IN SAUL EN DE HARP VAN DAVID.

1 Samuel 16:14-23.

14 En de Geest des HEEREN week van Saul; en een boze geest van den HEERE verschrikte hem.

15 Toen zeiden Sauls knechten tot hem: Zie toch, een boze geest Gods verschrikt u.

16 Onze heer zegge toch tot uw knechten, die voor uw aangezicht staan, dat zij een man zoeken, die op de harp spelen kan; en het zal geschieden, als de boze geest Gods op u is, dat hij met zijn hand spele, dat het beter met u worde.

17 Toen zeide Saul tot zijn knechten: Ziet mij toch naar een man uit, die wel spelen kan, en brengt hem tot mij.

18 Toen antwoordde een van de jongelingen, en zeide: Zie, ik heb gezien een zoon van Isai, den Bethlehemiet, die spelen kan en hij is een dapper held, en een krijgsman, en verstandig in zaken, en een schoon man, en de HEERE is met hem.

19 Saul nu zond boden tot Isai, en zeide: Zend uw zoon David tot mij, die bij de schapen is.

20 Toen nam Isai een ezel met brood, en een lederen zak met wijn, en een geitenbokje; en hij zond ze door de hand van zijn zoon David aan Saul.

21 Alzo kwam David tot Saul, en hij stond voor zijn aangezicht; en hij beminde hem zeer, en hij werd zijn wapendrager.

22 Daarna zond Saul tot Isai, om te zeggen: Laat toch David voor mijn aangezicht staan, want hij heeft genade in mijn ogen gevonden.

23 En het geschiedde, als de geest Gods over Saul was, zo nam David de harp, en hij speelde met zijn hand; dat was voor Saul een verademing, en het werd beter met hem, en de boze geest week van hem.

(1) Wat is de betekenis van de opmerking over geesten?

(2) Was de kwade geest er een van jaloezie? 1 Samuel 16:14.

(3) Waarom muziek voorstellen als remedie? 1 Samuel 16:16.

(4) Wat was de reputatie van David? 1 Samuel 16:18.

(5) Hoe was hij bekend als een dapper man? 1 Samuel 16:18. Zie ook 1 Samuel 17:34-35.

(6) Waarom brood, wijn en een geitenjong? 1 Samuel 16:20.

(7) Wanneer werd hij een wapendrager? 1 Samuel 16:21. Zie ook 1 Samuel 18:5.

IV. DAVID'S STRIJDT MET GOLIATH.

1 Samuel 17:1-18:5.

1. POSITIES VAN DE LEGERS EN DE UITDAGING VAN GOLIATH.

1 Samuel 17:1-11.

17

1 En de Filistijnen verzamelden hun heir ten strijde, en verzamelden zich te Socho, dat in Juda is; en zij legerden zich tussen Socho en tussen Azeka, aan het einde van Dammim.

2 Doch Saul en de mannen van Israel verzamelden zich, en legerden zich in het eikendal; en stelden de slagorde tegen de Filistijnen aan.

3 De Filistijnen nu stonden aan een berg aan gene, en de Israelieten stonden aan een berg aan deze zijde; en de vallei was tussen hen.

4 Toen ging er een kampvechter uit, uit het leger der Filistijnen; zijn naam was Goliath, van Gath; zijn hoogte was zes ellen en een span.

5 En hij had een koperen helm op zijn hoofd, en hij had een schubachtig pantsier aan; en het gewicht van het pantsier was vijf duizend sikkelen kopers;

6 En een koperen scheenharnas boven zijn voeten, en een koperen schild tussen zijn schouders;

7 En de schacht zijner spies was als een weversboom, en het lemmer zijner spies was van zeshonderd sikkelen ijzers; en de schilddrager ging voor zijn aangezicht.

8 Deze nu stond, en riep tot de slagorden van Israel, en zeide tot hen: Waarom zoudt gijlieden uittrekken, om de slagorde te stellen? Ben ik niet een Filistijn, en gijlieden knechten van Saul? Kiest een man onder u, die tot mij afkome.

9 Indien hij tegen mij strijden en mij verslaan kan, zo zullen wij ulieden tot knechten zijn; maar indien ik hem overwin en hem sla, zo zult gij ons tot knechten zijn, en ons dienen.

10 Verder zeide de Filistijn: Ik heb heden de slagorden van Israel gehoond, zeggende: Geef mij een man, dat wij te zamen strijden!

11 Toen Saul en het ganse Israel deze woorden van den Filistijn hoorden, zo ontzetten zij zich, en vreesden zeer.

(1) Waar worden de plaatsen genoemd? 1 Samuel 17:1-3.

(2) Wat was de lichaamslengte van Goliath? 1 Samuel 17:4.

(3) Wat was het gewicht van zijn bewapening? 1 Samuel 17:5.

(4) Wat was het gewicht van zijn speer(punt)? 1 Samuel 17:7.

2. VERSLAG VAN DAVID EN ZIJN FAMILIE.

1 Samuel 17:12-16.

12 David nu was de zoon van den Efrathischen man van Bethlehem-juda, wiens naam was Isai, en die acht zonen had, en in de dagen van Saul was hij een man, oud, afgaande onder de mannen.

13 En de drie grootste zonen van Isai gingen heen; zij volgden Saul na in den krijg. De namen nu zijner drie zonen, die in den krijg gingen, waren: Eliab, de eerstgeborene, en zijn tweede Abinadab, en de derde Samma.

14 En David was de kleinste; en de drie grootsten waren Saul nagevolgd.

15 Doch David ging henen, en kwam weder van Saul, om zijns vaders schapen te weiden te Bethlehem.

16 De Filistijn nu trad toe, des morgens vroeg en des avonds. Alzo stelde hij zich daar veertig dagen lang.

(1) Waarom wordt Jesse een Efratiet genoemd? 1 Samuel 17:12. Zie ook Ruth 1:2 en Genesis 25:19.

(2) Welke noodzaak bestaat er voor dit verslag? Zie ook 1 Samuel 16:5-12.

(3) Waar woonde David? 1 Samuel 17:15.

3. DAVID WORDT NAAR HET KAMP GESTUURD.

1 Samuel 17:17-22.

17 En Isai zeide tot zijn zoon David: Neem toch voor uw broeders een efa van dit geroost koren, en deze tien broden, en breng ze terloops in het leger tot uw broederen.

18 Maar breng deze tien melkkazen aan de oversten over duizend; en gij zult uw broederen bezoeken, of het hun welga, en gij zult van hen pand medenemen.

19 Saul nu, en zij, en alle mannen van Israel waren bij het eikendal met de Filistijnen strijdende.

20 Toen maakte zich David des morgens vroeg op, en hij liet de schapen bij den hoeder, en hij nam het op, en ging henen, gelijk als Isai hem bevolen had; en hij kwam aan den wagenburg, als het heir in slagorde uittoog, en men ten strijde riep.

21 En de Israëlieten en Filistijnen stelden slagorde tegen slagorde.

22 David nu liet de vaten van zich, onder de hand van den bewaarder der vaten, en hij liep ter slagorde; en hij kwam en vraagde zijn broederen naar hun welstand.

(1) Waarom het graan, brood en kaas? 1 Samuel 17:17-18.

(2) Wat betekent 'plaats de wagens'? 1 Samuel 17:20.

(3) Waarom is slagorde? 1 Samuel 17:21.

4. HIJ NEEMT DE UITDAGING VAN GOLIATH AAN.

1 Samuel 17:23-27.

23 Toen hij met hen sprak, ziet, zo kwam de kampvechter op; zijn naam was Goliath, de Filistijn van Gath, uit het heir der Filistijnen, en hij sprak achtereenvolgens die woorden; en David hoorde ze.

24 Doch alle mannen in Israel, als zij dien man zagen, zo vluchtten zij voor zijn aangezicht, en zij vreesden zeer.

25 En de mannen Israëls zeiden: Hebt gijlieden dien man wel gezien, die opgekomen is? Want hij is opgekomen, om Israel te honen; en het zal geschieden, dat de koning dien man, die hem slaat, met groten rijkdom verrijken zal, en hij zal hem zijn dochter geven, en hij zal zijns vaders huis vrijmaken in Israel.

26 Toen zeide David tot de mannen, die bij hem stonden, zeggende: Wat zal men dien man doen, die dezen Filistijn slaat, en den smaad van Israel wendt? Want wie is deze onbesneden Filistijn, dat hij de slagorden van den levenden God zou honen?

27 Wederom zeide hem het volk achtereenvolgens dat woord, zeggende: Alzo zal men den man doen, die hem slaat.

(1) Hoe maakte hij het huis van zijn vader vrij? 1 Samuel 17:25.

(2) Waarom de bestraffing van Eliab? 1 Samuel 17:28.

(3) Waarom werden de woorden van David aan Saul doorgegeven? 1 Samuel 17:31.

(4) Waarom gaf Saul uiteindelijk toe? 1 Samuel 17:33-37.

5. GOLIATH VERSLAGEN EN DE FILISTIJNEN VERDREVEN.

1 Samuel 17:38-54.

38 En Saul kleepte David met zijn klederen, en zette een koperen helm op zijn hoofd, en kleepte hem met een pantsier.

39 En David gordde zijn zwaard aan over zijn klederen, en wilde gaan; want hij had het nooit verzocht. Toen zeide David tot Saul: Ik kan in deze niet gaan, want ik heb het nooit verzocht; en David leide ze van zich.

40 En hij nam zijn staf in zijn hand, en hij koos zich vijf gladde stenen uit de beek, en leide ze in de herderstas, die hij had, te weten in den zak, en zijn slinger was in zijn hand; alzo naderde hij tot den Filistijn.

41 De Filistijn ging ook heen, gaande en naderende tot David, en zijn schilddrager ging voor zijn aangezicht.

42 Toen de Filistijn opzag, en David zag, zo verachtte hij hem; want hij was een jongeling, roodachtig, mitsgaders schoon van aanzien.

43 De Filistijn nu zeide tot David: Ben ik een hond, dat gij tot mij komt met stokken? En de Filistijn vloekte David bij zijn goden.

44 Daarna zeide de Filistijn tot David: Kom tot mij, zo zal ik uw vlees aan de vogelen des hemels geven, en aan de dieren des velds.

45 David daarentegen zeide tot den Filistijn: gij komt tot mij met een zwaard, en met een spies, en met een schild; maar ik kom tot u in den Naam van den HEERE der heirscharen, den God der slagorden van Israel, Dien gij gehoond hebt.

46 Te dezen dage zal de HEERE u besluiten in mijn hand, en ik zal u slaan, en ik zal uw hoofd van u wegnemen, en ik zal de dode lichamen van der Filistijnen leger dezen dag aan de vogelen des hemels, en aan de beesten des velds geven; en de ganse aarde zal weten, dat Israel een God heeft.

47 En deze ganse vergadering zal weten, dat de HEERE niet door het zwaard, noch door de spies verlost; want de krijg is des HEEREN, Die zal ulieden in onze hand geven.

48 En het geschiedde, toen de Filistijn zich opmaakte, en heenging, en David tegemoet naderde, zo haastte David, en liep naar de slagorde toe, den Filistijn tegemoet.

49 En David stak zijn hand in de tas, en hij nam een steen daaruit, en hij slingerde, en trof den Filistijn in zijn voorhoofd; zodat de steen zonk in zijn voorhoofd, en hij viel op zijn aangezicht ter aarde.

50 Alzo overweldigde David den Filistijn met een slinger en met een steen; en hij versloeg den Filistijn, en doodde hem; doch David had geen zwaard in de hand.

51 Daarom liep David, en stond op den Filistijn, en nam zijn zwaard, en hij trok het uit zijn schede, en hij doodde hem, en hij hieuw hem het hoofd daarmede af. Toen de Filistijnen zagen, dat hun geweldigste dood was, zo vluchtten zij.

52 Toen maakten zich de mannen van Israel en van Juda op, en juichten, en vervolgden de Filistijnen, tot daar men komt aan de vallei, en tot aan de poorten van Ekron; en de verwonden der Filistijnen vielen op den weg van Saaraim, en tot aan Gath, en tot aan Ekron.

53 Daarna keerden de kinderen Israels om, van het hittig najagen der Filistijnen, en zij beroofden hun legers.

54 Daarna nam David het hoofd van den Filistijn, en bracht het naar Jeruzalem; maar zijn wapenen leide hij in zijn tent.

(1) Wat is de betekenis van: hij weigerde? 1 Samuel 17:39.

(2) Waar was de beek? 1 Samuel 17:40.

(3) Waarom werd er gevraagd: ben ik een hond? 1 Samuel 17:43.

(4) Wat waren de motieven van David? 1 Samuel 17:46-47.

(5) Waarom rende David? 1 Samuel 17:48.

(6) Hoe ver ging de achtervolging? 1 Samuel 17:52.

(7) Wanneer werd het hoofd naar Jeruzalem gebracht? En hoe? 1 Samuel 17:54.

(8) Wat is de band met dit verslag en de plaats van het gebeuren?

6. SAUL VRAAGT NAAR DE VADER VAN DAVID.

1 Samuel 17:55-58.

55 Toen Saul David zag uitgaan den Filistijn tegemoet, zeide hij tot Abner, den krijgsoverste: Wiens zoon is deze jongeling, Abner? En Abner zeide: Zo waarachtig als uw ziel leeft, o koning! ik weet het niet.

56 De koning nu zeide: Vraag gij het, wiens zoon deze jongeling is.

57 Als David wederkeerde van het slaan des Filistijns, zo nam hem Abner, en hij bracht hem voor het aangezicht van Saul, en het hoofd van den Filistijn was in zijn hand.

58 En Saul zeide tot hem: Wiens zoon zijt gij, jongeling? En David zeide: Ik ben een zoon van uw knecht Isai, den Bethlehemiet.

- (1) Waarom waren hij en Abner zo onbekend met David? Zie ook 1 Samuel 16:16-19-21.**
- (2) Hoe kan dit, als David wapendrager van Saul was geworden?**

7. JONATHAN'S LIEFDE EN DE PROMOTIE VAN DAVID.

1 Samuel 18:1-5.

18

1 Het geschiedde nu, als hij geeindigd had tot Saul te spreken, dat de ziel van Jonathan verbonden werd aan de ziel van David; en Jonathan beminde hem als zijn ziel.

2 En Saul nam hem te dien dage, en liet hem niet werderkeren tot zijns vaders huis.

3 Jonathan nu en David maakten een verbond, dewijl hij hem liefhad als zijn ziel.

4 En Jonathan deed zijn mantel af, dien hij aan had, en gaf hem aan David, ook zijn klederen, ja, tot zijn zwaard toe, en tot zijn boog toe, en tot zijn gordel toe.

5 En David toog uit, overal, waar Saul hem zond; hij gedroeg zich voorzichtiglijk, en Saul zette hem over de krijgslieden; en hij was aangenaam in de ogen des gansen volks, en ook in de ogen der knechten van Saul.

- (1) Wat is de betekenis van de gaven, geschenken? 1 Samuel 18:4.**
- (2) Wat was het effect op Jonathan?**
- (3) Wanneer bleef David permanent bij Saul? 1 Samuel 18:2. Zie ook 1 Samuel 17:15.**
- (4) Wanneer werd hij wapendrager? 1 Samuel 18:5.**
- (5) Wat betekent het: 'bij de dienaren van Saul'? 1 Samuel 18:5.**

V. DE JALOEZIE VAN SAUL EN DE VLUCHT VAN DAVID.

1 Samuel 18:6-20:42.

1. HET BEGIN VAN DE JALOEZIE.

1 Samuel 18:6-11.

6 Het geschiedde nu, toen zij kwamen, en David wederkeerde van het slaan der Filistijnen, dat de vrouwen uitgingen uit al de steden van Israel, met gezang en reien, den koning Saul tegemoet, met trommelen, met vreugde en met muziekinstrumenten.

7 En de vrouwen, spelende, antwoordden elkander en zeiden: Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden!

8 Toen ontstak Saul zeer, en dat woord was kwaad in zijn ogen, en hij zeide: Zij hebben David tien duizend gegeven, doch mij hebben zij maar duizend gegeven; en voorzeker zal het koninkrijk nog voor hem zijn.

9 En Saul had het oog op David, van dien dag af en voortaan.

10 En het geschiedde des anderen daags, dat de boze geest Gods over Saul vaardig werd, en hij profeteerde midden in het huis, en David speelde op snarenspeel met zijn hand, als van dag tot dag; Saul nu had een spies in zijn hand.

11 En Saul schoot de spies, en zeide: Ik zal David aan den wand spitten; maar David wendde zich tweemaal van zijn aangezicht af.

- (1) Waar bestond het koninkrijk uit? 1 Samuel 18:8. Zie ook 1 Samuel 15:28.**
- (2) Wat betekent 'keek naar David'? 1 Samuel 18:9.**
- (3) Hoe ontkwam David aan de speer? 1 Samuel 18:11.**

2. DAVID'S EERSTE PROMOTIE.

1 Samuel 18:12-16.

12 En Saul vreesde voor David, want de HEERE was met hem, en Hij was van Saul geweken.

13 Daarom deed hem Saul van zich weg, en hij zette hem zich tot een overste van duizend; en hij ging uit en hij ging in voor het aangezicht des volks.

14 En David gedroeg zich voorzichtiglijk op al zijn wegen; en de HEERE was met hem.

15 Toen nu Saul zag, dat hij zich zeer voorzichtiglijk gedroeg, vreesde hij voor zijn aangezicht.

16 Doch gans Israel en Juda had David lief; want hij ging uit en hij ging in voor hun aangezicht.

(1) Wat is de aanleiding van deze benoeming? 1 Samuel 18:13.

(2) Wat betekent 'ging en kwam bij hem'? 1 Samuel 18:16. Zie ook Numeri 27:17, 2 Kronieken 1:10.

3. SAUL LEGT HINDERLAGEN OM DAVID TE DODEN.

1 Samuel 18:17-30.

17 Derhalve zeide Saul tot David: Zie, mijn grootste dochter Merab zal ik u tot een vrouw geven; alleenlijk, wees mij een dapper zoon, en voer den krijg des HEEREN. Want Saul zeide: Dat mijn hand niet tegen hem zij, maar dat de hand der Filistijnen tegen hem zij.

18 Doch David zeide tot Saul: Wie ben ik, en wat is mijn leven, en mijns vaders huisgezin in Israel, dat ik des konings schoonzoon zou worden?

19 Het geschiedde nu ten tijde als men Merab, de dochter van Saul, aan David geven zou, zo is zij aan Adriel, den Meholathiet, ter vrouw gegeven.

20 Doch Michal, de dochter van Saul, had David lief. Toen dat Saul te kennen werd gegeven, zo was die zaak recht in zijn ogen.

21 En Saul zeide: Ik zal haar hem geven, dat zij hem tot een valstrik zij, en dat de hand der Filistijnen tegen hem zij. Daarom zeide Saul tot David: Met de andere zult gij heden mijn schoonzoon worden.

22 En Saul gebod zijn knechten: Spreekt met David in het heimelijke, zeggende: Zie, de koning heeft lust aan u, en al zijn knechten hebben u lief; word dan nu des konings schoonzoon.

23 En de knechten van Saul spraken deze woorden voor de oren van David. Toen zeide David: Is dat licht in ulieder ogen, des konings schoonzoon te worden, daar ik een arm en verachtzaam man ben?

24 En de knechten van Saul boodschapten het hem, zeggende: Zulke woorden heeft David gesproken.

25 Toen zeide Saul: Aldus zult gijlieden tot David zeggen: De koning heeft geen lust aan den bruidschat, maar aan honderd voorhuiden der Filistijnen, opdat men zich wreke aan des konings vijanden. Want Saul dacht David te vellen door de hand der Filistijnen.

26 Zijn knechten nu boodschapten David deze woorden. En die zaak was recht in de ogen van David, dat hij des konings schoonzoon zou worden; maar de dagen waren nog niet vervuld.

27 Toen maakte zich David op, en hij en zijn mannen gingen heen, en zij sloegen onder de Filistijnen tweehonderd mannen, en David bracht hun voorhuiden, en men leverde ze den koning volkomenlijk, opdat hij schoonzoon des konings worden zou. Toen gaf Saul hem zijn dochter Michal ter vrouw.

28 En Saul zag en merkte, dat de HEERE met David was; en Michal, de dochter van Saul, had hem lief.

29 Toen vreesde zich Saul nog meer voor David; en Saul was David een vijand al zijn dagen.

30 Als de vorsten der Filistijnen uittogen, zo geschiedde het, als zij uittogen, dat David kloeker was, dan al de knechten van Saul; zodat zijn naam zeer geacht was.

(1) Waarom werd de belofte niet nagekomen? 1 Samuel 18:19.

(2) Wie eiste de voorhuiden? 1 Samuel 18:25.

(3) Het algemene effect van deze listen? 1 Samuel 18:27,30.

4. JONATHAN KOMT TUSSENBEIDE VOOR DAVID.

1 Samuel 19:1-7.

19

1 Derhalve sprak Saul tot zijn zoon Jonathan en tot al zijn knechten, om David te doden. Doch Jonathan, Sauls zoon, had groot welgevallen aan David.

2 En Jonathan verkondigde het David, zeggende: Mijn vader Saul zoekt u te doden; nu dan, wacht u toch des morgens, en blijf in het verborgene, en versteek u.

3 Doch ik zal uitgaan, en aan de hand mijns vaders staan op het veld, waar gij zult zijn; en ik zal van u tot mijn vader spreken, en zal zien wat het zij; dat zal ik u verkondigen.

4 Zo sprak dan Jonathan goed van David tot zijn vader Saul; en hij zeide tot hem: De koning zondige niet tegen zijn knecht David, omdat hij tegen u niet gezondigd heeft, en omdat zijn daden voor u zeer goed zijn.

5 Want hij heeft zijn ziel in zijn hand gezet, en hij heeft den Filistijn geslagen, en de HEERE heeft een groot heil aan het ganse Israel gedaan; gij hebt het gezien, en gij zijt verblijd geweest; waarom zoudt gij dan tegen onschuldig bloed zondigen, David zonder oorzaak dodende?

6 Saul nu hoorde naar de stem van Jonathan; en Saul zwoer: zo waarachtig als de HEERE leeft, hij zal niet gedood worden!

7 En Jonathan riep David, en Jonathan gaf hem al deze woorden te kennen; en Jonathan bracht David tot Saul, en hij was voor zijn aangezicht als gisteren en eergisteren.

(1) Waarom ging Saul zo snel akkoord? 1 Samuel 19:6.

5. DE DERDE POGING OM DAVID TE DODEN.

1 Samuel 19:8-17.

8 En er werd wederom krijg; en David toog uit, en streed tegen de Filistijnen, en hij sloeg hen met een groten slag, en zij vloden voor zijn aangezicht.

9 Doch de boze geest des HEEREN was over Saul, en hij zat in zijn huis, en zijn spies was in zijn hand; en David speelde op snarenspeel met de hand;

10 Saul nu zocht met de spies David aan den wand te spitten, doch hij ontweek van het aangezicht van Saul, die met de spies in den wand sloeg. Toen vlood David, en ontkwam in dienzelfden nacht.

11 Maar Saul zond boden heen tot Davids huis, dat zij hem bewaarden, en dat zij hem des morgens doodden. Dit gaf Michal, zijn huisvrouw, David te kennen, zeggende: Indien gij uw ziel dezen nacht niet behoedt, zo zult gij morgen gedood worden.

12 En Michal liet David door een venster neder, en hij ging heen, en vluchtte, en ontkwam.

13 En Michal nam een beeld, en zij leide het in het bed, en zij leide een geitenvel aan zijn hoofdeluw, en dekte het met een kleed toe.

14 Saul nu zond boden, om David te halen. Zij dan zeide: Hij is ziek.

15 Toen zond Saul boden, om David te bezien, zeggende: Breng hem op het bed tot mij op, dat men hem dode.

16 Als de boden kwamen, zo ziet, er was een beeld in het bed, en er was een geitenvel aan zijn hoofdpeuw.

17 Toen zeide Saul tot Michal: Waarom hebt gij mij alzo bedrogen en hebt mijn vijand laten gaan, dat hij ontkomen is? Michal nu zeide tot Saul: Hij zeide tot mij: Laat mij gaan, waarom zou ik u doden?

(1) Waarom was de speer in zijn hand? 1 Samuel 19:9.

(2) Wat zijn 'Terafiem'? 1 Samuel 19:13.

(3) Was het antwoord van Michal waarheid? 1 Samuel 19:17.

(4) Waarvan waren de kussens gemaakt? 1 Samuel 19:13.

6. DAVID DOOR SAMUEL BESCHERMD.

1 Samuel 19:18-24.

18 Alzo vluchtte David en ontkwam, en hij kwam tot Samuel te Rama, en hij gaf hem te kennen al wat Saul hem gedaan had; en hij en Samuel gingen heen, en zij bleven te Najoth.

19 En men boodschapte Saul, zeggende: Zie, David is te Najoth, bij Rama.

20 Toen zond Saul boden heen, om David te halen; die zagen een vergadering van profeten, profeterende, en Samuel staande, over hen gesteld; en de Geest Gods was over Sauls boden, en die profeteerden ook.

21 Toen men het Saul boodschapte, zo zond hij andere boden, en die profeteerden ook; toen voer Saul voort en zond de derde boden, en die profeteerden ook.

22 Daarna ging hij ook zelf naar Rama, en hij kwam tot den groten waterput, die te Sechu was, en hij vraagde en zeide: Waar is Samuel, en David? Toen werd hem gezegd: Zie, zij zijn te Najoth bij Rama.

23 Toen ging hij derwaarts naar Najoth bij Rama; en dezelfde Geest Gods was ook op hem, en hij, al voortgaande, profeteerde, totdat hij te Najoth in Rama kwam.

24 En hij toog zelf ook zijn klederen uit, en hij profeteerde zelf ook, voor het aangezicht van Samuel; en hij viel bloot neder dienzelfden gansen dag, en den gansen nacht. Daarom zegt men: Is Saul ook onder de profeten?

(1) Wat was Najoth van Rama? 1 Samuel 19:19.

(2) Wat veroorzaakte het profeteren? 1 Samuel 19:20-23.

(3) Wat was het gezelschap van profeten? 1 Samuel 19:20. Zie ook 1 Samuel 10:5-6,10.

(4) In welke betekenis 'naakt'? 1 Samuel 19:24.

(5) Waarom tweemaal dit gezegde? 1 Samuel 19:24. Zie ook 1 Samuel 10:12.

7. DAVID BEROEP OP JONATHAN.

1 Samuel 20:1-11.

20

1 Toen vluchtte David van Najoth bij Rama, en hij kwam, en zeide voor het aangezicht van Jonathan: Wat heb ik gedaan, wat is mijn misdaad, en wat is mijn zonde voor het aangezicht uws vaders, dat hij mijn ziel zoekt?

2 Hij daarentegen zeide tot hem: Dat zij verre, gij zult niet sterven. Zie, mijn vader doet geen grote zaak, en geen kleine zaak, die hij voor mijn oor niet openbaart; waarom zou dan mijn vader deze zaak van mij verbergen? Dat is niet.

3 Toen zwoer David verder, en zeide: Uw vader weet zeer wel, dat ik genade in uw ogen gevonden heb; daarom heeft hij gezegd: Dat Jonathan dit niet wete, opdat hij zich niet bekommere; en zekerlijk, zo waarachtig als de HEERE leeft, en uw ziel leeft, er is maar als een schrede tussen mij en tussen den dood!

4 Jonathan nu zeide tot David: Wat uw ziel zegt, dat zal ik u doen.

5 En David zeide tot Jonathan: Zie, morgen is de nieuwe maan, dat ik zekerlijk met den koning zou aanzitten om te eten; zo laat mij gaan, dat ik mij op het veld verberge tot aan den derden avond.

6 Indien uw vader mij gewisselijk mist, zo zult gij zeggen: David heeft van mij zeer begeerd, dat hij tot zijn stad Bethlehem mocht lopen; want aldaar is een jaarlijks offer voor het ganse geslacht.

7 Indien hij aldus zegt: Het is goed, zo heeft uw knecht vrede; maar indien hij gans ontstoken is, zo weet, dat het kwaad bij hem ten volle besloten is.

8 Doe dan barmhartigheid aan uw knecht, want gij hebt uw knecht in een verbond des HEEREN met u gebracht; maar is er een misdaad in mij, zo dood gij mij; waarom zoudt gij mij toch tot uw vader brengen?

9 Toen zeide Jonathan: Dat zij verre van u! Maar indien ik zekerlijk merkte, dat dit kwaad bij mijn vader ten volle besloten ware, dat het u zou overkomen, zou ik dat u dan niet te kennen geven?

10 David nu zeide tot Jonathan: Wie zal het mij te kennen geven, indien uw vader u wat hards antwoordt?

11 Toen zeide Jonathan tot David: Kom, laat ons toch uitgaan in het veld; en die beiden gingen uit in het veld.

(1) Waarom de ontkenning van Jonathan? 1 Samuel 20:2. Zie ook 1 Samuel 19:6.

(2) Waarom moest David aanwezig zijn bij de nieuwe maan? 1 Samuel 20:5.

(3) Was de verklaring over ene familiefeest waarheid? 1 Samuel 20:6.

8. EEN EED VAN VRIENDSCHAP EN EEN OVEREENGEKOMEN TEKEN.

1 Samuel 20:12-23.

12 En Jonathan zeide tot David: De HEERE, de God Israels, indien ik mijn vader onderzocht zal hebben omtrent dezen tijd, morgen of overmorgen, en zie, het is goed voor David, en ik dan tot u niet zende, en voor uw oor openbare;

13 Alzo doe de HEERE aan Jonathan, en alzo doe Hij daartoe! Als mijn vader het kwaad over u behaagt, zo zal ik het voor uw oor ontdekken, en ik zal u trekken laten, dat gij in vrede heengaat; en de HEERE zij met u, gelijk als Hij met mijn vader geweest is.

14 En zult gij niet, indien ik dan nog leve, ja, zult gij niet de weldadigheid des HEEREN aan mij doen, dat ik niet sterve?

15 Ook zult gij uw weldadigheid niet afsnijden van mijn huis tot in eeuwigheid; ook niet wanneer de HEERE een iegelijk der vijanden van David van den aardbodem zal afgesneden hebben.

16 Alzo maakte Jonathan een verbond met het huis van David, zeggende: Dat het de HEERE eise van de hand der vijanden Davids!

17 En Jonathan voer voort, met David te doen zweren, omdat hij hem liefhad; want hij had hem lief met de liefde zijner ziel.

18 Daarna zeide Jonathan tot hem: Morgen is de nieuwe maan; dan zal men u missen, want uw zitplaats zal ledig gevonden worden.

19 En als gij de drie dagen zult uitgebleven zijn, kom haastig af, en ga tot die plaats, waar gij u verborgen hadt ten dage dezer handeling; en blijf bij den steen Ezel.

20 Zo zal ik drie pijlen ter zijde schieten, als of ik naar een teken schoot.

21 En zie, ik zal den jongen zenden, zeggende: Ga heen, zoek de pijlen, indien ik uitdrukkelijk tot den jongen zeg: Zie, de pijlen zijn van u af en herwaarts, neem hem; en kom gij, want er is vrede voor u, en er is geen ding, zo waarlijk de HEERE leeft!

22 Maar indien ik tot den jongen also zeg: Zie, de pijlen zijn van u af en verder; ga heen, want de HEERE heeft u laten gaan.

23 En aangaande de zaak, waarvan ik en gij gesproken hebben, zie, de HEERE zij tussen mij en tussen u, tot in eeuwigheid!

(1) Waarom naar het veld gaan? 1 Samuel 20:11.

(2) Wat verwachtte Jonathan, en waarom? 1 Samuel 20:14-15.

(3) Wat is de betekenis van: zo moge de Heer Jonathan doen en meer dan dat? 1 Samuel 20:13.

9. DE GEBEURTENIS TIJDENS HET FEEST.

1 Samuel 20:24-34.

24 David nu verborg zich in het veld; en als het nieuwe maan was, zat de koning bij de spijze, om te eten.

25 Toen zich de koning gezet had op zijn zitplaats, op dit maal gelijk de andere maal, aan de stede bij den wand, zo stond Jonathan op, en Abner zat aan Sauls zijde, en Davids plaats werd ledig gevonden.

26 En Saul sprak te dien dage niets, want hij zeide: Hem is wat voorgevallen, dat hij niet rein is; voorzeker, hij is niet rein.

27 Het geschiedde nu des anderen daags, den tweeden der nieuwe maan, als Davids plaats ledig gevonden werd, zo zeide Saul tot zijn zoon Jonathan: Waarom is de zoon van Isai noch gisteren noch heden tot de spijze gekomen?

28 En Jonathan antwoordde Saul: David begeerde van mij ernstelijk naar Bethlehem te mogen gaan.

29 En hij zeide: Laat mij toch gaan; want ons geslacht heeft een offer in de stad, en mijn broeder heeft het mij zelfs geboden; heb ik nu genade in uw ogen gevonden, laat mij toch ontslagen zijn, dat ik mijn broeders zie; hierom is hij aan des konings tafel niet gekomen.

30 Toen ontstak de toorn van Saul tegen Jonathan, en hij zeide tot hem: Gij, zoon der verkeerde in wederspanningheid, weet ik het niet, dat gij den zoon van Isai verkoren hebt tot uw schande, en tot schande van de naaktheid uwer moeder?

31 Want al de dagen, die de zoon van Isai op den aardbodem leven zal, zo zult gij noch uw koninkrijk bevestigd worden; nu dan, schik heen, en haal hem tot mij, want hij is een kind des doods.

32 Toen antwoordde Jonathan Saul, zijn vader, en zeide tot hem: Waarom zal hij gedood worden? Wat heeft hij gedaan?

33 Toen schoot Saul de spies op hem, om hem te slaan. Alzo merkte Jonathan, dat dit ten volle bij zijn vader besloten was, David te doden.

34 Daarom stond Jonathan van de tafel op in hittigheid des toorns; en hij at op den tweeden dag der nieuwe maan geen brood, want hij was bekommerd om David, omdat zijn vader hem gesmaad had.

- (1) Waarom stond Jonathan op? 1 Samuel 20:25. Zie ook 1 Samuel 20:34.**
- (2) Waarom denken dat David onrein was? 1 Samuel 20:26.**
- (3) Waarom werd hij, in alle gevaren, toch verwacht?**
- (4) Waarom werd Jonathan woedend? 1 Samuel 20:34.**

10. DE TIEN TEKENS. HET AFSCHEID VAN VRIENDEN.

1 Samuel 20:35-42.

35 En het geschiedde des morgens, dat Jonathan in het veld ging, op den tijd, die David bestemd was; en er was een kleine jongen bij hem.

36 En hij zeide tot zijn jongen: Loop, zoek nu de pijlen, die ik schieten zal. De jongen liep heen, en hij schoot een pijl, dien hij deed over hem vliegen.

37 Toen de jongen tot aan de plaats des pijls, dien Jonathan geschoten had, gekomen was, zo riep Jonathan den jongen na, en zeide: Is niet de pijl van u af en verder?

38 Wederom riep Jonathan den jongen na: Haast u, spoed u, sta niet stil! De jongen van Jonathan nu raapte den pijl op, en hij kwam tot zijn heer.

39 Doch de jongen wist er niets van; Jonathan en David alleen wisten van de zaak.

40 Toen gaf Jonathan zijn gereedschap aan den jongen, dien hij had; en hij zeide tot hem: Ga heen, breng het in de stad.

41 Als de jongen heenging, zo stond David op van de zuidzijde, en hij viel op zijn aangezicht ter aarde, en hij boog zich driemaal; en zij kusten elkander, en weenden met elkander, totdat het David gans veel maakte.

42 Toen zeide Jonathan tot David: Ga in vrede; hetgeen wij beiden in den Naam des HEEREN gezworen hebben, zeggende: De HEERE zij tussen mij en tussen u, en tussen mijn zaad en tussen uw zaad, zij tot in eeuwigheid! Daarna stond hij op, en ging heen; en Jonathan kwam in de stad.

- (1) Waarom verscheen David? 1 Samuel 20:41.**
- (2) Wat is het karakter van de vriendschap van Jonathan?**

VI. DAVID VOGELVRIJ VERKLAARD. ZIJN VRIENDEN WORDEN VERVOLGD.

1 Samuel 21:1-22:23.

1. DAVID KRIJGT BROOD EN EEN ZWAARD VAN DE PRIESTERS.

1 Samuel 21:1-9.

21

1 Toen kwam David te Nob, tot den priester Achimelech; en Achimelech kwam bevende David tegemoet, en hij zeide tot hem: Waarom zijt gij alleen, en geen man met u?

2 En David zeide tot den priester Achimelech: De koning heeft mij een zaak bevolen, en zeide tot mij: Laat niemand iets van de zaak weten, om dewelke ik u gezonden heb, en die ik u geboden heb; den jongelingen nu heb ik de plaats van zulk een te kennen gegeven.

3 En nu wat is er onder uw hand? Geef mij vijf broden in mijn hand, of wat er gevonden wordt.

4 En de priester antwoordde David, en zeide: Er is geen gemeen brood onder mijn hand; maar er is heilig brood, wanneer zich de jongelingen slechts van de vrouwen onthouden hebben.

5 David nu antwoordde den priester, en zeide tot hem: Ja trouwens, de vrouwen zijn ons onthouden geweest gisteren en eergisteren, toen ik uitging, en de vaten der jongelingen zijn heilig; en het is enigerwijze gemeen brood, te meer dewijl heden ander in de vaten zal geheiligd worden.

6 Toen gaf de priester hem dat heilige brood, dewijl er geen brood was dan de toonbroden, die van voor het aangezicht des HEEREN weggenomen waren, dat men er warm brood leide, ten dage als dat weggenomen werd.

7 Daar was nu een man van de knechten van Saul, te dienzelven dage opgehouden voor het aangezicht des HEEREN, en zijn naam was Doeg, een Edomiet, de machtigste onder de herderen, die Saul had.

8 En David zeide tot Achimelech: Is hier onder uw hand geen spies of zwaard? Want ik heb noch mijn zwaard noch ook mijn wapenen in mijn hand genomen, dewijl de zaak des konings haastig was.

9 Toen zeide de priester: Het zwaard van Goliath, den Filistijn, denwelken gij sloegt in het eikendal, zie, dat is hier, gewonden in een kleed, achter den efod; indien gij u dat nemen wilt, zo neem het, want hier is geen ander dan dit. David nu zeide: Er is zijns gelijke niet; geef het mij.

(1) Waar is de Tabernakel nu? 1 Samuel 21:1.

(2) Waarom wordt er gezegd: geen man met u'? 1 Samuel 21:1,4.

(3) Was het juist van dat brood te eten? Leviticus 24:9. Zie ook Mattheus 12:4.

(4) Hoe te verontschuldigen voor dit handelen van David? 1 Samuel 21:2.

2. HIJ ZOEKT EEN SCHUILPLAATS IN GATH.

1 Samuel 21:10-15.

10 En David maakte zich op, en vluchtte te dien dage van het aangezicht van Saul; en hij kwam tot Achis, den koning van Gath.

11 Doch de knechten van Achis zeiden tot hem: Is deze niet David, de koning des lands? Zong men niet van dezen in de reien, zeggende: Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden?

12 En David leide deze woorden in zijn hart; en hij was zeer bevreesd voor het aangezicht van Achis, den koning van Gath.

13 Daarom veranderde hij zijn gelaat voor hun ogen, en hij maakte zichzelve gek onder hun handen; en hij bekrabbelde de deuren der poort, en hij liet zijn zever in zijn baard aflopen.

14 Toen zeide Achis tot zijn knechten: Ziet, gij ziet, dat de man razende is, waarom hebt gij hem tot mij gebracht?

15 Heb ik razenden gebrek, dat gij dezen gebracht hebt, om voor mij te razen? Zal deze in mijn huis komen?

(1) Waarom naar de vijand gaan?

(2) Wat was het gevaar? 1 Samuel 21:12.

(3) Waarom wordt hij 'koning van het land' genoemd? 1 Samuel 21:11.

3. HIJ VLUCHT EN WORDT LEIDER VAN EEN GROEP.

1 Samuel 22:1-2.

22

1 Toen ging David van daar, en ontkwam in de spelonk van Adullam. En zijn broeders hoorden het, en het ganse huis zijns vaders, en kwamen derwaarts tot hem af.

2 En tot hem vergaderde alle man, die benauwd was, en alle man, die een schuldeiser had, en alle man, wiens ziel bitterlijk bedroefd was, en hij werd tot overste over hen; zodat bij hem waren omtrent vierhonderd mannen.

(1) Waar was Adullam? 1 Samuel 22:1.

(2) Waarom kwam zijn familie bij hem? 1 Samuel 22:1.

(3) Waarom ook zij die schulden hadden? 1 Samuel 22:2. Zie ook Leviticus 25:39-48, 2 Koningen 4:1.

4. HIJ ZORGT VOOR ZIJN OUDERS.

1 Samuel 22:3-5.

3 En David ging van daar naar Mizpa der Moabieten; en hij zeide tot den koning der Moabieten: Laat toch mijn vader en mijn moeder bij ulieden uitgaan, totdat ik weet, wat God mij doen zal.

4 En hij bracht hen voor het aangezicht van den koning der Moabieten; en zij bleven bij hem al de dagen, die David in de vesting was.

5 Doch de profeet Gad zeide tot David: Blijf in de vesting niet, ga heen, en ga in het land van Juda. Toen ging David heen, en hij kwam in het woud Chereth.

(1) Waarom naar de koning van Moab? 1 Samuel 22:3-4. Zie ook Ruth 4:10-17.

(2) Waarom was de profeet Gad bij David? 1 Samuel 22:5.

(3) Een gebeurtenis. 1 Kronieken 11:15-19.

LES 5

5. HET VERRAAD VAN DOEG DE PRIESTERS WORDEN GEDOOD.

1 Samuel 22:6-23.

6 En Saul hoorde, dat David bekend geworden was, en de mannen, die bij hem waren. Saul nu zat op een heuvel onder het geboomte te Rama, en hij had zijn spies in zijn hand, en al zijn knechten stonden bij hem.

7 Toen zeide Saul tot zijn knechten, die bij hem stonden: Hoort toch, gij, zonen van Jemini, zal ook de zoon van Isai u altogader akkers en wijnbergen geven? Zal hij u allen tot oversten van duizenden, en oversten van honderden stellen?

8 Dat gij u allen tegen mij verbonden hebt, en niemand voor mijn oor openbaart, dat mijn zoon een verbond gemaakt heeft met den zoon van Isai; en niemand is onder ulieden, dien het wee doet van mijnentwege, en die het voor mijn oor openbaart; want mijn zoon heeft mijn knecht tegen mij opgewekt, tot een lagenlegger, gelijk het te dezen dage is.

9 Toen antwoordde Doeg, de Edomiet, die bij de knechten van Saul stond, en zeide: Ik zag den zoon van Isai, komende te Nob, tot Achimelech, den zoon van Ahitub;

10 Die den HEERE voor hem vraagde, en gaf hem teerkost; hij gaf hem ook het zwaard van Goliath, den Filistijn.

11 Toen zond de koning heen, om den priester Achimelech, den zoon van Ahitub, te roepen, en zijns vaders ganse huis, de priesters, die te Nob waren; en zij kwamen allen tot den koning.

12 En Saul zeide: Hoor nu, gij, zoon van Ahitub! En hij zeide: Zie, hier ben ik, mijn heer!

13 Toen zeide Saul tot hem: Waarom hebt gijlieden samen u tegen mij verbonden, gij en de zoon van Isai, mits dat gij hem gegeven hebt brood en het zwaard, en God voor hem gevraagd, dat hij zou opstaan tegen mij tot een lagenlegger, gelijk het te dezen dage is?

14 En Achimelech antwoordde den koning en zeide: Wie is toch onder al uw knechten getrouw als David, en des konings schoonzoon, en voortgaande in uw gehoorzaamheid, en is eerlijk in uw huis?

15 Heb ik heden begonnen God voor hem te vragen? Dat zij verre van mij, de koning legge op zijn knecht geen ding, noch op het ganse huis mijns vader; want uw knecht heeft van al deze dingen niet geweten, klein noch groot.

16 Doch de koning zeide: Achimelech, gij moet den dood sterven, gij en het ganse huis uws vaders.

17 En de koning zeide tot de trawanten, die bij hem stonden: Wendt u, en doodt de priesters des HEEREN, omdat hun hand ook met David is, en omdat zij geweten hebben, dat hij vluchtte, en hebben het voor mijn oren niet geopenbaard. Doch de knechten des konings wilden hun hand niet uitsteken, om op de priesters des HEEREN aan te vallen.

18 Toen zeide de koning tot Doeg: Wend gij u, en val aan op de priesters. Toen wendde zich Doeg, de Edomiet, en hij viel aan op de priesters, en doodde te dien dage vijf en tachtig mannen, die den linnen lijfrok droegen.

19 Hij sloeg ook Nob, de stad dezer priesters, met de scherpte des zwaards, van den man tot de vrouw, van de kinderen tot de zuigelingen, zelfs de ossen en ezels, en de schapen, sloeg hij met de scherpte des zwaards.

20 Doch een der zonen van Achimelech, den zoon van Ahitub, ontkwam, wiens naam was Abjathar; die vluchtte David na.

21 En Abjathar boodschapte het David, dat Saul de priesteren des HEEREN gedood had.

22 Toen zeide David tot Abjathar: Ik wist wel te dien dage, toen Doeg, de Edomiet, daar was, dat hij het voorzeker Saul zou te kennen geven; ik heb oorzaak gegeven tegen al de zielen van uws vaders huis.

23 Blijf bij mij; vrees niet; want wie mijn ziel zoeken zal, die zal uw ziel zoeken; maar gij zult met mij in bewaring zijn.

- (1) Hoe werd David ontdekt? 1 Samuel 22:6.
- (2) Hoe in Gibeon, en hoe in Rama? 1 Samuel 22:6.
- (3) Waarom werd er gezegd: 'u Benjaminiten'? 1 Samuel 22:7.
- (4) Waarom hen beschuldigen van verraad? 1 Samuel 22:8.
- (5) Wat was misleidend in de beschuldiging van Doeg? 1 Samuel 22:10.
- (6) Waarom een Edomiet bij Saul? 1 Samuel 22:9. Zie ook 1 Samuel 21:7.
- (7) Waarom de weigering van de soldaten? 1 Samuel 22:17.
- (8) Van welke nageslacht waren de 85 priesters? 1 Samuel 22:18. Zie ook 1 Samuel 2:31-34.
- (9) Hoe wist men dat Doeg verslag zou uitbrengen? 1 Samuel 22:22. Zie ook Psalm 52:1-9.

VII. SAUL TRACHT DAVID GEVANGEN TE NEMEN.

1 Samuel 23:1-27:12.

1. DAVID BEVRIJDT KEILAH VAN DE FILISTIJNEN.

1 Samuel 23:1-5.

23

1 En men boodschapte David, zeggende: Zie, de Filistijnen strijden tegen Keilah, en zij beroven de schuren.

2 En David vroeg den HEERE, zeggende: Zal ik heengaan en deze Filistijnen slaan? En de HEERE zeide tot David: Ga heen, en gij zult de Filistijnen slaan en Keilah verlossen.

3 Doch de mannen Davids zeiden tot hem: Zie, wij vrezen hier in Juda; hoeveel te meer, als wij naar Keilah tegen der Filistijnen slagorden gaan zullen.

4 Toen vroeg David den HEERE nog verder; en de HEERE antwoordde hem en zeide: Maak u op, trek af naar Keilah; want Ik geef de Filistijnen in uw hand.

5 Alzo toog David en zijn mannen naar Keilah, en hij streed tegen de Filistijnen, en dreef hun vee weg, en hij sloeg onder hen een groten slag; alzo verloor David de inwoners van Keilah.

(1) Wat waren de motieven van David?

(2) Waar was Keilah? Jozua 15:20-44.

2. SAUL'S EERSTE POGING.

1 Samuel 23:6-13.

6 En het geschiedde, toen Abjathar, de zoon van Achimelech, tot David vluchtte naar Keilah, dat hij afkwam met den efod in zijn hand.

7 Als aan Saul te kennen gegeven werd, dat David te Keilah gekomen was, zo zeide Saul: God heeft hem in mijn hand overgegeven, want hij is besloten, komende in een stad met poorten en grendelen.

8 Toen liet Saul al het volk ten strijde roepen, dat zij aftogen naar Keilah, om David en zijn mannen te belegeren.

9 Als nu David verstond, dat Saul dit kwaad tegen hem heimelijk voorhad, zeide hij tot den priester Abjathar: Breng den efod herwaarts.

10 En David zeide: HEERE, God van Israel! Uw knecht heeft zekerlijk gehoord, dat Saul zoekt naar Keilah te komen, en de stad te verderven om mijnentwil.

11 Zullen mij ook de burgers van Kehila in zijn hand overgeven? Zal Saul afkomen, gelijk als Uw knecht gehoord heeft? O HEERE, God van Israel, geef het toch Uw knecht te kennen! De HEERE nu zeide: Hij zal afkomen.

12 Daarna zeide David: Zouden de burgers van Kehila mij en mijn mannen overgeven in de hand van Saul? En de HEERE zeide: Zij zouden u overgeven.

13 Toen maakte zich David en zijn mannen op, omtrent zeshonderd man, en zij gingen uit Kehila, en zij gingen heen, waar zij konden gaan. Toen aan Saul geboodschapt werd, dat David uit Kehila ontkomen was, zo hield hij op uit te trekken.

(1) Was de uitspraak waarheid?

(2) Waarom de toename van de mannen van David? 1 Samuel 23:13. Zie ook 1 Samuel 22:2, 24:22.

3. JONATHAN EN DAVID VERNIEUWEN HUN VERBOND.

1 Samuel 23:14-18.

14 David nu bleef in de woestijn in de vestingen, en hij bleef op den berg in de woestijn Zif; en Saul zocht hem alle dagen, doch God gaf hem niet over in zijn hand.

15 Als David zag, dat Saul uitgetogen was, om zijn ziel te zoeken, zo was David in de woestijn Zif in een woud.

16 Toen maakte zich Jonathan, de zoon van Saul, op, en hij ging tot David in het woud; en hij versterkte zijn hand in God.

17 En hij zeide tot hem: Vrees niet, want de hand van Saul, mijn vader, zal u niet vinden, maar gij zult koning worden over Israel, en ik zal de tweede bij u zijn; ook weet mijn vader Saul zulks wel.

18 En die beiden maakten een verbond voor het aangezicht des HEEREN; en David bleef in het woud, maar Jonathan ging naar zijn huis.

(1) Waarom?

4. DE ZIFIETEN VERRADEN DAVID. SAUL ONDERNEEMT EEN TWEEDE POGING.

1 Samuel 23:19-29.

19 Toen togen de Zifieten op tot Saul naar Gibeon, zeggende: Heeft zich niet David bij ons verborgen in de vestingen in het woud, op den heuvel van Hachila, die aan de rechterhand der wildernis is?

20 Nu dan, o koning, kom spoedig af naar al de begeerte uwer ziel; en het komt ons toe hem over te geven in de hand des konings.

21 Toen zeide Saul: Gezegend zijt gijlieden den HEERE, dat gij u over mij ontfermd hebt!

22 Gaat toch heen, en bereidt de zaak nog meer, dat gij weet en beziet zijn plaats, waar zijn gang is, wie hem daar gezien heeft; want hij heeft tot mij gezegd, dat hij zeer listiglijk pleegt te handelen.

23 Daarom ziet toe, en verneemt naar alle schuilplaatsen, in dewelke hij schuilt; komt dan weder tot mij met vast bescheid, zo zal ik met ulieden gaan; en het zal geschieden, zo hij in het land is, zo zal ik hem naspeuren onder alle duizenden van Juda.

24 Toen maakten zij zich op, en zij gingen naar Zif voor het aangezicht van Saul. David nu en zijn mannen waren in de woestijn van Maon, in het vlakke veld, aan de rechterhand der wildernis.

25 Saul en zijn mannen gingen ook om te zoeken. Dat werd David geboodschapt, die van dien rotssteen afgegaan was, en bleef in de woestijn van Maon. Toen Saul dat hoorde, jaagde hij David na in de woestijn van Maon.

26 En Saul ging aan deze zijde des bergs, en David en zijn mannen aan gene zijde des bergs. Het geschiedde nu, dat zich David haastte, om te ontgaan van het aangezicht van Saul; en Saul en zijn mannen omsingelden David en zijn mannen, om die te grijpen.

27 Doch daar kwam een bode tot Saul, zeggende: Haast u, en kom, want de Filistijnen zijn in het land gevallen.

28 Toen keerde zich Saul van David na te jagen, en hij toog den Filistijnen tegemoet; daarom noemde men die plaats Sela-machlekoth.

29 (24:1) En David toog van daar op, en hij bleef in de vestingen van En-gedi.

(1) Waar is Zif?

(2) Waar was Maon? En wat is Arabah? 1 Samuel 23:24.

(3) Waar is Engedi? En wat betreft de vesting, of sterke plaats? 1 Samuel 24:1.

(4) David's lied op de Zifieten. Psalm 54:1-7.

5. SAUL'S DERDE POGING.

1 Samuel 24:1-22.

24

23:29 (24:1) En David toog van daar op, en hij bleef in de vestingen van En-gedi.

1 (24:2) En het geschiedde, nadat Saul wedergekeerd was van achter de Filistijnen, zo gaf men hem te kennen, zeggende: Zie, David is in de woestijn van En-gedi.

2 (24:3) Toen nam Saul drie duizend uitgelezen mannen uit gans Israel, en hij toog heen, om David en zijn mannen te zoeken boven op de rotsstenen der steenbokken.

3 (24:4) En hij kwam tot de schaapskooien aan den weg, waar een spelonk was; en Saul ging daarin, om zijn voeten te dekken. David nu en zijn mannen zaten aan de zijden der spelonk.

4 (24:5) Toen zeiden de mannen van David tot hem: Zie den dag, in welken de HEERE tot u zegt: Zie, Ik geef uw vijand in uw hand, en gij zult hem doen, gelijk als het goed zal zijn in uw ogen. En David stond op, en sneed stilletjes een slip van Sauls mantel.

5 (24:6) Doch het geschiedde daarna, dat Davids hart hem sloeg, omdat hij de slip van Saul afgesneden had.

6 (24:7) En hij zeide tot zijn mannen: Dat late de HEERE ver van mij zijn, dat ik die zaak doen zou aan mijn heer, den gezalfde des HEEREN, dat ik mijn hand tegen hem uitsteken zou; want hij is de gezalfde des HEEREN!

7 (24:8) En David scheidde zijn mannen met woorden, en liet hun niet toe, dat zij opstonden tegen Saul. En Saul maakte zich op uit de spelonk, en ging op den weg.

8 (24:9) Daarna maakte zich David ook op, en ging uit de spelonk, en hij riep Saul achterna, zeggende: Mijn heer koning! Toen zag Saul achter zich om, en David boog zich met het aangezicht ter aarde en neigde zich.

9 (24:10) En David zeide tot Saul: Waarom hoort gij de woorden der mensen, zeggende: Zie, David zoekt uw kwaad?

10 (24:11) Zie, te dezen dage hebben uw ogen gezien, dat de HEERE u heden in mijn hand gegeven heeft in deze spelonk, en men zeide, dat ik u doden zou; doch mijn hand verschoonde u, want ik zeide: Ik zal mijn hand niet uitsteken tegen mijn heer, want hij is de gezalfde des HEEREN.

11 (24:12) Zie toch, mijn vader, ja, zie de slip uws mantels in mijn hand; want als ik de slip uws mantels afgesneden heb, zo heb ik u niet gedood; beken en zie, dat er in mijn hand geen

kwaad, noch overtreding is, en ik tegen u niet gezondigd heb; nochtans jaagt gij mijn ziel, dat gij ze wegneemt.

12 (24:13) De HEERE zal richten tussen mij en tussen u, en de HEERE zal mij wreken aan u; maar mijn hand zal niet tegen u zijn.

13 (24:14) Gelijk als het spreekwoord der ouden zegt: Van de goddelozen komt goddeloosheid voort; maar mijn hand zal niet tegen u zijn.

14 (24:15) Naar wien is de koning van Israel uitgegaan? Wien jaagt gij na? Naar een doden hond, naar een enige vlo!

15 (24:16) Doch de HEERE zal zijn tot Rechter, en richten tussen mij en tussen u, en zien daarin, en twisten mijn twist, en richten mij van uw hand.

16 (24:17) En het geschiedde, toen David geëindigd had al deze woorden tot Saul te spreken, zo zeide Saul: Is dit uw stem, mijn zoon David? Toen hief Saul zijn stem op en weende.

17 (24:18) En hij zeide tot David: Gij zijt rechtvaardiger dan ik; want gij hebt mij goed vergolden, en ik heb u kwaad vergolden.

18 (24:19) En gij hebt mij heden aangewezen, dat gij mij goed gedaan hebt; want de HEERE had mij in uw hand besloten, en gij hebt mij niet gedood.

19 (24:20) Zo wanneer iemand zijn vijand gevonden heeft, zal hij hem op een goeden weg laten gaan? De HEERE nu vergelde u het goede, voor dezen dag, dien gij mij heden gemaakt hebt.

20 (24:21) En nu, zie, ik weet, dat gij voorzeker koning worden zult, en dat het koninkrijk van Israel in uw hand bestaan zal.

21 (24:22) Zo zweer mij dan nu bij den HEERE, zo gij mijn zaad na mij zult uitroeien, en mijn naam zult uitdelgen van mijns vaders huis!

22 (24:23) Toen zwoer David aan Saul; en Saul ging in zijn huis, maar David en zijn mannen gingen op in de vesting.

(1) Wat betekent 'rotsen van de wilde geiten'? 1 Samuel 24:2.

(2) Waarom was David in de grot? 1 Samuel 24:3.

(3) Waarom werd Saul gepaard? 1 Samuel 24:6,10.

(4) Hoe kon David de moed hebben zich te vertonen? 1 Samuel 24:8.

(5) Waarom werd er gezegd: 'achter een dode hond, een vlo, aan'? 1 Samuel 24:14.

(6) Waarom huilde Saul? 1 Samuel 24:16.

(7) Waarom concluderen dat David koning zou worden? 1 Samuel 24:20.

(8) Waarom een eed? 1 Samuel 24:21-22.

6. DE DOOD VAN SAMUEL.

1 Samuel 25:1.

25

1 En Samuel stierf; en gans Israel vergaderde zich, en zij bedreven rouw over hem, en begroeven hem in zijn huis te Rama. En David maakte zich op, en toog af naar de woestijn Paran.

(1) Waarom was geheel Israël samengekomen?

(2) Waarom in zijn huis begraven?

7. DAVID WORDT BELEDIGD DOOR NABAL.

1 Samuel 25:2-13.

2 En er was een man te Maon, en zijn bedrijf was te Karmel; en die man was zeer groot, en hij had drie duizend schapen, en duizend geiten; en hij was in het scheren zijner schapen te Karmel.

3 En de naam des mans was Nabal, en de naam zijner huisvrouw was Abigail; en de vrouw was goed van verstand, en schoon van gedaante; maar de man was hard en boos van daden, en hij was een Kalebiet.

4 Als David hoorde in de woestijn, dat Nabal zijn schapen schoor,

5 Zo zond David tien jongelingen; en David zeide tot de jongelingen: Gaat op naar Karmel, en als gij tot Nabal komt, zo zult gij hem in mijn naam naar den welstand vragen;

6 En zult alzo zeggen tot dien welvarende: Vrede zij u, en uw huize zij vrede, en alles, wat gij hebt, zij vrede!

7 En nu, ik heb gehoord, dat gij scheerders hebt; nu, de herders, die gij hebt, zijn bij ons geweest; wij hebben hun geen smaadheid aangedaan, en zij hebben ook niets gemist al de dagen, die zij te Karmel geweest zijn.

8 Vraag het uw jongelingen, en zij zullen het u te kennen geven. Laat dan deze jongelingen genade vinden in uw ogen, want wij zijn op een goeden dag gekomen; geef toch uw knechten, en uw zoon David, hetgeen uw hand vinden zal.

9 Toen de jongelingen van David gekomen waren, en in Davids naam naar al die woorden tot Nabal gesproken hadden, zo hielden zij stil.

10 En Nabal antwoordde den knechten van David, en zeide: Wie is David, en wie is de zoon van Isai? Er zijn heden vele knechten, die zich afscheuren, elk van zijn heer.

11 Zou ik dan mijn brood, en mijn water, en mijn geslacht vlees nemen, dat ik voor mijn scheerders geslacht heb, en zou ik het den mannen geven, die ik niet weet, van waar zij zijn?

12 Toen keerden zich de jongelingen van David naar hun weg; en zij keerden weder, en kwamen, en boodschapten hem achterevolgens al deze woorden.

13 David dan zeide tot zijn mannen: Een iegelijk gorde zijn zwaard aan. Toen gordde een iegelijk zijn zwaard aan, en David gordde ook zijn zwaard aan; en zij togen op achter David, omtrent vierhonderd man, en daar bleven er tweehonderd bij het gereedschap.

(1) Waar is de Karmel en waar is Maon? 1 Samuel 25:2.

(2) Wat is de reden van dit verzoek? 1 Samuel 25:5-8. Zie ook 1 Samuel 25:15-16.

(3) Wat is de bedoeling van de opmerking over dienaren? 1 Samuel 25:10.

(4) Wat was het doel van David? 1 Samuel 25:13.

8. ABIGAÏL WORDT GEWAARSCHUWD EN HANDELT.

1 Samuel 25:14-31.

14 Doch een jongeling uit de jongelingen boodschapte het aan Abigail, de huisvrouw van Nabal, zeggende: Zie, David heeft boden gezonden uit de woestijn, om onzen heer te zegenen; maar hij is tegen hen uitgevaren.

15 Nochtans zijn zij ons zeer goede mannen geweest; en wij hebben geen smaadheid geleden, en wij hebben niets gemist al de dagen, die wij met hen verkeerd hebben, toen wij op het veld waren.

16 Zij zijn een muur om ons geweest, zo bij nacht als bij dag, al de dagen, die wij bij hen geweest zijn, weidende de schapen.

17 Weet dan nu, en zie, wat gij doen zult; want het kwaad is ten volle over onzen heer besloten, en over zijn ganse huis; en hij is een zoon Belials, dat men hem niet mag aanspreken.

18 Toen haastte zich Abigail, en nam tweehonderd broden, en twee lederzakken wijns, en vijf toebereide schapen, en vijf maten geroost koren, en honderd stukken rozijnen, en tweehonderd klompen vijgen, en leide die op ezelen.

19 En zij zeide tot haar jongelingen: Trekt heen voor mijn aangezicht; ziet, ik kom achter ulieden; doch haar man Nabal gaf zij het niet te kennen.

20 Het geschiedde nu, toen zij op den ezel reed, en dat zij afkwam in het verborgene des bergs, en ziet, David en zijn mannen kwamen af haar tegemoet, en zij ontmoette hen.

21 David nu had gezegd: Trouwens ik heb te vergeefs bewaard al wat deze in de woestijn heeft, alzo dat er niets van alles, wat hij heeft, gemist is; en hij heeft mij kwaad voor goed vergolden.

22 Zo doe God aan de vijanden van David, en zo doe Hij daartoe, indien ik van allen, die hij heeft, iets tot morgen overlaat, dat mannelijk is!

23 Toen nu Abigail David zag, zo haastte zij zich, en kwam van den ezel af, en zij viel voor het aangezicht van David op haar aangezicht, en zij boog zich ter aarde.

24 En zij viel aan zijn voeten en zeide: Och, mijn heer, mijn zij de misdaad, en laat toch uw dienstmaagd voor uw oren spreken, en hoor de woorden uwer dienstmaagd.

25 Mijn heer stelle toch zijn hart niet aan dezen Belials man, aan Nabal; want gelijk zijn naam is, alzo is hij; zijn naam is Nabal, en dwaasheid is bij hem; en ik, uw dienstmaagd, heb de jongelingen van mijn heer niet gezien, die gij gezonden hebt.

26 En nu, mijn heer! zo waarachtig als de HEERE leeft, en uw ziel leeft, het is de HEERE, Die u verhinderd heeft van te komen met bloedstorting, dat uw hand u zou verlossen; en nu, dat als Nabal worden uw vijanden, en die tegen mijn heer kwaad zoeken!

27 En nu, dit is de zegen, dien uw dienstmaagd mijn heer toegebracht heeft, dat hij gegeven worde den jongelingen, die mijns heren voetstappen nawandelen.

28 Vergeef toch aan uw dienstmaagd de overtreding, want de HEERE zal zekerlijk mijn heer een bestendig huis maken, dewijl mijn heer de oorlogen des HEEREN oorloogt, en geen kwaad bij u gevonden is van uw dagen af.

29 Wanneer een mens opstaan zal om u te vervolgen, en om uw ziel te zoeken, zo zal de ziel mijns heren ingebonden zijn in het bundeltje der levenden bij den HEERE, uw God; maar de ziel uwer vijanden zal Hij slingeren uit het midden van de holligheid des slingers.

30 En het zal geschieden, als de HEERE mijn heer naar al het goede doen zal, dat Hij over u gesproken heeft, en Hij u gebieden zal een voorganger te zijn over Israel;

31 Zo zal dit u, mijn heer, niet zijn tot wankeling, noch aanstoot des harten, te weten, dat gij bloed zonder oorzaak zoudt vergoten hebben, en dat mijn heer zichzelf zou verlost hebben; en als de HEERE mijn heer weldoen zal, zo zult gij uwer dienstmaagd gedenken.

(1) Waarom denken dat kwaad besloten was? 1 Samuel 25:17.

(2) Wat is de betekenis en verbinding tussen 'bundel van het leven' en de slinger? 1 Samuel 25:29.

9. HET RESULTAAT VOOR ALLE PARTIJEN.

1 Samuel 25:32-43.

32 Toen zeide David tot Abigail: Gezegend zij de HEERE, de God Israels, Die u te dezen dage mij tegemoet gezonden heeft!

33 En gezegend zij uw raad en gezegend zijt gij, dat gij mij te dezen dage geweerd hebt, van te komen met bloedstorting, dat mijn hand mij verlost zou hebben!

34 Want voorzeker, het is zo waarachtig als de HEERE, de God Israels, leeft, Die mij verhinderd heeft, van u kwaad te doen, dat, ten ware dat gij u gehaast hadt, en mij tegemoet

gekomen waart, zo ware van Nabal niemand, die mannelijk is, overgebleven tot het morgenlicht!

35 Toen nam David uit haar hand, wat zij hem gebracht had; en hij zeide tot haar: Trek met vrede op naar uw huis; zie, ik heb naar uw stem gehoord, en heb uw aangezicht aangenomen.

36 Toen nu Abigail tot Nabal kwam, ziet, zo had hij een maaltijd in zijn huis, als eens konings maaltijd; en het hart van Nabal was vrolijk op denzelfden, en hij was zeer dronken; daarom gaf zij hem niet een woord, klein noch groot, te kennen, tot aan het morgenlicht.

37 Het geschiedde nu in den morgen, toen de wijn van Nabal gegaan was, zo gaf hem zijn huisvrouw die woorden te kennen. Toen bestierf zijn hart in het binnenste van hem, en hij werd als een steen.

38 En het geschiedde omtrent na tien dagen, zo sloeg de HEERE Nabal, dat hij stierf.

39 Toen David hoorde, dat Nabal dood was, zo zeide hij: Gezegend zij de HEERE, Die den twist mijner smaadheid getwist heeft van de hand van Nabal, en heeft zijn knecht onthouden van het kwade, en dat de HEERE het kwaad van Nabal op zijn hoofd heeft doen wederkeren! En David zond heen, en liet met Abigail spreken, dat hij ze zich ter vrouwe nam.

40 Als nu de knechten van David tot Abigail gekomen waren te Karmel, zo spraken zij tot haar, zeggende: David heeft ons tot u gezonden, dat hij zich u ter vrouwe neme.

41 Toen stond zij op, en neigde zich met het aangezicht ter aarde, en zij zeide: Ziet, uw dienstmaagd zij tot een dienares, om de voeten der knechten mijns heren te wassen.

42 Abigail nu haastte, en maakte zich op, en zij reed op een ezel, met haar vijf jonge maagden, die haar voetstappen nawandelden; zij dan volgde de boden van David na, en zij werd hem ter huisvrouw.

43 Ook nam David Ahinoam van Jizreel; alzo waren ook die beiden hem tot vrouwen.

44 Want Saul had zijn dochter Michal, de huisvrouw van David, gegeven aan Palti, den zoon van Lais, die van Gallim was.

(1) Waarom was David zo dankbaar? 1 Samuel 25:33.

(2) Waarom was Abigail zo gewillig? 1 Samuel 25:41.

(3) Wanneer nam hij Ahinoam? 1 Samuel 25:43.

(4) Waarom werd Michal aan een ander gegeven? 1 Samuel 25:44.

10. SAUL'S VIERDE POGING.

1 Samuel 26:1-25.

26

1 De Zifieten nu kwamen tot Saul te Gibeon, zeggende: Houdt zich David niet verborgen op den heuvel van Hachila, voor aan de wildernis?

2 Toen maakte zich Saul op, en toog af naar de woestijn Zif, en met hem drie duizend man, uitgelezenen van Israel, om David te zoeken in de woestijn Zif.

3 En Saul legerde zich op den heuvel van Hachila, die voor aan de wildernis is aan den weg, maar David bleef in de woestijn, en zag, dat Saul achter hem kwam naar de woestijn.

4 Want David had verspieders gezonden, en hij vernam, dat Saul voorzeker kwam.

5 En David maakte zich op, en kwam aan de plaats, waar Saul zich gelegerd had, en David bezag de plaats, waar Saul lag, met Abner, den zoon van Ner, zijn krijgsoverste. En Saul lag in den wagenburg, en het volk was rondom hem gelegerd.

6 Toen antwoordde David, en sprak tot Achimelech, den Hethiet, en tot Abisai, den zoon van Zeruja, den broeder van Joab, zeggende: Wie zal met mij tot Saul in het leger afgaan? Toen zeide Abisai: Ik zal met u afgaan.

7 Alzo kwamen David en Abisai tot het volk des nachts; en ziet, Saul lag te slapen in den wagenburg, en zijn spies stak in de aarde aan zijn hoofdeinde, en Abner, en het volk lag rondom hem.

8 Toen zeide Abisai tot David: God heeft heden uw vijand in uw hand besloten; laat mij toch hem nu met de spies op eenmaal ter aarde slaan, en ik zal het hem niet ten tweeden male doen.

9 David daarentegen zeide tot Abisai: Verderf hem niet; want wie heeft zijn hand aan den gezalfde des HEEREN gelegd, en is onschuldig gebleven?

10 Verder zeide David: Zo waarachtig als de HEERE leeft, maar de HEERE zal hem slaan, of zijn dag zal komen, dat hij zal sterven, of hij zal in een strijd trekken, dat hij omkome.

11 De HEERE late het verre van mij zijn, dat ik mijn hand legge aan den gezalfde des HEEREN! zo neem toch nu de spies, die aan zijn hoofdeinde is, en de waterfles, en laat ons gaan.

12 Zo nam David de spies en de waterfles van Sauls hoofdeinde, en zij gingen heen; en er was niemand, die het zag, en niemand, die het merkte, ook niemand, die ontwaakte; want zij sliepen allen; want er was een diepe slaap des HEEREN op hen gevallen.

13 Toen David over aan gene zijde gekomen was, zo stond hij op de hoogte des bergs van verre, dat er een grote plaats tussen hen was.

14 En David riep tot het volk, en tot Abner, den zoon van Ner, zeggende: Zult gij niet antwoorden, Abner? Toen antwoordde Abner en zeide: Wie zijt gij, die tot den koning roept?

15 Toen zeide David tot Abner: Zijt gij niet een man, en wie is u gelijk in Israel? Waarom dan hebt gij over uw heer, den koning, geen wacht gehouden? Want daar is een van het volk gekomen, om den koning, uw heer, te verderven.

16 Deze zaak, die gij gedaan hebt, is niet goed; zo waarachtig als de HEERE leeft, gijlieden zijt kinderen des doods, die over uw heer, den gezalfde des HEEREN, geen wacht gehouden hebt! En nu, zie, waar de spies des konings is, en de waterfles, die aan zijn hoofdeinde was.

17 Saul nu kende de stem van David, en zeide: Is dit uw stem, mijn zoon David? David zeide: Het is mijn stem, mijn heer koning!

18 Hij zeide verder: Waarom vervolgt mijn heer zijn knecht alzo achterna, want wat heb ik gedaan, en wat kwaad is er in mijn hand?

19 En nu, mijn heer de koning hore toch naar de woorden zijns knechts. Indien de HEERE u tegen mij aanport, laat Hem het spijsoffer rieken; maar indien het mensenkinderen zijn, zo zijn zij vervloekt voor het aangezicht des HEEREN, dewijl zij mij heden verstoten, dat ik niet mag vastgehecht blijven in het erfdeel des HEEREN, zeggende: Ga heen, dien andere goden.

20 En nu, mijn bloed valle niet op de aarde van voor het aangezicht des HEEREN; want de koning van Israel is uitgegaan om een enige vlo te zoeken, gelijk als men een veldhoen op de bergen najaagt.

21 Toen zeide Saul: Ik heb gezondigd; keer weder, mijn zoon David, want ik zal u geen kwaad meer doen, voor dat mijn ziel dezen dag dierbaar in uw ogen geweest is; zie, ik heb dwaselijk gedaan, en ik heb zeer grotelijks gedwaald.

22 Toen antwoordde David, en zeide: Zie, de spies des konings; zo laat een van de jongelingen overkomen, en halen ze.

23 De HEERE dan vergelde aan een iegelijk zijn gerechtigheid en zijn getrouwheid; want de HEERE had u heden in mijn hand gegeven; maar ik heb mijn hand niet willen uitsteken, aan den gezalfde des HEEREN.

24 En zie, gelijk als te dezen dage uw ziel in mijn ogen is groot geacht geweest, alzo zij mijn ziel in de ogen des HEEREN groot geacht, en Hij verlosse mij uit allen nood.

25 Toen zeide Saul tot David: Gezegend zijt gij, mijn zoon David; gij zult het ja gewisselijk doen, en gij zult ook gewisselijk de overhand hebben. Toen ging David op zijn weg, en Saul keerde weder naar zijn plaats.

- (1) Waarom stuurde David verkenners? 1 Samuel 26:4.
- (2) Wat betekent 'plaats van de wagens'? 1 Samuel 26:5.
- (3) Waarom werd er voorgesteld het kamp in te gaan? 1 Samuel 26:6.
- (4) Waarom nog praten? 1 Samuel 26:8-9. Zie ook 1 Samuel 26:12.
- (5) Waarom de bestraffing van Abner? 1 Samuel 26:15-16.
- (6) Waarom dit voorstel van David? 1 Samuel 26:19.

11. DAVID GAAT WEER NAAR ACHIS.

1 Samuel 27:1-7.

27

1 David nu zeide in zijn hart: Nu zal ik een der dagen door Sauls hand omkomen; mij is niet beter, dan dat ik haastelijk ontkome in het land der Filistijnen, opdat Saul van mij de hoop verlieze, om mij meer te zoeken in de ganse landpale van Israel; zo zal ik ontkomen uit zijn hand.

2 Toen maakte zich David op, en hij ging door, hij en de zeshonderd mannen, die bij hem waren, tot Achis, den zoon van Maoch, den koning van Gath.

3 En David bleef bij Achis te Gath, hij en zijn mannen, een iegelijk met zijn huis; David met zijn beide vrouwen, Ahinoam, en Jizreelietische, en Abigail, de huisvrouw van Nabal, de Karmelietische.

4 Toen aan Saul geboodschapt werd, dat David gevlucht was naar Gath, zo voer hij niet meer voort hem te zoeken.

5 En David zeide tot Achis: Indien ik nu genade in uw ogen gevonden heb, men geve mij een plaats in een van de steden des lands, dat ik daar wone; want waarom zou uw knecht in de koninklijke stad bij u wonen?

6 Toen gaf Achis te dien dage Ziklag; daarom is Ziklag van de koningen van Juda geweest tot op dezen dag.

7 Het getal nu der dagen, die David in het land der Filistijnen woonde, was een jaar en vier maanden.

(1) Waarom was het veiliger bij de Filistijnen? 1 Samuel 27:1. Zie ook 1 Samuel 27:4.

(2) Waarom om een stad vragen? 1 Samuel 27:5.

(3) Draagt 1 Samuel 27:6 de datering van dit boek?

12. EEN OVERVAL OP HEIDENS STAMMEN.

1 Samuel 27:8-12.

8 David nu toog op met zijn mannen, en zij overvielen de Gesurieten, en de Girzieten, en de Amalekieten (want deze zijn vanouds geweest de inwoners des lands), dat gij gaat naar Sur, en tot aan Egypteland.

9 En David sloeg dat land, en liet noch man noch vrouw leven; ook nam hij de schapen en runderen, en de ezelen, en kemels, en klederen, en keerde weder en kwam tot Achis.

10 Als Achis zeide: Waar zijt gijlieden heden ingevallen? zo zeide David: Tegen het zuiden van Juda, en tegen het zuiden der Jerahmeelieten, en tegen het zuiden der Kenieten.

11 En David liet noch man noch vrouw leven, om te Gath te brengen, zeggende: Dat zij misschien van ons niet boodschappen, zeggende: Alzo heeft David gedaan! En alzo was zijn wijze al de dagen, die hij in der Filistijnen land gewoond heeft.

12 En Achis geloofde David, zeggende: Hij heeft zich ten enenmaal stinkende gemaakt bij zijn volk, in Israel; daarom zal hij eeuwiglijk mij tot een knecht zijn.

(1) Wat was zijn doel?

(2) Waarom de misleiding?

VIII. DE LAATSTE OORLOG VAN SAUL.

1 Samuel 28:1-31:13.

1. DE FILISTIJNEN VALLEN HET LAND BINNEN.

1 Samuel 28:1-4.

28

1 En het geschiedde in die dagen, als de Filistijnen hun legers vergaderden tot den strijd, om tegen Israel te strijden, zo zeide Achis tot David: Gij zult zekerlijk weten, dat gij met mij in het leger zult uittrekken, gij en uw mannen.

2 Toen zeide David tot Achis: Aldus zult gij weten, wat uw knecht doen zal. En Achis zeide tot David: Daarom zal ik u ten bewaarder mijns hoofds zetten, te allen dage.

3 Samuel nu was gestorven, en gans Israel had rouw over hem bedreven; en zij hadden hem begraven te Rama, te weten in zijn stad. En Saul had uit het land weggedaan de waarzeggers en duivelskunstenaars.

4 En de Filistijnen kwamen en vergaderden zich, en zij legerden zich te Sunem; en Saul vergaderde gans Israel, en zij legerden zich op Gilboa.

(1) Wat was de overeenkomst tussen Achis en David? 1 Samuel 28:1-2.

(2) Wat was de opmerking over Saul en de occultisten? 1 Samuel 28:3.

(3) Waar waren Sunem en Gilboa? 1 Samuel 28:4.

2. SAUL RAADPLEEGT EEN OCCULTISTE.

1 Samuel 28:5-25.

5 Toen Saul het leger der Filistijnen zag, zo vreesde hij, en zijn hart beefde zeer.

6 En Saul vraagde den HEERE; maar de HEERE antwoordde hem niet; noch door dromen, noch door de urim, noch door de profeten.

7 Toen zeide Saul tot zijn knechten: Zoekt mij een vrouw, die een waarzeggenden geest heeft, dat ik tot haar ga, en door haar onderzoek. Zijn knechten nu zeiden tot hem: Zie, te Endor is een vrouw, die een waarzeggenden geest heeft.

8 En Saul verstelde zich, en trok andere klederen aan, en ging heen, en twee mannen met hem, en zij kwamen des nachts tot de vrouw, en hij zeide: Voorzeg mij toch door den waarzeggenden geest, en doe mij opkomen, dien ik tot u zeggen zal.

9 Toen zeide de vrouw tot hem: Zie, gij weet, wat Saul gedaan heeft, hoe hij de waarzegsters en de duivelskunstenaars uit dit land heeft uitgeroeid; waarom stelt gij dan mijn ziel een strik, om mij te doden?

10 Saul nu zwoer haar bij den HEERE, zeggende: Zo waarachtig als de HEERE leeft, indien u een straf om deze zaak zal overkomen!

11 Toen zeide de vrouw: Wien zal ik u doen opkomen? En hij zeide: Doe mij Samuel opkomen.

12 Toen nu de vrouw Samuel zag, zo riep zij met luider stem, en de vrouw sprak tot Saul, zeggende: Waarom hebt gij mij bedrogen? Want gij zijt Saul.

13 En de koning zeide tot haar: Vrees niet; maar wat ziet gij? Toen zeide de vrouw tot Saul: Ik zie goden, uit de aarde opkomende.

14 Hij dan zeide tot haar: Hoe is zijn gedaante? En zij zeide: Er komt een oud man op, en hij is met een mantel bekleed. Toen Saul vernam, dat het Samuel was, zo neigde hij zich met het aangezicht ter aarde, en hij boog zich.

15 En Samuel zeide tot Saul: Waarom hebt gij mij onrustig gemaakt, mij doende opkomen? Toen zeide Saul: Ik ben zeer beangstigd, want de Filistijnen krijgen tegen mij, en God is van mij geweken, en antwoordt mij niet meer, noch door den dienst der profeten, noch door dromen; daarom heb ik u geroepen, dat gij mij te kennen geeft, wat ik doen zal.

16 Toen zeide Samuel: Waarom vraagt gij mij toch, dewijl de HEERE van u geweken en uw vijand geworden is?

17 Want de HEERE heeft voor Zich gedaan, gelijk als Hij door mijn dienst gesproken heeft; en heeft het koninkrijk van uw hand gescheurd, en Hij heeft dat gegeven aan uw naaste, aan David.

18 Gelijk als gij naar de stem des HEEREN niet gehoord hebt, en de hittigheid Zijns toorns niet uitgericht hebt tegen Amalek; daarom heeft de HEERE u deze zaak gedaan te dezen dage.

19 En de HEERE zal ook Israel met u in de hand der Filistijnen geven, en morgen zult gij en uw zonen bij mij zijn; ook zal de HEERE het leger van Israel in de hand der Filistijnen geven.

20 Toen viel Saul haastelijk ter aarde, zo lang als hij was, en hij vreesde zeer vanwege de woorden van Samuel; ook was er geen kracht in hem; want hij had den gehelen dag en den gehelen nacht geen brood gegeten.

21 De vrouw nu kwam tot Saul, en zag, dat hij zeer verbaasd was; en zij zeide tot hem: Zie, uw dienstmaagd heeft naar uw stem gehoord, en ik heb mijn ziel in mijn hand gesteld, en ik heb uw woorden gehoord, die gij tot mij gesproken hebt.

22 Zo hoor toch gij nu ook naar de stem uwer dienstmaagd, en laat mij een bete broods voor u zetten, en eet; zo zal er kracht in u zijn, dat gij over weg gaat.

23 Doch hij weigerde het, en zeide: Ik zal niet eten. Maar zijn knechten, en ook de vrouw, hielden bij hem aan. Toen hoorde hij naar hun stem, en hij stond op van de aarde, en zette zich op het bed.

24 En de vrouw had een gemest kalf in het huis; en zij haastte zich en slachtte het; en zij nam meel, en kneedde het, en bakte daar ongezuurde koeken van.

25 En zij bracht ze voor Saul en voor zijn knechten, en zij aten; daarna stonden zij op, en gingen weg in dienzelfden nacht.

(1) Waarom was Saul zo gealarmeerd? 1 Samuel 28:5. Zie ook 1 Samuel 28:4.

(2) Wat was God's manier van antwoord geven? 1 Samuel 28:6.

(3) Waarom deze vrouw vragen? 1 Samuel 28:7.

(4) Waar was s En-dor? En hoe is de relatie daarvan met de twee kampen? 1 Samuel 28:7.

(5) Waarom zich vermommen? 1 Samuel 28:8.

(6) Waarom was de vrouw achterdochtig? 1 Samuel 28:9. Zie ook Exodus 22:18, Deuteronomium 18:10-12.

(7) Hoe kwam zij er achter dat he Saul was? 1 Samuel 28:12.

(8) Hoe wist zij dat het Samuel was? 1 Samuel 28:14.

(9) In welke zin 'ongerust'? 1 Samuel 28:15.

(10) Waarom David aangewezen als opvolger? 1 Samuel 28:17.

(11) Hoe was de relatie van Saul en Samuel? 1 Samuel 28:19.

(12) Waarom het vasten van Saul? 1 Samuel 28:20.

(13) Waarom verscheen Samuel?

3. DE EERDERE TOCHTEN VAN DE FILISTIJNEN, DE VERWERPING VAN DAVID.

1 Samuel 29:1-11.

29

1 De Filistijnen nu hadden al hun legers vergaderd te Afek; en de Israëlieten legerden zich bij de fontein, die bij Jizreel is.

2 En de vorsten der Filistijnen togen daarheen met honderden, en met duizenden; doch David met zijn mannen togen met Achis in den achtertocht.

3 Toen zeiden de oversten der Filistijnen: Wat zullen deze Hebreëen? Zo zeide Achis tot de oversten der Filistijnen: Is deze niet David, de knecht van Saul, den koning van Israel, die deze dagen of deze jaren bij mij geweest is? En ik heb in hem niets gevonden van dien dag af, dat hij afgevallen is tot dezen dag toe.

4 Doch de oversten der Filistijnen werden zeer toornig op hem, en de oversten der Filistijnen zeiden tot hem: Doe den man wederkeren, dat hij tot zijn plaats wederkere, waar gij hem besteld hebt, en dat hij niet met ons aftrekke in den strijd, opdat hij ons niet tot een tegenpartijder worde in den strijd; want waarmede zou deze zich bij zijn heer aangenaam maken? Is het niet met de hoofden dezer mannen?

5 Is dit niet die David, van denwelken zij in den rei elkander antwoordden, zeggende: Saul heeft zijn duizenden geslagen, maar David zijn tienduizenden?

6 Toen riep Achis, David, en zeide tot hem: Het is zo waarachtig als de HEERE leeft, dat gij oprecht zijt, en uw uitgang en uw ingang met mij in het leger is goed in mijn ogen; want ik heb geen kwaad bij u gevonden, van dien dag af, dat gij tot mij zijt gekomen, tot dezen dag toe; maar gij zijt niet aangenaam in de ogen der vorsten.

7 Zo keer nu om, en ga in vrede, opdat gij geen kwaad doet in de ogen van de vorsten der Filistijnen.

8 Toen zeide David tot Achis: Maar wat heb ik gedaan? Of wat hebt gij in uw knecht gevonden, van dien dag af, dat ik voor uw aangezicht geweest ben, tot dezen dag toe, dat ik niet zal gaan en strijden tegen de vijanden van mijn heer, den koning?

9 Achis nu antwoordde en zeide tot David: Ik weet het; voorwaar, gij zijt aangenaam in mijn ogen, als een engel Gods; maar de oversten der Filistijnen hebben gezegd: Laat hem met ons in dezen strijd niet optrekken.

10 Nu dan, maak u morgen vroeg op met de knechten uws heren, die met u gekomen zijn; en als gijlieden u morgen vroeg zult opgemaakt hebben, en het ulieden licht geworden is, zo gaat heen.

11 Toen maakte zich David vroeg op, hij en zijn mannen, dat zij des morgens weggingen, om weder te keren in het land der Filistijnen; de Filistijnen daarentegen togen op naar Jizreel.

(1) Wie had gelijk?

4. EEN RAMP IN ZIKLAG.

1 Samuel 30:1-6.

30

1 Het geschiedde nu, als David en zijn mannen den derden dag te Ziklag kwamen, dat de Amalekieten in het zuiden en te Ziklag ingevallen waren, en Ziklag geslagen, en dezelve met vuur verbrand hadden;

2 En dat zij de vrouwen, die daarin waren, gevankelijk weggevoerd hadden; doch zij hadden niemand doodgeslagen, van den kleinste tot den grootste, maar hadden ze weggevoerd en waren huns weegs gegaan.

3 En David en zijn mannen kwamen aan de stad, en ziet, zij was met vuur verbrand; en hun vrouwen, en hun zonen en hun dochteren waren gevankelijk weggevoerd.

4 Toen hief David en het volk, dat bij hem was, hun stem op, en weenden, tot dat er geen kracht meer in hen was om te wenen.

5 Davids beide vrouwen waren ook gevankelijk weggevoerd, Ahinoam, de Jizreelietische, en Abigail, de huisvrouw van Nabal, den Karmeliet.

6 En David werd zeer bang, want het volk sprak van hem te stenigen; want de zielen van het ganse volk waren verbitterd, een iegelijk over zijn zonen en over zijn dochteren; doch David sterkte zich in den HEERE, zijn God.

(1) Waarom? Zie ook 1 Samuel 27:8-12.

(2) Waarom kreeg David de schuld? 1 Samuel 30:6.

5. DE OVERVALLERS OVERVALLEN EN ACHTERVOLGD.

1 Samuel 30:7-29.

7 En David zeide tot den priester Abjathar, den zoon van Achimelech: Breng mij toch den efod hier. En Abjathar bracht den efod tot David.

8 Toen vraagde David den HEERE, zeggende: Zal ik deze bende achternajagen? Zal ik ze achterhalen? En Hij zeide tot hem: Jaag na, want gij zult gewisselijk achterhalen, en gij zult gewisselijk verlossen.

9 David dan ging heen, hij en de zes honderd mannen, die bij hem waren; en als zij kwamen aan de beek Besor, zo bleven de overigen staan.

10 En David vervolgde hen, hij en die vierhonderd mannen; en tweehonderd mannen bleven staan, die zo moede waren, dat zij over de beek Besor niet konden gaan.

11 En zij vonden een Egyptischen man op het veld, en zij brachten hem tot David; en zij gaven hem brood, en hij at, en zij gaven hem water te drinken.

12 Zij gaven hem ook een stuk van een klomp vijgen, en twee stukken rozijnen; en hij at, en zijn geest kwam weder in hem; want hij had in drie dagen en drie nachten geen brood gegeten, noch water gedronken.

13 Daarna zeide David tot hem: Wiens zijt gij? En van waar zijt gij? Toen zeide de Egyptische jongen: Ik ben de knecht van een Amalekietischen man, en mijn heer heeft mij verlaten, omdat ik voor drie dagen krank geworden ben.

14 Wij waren ingevallen tegen het zuiden van de Cherethieten, en op hetgeen van Juda is, en tegen het zuiden van Kaleb; en wij hebben Ziklag met vuur verbrand.

15 Toen zeide David tot hem: Zoudt gij mij wel henen afleiden tot deze bende? Hij dan zeide: Zweer mij bij God, dat gij mij niet zult doden, en dat gij mij niet zult overleveren in de hand mijns heren! Zo zal ik u tot deze bende afleiden.

16 En hij leidde hem af, en ziet, zij lagen verstrooid over de ganse aarde, etende, en drinkende, en dansende, om al den groten buit, dien zij genomen hadden uit het land der Filistijnen, en uit het land van Juda.

17 En David sloeg hen van de schemering tot aan den avond van hunlieder anderen dag; en er ontquam niet een man van hen, behalve vierhonderd jonge mannen, die op kemelen reden en vloten.

18 Alzo redde David al wat de Amalekieten genomen hadden; ook redde David zijn twee vrouwen.

19 En onder hen werd niet gemist van den kleinste tot aan den grootste, en tot aan de zonen en dochteren; en van den buit, ook tot alles, wat zij van hen genomen hadden; David bracht het allemaal weder.

20 David nam ook al de schapen en de runderen; zij dreven ze voor datzelve vee heen, en zeiden: Dit is Davids buit.

21 Als David tot de tweehonderd mannen kwam, die zo moede waren geweest, dat zij David niet hadden kunnen navolgen, en die zij aan de beek Besor hadden laten blijven, die gingen David tegemoet, en het volk, dat bij hem was, tegemoet; en David trad tot het volk, en hij vroeg hen naar den welstand.

22 Toen antwoordde een ieder boos en Belials man onder de mannen, die met David getogen waren, en zij zeiden: Omdat zij met ons niet getogen zijn, zullen wij hun van den buit, dien wij gered hebben, niet geven, maar aan een iegelijk zijn vrouw en zijn kinderen; laat hen die heenleiden, en weggaan.

23 Maar David zeide: Alzo zult gij niet doen, mijn broeders, met hetgeen ons de HEERE gegeven heeft, en Hij heeft ons bewaard, en heeft de bende, die tegen ons kwam, in onze hand gegeven.

24 Wie zou toch ulieden in deze zaak horen? Want gelijk het deel dergenen is, die in den strijd mede afgetogen zijn, alzo zal ook het deel dergenen zijn, die bij het gereedschap gebleven zijn; zij zullen gelijkelijk delen.

25 En dit is van dien dag af en voortaan alzo geweest; want hij heeft het tot een inzetting en tot een recht gesteld in Israel, tot op dezen dag.

26 Als nu David te Ziklag kwam, zo zond hij tot de oudsten van Juda, zijn vrienden, van den buit, zeggende: Ziet, daar is een zegen voor ulieden, van den buit der vijanden des HEEREN.

27 Namelijk tot die te Beth-el, en tot die te Ramoth tegen het zuiden, en tot die te Jather,

28 En tot die te Aroer, en tot die te Sifmoth, en tot die te Esthemoa,

29 En tot die te Rachel, en tot die, welke in de steden der Jerahmeelieten waren, en tot die, welke in de steden der Kenieten waren,

(1) Waarom waren de 200 zo vermoeid? 1 Samuel 30:10. Zie ook 1 Samuel 29:11.

6. DE BUIT VERDEELD.

1 Samuel 30:21-31.

21 Als David tot de tweehonderd mannen kwam, die zo moede waren geweest, dat zij David niet hadden kunnen navolgen, en die zij aan de beek Besor hadden laten blijven, die gingen David tegemoet, en het volk, dat bij hem was, tegemoet; en David trad tot het volk, en hij vroeg hen naar den welstand.

22 Toen antwoordde een ieder boos en Belials man onder de mannen, die met David getogen waren, en zij zeiden: Omdat zij met ons niet getogen zijn, zullen wij hun van den buit, dien wij gered hebben, niet geven, maar aan een iegelijk zijn vrouw en zijn kinderen; laat hen die heenleiden, en weggaan.

23 Maar David zeide: Alzo zult gij niet doen, mijn broeders, met hetgeen ons de HEERE gegeven heeft, en Hij heeft ons bewaard, en heeft de bende, die tegen ons kwam, in onze hand gegeven.

24 Wie zou toch ulieden in deze zaak horen? Want gelijk het deel dergenen is, die in den strijd mede afgetogen zijn, alzo zal ook het deel dergenen zijn, die bij het gereedschap gebleven zijn; zij zullen gelijkelijk delen.

25 En dit is van dien dag af en voortaan alzo geweest; want hij heeft het tot een inzetting en tot een recht gesteld in Israel, tot op dezen dag.

26 Als nu David te Ziklag kwam, zo zond hij tot de oudsten van Juda, zijn vrienden, van den buit, zeggende: Ziet, daar is een zegen voor ulieden, van den buit der vijanden des HEEREN.
27 Namelijk tot die te Beth-el, en tot die te Ramoth tegen het zuiden, en tot die te Jather,
28 En tot die te Aroer, en tot die te Sifmoth, en tot die te Esthemoa,
29 En tot die te Rachel, en tot die, welke in de steden der Jerahmeelieten waren, en tot die, welke in de steden der Kenieten waren,
30 En tot die te Horma, en tot die te Chor-asan, en tot die te Atach,
31 En tot die te Hebron, en tot al de plaatsen, waar David gewandeld had, hij en zijn mannen.

(1) Wanneer werden deze bepalingen opgesteld? 1 Samuel 30:25.

(2) Waarom werd er een deel van de buit naar de ouden van de steden gezonden? 1 Samuel 30:26-31. Zie ook 1 Samuel 30:31.

7. DE SLAG EN DE DOOD VAN SAUL.

1 Samuel 31:1-7.

31

1 De Filistijnen dan streden tegen Israel; en de mannen Israels vloden voor het aangezicht der Filistijnen, en vielen verslagen op het gebergte Gilboa.

2 En de Filistijnen hielden dicht op Saul en zijn zonen; en de Filistijnen sloegen Jonathan, en Abinadab, en Malchisua, de zonen van Saul.

3 En de strijd werd zwaar tegen Saul; en de mannen, die met den boog schieten, troffen hem aan, en hij vreesde zeer voor de schutters.

4 Toen zeide Saul tot zijn wapendrager: Trek uw zwaard uit, en doorsteek mij daarmede, dat misschien deze onbesnedenen niet komen, en mij doorsteken, en met mij den spot drijven. Maar zijn wapendrager wilde niet, want hij vreesde zeer. Toen nam Saul het zwaard, en viel daarin.

5 Toen zijn wapendrager zag, dat Saul dood was, zo viel hij ook in zijn zwaard en stierf met hem.

6 Alzo stierf Saul, en zijn drie zonen, en zijn wapendrager, ook al zijn mannen, te dienzelven dage te gelijk.

7 Als de mannen van Israel, die aan deze zijde van het dal waren, en die aan deze zijde der Jordaan waren, zagen, dat de mannen van Israel gevloten waren, en dat Saul en zijn zonen dood waren, zo verlieten zij de steden, en zij vloden. Toen kwamen de Filistijnen en woonden daarin.

(1) Waarom wilde hij dat zijn wapendrager hem zou doden? 1 Samuel 31:4.

(2) Wat was het resultaat van deze veldslag? 1 Samuel 31:7.

(3) Wie was Abinadab? 1 Samuel 31:2. Zie ook 1 Samuel 14:49.

8. DE BEGRAFENIS VAN DE LICHAMEN VAN SAUL EN ZIJN ZONEN.

1 Samuel 31:8-13.

8 Het geschiedde nu des anderen daags, als de Filistijnen kwamen, om de verslagenen te plunderen, zo vonden zij Saul en zijn drie zonen, liggende op het gebergte Gilboa.

9 En zij hieuwen zijn hoofd af, en zij togen zijn wapenen uit, en zij zonden ze in der Filistijnen land rondom, om te boodschappen in het huis hunner afgoden, en onder het volk.

10 En zij leiden zijn wapenen in het huis van Astharoth; en zijn lichaam hechtten zij aan den muur te Beth-san.

11 Als de inwoners van Jabes in Gilead daarvan hoorden, wat de Filistijnen Saul gedaan hadden;

12 Zo maakten zich op alle strijdbare mannen, en gingen den gehelen nacht, en zij namen het lichaam van Saul, en de lichamen zijner zonen, van den muur te Beth-san; en zij kwamen te Jabes, en brandden ze aldaar.

13 En zij namen hun beenderen, en begroeven ze onder het geboomte te Jabes; en zij vastten zeven dagen.

(1) Waar was Beth-Shean? 1 Samuel 31:10.

(2) Waarom redden de mannen van Jabes-Gilead de lichamen? 1 Samuel 31:11-12.

(3) Waarom eventueel verbranden? 1 Samuel 31:12.

LES 6.

OVERZICHT VAN HET TWEEDE BOEK SAMUEL.

DEEL 1.

DAVID WORDT KONING OVER GEHEEL ISRAËL.

2 Samuel 1:1-5:5.

I. DAVID ROUWT OM SAUL EN JONATHAN.

2 Samuel 1:1-27.

1. Hij krijgt het nieuws over de strijd. 2 Samuel 1:1-12.
2. De brenger van het nieuws gedood. 2 Samuel 1:13-16.
3. Een Klaaglied. 2 Samuel 1:17-27.

II. DAVID WORDT KONING VAN JUDA EN EEN BURGEROORLOG BEGINT.

2 Samuel 2:1-32.

1. David wordt in Hebron gezalfd. 2 Samuel 2:1-4.
2. Hij bedankt Jabes-Gilead. 2 Samuel 2:4-7.
3. Abner roept Isboeth tot koning uit. 2 Samuel 2:8-11.
4. De slag van Gibeon. 2 Samuel 2:12-17.
5. De dood van Asahel. 2 Samuel 2:18-23.
6. De achtervolging eindigt en Asahel wordt begraven. 2 Samuel 2:24-32.

III. HET OVERLOPEN EN DE DOOD VAN ABNER.

2 Samuel 3:1-5:5.

1. Voortgang van de oorlog en de familie van David. 2 Samuel 3:1-5.
2. Abner maakt ruzie met Isboeth. 2 Samuel 3:6-11.
3. Hij onderhandelt met David. 2 Samuel 3:12-16.
4. Abner raadpleegt de ouden, en bezoekt. 2 Samuel 3:17-21.
5. Abner wordt gedood door Joab. 2 Samuel 3:22-30.
6. Het rouwen om Abner. 2 Samuel 3:31-39.
7. Een verslag over Baanah, Rechab and Mefiboseh. 2 Samuel 4:1-4.
8. Isboeth gedood. 2 Samuel 4:5-12.
9. David wordt door alle stammen erkend. 2 Samuel 5:1-5.

DEEL TWEE.

EEN VOORSPOEDIGE PERIODE VAN DE REGERING VAN DAVID.

2 Samuel 5:6-12:31.

I. De troon van David wordt in Jeruzalem gevestigd. 2 Samuel 5:6-6:23.

II. Het verlangen van David om een Tempel te bouwen. 2 Samuel 7:1-29, 1 Kronieken 17:1-27.

III. David's overwinningen en de organisatie van zijn rijk. 2 Samuel 8:1-18 1 Kronieken 18:1-17.

IV. De vriendelijkheid van David voor Mefiboseh. 2 Samuel 9:1-13.

V. Oorlog tegen de Ammonieten en de zonde van David. 2 Samuel 10:1-12:31, 1 Kronieken 19:1-20:3.

DEEL DRIE: DE ANDERE KANT VAN DAVID'S REGERING.

2 Samuel 13:1-24:25.

I. De misdaan van Amnon en de wraak van Absalom. 2 Samuel 13:1-14:33.

II. Absalom's rebellie en de vlucht van David. 2 Samuel 15:1-16:23.

III. De opstand onderdrukt. 2 Samuel 17:1-18:33.

IV. David komt weer aan de macht. 2 Samuel 19:1-20:26.

V. De Gibeonieten gewroken. 2 Samuel 21:1-14.

VI. Persoonlijke daden, een Dank-Psalm, en een opgave van de helden. 2 Samuel 21:15-23:39.

VII. De volkstelling van Israël, en de plaag die volgde. 2 Samuel 24:1-25, 1 Kronieken 21:1-30. Zie ook 1 Kronieken 27:23-24.

EERSTE DEEL. DAVID WORDT KONING VAN ISRAËL.

2 Samuel 1:1-5:5.

I. DAVID TREURT OM SAUL EN JONATHAN.

2 Samuel 1:1-27.

1. HIJ ONTVANGT NIEUWS VAN DE VELDSLAG.

2 Samuel 1:1-12.

1 Voorts geschiedde het na Sauls dood, als David van den slag der Amalekieten was wedergekomen, en David twee dagen te Ziklag gebleven was;

2 Zo geschiedde het op den derden dag, dat, ziet, uit het heirleger van Saul, een man kwam, wiens klederen gescheurd waren, en aarde was op zijn hoofd; en het geschiedde, als hij tot David kwam, zo viel hij ter aarde en boog zich neder.

3 En David zeide tot hem: Van waar komt gij? En hij zeide tot hem: Ik ben ontkomen uit het heirleger van Israel.

4 Voorts zeide David tot hem: Wat is de zaak? Verhaal het mij toch. En hij zeide, dat het volk uit den strijd gevloeden was, en dat er ook velen van het volk gevallen en gestorven waren, dat ook Saul en zijn zoon Jonathan dood waren.

5 En David zeide tot den jongen, die hem de boodschap bracht: Hoe weet gij, dat Saul dood is, en zijn zoon Jonathan?

6 Toen zeide de jongen, die hem de boodschap bracht: Ik kwam bij geval op het gebergte van Gilboa; en ziet, Saul leunde op zijn spies; en ziet, de wagens en ritmeesters hielden dicht op hem.

7 Zo zag hij achter zich om, en zag mij, en hij riep mij, en ik zeide: Zie, hier ben ik.

8 En hij zeide tot mij: Wie zijt gij? En ik zeide tot hem: Ik ben een Amalekiet.

9 Toen zeide hij tot mij: Sta toch bij mij, en dood mij; want deze malienkolder heeft mij opgehouden; want mijn leven is nog gans in mij.

10 Zo stond ik bij hem, en doodde hem; want ik wist, dat hij na zijn val niet leven zou; en ik nam de kroon, die op zijn hoofd was, en het armgesmijde, dat aan zijn arm was, en heb ze hier tot mijn heer gebracht.

11 Toen vatte David zijn klederen en scheurde ze; desgelijks ook al de mannen, die met hem waren.

12 En zij weeklaagden, en weenden, en vastten tot op den avond, over Saul en over Jonathan, zijn zoon, en over het volk des HEEREN, en over het huis Israels, omdat zij door het zwaard gevallen waren.

(1) Hoe lang na de strijd? 2 Samuel 1:1-2.

(2) Hoe kwam er een Amalekiet in het leger van Saul? 2 Samuel 1:8.

(3) Vertelde hij de waarheid aangaande de dood van Saul? 2 Samuel 1:8-10. Zie ook 1 Samuel 31:4-5,9.

(4) Hoe verkreeg hij de armband en de kroon? 2 Samuel 1:10.

2. DE BRENGER VAN HET NIEUWS GEDOOD.

2 Samuel 1:13-16.

13 Voorts zeide David tot den jongen, die hem de boodschap gebracht had: Van waar zijt gij? En hij zeide: Ik ben de zoon van een vreemden man, van een Amalekiet.

14 En David zeide tot hem: Hoe, hebt gij niet gevreesd uw hand uit te strekken, om den gezalfde des HEEREN te verderven?

15 En David riep een van de jongens, en zeide: Treed toe, val op hem aan. En hij sloeg hem, dat hij stierf.

16 En David zeide tot hem: Uw bloed zij op uw hoofd; want uw mond heeft tegen u getuigd, zeggende: ik heb den gezalfde des HEEREN gedood.

(1) Waarom werd hij gedood?

(2) Wat had hij verwacht?

3. EEN LIED VAN KLAGEN.

2 Samuel 1:17-27.

17 David nu klaagde deze klage over Saul en over Jonathan, zijn zoon;

18 Als hij gezegd had, dat men den kinderen van Juda den boog zou leren; ziet, het is geschreven in het boek des Oprechten.

19 O Sieraad van Israel, op uw hoogten is hij verslagen; hoe zijn de helden gevallen!

20 Verkondigt het niet te Gath, boodschapt het niet op de straten van Askelon; opdat de dochters der Filistijnen zich niet verblijden, opdat de dochters der onbesnedenen niet opspringen van vreugde.

21 Gij, bergen van Gilboa, noch dauw noch regen moet zijn op u, noch velden der heofferen; want aldaar is der helden schild smadelijk weggeworpen, het schild van Saul, alsof hij niet gezalfd ware geweest met olie.

22 Van het bloed der verslagenen, van het vette der helden, werd Jonathans boog niet achterwaarts gedreven; en Sauls zwaard keerde niet ledig weder.

23 Saul en Jonathan, die beminden, en die liefelijken in hun leven, zijn ook in hun dood niet gescheiden; zij waren lichter dan arenden, zij waren sterker dan leeuwen.

24 Gij, dochteren Israels, weent over Saul; die u kleepte met scharlaken, met weelde; die u sieraad van goud deed dragen over uw kleding.

25 Hoe zijn de helden gevallen in het midden van den strijd! Jonathan is verslagen op uw hoogten!

26 Ik ben benauwd om uwentwil, mijn broeder Jonathan! Gij waart mij zeer liefelijk; uw liefde was mij wonderlijker dan liefde der vrouwen.

27 Hoe zijn de helden gevallen, en de krijgswapenen verloren!

(1) Waarom wordt dit lied ‘het lied van de boog’ genoemd? 2 Samuel 1:18. Zie ook 2 Samuel 1:22.

(2) Wat is het boek van Jashar? 2 Samuel 1:18. Zie ook Jozua 10:13.

(3) Waarom zoveel waardering voor?

II. DAVID WORDT KONING OVER JUDA. EEN BURGEROORLOG BEGINT.

2 Samuel 2:1-32.

1. DAVID WORDT GEZALFD IN HEBRON.

2 Samuel 2:1-4.

1 En het geschiedde daarna, dat David den HEERE vraagde, zeggende: Zal ik optrekken in een der steden van Juda? En de HEERE zeide tot hem: Trek op. En David zeide: Waarheen zal ik optrekken? En Hij zeide: Naar Hebron.

2 Alzo toog David derwaarts op, als ook zijn twee vrouwen, Ahinoam, de Jizreelietische, en Abigail, de huisvrouw van Nabal, de Karmeliet.

3 Ook deed David zijn mannen optrekken, die bij hem waren, een iegelijk met zijn huisgezin; en zij woonden in de steden van Hebron.

4 Daarna kwamen de mannen van Juda, en zalfden aldaar David tot een koning over het huis van Juda. Toen boodschapten zij David, zeggende: Het zijn de mannen van Jabes in Gilead, die Saul begraven hebben.

(1) Waarom ‘de steden van Hebron’? 2 Samuel 2:3.

(2) Waarom was Juda de eerste om te zalven? 2 Samuel 2:4. Zie ook 1 Samuel 17:12 30:26-31.

(3) Waarom in Hebron?

2. HIJ COMPLIMENTEERT JABES-GILEAD.

2 Samuel 2:4-7.

4 Daarna kwamen de mannen van Juda, en zalfden aldaar David tot een koning over het huis van Juda. Toen boodschapten zij David, zeggende: Het zijn de mannen van Jabes in Gilead, die Saul begraven hebben.

5 Toen zond David boden tot de mannen van Jabes in Gilead, en hij zeide tot hen: Gezegend zijt gij den HEERE, dat gij deze weldadigheid gedaan hebt aan uw heer, aan Saul, en hebt hem begraven.

6 Zo doe nu de HEERE aan u weldadigheid en trouw! En ik ook, ik zal aan u dit goede doen, dewijl gij deze zaak gedaan hebt.

7 En nu, laat uw handen sterk zijn, en zijt dapper, dewijl uw heer Saul gestorven is; en ook hebben mij die van het huis van Juda tot koning over zich gezalfd.

(1) Wat betekent hier genoegdoening? 2 Samuel 2:6.

(2) Waarom vertellen dat hij koning was? 2 Samuel 2:7.

3. ABNER ROEPT ISBOSETH TOT KONING UIT.

2 Samuel 2:8-11.

8 Abner nu, de zoon van Ner, de krijgsoverste, dien Saul gehad had, nam Isboeth, Sauls zoon, en voerde hem over naar Mahanaim,

9 En maakte hem ten koning over Gilead, en over de Aschurieten, en over Jizreel, en over Efraim, en over Benjamin, en over gans Israel.

10 Veertig jaren was Isboeth, Sauls zoon, oud, als hij koning werd over Israel; en hij regeerde het tweede jaar; alleenlijk die van het huis van Juda volgden David na.

11 Het getal nu der dagen, die David koning geweest is te Hebron, over het huis van Juda, is zeven jaren en zes maanden.

(1) Abner's motieven? 1 Samuel 14:50.

(2) Waarom wordt Isboeth niet eerder genoemd? 1 Samuel 14:49 31:2.

(3) Wat betekent zijn naam? 1 Kronieken 8:33 9:39.

(4) Waarom beginnen in Mahanaim? 2 Samuel 2:8. Zie ook 2 Samuel 4:7.

(5) Wanneer is hij geboren? 2 Samuel 2:10. Zie ook Handelingen 13:21.

(6) Hoe zijn de 2 jaren van 2 Samuel 2:10 geteld? Zie ook 2 Samuel 2:11 4:5-5:3.

(7) Hoe van de Filistijnen afgekomen?

4. DE SLAG BIJ GIBEON.

2 Samuel 2:12-17.

12 Toen toog Abner, de zoon van Ner, uit, met de knechten van Isboeth, den zoon van Saul, van Mahanaim naar Gibeon.

13 Joab, de zoon van Zeruja, en de knechten van David, togen ook uit; en zij ontmoetten elkander bij den vijver van Gibeon; en zij bleven, deze aan deze zijde des vijvers, en die aan gene zijde des vijvers.

14 En Abner zeide tot Joab: Laat zich nu de jongens opmaken, en voor ons aangezicht spelen. En Joab zeide: Laat hen zich opmaken.

15 Toen maakten zich op, en gingen over in getal, twaalf van Benjamin, te weten voor Isboeth, Sauls zoon, en twaalf van Davids knechten.

16 En de een greep den ander bij het hoofd, en stiet zijn zwaard in de zijde des anderen, en zij vielen te zamen; daarvan noemde men dezelve plaats Chelkath-hazurim, die bij Gibeon is.

17 En er was op dienzelfden dag een gans zeer harde strijd. Doch Abner en de mannen van Israel werden voor het aangezicht der knechten van David geslagen.

(1) Wie veroorzaakte het? 2 Samuel 2:12.

(2) Waarom niet verteld wie Joab was? 2 Samuel 2:13, 18, 1 Kronieken 2:16.

(3) Wat was het doel van het spel? En waarom werd het zo genoemd? 2 Samuel 2:14.

(4) Wat is de betekenis van Helkath-Hazzurim? 2 Samuel 2:16.

5. DE DOOD VAN ASAHIEL.

2 Samuel 2:18-23.

18 Nu waren aldaar drie zonen van Zeruja, Joab, en Abisai en Asahel; en Asahel was licht op zijn voeten, als een der reeen, die in het veld zijn.

19 En Asahel jaagde Abner achterna; en hij week niet, om van achter Abner ter rechter hand of ter linkerhand af te gaan.

20 Toen zag Abner achter zich om, en zeide: Zijt gij dit, Asahel? En hij zeide: Ik ben het.

21 En Abner zeide tot hem: Wijk tot uw rechterhand of tot uw linkerhand, en grijp u een van die jongens, en neem voor u hun gewaad; maar Asahel wilde niet afwijken van achter hem.

22 Toen voer Abner wijders voort, zeggende tot Asahel: Wijkt af van achter mij; waarom zal ik u ter aarde slaan? Hoe zou ik dan mijn aangezicht opheffen voor uw broeder Joab?

23 Maar hij weigerde af te wijken. Zo sloeg hem Abner met het achterste van de spies aan de vijfde rib, dat de spies van achter hem uitging; en hij viel aldaar, en stierf op zijn plaats. En het geschiedde, dat allen, die tot de plaats kwamen, alwaar Asahel gevallen en gestorven was, staan bleven.

(1) Wat was het doel van Asahel? 2 Samuel 2:21.

(2) Waarom liep Abner op de dingen vooruit? 2 Samuel 2:22.

(3) Hoe slaagde hij? 2 Samuel 2:23.

6. DE ACHTERVOLGING EINDIGT EN ASAHEL WORDT BEGRAVEN.

2 Samuel 2:24-32.

24 Maar Joab en Abisai jaagden Abner achterna; en de zon ging onder, als zij gekomen waren tot den heuvel van Amma, dewelke is voor Giach, op den weg der woestijn van Gibeon.

25 En de kinderen van Benjamin verzamelden zich achter Abner, en werden tot een hoop; en zij stonden op de spits van een heuvel.

26 Toen riep Abner tot Joab, en zeide: Zal dan het zwaard eeuwiglijk verteren? Weet gij niet, dat het in het laatste bitterheid zal zijn? En hoe lang zult gij het volk niet zeggen, dat zij wederkeren van hun broederen te vervolgen?

27 En Joab zeide: Zo waarachtig als God leeft, ten ware dat gij gesproken hadt, zekerlijk het volk zou al toen van den morgen af weggevoerd zijn geweest, een iegelijk van zijn broeder te vervolgen!

28 Toen blies Joab met de bazuin; en al het volk stond stil, en zij jaagden Israel niet meer achterna, en voeren niet wijders voort te strijden.

29 Abner dan en zijn mannen gingen dienzelfden gansen nacht over het vlakke veld; en zij gingen over de Jordaan en wandelden het ganse Bithron door, en kwamen tot Mahanaim.

30 Joab keerde ook weder van achter Abner, en verzamelde het ganse volk. En er werden van Davids knechten gemist negentien mannen, en Asahel.

31 Maar Davids knechten hadden van Benjamin en onder Abners mannen geslagen: driehonderd en zestig mannen waren er dood gebleven.

32 En zij namen Asahel op, en begroeven hem in zijns vaders graf, dat te Bethlehem was. Joab nu en zijn mannen gingen den gansen nacht, dat hun het licht aanbrak te Hebron.

(1) Wat is het doel van de vergadering op de heuveltop? 2 Samuel 2:25.

(2) Wat betekenen de eis van Abner en het antwoord van Joab? 2 Samuel 2:26-27.

(3) Horen de 20 bij de 12? 2 Samuel 2:30. Zie ook 2 Samuel 2:15.

(4) Waarom haastten beide legers zich naar het hoofdkwartier? 2 Samuel 2:29,32.

III. HET OVERLOPEN EN DE DOOD VAN ABNER.

2 Samuel 3:1-5:5.

1. DE VOORGANG VAN DE OORLOG. DE FAMILIE VAN DAVID.

2 Samuel 3:1-5.

1 En er was een lange krijg tussen het huis van Saul, en tussen het huis van David. Doch David ging en werd sterker; maar die van het huis van Saul gingen en werden zwakker.
2 En David werden zonen geboren te Hebron. Zijn eerstgeborene nu was Amnon, van Ahinoam, de Jizreelietische;
3 En zijn tweede was Chileab, van Abigail, de huisvrouw van Nabal, den Karmeliet; en de derde, Absalom, de zoon van Maacha, de dochter van Thalmi, koning van Gesur;
4 En de vierde, Adonia, de zoon van Haggith; en de vijfde Sefatja, de zoon van Abital;
5 En de zesde, Jithream, van Eglä, Davids huisvrouw. Dezen zijn David geboren te Hebron.

- (1) Waarom werd er gezegd ‘het huis van Saul’? 2 Samuel 3:1.**
- (2) Hoeveel vrouwen en zonen? 2 Samuel 3:2-5. Zie ook 1 Kronieken 3:1-9.**
- (3) Wanneer werden de laatste 4 vrouwen gehuwd? 1 Samuel 25:43.**
- (4) Wie had koninklijk bloed? 2 Samuel 3:3.**
- (5) Welke zoon was de natuurlijke erfgenaam van de troon? 2 Samuel 3:2.**

2. ABNER HEEFT RUZIE MET ISBOSETH.

2 Samuel 3:6-11.

6 Terwijl die krijg was tussen het huis van Saul, en tussen het huis van David, zo geschiedde het, dat Abner zich sterkte in het huis van Saul.

7 Saul nu had een bijwif gehad, welker naam was Rizpa, dochter van Aja; en Isboeth zeide tot Abner: Waarom zijt gij ingegaan tot mijns vaders bijwif?

8 Toen ontstak Abner zeer over Isboeths woorden, en zeide: Ben ik dan een hondskop, ik, die tegen Juda, aan het huis van Saul, uw vader, aan zijn broederen en aan zijn vrienden, heden weldadigheid doe, en u niet overgeleverd heb in Davids hand, dat gij heden aan mij onderzoekt de ongerechtigheid ener vrouw?

9 God doe Abner zo, en doe hem zo daartoe! Voorzeker, gelijk als de HEERE aan David gezworen heeft, dat ik even alzo aan hem zal doen.

10 Overbrengende het koninkrijk van het huis van Saul, en oprichtende den stoel van David over Israel en over Juda, van Dan tot Ber-seba toe.

11 En hij kon Abner verder niet een woord antwoorden, omdat hij hem vreesde.

- (1) Waarom was de belediging zo ernstig? 2 Samuel 3:7.**
- (2) Wat betekent de vraag van Abner?**
- (3) Waarom de moed zich te verzetten tegen het doel van God? 2 Samuel 3:9-10.**

3. HIJ ONDERHANDELT MET DAVID.

2 Samuel 3:12-16.

12 Toen zond Abner boden voor zich tot David, zeggende: Wiens is het land? zeggende wijders: Maak uw verbond met mij, en zie, mijn hand zal met u zijn, om gans Israel tot u om te keren.

13 En hij zeide: Wel, ik zal een verbond met u maken; doch een ding begeer ik van u, zeggende: Gij zult mijn aangezicht niet zien, tenzij dat gij Michal, Sauls dochter, te voren inbrengt, als gij komt om mijn aangezicht te zien.

14 Ook zond David boden tot Isboeth, den zoon van Saul, zeggende: Geef mij mijn huisvrouw Michal, die ik mij met honderd voorhuiden der Filistijnen ondertrouwd heb.

15 Isboeth dan zond heen, en nam haar van den man, van Paltiel, den zoon van Lais.

16 En haar man ging met haar, al gaande en wenende achter haar, tot Bahurim toe. Toen zeide Abner tot hem: Ga weg, keer weder. En hij keerde weder.

(1) Geef aan van wie het land is. 2 Samuel 3:12.

(2) Waarom Michal eisen als voorwaarde? 2 Samuel 3:13.

(3) Waarom ging Isboeth akkoord? 2 Samuel 3:15.

4. ABNER VOERT OVERLEG MET DE OUDEN EN BEZOEKT DAVID.

2 Samuel 3:17-21.

17 Abner nu had woorden met de oudsten van Israel, zeggende: Gij hebt David te voren lang tot een koning over u begeerd.

18 Zo doet het nu; want de HEERE heeft tot David gesproken, zeggende: Door de hand van David, Mijn knecht, zal Ik Mijn volk Israel verlossen van de hand der Filistijnen, en van de hand van al hun vijanden.

19 En Abner sprak ook voor de oren van Benjamin. Voorts ging Abner ook heen, om te Hebron voor Davids oren te spreken alles, wat goed was in de ogen van Israel, en in de ogen van het ganse huis van Benjamin.

20 En Abner kwam tot David te Hebron, en twintig mannen met hem. En David maakte Abner, en den mannen, die met hem waren, een maaltijd.

21 Toen zeide Abner tot David: Ik zal mij opmaken, en heengaan, en vergaderen gans Israel tot mijn heer, den koning, dat zij een verbond met u maken, en gij regeert over alles, wat uw ziel begeert. Alzo liet David Abner gaan, en hij ging in vrede.

(1) Wat wilde de eerste van de ouden? 2 Samuel 3:17.

(2) Wanneer zei de Heer wat Abner citeerde? 2 Samuel 3:18.

5. ABNER WORDT OMGEBRACHT DOOR JOAB.

2 Samuel 3:22-30.

22 En ziet, Davids knechten en Joab kwamen van een bende, en brachten met zich een groten roof. Abner nu was niet bij David te Hebron; want hij had hem laten gaan, en hij was gegaan in vrede.

23 Als nu Joab en het ganse heir, dat met hem was, aankwamen, zo gaven zij Joab te kennen, zeggende: Abner, de zoon van Ner, is gekomen tot den koning, en hij heeft hem laten gaan, en hij is gegaan in vrede.

24 Toen ging Joab tot den koning in, en zeide: Wat hebt gij gedaan? Zie, Abner is tot u gekomen; waarom nu hebt gij hem laten gaan, dat hij zo vrij is weggegaan?

25 Gij kent Abner, den zoon van Ner; dat hij gekomen is om u te overreden, en om te weten uw uitgang en uw ingang, ja, om te weten alles, wat gij doet.

26 En Joab ging uit van David, en zond Abner boden na, die hem wederom haalden van den bornput van Sira; maar David wist het niet.

27 Als nu Abner weder te Hebron kwam, zo leidde Joab hem ter zijde af in het midden der poort, om in de stilte met hem te spreken; en hij sloeg hem aldaar aan de vijfde rib, dat hij stierf, om des bloeds wil van zijn broeder Asahel.

28 Als David dat daarna hoorde, zo zeide hij: Ik ben onschuldig, en mijn koninkrijk, bij den HEERE, tot in eeuwigheid, van het bloed van Abner, den zoon van Ner.

29 Het blijve op het hoofd van Joab, en op het ganse huis zijns vaders; en er worde van het huis van Joab niet afgesneden, die een vloed hebbe, en melaats zij, en zich aan den stok houde, en door het zwaard valle, en broodsgebrek hebbe!

30 Alzo hebben Joab en zijn broeder Abisai Abner doodgeslagen, omdat hij hun broeder Asahel te Gibeon in den strijd gedood had.

(1) Was Joab oprecht met zijn beschuldiging tegen Abner? 2 Samuel 3:25.

6. ROUWEN OM ABNER.

2 Samuel 3:31-39.

31 David dan zeide tot Joab en tot al het volk, dat bij hem was: Scheurt uw klederen, en gordt zakken aan, en weeklaagt voor Abner henen; en de koning David ging achter de baar.

32 Als zij nu Abner te Hebron begroeven, zo hief de koning zijn stem op, en weende bij Abners graf; ook weende al het volk.

33 En de koning maakte een klage over Abner, en zeide: Is dan Abner gestorven, als een dwaas sterft?

34 Uw handen waren niet gebonden, noch uw voeten in koperen boeien gedaan, maar gij zijt gevallen, gelijk men valt voor het aangezicht van kinderen der verkeerdheid. Toen weende het ganse volk nog meer over hem.

35 Daarna kwam al het volk, om David brood te doen eten, als het nog dag was; maar David zwoer, zeggende: God doe mij zo, en doe er zo toe, indien ik voor het ondergaan der zon brood of iets smake!

36 Als al het volk dit vernam, zo was het goed in hun ogen, alles, zoals de koning gedaan had, was goed in de ogen van het ganse volk.

37 En al het volk en gans Israel merkten te dienzelven dage, dat het van den koning niet was, dat men Abner, den zoon van Ner, gedood had.

38 Voorts zeide de koning tot zijn knechten: Weet gij niet, dat te dezen dage een vorst, ja, een grote in Israel gevallen is?

39 Maar ik ben heden teder, en gezalfd ten koning, en deze mannen, de zonen van Zeruja, zijn harder dan ik; de HEERE zal den boosdoener vergelden naar zijn boosheid.

(1) Waarom zoveel spanning om de val van een vijand?

(2) Waarom het vasten? 2 Samuel 3:35.

(3) Waarom waren de zonen van Zerujah te hard voor hem? 2 Samuel 3:39.

LES 7.

7. EEN VERSLAG VAN BAANAH, RECHAV EN MEFIBOSETH.

2 Samuel 4:1-4.

1 Als nu Sauls zoon hoorde, dat Abner te Hebron gestorven was, werden zijn handen slap, en gans Israel werd verschrikt.

2 En Sauls zoon had twee mannen, oversten van benden; de naam des enen was Baena, en de naam des anderen Rechab, zonen van Rimmon, den Beerthiet, van de kinderen van Benjamin; want ook Beerth werd aan Benjamin gerekend.

3 En de Beerthieten waren gevloeden naar Githaim, en waren aldaar vreemdelingen tot op dezen dag.

4 En Jonathan, Sauls zoon, had een zoon, die geslagen was aan beide voeten; vijf jaren was hij oud als het gerucht van Saul en Jonathan uit Jizreel kwam; en zijn voedster hem opnam, en vluchtte; en het geschiedde, als zij haastte, om te vluchten, dat hij viel en kreupel werd; en zijn naam was Mefiboseth.

(1) Waar was Beerth? 2 Samuel 4:2. Zie ook Jozua 9:17.

(2) Welke Beërthieten vluchtten? 2 Samuel 4:3.

(3) Wat was de leeftijd van Mefiboseth? 2 Samuel 4:4.

8. ISBOSETH GEDOOD.

2 Samuel 4:5-12.

5 En de zonen van Rimmon: den Beerthiet, Rechab en Baena, gingen heen, en kwamen ten huize van Isboseth, als de dag heet geworden was; en hij lag op de slaapstede, in den middag.

6 En zij kwamen daarin tot het midden des huizes, als zullende tarwe halen; en zij sloegen hem aan de vijfde rib; en Rechab en zijn broeder Baena ontkwamen.

7 Want zij kwamen in huis, als hij op zijn bed lag, in zijn slaapkamer, en sloegen hem, en doodden hem, en hieuwen zijn hoofd af; en zij namen zijn hoofd, en gingen henen, den weg op het vlakke veld, den gansen nacht.

8 En zij brachten het hoofd van Isboseth tot David te Hebron, en zeiden tot den koning: Zie, daar is het hoofd van Isboseth, den zoon van Saul, uw vijand, die uw ziel zocht, alzo heeft de HEERE mijn heer den koning te dezen dage wrake gegeven van Saul en van zijn zaad.

9 Maar David antwoordde Rechab en zijn broeder Baena, den zonen van Rimmon, den Beerthiet, en zeide tot hen: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die mijn ziel uit alle benauwdheid verlost heeft!

10 Dewijl ik hem, die mij boodschapte, zeggende: Zie, Saul is dood; daar hij in zijn ogen was als een, die goede boodschap bracht, nochtans gegrepen en te Ziklag gedood heb, hoewel hij meende, dat ik hem bodenloon zou geven;

11 Hoeveel te meer, wanneer goddeloze mannen een rechtvaardigen man in zijn huis op zijn slaapstede hebben gedood? Nu dan, zou ik zijn bloed van uw handen niet eisen, en u van de aarde wegdoen?

12 En David gebod zijn jongens, en zij doodden hen, en hieuwen hun handen en hun voeten af, en hingen ze op bij den vijver te Hebron, maar het hoofd van Isboseth namen zij, en begroeven het in Abners graf te Hebron.

(1) Waarom 'als zouden zij graan gepakt hebben'? 2 Samuel 4:6.

(2) Wat is de Arabah? 2 Samuel 4:7.

(3) Waarom met handen en voeten? 2 Samuel 4:12.

(4) Wat is de ‘vijver in Hebron’? 2 Samuel 4:12.

(5) Waarom werd het hoofd in de tombe van Abner gelegd? 2 Samuel 4:12.

9. DAVID ERKEND DOOR ALLE STAMMEN.

2 Samuel 5:1-5.

1 Toen kwamen alle stammen van Israel tot David te Hebron; en zij spraken, zeggende: Zie, wij, uw gebeente en uw vlees zijn wij.

2 Daartoe ook te voren, toen Saul koning over ons was, waart gij Israel uitvoerende en inbrengende; ook heeft de HEERE tot u gezegd: Gij zult Mijn volk Israel weiden, en gij zult tot een voorganger zijn over Israel.

3 Alzo kwamen alle oudsten van Israel tot den koning te Hebron; en de koning David maakte een verbond met hen te Hebron, voor het aangezicht des HEEREN; en zij zalfden David tot koning over Israel.

4 Dertig jaar was David oud, als hij koning werd; veertig jaren heeft hij geregeerd.

5 Te Hebron regeerde hij over Juda zeven jaren en zes maanden; en te Jeruzalem regeerde hij drie en dertig jaren over gans Israel en Juda.

(1) Door wie werden de stammen vertegenwoordigd? 2 Samuel 5:1. Zie ook 2 Samuel 5:3.

(2) Waarom een derde zalving?

(3) Wat was de duur van zijn regering? En how wordt deze verdeeld? 2 Samuel 5:5.

(4) Een meer volledig verslag. 2 Kronieken 12:23-40.

DEEL TWEE. DE VOORSPOEDIGE PERIODE VAN DE REGERING VAN DAVID.

2 Samuel 5:6-12:31.

I. DAVID'S TROON WORDT IN JERUZALEM GEVESTIGD.

2 Samuel 5:6-6:23.

1. JERUZALEM GENOMEN.

2 Samuel 5:6-10, 1 Kronieken 11:4-9.

6 En de koning toog met zijn mannen naar Jeruzalem, tegen de Jebusieten, die in dat land woonden. En zij spraken tot David, zeggende: Gij zult hier niet inkomen, maar de blinden en kreupelen zullen u afdrijven; dat is te zeggen: David zal hier niet inkomen.

7 Maar David nam den burg Sion in; dezelve is de stad Davids.

8 Want David zeide ten zelfden dage: Al wie de Jebusieten slaat, en geraakt aan die watergoot, en die kreupelen, en die blinden, die van Davids ziel gehaat zijn, die zal tot een hoofd en tot een overste zijn; daarom zegt men: Een blinde en kreupele zal in het huis niet komen.

9 Alzo woonde David in den burg en noemde dien Davids stad. En David bouwde rondom van Millo af en binnenwaarts.

10 David nu ging geduriglijk voort, en werd groot; want de HEERE, de God der heirscharen, was met hem.

(1) Waarom nog steeds in handen van de Jebusieten? 2 Samuel 5:5. Zie ook Richteren 1:21, 19:10-11.

(2) Wat is de betekenis van de belediging? 2 Samuel 5:6.

(3) Wat was Zion en wat was Milo? 2 Samuel 5:7-9.

(4) Wie was Joab. 1 Kronieken 11:6.

2. DAVID'S HUIS EN FAMILIE.

2 Samuel 5:11-16, 1 Kronieken 3:1-9, 14:1-7.

11 En Hiram, de koning van Tyrus, zond boden tot David, en cederenhout, en timmerlieden, en metselaars; en zij bouwden David een huis.

12 En David merkte, dat de HEERE hem tot een koning over Israel bevestigd had, en dat Hij zijn koninkrijk verheven had, om Zijns volks Israels wil.

13 En David nam meer bijwijven, en vrouwen van Jeruzalem, nadat hij van Hebron gekomen was; en David werden meer zonen en dochteren geboren.

14 En dit zijn de namen dergenen, die hem te Jeruzalem geboren zijn: Schammua, en Schobab, en Nathan, en Salomo.

15 En Ibchar, en Elischua en Nefeg, en Jafia,

16 En Elischama, en Eljada, en Elifeleth.

(1) Waarom zond Hiram boodschappers, bomen en personeel? 2 Samuel 5:11.

(2) Hoeveel vrouwen had David al? 2 Samuel 3:2-5.

(3) Waarom nam hij er meer?

(4) Wat is het totale aantal?

3. DE SLAG BIJ BAAL-PERAZIM.

2 Samuel 5:17-21, 1 Kronieken 14:8-12.

17 Als nu de Filistijnen hoorden, dat zij David ten koning over Israel gezalfd hadden, zo togen alle Filistijnen op om David te zoeken; en David, dat horende, toog af, naar den burg.

18 En de Filistijnen kwamen en verspreidden zich in het dal Refaim.

19 Zo vraagde David den HEERE, zeggende: Zal ik optrekken tegen de Filistijnen? Zult Gij ze in mijn hand geven? En de HEERE zeide tot David: Trek op, want Ik zal de Filistijnen zekerlijk in uw hand geven.

20 Toen kwam David te Baal-perazim; en David sloeg hen aldaar, en zeide: De HEERE heeft mijn vijanden voor mijn aangezicht gescheurd, als een scheur der wateren; daarom noemde hij den naam derzelve plaats, Baal-perazim.

21 En zij lieten hun afgoden aldaar; en David en zijn mannen namen ze op.

(1) Was dit voor of na de inname van Jeruzalem? 2 Samuel 5:17.

(2) Wat is het doel van de invasie? 2 Samuel 5:17.

(3) Waar is het dal van Refaïm? 2 Samuel 5:18.

(4) Wat betekent 'zoals de breuk van wateren'? 2 Samuel 5:20.

(5) Welke beelden? En wat met hen te doen? 2 Samuel 5:21. Zie ook 1 Kronieken 14:12.

4. DE SLAG BIJ DE BOMEN.

2 Samuel 5:22-25, 1 Kronieken 14:13-17.

22 Daarna togen de Filistijnen weder op; en zij verspreidden zich in het dal Refaim.

23 En David vraagde den HEERE, Dewelke zeide: Gij zult niet optrekken; maar trek om tot achter hen, dat gij aan hen komt van tegenover de moerbezienbomen;

24 En het geschiede, als gij hoort het geruis van een gang in de toppen der moerbezienbomen, dan rep u; want alsdan is de HEERE voor uw aangezicht uitgegaan, om het heirleger der Filistijnen te slaan.

25 En David deed alzo, gelijk als de HEERE hem geboden had; en hij sloeg de Filistijnen van Geba af, totdat gij komt te Gezer.

(1) Wat is het ‘geluid van marcheren’? 2 Samuel 5:24.

(2) Waar werd deze slag gestreden? 2 Samuel 5:25.

(3) Waarom ‘van Gibeon’? 1 Kronieken 14:15-17.

5. DE ARK VERHUISD NAAR HET HUIS VAN OBED-EDOM.

2 Samuel 6:1-11, 1 Kronieken 13:1-14.

1 Daarna verzamelde David wederom alle uitgelezenen in Israel, dertig duizend.

2 En David maakte zich op, en ging heen met al het volk, dat bij hem was, van Baalim-juda, om van daar op te brengen de ark Gods, bij dewelke de Naam wordt aangeroepen, de Naam van den HEERE der heirscharen, Die daarop woont tussen de cherubim.

3 En zij voerden de ark Gods op een nieuwen wagen, en haalden ze uit het huis van Abinadab, dat op een heuvel is; en Uza en Ahio, zonen van Abinadab, leidden den nieuwen wagen.

4 Toen zij hem nu uit het huis van Abinadab, dat op den heuvel is, met de ark Gods, wegvoerden, zo ging Ahio voor de ark henen.

5 En David en het ganse huis Israels speelden voor het aangezicht des HEEREN, met allerlei snarenspeel van dennenhout, als met harpen, en met luiten, en met trommelen, ook met schellen, en met cimbalen.

6 Als zij nu kwamen tot aan Nachons dorsvloer, zo strekte Uza zijn hand uit aan de ark Gods, en hield ze, want de runderen struikelden.

7 Toen ontstak de toorn des HEEREN tegen Uza, en God sloeg hem aldaar, om deze onbedachtzaamheid; en hij stierf aldaar bij de ark Gods.

8 En David ontstak, omdat de HEERE een scheur gescheurd had aan Uza; en hij noemde dezelve plaats Perez-uza, tot op dezen dag.

9 En David vreesde den HEERE ten zelven dage; en hij zeide: Hoe zal de ark des HEEREN tot mij komen?

10 David dan wilde de ark des HEEREN niet tot zich laten overbrengen in de stad Davids; maar David deed ze afwijken in het huis van Obed-edom, den Gethiet.

11 En de ark des HEEREN bleef in het huis van Obed-edom, den Gethiet, drie maanden; en de HEERE zegende Obed-edom en zijn ganse huis.

(1) Hoe de aantallen met elkaar in overeenstemming te brengen? 2 Samuel 6:1. Zie ook 1 Kronieken 13:1.

(2) Wat was Baaleh? 2 Samuel 6:2. Zie ook Jozua 15:9.

(3) Waarom een nieuwe wagen? 2 Samuel 6:3. Zie ook 1 Samuel 7:7.

(4) Wat was de zonde van Uzzia? 2 Samuel 6:6. Zie ook Numeri 4:15.

(5) Wie was Obed-Edom? 2 Samuel 6:10, 1 Kronieken 15:14-24.

(6) Wat is het verschil met de eigenaar van de dorsvloer? 2 Samuel 6:6. Zie ook 1 Kronieken 13:1-14. Chidon wordt ook wel Nachon genoemd.

6. DE ARK WORDT NAAR DE STAD VAN DAVID GEBRACHT.

2 Samuel 6:12-19, 1 Kronieken 15:1-16:3.

12 Toen boodschapte men den koning David, zeggende: De HEERE heeft het huis van Obed-edom, en al wat hij heeft, gezegend om der ark Gods wil; zo ging David heen en haalde de ark Gods uit het huis van Obed-edom opwaarts in de stad Davids, met vreugde.

13 En het geschiedde, als zij, die de ark des HEEREN droegen, zes treden voortgetreden waren, dat hij ossen en gemest vee offerde.

14 En David huppelde met alle macht voor het aangezicht des HEEREN; en David was omgord met een linnen lijfrok.

15 Alzo brachten David en het ganse huis Israels de ark des HEEREN op, met gejuich en met geluid der bazuinen.

16 En het geschiedde, als de ark des HEEREN in de stad Davids kwam, dat Michal, Sauls dochter, door het venster uitzag. Als zij nu den koning David zag, springende en huppelende voor het aangezicht des HEEREN, verachtte zij hem in haar hart.

17 Toen zij nu de ark des HEEREN inbrachten, stelden zij die in haar plaats, in het midden der tent, die David voor haar gespannen had; en David offerde brandofferen voor des HEEREN aangezicht, en dankofferen.

18 Als David geeindigd had het brandoffer en de dankofferen te offeren, zo zegende hij het volk in den Naam des HEEREN der heirscharen.

19 En hij deelde uit aan het ganse volk, aan de ganse menigte van Israel, van de mannen tot de vrouwen toe, aan een iegelijk een broodkoek, en een schoon stuk vlees, en een fles wijn. Toen ging al dat volk heen, een iegelijk naar zijn huis.

(1) Waarom in 6 stappen? 2 Samuel 6:13.

(2) Waarom springen en dansen? 2 Samuel 6:14-16.

(3) Waarom brood, vlees en rozijnen(koeken)? 2 Samuel 6:19.

(4) Wie droeg de Ark deze keer, en waarom? 1 Kronieken 15:2.

(5) Wie had de leiding over het offeren? 1 Kronieken 15:11-12.

(6) Waar was de oude tent der samenkomst? Waarom een nieuwe? 2 Samuel 6:17. Zie ook 1 Kronieken 16:39-43.

(7) Welke andere feestviering deze keer? 1 Kronieken 16:4-36. Zie ook Psalm 105:1-15.

(8) Wat is het algemene verschil tussen 2 Samuel en 1 Kronieken?

7. MICHAL MAAKT DAVID VERWIJTEN.

2 Samuel 6:20-23.

20 Als nu David wederkwam, om zijn huis te zegenen, ging Michal, Sauls dochter, uit, David tegemoet, en zeide: Hoe is heden de koning van Israel verheerlijkt, die zich heden voor de ogen van de dienstmaagden zijner dienstknechten heeft ontbloot, gelijk een van de ijdele lieden zich onbeschaamdelyk ontbloot?

21 Maar David zeide tot Michal: Voor het aangezicht des HEEREN, Die mij verkoren heeft voor uw vader en voor zijn ganse huis, mij instellende tot een voorganger over het volk des HEEREN, over Israel; ja, ik zal spelen voor het aangezicht des HEEREN.

22 Ook zal ik mij nog geringer houden dan alzo, en zal nederig zijn in mijn ogen, en met de dienstmaagden, waarvan gij gezegd hebt, met dezelve zal ik verheerlijkt worden.

23 Michal nu, Sauls dochter, had geen kind, tot den dag van haar dood toe.

(1) Wat is de oorzaak van het 2 Samuel 6:20. Zie ook 2 Samuel 6:22.

(2) Wat was haar inschatting van het gebeuren?

(3) Was haar kinderloos blijven een straf?

II. DAVID'S VERLANGEN OM EEN TEMPEL TE BOUWEN.

2 Samuel 7:1-29, 1 Kronieken 17:1-27.

1. DAVID'S VOORSTEL EN HET ANTWOORD VAN DE HEER.

2 Samuel 7:1-17.

1 En het geschiedde, als de koning in zijn huis zat, en de HEERE hem rust gegeven had van al zijn vijanden rondom,

2 Zo zeide de koning tot den profeet Nathan: Zie toch, ik woon in een cederen huis, en de ark Gods woont in het midden der gordijnen.

3 En Nathan zeide tot den koning: Ga heen, doe al wat in uw hart is, want de HEERE is met u.

4 Maar het gebeurde in denzelfden nacht, dat het woord des HEEREN tot Nathan geschiedde, zeggende:

5 Ga, en zeg tot Mijn knecht, tot David: Zo zegt de HEERE: Zoudt gij Mij een huis bouwen tot Mijn woning?

6 Want Ik heb in geen huis gewoond, van dien dag af, dat Ik de kinderen Israels uit Egypte opvoerde, tot op dezen dag; maar Ik heb gewandeld in een tent en in een tabernakel.

7 Overal, waar Ik met al de kinderen Israels heb gewandeld, heb Ik wel een woord gesproken met een der stammen Israels, dien Ik bevolen heb Mijn volk Israel te weiden, zeggende: Waarom bouwt gij Mij niet een cederen huis?

8 Nu dan, also zult gij tot Mijn knecht, tot David, zeggen: Zo zegt de HEERE der heirscharen: Ik heb u genomen van de schaapskooi, van achter de schapen, dat gij een voorganger zoudt zijn over Mijn volk, over Israel.

9 En Ik ben met u geweest, overal, waar gij gegaan zijt, en heb al uw vijanden voor uw aangezicht uitgeroeid; en Ik heb u een groten naam gemaakt, als den naam der groten, die op de aarde zijn.

10 En Ik heb voor Mijn volk, voor Israel, een plaats besteld, en hem geplant, dat hij aan zijn plaats wone, en niet meer heen en weder gedreven worde; en de kinderen der verkeerdheid zullen hem niet meer verdrukken, gelijk als in het eerst.

11 En van dien dag af, dat Ik geboden heb richters te wezen over Mijn volk Israel. Doch u heb Ik rust gegeven van al uw vijanden. Ook geeft u de HEERE te kennen, dat de HEERE u een huis maken zal.

12 Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen.

13 Die zal Mijn Naam een huis bouwen; en Ik zal den stoel zijns koninkrijks bevestigen tot in eeuwigheid.

14 Ik zal hem zijn tot een Vader, en hij zal Mij zijn tot een zoon; dewelke als hij misdoet, zo zal Ik hem met een mensenroede en met plagen der mensenkinderen straffen.

15 Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, gelijk als Ik die weggenomen heb van Saul, dien Ik van voor uw aangezicht heb weggenomen.

16 Doch uw huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.

17 Naar al deze woorden, en naar dit ganse gezicht, also sprak Nathan tot David.

(1) Wanneer was dit? 2 Samuel 7:1. Zie ook 2 Samuel 7:9.

(2) Waarom wordt er gezegd: wandelde in een tent? 2 Samuel 7:6.

(3) Welke zoon zou het huis gaan bouwen? 2 Samuel 7:12-13.

(4) Welk onderscheid dienst er gemaakt te worden tussen hem en Saul? 2 Samuel 7:14-15.

(5) Op welke manier was zijn koninkrijk ‘voor eeuwig’? 2 Samuel 7:16. Zie ook Lukas 1:30-33.

(6) Waarom werd het David niet toegestaan zelf te bouwen? 1 Kronieken 28:2-3.

2. DAVID PRIJST DE HEER.

2 Samuel 7:18-29.

18 Toen ging de koning David in, en bleef voor het aangezicht des HEEREN, en hij zeide: Wie ben ik, Heere HEERE, en wat is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe gebracht hebt?

19 Daartoe is dit in Uw ogen nog klein geweest, Heere HEERE, maar Gij hebt ook over het huis Uws knechts gesproken tot van verre heen; en dit naar de wet der mensen, Heere HEERE!

20 En wat zal David nog meer tot U spreken? Want Gij kent Uw knecht, Heere HEERE!

21 Om Uws woords wil, en naar Uw hart hebt Gij al deze grote dingen gedaan, om aan Uw knecht bekend te maken.

22 Daarom zijt Gij groot, HEERE God! Want er is niemand gelijk Gij, en er is geen God dan alleen Gij, naar alles, wat wij met onze oren gehoord hebben.

23 En wie is, gelijk Uw volk, gelijk Israel, een enig volk op aarde, hetwelk God is heengegaan Zich tot een volk te verlossen, en om Zich een Naam te zetten, en om voor ulieden deze grote en verschrikkelijke dingen te doen aan Uw land, voor het aangezicht Uws volks, dat Gij U uit Egypte verlost hebt, de heidenen en hun goden verdrijvende.

24 En Gij hebt Uw volk Israel U bevestigd, U tot een volk, tot in eeuwigheid; en Gij, HEERE, zijt hun tot een God geworden.

25 Nu dan, HEERE God, doe dit woord, dat Gij over Uw knecht en over zijn huis gesproken hebt, bestaan tot in eeuwigheid, en doe, gelijk als Gij gesproken hebt.

26 En Uw Naam worde groot gemaakt tot in eeuwigheid, dat men zegge: De HEERE der heirscharen is God over Israel; en het huis van Uw knecht David zal bestendig zijn voor Uw aangezicht.

27 Want Gij, HEERE der heirscharen, Gij, God Israels! Gij hebt voor het oor Uws knechts geopenbaard, zeggende: Ik zal u een huis bouwen; daarom heeft Uw knecht in zijn hart gevonden, dit gebed tot U te bidden.

28 Nu dan, Heere HEERE! Gij zijt die God, en Uw woorden zullen waarheid zijn, en Gij hebt dit goede tot Uw knecht gesproken.

29 Zo believe het U nu, en zegen het huis van Uw knecht, dat het in eeuwigheid voor uw aangezicht zij; want Gij, Heere HEERE, hebt het gesproken, en met Uw zegen zal het huis van Uw knecht gezegend worden in eeuwigheid.

(1) Wat is de oorzaak van deze dankzegging? 2 Samuel 7:18-19.

(2) Waar zat hij voor de Heer? 2 Samuel 7:18. Zie ook 2 Samuel 6:17 8:14.

III. DAVID'S OVERWINNINGEN EN DE ORGANISATIE VAN ZIJN RIJK.

2 Samuel 8:1-18, 1 Kronieken 18:1-17.

1. DE TOTALE ONDERWERPING VAN DE FILISTIJNEN.

2 Samuel 8:1.

1 En het geschiedde daarna, dat David de Filistijnen sloeg, en bracht hen ten onder; en David nam Meteg-amma uit der Filistijnen hand.

(1) Wat betekent ‘de moederstad verachten’? 2 Samuel 8:1. Zie ook 1 Kronieken 18:1.

2. DE VEROVERING VAN MOAB.

2 Samuel 8:2.

2 Ook sloeg hij de Moabieten, en mat hen met een snoer, doende hen ter aarde nederliggen; en hij mat met twee snoeren om te doden, en met een vol snoer om in het leven te laten. Alzo werden de Moabieten David tot knechten, brengende geschenken.

(1) Wat is de betekenis hiervan?

(2) Wat was de eerdere relatie met? 1 Samuel 22:3-4.

(3) Waarom deze hardheid?

3. DE VEROVERING VAN SYRIË.

2 Samuel 8:3-12.

3 David sloeg ook Hadad-ezer, den zoon van Rechob, den koning van Zoba, toen hij heen toog, om zijn hand te wenden naar de rivier Frath.

4 En David nam hem duizend wagens af, en zevenhonderd ruiters, en twintig duizend man te voet; en David ontzenuwde alle wagenpaarden, en hield daarvan honderd wagenen over.

5 En de Syriërs van Damaskus kwamen om Hadad-ezer, den koning van Zoba, te helpen; maar David sloeg van de Syriërs twee en twintig duizend man.

6 En David leide bezettingen in Syrië van Damaskus, en de Syriërs werden David tot knechten, brengende geschenken; en de HEERE behoedde David overal, waar hij heentoo.

7 En David nam de gouden schilden die bij Hadad-ezers knechten geweest waren, en bracht ze te Jeruzalem.

8 Daartoe nam de koning David zeer veel kopers uit Betach, en uit Berothai, steden van Hadad-ezer.

9 Als nu Thoi, de koning van Hamath, hoorde, dat David het ganse heir van Hadad-ezer geslagen had;

10 Zo zond Thoi zijn zoon Joram tot den koning David, om hem te vragen naar zijn welstand, en om hem te zegenen, vanwege dat hij tegen Hadad-ezer gekrijgd en hem geslagen had, (want Hadad-ezer voerde steeds krijg tegen Thoi); en in zijn hand waren zilveren vaten, en gouden vaten, en koperen vaten;

11 Welke de koning David ook den HEERE heiligde, met het zilver en het goud, dat hij geheiligd had van alle heidenen, die hij zich onderworpen had;

12 Van Syrië, en van Moab, en van de kinderen Ammons, en van de Filistijnen, en van Amalek, en van den roof van Hadad-ezer, den zoon van Rechob, den koning van Zoba.

(1) Welke rivier? 2 Samuel 8:3.

(2) Wat zijn de rechten op deze grens? Genesis 15:18.

(3) Waarom de paarden binden? 2 Samuel 8:4.

(4) Wat betekende Damascus voor Syrië? 2 Samuel 8:6.

(5) Wat waren de gouden schilden? 2 Samuel 8:7.

4. DE VEROVERING VAN EDMOM.

2 Samuel 8:13-14.

13 Ook maakte zich David een naam, als hij wederkwam, nadat hij de Syriërs geslagen had, in het Zoutdal, achttien duizend.

14 En hij leide bezettingen in Edom; in gans Edom leide hij bezettingen; en alle Edomieten werden David tot knechten; en de HEERE behoedde David overal, waar hij heentoo.

(1) De actuele grenzen van zijn koninkrijk?

(2) Wat betreft de Syriërs zie 2 Samuel 8:13, Zie ook 2 Samuel 8:12 1 Koningen 11:15-16.

(3) Waarom deze hardheid naar Edom?

(4) Waarom een garnizoen? 2 Samuel 8:14.

5. MILITAIRE, GODSDIENSTIGE EN BURGERLIJKE ORGANISATIE.

2 Samuel 8:15-18, 1 Kronieken 18:14-17.

15 Alsoz regeerde David over gans Israel, en David deed aan zijn ganse volk recht en gerechtigheid.

16 Joab nu, de zoon van Zeruja, was over het heir; en Josafat, zoon van Achilud, was kanselier.

17 En Zadok, zoon van Ahitub, en Achimelech, zoon van Abjathar, waren priesters; en Seraja was schrijver.

18 Er was ook Benaja, zoon van Jojada, met de Krethi en de Plethi; maar Davids zonen waren prinses.

(1) Wat is de betekenis van een verslaglegger? 2 Samuel 8:16.

(2) Wat is de taak van een schrijver? 2 Samuel 8:17.

(3) Wie waren de Kretieten en de Pletieten (de Kreti en Pleti). 2 Samuel 8:18. Zie ook 1 Samuel 30:14, 2 Samuel 15:18, 1 Koningen 1:38,44.

(4) Wat onderscheidde Benaja? 2 Samuel 23:20-23.

(5) Wie was Zadok? 2 Samuel 8:17. Zie ook 1 Kronieken 6:4-8, 24:3.

(6) Waarom wordt er gezegd: 'Achimelech de zoon van Abjathar'?' 2 Samuel 8:17. Zie ook 1 Samuel 22:9-23.

(7) Welk soort 'priesters'? 2 Samuel 8:18.

IV. DAVID'S VRIENDELIJKHEID VOOR MEFIBOSETH.

2 Samuel 9:1-13.

1 En David zeide: Is er nog iemand die overgebleven is van het huis van Saul, dat ik weldadigheid aan hem doe, om Jonathans wil?

2 Het huis van Saul nu had een knecht, wiens naam was Ziba; en zij riepen hem tot David. En de koning zeide tot hem: Zijt gij Ziba? En hij zeide: Uw knecht.

3 En de koning zeide: Is er nog iemand van het huis van Saul, dat ik Gods weldadigheid bij hem doe? Toen zeide Ziba tot den koning: Er is nog een zoon van Jonathan, die geslagen is aan beide voeten.

4 En de koning zeide tot hem: Waar is hij? En Ziba zeide tot den koning: Zie, hij is in het huis van Machir, den zoon van Ammiel, te Lodebar.

5 Toen zond de koning David heen, en hij nam hem uit het huis van Machir, den zoon van Ammiel, van Lodebar.

6 Als nu Mefiboseth, de zoon van Jonathan, den zoon van Saul, tot David inkwam, zo viel hij op zijn aangezicht, en boog zich neder. En David zeide: Mefiboseth! En hij zeide: Zie, hier is uw knecht.

7 En David zeide tot hem: Vrees niet, want ik zal zekerlijk weldadigheid bij u doen, om uws vaders Jonathans wil; en ik zal u alle akkers van uw vader Saul wedergeven; en gij zult geduriglijk brood eten aan mijn tafel.

8 Toen boog hij zich, en zeide: Wat is uw knecht, dat gij omgezien hebt naar een doden hond, als ik ben?

9 Toen riep de koning Ziba, Sauls jongen, en zeide tot hem: Al wat Saul gehad heeft, en zijn ganse huis, heb ik den zoon uws heren gegeven.

10 Daarom zult gij voor hem het land bearbeiten, gij, en uw zonen, en uw knechten, en zult de vruchten inbrengen, opdat de zoon uws heren brood hebbe, dat hij ete; en Mefiboseth, de zoon uws heren, zal geduriglijk brood eten aan mijn tafel. Ziba nu had vijftien zonen en twintig knechten.

11 En Ziba zeide tot den koning: Naar alles, wat mijn heer de koning zijn knecht gebiedt, alzo zal uw knecht doen. Ook zou Mefiboseth, etende aan mijn tafel, als een van des konings zonen zijn.

12 Mefiboseth nu had een kleinen zoon, wiens naam was Micha; en allen, die in het huis van Ziba woonden, waren knechten van Mefiboseth.

13 Alzo woonde Mefiboseth te Jeruzalem, omdat hij geduriglijk at aan des konings tafel; en hij was kreupel aan beide zijn voeten.

(1) Wie was Machir? 2 Samuel 9:4. Zie ook 2 Samuel 17:27-29.

(2) Waarom was hij daar?

(3) Wat was de oorzaak van zijn verlamdheid? 2 Samuel 9:3. Zie ook 2 Samuel 4:4.

(4) Welk land had Saul? 2 Samuel 9:7.

(5) Waarom noemde hij zichzelf een ‘dode hond’? 2 Samuel 9:8.

(6) Was het ‘normaal’ zo het huis van een tegenstander te behandeldelen?

V. OORLOG TEGEN DE AMMONIETEN EN DE ZONDE VAN DAVID.

2 Samuel 10:1-12:31, 1 Kronieken 19:1-20:3.

1. DE OORLOG WORDT OP GANG GEZET DOOR HANUN.

2 Samuel 10:1-6.

1 En het geschiedde daarna, dat de koning der kinderen Ammons stierf, en zijn zoon Hanun werd koning in zijn plaats.

2 Toen zeide David: Ik zal weldadigheid doen aan Hanun, den zoon van Nahas, gelijk als zijn vader weldadigheid aan mij gedaan heeft. Zo zond David heen, om hem door den dienst zijner knechten te troosten over zijn vader. En de knechten van David kwamen in het land van de kinderen Ammons.

3 Toen zeiden de vorsten der kinderen Ammons tot hun heer Hanun: Eert David uw vader in uw ogen, omdat hij troosters tot u gezonden heeft? Heeft David zijn knechten niet daarom tot u gezonden, dat hij deze stad doorzoeke, en die verspiede, en die omkere?

4 Toen nam Hanun Davids knechten, en schoor hun baard half af, en sneed hun klederen half af, tot aan hun billen; en hij liet hen gaan.

5 Als zij dit David lieten weten, zo zond hij hun tegemoet; want deze mannen waren zeer beschaamd. En de koning zeide: Blijft te Jericho, totdat uw baard weder gewassen zal zijn, komt dan weder.

6 Toen nu de kinderen Ammons zagen, dat zij zich bij David stinkende gemaakt hadden, zonden de kinderen Ammons heen, en huurden van de Syriërs van Beth-rechob, en van de Syriërs van Zoba, twintig duizend voetvolks, en van den koning van Maacha duizend man, en van de mannen van Tob twaalf duizend man.

(1) Was dit de Nahash van 1 Samuel 11:1-3?

(2) Welke vriendelijkheid had hij betoond aan David? 2 Samuel 10:2.

(3) Waarom de motieven van David verkeerd opvatten? 2 Samuel 10:3.

(4) Waarom was dit een oorzaak van deze oorlog? 2 Samuel 10:6.

2. JOAB VERSLAAT DE SAMENGEVOEGDE LEGERS.

2 Samuel 10:7-14.

7 Als David dit hoorde, zond hij Joab heen, en het ganse heir met de helden.

8 En de kinderen Ammons togen uit, en stelden de slagorde voor de deur der poort; maar de Syriers van Zoba, en Rechob, en de mannen van Tob en Maacha waren bijzonder in het veld.

9 Als nu Joab zag, dat de spits der slagorde tegen hem was, van voren en van achteren, zo verkoos hij uit alle uitgelezenen van Israel, en stelde hen in orde tegen de Syriers aan;

10 En het overige des volks gaf hij onder de hand van zijn broeder Abisai, die het in orde stelde tegen de kinderen Ammons aan.

11 En hij zeide: Zo de Syriers mij te sterk zullen zijn, zo zult gij mij komen verlossen; en zo de kinderen Ammons u te sterk zullen zijn, zo zal ik komen om u te verlossen.

12 Wees sterk, en laat ons sterk zijn voor ons volk, en voor de steden onzes Gods; de HEERE nu doe, wat goed is in Zijn ogen.

13 Toen naderde Joab, en het volk, dat bij hem was, tot den strijd tegen de Syriers; en zij vloden voor zijn aangezicht.

14 Als de kinderen Ammons zagen, dat de Syriers vloden, vloden zij ook voor het aangezicht van Abisai, en kwamen in de stad. En Joab keerde weder van de kinderen Ammons, en kwam te Jeruzalem.

(1) Waarom de legers verdelen? 2 Samuel 10:8.

(2) Wat is de verdienste van Joab in zijn opmerking over Abisai? 2 Samuel 10:12.

(3) Waarom werd hun stad niet aangevallen? 2 Samuel 10:14.

(4) Welke stad? 2 Samuel 11:1.

LES 8.

3. DE SYRIERS OPNIEUW VERSLAGEN.

2 Samuel 10:15-19.

15 Toen nu de Syriërs zagen, dat zij voor Israëls aangezicht geslagen waren, zo vergaderden zij zich weder te zamen.

16 En Hadad-ezer zond heen, en deed de Syriërs uitkomen, die op gene zijde der rivier zijn, en zij kwamen te Helam; en Sobach, Hadad-ezers krijgsoverste, toog voor hun aangezicht heen.

17 Als dat David werd aangezegd, verzamelde hij gans Israel, en toog over de Jordaan, en kwam te Helam, en de Syriërs stelden de slagorde tegen David aan, en streeden met hem.

18 Maar de Syriërs vloden voor Israëls aangezicht, en David versloeg van de Syriërs zevenhonderd wagenen, en veertig duizend ruiters; daartoe sloeg hij Sobach, hun krijgsoverste, dat hij aldaar stierf.

19 Toen nu al de koningen, die Hadad-ezers knechten waren, zagen, dat zij voor Israëls aangezicht geslagen waren, maakten zij vrede met Israel, en dienden hen; en de Syriërs vreesden de kinderen Ammons meer te verlossen.

(1) Wie was Hadar-Ezer? 2 Samuel 10:16. Zie ook 2 Samuel 8:3.

(2) Waarom voerde David zelf het bevel??

4. JOAB BELEGERT RABBAH.

2 Samuel 11:1.

1 En het geschiedde met de wederkomst van het jaar, ter tijde als de koningen uittrekken, dat David Joab, en zijn knechten met hem, en gans Israel henenzond, dat zij de kinderen Ammons verderven, en Rabba belegeren zouden. Doch David bleef te Jeruzalem.

(1) Wat is ‘de draai van het jaar’?

(2) Wat betekent: zijn dienaren?

(3) In welke betekenis ‘verwoest’?

5. DAVID'S ZONDE MET BATH-SHEBA.

2 Samuel 11:2-5.

2 Zo geschiedde het tegen den avondtijd, dat David van zijn leger opstond, en wandelde op het dak van het koningshuis, en zag van het dak een vrouw, zich wassende; deze vrouw nu was zeer schoon van aanzien.

3 En David zond henen, en ondervraagde naar deze vrouw; en men zeide: Is dat niet Bathseba, de dochter van Eliam, de huisvrouw van Uria, den Hethiet?

4 Toen zond David boden henen, en liet haar halen. En als zij tot hem ingekomen was, lag hij bij haar, (zij nu had zich van haar onreinigheid gezuiverd), daarna keerde zij weder naar haar huis.

5 En die vrouw werd zwanger; zo zond zij henen, en liet David weten, en zeide: Ik ben zwanger geworden.

(1) Wat betekent ‘baden’? 2 Samuel 11:2. Zie ook 2 Samuel 11:4.

(2) Wie was Uria? 2 Samuel 11:3. Zie ook 2 Samuel 23:24 39, 1 Kronieken 11:11.

6. DE POGING OM TE VERBERGEN.

2 Samuel 11:6-13.

6 Toen zond David tot Joab, zeggende: Zend Uria, den Hethiet, tot mij. En Joab zond Uria tot David.

7 Als nu Uria tot hem kwam, zo vraagde David naar den welstand van Joab, en naar den welstand des volks, en naar den welstand des krijgs.

8 Daarna zeide David tot Uria: Ga af naar uw huis, en was uw voeten. En toen Uria uit des konings huis uitging, volgde hem een gerecht des konings achterna.

9 Maar Uria leide zich neder voor de deur van des konings huis, met al de knechten zijns heren; en hij ging niet af in zijn huis.

10 En zij gaven het David te kennen, zeggende: Uria is niet afgegaan in zijn huis. Toen zeide David tot Uria: Komt gij niet van de reis? Waarom zijt gij niet afgegaan in uw huis?

11 En Uria zeide tot David: De ark, en Israel, en Juda blijven in de tenten; en mijn heer Joab, en de knechten mijns heren zijn gelegerd op het open veld, en zou ik in mijn huis gaan, om te eten en te drinken, en bij mijn huisvrouw te liggen? Zo waarachtig als gij leeft en uw ziel leeft, indien ik deze zaak doen zal!

12 Toen zeide David tot Uria: Blijf ook heden hier, zo zal ik u morgen afzenden. Alzo bleef Uria te Jeruzalem, dien dag en den anderen dag.

13 En David nodigde hem, zodat hij voor zijn aangezicht at en dronk, en hij maakte hem dronken. Daarna ging hij in den avond uit, om zich neder te leggen op zijn leger, met zijns heren knechten, maar ging niet af in zijn huis.

(1) Wat was het karakter van Uria? 2 Samuel 11:11.

(2) Was de Ark bij het leger? 2 Samuel 11:11. Zie ook 2 Samuel 6:17.

7. DAVID VEROORZAAKT DE DOOD VAN URIA.

2 Samuel 11:14-17.

14 Des morgens nu geschiedde het, dat David een brief schreef aan Joab; en hij zond dien door de hand van Uria.

15 En hij schreef in dien brief, zeggende: Stel Uria vooraan tegenover den sterksten strijd, en keer van achter hem af, opdat hij geslagen worde en sterve.

16 Zo geschiedde het, als Joab op de stad gelet had, dat hij Uria stelde aan de plaats, waarvan hij wist, dat aldaar strijdbare mannen waren.

17 Als nu de mannen der stad uittogen en met Joab streden, vielen er van het volk, van Davids knechten, en Uria, de Hethiet, stierf ook.

(1) Hoe zou de dood van Uria de zonde verbergen?

(2) Waarom deed Joab mee aan deze list?

8. JOAB LAAT DAVID HET NIEUWS BRENGEN.

2 Samuel 11:18-25.

18 Toen zond Joab heen, en liet David den gansen handel van dezen strijd weten.

19 En hij beval den bode, zeggende: Als gij zult geëindigd hebben den gansen handel van dezen strijd tot den koning uit te spreken;

20 En het zal geschieden, indien de grimmigheid des konings opkomt, en hij tot u zegt: Waarom zijt gij zo na aan de stad gekomen om te strijden? Wist gij niet, dat zij van den muur zouden schieten?

21 Wie sloeg Abimelech, den zoon van Jerubbeseth? Wierp niet een vrouw een stuk van een molensteen op hem van den muur, dat hij te Thebez stierf? Waarom zijt gij tot den muur genaderd? Dan zult gij zeggen: Uw knecht, Uria, de Hethiet, is ook dood.

22 En de bode ging heen, en kwam in, en gaf David te kennen alles, waar hem Joab om uitgezonden had.

23 En de bode zeide tot David: Die mannen zijn ons zeker te machtig geweest, en zijn tot ons uitgetogen in het veld; maar wij zijn tegen hen aan geweest tot aan de deur der poort.

24 Toen schoten de schutters van den muur af op uw knechten, dat er van des konings knechten dood gebleven zijn; en uw knecht, Uria, de Hethiet, is ook dood.

25 Toen zeide David tot den bode: Zo zult gij tot Joab zeggen: Laat deze zaak niet kwaad zijn in uw ogen, want het zwaard verteert zowel dezen als genen; versterk uw strijd tegen de stad, en verstoor ze; versterk hem alzo.

(1) Waarom van het verwachten dat hij over Abimelech spreekt? 2 Samuel 11:21. Zie ook Richteren 9:53.

9. DE WEDUWE GEHUWD.

2 Samuel 11:26-27.

26 Als nu de huisvrouw van Uria hoorde, dat haar man Uria dood was, zo droeg zij leed over haar heer.

27 En als de rouw was overgegaan, zond David heen, en nam haar in zijn huis; en zij werd hem ter vrouwe, en baarde hem een zoon. Doch deze zaak, die David gedaan had, was kwaad in de ogen des HEEREN.

(1) Lijkt dit op het slagen van de list?

10. DE MISDAAD DOOR NATHAN AAN DE KAAK GESTELD.

2 Samuel 12:1-14.

1 En de HEERE zond Nathan tot David. Als die tot hem inkwam, zeide hij tot hem: Er waren twee mannen in een stad, de een rijk en de ander arm.

2 De rijke had zeer veel schapen en runderen.

3 Maar de arme had gans niet dan een enig klein oilam, dat hij gekocht had, en had het gevoed, dat het groot geworden was bij hem, en bij zijn kinderen tegelijk; het at van zijn bete, en dronk van zijn beker, en sliep in zijn schoot, en het was hem als een dochter.

4 Toen nu den rijken man een wandelaar overkwam, verschoonde hij te nemen van zijn schapen en van zijn runderen, om voor den reizenden man, die tot hem gekomen was, wat te bereiden; en hij nam des armen mans oilam, en bereidde dat voor den man, die tot hem gekomen was.

5 Toen ontstak Davids toorn zeer tegen dien man; en hij zeide tot Nathan: Zo waarachtig als de HEERE leeft, de man, die dat gedaan heeft, is een kind des doods!

6 En dat oilam zal hij viervoudig wedergeven, daarom dat hij deze zaak gedaan, en omdat hij niet verschoond heeft.

7 Toen zeide Nathan tot David: Gij zijt die man! Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ik heb u ten koning gezalfd over Israel, en Ik heb u uit Sauls hand gered;

8 En Ik heb u uws heren huis gegeven, daartoe uws heren vrouwen in uw schoot, ja, Ik heb u het huis van Israel en Juda gegeven; en indien het weinig is, Ik zou u alzulks en alzulks daartoe doen.

9 Waarom hebt gij dan het woord des HEEREN veracht, doende wat kwaad is in Zijn ogen? Gij hebt Uria, den Hethiet, met het zwaard verslagen, en zijn huisvrouw hebt gij u ter vrouwe genomen; en hem hebt gij met het zwaard van de kinderen Ammons doodgeslagen.

10 Nu dan, het zwaard zal van uw huis niet afwijken tot in eeuwigheid; daarom dat gij Mij veracht hebt, en de huisvrouw van Uria, den Hethiet, genomen hebt, dat zij u ter vrouwe zij.

11 Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal kwaad over u verwekken uit uw huis, en zal uw vrouwen nemen voor uw ogen, en zal haar aan uw naaste geven; die zal bij uw vrouwen liggen, voor de ogen dezer zoon.

12 Want gij hebt het in het verborgen gedaan; maar Ik zal deze zaak doen voor gans Israel, en voor de zoon.

13 Toen zeide David tot Nathan: Ik heb gezondigd tegen den HEERE! En Nathan zeide tot David: De HEERE heeft ook uw zonde weggenomen, gij zult niet sterven.

14 Nochtans, dewijl gij door deze zaak de vijanden des HEEREN grotelijks hebt doen lasteren, zal ook de zoon, die u geboren is, den dood sterven.

(1) Welke straf werd aangekondigd? 2 Samuel 12:10-11,14.

(2) Waarom zegt hij ‘u zult niet sterven’? 2 Samuel 12:13. Zie ook Deuteronomium 22:21-27.

(3) Hoe werd de zonde vergeven maar toch gestraft? 2 Samuel 12:13.

(4) Waarom zouden de vijanden van God kunnen lasteren? 2 Samuel 12:14.

(5) Waarom wordt van dit gebeuren verslag gedaan?

11. DE DOOD VAN HET KIND.

2 Samuel 12:15-23.

15 Toen ging Nathan naar zijn huis. En de HEERE sloeg het kind, dat de huisvrouw van Uria David gebaard had, dat het zeer krank werd.

16 En David zocht God voor dat jongskens; en David vastte een vasten, en ging in, en lag den nacht over op de aarde.

17 Toen maakten zich de oudsten van zijn huis op tot hem, om hem te doen opstaan van de aarde; maar hij wilde niet, en at geen brood met hen.

18 En het geschiedde op den zevenden dag, dat het kind stierf; en Davids knechten vreesden hem aan te zeggen, dat het kind dood was, want zij zeiden: Ziet, als het kind nog levend was, spraken wij tot hem, maar hij hoorde naar onze stem niet, hoe zullen wij dan tot hem zeggen: Het kind is dood? Want het mocht kwaad doen.

19 Maar David zag, dat zijn knechten mompelden; zo merkte David, dat het kind dood was. Dies zeide David tot zijn knechten: Is het kind dood? En zij zeiden: Het is dood.

20 Toen stond David op van de aarde, en wies en zalfde zich, en veranderde zijn kleding, en ging in het huis des HEEREN, en bad aan; daarna kwam hij in zijn huis, en eiste brood; en zij zetten hem brood voor, en hij at.

21 Zo zeiden zijn knechten tot hem: Wat is dit voor een ding, dat gij gedaan hebt? Om des levenden kinds wil hebt gij gevast en geweend; maar nadat het kind gestorven is, zijt gij opgestaan en hebt brood gegeten.

22 En hij zeide: Als het kind nog leefde, heb ik gevestigd en gewoend; want ik zeide: Wie weet, de HEERE zou mij mogen genadig zijn, dat het kind levend bleve.

23 Maar nu is het dood, waarom zou ik nu vasten? Zal ik hem nog kunnen wederhalen? Ik zal wel tot hem gaan, maar hij zal tot mij niet wederkomen.

(1) Waarom toch bidden tegen het besluit van God in? 2 Samuel 12:16. Zie ook 2 Samuel 12:14-22.

(2) Welk 'Huis van de Heer'? 2 Samuel 12:20. Zie ook 2 Samuel 6:17.

(3) Geloofde David in de toekomst van de staat? 2 Samuel 12:23.

12. DE GEBOORTE VAN SALOMO.

2 Samuel 12:24-25.

24 Daarna troostte David zijn huisvrouw Bathseba, en ging tot haar in, en lag bij haar; en zij baarde een zoon, wiens naam zij noemde Salomo; en de HEERE had hem lief,

25 En zond heen door de hand van den profeet Nathan, en noemde zijn naam Jedid-jah, om des HEEREN wil.

(1) Waarom werd het kind Jedidja genoemd? 2 Samuel 12:25.

(2) Zijn geboorte een onderwerp van belofte, waarom? 1 Kronieken 22:8-10.

13. DE BELEGERING VAN RABBA BEËINDIGD.

2 Samuel 12:26-31.

26 Joab nu krijgde tegen Rabba der kinderen Ammons; en hij nam de koninklijke stad in.

27 Toen zond Joab boden tot David, en zeide: Ik heb gekrijgd tegen Rabba, ook heb ik de waterstad ingenomen.

28 Zo verzamel gij nu het overige des volks, en beleger de stad, en neem ze in; opdat niet, zo ik de stad zou innemen, mijn naam over haar uitgeroepen worde.

29 Toen verzamelde David al dat volk, en toog naar Rabba; en hij krijgde tegen haar, en nam ze in.

30 En hij nam de kroon haars konings van zijn hoofd af, welker gewicht was een talent gouds, met edelgesteente, en zij werd op Davids hoofd gezet; ook voerde hij uit een zeer groten roof der stad.

31 Het volk nu, dat daarin was, voerde hij uit, en leide het onder zagen, en onder ijzeren dorswagens, en onder ijzeren bijlen, en deed hen door den ticheloven doorgaan; en alzo deed hij aan alle steden der kinderen Ammons. Daarna keerde David, en al het volk, weder naar Jeruzalem.

(1) Wat was de 'stad van wateren'? 2 Samuel 12:27.

(2) Consideratie van Joab? 2 Samuel 12:28.

(3) Hoe kon een zo zware kroon worden gedragen? 2 Samuel 12:30.

(4) Wat betekent: leg hen onder de zaag? 2 Samuel 12:31. Zie ook 1 Kronieken 20:3.

(5) Waarom deze wreedheid?

(6) Welk deel van dit verslag is weggelaten in het boek 1 Kronieken ?

DEEL 3. DE SCHADUWZIJDE VAN DAVID'S REGERING.

2 Samuel 13:1-24:25.

I. DE MISDAAD VAN AMNON EN DE WRAAK VAN ABSALOM.

2 Samuel 13:1-14:33.

1. AMNON VERKRACHT THAMAR.

2 Samuel 13:1-14.

1 En het geschiedde daarna, alzo Absalom, Davids zoon, een schone zuster had, welker naam was Thamar, dat Amnon, Davids zoon, haar lief kreeg.

2 En Amnon was benauwd tot krank wordens toe, om zijner zuster Thamars wil; want zij was een maagd, zodat het in Amnons ogen zwaar was, haar iets te doen.

3 Doch Amnon had een vriend, wiens naam was Jonadab, een zoon van Simea, Davids broeder; en Jonadab was een zeer wijs man.

4 Die zeide tot hem: Waarom zijt gij van morgen tot morgen zo mager, gij koningszoon, zult gij het mij niet te kennen geven? Toen zeide Amnon tot hem: Ik heb Thamar, de zuster van mijn broeder Absalom, lief.

5 En Jonadab zeide tot hem: Leg u op uw leger, en maak u krank; als dan uw vader zal komen om u te zien, zo zult gij tot hem zeggen: Dat toch mijn zuster Thamar kome, dat zij mij met brood spijzige, en de spijsze voor mijn ogen toemake, opdat ik het aanzie, en van haar hand ete.

6 Amnon dan leide zich, en maakte zich krank. Toen nu de koning kwam om hem te zien, zeide Amnon tot den koning: Dat toch mijn zuster Thamar kome, dat zij twee koekjes voor mijn ogen toemake, en ik van haar hand ete.

7 Toen zond David heen tot Thamar in het huis, zeggende: Ga toch heen in het huis van uw broeder Amnon, en maak hem een spijsze.

8 En Thamar ging heen in het huis van haar broeder Amnon, (hij nu was nederliggende), en zij nam deeg, en kneedde het, en maakte koekjes toe voor zijn ogen, en bakte de koekjes.

9 En zij nam een pan, en goot ze uit voor zijn aangezicht; maar hij weigerde te eten. En Amnon zeide: Doet alle man van mij uitgaan. En alle man ging van hem uit.

10 Toen zeide Amnon tot Thamar: Breng de spijsze in de kamer, dat ik van uw hand ete; zo nam Thamar de koekjes, die zij gemaakt had, en bracht ze haar broeder Amnon in de kamer.

11 Als zij ze nu tot hem nabij bracht, dat hij ate, zo greep hij haar, en zeide tot haar: Kom, lig bij mij, mijn zuster!

12 Maar zij zeide tot hem: Niet, mijn broeder, verkracht mij niet, want alzo doet men niet in Israel; doe deze dwaasheid niet.

13 Want ik, waarheden zou ik mijn schande brengen? En gij, gij zoudt zijn als een der dwazen in Israel; zo spreek toch nu tot den koning, want hij zal mij van u niet onthouden.

14 Doch hij wilde naar haar stem niet horen; maar sterker zijnde dan zij, zo verkrachtte hij haar, en lag bij haar.

(1) Welke redelijkheid ligt er in dit verzoek? 2 Samuel 13:6.

(2) Waarom denken dat de koning haar aan hem zou geven? 2 Samuel 13:13.

2. DE GEVOLGEN VOOR ALLE PARTIJEN.

2 Samuel 13:15-22.

15 Daarna haatte haar Amnon met een zeer groten haat; want de haat, waarmede hij haar haatte, was groter dan de liefde, waarmede hij haar had liefgehad; en Amnon zeide tot haar: Maak u op, ga weg.

16 Toen zeide zij tot hem: Er zijn geen oorzaken om mij uit te drijven; dit kwaad zou groter zijn dan het andere, dat gij bij mij gedaan hebt; maar hij wilde naar haar niet horen.

17 En hij riep zijn jongen, die hem diende, en zeide: Drijf nu deze van mij uit naar buiten, en grendel de deur achter haar toe.

18 Zij nu had een veelervigen rok aan; want alzo werden des konings dochteren, die maagden waren, met mantels gekleed; en zijn dienaar bracht haar uit tot buiten, en grendelde de deur achter haar toe.

19 Toen nam Thamar as op haar hoofd, en scheurde den veelervigen rok, dien zij aanhad; en zij leide haar hand op haar hoofd, en ging vast henen en kreet.

20 En haar broeder Absalom zeide tot haar: Is uw broeder Amnon bij u geweest? Nu dan, mijn zuster, zwijg stil, hij is uw broeder; zet uw hart niet op deze zaak. Alzo bleef Thamar en was eenzaam in het huis van haar broeder Absalom.

21 Als de koning David al deze dingen hoorde, zo ontstak hij zeer.

22 Doch Absalom sprak niet met Amnon, noch kwaad noch goed; maar Absalom haatte Amnon, ter oorzaak dat hij zijn zuster Thamar verkracht had.

(1) Waarom deze haat? 2 Samuel 13:15.

(2) Waarom deze ‘zachte’ woorden van Absalom? 2 Samuel 13:20. Zie ook 2 Samuel 13:22.

(3) Waarom deed David niets? 2 Samuel 13:21.

3. DE WRAAK VAN ABSALOM.

2 Samuel 13:23-37.

23 En het geschiedde, na twee volle jaren, dat Absalom, schaaps scheerders had te Baal-hazor, dat bij Efraim is; zo nodigde Absalom al des konings zonen.

24 En Absalom kwam tot den koning, en zeide: Zie, nu heeft uw knecht schaaps scheerders; dat toch de koning en zijn knechten met uw knecht gaan.

25 Maar de koning zeide tot Absalom: Niet, mijn zoon, laat ons toch niet al te zamen gaan, opdat wij u niet bezwaarlijk zijn; en hij hield bij hem aan, doch hij wilde niet gaan, maar zegende hem.

26 Toen zeide Absalom: Zo niet, laat toch mijn broeder Amnon met ons gaan. Maar de koning zeide tot hem: Waarom zou hij met u gaan?

27 Als Absalom bij hem aanhield, zo liet hij Amnon en al des konings zonen met hem gaan.

(1) Wat is de gewoonte van het schaapscheren? 2 Samuel 13:23. Zie ook 1 Samuel 25:11,36.

(2) Wat was het karakter van Absalom? 2 Samuel 13:20, 22, 28.

(3) Hoe kon Joab zo veel weten? 2 Samuel 13:32-33.

(4) David's straf neemt toe. 2 Samuel 13:36.

(5) Waarom vluchten naar Talmai? 2 Samuel 13:37. Zie ook 2 Samuel 3:3.

4. ABSALOM WEER THUIS DOOR EEN LIST VAN JOAB.

2 Samuel 13:38-14:24.

28 Absalom nu gebod zijn jongens, zeggende: Let er nu op, als Ammons hart vrolijk is van den wijn, en ik tot ulieden zal zeggen: Slaat Amnon, dan zult gij hem doden; vreest niet; is het niet, omdat ik het u geboden heb? Zijt sterk en weest dapper.

29 En Absaloms jongens deden aan Amnon, gelijk als Absalom geboden had. Toen stonden alle zonen des konings op, en reden een iegelijk op zijn muilnier, en vloten.

30 En het geschiedde, als zij op den weg waren, dat het gerucht tot David kwam, dat men zeide: Absalom heeft al de zonen des konings geslagen, en er is niet een van hen overgelaten.

31 Toen stond de koning op, en scheurde zijn klederen, en leide zich neder ter aarde; desgelijks stonden al zijn knechten met gescheurde klederen.

32 Maar Jonadab, de zoon van Simea, Davids broeder, antwoordde en zeide: Mijn heer zegge niet, dat zij al de jongelingen, des konings zonen, gedood hebben; maar Amnon alleen is dood; want bij Absalom is er op toegeleid, van den dag af, dat hij zijn zuster Thamar verkracht heeft.

33 Zo neme nu mijn heer de koning de zaak niet in zijn hart, denkende: al des konings zonen zijn dood; want Amnon alleen is dood.

34 Absalom nu vluchtte; en de jongen, die de wacht hield, hief zijn ogen op, en zag toe, en ziet, er kwam veel volks van den weg achter hem, aan de zijde van het gebergte.

35 Toen zeide Jonadab tot den koning: Zie, de zonen des konings komen; naar het woord uws knechts, alzo is het geschied.

36 En het geschiedde, als hij geeindigd had te spreken, ziet, zo kwamen de zonen des konings, en hieven hun stemmen op en weenden; en de koning ook en al zijn knechten weenden met een zeer groot geween.

37 (Absalom dan vluchtte, en toog tot Thalmai, den zoon van Ammihur, koning van Gesur.) En hij droeg rouw over zijn zoon, al die dagen.

38 Alzo vluchtte Absalom, en toog naar Gesur; en hij was aldaar drie jaren.

39 Toen verlangde de ziel van den koning David zeer om naar Absalom uit te trekken; want hij had zich getroost over Amnon, dat hij dood was.

14

1 Als nu Joab, de zoon van Zeruja, merkte, dat des konings hart over Absalom was;

2 Zo zond Joab heen naar Thekoa, en nam van daar een wijze vrouw; en hij zeide tot haar: Stel u toch, alsof gij rouw droegt, en trek nu rouwklederen aan, en zalf u niet met olie, en wees als een vrouw, die nu vele dagen rouw gedragen heeft over een dode;

3 En ga in tot den koning, en spreek tot hem naar dit woord. En Joab leide de woorden in haar mond.

4 En de Thekoetische vrouw zeide tot den koning, als zij op haar aangezicht ter aarde was gevallen, en zich nedergebogen had, zo zeide zij: Behoud, o koning!

5 En de koning zeide tot haar: Wat is u? En zij zeide: Zekerlijk, ik ben een weduwnaar, en mijn man is gestorven.

6 Nu had uw dienstmaagd twee zonen, en deze beiden twistten in het veld, en er was geen scheider tussen hen; zo sloeg de een den ander, en doodde hem.

7 En zie, het ganse geslacht is opgestaan tegen uw dienstmaagd, en hebben gezegd: Geef dien hier, die zijn broeder geslagen heeft, dat wij hem voor de ziel zijns broeders, dien hij doodgeslagen heeft, doden, en ook den erfgenaam verdelgen; alzo zullen zij mijn kool, die overgebleven is, uitblussen, opdat zij mijn man geen naam noch overblijfsel laten op den aardbodem.

8 Toen zeide de koning tot deze vrouw: Ga naar uw huis, en ik zal voor u gebieden.

9 En de Thekoietische vrouw zeide tot den koning: Mijn heer koning, de ongerechtigheid zij op mij en op mijns vaders huis; de koning daarentegen, en zijn stoel, zij onschuldig.

10 En de koning zeide: Spreekt iemand tegen u, zo breng hem tot mij; en hij zal u voortaan niet meer aantasten.

11 En zij zeide: De koning gedenke toch aan den HEERE, uw God, dat de bloedwrekers niet te vele worden om te verderven, dat zij mijn zoon niet verdelgen. Toen zeide hij: Zo waarachtig als de HEERE leeft, indien er een van de haren uws zoons op de aarde zal vallen!

12 Toen zeide deze vrouw: Laat toch uw dienstmaagd een woord tot mijn heer den koning spreken. En hij zeide: Spreek.

13 En de vrouw zeide: Waarom hebt gij dan alzulks tegen Gods volk gedaan? Want daaruit, dat de koning dit woord gesproken heeft, is hij als een schuldige, dewijl de koning zijn verstotene niet wederhaalt.

14 Want wij zullen den dood sterven, en wezen als water, dat, ter aarde uitgestort zijnde, niet verzameld wordt. God dan zal de ziel niet wegnemen, maar Hij zal gedachten denken, dat Hij den verstotene niet van Zich verstote.

15 Nu dan, dat ik gekomen ben, om ditzelve woord tot den koning, mijn heer, te spreken, is omdat het volk mij vreesachtig gemaakt heeft; zo zeide uw dienstmaagd: Ik zal nu tot den koning spreken; misschien zal de koning het woord zijner dienstmaagd doen.

16 Want de koning zal horen, om zijn dienstmaagd te redden van de hand des mans, die voorheeft mij en mijn zoon te zamen van Gods erve te verdelgen.

17 Wijders zeide uw dienstmaagd: Het woord mijns heren, des konings, zij toch tot rust; want gelijk een Engel Gods, alzo is mijn heer de koning, om te horen het goede en het kwade; en de HEERE, uw God, zal met u zijn.

18 Toen antwoordde de koning, en zeide tot de vrouw: Verberg nu niet voor mij de zaak, die ik u vragen zal. En de vrouw zeide: Mijn heer de koning spreke toch.

19 En de koning zeide: Is Joabs hand met u in dit alles? En de vrouw antwoordde en zeide: Zo waarachtig als uw ziel leeft, mijn heer koning, indien iemand ter rechter-of ter linkerhand zou kunnen afwijken van alles, wat mijn heer de koning gesproken heeft; want uw knecht Joab heeft het mij geboden, en die heeft al deze woorden in den mond uwer dienstmaagd gelegd;

20 Dat ik de gestalte dezer zaak alzo omwenden zou, zulks heeft uw knecht Joab gedaan; doch mijn heer is wijs, naar de wijsheid van een Engel Gods, om te merken alles, wat op de aarde is.

21 Toen zeide de koning tot Joab: Zie nu, ik heb deze zaak gedaan; zo ga henen, haal den jongeling Absalom weder.

22 Toen viel Joab op zijn aangezicht ter aarde, en boog zich, en dankte den koning; en Joab zeide: Heden heeft uw knecht gemerkt, dat ik genade gevonden heb in uw ogen, mijn heer koning! Omdat de koning het woord van zijn knecht gedaan heeft.

23 Alzo maakte zich Joab op, en toog naar Gesur; en hij bracht Absalom te Jeruzalem.

24 En de koning zeide: Dat hij in zijn huis kere, en mijn aangezicht niet zie. Alzo keerde Absalom in zijn huis, en zag des konings aangezicht niet.

(1) Wat was het motief van Joab? 2 Samuel 13:38-14:24.

(2) Waarom denken dat Joab de vrouw had ingezet? 2 Samuel 14:19.

(3) Waarom was het niet toegestaan de koning te zien? 2 Samuel 14:24.

5. ABSALOM'S PERSOON EN ZIJN KINDEREN.

2 Samuel 14:25-27.

25 Nu was er in gans Israel geen man zo schoon als Absalom, zeer te prijzen; van zijn voetzool af tot zijn hoofdschedel toe was er geen gebrek in hem.

26 En als hij zijn hoofd beschoor, (nu geschiedde het ten einde van elk jaar, dat hij het beschoor, omdat het hem te zwaar was, zo beschoor hij het), zo woog het haar zijns hoofds tweehonderd sikkelen, naar des konings gewicht.

27 Ook werden Absalom drie zonen geboren, en een dochter, welker naam was Thamar; deze was een vrouw, schoon van aanzien.

(1) Wat was het gewicht van zijn haar in ponden? 2 Samuel 14:26.

(2) Hoe droeg hij zijn haar?

(3) Waarom noemde hij zijn dochter Thamar? 2 Samuel 14:27. Zie ook 2 Samuel 13:1, Genesis 38:6.

6. ABSALOM VERKRIJGT TOEGANG TOT DE KONING.

2 Samuel 14:28-33.

28 Alzo bleef Absalom twee volle jaren te Jeruzalem, dat hij des konings aangezicht niet zag.

29 Daarom zond Absalom tot Joab, dat hij hem tot den koning zond; maar hij wilde niet tot hem komen. Zo zond hij nog ten anderen male; evenwel wilde hij niet komen.

30 Zo zeide hij tot zijn knechten: Ziet, het stuk akkers van Joab is aan de zijde van het mijne, en hij heeft gerst daarop; gaat heen, en steekt het aan met vuur, en Absaloms knechten staken dat stuk akkers aan met vuur.

31 Toen maakte zich Joab op en kwam tot Absalom in het huis, en zeide tot hem: Waarom hebben uw knechten het stuk akkers, dat mijn is, met vuur aangestoken?

32 En Absalom zeide tot Joab: Zie, ik heb tot u gezonden, zeggende: Kom herwaarts, dat ik u tot den koning zende, om te zeggen: Waarom ben ik van Gesur gekomen? Het ware mij goed, dat ik nog daar ware; nu dan, laat mij het aangezicht des konings zien; is er dan nog een misdaad in mij, zo dode hij mij.

33 Toen ging Joab in tot den koning, en zeide het hem aan. Toen riep hij Absalom, en hij kwam tot den koning in, en boog zich voor hem op zijn aangezicht ter aarde, voor des konings aangezicht; en de koning kuste Absalom.

(1) Hoe lang had hij de koning niet gezien? 2 Samuel 14:28. Zie ook 2 Samuel 13:38.

(2) Waarom kwam Joab niet? 2 Samuel 14:29.

(3) Waarom werd de gerst verbrand? 2 Samuel 14:30. Zie ook 2 Samuel 14:32.

II. DE REBELLIE VAN ABSALOM EN DE VLUCHT VAN DAVID.

2 Samuel 15:1-16:23.

1. ABSALOM STEELT HET HART VAN HET VOLK.

2 Samuel 15:1-6.

1 En het geschiedde daarna, dat Absalom zich liet bereiden wagenen en paarden, en vijftig mannen, lopende voor zijn aangezicht henen.

2 Ook maakte zich Absalom des morgens vroeg op, en stond aan de zijde van den weg der poort. En het geschiedde, dat Absalom allen man, die een geschil had, om tot den koning ten

gerichte te komen, tot zich riep, en zeide: Uit welke stad zijt gij? Als hij dan zeide: Uw kencht is uit een der stammen Israels;

3 Zo zeide Absalom tot hem: Zie, uw zaken zijn goed en recht; maar gij hebt geen verhoorder van des konings wege.

4 Voorts zeide Absalom: Och, dat men mij ten rechter stelde in het land! Dat alle man tot mij kwame, die een geschil of rechtzaak heeft, dat ik hem recht sprake.

5 Het geschiedde ook, als iemand naderde, om zich voor hem te buigen, zo reikte hij zijn hand uit, en greep hem, en kuste hem.

6 En naar die wijze deed Absalom aan gans Israel, die tot den koning ten gerichte kwamen. Alzo stal Absalom het hart der mannen van Israel.

(1) Waarom liepen er 50 man voor hem uit? 2 Samuel 15:1.

(2) Wat is het contrast tussen hem en zijn vader?

(3) Zijn zijn listen wel zo onschuldig?

2. DE OPSTAND BEGINT.

2 Samuel 15:7-12.

7 Ten einde nu van veertig jaren is het geschied, dat Absalom tot den koning zeide: Laat mij toch heengaan, en mijn gelofte, die ik den HEERE beloofd heb, te Hebron betalen.

8 Want uw knecht heeft een gelofte beloofd, als ik te Gesur in Syrie woonde, zeggende: Indien de HEERE mij zekerlijk weder te Jeruzalem zal brengen, zo zal ik den HEERE dienen.

9 Toen zeide de koning tot hem: Ga in vrede. Alzo maakte hij zich op, en ging naar Hebron.

10 Absalom nu had verspieters uitgezonden in alle stammen van Israel, om te zeggen: Als gij het geluid der bazuin zult horen, zo zult gij zeggen: Absalom is koning te Hebron.

11 En er gingen met Absalom van Jeruzalem tweehonderd mannen, genodigd zijnde, doch gaande in hun eenvoudigheid, want zij wisten van geen zaak.

12 Absalom zond ook om Achitofel, den Giloniet, Davids raad, uit zijn stad, uit Gilo te halen, als hij offeranden offerde. En de verbintenis werd sterk, en het volk kwam toe en vermeerderde bij Absalom.

(1) Hoe komen we aan 40 jaar? 2 Samuel 15:7.

(2) Waarom werd een gelofte voorgewend? 2 Samuel 15:8.

(3) Hoe werd het signaal gegeven? 2 Samuel 15:10.

(4) Waarom ging Achitofel akkoord? 2 Samuel 15:12. Zie ook 2 Samuel 11:3, 23:34.

(5) Wat bracht het volk? 2 Samuel 15:12. Zie ook 2 Samuel 15:10.

(6) Waarom Hebron?

3. DAVID EVACUEERT JERUZALEM.

2 Samuel 15:13-29.

13 Toen kwam er een boodschapper tot David, zeggende: Het hart van een iegelijk in Israel volgt Absalom na.

14 Zo zeide David tot al zijn knechten, die met hem te Jeruzalem waren: Maakt u op, en laat ons vlieden, want er zou voor ons geen ontkomen zijn voor Absaloms aangezicht; haast u, om weg te gaan, opdat hij niet misschien haaste, en ons achterhale, en een kwaad over ons drijve, en deze stad sla met de scherpte des zwaards.

15 Toen zeiden de knechten des konings tot den koning: Naar alles, wat mijn heer de koning verkiezen zal, ziet, hier zijn uw knechten.

16 En de koning ging uit met zijn ganse huis te voet; doch de koning liet tien bijwijken, om het huis te bewaren.

17 Als nu de koning met al het volk te voet was uitgegaan, zo bleven zij staan in een verre plaats.

18 En al zijn knechten gingen aan zijn zijde heen, ook al de Krethi en al de Plethi, en al de Gethieten, zeshonderd man, die van Gath te voet gekomen waren, gingen voor des konings aangezicht heen.

19 Zo zeide de koning tot Ithai, den Gethiet: Waarom zoudt gij ook met ons gaan? Keer weder, en blijf bij den koning; want gij zijt vreemd, en ook zult gij weder vertrekken naar uw plaats.

20 Gisteren zijt gij gekomen, en heden zou ik u met ons omvoeren om te gaan? Zo ik toch gaan moet, waarheen ik gaan kan, keer weder; en breng uw broederen wederom; weldadigheid en trouw zij met u.

21 Maar Ithai antwoordde den koning, en zeide: Zo waarachtig als de HEERE leeft, en mijn heer de koning leeft, in de plaats, waar mijn heer de koning zal zijn, hetzij ten dode, hetzij ten leven, daar zal uw knecht voorzeker ook zijn!

22 Toen zeide David tot Ithai: Zo kom, en ga over. Alzo ging Ithai, de Gethiet, over, en al zijn mannen, en al de kinderen die met hem waren.

23 En het ganse land weende met luider stem, als al het volk overging; ook ging de koning over de beek Kidron, en al het volk ging over, recht naar den weg der woestijn.

24 En ziet, Zadok was ook daar, en al de Levieten met hem, dragende de ark des verbonds van God, en zij zetten de ark Gods neder; en Abjathar klom op, totdat al het volk uit de stad geëindigd had over te gaan.

25 Toen zeide de koning tot Zadok: Breng de ark Gods weder in de stad; indien ik genade zal vinden in des HEEREN ogen, zo zal Hij mij wederhalen, en zal ze mij laten zien, mitsgaders Zijn woning.

26 Maar indien Hij alzo zal zeggen: Ik heb geen lust tot u; zie, hier ben ik, Hij doe mij, zo als het in Zijn ogen goed is.

27 Voorts zeide de koning tot den priester Zadok: Zijt gij niet een ziener? Keer weder in de stad met vrede; ook ulieder beide zonen, Ahimaaz, uw zoon, en Jonathan, Abjathars zoon, met u.

28 Zie, ik zal vertoeven in de vlakke velden der woestijn, totdat er een woord van ulieden kome, dat men mij aanzegge.

29 Alzo bracht Zadok, en Abjathar, de ark Gods weder te Jeruzalem, en zij bleven aldaar.

(1) Waarom deze evacuatie? 2 Samuel 15:14.

(2) Wanneer kwamen de Gittieten bij hem? 2 Samuel 15:18.

(3) Waarom was Ittai zo vastbesloten? 2 Samuel 15:21.

(4) Waarom wilden de priesters de Ark dragen? 2 Samuel 15:24.

(5) Waarom werd dat verboden? 2 Samuel 15:25.

(6) Welke rol speelden zij in de stad? 2 Samuel 15:28.

4. OP DE OLIJFBERG EN DE ONTMOETING MET HUSAÏ.

2 Samuel 15:30-37.

30 En David ging op door den opgang der olijven, opgaande en wenende, en het hoofd was hem bewonden; en hij zelf ging barrevoets; ook had al het volk, dat met hem was, een iegelijk zijn hoofd bedekt, en zij gingen op, opgaande en wenende.

31 Toen gaf men David te kennen, zeggende: Achitofel is onder degenen, die zich met Absalom hebben verbonden. Dies zeide David: O, HEERE! maak toch Achitofels raad tot zotheid.

32 En het geschiedde, als David tot op de hoogte kwam, dat hij aldaar God aanbad; ziet, toen ontmoette hem Husai, de Archiet, hebbende zijn rok gescheurd, en aarde op zijn hoofd.

33 En David zeide tot hem: Zo gij met mij voortgaat, zo zult gij mij tot een last zijn;

34 Maar zo gij weder in de stad gaat, en tot Absalom zegt: Uw knecht, ik zal des konings zijn; ik ben wel uws vaders knecht van te voren geweest, maar nu zal ik uw knecht zijn; zo zoudt gij mij den raad van Achitofel te niet maken.

35 En zijn niet Zadok en Abjathar, de priesters, aldaar met u? Zo zal het geschieden, dat gij alle ding, dat gij uit des konings huis zult horen, den priesteren, Zadok en Abjathar, zult te kennen geven.

36 Ziet, hun beide zonen zijn aldaar bij hen, Ahimaaz, Zadoks, en Jonathan, Abjathars zoon; zo zult gijlieden door hun hand tot mij zenden alle ding, dat gij zult horen.

37 Alzo kwam Husai, Davids vriend, in de stad; en Absalom kwam te Jeruzalem.

(1) Waarom was zijn hoofd bedekt en was hij blootsvoets? 2 Samuel 15:30.

(2) Waarom werd het advies van Achitofel gevreesd? 2 Samuel 15:31,34. Zie ook 2 Samuel 16:23.

(3) Wat was het aan Husai toegewezen deel? 2 Samuel 15:34-36.

5. ZIBA BEWIJST VRIENDSCHAP AAN DAVID.

2 Samuel 16:1-4.

1 Als nu David een weinig van de hoogte was voortgegaan, ziet, toen ontmoette hem Ziba, Mefiboseths jongen, met een paar gezadelde ezelen, en daarop tweehonderd broden, met honderd stukken rozijnen, en honderd stukken zomervruchten, en een lederen zak wijns.

2 En de koning zeide tot Ziba: Wat zult gij daarmee? En Ziba zeide: De ezels zijn voor het huis des konings, om op te rijden en het brood en de zomervruchten, om te eten voor de jongens; en de wijn, opdat de moeden in de woestijn drinken.

3 Toen zeide de koning: Waar is dan de zoon uws heren? En Ziba zeide tot den koning: Zie, hij blijft te Jeruzalem, want hij zeide: Heden zal mij het huis Israels mijns vaders koninkrijk wedergeven.

4 Zo zeide de koning tot Ziba: Zie, het zal het uwe zijn alles wat Mefiboseth heeft. En Ziba zeide: Ik buig mij neder, laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer koning!

(1) Hoe kon Mefiboseth zo denken? 2 Samuel 16:3.

6. DAVID WORDT DOOR SIMEÏ GEVLOEKT.

2 Samuel 16:5-14.

5 Als nu de koning David tot aan Bahurim kwam, ziet, toen kwam van daar een man uit, van het geslacht van het huis van Saul, wiens naam was Simei, de zoon van Gera; hij ging steeds voort, en vloekte.

6 En hij wierp David met stenen, mitsgaders alle knechten van den koning David, hoewel al het volk en al de helden aan zijn rechter-en aan zijn linkerhand waren.

7 Aldus nu zeide Simei in zijn vloeken: Ga uit, ga uit, gij, man des bloeds, en gij, Belials man!

8 De HEERE heeft op u doen wederkomen al het bloed van Sauls huis, in wiens plaats gij geregeerd hebt; nu heeft de HEERE het koninkrijk gegeven in de hand van Absalom, uw zoon; zie nu, gij zijt in uw ongeluk, omdat gij een man des bloeds zijt.

9 Toen zeide Abisai, de zoon van Zeruja, tot den koning: Waarom zou deze dode hond mijn heer den koning vloeken? Laat mij toch overgaan en zijn kop wegnemen.

10 Maar de koning zeide: Wat heb ik met u te doen, gij zonen van Zeruja? Ja, laat hem vloeken; want de HEERE toch heeft tot hem gezegd: Vloek David; wie zou dan zeggen: Waarom hebt gij alzo gedaan?

11 Voorts zeide David tot Abisai en tot al zijn knechten: Ziet, mijn zoon, die van mijn lijf is voortgekomen, zoekt mijn ziel; hoeveel te meer dan nu deze zoon van Jemini? Laat hem geworden, dat hij vloeke, want de HEERE heeft het hem gezegd.

12 Misschien zal de HEERE mijn ellende aanzien; en de HEERE zal mij goed vergelden voor zijn vloek, te dezen dage.

13 Alzo ging David met zijn lieden op den weg; en Simei ging al voort langs de zijde des bergs tegen hem over, en vloekte, en wierp met stenen van tegenover hem, en stoof met stof.

14 En de koning kwam in, en al het volk, dat met hem was, moede zijnde; en hij verkwikte zich aldaar.

(1) Waarom deze vijandigheid? 2 Samuel 16:5.

(2) Waarom zo dichtbij en toch zo onbereikbaar?

(3) Waarom trok David zich terug? 2 Samuel 16:11-12.

7. ACHITOFEL'S EERSTE ADVIES.

2 Samuel 16:15-23.

16 En het geschiedde, als Husai, de Archiet, Davids vriend, tot Absalom kwam, dat Husai tot Absalom zeide: De koning leve, de koning leve!

17 Maar Absalom zeide tot Husai: Is dit uw weldadigheid aan uw vriend? Waarom zijt gij niet met uw vriend getogen?

18 En Husai zeide tot Absalom: Neen, maar welken de HEERE verkiest, en al dit volk, en alle mannen van Israel, diens zal ik zijn, en bij hem zal ik blijven.

19 En ten andere, wien zou ik dienen? Zou het niet zijn voor het aangezicht zijns zoons? Gelijk als ik voor het aangezicht uws vaders gediend heb, alzo zal ik voor uw aangezicht zijn.

20 Toen zeide Absalom tot Achitofel: Geeft onder ulieden raad, wat zullen wij doen?

21 En Achitofel zeide tot Absalom: Ga in tot de bijwijven uws vaders, die hij gelaten heeft om het huis te bewaren; zo zal gans Israel horen, dat gij bij uw vader stinkende zijt geworden, en de handen van allen, die met u zijn, zullen gesterkt worden.

22 Zo spanden zij Absalom een tent op het dak; en Absalom ging in tot de bijwijven zijns vaders, voor de ogen van het ganse Israel.

23 En in die dagen was Achitofels raad, dien hij raadde, als of men naar Gods woord gevraagd had; alzo was alle raad van Achitofel, zo bij David als bij Absalom.

(1) Was is de list achter het antwoord van Husai? 2 Samuel 16:18.

(2) Welk beleid ging er schuil achter de raad van Achitofel? 2 Samuel 16:21.

III. HET NEERSLAAN VAN DE OPSTAND.

2 Samuel 17:1-18:33.

1. HET TWEEDE ADVIES VAN ACHITOFEL EN ZIJN NEDERLAAG DOOR HUSAI.

2 Samuel 17:1-14.

1 Voorts zeide Achitofel tot Absalom: Laat mij nu twaalf duizend mannen uitlezen, dat ik mij opmake en David dezen nacht achterna jage.

2 Zo zal ik over hem komen, daar hij moede en slap van handen is, en zal hem verschrikken, en al het volk, dat met hem is, zal vluchten; dan zal ik den koning alleen slaan.

3 En ik zal al het volk tot u doen wederkeren; de man, dien gij zoekt, is gelijk het wederkeren van allen; zo zal al het volk in vrede zijn.

4 Dit woord nu was recht in Absaloms ogen, en in de ogen van alle oudsten Israels.

5 Doch Absalom zeide: Roep toch ook Husai, den Archiet, en laat ons horen, wat hij ook zegt.

6 En als Husai tot Absalom inkwam, zo sprak Absalom tot hem, zeggende: Aldus heeft Achitofel gesproken; zullen wij zijn woord doen? Zo niet, spreek gij.

7 Toen zeide Husai tot Absalom: De raad, dien Achitofel op ditmaal geraden heeft, is niet goed.

8 Wijders zeide Husai: Gij kent uw vader en zijn mannen, dat zij helden zijn, dat zij bitter van gemoed zijn, als een beer, die van de jongen beroofd is in het veld; daartoe is uw vader een krijgsman, en zal niet vernachten met het volk.

9 Zie, nu heeft hij zich verstoken in een der holen, of in een der plaatsen. En het zal geschieden, als er in het eerst sommigen onder hen vallen, dat een ieder, die het zal horen, alsdan zal zeggen: Er is een slag geschied onder het volk, dat Absalom navolgt.

10 Zo zou hij, die ook een dapper man is, wiens hart is als een leeuwenhart, te enen male smelten; want gans Israel weet, dat uw vader een held is, en het dappere mannen zijn, die met hem zijn.

11 Maar ik rade, dat in alle haast tot u verzameld worde gans Israel, van Dan tot Ber-seba toe, als zand, dat aan de zee is, in menigte; en dat uw persoon medega in den strijd.

12 Dan zullen wij tot hem komen, in een der plaatsen, waar hij gevonden wordt, en hem gemakkelijk overvallen, gelijk als de dauw op den aardbodem valt; en er zal van hem, en van al de mannen, die met hem zijn, ook niet een worden overgelaten.

13 En indien hij zich in een stad zal begeven, zo zal gans Israel koorden tot dezelve stad aandragen, en wij zullen ze tot in de beek nedertrekken, totdat ook niet een steentje aldaar gevonden worde.

14 Toen zeide Absalom, en alle man van Israel: De raad van Husai, den Archiet, is beter dan Achitofels raad. Doch de HEERE had het geboden, om den goeden raad van Achitofel te vernietigen, opdat de HEERE het kwaad over Absalom bracht.

(1) Wat is de wijsheid in het eerste advies? 2 Samuel 17:1-3.

(2) Was het advies van Husai redelijk?

(3) Waar lag het falen? 2 Samuel 17:11.

2. DAVID ONTVANGT HET NIEUWS EN STEEKT DE JORDAAN OVER.

2 Samuel 17:15-22.

15 En Husai zeide tot Zadok en tot Abjathar, de priesters: Alzo en alzo heeft Achitofel Absalom en den oudsten van Israel geraden, maar alzo en alzo heb ik geraden.

16 Nu dan, zendt haastelijk henen, en boodschapt David, zeggende: Vernacht dezen nacht niet in de vlakke velden der woestijn, en ook ga spoedig over; opdat de koning niet verslonden worde, en al het volk, dat met hem is.

17 Jonathan nu en Ahimaaz stonden bij de fontein Rogel; en een dienstmaagd ging henen en zeide het hun aan; en zij gingen henen en zeiden het den koning David aan; want zij mochten zich niet zien laten, dat zij in de stad kwamen.

18 Een jongen dan nog zag hen, en zeide het Absalom aan; doch die beiden gingen haastelijk, en kwamen in eens mans huis te Bahurim, dewelke een put had in zijn voorhof, en zij daalden daarin.

19 En de vrouw nam en spreidde een deksel over het opene van den put, en strooide gort daarop. Alzo werd de zaak niet bekend.

20 Toen nu Absaloms knechten tot de vrouw in het huis kwamen, zeiden zij: Waar zijn Ahimaaz en Jonathan? En de vrouw zeide tot hen: Zij zijn over dat waterriviertje gegaan. En toen zij hen gezocht en niet gevonden hadden, keerden zij weder naar Jeruzalem.

21 En het geschiedde, nadat zij weggegaan waren, zo klommen zij uit den put, en gingen henen en boodschapten het den koning David; en zij zeiden tot David: Maakt ulieden op, en gaat haastelijk over het water, want alzo heeft Achitofel tegen ulieden geraden.

22 Toen maakte zich David op, en al het volk, dat met hem was; en zij gingen over de Jordaan. Aan het morgenlicht ontbrak er niet tot een toe, die niet over de Jordaan gegaan was.

(1) Waar was En-Rogel? 2 Samuel 17:17. Zie ook Jozua 15:7-8.

(2) Waarom zo haastig de rivier oversteken? 2 Samuel 17:22.

3. ACHITOFEL SUÏCIDEERT.

2 Samuel 17:23.

23 Als nu Achitofel zag, dat zijn raad niet gedaan was, zadelde hij den ezel, en maakte zich op, en toog naar zijn huis in zijn stad, en gaf bevel aan zijn huis, en verhing zich. Alzo stierf hij, en werd begraven in zijns vaders graf.

(1) Waarom deed hij dat?

LES 9.

4. DE VOLGENDE STAPPEN VAN DAVID EN ABSALOM.

2 Samuel 17:24-29.

24 David nu kwam te Mahanaim, en Absalom toog over de Jordaan, hij en alle mannen van Israel met hem.

25 En Absalom had Amasa in Joabs plaats gesteld over het heir. Amasa nu was eens mans zoon, wiens naam was Jethra, de Israeliet, die ingegaan was tot Abigail, dochter van Nahas, zuster van Zeruja, Joabs moeder.

26 Israel nu en Absalom legerden zich in het land van Gilead.

27 En het geschiedde, als David te Mahanaim gekomen was, dat Sobi, de zoon van Nahas, van Rabba der kinderen Ammons, en Machir, de zoon van Ammiel, van Lodebar, en Barzillai, de Gileadiet, van Rogelim,

28 Beddewerk, en schalen, en aarden vaten, en tarwe, en gerst, en meel, en geroost koren, en bonen, en linzen, ook geroost,

29 En honig, en boter, en schapen, en koeienkazen, brachten tot David, en tot het volk, dat met hem was, om te eten, want zij zeiden: Dit volk is hongerig, en moede, en dorstig in de woestijn.

(1) Waarom naar Mahanaïm? 2 Samuel 17:24. Zie ook 2 Samuel 17:27-29.

(2) Welke band bestond er tussen Absalom en Amasa? 2 Samuel 17:25.

(3) Als Zeruja de zuster van David was (1 Kronieken 2:15-16), hoe kan haar zuster dan de dochter van Nahas zijn? 2 Samuel 17:25-26.

(4) Hoe zit het met de twee titels van Itra? 2 Samuel 17:25. Zie ook 1 Kronieken 2:14-18.

(5) Waarom was Sobi vriendelijk toen Hanun dat niet was? 2 Samuel 17:27. Zie ook 2 Samuel 10:1-6.

5. DE SLAG WORDT GELEVERD EN ABSALOM WORDT GEDOOD.

2 Samuel 18:1-17.

18

1 En David monsterde het volk, dat met hem was; en hij stelde over hen oversten van duizenden, en oversten van honderden.

2 Voorts zond David het volk uit, een derde deel onder de hand van Joab, en een derde deel onder de hand van Abisai, den zoon van Zeruja, Joabs broeder, en een derde deel onder de hand van Ithai, den Gethiet. En de koning zeide tot het volk: Ik zal ook zelf zekerlijk met ulieden uittrekken.

3 Maar het volk zeide: Gij zult niet uittrekken; want of wij te enen male vloten, zij zullen het hart op ons niet stellen; ja, of de helft van ons stierf, zij zullen het hart op ons niet stellen; maar gij zijt nu als tien duizend onzer. Zo zal het nu beter zijn, dat gij ons uit de stad ter hulpe zijt.

4 Toen zeide de koning tot hen: Ik zal doen, wat goed is in uw ogen. De koning nu stond aan de zijde van de poort, en al het volk trok uit bij honderden en bij duizenden.

5 En de koning gebod Joab, en Abisai, en Ithai, zeggende: Handelt mij zachtkens met den jongeling, met Absalom. En al het volk hoorde het, als de koning aan al de oversten van Absaloms zaak gebod.

6 Alzo toog het volk uit in het veld, Israel tegemoet, en de strijd geschiedde bij Efraims woud.

7 En het volk van Israel werd aldaar voor het aangezicht van Davids knechten geslagen; en aldaar geschiedde te dienzelven dage een grote slag, van twintig duizend.

8 Want de strijd werd aldaar verspreid over al dat land. En het woud verteerde meer van het volk, dan die het zwaard verteerde, te dienzelven dage.

9 Absalom nu ontmoette voor het aangezicht der knechten Davids; en Absalom reed op een muildier; en als het muildier kwam onder de dichte takken van een groten eik, zo werd zijn hoofd vast aan den eik, dat hij hangen bleef tussen den hemel en tussen de aarde, en het muildier, dat onder hem was, ging door.

10 Als dat een man zag, zo gaf hij het Joab te kennen, en zeide: Zie, ik heb Absalom zien hangen aan een eik.

11 Toen zeide Joab tot den man, die het hem te kennen gaf: Zie toch, gij hebt het gezien, waarom dan hebt gij hem niet aldaar ter aarde geslagen, alzo het aan mij stond om u tien zilverlingen en een gordel te geven?

12 Maar die man zeide tot Joab: En of ik al duizend zilverlingen op mijn handen mocht wegen, zo zou ik mijn hand aan des konings zoon niet slaan; want de koning heeft u, en Abisai, en Ithai, voor onze oren geboden, zeggende: Hoedt u, wie gij zijt, van den jongeling, van Absalom.

13 Of ik al valselijk tegen mijn ziel handelde, zo zou toch geen ding voor den koning verborgen worden; ook gij zelf zoudt er u van tegenover stellen.

14 Toen zeide Joab: Ik zal hier bij u alzo niet vertoeven; en hij nam drie pijlen, en stak ze in Absaloms hart, daar hij nog levend was in het midden van den eik.

15 En tien jongens, wapendragers van Joab, omringden hem, en zij sloegen Absalom, en doodden hem.

16 Toen blies Joab met de bazuin, en al het volk keerde af van Israel achterna te jagen, want Joab hield het volk terug.

17 En zij namen Absalom, en wierpen hem in het woud, in een groten kuil, en stelden op hem een zeer groten steenhoop; en gans Israel vluchtte, een iegelijk naar zijn tent.

(1) Waarom werden er hoofden over honderd en over duizend benoemd? 2 Samuel 18:1.

(2) Waar kwamen de mannen vandaan?

(3) Waarom verlangen dat David niet zou uittrekken? 2 Samuel 18:3.

(4) Waarom de opdracht inzake Absalom? 2 Samuel 18:5.

(5) Wat is het 'woud van Efraim'? 2 Samuel 18:6.

(6) Hoe kon het woud zo velen vernietigen? 2 Samuel 18:8.

(7) Hoe kwam zijn hoofd vast te zitten? 2 Samuel 18:9.

(8) Waarom ene hoop stenen? 2 Samuel 18:17.

6. ABSALOM'S PILAAR.

2 Samuel 18:18.

18 Absalom nu had genomen, en in zijn leven voor zich opgericht een pilaar, die in het koningsdal is; want hij zeide: Ik heb geen zoon, om aan mijn naam te doen gedenken; en hij had dien pilaar genoemd naar zijn naam; daarom wordt hij tot op dezen dag genoemd: Absaloms hand.

(1) Waarom wordt deze genoemd? 2 Samuel 18:17.

(2) Waar waren zijn drie zonen? 2 Samuel 14:27.

7. HET BRENGEN VAN HET NIEUWS AAN DAVID.

2 Samuel 18:19-23.

19 Toen zeide Ahimaaz, Zadoks zoon: Laat mij toch heenlopen, en den koning boodschappen, dat de HEERE hem recht gedaan heeft van de hand zijner vijanden.

20 Maar Joab zeide tot hem: Gij zult dezen dag geen boodschapper zijn, maar op een anderen dag zult gij boodschappen; dezen dag nu zult gij niet boodschappen, daarom dat des konings zoon dood is.

21 En Joab zeide tot Cuschi: Ga heen, en zeg den koning aan, wat gij gezien hebt; en Cuschi boog zich voor Joab, en liep heen.

22 Doch Ahimaaz, Zadoks zoon, voer nog voort en zeide tot Joab: Wat het ook zij, laat mij toch ook Cuschi achterna lopen. En Joab zeide: Waarom zoudt gij nu heenlopen, mijn zoon! Zo gij toch geen bekwame boodschap hebt?

23 Wat het ook zij, zeide hij, laat mij heenlopen; zo zeide hij tot hem: Loop heen. En Ahimaaz liep den weg van het effen veld, en kwam Cuschi voorbij.

(1) Wat waren de motieven van Ahimaaz? 2 Samuel 18:28-29.

(2) Wie was de Cushiet?

(3) Waarom zond Joab juist hem? 2 Samuel 18:21.

(4) Op welke manier en welke vallei? 2 Samuel 18:23.

8. DAVID ONTVANGT HET NIEUWS.

2 Samuel 18:24-33.

24 David nu zat tussen de twee poorten; en de wachter ging op het dak der poort aan den muur, en hief zijn ogen op, en zag, en ziet, er liep een man alleen.

25 Zo riep de wachter, en zeide het den koning aan; en de koning zeide: Indien hij alleen is, zo is er een boodschap in zijn mond; en hij ging al voort en naderde.

26 Toen zag de wachter een anderen man lopende, en de wachter riep tot den poortier en zeide: Zie, er loopt nog een man alleen. Toen zeide de koning: Die is ook een boodschapper.

27 Voorts zeide de wachter: Ik zie den loop des eersten aan, als den loop van Ahimaaz, Zadoks zoon. Toen zeide de koning: Dat is een goed man, en hij zal met een goede boodschap komen.

28 Ahimaaz dan riep en zeide tot den koning Vrede! En hij boog zich voor den koning met het aangezicht ter aarde, en hij zeide: Geloofd zij de HEERE, uw God, Die de mannen, dewelke hun hand tegen mijn heer den koning ophieven, heeft overgegeven.

29 Toen zeide de koning: Is het wel met den jongeling, met Absalom? En Ahimaaz zeide: Ik zag een groot rumoer, als Joab, den knecht des konings, en mij uw knecht afzond, maar ik weet niet wat.

30 En de koning zeide: Ga om, stel u hier; zo ging hij om, en bleef staan.

31 En ziet, Cuschi kwam aan; en Cuschi zeide: Mijn heer den koning wordt geboodschapt, dat u de HEERE heden heeft recht gedaan van de hand van al degenen, die tegen u opstonden.

32 Toen zeide de koning tot Cuschi: Is het wel met den jongeling, met Absalom? En Cuschi zeide: De vijanden van mijn heer den koning, en allen, die tegen u ten kwade opstaan, moeten worden als die jongeling.

33 Toen werd de koning zeer beroerd, en ging op naar de opperzaal der poort, en weende; en in zijn gaan zeide hij alzo: Mijn zoon Absalom, mijn zoon, mijn zoon Absalom! Och, dat ik, ik voor u gestorven ware, Absalom, mijn zoon, mijn zoon!

(1) Wat is het dak van de poort? 2 Samuel 18:24.

(2) Waarom was zijn alleenzijn het bewijst dat hij nieuws bracht? 2 Samuel 18:25.

(3) Hoe herkende men het rennen van Ahimaaz? 2 Samuel 18:27.

- (4) Waarom werd niet de gehele waarheid verteld? 2 Samuel 18:29. Zie ook 2 Samuel 18:20.
- (5) Waarom was David zo verdrietig? 2 Samuel 18:33.
- (6) Wat is de kamer van de poort? 2 Samuel 18:33.
- (7) Benoem de oorzaken van de ellende in het leven van Absalom.

IV. DAVID KOMT WEER AAN DE MACHT.

2 Samuel 19:1-20:26.

1. HIJ KRIJGT VERWIJTEN VANWEGE ZIJN ROUW.

2 Samuel 19:1-8.

19

1 En Joab werd aangezegd: Zie, de koning weent, en bedrijft rouw over Absalom.

2 Toen werd de verlossing te dienzelven dage het ganse volk tot rouw; want het volk had te dienzelven dage horen zeggen: Het smart den koning over zijn zoon.

3 En het volk kwam te dienzelven dage steelsgewijze in de stad, gelijk als het volk zich wegsteelt, dat beschaamd is, wanneer zij in den strijd gevloeden zijn.

4 De koning nu had zijn aangezicht toegewonden, en de koning riep met luider stem: Mijn zoon Absalom, Absalom, mijn zoon, mijn zoon!

5 Toen kwam Joab tot den koning in het huis, en zeide: Gij hebt heden beschaamd het aangezicht van al uw knechten, die uw ziel, en de ziel uwer zonen en uwer dochteren, en de ziel uwer vrouwen, en de ziel uwer bijwijven heden hebben bevrijd;

6 Liefhebbende die u haten, en hatende die u liefhebben; want gij geeft heden te kennen, dat oversten en knechten bij u niets zijn; want ik merk heden, dat zo Absalom leefde, en wij heden allen dood waren, dat het alsdan recht zou zijn in uw ogen.

7 Zo sta nu op, ga uit, en spreek naar het hart uwer knechten; want ik zweer bij den HEERE, als gij niet uitgaat, zo er een man dezen nacht bij u zal vernachten! En dit zal u kwader zijn, dan al het kwaad, dat over u gekomen is van uw jeugd af tot nu toe.

8 Toen stond de koning op, en zette zich in de poort. En zij lieten al het volk weten, zeggende: Ziet, de koning zit in de poort. Toen kwam al het volk voor des konings aangezicht, maar Israel was gevloeden, een iegelijk naar zijn tenten.

(1) Waarom was het volk zo verbaasd? 2 Samuel 19:2-3.

(2) Hoe zou de voorzegging van Joab bewaarheid kunnen worden? 2 Samuel 19:7.

(3) Hoe durfde Joab zo vrijmoedig te spreken?

2. DE REACTIE VAN DE AANHANGERS VAN ABSALOM.

2 Samuel 19:8-10.

8 Toen stond de koning op, en zette zich in de poort. En zij lieten al het volk weten, zeggende: Ziet, de koning zit in de poort. Toen kwam al het volk voor des konings aangezicht, maar Israel was gevloeden, een iegelijk naar zijn tenten.

9 En al het volk, in alle stammen van Israel, was onder zich twistende, zeggende: De koning heeft ons gered van de hand onzer vijanden en hij heeft ons bevrijd van de hand der Filistijnen, en nu is hij uit het land gevlucht voor Absalom;

10 En Absalom, die wij over ons gezalft hadden, is in den strijd gestorven; nu dan, waarom zwijgt gijlieden van den koning weder te halen?

(1) Wat wordt bedoeld met 'Israël'? 2 Samuel 19:8. Zie ook 2 Samuel 17:24, 18:16.

3. HET VERBOND MET JUDA HERNIEUWD.

2 Samuel 19:11-15.

11 Toen zond de koning David tot Zadok en tot Abjathar, de priesteren, zeggende: Spreek tot de oudsten van Juda, zeggende: Waarom zoudt gijlieden de laatsten zijn, om den koning weder te halen in zijn huis? (Want de rede van het ganse Israel was tot den koning gekomen in zijn huis.)

12 Gij zijt mijn broederen; mijn been en mijn vlees zijt gij; waarom zoudt gij dan de laatsten zijn, om den koning weder te halen?

13 En tot Amasa zult gijlieden zeggen: Zijt gij niet mijn been en mijn vlees? God doe mij zo, en doe er zo toe, zo gij niet krijgsoverste zult zijn voor mijn aangezicht, te allen dage, in Joabs plaats.

14 Alzo neigde hij het hart aller mannen van Juda, als van een enigen man; en zij zonden henen tot den koning, zeggende: Keer weder, gij en al uw knechten.

15 Toen keerde de koning weder, en kwam tot aan de Jordaan; en Juda kwam te Gilgal, om den koning tegemoet te gaan, dat zij den koning over de Jordaan voerden.

(1) Waarom werd Juda verweten 'de laatste' te zijn? 2 Samuel 19:9,11.

(2) Waarom de belofte aan Amasa? 2 Samuel 19:13.

(3) Waarom had Amasa een zo grote invloed? 2 Samuel 19:14.

(4) Waarom de koning in Gilgal ontmoeten? 2 Samuel 19:15.

4. SIMEÏ VRAAGT VERGEVING EN WORDT GESPAARD.

2 Samuel 19:16-23.

16 En Simeï, de zoon van Gera, een zoon van Jemini, die van Bahurim was, haastte zich, en kwam af met de mannen van Juda, den koning David tegemoet;

17 En duizend man van Benjamin met hem; ook Ziba, de knecht van Sauls huis, en zijn vijftien zonen en zijn twintig knechten met hem; en zij togen vaardiglijk over de Jordaan, voor den koning.

18 Als nu de pont overvoer, om het huis des konings over te halen, en te doen, wat goed was in zijn ogen, zo viel Simeï, de zoon van Gera, neder voor het aangezicht des konings, als hij over de Jordaan voer;

19 En hij zeide tot den koning: Mijn heer rekene mij niet toe de misdaad, en gedenke niet, wat uw knecht verkeerdelijk gedaan heeft, te dien dage, als mijn heer de koning uit Jeruzalem uitging, dat het de koning zich ter harte zoude nemen.

20 Want uw knecht weet het zekerlijk, ik heb gezondigd; doch zie, ik ben heden gekomen, de eerste van het ganse huis van Jozef, om mijn heer den koning tegemoet af te komen.

21 Toen antwoordde Abisai, de zoon van Zeruja, en zeide: Zou dan Simeï hiervoor niet gedood worden? Zo hij toch den gezalfde des HEEREN gevloekt heeft.

22 Maar David zeide: Wat heb ik met ulieden te doen, gij zonen van Zeruja! Dat gij mij heden ten satan zoudt zijn? Zou heden iemand gedood worden in Israel? Want weet ik niet, dat ik heden koning geworden ben over Israel?

23 En de koning zeide tot Simeï: Gij zult niet sterven. En de koning zwoer hem.

(1) Waarom ging hij door de rivier? 2 Samuel 19:17,20.

(2) Hoe kwam het dat hij van het huis van Jozef was? 2 Samuel 19:16,20.

(3) Welke groep had sympathie voor hem?

(4) Wat is de betekenis van de komst van de Benjaminiten? 2 Samuel 19:17.

(5) Wat was het water in de rivier? 2 Samuel 19:17-18.

(6) Waarom werden de zonen van Zeruja 'tegenstanders' genoemd? 2 Samuel 19:22.

5. DE ZAAK VAN MEFIBOSETH EN ZIBA.

2 Samuel 19:24-30.

24 Mefiboseth, Sauls zoon, kwam ook af den koning tegemoet; en hij had zijn voeten niet schoon gemaakt, noch zijn knevelbaard beschoren, noch zijn klederen gewassen, van dien dag af, dat de koning was weggegaan, tot dien dag toe, dat hij met vrede wederkwam.

25 En het geschiedde, als hij te Jeruzalem den koning tegemoet kwam, dat de koning tot hem zeide: Waarom zijt gij niet met mij getogen, Mefiboseth?

26 En hij zeide: Mijn heer koning, mijn knecht heeft mij bedrogen; want uw knecht zeide: Ik zal mij een ezel zadelen, en daarop rijden, en tot den koning trekken, want uw knecht is kreupel.

27 Daartoe heeft hij uw knecht bij mijn heer den koning valselijk aangedragen; doch mijn heer de koning is als een engel Gods; doe dan, wat goed is in uw ogen.

28 Want al mijns vaders huis is niet geweest, dan maar lieden des doods voor mijn heer den koning; nochtans hebt gij uw knecht gezet onder degenen, die aan uw tafel eten; wat heb ik dan meer voor gerechtigheid, en meer te roepen aan den koning?

29 Toen zeide de koning tot hem: Waarom spreekt gij meer van uw zaken? Ik heb gezegd: Gij en Ziba, deelt het land.

30 En Mefiboseth zeide tot den koning: Hij neme het ook gans weg, naardien mijn heer de koning met vrede in zijn huis is gekomen.

(1) Waarom werd hij zo genegeerd? 2 Samuel 19:24.

(2) Waarom het land verdelen? 2 Samuel 19:29. Zie ook 2 Samuel 16:1-4.

(3) Waarom zei hij 'laat hem alles hebben'? 2 Samuel 19:30.

6. DAVID'S VERTREK VAN BARZILLAI.

2 Samuel 19:31-39.

31 Barzillai, de Gileadiet, kwam ook af van Rogelim; en hij toog met den koning over de Jordaan, om hem over de Jordaan te geleiden.

32 Barzillai nu was zeer oud, een man van tachtig jaren; en hij had den koning onderhouden, toen hij te Mahanaim zijn verblijf had; want hij was een zeer groot man.

33 En de koning zeide tot Barzillai: Trekt gij met mij over, en ik zal u bij mij te Jeruzalem onderhouden.

34 Maar Barzillai zeide tot den koning: Hoe veel zullen de dagen der jaren mijns levens zijn, dat ik met den koning zou optrekken naar Jeruzalem?

35 Ik ben heden tachtig jaren oud; zou ik kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad? Zou uw knecht kunnen smaken, wat ik eet en wat ik drink? Zoude ik meer kunnen horen naar de stem der zangers en zangeressen? En waarom zou uw knecht mijn heer den koning verder tot een last zijn?

36 Uw knecht zal maar een weinig met den koning over de Jordaan gaan; waarom toch zou mij de koning zulk een vergelding doen?

37 Laat toch uw knecht wederkeren, dat ik sterve in mijn stad, bij het graf mijns vaders en mijner moeder; maar zie, daar is uw knecht Chimham, laat dien met mijn heer den koning overtrekken, en doe hem, wat goed is in uw ogen.

38 Toen zeide de koning: Chimham zal met mij overtrekken, en ik zal hem doen, wat goed is in uw ogen; ja, alles, wat gij op mij begeren zult, zal ik u doen.

39 Toen nu al het volk over de Jordaan gegaan was, en de koning ook was overgegaan, kuste de koning Barzillai, en zegende hem; alsoz keerde hij weder naar zijn plaats.

(1) In welke betekenis 'een groot man'? 2 Samuel 19:32.

(2) Wat waren zijn motieven om de uitnodiging van de koning af te slaan? 2 Samuel 19:35-37.

(3) Wie was Chimham? 2 Samuel 19:28. Zie ook 1 Koningen 2:7.

7. EEN RUZIE TUSSEN ISRAËL EN JUDA.

2 Samuel 19:40-43.

40 En de koning toog voort naar Gilgal, en Chimham toog met hem voort; en al het volk van Juda had den koning overgevoerd, als ook een gedeelte van het volk Israels.

41 En ziet, alle mannen van Israel kwamen tot den koning; en zij zeiden tot den koning: Waarom hebben u onze broeders, de mannen van Juda, gestolen, en hebben den koning en zijn huis over de Jordaan gevoerd, en alle mannen Davids met hem?

42 Toen antwoordden alle mannen van Juda tegen de mannen van Israel: Omdat de koning ons na verwant is; en waarom zijt gij nu toornig over deze zaak? Hebben wij dan enigszins gegeten van des konings kost, of heeft hij ons een geschenk geschonken?

43 En de mannen van Israel antwoordden den mannen van Juda, en zeiden: Wij hebben tien delen aan den koning, en ook aan David, wij, meer dan gij; waarom hebt gij ons dan gering geacht, dat ons woord niet het eerste geweest is, om onzen koning weder te halen? Maar het woord der mannen van Juda was harder dan het woord der mannen van Israel.

(1) Waarom slechts de helft van Israël? 2 Samuel 19:40.

(2) Wat waren de redenen van de klacht? 2 Samuel 19:43.

8. DE OPSTAND VAN SEBA.

2 Samuel 20:1-2.

20

1 Toen was daar bij geval een Belials man, wiens naam was Seba, een zoon van Bichri, een man van Jemini; die blies met de bazuin, en zeide: Wij hebben geen deel aan David, en wij hebben geen erfenis aan den zoon van Isai, een iegelijk naar zijn tenten, o Israel!

2 Toen toog alle man van Israel op van achter David, Seba, den zoon van Bichri, achterna; maar de mannen van Juda kleefden hun koning aan, van de Jordaan af tot aan Jeruzalem.

(1) Wat bewoog Seba? 2 Samuel 20:1. Zie ook 2 Samuel 19:43.

9. HET LOT VAN DE CONCUBINES VAN DAVID.

2 Samuel 20:3.

3 Toen nu David in zijn huis te Jeruzalem kwam, nam de koning de tien vrouwen, zijn bijwijven, die hij gelaten had, om het huis te bewaren, en deed ze in een huis van bewaring, en onderhield ze, maar ging tot haar niet in. En zij waren opgesloten tot op den dag van haarlieder dood, levende als weduwen.

(1) Waarom?

10. DE ACHTERVOLGING VAN SEBA EN DE DOOD VAN AMASA.

2 Samuel 20:4-22.

4 Voorts zeide de koning tot Amasa: Roep mij de mannen van Juda te zamen, tegen den derden dag; en gij, stel u dan hier.

5 En Amasa ging heen, om Juda bijeen te roepen; maar hij bleef achter, boven den gezetten tijd, dien hij hem gezet had.

6 Toen zeide David tot Abisai: Nu zal ons Seba, de zoon van Bichri, meer kwaads doen, dan Absalom; neem gij de knechten uws heren, en jaag hem achterna, opdat hij niet misschien vaste steden voor zich vinde, en zich aan onze ogen onttrekke.

7 Toen togen uit, hem achterna, de mannen van Joab, en de Krethi, en de Plethi, en al de helden. Dezen togen uit van Jeruzalem, om Seba, den zoon van Bichri, achterna te jagen.

8 Als zij nu waren bij den groten steen, die bij Gibeon is, zo kwam Amasa voor hun aangezicht. En Joab was omgord over zijn kleed, dat hij aan had, en daarop was een gordel, daar het zwaard aan vastgemaakt was op zijn lenden in zijn schede; en als hij voortging, zo viel het uit.

9 En Joab zeide tot Amasa: Is het wel met u, mijn broeder? En Joab vatte met de rechterhand den baard van Amasa, om hem te kussen.

10 En Amasa hoedde zich niet voor het zwaard, dat in Joabs hand was; zo sloeg hij hem daarmee aan de vijfde rib, en hij stortte zijn ingewand ter aarde uit, en hij sloeg hem niet ten tweeden male, en hij stierf. Toen jaagden Joab en zijn broeder Abisai, Seba, den zoon van Bichri, achterna.

11 Maar een man, van Joabs jongens, bleef bij hem staan, en hij zeide: Wie is er, die lust heeft aan Joab, en wie is er, die voor David is, die volge Joab na!

12 Amasa nu lag in het bloed gewenteld, midden op de straat. Als die man zag, dat al het volk staan bleef, zo deed hij Amasa weg van de straat in het veld, en wierp een kleed op hem, dewijl hij zag, dat al wie bij hem kwam, bleef staan.

13 Toen hij nu van de straat weggenomen was, toog alle man voort, Joab na, om Seba, den zoon van Bichri, achterna te jagen.

14 En hij toog heen door alle stammen van Israel, naar Abel, te weten, Beth-maacha, en het ganse Berim; en zij verzamelden zich, en kwamen hem ook na.

15 En zij kwamen en belegerden hem in Abel Beth-maacha, en zij wierpen een wal op tegen de stad, dat hij aan den buitenmuur stond; en al het volk, dat met Joab was, verdorven den muur, om dien neder te vellen.

16 Toen riep een wijze vrouw uit de stad: Hoort, hoort, zegt toch tot Joab: Nader tot hiertoe, dat ik tot u spreke.

17 Toen hij nu tot haar naderde, zeide de vrouw: Zijt gij Joab? En hij zeide: Ik ben het; en zij zeide tot hem: Hoor de woorden uwer dienstmaagd; en hij zeide: Ik hoor.

18 Toen sprak zij, zeggende: In voortijden spraken zij gemeenlijk, zeggende: Zij zullen zonder twijfel te Abel vragen; en alzo volbrachten zij het.

19 Ik ben een van de vreedzamen, van de getrouwen in Israel, en gij zoekt te doden een stad, die een moeder is in Israel; waarom zoudt gij het erfdeel des HEEREN verslinden?

20 Toen antwoordde Joab, en zeide: Het zij verre, het zij verre van mij, dat ik zou verslinden, en dat ik zou verderven!

21 De zaak is niet alzo; maar een man van het gebergte van Efraim, wiens naam is Seba, de zoon van Bichri, heeft zijn hand opgeheven tegen den koning, tegen David; lever hem alleen, zo zal ik van deze stad aftrekken. Toen zeide de vrouw tot Joab: Zie, zijn hoofd zal tot u over den muur geworpen worden.

22 En de vrouw kwam in tot al het volk, met haar wijsheid; en zij hieuwen Seba, den zoon van Bichri, het hoofd af, en wierpen het tot Joab. Toen blies hij met de bazuin, en zij

verstrooiden zich van de stad, een iegelijk naar zijn tenten; en Joab keerde weder naar Jeruzalem tot den koning.

- (1) Waarom werd Amasa gezonden? 2 Samuel 20:4. Zie ook 2 Samuel 19:13.
- (2) Waar was Gibeon? 2 Samuel 20:8.
- (3) Waarom daar elkaar ontmoeten?
- (4) Wat was het doel van het doden van Amasa? 2 Samuel 20:10.
- (5) Hoe kreeg men het leger zover voor Joab te kiezen? 2 Samuel 20:11-13.
- (6) Waarom ondernamen de vrouwen van Abel deze actie? 2 Samuel 20:21-22.
- (7) Wat was de eerdere reputatie van Abel? 2 Samuel 20:18.
- (8) Waar was dat?

11. OVERZICHT VAN DE LEGERLEIDERS VAN DAVID.

2 Samuel 20:22-26. Zie ook 2 Samuel 8:15-18.

22 En de vrouw kwam in tot al het volk, met haar wijsheid; en zij hieuwen Seba, den zoon van Bichri, het hoofd af, en wierpen het tot Joab. Toen blies hij met de bazuin, en zij verstrooiden zich van de stad, een iegelijk naar zijn tenten; en Joab keerde weder naar Jeruzalem tot den koning.

23 Joab nu was over het ganse heir van Israel; en Benaja, de zoon van Jojada, over de Krethi en over de Plethi;

24 En Adoram was over de schatting; en Josafat, de zoon van Ahilud, was kanselier;

25 En Seja was schrijver; en Zadok en Abjathar waren priesters.

26 En ook was Ira, de Jairiet, Davids opperofficier.

- (1) Welke wijzigingen in verhouding tot het begin? 2 Samuel 8:16-18.
- (2) Waarom wordt de taak van Joab opnieuw genoemd? 2 Samuel 19:13.
- (3) Waarom wordt het verslag weer vermeld?

V. DE GIBEONIETEN GEWROKEN.

2 Samuel 21:1-14.

1. EEN HONGERSNOOD VAN 3 JAAR EN DE AANLEIDING DAARVAN.

2 Samuel 21:1-2.

21

1 En er was in Davids dagen een honger, drie jaren, jaar achter jaar; en David zocht het aangezicht des HEEREN. En de HEERE zeide: Het is om Saul en om des bloedhuizes wil, omdat hij de Gibeonieten gedood heeft.

2 Toen riep de koning de Gibeonieten, en zeide tot hen: (De Gibeonieten nu waren niet van de kinderen Israels, maar van het overblijfsel der Amorieten; en de kinderen Israels hadden hun gezworen, maar Saul zocht hen te slaan in zijn ijver voor de kinderen van Israel en Juda.)

- (1) Wanneer had Israël hen een belofte gedaan? 2 Samuel 21:2, Jozua 9:1-27.
- (2) Hoeveel had Saul verslagen? En waarom? 2 Samuel 21:2,6.
- (3) Waarom werd het volk gestraft voor de zonde van Saul?

2. GENOEGDOENING AAN DE LIJDENDE PARTIJ GEGEVEN.

2 Samuel 21:3-6.

3 David dan zeide tot de Gibeonieten: Wat zal ik ulieden doen, en waarmede zal ik verzoenen, dat gij het erfdeel des HEEREN zegent?

4 Toen zeiden de Gibeonieten tot hem: Het is ons niet te doen om zilver en goud met Saul en met zijn huis; ook is het ons niet om iemand te doden in Israel. En hij zeide: Wat zegt gij dan, dat ik u doen zal?

5 En zij zeiden tot den koning: De man die ons te niet gemaakt, en tegen ons gedacht heeft, dat wij zouden verdelgd worden, zonder te kunnen bestaan in enige landpale van Israel;

6 Laat ons zeven mannen van zijn zonen gegeven worden, dat wij hen den HEERE ophangen te Gibea Sauls, o, gij verkorene des HEEREN! En de koning zeide: Ik zal hen geven.

(1) Waarom in het 'Gibea van Saul'? 2 Samuel 21:6.

3. ZEVEN ZONEN VAN SAUL WORDEN SLACHTOFFER.

2 Samuel 21:7-9.

7 Doch de koning verschoonde Mefiboseth, den zoon van Jonathan, den zoon van Saul, om den eed des HEEREN, die tussen hen was, tussen David en tussen Jonathan, Sauls zoon.

8 Maar de koning nam de twee zonen van Rizpa, dochter van Aja, die zij Saul geboord had, Armoni en Mefiboseth; daartoe de vijf zonen van Michals zuster, Sauls dochter, die zij Adriel, den zoon van Barzillai, den Meholathiet, geboord had;

9 En hij gaf hen in de hand der Gibeonieten, die ze ophingen op den berg voor het aangezicht des HEEREN; en die zeven vielen tegelijk; en zij werden gedood in de dagen van den oogst, in de eerste dagen, in het begin van den gersteoogst.

(1) Waarom wordt Michal hier vermeld? 2 Samuel 21:8. Zie ook 1 Samuel 18:19, 2 Samuel 6:23.

(2) Welk soort van hangen? 2 Samuel 21:9.

4. RIZPA'S ROUW EN DE GEVOLGEN DAARVAN.

2 Samuel 21:10-14.

10 Toen nam Rizpa, de dochter van Aja, een zak, en spande dien voor zich uit op een rotssteen, van het begin van den oogst, totdat er water op hen drupte van den hemel; en zij liet het gevogelte des hemels op hen niet rusten des daags, noch het gedierte van het veld des nachts.

11 En het werd David aangezegd, wat Rizpa, de dochter van Aja, Sauls bijwif, gedaan had.

12 Zo ging David henen, en nam de beenderen van Saul, en de beenderen van Jonathan, zijn zoon, van de burgeren van Jabes in Gilead, die dezelve gestolen hadden van de straat Beth-san, alwaar de Filistijnen ze hadden opgehangen, ten dage als de Filistijnen Saul sloegen op Gilboa.

13 En hij bracht van daar op de beenderen van Saul, en de beenderen van Jonathan, zijn zoon; ook verzamelden zij de beenderen der gehangenen.

14 En zij begroeven de beenderen van Saul en zijn zoon Jonathan in het land van Benjamin te Zela, in het graf van zijn vader Kis, en deden alles, wat de koning geboden had. Alzo werd God na dezen den lande verbeden.

(1) Hoe lang duurde het waken? 2 Samuel 21:10.

(2) Hoe werd het gebeente van Saul bijeen gepakt nadat het lichaam was verbrand? 2 Samuel 21:12. Zie ook 1 Samuel 31:11-13.

(3) Wat bewoog David om dit te doen?

VI. PERSOONLIJKE ACTIES, EEN PSALM VAN DANKZEGGING EN EEN LIJST VAN HELDEN.

2 Samuel 21:15-23:39.

1. DAVID'S LEVEN WORDT GERED DOOR ABISAI.

2 Samuel 21:15-17.

15 Voorts hadden de Filistijnen nog een krijg tegen Israel. En David toog af, en zijn knechten met hem, en strede tegen de Filistijnen, dat David moede werd.

16 En Isbi Benob, die van de kinderen van Rafa was, en het gewicht zijner spies driehonderd gewicht kopers, en hij was aangegord met een nieuw zwaard; deze dacht David te slaan.

17 Maar Abisai, de zoon van Zeruja, hielp hem, en sloeg den Filistijn, en doodde hem. Toen zwoeren hem de mannen van David, zeggende: Gij zult niet meer met ons uittrekken ten strijde, opdat gij de lamp van Israel niet uitblust.

(1) Is dit een chronologische volgorde? 2 Samuel 8:1.

2. VIER REUZEN IN DE STRIJDT VERSLAGEN.

2 Samuel 21:18-22.

18 En het geschiedde daarna, dat er wederom een krijg was te Gob tegen de Filistijnen. Toen sloeg Sibbechai, de Husathiet, Saf, die van de kinderen van Rafa was.

19 Voorts was er nog een krijg te Gob tegen de Filistijnen; en Elhanan, de zoon van Jaare-oregim, sloeg Beth-halachmi, dewelke was met Goliath, den Gethiet, wiens spiesenhout was als een weversboom.

20 Nog was er ook een krijg te Gath; en er was een zeer lang man, die zes vingers had aan zijn handen, en zes tenen aan zijn voeten, vier en twintig in getal, en deze was ook aan Rafa geboren.

21 En hij hoonde Israel; maar Jonathan, de zoon van Simea, Davids broeder, sloeg hem.

(1) Wanneer was dit? 2 Samuel 21:18. Zie ook 1 Kronieken 20:1-8.

(2) Waar was Gob? 2 Samuel 21:18. Zie ook 1 Kronieken 20:4.

(3) Wie was Goliath? 2 Samuel 21:19. Zie ook 2 Samuel 21:22.

3. DE PSALMEN.

2 Samuel 22:1-51, Psalm 18:1-50.

22

1 En David sprak de woorden dezes lieds tot den HEERE, ten dage als de HEERE hem verlost had uit de hand van al zijn vijanden, en uit de hand van Saul.

(1) Wanneer werd deze gecomponeerd, voor of na zijn zonden?? 2 Samuel 22:1, 22-25.

4. DAVID'S LAATSTE GEDICHT.

2 Samuel 23:1-7.

23

1 Voorts zijn dit de laatste woorden van David. David, de zoon van Isai zegt, en de man, die hoog is opgericht, de gezalfde van Jakobs God, en liefelijk in psalmen van Israel, zegt:

2 De Geest des HEEREN heeft door mij gesproken, en Zijn rede is op mijn tong geweest.

3 De God Israels heeft gezegd, de Rotssteen Israels heeft tot mij gesproken: Er zal zijn een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze Gods.

4 En Hij zal zijn gelijk het licht des morgens, wanneer de zon opgaat, des morgens zonder wolken, wanneer van den glans na den regen de grasscheutjes uit de aarde voortkomen.

5 Hoewel mijn huis alzo niet is bij God, nochtans heeft Hij mij een eeuwig verbond gesteld, dat in alles wel geordineerd en bewaard is; voorzeker is daarin al mijn heil, en alle lust, hoewel Hij het nog niet doet uitspruiten.

6 Maar de mannen Belials zullen altemaal zijn als doornen, die weggeworpen worden, omdat men ze met de hand niet kan vatten;

7 Maar een iegelijk, die ze zal aantasten, voorziet zich met ijzer en het hout ener spies; en zij zullen ganselijk met vuur verbrand worden ter zelve plaats.

(1) Waarom de titel: 'zoete psalmist van Israël'? 2 Samuel 23:1.

(2) Hoever hing zijn inspiratie? 2 Samuel 23:2.

(3) Wat was zijn concept van wat een regeerder diende te hebben en te zijn? 2 Samuel 23:3-7.

5. LIJST VAN DE HELDEN VAN DAVID.

2 Samuel 23:8-39.

VII. DE VOLKSTELLING VAN ISRAËL EN DE DAAROP VOLGENDE PLAAG.

2 Samuel 24:1-25, 1 Kronieken 21:1-30. Zie ook 1 Kronieken 27:23-24.

1. DE OPDRACHT VOOR DE TELLING.

2 Samuel 24:1-4.

24

1 En de toorn des HEEREN voer voort te ontsteken tegen Israel; en Hij porde David aan tegen henlieden, zeggende: Ga, tel Israel en Juda.

2 De koning dan zeide tot Joab, den krijgsoverste, die bij hem was: Trek nu om, door alle stammen van Israel, van Dan tot Ber-seba toe, en tel het volk, opdat ik het getal des volks wete.

3 Toen zeide Joab tot den koning: Nu doe de HEERE, uw God, tot dit volk, zoals deze en die nu zijn, honderdmaal meer, dat de ogen van mijn heer den koning het aanzien; maar waarom heeft mijn heer de koning lust tot deze zaak?

4 Doch des konings woord nam de overhand tegen Joab, en tegen de oversten des heirs. Alzo toog Joab uit, met de oversten des heirs, van des konings aangezicht, om het volk Israel te tellen.

(1) Hoe bewoog God David hiertoe? 2 Samuel 24:1. Zie ook 1 Kronieken 21:1.

(2) Waarom verzette Joab zich? 2 Samuel 24:3.

(3) Wat was er verkeerd aan?

2. DE OPDRACHT GEDEELTELIJK UITGEVOERD.

2 Samuel 24:5-9.

5 En zij gingen over de Jordaan, en legerden zich bij Aroer, ter rechterhand der stad, die in het midden is van de beek van Gad, en aan Jaezer.

6 Voorts kwamen zij in Gilead, en in het lage land Hodsî; ook kwamen zij tot Dan-jaan, en rondom bij Sidon.

7 En zij kwamen tot de vesting van Tyrus, en alle steden der Hevieten en der Kanaanieten; en zij kwamen uit aan het zuiden van Juda te Ber-seba.

8 Alzo togen zij om door het ganse land; en ten einde van negen maanden en twintig dagen kwamen zij te Jeruzalem.

9 En Joab gaf de som van het getelde volk aan den koning; en in Israel waren achthonderd duizend strijdbare mannen, die het zwaard uittrokken, en de mannen van Juda waren vijfhonderd duizend man.

(1) Wat was de route van de tellers? 2 Samuel 24:5-7.

(2) Wat was het totaal? 2 Samuel 24:9.

(3) Wat werd weggelaten en waarom? 2 Samuel 24:6.

(4) Welke tegenstelling ontstond? Hoe werd hiermee omgegaan? 2 Samuel 24:9. Zie ook 1 Kronieken 21:5.

3. DAVID BEKEERT ZICH EN GOD GEEFT HEM DE KEUS UIT 3 STRAFFEN.

2 Samuel 24:10-17.

10 En Davids hart sloeg hem, nadat hij het volk geteld had; en David zeide tot den HEERE: Ik heb zeer gezondigd in hetgeen ik gedaan heb; maar nu, o HEERE, neem toch de misdaad Uws knechts weg, want ik heb zeer zottelijk gedaan.

11 Als nu David des morgens opstond, zo geschiedde het woord des HEEREN tot den profeet Gad, Davids ziener, zeggende:

12 Ga heen, en spreek tot David: Alzo zegt de HEERE: Drie dingen draag Ik u voor; verkies u een uit die, dat Ik u doe.

13 Zo kwam Gad tot David, en maakte het hem bekend, en zeide tot hem: Zal u een honger van zeven jaren in uw land komen? Of wilt gij drie maanden vlieden voor het aangezicht uwer vijanden, dat die u vervolgen? Of dat er drie dagen pestilentie in uw land zij? Merk nu, en zie toe, wat antwoord ik Dien zal wederbrengen, Die mij gezonden heeft.

14 Toen zeide David tot Gad: Mij is zeer bange; laat ons toch in de hand des HEEREN vallen, want Zijn barmhartigheden zijn vele, maar laat mij in de hand van mensen niet vallen.

15 Toen gaf de HEERE een pestilentie in Israel, van den morgen af tot den gezetten tijd toe; en er stierven van het volk, van Dan tot Ber-seba toe, zeventig duizend mannen.

16 Toen nu de engel zijn hand uitstreckte over Jeruzalem, om haar te verderven, berouwde het den HEERE over dat kwaad, en Hij zeide tot den engel, die het verderf onder het volk maakte: Het is genoeg, trek uw hand nu af. De engel des HEEREN nu was bij den dorsvloer van Arauna, den Jebusiet.

17 En David, als hij den engel zag, die het volk sloeg, sprak tot den HEERE, en zeide: Zie ik, ik heb gezondigd, en ik, ik heb onrecht gehandeld, maar wat hebben deze schapen gedaan? Uw hand zij toch tegen mij en tegen mijns vaders huis.

(1) Waarom denken dat hij gezondigd heeft? 2 Samuel 24:10.

(2) Wat wist God al?

(3) Hoe kon hij zich overgeven in de handen van God ten aanzien van een straf? 2 Samuel 24:13-14.

(4) Waar was de dorsvloer van Arauna? 2 Samuel 24:16. Zie ook 2 Kronieken 3:1.

(5) Zag hij de engel? 2 Samuel 24:16.

4. DE PLAAG STOPT VANWEGE EEN OFFER.

2 Samuel 24:18-25.

18 En Gad kwam tot David op dienzelfden dag, en zeide tot hem: Ga op, richt den HEERE een altaar op, op den dorsvloer van Arauna, den Jebusiet.

19 Alzo ging David op naar het woord van Gad, gelijk als de HEERE geboden had.
20 En Arauna zag toe, en zag den koning en zijn knechten tot zich overkomen; zo ging Arauna uit, en boog zich voor den koning met zijn aangezicht ter aarde.
21 En Arauna zeide: Waarom komt mijn heer de koning tot zijn knecht? En David zeide: Om dezen dorsvloer van u te kopen, om den HEERE een altaar te bouwen, opdat deze plage opgehouden worde van over het volk.
22 Toen zeide Arauna tot David: Mijn heer de koning neme en offere, wat goed is in zijn ogen; zie, daar de runderen ten brandoffer, en de sleden en het rundertuig tot hout.
23 Dit alles gaf Arauna, de koning, aan den koning. Voorts zeide Arauna tot den koning: De HEERE uw God neme een welgevallen in u!
24 Doch de koning zeide tot Arauna: Neen, maar ik zal het zekerlijk van u kopen voor den prijs; want ik zal den HEERE, mijn God, niet offeren brandofferen om niet. Alzo kocht David den dorsvloer en de runderen voor vijftig zilveren sikkelen.
25 En David bouwde aldaar den HEERE een altaar, en offerde brandofferen en dankofferen. Alzo werd de HEERE den lande verbeden, en deze plage van over Israel opgehouden.

- (1) Waarom bood Arauna aan te geven? 2 Samuel 24:22-23.
- (2) Waarom wilde David absoluut betalen? 2 Samuel 24:24.
- (3) Was er onenigheid over de te betalen prijs? 2 Samuel 24:24. Zie ook 1 Kronieken 21:25.
- (4) Waren de cijfers juist?
- (5) Waar was de Tabernakel? 2 Samuel 24:29-30.

LES 10.

RICHTEREN.

VOORWOORD.

Richteren 1:1-3:6.

- I. Juda en Simon verslaan Adoni-Bezek Richteren 1:1-8.
- II. Andere overwinningen van deze stammen. Richteren 1:9-20.
- III. Handelingen en mislukkingen van de andere stammen. Richteren 1:21-36.
- IV. Israël berispt door een engel. Richteren 2:1-5.
- V. De dood van Jozua en het gedrag van zijn generatie. Richteren 2:6-10.
- VI. Het gedrag van de opvolgende generaties. Richteren 2:11-23.
- VII. De overgebleven volken. Richteren 3:1-6.

DE HISTORIE VAN DE RICHTEREN.

Richteren 3:7-16:31.

- I. Othniel. Richteren 3:7-11.
- II. Ehud. Richteren 3:12-30.
- III. Samgar. Richteren 3:31.
- IV. Debora en Barak. Richteren 4:1-5:31.
- V. Gideon. Richteren 6:1-8:32.
- VI. Abimelech. Richteren 8:33-9:57.
- VII. Thola en Jair. Richteren 10:1-6.
- VIII. Jeftha. Richteren 10:6-12:7.
- IX. Iban, Elon, en Abdon. Richteren 12:8-15.
- X. Simson. Richteren 13:1-16:31.

- I. De aanbidding in Dan gevestigd. Richteren 17:1-18:31.
- II. Burgeroorlog tegen Benjamin. Richteren 19:1-21:25.

I. JUDA EN SIMON VERSLAAN ADONI-BEZEK.

Richteren 1:1-8.

1

1 En het geschiedde na den dood van Jozua, dat de kinderen Israels den HEERE vraagden, zeggende: Wie zal onder ons het eerst optrekken naar de Kanaanieten, om tegen hen te krijgen?

2 En de HEERE zeide: Juda zal optrekken; ziet, Ik heb dat land in zijn hand gegeven.

3 Toen zeide Juda tot zijn broeder Simeon: Trek met mij op in mijn lot, en laat ons tegen de Kanaanieten krijgen, zo zal ik ook met u optrekken in uw lot. Alzo toog Simeon op met hem.

4 En Juda toog op, en de HEERE gaf de Kanaanieten en de Ferezieten in hun hand; en zij sloegen hen bij Bezek, tien duizend man.

5 En zij vonden Adoni-bezek te Bezek, en streden tegen hem; en zij sloegen de Kanaanieten en de Ferezieten.

6 Doch Adoni-bezek vluchtte; en zij jaagden hem na, en zij grepen hem, en hieuwen de duimen zijner handen en zijner voeten af.

7 Toen zeide Adoni-bezek: Zeventig koningen, met afgehouden duimen van hun handen en van hun voeten, waren onder mijn tafel, de kruimen oplezende; gelijk als ik gedaan heb, alzo heeft mij God vergolden! En zij brachten hem te Jeruzalem, en hij stierf aldaar.

8 Want de kinderen van Juda hadden tegen Jeruzalem gestreden, en hadden haar ingenomen, en met de scherpte des zwaards geslagen; en zij hadden de stad in het vuur gezet.

(1) Hoe vroegen zij de Heer? Richteren 1:1. Zie ook Numeri 27:21.

(2) Wanneer?

(3) Waarom de duimen en grote tenen? Richteren 1:6-7.

II. ANDERE VEROVERINGEN VAN DEZE STAMMEN.

Richteren 1:9-20.

9 En daarna waren de kinderen van Juda afgetogen, om te krijgen tegen de Kanaanieten, wonende in het gebergte, en in het zuiden, en in de laagte.

10 En Juda was heengetogen tegen de Kanaanieten, die te Hebron woonden (de naam nu van Hebron was te voren Kirjath-arba), en zij sloegen Sesai, en Ahiman, en Thalmai.

11 En van daar was hij heengetogen tegen de inwoners van Debir; de naam nu van Debir was te voren Kirjath-sefer.

12 En Kaleb zeide: Wie Kirjath-sefer zal slaan, en haar innemen, dien zal ik ook mijn dochter Achsa tot een vrouw geven.

13 Toen nam Othniel haar in, de zoon van Kenaz, broeder van Kaleb, die jonger was dan hij; en Kaleb gaf hem Achsa, zijn dochter, tot een vrouw.

14 En het geschiedde, als zij tot hem kwam, dat zij hem aanporde, om van haar vader een veld te begeren; en zij sprong van den ezel af; toen zeide Kaleb tot haar: Wat is u?

15 En zij zeide tot hem: Geef mij een zegen; dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen. Toen gaf Kaleb haar hoge wellingen en lage wellingen.

16 De kinderen van den Keniet, den schoonvader van Mozes, togen ook uit de Palmstad op, met de kinderen van Juda, naar de woestijn van Juda, die tegen het zuiden van Harad is; en zij gingen heen en woonden met het volk.

17 Juda dan toog met zijn broeder Simeon, en zij sloegen de Kanaanieten, wonende te Zefat, en zij verbanden hen; en men noemde den naam dezer stad Horma.

18 Daartoe nam Juda Gaza in, met haar landpale, en Askelon met haar landpale, en Ekron met haar landpale.

19 En de HEERE was met Juda, dat hij de inwoners van het gebergte verdreef; maar hij ging niet voort om de inwoners des dals te verdrijven, omdat zij ijzeren wagenen hadden.

20 En zij gaven Hebron aan Kaleb, gelijk als Mozes gesproken had; en hij verdreef van daar de drie zonen van Enak.

(1) Wat is het 'gebergte in het zuiden', en wat is het 'laagland'? Richteren 1:9.

(2) Wanneer werd Hebron genomen? Jozua 14:6,13. Zie ook Jozua 14:1.

(3) Wat is de 'stad van palmen'? Richteren 1:16. Zie ook Deuteronomium 34:3.

(4) Wat is Arad en Horma? Richteren 1:16-17. Zie ook Numeri 21:1-3.

III. DADEN EN MISLUKKINGEN VAN DE ANDERE STAMMEN.

Richteren 1:21-36.

21 Doch de kinderen van Benjamin hebben de Jebusieten, te Jeruzalem wonende, niet verdreven; maar de Jebusieten woonden met de kinderen van Benjamin te Jeruzalem, tot op dezen dag.

22 En het huis van Jozef toog ook op naar Beth-el. En de HEERE was met hen.

23 En het huis van Jozef bestelde verspieders bij Beth-el; de naam nu dezer stad was te voren Luz.

24 En de wachters zagen een man, uitgaande uit de stad; en zij zeiden tot hem: Wijs ons toch den ingang der stad, en wij zullen weldadigheid bij u doen.

25 En als hij hun den ingang der stad gewezen had, zo sloegen zij de stad met de scherpte des zwaards; maar dien man en zijn ganse huis lieten zij gaan.

26 Toen toog deze man in het land der Hethieten, en hij bouwde een stad, en noemde haar naam Luz; dit is haar naam tot op dezen dag.

27 En Manasse verdreef Beth-sean niet, noch haar onderhorige plaatsen, noch Thaanach met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Dor met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Jibleam met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Megiddo met haar onderhorige plaatsen; en de Kanaanieten wilden wonen in hetzelfde land.

28 En het geschiedde, als Israel sterk werd, dat hij de Kanaanieten op cijns stelde; maar hij verdreef hen niet ganselijk.

29 Ook verdreef Efraim de Kanaanieten niet, die te Gezer woonden; maar de Kanaanieten woonden in het midden van hem te Gezer.

30 Zebulon verdreef de inwoners van Kitron niet, noch de inwoners van Nahalol; maar de Kanaanieten woonden in het midden van hem, en waren cijnsbaar.

31 Aser verdreef de inwoners van Acco niet, noch de inwoners van Sidon, noch Achlab, noch Achsib, noch Chelba, noch Afik, noch Rechob;

32 Maar de Aserieten woonden in het midden der Kanaanieten, die in het land woonden; want zij verdreven hen niet.

33 Nafthali verdreef de inwoners van Beth-semes niet, noch de inwoners van Beth-anath, maar woonde in het midden der Kanaanieten, die in het land woonden; doch de inwoners van Beth-semes en Beth-anath werden hun cijnsbaar.

34 En de Amorieten drongen de kinderen van Dan in het gebergte; want zij lieten hun niet toe, af te komen in het dal.

35 Ook wilden de Amorieten wonen op het gebergte van Heres, te Ajalon, en te Saalbim; maar de hand van het huis van Jozef werd zwaar, zodat zij cijnsbaar werden.

36 En de landpale der Amorieten was van den opgang van Akrabbim, van den rotssteen, en opwaarts heen.

(1) Hoe ging het met Jeruzalem? Richteren 1:21. Zie ook Richteren 1:8, 2 Samuel 5:6-7.

(2) Wanneer werd Beth-El Luz genoemd? Richteren 1:23. Zie ook Genesis 28:19.

(3) Wat voor verlichtingen? Richteren 1:28-35.

IV. ISRAËL BERISPT DOOR EN ENGEL.

Richteren 2:1-5.

2

1 En een Engel des HEEREN kwam opwaarts van Gilgal tot Bochim, en Hij zeide: Ik heb ulieden uit Egypte opgevoerd, en u gebracht in het land, dat Ik uw vaders gezworen heb, en gezegd: Ik zal Mijn verbond met ulieden niet verbreken in eeuwigheid.

2 En ulieden aangaande, gij zult geen verbond maken met de inwoners dezes lands; hun altaren zult gij afbreken. Maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest; waarom hebt gij dit gedaan?

3 Daarom heb Ik ook gezegd: Ik zal hen voor uw aangezicht niet uitdrijven; maar zij zullen u aan de zijden zijn, en hun goden zullen u tot een strik zijn.

4 En het geschiedde, als de Engel des HEEREN deze woorden tot alle kinderen Israels gesproken had, zo hief het volk zijn stem op en weende.

5 Daarom noemden zij den naam dier plaats Bochim; en zij offerden aldaar den HEERE.

(1) Waar was Bochim? Richteren 2:1,5.

V. DE DOOD VAN JOZUA EN HET GEDRAG VAN ZIJN GENERATIE.

Richteren 2:6-10.

6 Als Jozua het volk had laten gaan, zo waren de kinderen Israels heengegaan, een ieder tot zijn erfdeel, om het land erfelijk te bezitten.

7 En het volk diende den HEERE, al de dagen van Jozua, en al de dagen der oudsten, die lang geleefd hadden na Jozua; die gezien hadden al dat grote werk des HEEREN, dat Hij aan Israel gedaan had.

8 Maar als Jozua, de zoon van Nun, de knecht des HEEREN, gestorven was, honderd en tien jaren oud zijnde;

9 En zij hem begraven hadden in de landpale zijns erfdeels, te Timnath-heres, op een berg van Efraim, tegen het noorden van den berg Gaas;

10 En al datzelve geslacht ook tot zijn vaderen vergaderd was; zo stond er een ander geslacht na hen op, dat den HEERE niet kende, noch ook het werk, dat Hij aan Israel gedaan had.

(1) In welke periode diende men God? Richteren 2:7.

(2) Wat is de plaats van het graf van Jozua? Richteren 2:9.

VI. HET GEDRAG VAN DE OPVOLGENDE GENERATIES.

Richteren 2:11-23.

11 Toen deden de kinderen Israels, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en zij dienden de Baals.

12 En zij verlieten den HEERE, hunner vaderen God, Die hen uit Egypteland had uitgevoerd, en volgden andere goden na, van de goden der volken, die rondom hen waren, en bogen zich voor die, en zij verwekten den HEERE tot toorn.

13 Want zij verlieten den HEERE, en dienden den Baal en Astharoth.

14 Zo ontstak des HEEREN toorn tegen Israel, en Hij gaf hen in de hand der rovers, die hen beroofden; en Hij verkocht hen in de hand hunner vijanden rondom; en zij konden niet meer bestaan voor het aangezicht hunner vijanden.

15 Overall, waarheen zij uittogen, was de hand des HEEREN tegen hen, ten kwade, gelijk als de HEERE gesproken, en gelijk als de HEERE gezworen had; en hun was zeer bang.

16 En de HEERE verwekte richteren, die hen verlostten uit de hand dergenen, die hen beroofden;

17 Doch zij hoorden ook niet naar hun richteren, maar hoereerden andere goden na, en bogen zich voor die; haast weken zij af van den weg, dien hun vaders gewandeld hadden, horende de geboden des HEEREN; also deden zij niet.

18 En wanneer de HEERE hun richteren verwekte, zo was de HEERE met den richter, en verlostte hen uit de hand hunner vijanden, al de dagen des richters; want het berouwde den HEERE, huns zuchtens halve vanwege degenen, die hen drongen en die hen drukten.

19 Maar het geschiedde met het versterven des richters, dat zij omkeerden, en verdierven het meer dan hun vaderen, navolgende andere goden, dezelve dienende, en zich voor die buigende; zij lieten niets vallen van hun werken, noch van dezen hun harden weg.

20 Daarom ontstak de toorn des HEEREN tegen Israel, dat Hij zeide: omdat dit volk Mijn verbond heeft overtreden, dat Ik hun vaders geboden heb, en zij naar Mijn stem niet gehoord hebben;

21 Zo zal Ik ook niet voortvaren voor hun aangezicht iemand uit de bezitting te verdrijven, van de heidenen, die Jozua heeft achtergelaten, als hij stierf;

22 Opdat Ik Israel door hen verzoeken, of zij den weg des HEEREN zullen houden, om daarin te wandelen, gelijk als hun vaders gehouden hebben, of niet.

23 Alzo liet de HEERE deze heidenen blijven, dat Hij hen niet haastelijk uit de bezitting verdreef; die Hij in de hand van Jozua niet had overgegeven.

(1) Wat was God's doel in het niet verdrijven van de Kanaänieten? Richteren 2:21-23.

VII. DE OVERGEBLEVEN NATIES.

Richteren 3:1-6.

3

1 Dit nu zijn de heidenen, die de HEERE liet blijven, om door hen Israel te verzoeken, allen, die niet wisten van al de krijgen van Kanaan;

2 Alleenlijk, opdat de geslachten der kinderen Israels die wisten, opdat Hij hun den krijg leerde, tenminste dengenen, die daar te voren niet van wisten.

3 Vijf vorsten der Filistijnen, en al de Kanaänieten, en de Sidoniers, en de Hevieten, wonende in het gebergte van den Libanon, van den berg Baal-hermon, tot daar men komt te Hamath.

4 Dezen dan waren, om Israel door hen te verzoeken, opdat men wiste, of zij de geboden des HEEREN zouden horen, die Hij hun vaders door de hand van Mozes geboden had.

5 Als nu de kinderen Israels woonden in het midden der Kanaänieten, der Hethieten, en der Amorieten, en der Ferezieten, en der Hevieten, en der Jebusieten;

6 Zo namen zij zich derzelve dochters tot vrouwen, en gaven hun dochters aan derzelve zonen; en zij dienden derzelve goden.

(1) In Richteren 3:2 lezen we: 'opdat zij zouden weten', wat wordt hiermee bedoeld? Zie ook Richteren 3:4.

(2) Wat is het verband tussen gemengde huwelijken en afgoderij? Richteren 3:6.

HISTORIE VAN DE RICHTEREN.

Richteren 3:7-16:31.

I. OTHNIEL.

Richteren 3:7-11.

7 En de kinderen Israels deden, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en vergaten den HEERE, hun God, en zij dienden de Baals en de bossen.

8 Toen ontstak de toorn des HEEREN tegen Israel; en Hij verkocht hen in de hand van Cuschan Rischataim, koning van Mesopotamie; en de kinderen Israels dienden Cuschan Rischataim acht jaren.

9 Zo riepen de kinderen Israels tot den HEERE; en de HEERE verwekte den kinderen Israels een verlosser, die hen verlostte, Othniel, zoon van Kenaz, broeder van Kaleb, die jonger was dan hij.

10 En de Geest des HEEREN was over hem, en hij richtte Israel, en toog uit ten strijde; en de HEERE gaf Cuschan Rischataim, den koning van Syrie, in zijn hand, dat zijn hand sterk werd over Cuschan Rischataim.

11 Toen was het land veertig jaren stil, en Othniel, de zoon van Kenaz, stierf.

(1) Wat waren de Baäliem? Richteren 3:7.

(2) In welke periode was dit? Richteren 3:9.

(3) Wat waren Ashtaroth (Asjera's)? Richteren 3:7.

II. EHUD.

Richteren 3:12-30.

12 Maar de kinderen Israels voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen des HEEREN; toen sterkte de HEERE Eglon, den koning der Moabieten, tegen Israel, omdat zij deden, wat kwaad was in de ogen des HEEREN.

13 En hij vergaderde tot zich de kinderen Ammons en de Amalekieten en hij toog heen, en sloeg Israel, en zij namen de Palmstad in bezit.

14 En de kinderen Israels dienden Eglon, koning der Moabieten, achttien jaren.

15 Toen riepen de kinderen Israels tot den HEERE, en de HEERE verwekte hun een verlosser, Ehud, den zoon van Gera, een zoon van Jemini, een man, die links was. En de kinderen Israels zonden door zijn hand een geschenk aan Eglon, den koning der Moabieten.

16 En Ehud maakte zich een zwaard, dat twee scherpten had, welks lengte een el was; en hij gordde dat onder zijn klederen, aan zijn rechterheup.

17 En hij bracht aan Eglon, den koning der Moabieten, dat geschenk; Eglon nu was een zeer vet man.

18 En het geschiedde, als hij geëindigd had het geschenk te leveren, zo geleidde hij het volk, die het geschenk gedragen hadden;

19 Maar hij zelf keerde wederom van de gesneden beelden, die bij Gilgal waren, en zeide: Ik heb een heimelijke zaak aan u, o koning! dewelke zeide: Zwijg! En allen, die om hem stonden, gingen van hem uit.

20 En Ehud kwam tot hem in, daar hij was zittende in een koele opperzaal, die hij voor zich alleen had; zo zeide Ehud: Ik heb een woord Gods aan u. Toen stond hij op van den stoel.

21 Ehud dan reikte zijn linkerhand uit, en nam het zwaard van zijn rechterheup, en stak het in zijn buik;

22 Dat ook het hecht achter het lemmer inging, en het vet om het lemmer toesloot (want hij trok het zwaard niet uit zijn buik), en de drek uitging.

23 Toen ging Ehud uit van de voorzaal, en sloot de deuren der opperzaal voor zich toe, en deed ze in het slot.

24 Als hij uitgegaan was, zo kwamen zijn knechten, en zagen toe, en ziet, de deuren der opperzaal waren in het slot gedaan; zo zeiden zij: Zeker, hij bedekt zijn voeten in de verkoelkamer.

25 Als zij nu tot schamens toe gebeid hadden, ziet, zo opende hij de deuren der opperzaal niet. Toen namen zij den sleutel en deden open; en ziet, hunlieder heer lag ter aarde dood.

26 En Ehud ontkwam, terwijl zij vertoefden; want hij ging voorbij de gesneden beelden, en ontkwam naar Sehirath.

27 En het geschiedde, als hij aankwam, zo blies hij met de bazuin op het gebergte van Efraim; en de kinderen Israels togen met hem af van het gebergte, en hij zelf voor hun aangezicht heen.

28 En hij zeide tot hen: Volgt mij na; want de HEERE heeft uw vijanden, de Moabieten, in ulieder hand gegeven. En zij togen af, hem na, en namen de veren van de Jordaan in naar Moab, en lieten niemand overgaan.

29 En zij sloegen de Moabieten te dier tijd, omtrent tien duizend man, allen vette en allen strijdbare mannen, dat er niet een man ontkwam.

30 Alzo werd Moab te dien dage onder Israels hand te ondergebracht; en het land was stil tachtig jaren.

(1) Wat hield de verdrukking in? Richteren 3:13.

(2) Wat was het voordeel van linkshandig te zijn? Richteren 3:15, 21.

(3) Welke stammen volgden Ehud? Richteren 3:15, 27.

III. SAMGAR.

Richteren 3:11.

11 Toen was het land veertig jaren stil, en Othniel, de zoon van Kenaz, stierf.

(1) In welke tijd vond deze slachting plaats?

(2) In welk deel van het land?

IV. DEBORA EN BARAK.

Richteren 4:1-5:31.

1. DE ZONDE EN DE VERDRUKKING.

Richteren 4:1-3.

4

1 Maar de kinderen Israels voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, als Ehud gestorven was.

2 Zo verkocht hen de HEERE in de hand van Jabin, koning der Kanaanieten, die te Hazor regeerde; en zijn krijgsoverste was Sisera; dezelve nu woonde in Haroseth der heidenen.

3 Toen riepen de kinderen Israels tot den HEERE; want hij had negenhonderd ijzeren wagenen, en hij had de kinderen Israels met geweld onderdrukt, twintig jaren.

(1) Wat betreft Jabin en Hazor? Richteren 4:2-3. Zie ook Jozua 11:1-4.

(2) Wat betekent 'verkocht'?

2. DEBORA ROEPT EEN LEGER OP.

Richteren 4:4-11.

4 Debora nu, een vrouw, die een profetesse was, de huisvrouw van Lappidoth, deze richtte te dier tijd Israel.

5 En zij woonde onder den palmboom van Debora, tussen Rama en tussen Beth-el, op het gebergte van Efraim; en de kinderen Israels gingen op tot haar ten gerichte.

6 En zij zond heen en riep Barak, den zoon van Abinoam, van Kedes-nafthali; en zij zeide tot hem: Heeft de HEERE, de God Israels, niet geboden: Ga heen en trek op den berg Thabor, en neem met u tien duizend man, van de kinderen van Nafthali, en van de kinderen van Zebulon?

7 En Ik zal aan de beek Kison tot u trekken Sisera, den krijgsoverste van Jabin, met zijn wagenen en zijn menigte; en Ik zal hem in uw hand geven?

8 Toen zeide Barak tot haar: Indien gij met mij trekken zult, zo zal ik heen trekken; maar indien gij niet met mij zult trekken, zo zal ik niet trekken.

9 En zij zeide: Ik zal zekerlijk met u trekken, behalve dat de eer de uwe niet zal zijn op dezen weg, dien gij wandelt; want de HEERE zal Sisera verkopen in de hand ener vrouw. Alzo maakte Debora zich op, en toog met Barak naar Kedes.

10 Toen riep Barak Zebulon en Nafthali bijeen te Kedes, en hij toog op, op zijn voeten, met tien duizend man; ook toog Debora met hem op.

11 Heber nu, de Keniet, had zich afgezonderd van Kain, uit de kinderen van Hobab, Mozes' schoonvader; en hij had zijn tenten opgeslagen tot aan den eik in Zaanaim, die bij Kedes is.

(1) Waarom had en vrouw het gezag? Richteren 4:4.

(2) Wat richtte zij n waar? Richteren 4:5.

(3) Waarom van Nafthali en Zebulon? Richteren 4:6.

(4) Waar was Kishon en de Thabor? Richteren 4:7, 12.

(5) Waar kwam Heber vandaan? Richteren 4:1, 11, 16.

3. BARAK'S OVERWINNING EN DE DOOD VAN SISERA.

Richteren 4:12-24.

12 Toen boodschapten zij Sisera, dat Barak, de zoon van Abinoam, op den berg Thabor getogen was.

13 Zo riep Sisera al zijn wagenen bijeen, negenhonderd ijzeren wagenen, en al het volk, dat met hem was, van Haroseth der heidenen tot de beek Kison.

14 Debora dan zeide tot Barak: Maak u op; want dit is de dag, in welchen de HEERE Sisera in uw hand gegeven heeft; is de HEERE niet voor uw aangezicht henen uitgetogen? Zo trok Barak van den berg Thabor af, en tien duizend man achter hem.

15 En de HEERE versloeg Sisera, met al zijn wagenen, en het ganse heirleger, door de scherpte des zwaards, voor het aangezicht van Barak; dat Sisera van den wagen afklom, en vluchtte op zijn voeten.

16 En Barak jaagde ze na, achter de wagenen en achter het heirleger, tot aan Haroseth der heidenen. En het ganse heirleger van Sisera viel door de scherpte des zwaards, dat er niet overbleef tot een toe.

17 Maar Sisera vluchtte op zijn voeten naar de tent van Jael, de huisvrouw van Heber, den Keniet; want er was vrede tussen Jabin, den koning van Hazor, en tussen het huis van Heber, den Keniet.

18 Jael nu ging uit, Sisera tegemoet, en zeide tot hem: Wijk in, mijn heer, wijk in tot mij, vrees niet! En hij week tot haar in de tent, en zij bedekte hem met een deken.

19 Daarna zeide hij tot haar: Geef mij toch een weinig waters te drinken, want mij dorst. Toen opende zij een melkfles, en gaf hem te drinken, en dekte hem toe.

20 Ook zeide hij tot haar: Sta in de deur der tent; en het zij, zo iemand zal komen, en u vragen, en zeggen: Is hier iemand? dat gij zegt: Niemand.

21 Daarna nam Jael, de huisvrouw van Heber, een nagel der tent, en greep een hamer in haar hand, en ging stilletjes tot hem in, en dreef den nagel in den slaap zijns hoofds, dat hij in de aarde vast werd; hij nu was met een diepen slaap bevangen en vermoeid, en stierf.

22 En ziet, Barak vervolgde Sisera; en Jael ging uit hem tegemoet, en zeide tot hem: Kom, en ik zal u den man wijzen, dien gij zoekt. Zo kwam hij tot haar in, en ziet, Sisera lag dood, en de nagel was in den slaap zijns hoofds.

23 Alzo heeft God te dien dage Jabin, den koning van Kanaan, te ondergebracht, voor het aangezicht der kinderen Israels.

24 En de hand der kinderen Israels ging steeds voort, en werd hard over Jabin, den koning van Kanaan, totdat zij Jabin, den koning van Kanaan, hadden uitgeroeid.

(1) Waarom te voet vluchten? Richteren 4:15.

(2) Wat waren de motieven van Jael? Richteren 4:17,11.

4. HET LIED VAN DEBORA.

Richteren 5:1-31.

5

1 Voorts zong Debora, en Barak, de zoon van Abinoam, ten zelven dage, zeggende:

2 Looft den HEERE, van het wreken der wraken in Israel, van dat het volk zich gewillig heeft aangeboden.

3 Hoort, gij koningen, neemt ter oren, gij vorsten! Ik, den HEERE zal ik zingen, ik zal den HEERE, den God Israels, psalmzingen.

4 HEERE! toen Gij voorttoogt van Seir, toen Gij daarheen traadt van het veld van Edom, beefde de aarde, ook droop de hemel, ook dropen de wolken van water.

5 De bergen vervloten van het aangezicht des HEEREN; zelfs Sinai van het aangezicht des HEEREN, des Gods van Israel.

6 In de dagen van Samgar, den zoon van Anath, in de dagen van Jael, hielden de wegen op, en die op paden wandelden, gingen kromme wegen.

7 De dorpen hielden op in Israel, zij hielden op; totdat ik, Debora, opstond, dat ik opstond, een moeder in Israel.

8 Verkoos hij nieuwe goden, dan was er krijg in de poorten; werd er ook een schild gezien, of een spies, onder veertig duizend in Israel?

9 Mijn hart is tot wetgevers van Israel, die zich gewillig aangeboden hebben onder het volk; looft den HEERE!

10 Gij, die op witte ezinnen rijdt, gij, die aan het gerichte zit, en gij, die over weg wandelt, spreekt er van!

11 Van het gedruis der schutters, tussen de plaatsen, waar men water schept, spreekt aldaar te zamen van de gerechtigheid des HEEREN, van de gerechtigheden, bewezen aan zijn dorpen in Israel; toen ging des HEEREN volk af tot de poorten.

12 Waak op, waak op, Debora, waak op, waak op, spreek een lied! maak u op, Barak! en leid uw gevangenen gevangen, gij zoon van Abinoam.

13 Toen deed Hij de overgeblevenen heersen over de heerlijken onder het volk; de HEERE doet mij heersen over de geweldigen.

14 Uit Efraim was hun wortel tegen Amalek. Achter u was Benjamin onder uw volken. Uit Machir zijn de wetgevers afgetogen, en uit Zebulon, trekkende door den staf des schrijvers.

15 Ook waren de vorsten in Issaschar met Debora; en gelijk Issaschar, alzo was Barak; op zijn voeten werd hij gezonden in het dal. In Rubens gedeelten waren de inbeeldingen des harten groot.

16 Waarom bleeft gij zitten tussen de stallingen, om te horen het geblaat der kudden? De gedeelten van Ruben hadden grote onderzoekingen des harten.

17 Gilead bleef aan gene zijde van de Jordaan; en Dan, waarom onthield hij zich in schepen! Aser zat aan de zeehaven, en bleef in zijn gescheurde plaatsen.

18 Zebulon, het is een volk, dat zijn ziel versmaad heeft ter dood, insgelijks Nafthali, op de hoogten des velds.

19 De koningen kwamen, zij streden; toen streden de koningen van Kanaan, te Thaanach aan de wateren van Megiddo; zij brachten geen gewin des zilvers daarvan.

20 Van den hemel streden zij, de sterren uit haar loopplaatsen streden tegen Sisera.

21 De beek Kison wentelde hen weg, de beek Kedumin, de beek Kison; vertreed, o mijn ziel! de sterken.

22 Toen werden de paardenhoeven verpletterd, van het rennen, het rennen zijner machtigen.

23 Vloekt Meroz, zegt de Engel des HEEREN, vloekt haar inwoners geduriglijk; omdat zij niet gekomen zijn tot de hulp des HEEREN, tot de hulp des HEEREN, met de helden.

24 Gezegend zij boven de vrouwen Jael, de huisvrouw van Heber, den Keniet; gezegend zij ze boven de vrouwen in de tent!

25 Water eiste hij, melk gaf zij; in een herenschaal bracht zij boter.

26 Haar hand sloeg zij aan den nagel, en haar rechterhand aan den hamer der arbeidslieden; en zij klopte Sisera; zij streek zijn hoofd af, als zij zijn slaap had doorgenageld en doorgedrongen.

27 Tussen haar voeten kromde hij zich, viel henen, lag daar neder; tussen haar voeten kromde hij zich; hij viel; alwaar hij zich kromde, daar lag hij geheel geschonden!

28 De moeder van Sisera keek uit door het venster, en schreeuwde door de tralien: Waarom vertoeft zijn wagen te komen! Waarom blijven de gangen zijner wagenen achter?

29 De wijsten harer staatsvrouwen antwoordden; ook beantwoordde zij haar redenen aan zichzelf:

30 Zouden zij dan den buit niet vinden en delen? een liefje, of twee liefjes, voor iegelijken man? Voor Sisera een buit van verscheidene verven, een buit van verscheidene verven, gestikt; van verscheiden verf aan beide zijden gestikt, voor de buithalzen?

31 Alzo moeten omkomen al Uw vijanden, o HEERE! die Hem daarentegen liefhebben, moeten zijn, als wanneer de zon opgaat in haar kracht. En het land was stil, veertig jaren.

(1) Wat waren de omstandigheden in de dagen van Samgar? Richteren 5:6,11.

(2) Wat is de vloek van Meroz? Richteren 5:23.

(3) Geef een beeld van de moeder van Sisera. Richteren 5:28-30.

V. GIDEON.

Richteren 6:1-8:32.

1. DE VERDRUKKING DOOR DE MIDIANIETEN.

Richteren 6:1-6.

6

1 Maar de kinderen Israels deden, dat kwaad was in de ogen des HEEREN; zo gaf hen de HEERE in de hand der Midianieten, zeven jaren.

2 Als nu de hand der Midianieten sterk werd over Israel, maakten zich de kinderen Israels, vanwege de Midianieten, de holen, die in de bergen zijn, en de spelonken, en de vestingen.

3 want het geschiedde, als Israel gezaaid had, zo kwamen de Midianieten op, en de Amalekieten, en die van het oosten kwamen ook op tegen hen.

4 En zij legerden zich tegen hen, en verdierven de opkomst des lands, tot daar gij komt te Gaza; en zij lieten geen leeftocht overig in Israel, noch klein vee, noch os, noch ezel.

5 want zij kwamen op met hun vee en hun tenten; zij kwamen gelijk de sprinkhanen in menigte, dat men hen en hun kemelen niet tellen kon; en zij kwamen in het land, om dat te verderven.

6 Alzo werd Israel zeer verarmd, vanwege de Midianieten. Toen riepen de kinderen Israels tot den HEERE.

(1) Wie waren de Midianieten? Richteren 6:3.

2. HET VOLK BERISPT DOOR EEN PROFEET.

Richteren 6:7-10.

7 En het geschiedde, als de kinderen Israels tot den HEERE riepen, ter oorzaak van de Midianieten;

8 Zo zond de HEERE een man, die een profeet was, tot de kinderen Israels; die zeide tot hen: Alzo zegt de HEERE, de God Israels: Ik heb u uit Egypte doen opkomen, en u uit het diensthuis uitgevoerd;

9 En Ik heb u verlost van de hand der Egyptenaren, en van de hand van allen, die u drukten; en Ik heb hen voor uw aangezicht uitgedreven, en u hun land gegeven;

10 En Ik zeide tot ulieden: Ik ben de HEERE, uw God; vreest de goden der Amorieten niet, in welker land gij woont; maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest.

(1) In welke vorm?

LES 11.

3. GIDEON GEKOZEN.

Richteren 6:11-24.

6 Alzo werd Israel zeer verarmd, vanwege de Midianieten. Toen riepen de kinderen Israels tot den HEERE.

7 En het geschiedde, als de kinderen Israels tot den HEERE riepen, ter oorzaak van de Midianieten;

8 Zo zond de HEERE een man, die een profeet was, tot de kinderen Israels; die zeide tot hen: Alzo zegt de HEERE, de God Israels: Ik heb u uit Egypte doen opkomen, en u uit het diensthuis uitgevoerd;

9 En Ik heb u verlost van de hand der Egyptenaren, en van de hand van allen, die u drukten; en Ik heb hen voor uw aangezicht uitgedreven, en u hun land gegeven;

10 En Ik zeide tot ulieden: Ik ben de HEERE, uw God; vreest de goden der Amorieten niet, in welker land gij woont; maar gij zijt Mijner stem niet gehoorzaam geweest.

11 Toen kwam een Engel des HEEREN, en zette Zich onder den eik, die te Ofra is, welke aan Joas, den Abi-ezriet, toekwam; en zijn zoon Gideon dorste tarwe bij de pers, om die te vluchten voor het aangezicht der Midianieten.

12 Toen verscheen hem de Engel des HEEREN, en zeide tot hem: De HEERE is met u, gij, strijdbare held!

13 Maar Gideon zeide tot Hem: Och, mijn Heer! zo de HEERE met ons is, waarom is ons dan dit alles wedervaren? en waar zijn al Zijn wonderen, die onze vaders ons verteld hebben, zeggende: Heeft ons de HEERE niet uit Egypte opgevoerd? Doch nu heeft ons de HEERE verlaten, en heeft ons in der Midianieten hand gegeven.

14 Toen keerde zich de HEERE tot hem, en zeide: Ga heen in deze uw kracht, en gij zult Israel uit der Midianieten hand verlossen; heb Ik u niet gezonden?

15 En hij zeide tot Hem: Och, mijn Heer! waarmede zal ik Israel verlossen? Zie, mijn duizend is het armste in Manasse, en ik ben de kleinste in mijns vaders huis.

16 En de HEERE zeide tot hem: omdat Ik met u zal zijn, zo zult gij de Midianieten slaan, als een enigen man.

17 En hij zeide tot Hem: Indien ik nu genade gevonden heb in Uw ogen, zo doe mij een teken, dat Gij het zijt, Die met mij spreekt.

18 Wijk toch niet van hier, totdat ik tot U kome, en mijn geschenk uitbreng, en U voorzette. En Hij zeide: Ik zal blijven, totdat gij wederkomt.

19 En Gideon ging in, en bereidde een geitenbokje, en ongezuurde koeken van een efa meels; het vlees leide hij in een korf, en het sop deed hij in een pot; en hij bracht het tot Hem uit, tot onder den eik, en zette het neder.

20 Doch de Engel Gods zeide tot hem: Neem het vlees en de ongezuurde koeken, en leg ze op dien rotssteen, en giet het sop uit; en hij deed alzo.

21 En de Engel des HEEREN stak het uiterste van den staf uit, die in Zijn hand was, en roerde het vlees en de ongezuurde koeken aan; toen ging er vuur op uit de rots, en verteerde het vlees en de ongezuurde koeken. En de Engel des HEEREN bekwam uit zijn ogen.

22 Toen zag Gideon, dat het een Engel des HEEREN was; en Gideon zeide: Ach, Heere, HEERE! daarom, omdat ik een Engel des HEEREN gezien heb van aangezicht tot aangezicht.

23 Doch de HEERE zeide tot hem: Vrede zij u, vrees niet, gij zult niet sterven.

24 Toen bouwde Gideon aldaar den HEERE een altaar, en noemde het: De HEERE is vrede! het is nog tot op dezen dag in Ofra der Abi-ezrieten.

- (1) Waar is Ofra? Richteren 6:11,15.
- (2) Waarom bij de wijnpers? Richteren 6:11.
- (3) Wat was het doel van een teken vragen? Richteren 6:17.
- (4) Welk doel had het altaar? Richteren 6:24.

4. HET ALTAAR EN DE HOUTEN AFGOD VERNIETIGD.

Richteren 6:25-32.

25 En het geschiedde in dienzelven nacht, dat de HEERE tot hem zeide: Neem een var van de ossen, die van uw vader zijn, te weten, den tweeden var, van zeven jaren; en breek af het altaar van Baal, dat van uw vader is, en houw af het bos, dat daarbij is.

26 En bouw den HEERE, uw God, een altaar, op de hoogte dezer sterkte, in een bekwame plaats; en neem den tweeden var, en offer een brandoffer met het hout der hage, die gij zult hebben afgehouden.

27 Toen nam Gideon tien mannen uit zijn knechten, en deed, gelijk als de HEERE tot hem gesproken had. Doch het geschiedde, dewijl hij zijns vaders huis en de mannen van die stad vreesde, van het te doen bij dag, dat hij het deed bij nacht.

28 Als nu de mannen van die stad des morgens vroeg opstonden, ziet, zo was het altaar van Baal omgeworpen, en de haag, die daarbij was, afgehouden, en die tweede var was op het gebouwde altaar geofferd.

29 Zo zeiden zij, de een tot den ander: Wie heeft dit stuk gedaan? En als zij onderzochten en navraagden, zo zeide men: Gideon, de zoon van Joas, heeft dit stuk gedaan.

30 Toen zeiden de mannen van die stad tot Joas: Breng uw zoon uit, dat hij sterve, omdat hij het altaar van Baal heeft omgeworpen, en omdat hij de haag, die daarbij was, afgehouden heeft.

31 Joas daarentegen zeide tot allen, die bij hem stonden: Zult gij voor den Baal twisten; zult gij hem verlossen? Die voor hem zal twisten, zal nog dezen morgen gedood worden! Indien hij een god is, hij twistte voor zichzelf, omdat men zijn altaar heeft omgeworpen.

32 Daarom noemde hij hem te dien dage Jerubbaal, zeggende: Baal twistte tegen hem, omdat hij zijn altaar heeft omgeworpen.

- (1) Hoe werd het altaar onderscheiden? Richteren 6:25-26.
- (2) Waarom werd Gideon verdacht? Richteren 6:29.
- (3) Wat opende de ogen van Joas? Richteren 6:31.
- (4) Wat betekent Jerubbaäl? Richteren 6:32.

5. EEN NIEUWE INVASIE EN VIER STAMMEN EN VIER STAMMEN OPGEROEPEN.

Richteren 6:33-35.

33 Alle Midianieten nu, en Amalekieten, en de kinderen van het oosten, waren samenvergaderd, en zij trokken over, en legerden zich in het dal van Jizreel.

34 Toen toog de Geest des HEEREN Gideon aan, en hij blies met de bazuin, en de Abi-ezrieten werden achter hem bijeengeroepen.

35 Ook zond hij boden in gans Manasse, en die werden ook achter hem bijeengeroepen; desgelijks zond hij boden in Aser, en in Zebulon, en in Nafthali; en zij kwamen op, hun tegemoet.

- (1) Waar is de vallei van Jizreel? Richteren 6:33.
- (2) Wie was Abiëzer? Richteren 6:34.
- (3) Waarom niet Issaschar? Richteren 6:35.

6. GIDEON VRAAGT NOG EEN TEKEN.

Richteren 6:36-40.

36 En Gideon zeide tot God: Indien Gij Israel door mijn hand zult verlossen, gelijk als Gij gesproken hebt;

37 Zie, ik zal een wollen vlies op den vloer leggen; indien er dauw op het vlies alleen zal zijn, en droogte op de ganse aarde, zo zal ik weten, dat Gij Israel door mijn hand zult verlossen, gelijk als Gij gesproken hebt.

38 En het geschiedde alzo; want hij stond des anderen daags vroeg op, en drukte het vlies uit, en hij wrong den dauw uit het vlies, een schaal vol waters.

39 En Gideon zeide tot God: Uw toorn ontsteke niet tegen mij, dat ik alleenlijk ditmaal spreke; laat mij toch alleenlijk ditmaal met het vlies verzoeken; er zij toch droogte op het vlies alleen, en op de ganse aarde zij dauw.

40 En God deed alzo in denzelfen nacht; want de droogte was op het vlies alleen, en op de ganse aarde was dauw.

(1) Waarom vroeg hij om zoveel tekenen? Richteren 6:15.

7. HET LEGER VERKLEIND.

Richteren 7:1-8.

7

1 Toen stond Jerubbaal (dewelke is Gideon) vroeg op, en al het volk, dat met hem was; en zij legerden zich aan de fontein van Harod; dat hij het heirleger der Midianieten had tegen het noorden, achter den heuvel More, in het dal.

2 En de HEERE zeide tot Gideon: Des volks is te veel, dat met u is, dan dat Ik de Midianieten in hun hand zou geven; opdat zich Israel niet tegen Mij beroeme, zeggende: Mijn hand heeft mij verlost.

3 Nu dan, roep nu uit voor de oren des volks, zeggende: Wie blode en versaagd is, die kere weder, en spoede zich naar het gebergte van Gilead! Toen keerden uit het volk weder twee en twintig duizend, dat er tien duizend overbleven.

4 En de HEERE zeide tot Gideon: Nog is des volks te veel; doe hen afgaan naar het water, en Ik zal ze u aldaar beproeven; en het zal geschieden, van welken Ik tot u zeggen zal: Deze zal met u trekken, die zal met u trekken; maar al degene, van welken Ik tot u zeggen zal: Deze zal niet met u trekken, die zal niet trekken.

5 En hij deed het volk afgaan naar het water. Toen zeide de HEERE tot Gideon: Al wie met zijn tong uit het water zal lekken, gelijk als een hond zou lekken, dien zult gij alleen stellen; desgelijks al wie op zijn knieen zal bukken om te drinken.

6 Toen was het getal dergenen, die met hun hand tot hun mond gelekt hadden, driehonderd man; maar alle overigen des volks hadden op hun knieen gebukt, om water te drinken.

7 En de HEERE zeide tot Gideon: Door deze driehonderd mannen, die gelekt hebben, zal Ik ulieden verlossen, en de Midianieten in uw hand geven; daarom laat al dat volk weggaan, een ieder naar zijn plaats.

8 En het volk nam den teerkost in hun hand, en hun bazuinen; en hij liet al die mannen van Israel gaan, een iegelijk naar zijn tent; maar die driehonderd man behield hij. En hij had het heirleger der Midianieten beneden in het dal.

(1) Waar zijn de bronnen van Harod en de heuvel van Moré? Richteren 7:1.

(2) Hoe werd de wet toegepast?. Richteren 7:3 Deuteronomium 20:8.

(3) Naar welk water? Richteren 7:4.

(4) Waarom de 'slurpers' gekozen? Richteren 7:7.

8. GIDEON BEMOEDIGD DOOR DE DROOM VAN DE SOLDAAT.

Richteren 7:9-15.

9 En het geschiedde in denzelven nacht, dat de HEERE tot hem zeide: Sta op, ga henen af in het leger, want Ik heb het in uw hand gegeven.

10 Vreest gij dan nog af te gaan, zo ga af, gij, en Pura, uw jongen, naar het leger.

11 En gij zult horen, wat zij zullen spreken, en daarna zullen uw handen gesterkt worden, dat gij aftrekken zult in het leger. Toen ging hij af, met Pura, zijn jongen, tot het uiterste der schildwachten, die in het leger waren.

12 En de Midianieten, en Amalekieten, en al de kinderen van het oosten, lagen in het dal, gelijk sprinkhanen in menigte, en hun kemelen waren ontelbaar, gelijk het zand, dat aan den oever der zee is, in menigte.

13 Toen nu Gideon aankwam, ziet, zo was er een man, die zijn metgezel een droom vertelde, en zeide: Zie, ik heb een droom gedroomd, en zie, een geroost gerstebrood wentelde zich in het leger der Midianieten, en het kwam tot aan de tent, en sloeg haar, dat zij viel, en keerde haar om, het onderste boven, dat de tent er lag.

14 En zijn metgezel antwoordde, en zeide: Dit is niet anders, dan het zwaard van Gideon, den zoon van Joas, den Israëlitischen man; God heeft de Midianieten en dit ganse leger in zijn hand gegeven.

15 En het geschiedde, als Gideon de vertelling dezes drooms, en zijn uitlegging hoorde, zo aanbad hij; en hij keerde weder tot het leger van Israel, en zeide: Maakt u op, want de HEERE heeft het leger der Midianieten in ulieder hand gegeven.

(1) Waarom deze interpretatie? Richteren 7:13-14.

9. DE VIJAND VERSLAGEN.

Richteren 7:16-25.

16 En hij deelde de driehonderd man in drie hopen; en hij gaf een iegelijk een bazuin in zijn hand, en ledige kruiken, en fakkelen in het midden der kruiken.

17 En hij zeide tot hen: Ziet naar mij en doet also; en ziet, als ik zal komen aan het uiterste des legers, zo zal het geschieden, gelijk als ik zal doen, also zult gij doen.

18 Als ik met de bazuin zal blazen, ik en allen, die met mij zijn, dan zult gijlieden ook met de bazuin blazen, rondom het ganse leger, en gij zult zeggen: Voor den HEERE en voor Gideon!

19 Alzo kwam Gideon, en honderd mannen, die met hem waren, in het uiterste des legers, in het begin van de middelste nachtwoak, als zij maar even de wachters gesteld hadden; en zij bliezen met de bazuinen, ook sloegen zij de kruiken, die in hun hand waren, in stukken.

20 Alzo bliezen de drie hopen met de bazuinen, en braken de kruiken; en zij hielden met de linkerhand de fakkelen, en met hun rechterhand de bazuinen om te blazen; en zij riepen: Het zwaard van den HEERE, en van Gideon!

21 En zij stonden, een iegelijk in zijn plaats, rondom het leger. Toen verliep het ganse leger, en zij schreeuwden en vloden.

22 Als de driehonderd met de bazuinen bliezen, zo zette de HEERE het zwaard des een tegen den anderen, en dat in het ganse leger; en het leger vluchtte tot Beth-sitta toe naar Tseredath, tot aan de grens van Abel-mehola, boven Tabbath.

23 Toen werden de mannen van Israel bijeengeroepen, uit Nafthali, en uit Aser, en uit gans Manasse; en zij jaagden de Midianieten achterna.

24 Ook zond Gideon boden in het ganse gebergte van Efraim, zeggende: Komt af den Midianieten tegemoet, en beneemt hunlieden de wateren, tot aan Beth-bara, te weten de Jordaan; also werd alle man van Efraim bijeengeroepen, en zij benamen hun de wateren tot aan Beth-bara, en de Jordaan.

25 En zij vingden twee vorsten der Midianieten, Oreb en Zeeb, en doodden Oreb op den rotssteen Oreb, en Zeeb doodden zij in de perskuip van Zeeb, en vervolgden de Midianieten; en zij brachten de hoofden van Oreb en Zeeb tot Gideon, over de Jordaan.

(1) Waarom verdeelde hij zijn leger? Richteren 7:16.

(2) Waarom hoornen en lege kruiken? Richteren 7:8, 16.

(3) Hoe werden deze voorwerpen gebruikt? Richteren 7:20.

(4) Wat is de rots van Oreb en de wijnpers van Zeëb? Richteren 7:25.

10. EEN KLACHT VAN EFRAIM.

Richteren 8:1-3.

8

1 Toen zeiden de mannen van Efraim tot hem: Wat stuk is dit, dat gij ons gedaan hebt, dat gij ons niet riept, toen gij heentooft om te strijden tegen de Midianieten? En zij twistten sterk met hem.

2 Hij daarentegen zeide tot hen: Wat heb ik nu gedaan, gelijk gijlieden; zijn niet de nalezingen van Efraim beter dan de wijnoogst van Abi-ezer?

3 God heeft de vorsten der Midianieten, Oreb en Zeeb, in uw hand gegeven; wat heb ik dan kunnen doen, gelijk gijlieden? Toen liet hun toorn van hem af, als hij dit woord sprak.

(1) Wat is de betekenis van Gideon's antwoord?

11. DE KONINGEN ACHTERVOLGD EN GEVANGEN GENOMEN.

Richteren 8:4-12.

4 Als nu Gideon gekomen was aan de Jordaan, ging hij over, met de driehonderd mannen, die bij hem waren, zijnde moede, nochtans vervolgende.

5 En hij zeide tot de lieden van Sukkoth: Geeft toch enige bollen broods aan het volk, dat mijn voetstappen volgt, want zij zijn moede; en ik jaag Zebah en Tsalmuna, de koningen der Midianieten, achterna.

6 Maar de oversten van Sukkoth zeiden: Is dan de handpalm van Zebah en Tsalmuna alrede in uw hand, dat wij aan uw heir brood zouden geven?

7 Toen zeide Gideon: Daarom, als de HEERE Zebah en Tsalmuna in mijn hand geeft, zo zal ik uw vlees dorsen met doornen der woestijn, en met distelen.

8 En hij toog van daar op naar Pnuel, en sprak tot hen desgelijks. En de lieden van Pnuel antwoordden hem, gelijk als de lieden van Sukkoth geantwoord hadden.

9 Daarom sprak hij ook tot de lieden van Pnuel, zeggende: Als ik met vrede wederkome, zal ik deze toren afwerpen.

10 Zebah nu en Tsalmuna waren te Karkor, en hun legers met hen, omtrent vijftien duizend, al de overgeblevenen van het ganse leger der kinderen van het oosten; en de gevallen waren honderd en twintig duizend mannen, die het zwaard uittrokken.

11 En Gideon toog opwaarts, den weg dergenen, die in tenten wonen, tegen het oosten van Nobah en Jogbeha; en hij sloeg dat leger, want het leger was zorgeloos.

12 En Zebah en Tsalmuna vloden; doch hij jaagde hen na; en hij ving de beide koningen der Midianieten, Zebah en Tsalmuna, en verschrikte het ganse leger.

12. SUKKOTH EN PNUËL GESTRAFT, DE KONINGEN GEDOOD.

Richteren 8:13-21.

13 Toen nu Gideon, de zoon van Joas, van den strijd wederkwam, voor den opgang der zon,

14 Zo ving hij een jongen van de lieden te Sukkoth, en ondervraagde hem; die schreef hem op de oversten van Sukkoth, en hun oudsten, zeven en zeventig mannen.

15 Toen kwam hij tot de lieden van Sukkoth, en zeide: Ziet daar Zebah en Tsalmuna, van dewelke gij mij smadelijk verweten hebt, zeggende: Is de handpalm van Zebah en Tsalmuna alrede in uw hand, dat wij aan uw mannen, die moede zijn, brood zouden geven?

16 En hij nam de oudsten dier stad, en doornen der woestijn, en distelen, en deed het den lieden van Sukkoth door dezelve verstaan.

17 En den toren van Pnuel wierp hij af, en doodde de lieden der stad.

18 Daarna zeide hij tot Zebah en Tsalmuna: Wat waren het voor mannen, die gij te Thabor doodt? En zij zeiden: Gelijk gij, also waren zij, enerlei, van gedaante als koningszonen.

19 Toen zeide hij: Het waren mijn broeders, zonen mijner moeder; zo waarlijk als de HEERE leeft, zo gij hen hadt laten leven, ik zou ulieden niet doden!

20 En hij zeide tot Jether, zijn eerstgeborene: Sta op, dood hen; maar de jongeling trok zijn zwaard niet uit, want hij vreesde, dewijl hij nog een jongeling was.

21 Toen zeiden Zebah en Tsalmuna: Sta gij op, en val op ons aan, want naar dat de man is, zo is zijn macht. Zo stond Gideon op, en doodde Zebah en Tsalmuna, en nam de maantjes, die aan de halzen hunner kemelen waren.

(1) Welke les? Richteren 8:7, 16.

(2) Wanneer werden de broers van Gideon gedood? Richteren 8:18-19.

13. DE REST VAN DE GESCHIEDENIS VAN GIDEON.

Richteren 8:22-32.

22 Toen zeiden de mannen van Israel tot Gideon: Heers over ons, zo gij als uw zoon en uws zoons zoon, dewijl gij ons van der Midianieten hand verlost hebt.

23 Maar Gideon zeide tot hen: Ik zal over u niet heersen; ook zal mijn zoon over u niet heersen; de HEERE zal over u heersen.

24 Voorts zeide Gideon tot hen: Een begeerte zal ik van u begeren: geeft mij maar een iegelijk een voorhoofdsiersel van zijn roof; want zij hadden gouden voorhoofdsierselen gehad, dewijl zij Ismaelieten waren.

25 En zij zeiden: Wij zullen ze gaarne geven; en zij spreidden een kleed uit, en wierpen daarop een iegelijk een voorhoofdsiersel van zijn roof.

26 En het gewicht der gouden voorhoofdsierselen, die hij begeerd had, was duizend en zeventienhonderd sikkelen gouds, zonder de maantjes, en ketenen, en purperen klederen, die de koningen der Midianieten aangehad hadden, en zonder de halsbanden, die aan de halzen hunner kemelen geweest waren.

27 En Gideon maakte daarvan een efod, en stelde die in zijn stad, te Ofra; en gans Israel hoereerde aldaar denzelfden na; en het werd Gideon en zijn huis tot een valstrik.

28 Alzo werden de Midianieten te ondergebracht voor het aangezicht der kinderen Israels, en hieven hun hoofd niet meer op. En het land was stil veertig jaren, in de dagen van Gideon.

29 En Jerubbaal, de zoon van Joas, ging henen en woonde in zijn huis.

30 Gideon nu had zeventig zonen, die uit zijn heupe voortgekomen waren; want hij had vele vrouwen.

31 En zijn bijwif, hetwelk te Sichem was, baarde hem ook een zoon; en hij noemde zijn naam Abimelech.

32 En Gideon, de zoon van Joas, stierf in goeden ouderdom; en hij werd begraven in het graf van zijn vader Joas, te Ofra, des Abi-ezriets.

- (1) Hoe werd een efod gemaakt en waarom? Richteren 8:27.
- (2) Wat is het karakter van Gideon?

VI. ABIMELECH. Richteren 8:33-9:57.

1. ZIJN MACHTSOVERNAME.

Richteren 8:33-9:6.

33 En het geschiedde, als Gideon gestorven was, dat de kinderen Israels zich omkeerden, en de Baals nahoereerden; en zij stelden zich Baal-berith tot een God.

34 En de kinderen Israels dachten niet aan den HEERE, hun God, Die hen gered had van de hand van al hun vijanden van rondom.

35 En zij deden geen weldadigheid bij het huis van Jerubbaal, dat is Gideon, naar al het goede, dat hij bij Israel gedaan had.

9

1 Abimelech nu, de zoon van Jerubbaal, ging henen naar Sichem, tot de broeders zijner moeder; en hij sprak tot hen, en tot het ganse geslacht van het huis van den vader zijner moeder, zeggende:

2 Spreekt toch voor de oren van alle burgers van Sichem: Wat is u beter, dat zeventig mannen, alle zonen van Jerubbaal, over u heersen, of dat een man over u heerse? Gedenkt ook, dat ik uw been en uw vlees ben.

3 Toen spraken de broeders zijner moeder van hem, voor de oren van alle burgers van Sichem, al dezelve woorden; en hun hart neigde zich naar Abimelech; want zij zeiden: Hij is onze broeder.

4 En zij gaven hem zeventig zilverlingen, uit het huis van Baal-berith; en Abimelech huurde daarmee ijdele en lichtvaardige mannen, die hem navolgden.

5 En hij kwam in zijns vaders huis te Ofra, en doodde zijn broederen, de zonen van Jerubbaal, zeventig mannen, op een steen; doch Jotham, de jongste zoon van Jerubbaal werd overgelaten, want hij had zich verstoken.

6 Toen vergaderden zich alle burgeren van Sichem, en het ganse huis van Millo, en gingen heen en maakten Abimelech ten koning, bij den hogen eik, die bij Sichem is.

(1) Wat was Baäl-Berith, en waar stond zijn tempel? Richteren 8:33, 9:4.

(2) Wie waren de broers van zijn moeder? Richteren 9:1. Zie ook Richteren 8:31.

2. JOTHAM'S VOORBEELD.

Richteren 9:7-21.

7 Als zij dit Jotham aanzeiden, zo ging hij heen, en stond op de hoogte des bergs Gerizim, en verhief zijn stem, en riep, en hij zeide tot hen: Hoort naar mij, gij, burgers van Sichem! en God zal naar ulieden horen.

8 De bomen gingen eens heen, om een koning over zich te zalven, en zij zeiden tot den olijfboom: Wees gij koning over ons.

9 Maar de olijfboom zeide tot hen: Zoude ik mijn vettigheid verlaten, die God en de mensen in mij prijzen? En zoude ik heengaan om te zweven over de bomen?

10 Toen zeiden de bomen tot den vijgeboom: Kom gij, wees koning over ons.

11 Maar de vijgeboom zeide tot hen: Zou ik mijn zoetigheid en mijn goede vrucht verlaten? En zou ik heengaan om te zweven over de bomen?

12 Toen zeiden de bomen tot den wijnstok: Kom gij, wees koning over ons.

13 Maar de wijnstok zeide tot hen: Zou ik mijn most verlaten, die God en mensen vrolijk maakt? En zou ik heengaan om te zweven over de bomen?

14 Toen zeiden al de bomen tot den doornenbos: Kom gij, wees koning over ons.

15 En de doornenbos zeide tot de bomen: Indien gij mij in waarheid tot een koning over u zalf, zo komt, vertrouwt u onder mijn schaduw; maar indien niet, zo ga vuur uit den doornenbos, en vertere de cederen van den Libanon.

16 Alzo nu, indien gij het in waarheid en oprechtheid gedaan hebt, dat gij Abimelech koning gemaakt hebt, en indien gij welgedaan hebt bij Jerubbaal en bij zijn huis, en indien gij hem naar de verdienste zijner handen gedaan hebt.

17 (want mijn vader heeft voor ulieden gestreden, en hij heeft zijn ziel verre weggeworpen, en u uit der Midianieten hand gered;

18 Maar gij zijt heden opgestaan tegen het huis mijns vaders, en hebt zijn zonen, zeventig mannen, op een steen gedood; en gij hebt Abimelech, een zoon zijner dienstmaagd, koning gemaakt over de burgers van Sichem, omdat hij uw broeder is);

19 Indien gij dan in waarheid en in oprechtheid bij Jerubbaal en bij zijn huis te dezen dage gehandeld hebt, zo weest vrolijk over Abimelech, en hij zij ook vrolijk over ulieden.

20 Maar indien niet, zo ga vuur uit van Abimelech, en vertere de burgers van Sichem, en het huis van Millo; en vuur ga uit van de burgers van Sichem, en van het huis van Millo, en vertere Abimelech!

21 Toen vlood Jotham, en vluchtte, en ging naar Beer; en hij woonde aldaar vanwege zijn broeder Abimelech.

(1) Wat is de bedoeling van zijn voorbeeld?

(2) Waarom eerst de olijf?

Opmerking: dit is de oudst bekende gelijkenis.

3. DE SICHEMIETEN REBELLEREN ONDER GAÄL.

Richteren 9:22-33.

22 Als nu Abimelech drie jaren over Israel geheerst had,

23 Zo zond God een bozen geest tussen Abimelech en tussen de burgers van Sichem; en de burgers van Sichem handelden trouweloos tegen Abimelech;

24 Opdat het geweld, gedaan aan de zeventig zonen van Jerubbaal, kwame, en opdat hun bloed gelegd wierd op Abimelech, hun broeder, die hen gedood had, en op de burgers van Sichem, die zijn handen gesterkt hadden om zijn broeders te doden.

25 En de burgers van Sichem bestelden tegen hem, die op de hoogten der bergen lagen leiden, en al wie voorbij hen op den weg doorging, beroofden zij; en het werd Abimelech aangezegd.

26 Gaal, de zoon van Ebed, kwam ook met zijn broederen, en zij gingen over in Sichem; en de burgeren van Sichem verlieten zich op hem.

27 En zij togen uit in het veld, en lazen hun wijnbergen af, en traden de druiven, en maakten lofliederen; en zij gingen in het huis huns gods, en aten en dronken, en vloekten Abimelech.

28 En Gaal, de zoon van Ebed, zeide: Wie is Abimelech, en wat is Sichem, dat wij hem dienen zouden? is hij niet een zoon van Jerubbaal? en Zebul zijn bevelhebber? dient liever de mannen van Hemor, den vader van Sichem; want waarom zouden wij hem dienen?

29 Och, dat dit volk in mijn hand ware! ik zoude Abimelech wel verdrijven. En tot Abimelech zeide hij: Vermeerder uw heir, en trek uit.

30 Als Zebul, de overste der stad, de woorden van Gaal, den zoon van Ebed, hoorde, zo ontstak zijn toorn.

31 En hij zond listiglijk boden tot Abimelech, zeggende: Zie, Gaal, de zoon van Ebed, en zijn broeders zijn te Sichem gekomen, en zie, zij, met deze stad, handelen vijandiglijk tegen u.

32 Zo maak u nu op bij nacht, gij en het volk, dat met u is, en leg lagen in het veld.

33 En het geschiede in den morgen, als de zon opgaat, zo maak u vroeg op, en overval deze stad; en zie, zo hij en het volk, dat met hem is, tot u uittrekken, zo doe hem, gelijk als uw hand vinden zal.

(1) Hoe zond God de bode geest? Richteren 9:22-24.

(2) In welk seizoen? Richteren 9:27.

(3) Hoe werden de druiven getreden?

4. SICHEM INGENOMEN EN VERWOEST.

Richteren 9:34-45.

5. HET OVERBLIJFSEL IN HET FORT VERBRAND.

Richteren 9:46-49.

6. DE DOOD VAN ABIMELECH.

Richteren 9:50-57.

50 Voorts toog Abimelech naar Thebez, en hij legerde zich tegen Thebez, en nam haar in.

51 Doch er was een sterke toren in het midden der stad; zo vloden daarheen al de mannen en de vrouwen, en alle burgers van de stad, en sloten voor zich toe; en zij klommen op het dak des torens.

52 Toen kwam Abimelech tot aan den toren, en bestormde dien; en hij genaakte tot aan de deur des torens, om dien met vuur te verbranden.

53 Maar een vrouw wierp een stuk van een molensteen op Abimelechs hoofd; en zij verpletterde zijn hersenpan.

54 Toen riep hij haastelijk, den jongen, die zijn wapenen droeg, en zeide tot hem: Trek uw zwaard uit, en dood mij, opdat zij niet van mij zeggen: Een vrouw heeft hem gedood. En zijn jongen doorstak hem, dat hij stierf.

55 Als nu de mannen van Israel zagen, dat Abimelech dood was, zo gingen zij een iegelijk naar zijn plaats.

56 Alzo deed God wederkeren het kwaad van Abimelech, dat hij aan zijn vader gedaan had, dodende zijn zeventig broederen.

57 Desgelijks al het kwaad der lieden van Sichem deed God wederkeren op hun hoofd; en de vloek van Jotham, den zoon van Jerubbaal, kwam over hen.

(1) Wat is de vloek van Jotham. Richteren 9:20, 57.

(2) Hoever ging het gevecht?

(3) Wat is de tegenstelling tussen vader en zoon?

VII. THOLA EN JAÏR. Richteren 10:1-6.

10

1 Na Abimelech nu stond op, om Israel te behouden, Thola, een zoon van Pua, zoon van Dodo, een man van Issaschar; en hij woonde te Samir, op het gebergte van Efraim.

2 En hij richtte Israel drie en twintig jaren; en hij stierf, en werd begraven te Samir.
3 En na hem stond op Jair, de Gileadiet; en hij richtte Israel twee en twintig jaren.
4 En hij had dertig zonen, rijdende op dertig ezelveulens, en die hadden dertig steden, die zij noemden Havvoth-jair, tot op dezen dag, dewelke in het land van Gilead zijn.
5 En Jair stierf, en werd begraven te Kamon.
6 Toen voeren de kinderen Israels voort te doen, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en dienden de Baals, en Astharoth, en de goden van Syrie, en de goden van Sidon, en de goden van Moab, en de goden der kinderen Ammons, mitsgaders de goden der Filistijnen; en zij verlieten den HEERE, en dienden Hem niet.

(1) Waarom worden van hen geen verslagen gegeven?

VIII. JEFTHA.

Richteren 10:6-12:7.

1. AFGODERIJ, STRAF EN BEKERING.

Richteren 10:6-13.

6 Toen voeren de kinderen Israels voort te doen, dat kwaad was in de ogen des HEEREN, en dienden de Baals, en Astharoth, en de goden van Syrie, en de goden van Sidon, en de goden van Moab, en de goden der kinderen Ammons, mitsgaders de goden der Filistijnen; en zij verlieten den HEERE, en dienden Hem niet.

7 Zo ontstak de toorn des HEEREN tegen Israel; en Hij verkocht hen in de hand der Filistijnen, en in de hand der kinderen Ammons.

8 En zij onderdrukten en vertraden de kinderen Israels in datzelfde jaar; achttien jaren, onderdrukten zij al de kinderen Israels, die aan gene zijde van de Jordaan waren, in het land der Amorieten, dat in Gilead is.

9 Daartoe togen de kinderen Ammons over de Jordaan, om te krijgen, zelfs tegen Juda, en tegen Benjamin, en tegen het huis van Efraim; zodat het Israel zeer bang werd.

10 Toen riepen de kinderen Israels tot den HEERE, zeggende: Wij hebben tegen U gezondigd, zo omdat wij onzen God hebben verlaten, als dat wij de Baals gediend hebben.

11 Maar de HEERE zeide tot de kinderen Israels: Heb Ik u niet van de Egyptenaren, en van de Amorieten, en van de kinderen Ammons, en van de Filistijnen,

12 En de Sidoniers, en Amalekieten, en Maonieten, die u onderdrukten, toen gij tot Mij riept, alsdan uit hun hand verlost?

13 Nochtans hebt gij Mij verlaten, en andere goden gediend; daarom zal Ik u niet meer verlossen.

(1) Welke afgoderij werd bedreven?

(2) Hoe in datzelfde jaar 18 jaar? Richteren 10:8.

(3) Waar was de ergste verdrukking? Richteren 10:8-9, 17.

(4) Waarom wordt er gezegd 'Ik zal u niet meer redden'? Richteren 10:13, 16.

(5) Waarom zocht men een leider? Richteren 10:18.

(6) Waarom Mizpa? Richteren 10:17. Zie ook Genesis 31:49.

2. JEFTHA EN ZIJN VERKIEZING.

Richteren 11:1-11.

11

1 Jeftha nu, de Gileadiet, was een strijdbaar held, maar hij was een hoerekind; doch Gilead had Jeftha gegenereerd.

2 Gileads huisvrouw baarde hem ook zonen; en de zonen dezer vrouw, groot geworden zijnde, stieten Jeftha uit, en zeiden tot hem: Gij zult in het huis onzes vaders niet erven, want gij zijt een zoon van een andere vrouw.

3 Toen vlood Jeftha voor het aangezicht zijner broederen, en woonde in het land Tob; en ijdele mannen vergaderden zich tot Jeftha, en togen met hem uit.

4 En het geschiedde, na enige dagen, dat de kinderen Ammons tegen Israel krijgden.

5 Zo geschiedde het, als de kinderen Ammons tegen Israel krijgden, dat de oudsten van Gilead heengingen, om Jeftha te halen uit het land van Tob.

6 En zij zeiden tot Jeftha: Kom, en wees ons tot een overste, opdat wij strijden tegen de kinderen Ammons.

7 Maar Jeftha zeide tot de oudsten van Gilead: Hebt gijlieden mij niet gehaat, en mij uit mijn vaders huis verstoten? waarom zijt gij dan nu tot mij gekomen, terwijl gij in benauwdheid zijt?

8 En de oudsten van Gilead zeiden tot Jeftha: Daarom zijn wij nu tot u wedergekomen, dat gij met ons trekt, en tegen de kinderen Ammons strijdt; en gij zult ons tot een hoofd zijn, over alle inwoners van Gilead.

9 Toen zeide Jeftha tot de oudsten van Gilead: Zo gijlieden mij wederhaalt, om te strijden tegen de kinderen Ammons, en de HEERE hen voor mijn aangezicht geven zal, zal ik u dan tot een hoofd zijn?

10 En de oudsten van Gilead zeiden tot Jeftha: De HEERE zij toehoorder tussen ons, indien wij niet alzo naar uw woord doen.

11 Alzo ging Jeftha met de oudsten van Gilead, en het volk stelde hem tot een hoofd en overste over zich. En Jeftha sprak al zijn woorden voor het aangezicht des HEEREN te Mizpa.

(1) Van welke stam was hij? Richteren 11:1. Zie ook Jozua 17:1.

(2) Waarom naar Tob vluchten, en wat deed hij daar? Richteren 11:1-3.

(3) Het contrast met Gideon. Richteren 11:9.

(4) Welke woorden? En hoe wordt het bedoeld dat hij ze voor het aangezicht van de Heer sprak? Richteren 11:11.

3. JEFTHA SPREEKT MET DE AMMONIETEN.

Richteren 11:12-28.

12 Voorts zond Jeftha boden tot den koning der kinderen Ammons, zeggende: Wat hebben ik en gij met elkander te doen, dat gij tot mij gekomen zijt, om tegen mijn land te krijgen?

13 En de koning der kinderen Ammons zeide tot de boden van Jeftha: omdat Israel, als hij uit Egypte optoog, mijn land genomen heeft, van de Arnon af tot aan de Jabbok, en tot aan de Jordaan; zo geef mij dat nu weder met vrede.

14 Maar Jeftha voer wijders voort, en zond boden tot den koning der kinderen Ammons.

15 En hij zeide tot hem: Zo zegt Jeftha: Israel heeft het land der Moabieten, en het land der kinderen Ammons niet genomen;

16 want als zij uit Egypte optogen, zo wandelde Israel door de woestijn tot aan de Schelfzee, en kwam te Kades.

17 En Israel zond boden tot den koning der Edomieten, zeggende: Laat mij toch door uw land doortrekken; maar de koning der Edomieten gaf geen gehoor. En hij zond ook tot den koning der Moabieten, die ook niet wilde. Alzo bleef Israel in Kades.

18 Daarna wandelde hij in de woestijn, en toog om het land der Edomieten en het land der Moabieten, en kwam van den opgang der zon aan het land der Moabieten, en zij legerden zich op gene zijde van de Arnon; maar zij kwamen niet binnen de landpale der Moabieten; want de Arnon is de landpale der Moabieten.

19 Maar Israel zond boden tot Sihon, den koning der Amorieten, koning van Hesbon, en Israel zeide tot hem: Laat ons toch door uw land doortrekken tot aan mijn plaats.

20 Doch Sihon betrouwde Israel niet door zijn landpale door te trekken; maar Sihon verzamelde al zijn volk, en zij legerden zich te Jaza; en hij streed tegen Israel.

21 En de HEERE, de God Israels, gaf Sihon met al zijn volk in de hand van Israel, dat zij hen sloegen; also nam Israel erfelijk in het ganse land der Amorieten, die in datzelve land woonden.

22 En zij namen erfelijk in de ganse landpale der Amorieten, van de Arnon af tot aan de Jabbok, en van de woestijn tot aan de Jordaan.

23 Zo heeft nu de HEERE, de God Israels, de Amorieten voor het aangezicht van Zijn volk Israel uit de bezitting verdreven; en zoudt gij hunlieder erfgenaam zijn?

24 Zoudt gij niet dengene erven, dien uw god Kamos voor u uit de bezitting verdreef? Alzo zullen wij al dengene erven, dien de HEERE, onze God, voor ons aangezicht uit de bezitting verdrijft.

25 Nu voorts, zijt gij veel beter dan Balak, de zoon van Zippor, de koning der Moabieten? heeft hij ooit met Israel getwist? 518 heeft hij ook ooit tegen hem gekrijgd?

26 Terwijl Israel driehonderd jaren gewoond heeft in Hesbon, en in haar stedekens, en in Aroer en in de stedekens, en in al de steden, die aan de zijde van de Arnon zijn; waarom hebt gij het dan in dien tijd niet gered?

27 Ook heb ik tegen u niet gezondigd, maar gij doet kwalijk bij mij, dat gij tegen mij krijgt; de HEERE, Die Rechter is, richte heden tussen de kinderen Israels en tussen de kinderen Ammons!

28 Maar de koning der kinderen Ammons hoorde niet naar de woorden van Jeftha, die hij tot hem gezonden had.

(1) Was het wel 300 jaar? Richteren 11:26.

(2) Waarom dit argument?

(3) Waarvandaan kwam deze informatie?

4. ZIJN EED EN DE UITVOERING DAARVAN.

Richteren 11:29-40.

29 Toen kwam de Geest des HEEREN op Jeftha, dat hij Gilead en Manasse doortrok; want hij trok door tot Mizpa in Gilead, en van Mizpa in Gilead trok hij door tot de kinderen Ammons.

30 En Jeftha beloofde den HEERE een gelofte, en zeide: Indien Gij de kinderen Ammons ganselijk in mijn hand zult geven;

31 Zo zal het uitgaande, dat uit de deur van mijn huis mij tegemoet zal uitgaan, als ik met vrede van de kinderen Ammons wederkom, dat zal des HEEREN zijn, en ik zal het offeren ten brandoffer.

32 Alzo trok Jeftha door naar de kinderen Ammons, om tegen hen te strijden; en de HEERE gaf hen in zijn hand.

33 En hij sloeg hen van Aroer af tot daar gij komt te Minnith, twintig steden, en tot aan Abel-keramim, met een zeer groten slag. Alzo werden de kinderen Ammons te ondergebracht voor het aangezicht der kinderen Israels.

34 Toen nu Jeftha te Mizpa bij zijn huis kwam, ziet, zo ging zijn dochter uit hem tegemoet, met trommelen en met reien. Zij nu was alleen, een enig kind; hij had uit zich anders geen zoon of dochter.

35 En het geschiedde, als hij haar zag, zo verscheurde hij zijn klederen, en zeide: Ach, mijn dochter! gij hebt mij ganselijk nedergebogen, en gij zijt onder degenen, die mij beroeren; want ik heb mijn mond opengedaan tot den HEERE, en ik zal niet kunnen teruggaan.

36 En zij zeide tot hem: Mijn vader! hebt gij uw mond opengedaan tot den HEERE, doe mij, gelijk als uit uw mond gegaan is; naardien u de HEERE volkomene wraak gegeven heeft van uw vijanden, van de kinderen Ammons.

37 Voorts zeide zij tot haar vader: Laat deze zaak aan mij geschieden: Laat twee maanden van mij af, dat ik heenga, en ga tot de bergen, en bewene mijn maagdom, ik en mijn gezellinnen.

38 En hij zeide: Ga heen; en hij liet haar twee maanden gaan. Toen ging zij heen met haar gezellinnen, en bewene haar maagdom op de bergen.

39 En het geschiedde ten einde van twee maanden dat zij tot haar vader wederkwam, die aan haar volbracht zijn gelofte, die hij beloofd had; en zij heeft geen man bekend. Voorts werd het een gewoonheid in Israel,

40 Dat de dochteren Israels van jaar tot jaar heengingen, om de dochter van Jeftha, den Gileadiet, aan te spreken, vier dagen in het jaar.

(1) Wat betekent 'de Heer gewijd'? Jozua 6:17-19, 7:11-13.

(2) Was er geen alternatief? Leviticus 27:1-8.

5. DE KLACHT EN DE STRAF VAN EFRAIM.

Richteren 12:1-7.

12

1 Toen werden de mannen van Efraim bijeengeroepen, en trokken over naar het noorden; en zij zeiden tot Jeftha: Waarom zijt gij doorgetogen om te strijden tegen de kinderen Ammons, en hebt ons niet geroepen, om met u te gaan? wij zullen uw huis met u met vuur verbranden.

2 En Jeftha zeide tot hen: Ik en mijn volk waren zeer twistig met de kinderen Ammons; en ik heb ulieden geroepen, maar gij hebt mij uit hun hand niet verlost.

3 Als ik nu zag, dat gij niet verlostet, zo stelde ik mijn ziel in mijn hand, en toog door tot de kinderen Ammons, en de HEERE gaf hen in mijn hand; waarom zijt gij dan te dezen dage tot mij opgekomen, om tegen mij te strijden?

4 En Jeftha vergaderde alle mannen van Gilead, en streed met Efraim; en de mannen van Gilead sloegen Efraim, want de Gileadieten, zijnde tussen Efraim en tussen Manasse, zeiden: Gijlieden zijt vluchtelingen van Efraim.

5 want de Gileadieten namen den Efraimieten de veren van de Jordaan af; en het geschiedde, als de vluchtelingen van Efraim zeiden: Laat mij overgaan; zo zeiden de mannen van Gilead tot hem: Zijt gij een Efraimiet? wanneer hij zeide: Neen;

6 Zo zeiden zij tot hem: Zeg nu Schibboleth; maar hij zeide: Sibbolet, en kon het alzo niet recht spreken; zo grepen zij hem, en versloegen hem aan de veren van de Jordaan, dat te dier tijd van Efraim vielen twee en veertig duizend.

7 Jeftha nu richtte Israel zes jaren; en Jeftha, de Gileadiet, stierf, en werd begraven in de steden van Gilead.

(1) Wat is de reden van de klacht?

(2) Waarom konden zij dit woord niet goed uitspreken?

IX. IBZAN, ELON, EN ABDON.

Richteren 12:8-15.

8 En na hem richtte Israel Ebzan, van Bethlehem.

9 En hij had dertig zonen; en hij zond dertig dochteren naar buiten, en bracht dertig dochteren van buiten in voor zijn zonen; en hij richtte Israel zeven jaren.

10 Toen stierf Ebzan, en werd begraven te Bethlehem.

11 En na hem richtte Israel Elon, de Zebuloniet, en hij richtte Israel tien jaren.

12 En Elon, de Zebuloniet, stierf, en werd begraven te Ajalon, in het land van Zebulon.

13 En na hem richtte Israel Abdon, een zoon van Hillel, de Pirhathoniet.

14 En hij had veertig zonen, en dertig zoons zonen, rijdende op zeventig ezelveulens; en hij richtte Israel acht jaren.

15 Toen stierf Abdon, een zoon van Hillel, de Pirhathoniet; en hij werd begraven te Pirhathon, in het land van Efraim, op den berg van den Amalekiet.

(1) Wat is de toestand zoals die hier wordt benoemd?

X. SIMSON.

Richteren 13:1-16:31.

1. VERDRUKKING DOOR DE FILISTIJNEN.

Richteren 13:1.

(1) Wanneer was dit?

2. VERSLAG VAN DE GEBOORTE VAN SIMSON.

Richteren 13:2-25.

2 En er was een man van Zora, uit het geslacht van een Daniet, wiens naam was Manoach; en zijn huisvrouw was onvruchtbaar en baarde niet.

3 En een Engel des HEEREN verscheen aan deze vrouw, en Hij zeide tot haar: Zie nu, gij zijt onvruchtbaar, en hebt niet gebaard; maar gij zult zwanger worden, en een zoon baren.

4 Zo wacht u toch nu, en drink geen wijn noch sterken drank, en eet niets onreins.

5 want zie, gij zult zwanger worden, en een zoon baren, op wiens hoofd geen scheermes zal komen; want dat knechtje zal een Nazireer Gods zijn, van moeders buik af; en hij zal beginnen Israel te verlossen uit der Filistijnen hand.

6 Toen kwam deze vrouw in, en sprak tot haar man, zeggende: Er kwam een Man Gods tot mij, Wiens aangezicht was als het aangezicht van een Engel Gods, zeer vreselijk; en ik vraagde Hem niet, van waar Hij was, en Zijn naam gaf Hij mij niet te kennen.

7 Maar Hij zeide tot mij: Zie, gij zult zwanger worden, en een zoon baren; zo drink nu geen wijn noch sterken drank, en eet niets onreins; want dat knechtje zal een Nazireer Gods zijn, van moeders buik af tot op den dag zijns doods.

8 Toen aanbad Manoach den HEERE vuriglijk, en zeide: Och, HEERE! dat toch de Man Gods, Dien Gij gezonden hebt, weder tot ons kome, en ons lere, wat we dat knechtje doen zullen, dat geboren zal worden.

9 En God verhoorde de stem van Manoach; en de Engel Gods kwam wederom tot de vrouw. Zij nu zat in het veld, doch haar man Manoach was niet bij haar.

10 Zo haastte de vrouw, en liep, en gaf het haar man te kennen; en zij zeide tot hem: Zie, die Man is mij verschenen, Welke op dien dag tot mij kwam.

11 Toen stond Manoach op, en ging zijn huisvrouw na; en hij kwam tot dien Man, en zeide tot Hem: Zijt gij die Man, Dewelke tot deze vrouw gesproken hebt? En Hij zeide: Ik ben het.

12 Toen zeide Manoach: Nu, dat Uw woorden komen; maar wat zal des knechtjes wijze en zijn werk zijn?

13 En de Engel des HEEREN zeide tot Manoach: Van alles, wat Ik tot de vrouw gezegd heb, zal zij zich wachten.

14 Zij zal niet eten van iets, dat van den wijnstok des wijns voortkomt; en wijn en sterken drank zal zij niet drinken, noch iets onreins eten; al wat Ik haar geboden heb, zal zij onderhouden.

15 Toen zeide Manoach tot den Engel des HEEREN: Laat ons U toch ophouden, en een geitenbokje voor Uw aangezicht bereiden.

16 Maar de Engel des HEEREN zeide tot Manoach: Indien gij Mij zult ophouden, Ik zal van uw brood niet eten; en indien gij een brandoffer zult doen, dat zult gij den HEERE offeren. Want Manoach wist niet, dat het een Engel des HEEREN was.

17 En Manoach zeide tot den Engel des HEEREN: Wat is Uw naam, opdat wij U vereren, wanneer Uw woord zal komen.

18 En de Engel des HEEREN zeide tot hem: Waarom vraagt gij dus naar Mijn naam? Die is toch Wonderlijk.

19 Toen nam Manoach een geitenbokje, en het spijsoffer, en offerde het op den rotssteen, den HEERE. En Hij handelde wonderlijk in Zijn doen; en Manoach en zijn huisvrouw zagen toe.

20 En het geschiedde, als de vlam van het altaar opvoer naar den hemel, zo voer de Engel des HEEREN op in de vlam des altaars. Als Manoach en zijn huisvrouw dat zagen, zo vielen zij op hun aangezichten ter aarde.

21 En de Engel des HEEREN verscheen niet meer aan Manoach, en aan zijn huisvrouw. Toen bekende Manoach, dat het een Engel des HEEREN was.

22 En Manoach zeide tot zijn huisvrouw: Wij zullen zekerlijk sterven, omdat wij God gezien hebben.

23 Maar zijn huisvrouw zeide tot hem: Zo de HEERE lust had ons te doden, Hij had het brandoffer en spijsoffer van onze hand niet aangenomen, noch ons dit alles getoond, noch ons om dezen tijd laten horen, zulks als dit is.

24 Daarna baarde deze vrouw een zoon, en zij noemde zijn naam Simson; en dat knechtje werd groot, en de HEERE zegende het.

25 En de Geest des HEEREN begon hem bij wijlen te drijven in het leger van Dan, tussen Zora en tussen Esthaol.

(1) Waar was Zora? Richteren 13:2.

(2) Hoe een Nazarener? Richteren 13:5. Zie ook Numeri 6:1-21.

(3) Welk recht om te offeren?

(4) Waarom vrezen dat hij zou sterven?

(5) Hoe beïnvloedde de Geest des Heren hem? Richteren 13:25.

3. SIMSON'S HOUDING NAAR VROUWEN.

Richteren 14:1-9.

14

1 En Simson ging af naar Thimnath, en gezien hebbende een vrouw te Thimnath, van de dochteren der Filistijnen,

2 Zo ging hij opwaarts, en gaf het zijn vader en zijn moeder te kennen, en zeide: Ik heb een vrouw gezien te Thimnath, van de dochteren der Filistijnen; nu dan, neem mij die tot een vrouw.

3 Maar zijn vader zeide tot hem, mitsgaders zijn moeder: Is er geen vrouw onder de dochteren uwer broeders, en onder al mijn volk, dat gij heengaat, om een vrouw te nemen van de Filistijnen, die onbesnedenen? En Simson zeide tot zijn vader: Neem mij die, want zij is bevallig in mijn ogen.

4 Zijn vader nu en zijn moeder wisten niet, dat dit van den HEERE was, dat hij gelegenheid zocht van de Filistijnen; want de Filistijnen heersten te dier tijd over Israel.

5 Alzo ging Simson, met zijn vader en zijn moeder, henen af naar Thimnath. Als zij nu kwamen tot aan de wijngaarden van Thimnath, ziet daar, een jonge leeuw, brullende hem tegemoet.

6 Toen werd de Geest des HEEREN vaardig over hem, dat hij hem van een scheurde, gelijk men een bokje van een scheurt, en er was niets in zijn hand; doch hij gaf zijn vader en zijn moeder niet te kennen, wat hij gedaan had.

7 En hij kwam af, en sprak tot de vrouw; en zij beviel in Simsons ogen.

8 En na sommige dagen kwam hij weder, om haar te nemen; toen week hij af, om het aas van den leeuw te bezien, en ziet, een bijenzwerm was in het lichaam van den leeuw, met honig.

9 En hij nam dien in zijn handen, en ging voort, al gaande en etende; en hij ging tot zijn vader en tot zijn moeder, en gaf hun daarvan, en zij aten; doch hij gaf hun niet te kennen, dat hij den honig uit het lichaam van den leeuw genomen had.

(1) Waar was Thimnath? Richteren 14:1.

(2) Waarom was er een bijennest in het kadaver van de leeuw? Richteren 14:8.

(3) Waarom vertelde hij zijn ouders niets? Richteren 14:9.

4. HET HUWELIJK EN HET RAADSEL. Richteren 14:10-20.

10 Als nu zijn vader afgekomen was tot die vrouw, zo maakte Simson aldaar een bruiloft, want alzo plachten de jongelingen te doen.

11 En het geschiedde, als zij hem zagen, zo namen zij dertig metgezellen, die bij hem zouden zijn.

12 Simson dan zeide tot hen: Ik zal nu ulieden een raadsel te raden geven; indien gij mij dat in de zeven dagen dezer bruiloft wel zult verklaren en uitvinden, zo zal ik ulieden geven dertig fijne lijnwaadsklederen, en dertig wisselklederen.

13 En indien gij het mij niet zult kunnen verklaren, zo zult gijlieden mij geven dertig fijne lijnwaadsklederen, en dertig wisselklederen. En zij zeiden tot hem: Geef uw raadsel te raden, en laat het ons horen.

14 En hij zeide tot hen: Spijze ging uit van den eter, en zoetigheid ging uit van den sterke. En zij konden dat raadsel in drie dagen niet verklaren.

15 Daarna geschiedde het op den zevenden dag, dat zij tot de huisvrouw van Simson zeiden: Overreed uw man, dat hij ons dat raadsel verklare, opdat wij niet misschien u, en het huis uws vaders, met vuur verbranden. Hebt gijlieden ons genodigd, om het onze te bezitten; is het zo niet?

16 En Simsons huisvrouw weende voor hem en zeide: Gij haat mij maar, en hebt mij niet lief; gij hebt den kinderen mijns volks een raadsel te raden gegeven, en hebt het mij niet verklaard. En hij zeide tot haar: Zie, ik heb het mijn vader en mijn moeder niet verklaard, zou ik het u dan verklaren?

17 En zij weende voor hem, op den zevenden der dagen in dewelke zij deze bruiloft hadden; zo geschiedde het op den zevenden dag, dat hij het haar verklaarde, want zij perste hem; en zij verklaarde dat raadsel den kinderen haars volks.

18 Toen zeiden de mannen der stad tot hem, op den zevenden dag, eer de zon onderging: Wat is zoeter dan honig? en wat is sterker dan een leeuw? En hij zeide tot hen: Zo gij met mijn kalf niet hadt geploegd, gij zoudt mijn raadsel niet hebben uitgevonden.

19 Toen werd de Geest des HEEREN vaardig over hem, en hij ging af naar de Askelonieten, en sloeg van hen dertig man; en hij nam hun gewaad, en gaf de wisselklederen aan degenen, die dat raadsel verklaard hadden. Doch zijn toorn ontstak, en hij ging op in zijns vaders huis.

20 En de huisvrouw van Simson werd zijns metgezels, die hem vergezelschap had.

(1) Waarom doodde hij 30 man? Richteren 14:19.

(2) Hoe zorgde de Geest van God hiervoor? Richteren 14:4, 19.

5. ZIJN VROUW VAN HEM AFGENOMEN EN ZIJN WRAAK.

Richteren 15:1-8.

15

1 En het geschiedde na sommige dagen, in de dagen van den tarweoogst, dat Simson zijn huisvrouw bezocht met een geitenbokje, en hij zeide: Laat mij tot mijn huisvrouw ingaan in de kamer; maar haar vader liet hem niet toe in te gaan.

2 want haar vader zeide: Ik sprak zeker, dat gij haar ganselijk haattet, zo heb ik haar aan uw metgezel gegeven. Is niet haar kleinste zuster schoner dan zij? Laat ze u toch zijn in de plaats van haar.

3 Toen zeide Simson tot henlieden: Ik ben ditmaal onschuldig van de Filistijnen, wanneer ik aan hen kwaad doe.

4 En Simson ging heen, en ving driehonderd vossen; en hij nam fakkelen, en keerde staart aan staart, en deed een fakkel tussen twee staarten in het midden.

5 En hij stak de fakkelen aan met vuur, en liet ze lopen in het staande koren der Filistijnen; en hij stak in brand zowel de korenhopen als het staande koren, zelfs tot de wijngaarden en olijfbomen toe.

6 Toen zeiden de Filistijnen: Wie heeft dit gedaan? En men zeide: Simson, de schoonzoon van den Thimniet, omdat hij zijn huisvrouw heeft genomen, en heeft haar aan zijn metgezel gegeven. Toen kwamen de Filistijnen op, en verbrandden haar en haar vader met vuur.

7 Toen zeide Simson tot hen: Zoudt gij alzo doen? Zeker, als ik mij aan u gewroken heb, zo zal ik daarna ophouden.

8 En hij sloeg hen, den schenkel en de heup, met een groten slag; en hij ging af, en woonde op de hoogte van de rots Etam.

(1) Lichtzinnig denken over een huwelijk. Richteren 15:2.

(2) Hoe handelde hij met de gevangen dieren? Richteren 15:4.

(3) Waarom staart aan staart? Richteren 15:4.

(4) Waarom werd het meisje met haar vader verbrand? Richteren 15:6.

6. HIJ WORDT GEVANGEN EN VERSLAAT 1.000 MAN.

Richteren 15:9-20.

9 Toen togen de Filistijnen op, en legerden zich tegen Juda, en breidden zich uit in Lechi.

10 En de mannen van Juda zeiden: Waarom zijt gijlieden tegen ons opgetogen? En zij zeiden: Wij zijn opgetogen om Simson te binden, om hem te doen, gelijk als hij ons gedaan heeft.

11 Toen kwamen drie duizend mannen af uit Juda tot het hol der rots Etam, en zeiden tot Simson: Wist gij niet, dat de Filistijnen over ons heersen? Waarom hebt gij ons dan dit gedaan? En hij zeide tot hen: Gelijk als zij mij gedaan hebben, also heb ik hunlieden gedaan.

12 En zij zeiden tot hem: Wij zijn afgekomen om u te binden, om u over te geven in de hand der Filistijnen. Toen zeide Simson tot hen: Zweert mij, dat gijlieden op mij niet zult aanvallen.

13 En zij spraken tot hem, zeggende: Neen, maar wij zullen u wel binden, en u in hunlieder hand overgeven; doch wij zullen u geenszins doden. En zij bonden hem met twee nieuwe touwen, en voerden hem op van de rots.

14 Als hij kwam tot Lechi, zo juichten de Filistijnen hem tegemoet; maar de Geest des HEEREN werd vaardig over hem; en de touwen, die aan zijn armen waren, werden als linnen draden, die van het vuur gebrand zijn, en zijn banden versmolten van zijn handen.

15 En hij vond een vochtig ezelskinnebakken, en hij strekte zijn hand uit, en nam het, en sloeg daarmede duizend man.

16 Toen zeide Simson: Met een ezelskinnebakken, een hoop, twee hopen, met een ezelskinnebakken heb ik duizend man geslagen.

17 En het geschiedde, als hij geeindigd had te spreken, zo wierp hij het kinnebakken uit zijn hand, en hij noemde dezelve plaats Ramath-lechi.

18 Als hem nu zeer dorstte, zo riep hij tot den HEERE, en zeide: Gij hebt door de hand van Uw knecht dit grote heil gegeven; zou ik dan nu van dorst sterven, en vallen in de hand dezer onbesnedenen?

19 Toen kloofde God de holle plaats, die in Lechi is, en er ging water uit van dezelve, en hij dronk. Toen kwam zijn geest weder, en hij werd levend. Daarom noemde hij haar naam: De fontein des aanroepers, die in Lechi is, tot op dezen dag.

20 En hij richtte Israel, in de dagen der Filistijnen, twintig jaren.

(1) Waarom een vers kaakbeen?

7. ZIJN HANDELEN IN GAZA.

Richteren 16:1-3.

16

1 Simson nu ging heen naar Gaza; en hij zag aldaar een vrouw, die een hoer was; en hij ging tot haar in.

2 Toen werd den Gazieten gezegd: Simson is hier ingekomen; zo gingen zij rondom, en leiden hem den ganse nacht lagen in de stadspoort; doch zij hielden zich den ganse nacht stil, zeggende: Tot aan het morgenlicht, dan zullen wij hem doden.

3 Maar Simson lag tot middernacht toe; toen stond hij op ter middernacht, en hij greep de deuren der stadspoort met de beide posten, en nam ze weg met den grendelboom, en leide ze op zijn schouderen, en droeg ze opwaarts op de hoogte des bergs, die in het gezicht van Hebron is.

(1) Waar was Gaza?

(2) Wat voor poort?

8. HIJ WORDT VERRADEN EN GEVANGEN GENOMEN.

Richteren 16:4-21.

4 En het geschiedde daarna, dat hij een vrouw lief kreeg, aan de beek Sorek, welker naam was Delila.

5 Toen kwamen de vorsten der Filistijnen tot haar op, en zeiden tot haar: Overreed hem, en zie, waarin zijn grote kracht zij, en waarmede wij hem zouden machtig worden, en hem binden, om hem te plagen; zo zullen wij u geven, een iegelijk, duizend en honderd zilverlingen.

6 Delila dan zeide tot Simson: Verklaar mij toch, waarin uw grote kracht zij, en waarmede gij zoudt kunnen gebonden worden, dat men u plage.

7 En Simson zeide tot haar: Indien zij mij bonden met zeven verse zelen, die niet verdroogd zijn, zo zou ik zwak worden, en wezen als een ander mens.

8 Toen brachten de vorsten der Filistijnen tot haar op zeven verse zelen, die niet verdroogd waren; en zij bond hem daarmede.

9 De achterlage nu zat bij haar in een kamer. Zo zeide zij tot hem: De Filistijnen over u, Simson! Toen verbrak hij de zelen, gelijk als een snoertje van grof vlas verbroken wordt, als het vuur riekt. Alzo werd zijn kracht niet bekend.

10 Toen zeide Delila tot Simson: Zie, gij hebt met mij gespot, en leugenen tot mij gesproken; verklaar mij toch nu, waarmede gij zoudt kunnen gebonden worden?

11 En hij zeide tot haar: Indien zij mij vastbonden met nieuwe touwen, met dewelke geen werk gedaan is, zo zou ik zwak worden, en wezen als een ander mens.

12 Toen nam Delila nieuwe touwen, en bond hem daarmede, en zeide tot hem: De Filistijnen over u, Simson! (De achterlage nu was zittende in een kamer.) Toen verbrak hij ze van zijn armen als een draad.

13 En Delila zeide tot Simson: Tot hiertoe hebt gij met mij gespot, en leugenen tot mij gesproken; verklaar mij toch nu, waarmede gij zoudt kunnen gebonden worden. En hij zeide tot haar: Indien gij de zeven haarlokken mijns hoofds vlochtet aan een weversboom.

14 En zij maakte ze vast met een pin, en zeide tot hem: De Filistijnen over u, Simson! Toen waakte hij op uit zijn slaap, en nam weg de pin der gevlochten haarlokken, en den weversboom.

15 Toen zeide zij tot hem: Hoe zult gij zeggen: Ik heb u lief, daar uw hart niet met mij is? Gij hebt nu driemaal met mij gespot, en mij niet verklaard, waarin uw grote kracht zij.

16 En het geschiedde, als zij hem alle dagen met haar woorden perste, en hem moeilijk viel, dat zijn ziel verdrietig werd tot stervens toe;

17 Zo verklaarde hij haar zijn ganse hart, en zeide tot haar: Er is nooit een scheermes op mijn hoofd gekomen, want ik ben een Nazireer Gods van mijn moeders buik af; indien ik geschoren wierd, zo zou mijn kracht van mij wijken, en ik zou zwak worden, en wezen als alle de mensen.

18 Als nu Delila zag, dat hij haar zijn ganse hart verklaard had, zo zond zij heen, en riep de vorsten der Filistijnen, zeggende: Komt ditmaal op, want hij heeft mij zijn ganse hart verklaard. En de vorsten der Filistijnen kwamen tot haar op, en brachten dat geld in hun hand.

19 Toen deed zij hem slapen op haar knieën, en riep een man en liet hem de zeven haarlokken zijns hoofds afscheren, en zij begon hem te plagen; en zijn kracht week van hem.

20 En zij zeide: De Filistijnen over u, Simson! En hij ontwaakte uit zijn slaap, en zeide: Ik zal ditmaal uitgaan, als op andere malen, en mij uitschudden; want hij wist niet, dat de HEERE van hem geweken was.

21 Toen grepen hem de Filistijnen, en groeven zijn ogen uit; en zij voerden hem af naar Gaza, en bonden hem met twee koperen ketenen, en hij was malende in het gevangenhuis.

(1) Waar was het dal van Sorek? Richteren 16:4.

(2) Waarom vertrok met het verlies van zijn ook zijn kracht? Richteren 16:17.

9. DE DOOD VAN SIMSON.

Richteren 16:22-31.

22 En het haar zijns hoofds begon weder te wassen, gelijk toen hij geschoren werd.

23 Toen verzamelden zich de vorsten der Filistijnen, om hun god Dagon een groot offer te offeren, en tot vrolijkheid; en zij zeiden: Onze god heeft onze vijand Simson in onze hand gegeven.

24 Desgelijks als hem het volk zag, loofden zij hun god, want zij zeiden: Onze god heeft in onze hand gegeven onzen vijand, en die ons land verwoestte, en die onzer verslagenen velen maakte!

25 En het geschiedde, als hun hart vrolijk was, dat zij zeiden: Roept Simson, dat hij voor ons spele. En zij riepen Simson uit het gevangenhuis; en hij speelde voor hun aangezichten, en zij deden hem staan tussen de pilaren.

26 Toen zeide Simson tot den jongen, die hem bij de hand hield: Laat mij gaan, dat ik de pilaren betaste, op dewelke het huis gevestigd is, dat ik daaraan leune.

27 Het huis nu was vol mannen en vrouwen; ook waren daar alle vorsten der Filistijnen; en op het dak waren omtrent drie duizend mannen en vrouwen, die toezagen, als Simson speelde.

28 Toen riep Simson tot den HEERE, en zeide: Heere, HEERE! gedenk toch mijner, en sterk mij toch alleenlijk ditmaal, o God! dat ik mij met een wrake voor mijn twee ogen aan de Filistijnen wreke.

29 En Simson vatte de twee middelste pilaren, op dewelke het huis was gevestigd, en waarop het steunde, den enen met zijn rechterhand, en den anderen met zijn linkerhand;

30 En Simson zeide: Mijn ziel sterve met de Filistijnen; en hij boog zich met kracht, en het huis viel op de vorsten, en op al het volk, dat daarin was. En de doden, die hij in zijn sterven gedood heeft, waren meer, dan die hij in zijn leven gedood had.

31 Toen kwamen zijn broeders af, en het ganse huis zijns vaders, en namen hem op, en brachten hem opwaarts, en begroeven hem tussen Zora en tussen Esthaol, in het graf van zijn vader Manoach; hij nu had Israel gericht twintig jaren.

(1) Hoe was de constructie van het gebouw? Richteren 16:29-30.

(2) Hoe verkregen zijn broers zijn lichaam? Richteren 16:31.

(3) Welke lessen kunnen we uit zijn levensloop leren?

LES 12.

I. AFGODENDIENST IN DAN GEVESTIGD.

Richteren 17:1-18:31.

1. MICHA' BEELD.

Richteren 17:1-13.

17

1 En er was een man van het gebergte van Efraim, wiens naam was Micha.

2 Die zeide tot zijn moeder: De duizend en honderd zilverlingen, die u ontnomen zijn, om dewelke gij gevloekt hebt, en ook voor mijn oren gesproken hebt, zie, dat geld is bij mij, ik heb dat genomen. Toen zeide zijn moeder: Gezegend zij mijn zoon den HEERE!

3 Alzo gaf hij aan zijn moeder de duizend en honderd zilverlingen weder. Doch zijn moeder zeide: Ik heb dat geld den HEERE ganselijk geheiligd van mijn hand, voor mijn zoon, om een gesneden beeld en een gegoten beeld te maken; zo zal ik het u nu wedergeven.

4 Maar hij gaf dat geld aan zijn moeder weder. En zijn moeder nam tweehonderd zilverlingen, en gaf ze den goudsmid, die maakte daarvan een gesneden beeld en een gegoten beeld; dat was in het huis van Micha.

5 En de man Micha had een godshuis; en hij maakte een efod, en terafim, en vulde de hand van een uit zijn zonen, dat hij hem tot een priester ware.

6 In diezelfde dagen was er geen koning in Israel; een iegelijk deed, wat recht was in zijn ogen.

7 Nu was er een jongeling van Bethlehem-juda, van het geslacht van Juda; deze was een Leviet, en verkeerde aldaar als vreemdeling.

8 En deze man was uit die stad, uit Bethlehem-juda getogen, om te verkeren, waar hij gelegenheid zou vinden. Als hij nu kwam aan het gebergte van Efraim tot aan het huis van Micha, om zijn weg te gaan,

9 Zo zeide Micha tot hem: Van waar komt gij? En hij zeide tot hem: Ik ben een Leviet, van Bethlehem-juda, en ik wandel, om te verkeren, waar ik gelegenheid zal vinden.

10 Toen zeide Micha tot hem: Blijf bij mij, en wees mij tot een vader en tot een priester; en ik zal u jaarlijks geven tien zilverlingen, en orde van klederen, en uw leeftocht; alzo ging de Leviet met hem.

11 En de Leviet bewilligde bij dien man te blijven; en de jongeling was hem als een van zijn zonen.

12 En Micha vulde de hand van den Leviet, dat hij hem tot een priester wierd; alzo was hij in het huis van Micha.

13 Toen zeide Micha: Nu weet ik, dat de HEERE mij weldoen zal, omdat ik dezen Leviet tot een priester heb.

(1) Wat representeerde God? En in welk huis? Richteren 17:5-13.

(2) Waarom de opmerking dat er geen koning was? Richteren 17:6.

(3) In welke periode moet dit gebeuren hebben plaatsgevonden?

(4) Waarom was de Leviet zo arm en zo snel tevreden? Richteren 17:9-10.

2. EEN EXPEDITIE VAN VERKENNERS UIT DAN.

Richteren 18:1-10.

18

1 In die dagen was er geen koning in Israel; en in dezelve dagen zocht de stam der Danieten voor zich een erfenis om te wonen; want hun was tot op dien dag onder de stammen van Israel niet genoegzaam ter erfenis toegefallen.

2 Zo zonden de kinderen van Dan uit hun geslacht vijf mannen uit hun einden, mannen, die strijdbaar waren, van Zora en van Esthaol, om het land te verspieden, en dat te doorzoeken; en zij zeiden tot hen: Gaat, doorzoekt het land. En zij kwamen aan het gebergte van Efraim, tot aan het huis van Micha, en vernachtten aldaar.

3 Zijnde bij het huis van Micha, zo kenden zij de stem van den jongeling, den Leviet; en zij weken daarheen, en zeiden tot hem: Wie heeft u hier gebracht, en wat doet gij alhier, en wat hebt gij hier?

4 En hij zeide tot hen: Zo en zo heeft Micha mij gedaan; en hij heeft mij gehoord, en ik ben hem tot een priester.

5 Toen zeiden zij tot hem: Vraag toch God, dat wij mogen weten, of onze weg, op welken wij wandelen, voorspoedig zal zijn.

6 En de priester zeide tot hen: Gaat in vrede; uw weg, welken gij zult heentrekken, is voor den HEERE.

7 Toen gingen die vijf mannen heen, en kwamen te Lais; en zij zagen het volk, hetwelk in derzelve midden was, zijnde gelegen in zekerheid, naar de wijze der Sidoniers, stil en zeker zijnde; en daar was geen erfheer, die iemand om enige zaak schande aandeed in dat land; ook waren zij verre van de Sidoniers, en hadden niets te doen met enigen mens.

8 En zij kwamen tot hun broederen te Zora en te Esthaol, en hun broeders zeiden tot hen: Wat zegt gijlieden?

9 En zij zeiden: Maakt u op, en laat ons tot hen optrekken; want wij hebben dat land bezien, en ziet, het is zeer goed; zoudt gij dan stil zijn? Weest niet lui om te trekken, dat gij henen inkomt, om dat land in erfelijke bezitting te nemen;

10 (Als gij daarhenen komt, zo zult gij komen tot een zorgeloos volk, en dat land is wijd van ruimte) want God heeft het in uw hand gegeven; een plaats, alwaar geen gebrek is van enig ding, dat op de aarde is.

(1) Wanneer was dit? Richteren 18:1. Zie ook Jozua 19:47, Richteren 1:34.

(2) Waarom was het land zo goed?

3. MICHA'S BEELD GESTOLEN EN GEPLAATST IN DAN.

Richteren 18:11-31.

11 Toen reisden van daar uit het geslacht der Danieten, van Zora en van Esthaol, zeshonderd man, aangegord met krijgswapenen.

12 En zij togen op, en legerden zich bij Kirjath-jearim, in Juda; daarom noemden zij deze plaats, Machane-dan, tot op dezen dag; ziet, het is achter Kirjath-jearim.

13 En van daar togen zij door naar het gebergte van Efraim, en zij kwamen tot aan het huis van Micha.

14 Toen antwoordden de vijf mannen, die gegaan waren om het land van Lais te verspieden, en zeiden tot hun broederen: Weet gijlieden ook, dat in die huizen een efod is, en terafim, en een gesneden en een gegoten beeld? Zo weet nu, wat u te doen zij.

15 Toen weken zij daarheen, en kwamen aan het huis van den jongeling, den Leviet, ten huize van Micha; en zij vraagden hem naar vrede.

16 En de zeshonderd mannen, die van de kinderen van Dan waren, met hun krijgswapenen aangejord, bleven staan aan de deur van de poort.

17 Maar de vijf mannen, die gegaan waren om het land te verspieden, gingen op, kwamen daarheen in, en namen weg het gesneden beeld, en den efod, en de terafim, en het gegoten beeld; de priester nu bleef staan aan de deur van de poort, met de zeshonderd mannen, die met krijgswapenen aangejord waren.

18 Als die nu ten huize van Micha waren ingegaan, en het gesneden beeld, den efod, en de terafim, en het gegoten beeld weggenomen hadden, zo zeide de priester tot hen: Wat doet gijlieden?

19 En zij zeiden tot hem: Zwijg, leg uw hand op uw mond, en ga met ons, en wees ons tot een vader en tot een priester! Is het beter, dat gij een priester zijt voor het huis van een man, of dat gij een priester zijt boeten voor een stam, en een geslacht in Israel?

20 Toen werd het hart van den priester vrolijk, en hij nam den efod, en de terafim, en het gesneden beeld, en hij kwam in het midden des volks.

21 Alzo keerden zij zich, en togen voort; en zij stelden de kinderkens, en het vee, en de bagage voor zich.

22 Als zij nu verre van Micha's huis gekomen waren, zo werden de mannen, zijnde in de huizen, die bij het huis van Micha waren, bijengeroepen, en zij achterhaalden de kinderen van Dan.

23 En zij riepen de kinderen van Dan na; dewelke hun aangezichten omkeerden, en zeiden tot Micha: Wat is u, dat gij bijengeroepen zijt?

24 Toen zeide hij: Gijlieden hebt mijn goden, die ik gemaakt had, weggenomen, mitsgaders den priester, en zijt weggegaan; wat heb ik nu meer? Wat is het dan, dat gij tot mij zegt: Wat is u?

25 Maar de kinderen van Dan zeiden tot hem: Laat uw stem bij ons niet horen, opdat niet misschien mannen, van bitteren gemoede, op u aanvallen, en gij uw leven verliest, en het leven van uw huis.

26 Alzo gingen de kinderen van Dan huns weegs; en Micha, ziende, dat zij sterker waren dan hij, zo keerde hij om, en kwam weder tot zijn huis.

27 Zij dan namen wat Micha gemaakt had, en den priester, die hij gehad had, en kwamen te Lais, tot een stil en zeker volk, en sloegen hen met de scherpte des zwaards, en de stad verbrandden zij met vuur.

28 En er was niemand, die hen verlostte; want zij was verre van Sidon, en zij hadden niets met enigen mens te doen; en zij lag in het dal, dat bij Beth-rechob is. Daarna herbouwden zij de stad, en woonden daarin.

29 En zij noemden den naam der stad Dan, naar den naam huns vaders Dan, die aan Israel geboren was; hoewel de naam dezer stad te voren Lais was.

30 En de kinderen van Dan richtten voor zich dat gesneden beeld op; en Jonathan, de zoon van Gersom, den zoon van Manasse, hij en zijn zonen waren priesters voor den stam der Daniëten, tot den dag toe, dat het land gevankelijk is weggevoerd.

31 Alzo stelden zij onder zich het gesneden beeld van Micha, dat hij gemaakt had, al de dagen, dat het huis Gods te Silo was.

(1) Hoe kon hij veronderstellen dat een gestolen god hen behulpzaam zou zijn?

(2) Wat zegt Richteren 18:30-31 over de datering van dit boek?

II. BURGEROORLOG TEGEN BENJAMIN.

Richteren 19:1-21:25.

1. EEN LEVIET EN ZIJN CONCUBINE.

Richteren 19:1-15.

19

1 Het geschiedde ook in die dagen, als er geen koning was in Israel, dat er een Levietisch man was, verkerende als vreemdeling aan de zijden van het gebergte van Efraim, die zich een vrouw, een bijwif, nam van Bethlehem-juda.

2 Maar zijn bijwif hoereerde, bij hem zijnde, en toog van hem weg naar haars vaders huis, tot Bethlehem-juda; en zij was aldaar enige dagen, te weten vier maanden.

3 En haar man maakte zich op, en toog haar na, om naar haar hart te spreken, om haar weder te halen; en zijn jongen was bij hem, en een paar ezels. En zij bracht hem in het huis haars vaders. En als de vader van de jonge vrouw hem zag, werd hij vrolijk over zijn ontmoeting.

4 En zijn schoonvader, de vader van de jonge vrouw, behield hem, dat hij drie dagen bij hem bleef; en zij aten en dronken, en vernachtten aldaar.

5 Op den vierden dag nu geschiedde het, dat zij des morgens vroeg op waren, en hij opstond om weg te trekken; toen zeide de vader van de jonge dochter tot zijn schoonzoon: Sterk uw hart met een bete broods, en daarna zult gijlieden wegtrekken.

6 Zo zaten zij neder, en zij beiden aten te zamen, en dronken. Toen zeide de vader van de jonge vrouw tot den man: Bewillig toch en vernacht, en laat uw hart vrolijk zijn.

7 Maar de man stond op, om weg te trekken. Toen drong hem zijn schoonvader, dat hij aldaar wederom vernachtte.

8 Als hij op den vijfden dag des morgens vroeg op was, om weg te trekken, zo zeide de vader van de jonge vrouw: Sterk toch uw hart. En zij vertoefden, totdat de dag zich neigde; en zij beiden aten te zamen.

9 Toen maakte zich de man op, om weg te trekken, hij, en zijn bijwif, en zijn jongen; en zijn schoonvader, de vader van de jonge vrouw, zeide: Zie toch, de dag heeft afgenomen, dat het avond zal worden, vernacht toch; zie, de dag legert zich, vernacht hier, en laat uw hart vrolijk zijn, en maak u morgen vroeg op uws weegs, en ga naar uw tent.

10 Doch de man wilde niet vernachten, maar stond op, en trok weg, en kwam tot tegenover Jebus (dewelke is Jeruzalem), en met hem het paar gezadelde ezelen; ook was zijn bijwif met hem.

11 Als zij nu bij Jebus waren, zo was de dag zeer gedaald; en de jongen zeide tot zijn heer: Trek toch voort, en laat ons in deze stad der Jebusieten wijken, en daarin vernachten.

12 Maar zijn heer zeide tot hem: Wij zullen herwaarts niet wijken tot een vreemde stad, die niet is van de kinderen Israels; maar wij zullen voorttrekken tot Gibeon toe.

13 Voorts zeide hij tot zijn jongen: Ga voort, dat wij tot een van die plaatsen naderen, en te Gibeon of te Rama vernachten.

14 Alzo togen zij voort, en wandelden; en de zon ging hun onder bij Gibeon, dewelke Benjamins is;

15 En zij weken daarheen, dat zij inkwamen, om in Gibeon te vernachten. Toen hij nu inkwam, zat hij neder in een straat der stad, want er was niemand, die hen in huis nam, om te vernachten.

(1) Wat is het bezwaar tegen het hebben van concubines? Richteren 19:2.

(2) Wat het niveau van normen en waarden in die dagen? Richteren 19:5-9.

(3) Welke afstanden werden er overbrugd?

2. SODOM-GEDRAG HERHAALD.

Richteren 19:16-30.

16 En ziet, een oud man kwam van zijn werk van het veld in den avond, welke man ook was van het gebergte van Efraim, doch als vreemdeling verkeerde te Gibeá; maar de lieden dezer plaats waren kinderen van Jemini.

17 Als hij nu zijn ogen ophief, zo zag hij dien reizenden man op de straat der stad; en de oude man zeide: Waar trekt gij henen, en van waar komt gij?

18 En hij zeide tot hem: Wij trekken door van Bethlehem-juda tot aan de zijden van het gebergte van Efraim, van waar ik ben; en ik was naar Bethlehem-juda getogen, maar ik trek nu naar het huis des HEEREN; en er is niemand, die mij in huis neemt.

19 Daar toch onze ezelen zowel stro als voeder hebben, en ook brood en wijn is voor mij, en voor uw dienstmaagd, en voor den jongen, die bij uw knechten is; er is aan geen ding gebrek.

20 Toen zeide de oude man: Vrede zij u! al wat u ontbreekt, is toch bij mij; alleenlijk vernacht niet op de straat.

21 En hij bracht hem in zijn huis, en gaf aan de ezelen voeder; en hun voeten gewassen hebbende, zo aten en dronken zij.

22 Toen zij nu hun hart vrolijk maakten, ziet, zo omringden de mannen van die stad (mannen, die Belials kinderen waren) het huis, kloppende op de deur; en zij spraken tot den ouden man, den heer des huizes, zeggende: Breng den man, die in uw huis gekomen is, uit, opdat wij hem bekennen.

23 En de man, de heer des huizes, ging tot hen uit, en zeide tot hen: Niet, mijn broeders, doet toch zo kwalijk niet; naardien deze man in mijn huis gekomen is, zo doet zulke dwaasheid niet.

24 Ziet, mijn dochter die maagd is, en zijn bijwif, die zal ik nu uitbrengen, dat gij die schendt, en haar doet, wat goed is in uw ogen; maar doet aan dezen man zulk een dwaas ding niet.

25 Maar de mannen wilden naar hem niet horen. Toen greep de man zijn bijwif, en bracht haar uit tot hen daarbuiten; en zij bekenden haar, en waren met haar bezig den ganse nacht tot aan den morgen, en lieten haar gaan, als de dageraad oprees.

26 En deze vrouw kwam tegen het aanbreken van den morgenstond, en viel neder voor de deur van het huis des mans, waarin haar heer was, totdat het licht werd.

27 Als nu haar heer des morgens opstond en de deuren van het huis opendeed, en uitging om zijns weegs te gaan, ziet, zo lag de vrouw, zijn bijwif, aan de deur van het huis, en haar handen op den dorpel.

28 En hij zeide tot haar: Sta op, en laat ons trekken; maar niemand antwoordde. Toen nam hij haar op den ezel, en de man maakte zich op, en toog naar zijn plaats.

29 Als hij nu in zijn huis kwam, zo nam hij een mes, en greep zijn bijwif, en deelde haar met haar beenderen in twaalf stukken; en hij zond ze in alle landpalen van Israel.

30 En het geschiedde, dat al wie het zag, zeide: Zulks is niet geschied noch gezien, van dien dag af, dat de kinderen Israels uit Egypteland zijn opgetogen, tot op dezen dag; legt uw hart daarop en spreekt!

(1) Waar was het huis? Richteren 19:15, 18.

(2) Waar was Gibeá?

(3) Welke woorden werden met de stukken meegezonden? Richteren 19:29-30.

3. DE STAMMEN MAKEN ZICH KLAAR VOOR EEN OORLOG.

Richteren 20:1-11.

20

1 Toen togen alle kinderen Israels uit, en de vergadering verzamelde zich, als een enig man, van Dan af tot Ber-seba toe, ook het land van Gilead, tot den HEERE te Mizpa.
2 En uit de hoeken des ganse volks stelden zich al de stammen van Israel in de vergadering van het volk Gods, vierhonderd duizend man te voet, die het zwaard uittrokken.
3 (De kinderen Benjamins nu hoorden, dat de kinderen Israels opgetogen naar Mizpa.) En de kinderen Israels zeiden: Spreekt, hoe is dit kwaad geschied?
4 Toen antwoordde de Levietische man, de man van de vrouw, die gedood was, en zeide: Ik kwam met mijn bijwijf te Gibeaa, dewelke Benjamins is, om te vernachten.
5 En de burgers van Gibeaa maakten zich tegen mij op, en omringden tegen mij het huis bij nacht; zij dachten mij te doden, en mijn bijwijf hebben zij geschonden, dat zij gestorven is.
6 Toen greep ik mijn bijwijf, en deelde haar, en zond haar in het ganse land der erfenis van Israel, omdat zij een schandelijke daad en dwaasheid in Israel gedaan hadden.
7 Ziet, gij allen zijt kinderen Israels, geeft hier voor ulieden woord en raad!
8 Toen maakte zich al het volk op, als een enig man, zeggende: Wij zullen niet gaan, een ieder naar zijn tent, noch wijken, een ieder naar zijn huis.
9 Maar nu, dit is de zaak, die wij aan Gibeaa zullen doen: tegen haar bij het lot!
10 En wij zullen tien mannen nemen van honderd, van alle stammen Israels, en honderd van duizend, en duizend van tienduizend, om teerkost te nemen voor het volk, opdat zij, komende te Gibeaa-benjamins, haar doen naar al de dwaasheid, die zij in Israel gedaan heeft.
11 Alzo werden alle mannen van Israel verzameld tot deze stad, verbonden als een enig man.

(1) Waar was Mizpa? Richteren 20:3.

4. DE MISDADIGERS OPGEËIST.

Richteren 20:12-17.

12 En de stammen van Israel zonden mannen door den ganse stam van Benjamin, zeggende: Wat voor een kwaad is dit, dat onder ulieden geschied is?
13 Zo geeft nu die mannen, die kinderen Belials, die te Gibeaa zijn, dat wij hen doden, en het kwaad uit Israel wegdoen. Doch de kinderen van Benjamin wilden niet horen naar de stem van hun broederen, de kinderen Israels.
14 Maar de kinderen van Benjamin verzamelden zich uit de steden naar Gibeaa, om uit te trekken ten strijde tegen de kinderen Israels.
15 En de kinderen van Benjamin werden te dien dage geteld uit de steden, zes en twintig duizend mannen, die het zwaard uittrokken, behalve dat de inwoners van Gibeaa geteld werden, zevenhonderd uitgelezene mannen.
16 Onder al dit volk waren zevenhonderd uitgelezene mannen, welke links waren; deze allen slingerden met een steen op een haar, dat het hun niet miste.
17 En de mannen van Israel werden geteld, behalve Benjamin, vierhonderd duizend mannen, die het zwaard uittrokken; deze allen waren mannen van oorlog.

(1) Waarom werden zij niet uitgeleverd?

5. ISRAËL TWEE MAAL VERSLAGEN.

Richteren 20:18-26.

18 En de kinderen Israels maakten zich op, en togen opwaarts ten huize Gods, en vraagden God, en zeiden: Wie zal onder ons vooreerst optrekken ten strijde tegen de kinderen van Benjamin? En de HEERE zeide: Juda vooreerst.

19 Alzo maakten zich de kinderen Israels in den morgenstond op, en legerden zich tegen Gibeá.

20 En de mannen van Israel togen uit ten strijde tegen Benjamin; voorts schikten de mannen Israels den strijd tegen hen bij Gibeá.

21 Toen togen de kinderen van Benjamin uit van Gibeá, en zij vernielden ter aarde op dien dag van Israel twee en twintig duizend man.

22 Doch het volk versterkte zich, te weten de mannen van Israel, en zij beschikten den strijd wederom ter plaatse, waar zij dien des vorigen daags geschikt hadden.

23 En de kinderen Israels togen op, en weenden voor het aangezicht des HEEREN tot op den avond, en vraagden den HEERE zeggende: Zal ik weder genaken ten strijde tegen de kinderen van Benjamin, mijn broeder? En de HEERE zeide: Trekt tegen hem op.

24 Zo naderden de kinderen Israels tot de kinderen van Benjamin, des anderen daags.

25 En die van Benjamin trokken uit hun tegemoet, uit Gibeá, op den tweeden dag, en velden van de kinderen Israels nog achttien duizend man neder ter aarde; die allen trokken het zwaard uit.

26 Toen togen alle kinderen Israels en al het volk op, en kwamen ten huize Gods, en weenden, en bleven aldaar voor het aangezicht des HEEREN, en vastten dien dag tot op den avond; en zij offerden brandofferen en dankofferen voor het aangezicht des HEEREN.

(1) Waarom een nederlaag als God de slag toestond?

6. DE DERDE SLAG, BENJAMIN VERSLAGEN.

Richteren 20:27-48.

27 En de kinderen Israels vraagden den HEERE, want aldaar was de ark des verbonds van God in die dagen.

28 En Pinehas, de zoon van Eleazar, den zoon van Aaron, stond voor Zijn aangezicht, in die dagen, zeggende: Zal ik nog meer uittrekken ten strijde tegen de kinderen van Benjamin, mijn broeder, of zal ik ophouden? en de HEERE zeide: Trekt op, want morgen zal Ik hem in uw hand geven.

29 Toen bestelde Israel achterlagen op Gibeá rondom.

30 En de kinderen Israels togen op, aan den derden dag, tegen de kinderen van Benjamin; en zij schikten den strijd op Gibeá, als op de andere malen.

31 Toen togen de kinderen van Benjamin uit, het volk tegemoet, en werden van de stad afgetrokken; en zij begonnen te slaan van het volk, en te doorsteken, gelijk de andere malen, op de straten, waarvan de een opgaat naar het huis Gods, en de ander naar Gibeá, in het veld, omtrent dertig man van Israel.

32 Toen zeiden de kinderen van Benjamin: Zij zijn voor ons aangezicht geslagen, als te voren; maar de kinderen Israels zeiden: Laat ons vlieden, en hen van de stad aftrekken naar de straten.

33 Toen maakten zich alle mannen van Israel op uit hun plaatsen, en schikten den strijd te Baal-thamar; ook brak Israels achterlage op uit haar plaats, na de ontbloting van Gibeá.

34 En tien duizend uitgelezen mannen van gans Israel kwamen van tegenover Gibeá, en de strijd werd zwaar; doch zij wisten niet, dat het kwaad hen treffen zou.

35 Toen sloeg de HEERE Benjamin voor Israels aangezicht; dat de kinderen Israels op dien dag van Benjamin vernielden vijf en twintig duizend en honderd mannen; die allen trokken het zwaard uit.

36 En de kinderen van Benjamin zagen, dat zij geslagen waren; want de mannen van Israel gaven den Benjaminiten plaats, omdat zij vertrouwden op de achterlage, die zij tegen Gibeon gesteld hadden.

37 En de achterlage haastte, en brak voorwaarts naar Gibeon toe; ja, de achterlage trok recht door, en sloeg de ganse stad met de scherpte des zwaards.

38 En de mannen van Israel hadden een bestemden tijd met de achterlage, wanneer zij een grote verheffing van rook van de stad zouden doen opgaan.

39 Zo keerden zich de mannen van Israel om in den strijd; en Benjamin had begonnen te slaan en te doorsteken van de mannen van Israel omtrent dertig man; want zij zeiden: Immers is hij zekerlijk voor ons aangezicht geslagen, als in den vorigen strijd.

40 Toen begon de verheffing op te gaan van de stad, als een pilaar van rook; als nu Benjamin achter zich omzag, ziet, zo ging de brand der stad op naar den hemel.

41 En de mannen van Israel keerden zich om; en de mannen van Benjamin werden verbaasd, want zij zagen, dat het kwaad hen treffen zou.

42 Zo wendden zij zich voor het aangezicht der mannen van Israel naar den weg der woestijn; maar de strijd kleefde hen aan, en die uit de steden vernielden ze in het midden van hen.

43 Zij omringden Benjamin, zij vervolgden hem, zij vertraden hem gemakkelijk, tot voor Gibeon, tegen den opgang der zon.

44 En er vielen van Benjamin achttien duizend mannen; deze allen waren strijdbare mannen.

45 Toen keerden zij zich, en vloden naar de woestijn, tot den rotssteen van Rimmon; maar zij deden een nalezing onder hen op de straten, van vijf duizend man; voorts kleefden zij hen achteraan tot aan Gideon, en sloegen van hen twee duizend man.

46 Alzo waren allen, die op dien dag van Benjamin vielen, vijf en twintig duizend mannen, die het zwaard uittrokken; die allen waren strijdbare mannen.

47 Doch zeshonderd mannen keerden zich, en vloden naar de woestijn, tot den rotssteen van Rimmon, en bleven in den rotssteen van Rimmon, vier maanden.

48 En de mannen van Israel keerden weder tot de kinderen van Benjamin, en sloegen hen met de scherpte des zwaards, die van de gehele stad tot de beesten toe, ja, al wat gevonden werd; ook zetten zij alle steden, die gevonden werden, in het vuur.

(1) In welke periode was dit? Richteren 20:28. Pinehas was toen priester.

7. MEN WIL GEEN VERLIES VAN EEN STAM.

Richteren 21:1-7.

21

1 De mannen van Israel nu hadden te Mizpa gezworen, zeggende: Niemand van ons zal zijn dochter aan de Benjaminiten ter vrouwe geven.

2 Zo kwam het volk tot het huis Gods, en zij bleven daar tot op den avond, voor Gods aangezicht; en zij hieven hun stem op en weenden met groot geweene.

3 En zeiden: O HEERE, God van Israel! Waarom is dit geschied in Israel, dat er heden een stam van Israel gemist wordt?

4 En het geschiedde des anderen daags, dat zich het volk vroeg opmaakte, en bouwde aldaar een altaar; en zij offerden brandofferen en dankofferen.

5 En de kinderen Israels zeiden: Wie is er, die niet is opgekomen in de vergadering uit al de stammen van Israel tot den HEERE? want er was een grote eed geschied aangaande dengene, die niet opkwam tot den HEERE te Mizpa, zeggende: Hij zal zekerlijk gedood worden.

6 En het berouwde den kinderen Israels over Benjamin, hun broeder; en zij zeiden: Heden is een stam van Israel afgesneden.

7 Wat zullen wij, belangende de vrouwen, doen aan degenen, die overgebleven zijn? want wij hebben bij den HEERE gezworen, dat wij hun van onze dochteren geen tot vrouwen zullen geven.

(1) Waarom deze eed? Richteren 21:1.

(2) Waarom de vraag over vrouwen? Richteren 21:7.

8. VROUWEN VERKREGEN DOOR JABES-GILEAD.

Richteren 21:8-14.

8 En zij zeiden: Is er iemand van de stammen van Israel, die niet opgekomen is tot den HEERE te Mizpa? En ziet, van Jabes in Gilead was niemand opgekomen in het leger, tot de gemeente.

9 want het volk werd geteld, en ziet, er was niemand van de inwoners van Jabes in Gilead.

10 Toen zond de vergadering daarheen twaalf duizend mannen, van de strijdbaarste; en zij geboden hun, zeggende: Trekt heen, en slaat met de scherpte des zwaards de inwoners van Jabes in Gilead, met de vrouwen en de kinderkens.

11 Doch dit is de zaak, die ge doen zult; al wat mannelijk is, en alle vrouwen, die de bijligging eens mans bekend hebben, zult gij verbannen.

12 En zij vonden onder de inwoners van Jabes in Gilead vierhonderd jonge dochters, die maagden waren, die geen man bekend hadden in bijligging des mans; en zij brachten die in het leger te Silo, dewelke is in het land Kanaan.

13 Toen zond de ganse vergadering heen, en sprak tot de kinderen van Benjamin, die in den rotssteen van Rimmon waren, en zij riepen hun vrede toe.

14 Alzo kwamen de Benjaminiten ter zelfder tijd weder; en zij gaven hun de vrouwen, die zij in het leven behouden hadden van de vrouwen van Jabes in Gilead; maar alzo waren er nog niet genoeg voor hen.

(1) Een haastige eed. Richteren 21:5, 8.

9. DE VERKRIJGING VAN ANDERE VROUWEN.

Richteren 21:15-25.

15 Toen berouwde het den volke over Benjamin, omdat de HEERE een scheur gemaakt had in de stammen van Israel.

16 En de oudsten der vergadering zeiden: Wat zullen wij, belangende de vrouwen, doen aan degenen, die overgebleven zijn? want de vrouwen zijn uit Benjamin verdelgd.

17 Wijders zeiden zij: De erfenis dergenen, die ontkomen zijn, is van Benjamin, en er moet geen stam uitgedelgd worden uit Israel.

18 Maar wij zullen hun geen vrouwen van onze dochteren kunnen geven; want de kinderen Israels hebben gezworen, zeggende: Vervloekt zij, die den Benjaminiten een vrouw geeft!

19 Toen zeiden zij: Ziet, er is een feest des HEEREN te Silo, van jaar tot jaar, dat gehouden wordt tegen het noorden van het huis Gods, tegen den opgang der zon, aan den hogen weg, die opgaat van het huis Gods naar Sichem, en tegen het zuiden van Lebona.

20 En zij geboden den kinderen van Benjamin, zeggende: Gaat heen, en loert in de wijngaarden.

21 En let er op, en zie, als de dochters van Silo zullen uitgegaan zijn om met reien te dansen, zo komt gij voort uit de wijngaarden, en schaakt u, een ieder zijn huisvrouw, uit de dochteren van Silo; en gaat heen in het land van Benjamin.

22 En het zal geschieden, wanneer haar vaders of haar broeders zullen komen, om voor ons te rechten, dat wij tot hen zullen zeggen: Zijt hun om onzentwil genadig, omdat wij geen huisvrouw voor een ieder van hen in dezen krijg genomen hebben; want gijlieden hebt ze hun niet gegeven, dat gij te dezer tijd schuldig zoudt zijn.

23 En de kinderen van Benjamin deden alzo, en voerden naar hun getal vrouwen weg, van de reiende dochters, die zij roofden, en zij togen heen, en keerden weder tot hun erfenis, en herbouwden de steden, en woonden daarin.

24 Ook togen de kinderen Israels te dier tijd van daar, een iegelijk naar zijn stam en naar zijn geslacht; alzo togen zij uit van daar, een iegelijk naar zijn erfenis.

25 In die dagen was er geen koning in Israel; een iegelijk deed, wat recht was in zijn ogen.

(1) Welk jaarlijks feest? Richteren 21:19.

(2) Hoe werden de steden verantwoordelijk gehouden?

LES 13.

RUTH.

Overzicht van het boek Ruth.

1. De dood van Elimelech en zijn twee zonen. Ruth 1:1-5.

I. DE TEGENSLAGEN VAN NAOMI EN RUTH. Ruth 1:1-2:23.

1. De dood van Elimelech en zijn twee zonen. Ruth 1:1-5.

2. Naomi keert terug naar haar eigen land. Ruth 1:6-18.

3. De aankomst in Beth-Lechem. Ruth 1:19-22.

4. Ruth gaat aren lezen. Ruth 2:1-3.

5. Ze wordt vriendelijk behandeld door Boaz. Ruth 2:4-16.

6. Haar succes met het aren lezen. Ruth 2:17-23.

(1) In welke tijd was dit? Ruth 1:1.

(2) Wat is de route van Beth-Lechem naar Moab?

(3) Waarom de naam Efratiet? Ruth 1:2. Zie ook Genesis 35:19.

(4) Wat is het gevaar van dit handelen voor het geloof van de zonen van Elimelech?

(5) Hoe lang verbleven zij daar? Ruth 1:4.

2. Naomi keert terug naar haar eigen land. Ruth 1:6-18.

(1) Waarom was er hongersnood in Juda en niet in Moab? Ruth 1:6.

(2) Waarom gingen de schoondochters mee? Ruth 1:7.

(3) Waarom wordt er gezegd 'naar het huis van moeder'? Ruth 1:8.

(4) Wat voor vrouwen waren zij geweest? Ruth 1:8.

(5) Wat wordt bedoeld met de opmerking 'de hand van de Heer'? Ruth 1:13.

(6) Wat was het gevolg van deze huwelijken voor de twee jonge vrouwen?? Ruth 1:14-17.

(7) Waar krijgt Ruth de moed en kracht vandaan voor haar uitspraak? Ruth 1:16-17.

3. De aankomst in Beth-Lechem. Ruth 1:19-22.

(1) Wat betekenen deze twee namen? Ruth 1:20.

(2) Waarom schreef zij haar beproevingen toe aan de Heer? Ruth 1:20-21.

(3) In welk seizoen viel hun terugkeer?

4. Ruth gaat aren lezen. Ruth 2:1-3.

(1) Wat wordt bedoeld met 'een vermogend man'? Ruth 2:1.

(2) Waarom het voorstel van Ruth? Ruth 2:2.

5. Ze wordt door Boaz vriendelijk behandeld. Ruth 2:4-16.

(1) Wat is de relatie tussen Boaz en zijn maaiers? Ruth 2:4.

(2) Waarom kwam hij uit Beth-Lechem? Ruth 2:4.

(3) Waarom wordt er gezegd 'bij de schoven'? Ruth 2:7.

- (4) Wat veroorzaakte deze vriendelijke behandeling? Ruth 2:11-12.
- (5) Waarom vergelijkt zij zichzelf met de andere aren-lezers als minder? Ruth 2:13.
- (6) Wat was geroosterd graan. Ruth 2:14.

6. Haar succes met het aren lezen. Ruth 2:17-23.

- (1) Hoeveel is een efa?
- (2) Hoe moeten de uitdrukking ‘goedheid aan de doden’ begrijpen? Ruth 2:20.
- (3) Hoe lang duurde het aren lezen? Ruth 2:23.

II. RUTH WORDT DE ECHTGENOTE VAN BOAZ. Ruth 3:1-4:22.

- 1. Naomi geeft aanwijzingen aan Ruth. Ruth 3:1-5.
- 2. De aanwijzingen opgevolgd en het resultaat. Ruth 3:6-18.
- 3. Het recht van lossing aan Boaz overgedragen. Ruth 4:1-12.
- 4. Een zoon wordt geboren wen zijn afstamming wordt vastgesteld. Ruth 4:13-22.
- 1. Naomi geeft aanwijzingen aan Ruth. Ruth 3:1-5.

- (1) Wat was haar doel? Ruth 3:1-2.
- (2) Hoe werd het wassen gedaan? Ruth 3:2.
- (3) Waarom lag er nog steeds graan op de grond?

2. De aanwijzingen opgevolgd en het resultaat. Ruth 3:6-18.

- (1) Wat is de betekenis van het verzoek van Ruth? Ruth 3:9. Zie ook Ruth 3:10-13.
- (2) Was haar handelen onbehoorlijk? Ruth 3:11.
- (3) Waarom had Naomi zoveel vertrouwen? Ruth 3:18.

3. Het recht van lossing overgedragen aan Boaz. Ruth 4:1-12.

- (1) Waarom was het land verkocht? Ruth 4:3.
- (2) Waarom Ruth in plaats van Naomi?
- (3) Waarom de weigering?
- (4) Was de wet goed uitgevoerd? Zie Deuteronomium 25:7-10.

4. Een zoon wordt geboren. Zijn afstamming vastgesteld.. Ruth 4:13-22.

- (1) Waarom werd Naomi gefeliciteerd? Ruth 4:15-16.
- (2) In welke periode was dit? Ruth 4:20. Zie ook Mattheus 1:5.
- (3) Wanneer is dit boek geschreven en met welk doel?
- (4) Welke omstandigheden geeft dit aan ten aanzien van de Richterenperiode?

LES 14.

1 KRONIEKEN.

DEEL 1. GENEALOGIE VAN ISRAËL EN HAAR STAMMEN.

1 Kronieken 1:1-9:44.

- I. Genealogie van de zonen van Abraham en Isaak. 1 Kronieken 1:1-2:2.
- II. De zonen van Juda. 1 Kronieken 2:3-4:23.
- III. Nakomelingen van de andere zonen van Jacob. 1 Kronieken 4:24-8:40.
- IV. Kort verslag van teruggekeerde gevangenen. 1 Kronieken 9:1-44.

DEEL 2. DE DOOD VAN SAUL EN DE REGERING VAN DAVID.

1 Kronieken 10:1-29:30.

- I. Dood van Saul en de opvolging van David. 1 Kronieken 10:1-12:40.
- II. De Ark naar Jeruzalem gebracht en de dienst van aanbidding wordt geregeld. 1 Kronieken 13:1-16:43. Zie ook 2 Samuel 5:11-6:23.
- III. Het verlangen van David om een Tempel te bouwen. 1 Kronieken 17:1-27. Zie ook 2 Samuel 7:1-29.
- IV. David's veroveringen. 1 Kronieken 18:1-17. Zie ook 2 Samuel 18:1-15.
- V. De oorlog tegen de Ammonieten. 1 Kronieken 19:1-20:3. Zie ook 2 Samuel 10:1-12:31.
- VI. De dood van vier reuzen. 1 Kronieken 20:4-8. Zie ook 2 Samuel 21:8-22.
- VII. De volkstelling en de straf. 1 Kronieken 21:1-22:1. Zie ook 2 Samuel 24:1-25.
- VIII. David treft voorbereidingen voor de Tempelbouw. 1 Kronieken 22:2-19.
- IX. Organisatie van Priesters en Levieten. 1 Kronieken 23:1-26:32.
- X. De organisatie van het leger. 1 Kronieken 27:1-34.
- XI. Verdere opdrachten inzake de Tempel. 1 Kronieken 28:1-29:30.

DEEL 1. GENEALOGIE VAN ISRAËL EN HAAR STAMMEN.

1 Kronieken 1:1-9:44.

I. DIE VAN DE ZONEN VAN ABRAHAM EN ISAAC.

1 Kronieken 1:1-2:2.

- 1. Vanaf Adam tot Noach en zijn zonen. 1 Kronieken 1:1-4. Zie ook Genesis 5:1-32.
- 2. De zonen van Jafet. 1 Kronieken 1:5-7. Zie ook Genesis 10:2-5.
- 3. De zonen van Ham. 1 Kronieken 1:8-16. Zie ook Genesis 10:6-20.
- 4. De zonen van Sem. 1 Kronieken 1:17-23. Zie ook Genesis 10:21-32.
- 5. De zonen van Ismaël. 1 Kronieken 1:29-31. Zie ook Genesis 25:12-18.
- 6. De zonen van Abraham en Keturah. 1 Kronieken 1:32-33. Zie ook Genesis 25:1-4.
- 7. De zonen van Ezau. 1 Kronieken 1:34-54. Zie ook Genesis 36:1-43.
- 8. De zonen van Israël. 1 Kronieken 2:1-2.

- (1) Wat is de bron waar de schrijver uit put?
- (2) Hoe kan een en ander vergeleken worden?

DEEL 1. GENEALOGIE VAN ISRAËL EN HAAR STAMMEN.

1 Kronieken 1:1-9:44.

II. De zonen van Juda. 1 Kronieken 2:3-4:23.

1. ZIJN ZONEN EN KLEINZONEN.

1 Kronieken 2:3-8. Zie ook Genesis 38:1-5, 28-30, 46:12, Jozua 7:24-26.

(1) Waar heeft de schrijver zijn kennis vandaan voorzover hij niet kon putten uit de boeken Genesis en Jozua?

2. ZIJN ZONEN VAN HEZRON TOT AAN DAVID.

1 Kronieken 2:9-17. Zie ook Ruth 4:18-22 2 Samuel 2:18.

(1) Wie waren de andere zonen van Jesse? 1 Kronieken 2:15. Zie ook 1 Samuel 16:10-11.

3. ANDERE ZONEN VAN HEZRON.

1 Kronieken 2:18-55.

4. DE ZONEN VAN DAVID.

1 Kronieken 3:1-24.

(1) Hoeveel generaties waren er tot aan de ballingschap? 1 Kronieken 3:19-24. Zie ook Nehemia 12:1.

(2) Wat zijn de bronnen?

5. ANDERE NAKOMELINGEN VAN JUDA.

1 Kronieken 4:1-23.

III. NAKOMELINGEN EN ANDERE ZONEN VAN JACOB.

1 Kronieken 4:24-8:40.

1. VAN SIMEON.

1 Kronieken 4:24-43.

(1) Welke vergelijking bestaat er tussen hem en Juda? 1 Kronieken 4:27.

(2) Hoe lang hebben zij het aan hen gegeven deel bezet gehouden? 1 Kronieken 4:31.

(3) Waarheen vertrokken zij? 1 Kronieken 4:39-40.

(4) Welke vallei?

(5) Welke ramp overkwam hen? 1 Kronieken 4:41.

(6) Waar was de vestiging van wat van hen overbleef? 1 Kronieken 4:42-43.

2. VAN RUBEN.

1 Kronieken 5:1-10.

(1) Wat is de reden van het feit dat hij na Simeon en Juda werd geplaatst?? 1 Kronieken 5:1-2.

(2) Hoe ver kan hun genealogie getraceerd worden? 1 Kronieken 5:6.

3. VAN GAD.

1 Kronieken 5:11-17.

(1) Wanneer was hun genealogie bekend? 1 Kronieken 5:17.

4. EEN OORLOG INGEZET DOOR DE OOSTELIJKE STAMMEN.

1 Kronieken 5:18-22.

5. VAN OOST-MANASSE.

1 Kronieken 5:23-26.

(1) Wat is de bron van informatie over de ballingschap van deze stammen? 2 Koningen 15:19- 29.

6. VAN LEVI.

1 Kronieken 6:1-30.

(1) Van welke zoon van Aaron was Zadok een nakomeling? 1 Kronieken 6:4-8.

(2) Tot aan welk gebeurtenis loopt deze lijst? 1 Kronieken 6:15.

7. HET LEVIETEN-SYSTEEM.

1 Kronieken 6:31-48.

(1) Welk huis van de Heer en wanneer? 1 Kronieken 6:31-32.

(2) Wie waren de leiders? Van wie stamden zij af? 1 Kronieken 6:33 39,44.

(3) Hebben zij psalmen gecomponeerd? See Psalm 73:1, 74:1, 75:1, 76:1, 77:1, 78:1, 79:1, 80:1, 81:1, 82:1, 83:1, 89:1.

(4) Wie waren de zonen van de Kochatieten? 1 Kronieken 6:33. Zie ook Psalm 84:1, 85:1, 87:1, 88:1, enz.

8. DE AFSTAMMING VAN ZADOK HERHAALD.

1 Kronieken 6:49-53. Zie ook 1 Kronieken 6:4-8.

(1) Waarom deze herhaling?

9. DE WOONPLAATSEN VAN DE LEVIETEN.

1 Kronieken 6:54-81. Zie ook Jozua 21:1-45.

10. VAN ISSASCHAR.

1 Kronieken 7:1-5.

11. VAN BENJAMIN.

1 Kronieken 7:6-12.

(1) Waarom worden er slechts drie van de tien zonen van Benjamin genoemd? 1 Kronieken 7:6. Zie ook Genesis 46:21, Richteren 20:27.

(2) Wie is Jediael? 1 Kronieken 7:6.

12. VAN NAFTHALI.

1 Kronieken 7:13. Zie ook Genesis 46:24.

(1) Waarom niet behandeld zoals de anderen?

13. VAN WEST-MANASSE.

1 Kronieken 7:14-19.

(1) Waarom zo weinig?

14. VAN EFRAIM EN HUN STEDEN.

1 Kronieken 7:20-29.

15. VAN ASHER.

1 Kronieken 7:30-40.

16. EEN MEER VOLLEDIGE LIJST VAN DE ZONEN VAN BENJAMIN.

1 Kronieken 8:1-40.

(1) Waarom zo fragmentarisch?

IV. KORT VERSLAG VAN DE TERUGGEKEERDE BALLINGEN.

1 Kronieken 9:1-44.

1. VAN JUDA, BENJAMIN, EFRAIM EN MANASSE.

1 Kronieken 9:1-9.

(1) Waarom wordt dit alles vermeld? 1 Kronieken 9:1.

(2) Wat is het boek van de koningen? 1 Kronieken 9:1.

2. DE PRIESTERS EN LEVIETEN MET DE POORTWACHTERS EN ZANGERS.

1 Kronieken 9:10-34.

(1) Waar woonden deze poortwachters? 1 Kronieken 9:27.

(2) Welke uitzonderingspositie hadden de zangers? 1 Kronieken 9:33.

3. DE GIBEONIETEN. NEGEN GENERATIES.

1 Kronieken 9:35-38.

4. DE NAKOMELINGEN VAN SAUL.

1 Kronieken 9:39-44.

DEEL 2. DE DOOD VAN SAUL EN DE REGERING VAN DAVID.

1 Kronieken 10:1-29:30.

I. DE DOOD VAN SAUL EN DE OPVOLGING VAN DAVID.

1 Kronieken 10:1-12:40.

1. DE DOOD VAN SAUL.

1 Kronieken 10:1-14.

(1) Welke oorzaak voor de dood van Saul wordt genoemd? 1 Kronieken 10:13-14.

LES 15.

2. DAVID WORDT ERKEND DOOR GEHEEL ISRAËL EN JERUZALEM WORDT GENOMEN.

1 Kronieken 11:1-9.

(1) Welk onderdeel van de geschiedenis wordt gemist? 2 Samuel 2:1-4:12.

3. DAVID'S MACHTIGE MANNEN.

1 Kronieken 11:10-47.

4. DE MACHTIGE MANNEN DIE AL BIJ DAVID WAREN TOEN HIJ VERVOLGD WERD DOOR SAUL.

1 Kronieken 12:1-22.

5. DE LEGERLEIDERS DIE ZICH AAN HEM ONDERWIERPEN IN HEBRON.

1 Kronieken 12:23-40.

II. DE ARK NAAR JERUZALEM GEBRACHT. DE DIENST VAN AANBIDDING WORDEN GEREGELD.

1 Kronieken 13:1-16:43. Zie ook 2 Samuel 5:11-6:23.

(1) Waarom is de volgorde van gebeurtenissen hier anders dan in 2 Samuel?

(2) Wie had de leiding van de aanbidding bij de Ark? 1 Kronieken 16:4-7,37-43.

(3) Welk onderscheid is er tussen deze dienst en die van de Tabernakel in Gibeon? 1 Kronieken 16:37. Zie ook 1 Kronieken 16:39-40.

(4) Welke muziekinstrumenten gebruikte men? 1 Kronieken 16:5.

III. DAVID WIL EEN TEMPEL BOUWEN.

1 Kronieken 17:1-27. Zie ook 2 Samuel 7:1-29.

IV. DAVID'S VEROVERINGEN.

1 Kronieken 18:1-17. Zie ook 2 Samuel 18:1-15.

V. DE OORLOG TEGEN DE AMMONIETEN.

1 Kronieken 19:1-20:3. Zie ook 2 Samuel 10:1-12:31.

(1) Wat is hier weggelaten? 2 Samuel 11:2-12:25.

VI. DE DOOD VAN DE VIER REUZEN.

1 Kronieken 20:4-8. Zie ook 2 Samuel 21:8-22.

VII. DE VOLKSTELLING EN DE STRAF.

1 Kronieken 21:1-22:1. Zie ook 2 Samuel 24:1-25.

(1) Waar kwam het vuur vandaan? 1 Kronieken 21:26.

(2) Wat wil de opmerking in 1 Kronieken 22:1 zeggen?

VIII. DAVID TREFT VOORBEREIDINGEN VOOR DE TEMPELBOUW.

1 Kronieken 22:2-19.

1. STENEN, METAAL EN HOUT VOORBEREID.

1 Kronieken 22:2-5.

- (1) Waarom werden er vreemdelingen bij de bouw betrokken? 1 Kronieken 22:2.
- (2) Waarom zo ver weg het hout vandaan gehaald? 1 Kronieken 22:4.

2. EEN OPDRACHT AAN SALOMO.

1 Kronieken 22:6-13.

- (1) Had Israël toen al de Wet van Mozes? 1 Kronieken 22:13.

3. DE ANDERE MATERIALEN.

1 Kronieken 22:14-16.

- (1) Wat betekenen de getallen in 1 Kronieken 22:14?
- (2) Waar kwam het geld vandaan? 1 Kronieken 26:26-28.

4. EEN OPDRACHT AAN DE LEIDERS VAN ISRAËL.

1 Kronieken 22:17-19.

IX. ORGANISATIE VAN DE PRIESTERS EN LEVIETEN.

1 Kronieken 23:1-26:32.

- (1) Welke bijzondere dienst kregen de Levieten toegewezen? 1 Kronieken 23:4-5.
- (2) Waarom werden zij in groepen verdeeld? 1 Kronieken 23:6.
- (3) Welke dienst in de woestijn wordt hier herkend? 1 Kronieken 23:26.
- (4) In hoeveel groepen werden de Priesters verdeeld? 1 Kronieken 24:1-19.
- (5) Waarom was dat nodig?
- (6) Hoe werden de zangers verdeeld? 1 Kronieken 25:1-5,8-31.
- (7) Wie was Jedutun? 1 Kronieken 25:3. Zie ook 1 Kronieken 16:38.
- (8) Hoe werden de poortwachters ingedeeld? 1 Kronieken 26:1-13.
- (9) Waar bestond hun taak uit? 1 Kronieken 26:14-16.
- (10) Hoe was het beheer van de heilige schatten geregeld? 1 Kronieken 26:20-32.
- (11) Wanneer was deze organisatie voltooid? 1 Kronieken 26:32.

X. DE ORGANISATIE VAN HET LEGER.

1 Kronieken 27:1-34.

- (1) Wat waren de afdelingen in termen van taak? 1 Kronieken 27:1-15.
- (2) Wat was de regering over de 7 stammen? 1 Kronieken 27:16-24.
- (3) Welke opzichters beheerden het persoonlijk bezit van David? 1 Kronieken 27:25-31.
- (4) Wie waren de raadgevers van de koning? 1 Kronieken 27:32-34.

XI. VERDERE OPDRACHTEN INZAKE DE TEMPEL.

1 Kronieken 28:1-29:30.

1. EEN OPROEP AAN DE PRINSEN EN DE LEIDERS.

1 Kronieken 28:1-10.

(1) De inhoud van deze oproep?

(2) Hoe kon Salomo's koninkrijk voor eeuwig stand houden? 1 Kronieken 28:7.

2. PATRONEN ZOALS AAN SALOMO DOORGEGEVEN.

1 Kronieken 28:11-21.

(1) Waar kwamen deze patronen vandaan? 1 Kronieken 28:19.

(2) Waarom zilveren tafels, kandelaars en schalen? 1 Kronieken 28:15-17.

3. OVERZICHT VAN DE AANWEZIGE MATERIALEN EN EEN OPROEP VOOR MEER.

1 Kronieken 29:1-9.

(1) Wat bewoog de prinses en leiders om te geven?

(2) Waar komt het woord 'dareken' vandaan? 1 Kronieken 29:7.

(3) Wat is de waarde van een darek?

4. DAVID'S DANKZEGGING.

1 Kronieken 29:10-20.

5. DANKOFFERS GEGEVEN.

1 Kronieken 29:21-22.

6. SALOMO WORDT NOGMAALS GEZALFD.

1 Kronieken 29:22-25.

7. DAVID'S CHRONOLOGIE EN ZIJN BIOGRAFEN.

1 Kronieken 29:26-30.

I. DE ZONEN VAN ABRAHAM EN IZAAK.

1 Kronieken 1:1-2:2.

1. Van Adam tot Noach en zijn zonen. 1 Kronieken 1:1-4. Zie ook Genesis 5:1-32.

2. Van Jafet. 1 Kronieken 1:5-7. Zie ook Genesis 10:2-5.

3. Van Ham. 1 Kronieken 1:8-16. Zie ook Genesis 10:6-20.

4. Van Sem. 1 Kronieken 1:17-23. Zie ook Genesis 10:21-31 Genesis 11:10-32.

5. Van Ismaël. 1 Kronieken 1:29-31. Zie ook Genesis 25:12-18.

6. De zonen van Abraham en Keturah. 1 Kronieken 1:32-33. Zie ook Genesis 25:1-4.

7. Van Ezau. 1 Kronieken 1:34-54. Zie ook Genesis 36:1-43.

8. Van Israël. 1 Kronieken 2:1-2.

II. DE ZONEN VAN JUDA.

1 Kronieken 2:3-4:23.

1. Zijn zonen en kleinzonen. 1 Kronieken 2:3-8. Zie ook Genesis 38:1-5,28-30 46:12, Jozua 7:24-26.
2. Zijn zonen van Hezron tot David.. 1 Kronieken 2:9-17. Zie ook Ruth 4:18-22, 2 Samuel 2:18.
3. Andere zonen van Hezron. 1 Kronieken 2:18-55.
4. De zonen van David. 1 Kronieken 3:1-24.
5. Andere nakomelingen van Juda. 1 Kronieken 4:1-23.

III. NAKOMELINGEN VAN DE ANDERE ZONEN VAN JACOB.

1 Kronieken 4:24-8:40.

1. Van Simeon. 1 Kronieken 4:24-43.
2. Van Ruben. 1 Kronieken 5:1-10.
3. Van Gad. 1 Kronieken 5:11-17.
4. Een oorlog begonnen door de oostelijke stammen. 1 Kronieken 5:18-22.
5. Van Oost-Manasse. 1 Kronieken 5:23-26.
6. Van Levi. 1 Kronieken 6:1-30.
7. De Levitische koren. 1 Kronieken 6:31-48.
8. De afkomst van Zadok herhaald. 1 Kronieken 6:49-53. Zie ook 1 Kronieken 6:4-8.
9. De woonplaatsen van de Levieten. 1 Kronieken 6:54-81. Zie ook Jozua 21:1-45.
10. Van Issaschar. 1 Kronieken 7:1-5.
11. Van Benjamin. 1 Kronieken 7:6-12.
12. Van Nafthali. 1 Kronieken 7:13. Zie ook Genesis 46:24.
13. Van West-Manasse. 1 Kronieken 7:14-19.
14. Van Efraim en hun steden. 1 Kronieken 7:20-29.
15. Van Aser. 1 Kronieken 7:30-40.
16. Een meer volledige lijst van de zonen van Benjamin. 1 Kronieken 8:1-40.

IV. KORTE OPSOMMING VAN DE TERUGGEKEERDE BALLINGEN.

1 Kronieken 9:1-44.

1. Van Juda, Benjamin, Efraim en Manasse. 1 Kronieken 9:1-9.
2. De Priesters en Levieten, inclusief de poortwachters en zangers. 1 Kronieken 9:10-34.
3. De Gibeonieten. Negen generaties. 1 Kronieken 9:35-38.

4. DE NAKOMELINGEN VAN SAUL.

1 Kronieken 9:39-44.

LES 16.

PSALMEN.

- I. De titel.
- II. De verdeling van het boek.
- III. Auteurschap.
- IV. De waarde.

Overzicht van het boek Psalmen.

I. De titel.

1. In het Hebreeuws: lofprijzingen.

(1) Waarom?

2. In de Septuaginta: gedichten om te worden gezongen.

3. In het Nederlands: Psalmen.

II. Verdeling van het boek.

1. Vijf aparte verzamelingen, die ieder eindigen met een doxologie, lofprijzing.

(1) Het wordt aangenomen dat zij verzameld zijn door verschillende personen en waarschijnlijk ook in vijf verschillende periode's.

1ste verzameling: Psalm 1:1-41:13.

2de verzameling: Psalm 42:1-72:20.

3de verzameling: Psalm 73:1-89:52.

4de verzameling: Psalm 90:1-106:48.

5de verzameling: Psalm 107:1-150:6.

III. Auteurschap.

1. Twee bronnen van informatie.

(1) De inscripties.

(2) Vergelijkingen tussen de inhoud en de geschiedenis van het land.

2. De inscripties.

(1) Deze maken deel uit van de Hebreeuwse tekst, en worden geacht toegevoegd te zijn door de samenstellers. Zij zijn niet allen correct, maar zij genieten wel het voordeel van de twijfel.

(2) Op deze wijze zijn de auteurs van 101 Psalmen geduid, te weten:

- a. David, 73
- b. Salomo, 2
- c. Asaf, 12
- d. Zonen van Korach, 12
- e. Ethan, 1
- f. Mozes, 1

(3) Waarom worden soms alle Psalmen de 'Psalmen van David' genoemd?

3. DE INHOUD.

(1) Verwijzingen naar gebeurtenissen uit het verleden, geven aan dat de Psalmen pas na de betrokken feiten geschreven zijn. En een overeenkomstig auteurschap, bij voorbeeld: Psalm 137.

IV. HUN WAARDE.

1. Een liedboek voor Joden en de eerste Christenen.

(1) Een metrieke versie, het exclusieve liedboek van de Puriteinen.

2. DE BASIS VAN VEEL VAN DE HEDENDAAGSE LIEDEREN.

3. Zij tonen de beste effecten van de Joodse wetten en geschiedenis op de harten van Godvrezende mensen.

4. DE STUDIE ERVAN BEVORDERT EERBIED VOOR GOD.

5. DOOR HUN VARIATIE ZIJN ZE TOEPASBAAR VOOR ALLEN MOMENTEN VAN HET LEVEN.

6. Hun inspiratie.

(1) Er zijn profetische delen, bij voorbeeld:

- a. Psalm 16:5-9. Zie ook Handelingen 2:25-28.
- b. Psalm 2:1-3. Zie ook Handelingen 4:25-30, etc.

(2) De inspiratie van David is duidelijk bevestigd door:

- a. hemzelf, 2 Samuel 23:2.
- b. Jezus, Mattheus 22:43-46.
- c. Petrus, Handelingen 2:25-32.

(3) De Psalmen zijn ook bevestigd door Jezus, Lukas 24:44.

1 Kronieken.

1. Wat is het algemene karakter van de genealogieën van dit boek?

2. Welke onderwerpen, vanaf de tijd van David, worden het meest volledig nagegaan?

3. Welke voorbereidingen trof David voor de Tempelbouw?
4. Hoe organiseerde hij de priesters?
5. Hoe organiseerde hij de Levieten?
6. Waarom dit alles nog voor de bouw van de Tempel?
7. Hoe organiseerde hij het leger?
8. Welke opdrachten gaf hij ten aanzien van de Tempel?
9. Welke zijn de bronnen van de informatie in de boeken Kronieken?
10. Wat is bekend van Gad? 1 Kronieken 29:29. Zie ook 1 Samuel 22:5, 2 Samuel 24:10-14, 2 Kronieken 29:25.
11. Wat is bekend van Nathan? 1 Kronieken 29:29, 2 Samuel 7:4,5,23,17, 2 Samuel 12:1-15,24-25, 2 Kronieken 29:25.

DE REGERING VAN SALOMO.

1 Koningen 1:1-11:43, 2 Kronieken 1:1-9:31.

- I. Salomo wordt koning. 1 Koningen 1:1-53.
- II. David's dood en de opvolging door Salomo. 1 Koningen 2:1-46.
- III. Salomo's huwelijk en zijn wijsheid. 1 Koningen 3:1-28.
- IV. Salomo's stafofficieren en zijn grootheid. 1 Koningen 4:1-34.
- V. De Constructie van de Tempel. 1 Koningen 5:1-6:38.
- VI. De andere gebouwen en de Heilige Vaten. 1 Koningen 7:1-51.
- VII. De inwijding van de Tempel. 1 Koningen 8:1-66.
- VIII. Salomo's voorspoed continueert. 1 Koningen 9:1-10:29 2 Kronieken 7:12-22.
- IX. Salomo's zonde wen dood. 1 Koningen 11:1-43.

VANAF DE VERDELING VAN HET RIJK TOT AAN DE BALLINGSCHAP VAN ISRAËL.

1 Koningen 12:1-2, 2 Kronieken 10:1-28:27.

- I. De verdeling van het rijk. 1 Koningen 12:1-24.
- II. De regering van Jerobeam. 1 Koningen 12:25-14:20.
- III. De regering van Rehabeam, Abia and Asa, over Juda. 1 Koningen 14:21-15:24.
- IV. Revolutionaire periode in Israël, het huis van Omri gevestigd. 1 Koningen 15:25-16:34.
- V. De strijd van Elia tegen de Baäl-aanbidding. 1 Koningen 17:1-19:21.
- VI. Oorlog tussen Achab en Benhadad. 1 Koningen 20:1-43.
- VII. De wijngaard van Naboth. 1 Koningen 21:1-29.
- VIII. Een nieuwe oorlog met Syrië en de dood van Achab. 1 Koningen 22:1-40.
- IX. De regering van Josafat. 1 Koningen 22:41-50.
- X. De regering van Ahazia. 1 Koningen 22:51, 2 Koningen 1:18.
- XI. De regering van Jehoram en de daden van f Elisa. 2 Koningen 2:1-8:15.
- XII. Het einde van het huis van Omri. 2 Koningen 8:16-10:36.
- XIII. De uitbuiting en machtsovername van Athalia, en de regering van Joas. 2 Koningen 11:1-12:21, 2 Kronieken 22:10-12.
- XIV. De regeringen van Joahaz en Joas over Israël. 2 Koningen 13:1-25.
- XV. De regeringen van Amazia en Jerobeam II. 2 Koningen 14:1-29.
- XVI. De regering van Azaria in Juda, en een onrustige periode in Israël. 2 Koningen 15:1-31, 2 Kronieken 26:1-23.

XVII. De regeringen van Jotham en Achaz over Juda. 2 Koningen 15:8-16:20.

XVIII. De regering van Hosea en de ballingschap van Israël. 2 Koningen 17:1-41.

DE CHRONOLOGIE VAN ISRAËL.

I. Zoals berekend door de regeringen van Israël's koningen.

II. Zoals berekend door de regeringen van Juda's koningen.

Overzicht.

De regering van Salomo.

De geschiedenis van Israël.

Juda vanaf de scheiding van het rijk tot aan de val van Israël.

1 Koningen en 2 Kronieken.

De regering van Salomo.

1 Koningen 1:1-11:43, 2 Kronieken 1:1-9:31.

I. SALOMO WORDT KONING.

1 Koningen 1:1-53.

1. DAVID'S LAATSTE DAGEN.

1 Koningen 1:1-4. (niet in Kronieken).

(1) Waarom werden er geen stimulerende medicijnen toegepast?

2. ADONIA'S SAMENZWERING.

1 Koningen 1:5-10. (niet in Kronieken).

(1) Wat zijn de redenen voor zijn pretenties? 2 Samuel 3:4-5.

(2) Waarom de opmerking over de vriendelijkheid van de koning voor hem? 1 Koningen 1:6.

(3) Waarom liepen Joab en Abjathar over? 1 Koningen 1:7.

(4) Waarom hielden Zadok en anderen stand? 1 Koningen 1:8.

(5) Waar is En-Rogel?

3. NATHAN'S TEGENACTIE.

1 Koningen 1:11-27. (niet in Kronieken).

(1) Waarom verkeerden Bath-Seba en Salomo in gevaar? 1 Koningen 1:12, 21.

(2) Waarom werd deze handelwijze gevolgd?

(3) Waarom werd er door sommigen beweerd dat het handwelen van Adonia op gezag van David plaatsvond? 1 Koningen 1:27.

LES 17.

4. DE WEED HERNIEUWD EN SALOMO GEZALFD.

1 Koningen 1:28-40. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom handelde David zo snel?
- (2) Waarom op de ezel van de koning? 1 Koningen 1:33.
- (3) Welke hoorn van olie, en welke tent? 1 Koningen 1:39.

5. De samenzwering loopt af. 1 Koningen 1:41-53. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom vluchtten de gasten? 1 Koningen 1:49.
- (2) Waarom naar het altaar gevlucht? En naar welk altaar? 1 Koningen 1:50.
- (3) Op welke voorwaarde werden zij gespaard? 1 Koningen 1:52.

DE REGERING VAN SALOMO.

1 Koningen 1:1-11:43, 2 Kronieken 1:1-9:31.

1. OPDRACHT AAN SALOMO TEN AANZIEN VAN DE WET.

1 Koningen 2:1-4, 1 Kronieken 28:9-10, 20.

- (1) Had men toen de wet van Mozes al? 1 Koningen 2:3.
- (2) Welke vergelijkbare opdracht hebben we eerder in de Bijbel gezien? Jozua 1:7-9.

2. OPDRACHT AANGAANDE JOAB, DE ZONEN VAN BARZILLAÏ EN SIMEÏ.

1 Koningen 2:5-9. (niet in Kronieken).

- (1) Hoe wordt dat bedoeld, 'gordel en schoenen'? 1 Koningen 2:5.
- (2) Waarom moest Joab gedood worden, en wanneer? 1 Koningen 2:6.
- (3) Waarom ook Simeï? 1 Koningen 2:8-9.

3. DAVID'S DOOD.

1 Koningen 2:10-11 1 Kronieken 29:26-30.

- (1) Hoe te begraven in de stad?
- (2) Wat is de tijdsduur van zijn regering? 2 Samuel 5:4-5.
- (3) Wanneer vonden de gebeurtenissen van 1 Kronieken 28:1-29:30 plaats?

4. DE DOOD VAN ADONIA.

1 Koningen 2:12-25. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom zo ceremonieel over zijn moeder? 1 Koningen 2:19.
- (2) Waarom was het verzoek zo beledigend/aanmatigend? 1 Koningen 2:22.

5. DE VERWERPING VAN ABJATHAR, EN DE DOOD VAN JOAB.

1 Koningen 2:26-35. (niet in Kronieken).

- (1) Waar was Anathoth? 1 Koningen 2:26.

(2) Waarom vluchtte Joab? 1 Koningen 2:29.

6. DE DOOD VAN SIMEÏ.

1 Koningen 2:36-46. (niet in Kronieken).

(1) Waarom zo specifiek de beek Kidron? 1 Koningen 2:37.

(2) Waarom probeerde hij het? 1 Koningen 2:39-40.

III. SALOMO'S HUWELIJK EN ZIJN WIJSHEID.

1 Koningen 3:1-28.

1. ZIJN HUWELIJK EN OFFERS.

1 Koningen 3:1-3, 2 Kronieken 1:1-6.

(1) Wat was het beleid achter dit huwelijk? 1 Koningen 3:1.

(2) Waarom muren om Jeruzalem bouwen?

(3) In welke zijn: geen huis gebouwd voor de Naam van de Heer?

(4) Wat zijn 'de hoge plaatsen'?

(5) Waarom is het tegen de wet om daar te offeren?

2. ZIJN WIJZE KEUS.

1 Koningen 3:4-15, 2 Kronieken 1:7-13.

(1) Wie ging met hem mee naar Gibeon? Waarom ging hij daarheen? 2 Kronieken 1:2-5.

(2) Waarom zei hij: 'ik ben slechts een kind'?

(3) Welke tekst uit het Nieuwe Testament illustreert zijn keus? 1 Koningen 3:11-14, Mattheus 6:33.

3. ZIJN WIJSHEID GETEST.

1 Koningen 3:16-28. (niet in Kronieken).

(1) Was deze zaak al voor een lagere rechtbank gediend?

(2) Wat maakte het zo moeilijk?

(3) Wat was het doel van de opdracht het kind in tweeën te delen?

(4) Welke kennis werd hierdoor duidelijk?

IV. SALOMO'S STAFOFFICIËREN EN ZIJN GROOTHEID. 1 Koningen 4:1-34.

1. ZIJN 10 PRINSEN.

1 Koningen 4:1-6. (niet in Kronieken).

(1) In welke zin 'prinsen'? 1 Koningen 4:1-2.

(2) Wat is de betekenis van priester in 1 Koningen 4:4-5?

(3) Waarom werd Benaja over het leger aangesteld?

(4) Waarom wordt Abjathar nog steeds priester genoemd? 1 Koningen 4:4, 1 Koningen 2:27.

(5) Welke taak van de schrijver?

(6) Welke taak van de verslaggever?

(7) Wat is de 'schatting'? 1 Koningen 4:6. Zie ook 1 Koningen 5:13-16.

2. ZIJN 12 COMMISSARISSEN.

1 Koningen 4:7-19. (niet in Kronieken).

(1) Wat was de inhoud ervan? 1 Koningen 4:7.

3. VREDE EN WELVAART.

1 Koningen 4:20-21. (niet in Kronieken).

(1) Waarom zei men: 'eet, drinkt en weest vrolijk'?

(2) Wat betekent: 'er werden geschenken gebracht'?

4. ZIJN VOORZIENINGEN, PAARDEN EN WAGENS.

1 Koningen 4:22-28, 2 Kronieken 1:14-17.

(1) Waarom zoveel voedsel?

(2) Wat betekent: 'onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom'? 1 Koningen 4:25.

(3) Wat aangaande het aantal paarden? 1 Koningen 4:26. Zie ook 2 Kronieken 9:25.

5. NOG EEN OPENBARING VAN ZIJN WIJSHEID.

1 Koningen 4:29-34. (niet in Kronieken).

(1) Wie van de mannen kan met wie vergeleken worden? 1 Koningen 4:31.

(2) Welke zijn zijn spreuken en liederen? 1 Koningen 4:32.

(3) Wat zijn de ander voorwerpen van zijn bestudering?

LES 18

V. DE CONSTRUCTIE VAN DE TEMPEL.

1 Koningen 5:1-6:38.

1. SALOMO'S OVEREENKOMST MET HIRAM.

1 Koningen 5:1-12, 2 Kronieken 2:1-16.

- (1) Wat was het doel van Hiram met het zenden van personeel?? 1 Koningen 5:1. Zie ook 1 Samuel 10:2.
- (2) Waarom naar Libanon? 1 Koningen 5:6.
- (3) Waarom waren de Sidoniërs vakkundige steenhouwers? 1 Koningen 5:6.
- (4) Welke transportmiddelen werden gebruikt? 1 Koningen 5:9. Zie ook 2 Kronieken 2:16.
- (5) Waarom werd er met voedsel betaald? 1 Koningen 5:11. Zie ook Handelingen 12:20.

2. DE SCHATTING VAN DE ARBEIDERS.

1 Koningen 5:13-18, 2 Kronieken 2:17-18.

- (1) Wat is de betekenis van deze schatting? 1 Koningen 5:13.
- (2) Waarom in groepen? 1 Koningen 5:14.
- (3) Waarom zoveel sjouwers? 1 Koningen 5:15.
- (4) Houwers in de bergen, van wat? 1 Koningen 5:15.
- (5) Waarvandaan de laatste twee? 1 Koningen 5:15. Zie ook 2 Kronieken 2:17-18.
- (6) Is er een discrepantie in het aantal opzichters? 1 Koningen 5:16, 9:23. Zie ook 2 Kronieken 2:18 8:10.
- (7) Waarom wordt er gezegd 'grote stenen', enz.? 1 Koningen 5:17. Zie ook Josephus, Joodse Oudheden, 5:5-1.

3. DATUM VAN DE FUNDERING.

1 Koningen 6:1 2 Kronieken 3:1-2. (dit was 1000 v. Chr.)

4. AFMETINGEN VAN HET HUIS EN DE KAMERS.

1 Koningen 6:2-10, 2 Kronieken 3:3-8.

- (1) Hoe worden de maten vergeleken met de Tent der Samenkomst?
- (2) Wat is de hoogte van de ingang? 2 Kronieken 3:4.
- (3) Wat is het doel van de ramen? 1 Koningen 6:4.
- (4) Wat waren de zij-kamers? 1 Koningen 6:5.
- (5) Wat was hun functie?
- (6) Hoe werden de voorraadkamers groter? 1 Koningen 6:6.
- (7) Waarom werden er geen ijzeren gereedschappen gebruikt? 1 Koningen 6:7.
- (8) Welk soort dak? 1 Koningen 6:9.

5. SALOMO BEMOEDIGD.

1 Koningen 6:11-13. (niet in Kronieken).

- (1) Wat was het doel hiervan?

6. De afwerking van de binnenkant en de afdelingen. 1 Koningen 6:14-30, 2 Kronieken 3:9-13.

- (1) Hoe is het met de hoogte van 20 kubieken, en de 30 van de Tempel? 1 Koningen 6:20.
- (2) Waarom de houten beschieting? 1 Koningen 6:21,29.
- (3) Waarom de gouden kettingen? 1 Koningen 6:21. Zie ook 1 Koningen 6:31.
- (4) Welke hoeveelheid goud? Hoe werd dit bevestigd? 2 Kronieken 3:8-9.
- (5) Welke richting stonden de Cherubim? 2 Kronieken 3:13.
- (6) Wat was het ontwerp?

7. DE DEUREN EN DE HOF.

1 Koningen 6:31-38. (niet in Kronieken).

- (1) Wat was het materiaal van de scharnieren? 1 Koningen 7:50.
- (2) Hoe een vijfde deel van de muur? 1 Koningen 6:31.
- (3) Wat betreft het gordijn? 2 Kronieken 3:14.
- (4) Hoe werden de stenen en het cederhout gecombineerd? 1 Koningen 6:36.
- (5) Wat betekende de buitenhof?
- (6) Waarom werd er zo lang aan een relatief klein gebouw gewerkt?

VI. ANDERE GEBOUWEN EN DE HEILIGE VATEN.

1 Koningen 7:1-51.

1. SALOMO'S PALEIS.

1 Koningen 7:1-12. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom de naam 'huis van het woud van de Libanon? 1 Koningen 7:2.
- (2) Wat was het ontwerp ervan?
- (3) Waarom een ruimte voor rechtspraak? 1 Koningen 7:7.
- (4) Waar was deze plaats?

2. HIRAM, DE BRONSVINDER.

1 Koningen 7:13-14, 2 Kronieken 2:13-14.

- (1) Wat zegt het verslag over hem? 2 Kronieken 2:13-14.
- (2) Hoe kan het zijn dat de moeder van Naphtali dat ook is van Dan? Richteren 18:27-28.

3. JACHIN EN BOAZ.

1 Koningen 7:15-22, 2 Kronieken 3:14-17.

- (1) Wat betekenen deze namen?
- (2) Wat is het ontwerp van de pilaren?
- (3) Wat is hun gehele gewicht? 1 Koningen 7:15. Zie ook 2 Kronieken 3:15.

4. DE KOPEREN ZEE.

1 Koningen 7:23-26, 2 Kronieken 4:1-5.

- (1) Welk doel had deze? 2 Kronieken 4:6.
- (2) Waarom wordt het 'zee' genoemd?

- (3) Hoe werd het water verkregen?
- (4) De capaciteit van deze zee? 1 Koningen 7:26. Zie ook 2 Kronieken 4:5.

5. DE TIEN VATEN EN HUN BASSINS.

1 Koningen 7:27-39, 2 Kronieken 4:6.

- (1) Waarom de wielen? 1 Koningen 7:30.
- (2) Welke soort? 1 Koningen 7:33.
- (3) Wat was hun ontwerp? En wat was hun plaats?

6. RECAPITULATIE VAN HET BRONSWERK.

1 Koningen 7:40-47, 2 Kronieken 4:7-18.

- (1) Waarom werden zij in de Jordaanvallei gegoten? 1 Koningen 7:46.

7. DE GOUDEN VATEN EN DE HEILIGE SCHATTEN.

1 Koningen 7:48-51, 2 Kronieken 4:19-5:1.

- (1) Waarom werden het altaar en de tafel van goud gemaakt? 1 Koningen 7:48.
- (2) Waarom zoveel kandelaars? 1 Koningen 7:49.
- (3) Wat zijn de 'schatten van het huis'? 1 Koningen 7:51.
- (4) Het bronzen altaar? 2 Kronieken 4:1.
- (5) Waarom zo groot?

VII. DE INWIJDING VAN DE TEMPEL. 1 Koningen 8:1-66.

1. DE ARK EN DE HEILIGE VATEN WORDEN OP HUN PLAATS GEZET.

1 Koningen 8:1-11, 2 Kronieken 5:2-14.

- (1) Tijdens welk feest was dit? 1 Koningen 8:2. Zie ook Leviticus 23:34.
- (2) Waarom de opmerking over de lengte van de draagbomen van de Ark? 1 Koningen 8:8.
- (3) Wat was er geworden van de pot met manna, en van de staf van Aaron? 1 Koningen 8:9. Zie ook Exodus 16:33-34, Numeri 17:10.
- (4) Wat is de betekenis van de wolk van glorie? 1 Koningen 8:10-11. Zie ook Exodus 40:34-35.
- (5) Welke dienst ging samen met het nemen van de heilige vaten? 2 Kronieken 5:11-14.

2. SALOMO RICHT ZICH TOT GOD EN HET VOLK.

1 Koningen 8:12-21, 2 Kronieken 6:1-11.

- (1) Waarom de opmerking over dikke duisternis? 1 Koningen 8:12.
- (2) Waarom een specifieke plaats voor de Ark? 1 Koningen 8:21.

3. HET INWIJDINGSGEBED.

1 Koningen 8:22-53, 2 Kronieken 6:12-42.

- (1) De inhoud van het gebed?
 - a. Lofprijs aan God voor het houden van Zijn belofte. 1 Koningen 8:23-24.

- b. Gebed voor de voortgang van de troon van David. 1 Koningen 8:25-26.
- c. Uiting van verbazing en dankbaarheid voor de bereidheid van God om in het Huis te wonen. 1 Koningen 8:27.
- d. Verzoek dat alle gebeden in dit huis gezegd, verhoord zullen worden. 1 Koningen 8:28-53.

(2) Waarom is het gebed zo op dit huis gericht? 1 Koningen 8:29.

4. DE WIJDING.

1 Koningen 8:54-61. (niet in Kronieken).

(1) Waarom knielde hij? 1 Koningen 8:54. Zie ook 1 Koningen 8:22.

(2) De algemeenheid van zijn doel? 1 Koningen 8:60.

5. OFFERS EN FEEST VIEREN.

1 Koningen 8:62-66, 2 Kronieken 7:4-11.

(1) Waarom werden er zoveel vrede-offers gegeten? 1 Koningen 8:63.

(2) Welk altaar was te weinig? 1 Koningen 8:64.

(3) Waar was de ingang van Hamath? 1 Koningen 8:65.

(4) Wat is de verbinding met de '8ste dag? 1 Koningen 8:66.

VIII. SALOMO'S VOORSPOED ZET ZICH VOORT.

1 Koningen 9:1-10:29, 2 Kronieken 7:12-22.

1. ANTWOORD OP HET GEBED VAN SALOMO'S GEBED.

1 Koningen 9:1-6. (niet in Kronieken).

(1) Wanneer werd dit antwoord gegeven? 1 Koningen 9:1, 10.

2. EEN UITWISSELING VAN GESCHENKEN.

1 Koningen 9:10-14. (niet in Kronieken).

(1) Hoe lang duurde het verdrag?

(2) Wat betekent Cabul? 1 Koningen 9:13.

(3) Wat was toen bekend als Galilea? 1 Koningen 9:11. Zie ook Jozua 20:7.

3. SALOMO FORTIFICEERT ZIJN LAND.

1 Koningen 9:15-19, 2 Kronieken 8:1-6.

(1) Wat werd er gedaan Millo en met de muren van Jeruzalem?

(2) Waar zijn Hazor, Megiddo and Gezer? En waarom werden dezen gebouwd?

(3) Waar zijn Balath, Beth-Horon, en Tadmor, en waarom werden dezen gebouwd? 2 Kronieken 8:4-5.

4. DE ARBEIDERS EN HUN WERK.

1 Koningen 9:20-23, 2 Kronieken 8:7-16.

(1) Waarom werden zijn arbeiders genaakt?

5. FARAO'S DOCHTER EN DE DRIE JAARLIJKSE FEESTEN.

1 Koningen 9:24-25.

- (1) Wat waren deze drie gelegenheden?
- (2) Verrichtte hij handelingen bij het altaar?

6. SALOMO BOUWT EEN ZEEMACHT.

1 Koningen 9:26-28, 2 Kronieken 8:17-18.

- (1) Welke wateren werden bevaren? 1 Koningen 9:26.
- (2) Waarom de noodzaak voor Fenicische zeelieden? 1 Koningen 9:27.
- (3) Waar was Ofir, en welke soort van goudmijnen waren daar? 1 Koningen 9:28.

7. DE KONINGIN VAN SEBA BEZOEKT SALOMO.

1 Koningen 10:1-13, 2 Kronieken 9:1-12.

- (1) Welke vragen? 1 Koningen 10:3.
- (2) Wat was zijn opgaan naar het Huis van de Heer? 1 Koningen 10:5.
- (3) Waarom waren zijn dienaren blij? 1 Koningen 10:8.
- (4) Aanbaden zij dezelfde God? 1 Koningen 10:9.
- (5) Waar was Seba? 1 Koningen 10:1.
- (6) Wat zijn almuggim-bomen? 1 Koningen 10:12.
- (7) Waarom stelde deze koningin vragen?

8. SALOMO'S GOUDEN SCHILDEN EN ANDERE VOORWERPEN VAN ZIJN GROOTHEID.

1 Koningen 10:14-29, 2 Kronieken 9:13-24.

- (1) Wat is het verschil tussen de doelen en de schilden? 1 Koningen 10:16.
- (2) Wat is van deze voorwerpen het ontwerp?
- (3) Waarom ivoor belegd met goud? 1 Koningen 10:18.
- (4) Waarom leeuwen?
- (5) Waarom was de vloot zo lang onderweg? 1 Koningen 10:22.
- (6) Waarom zoveel ceders? 1 Koningen 10:27.
- (7) Wat is de waarde in geld van de wagens en paarden? 1 Koningen 10:29.
- (8) Waarom de koningen van de Hettieten en van Syrië? 1 Koningen 10:29.

IX. SALOMO'S ZONDE EN ZIJN DOOD.

1 Koningen 11:1-43.

1. HIJ MAAKT ZICH SCHULDIG AAN VEELWIJVERIJ EN AFGODERIJ.

1 Koningen 11:1-8. (niet in Kronieken).

- (1) Wat was de zonde van het hebben van zo veel vrouwen? 1 Koningen 11:2. Zie ook Deuteronomium 17:16-17.
- (2) Wat was 'de berg die voor Jeruzalem ligt'? 1 Koningen 11:7.

2. DE STRAF AANGEKONDIGD.

1 Koningen 11:9-13. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom 'terwille van David'? 1 Koningen 11:12-13.
- (2) Waarom 'terwille van Jeruzalem'? 1 Koningen 11:13.
- (3) Waarom niet de straf opgelegd die de wet voorschrijft?

3. HADAD WORDT EEN TEGENSTANDER.

1 Koningen 11:14-22. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom zo geëerd door Farao? 1 Koningen 11:19-20.
- (2) Hoe bracht hij Salomo in moeilijkheden?

4. REZON DE SYRIËR ALS TEGENSTANDER.

1 Koningen 11:23-25. (niet in Kronieken).

- (1) Op welke manier een 'tegenstander'?

5. JEROBEAM WORDT EEN TEGENSTANDER.

1 Koningen 11:26-40. (niet in Kronieken).

- (1) Wat is de inhoud van de voorzegging van Ahia?
- (2) Waarom een belofte met voorwaarden? 1 Koningen 11:38.
- (3) Hoe hoorde Salomo hiervan? 1 Koningen 11:40.
- (4) Waarom naar Egypte vluchten?

6. DE DOOD VAN SALOMO.

1 Koningen 11:41-43, 2 Kronieken 9:25-31.

- (1) Welk boek gaat het hier over? 1 Koningen 11:41.
- (2) Waarom is de lengte van zijn regering dezelfde als die van David? 1 Koningen 11:42.

LES 19.

VAN DE VERDELING VAN HET RIJK TOT AAN DE BALLINGSCHAP VAN ISRAËL.

1 Koningen 12:1 tot Koningen 17:41, 2 Kronieken 10:1-28:27.

I. DE VERDELING VAN HET RIJK.

1 Koningen 12:1-24.

1. Een verzoek van het volk aan Rehabeam. 1 Koningen 12:1-4, 2 Kronieken 10:1-5.

(1) Waarom in Sichem?

(2) Wist Jerobeam dat deze bijeenkomst plaatsvond? 1 Koningen 12:2.

(3) Waarom was 'het juk van Salomo' zo zwaar? 1 Koningen 5:13-18.

2. REHABEAM'S ANTWOORD.

1 Koningen 12:5-15, 2 Kronieken 10:6-15.

(1) Waar ging het volk naar toe? 1 Koningen 12:5.

(2) Wat is het beleid dat gevolgd werd?

(3) Hoe bracht de Heer dit tot stand? 1 Koningen 12:15.

3. DE VERDELING UITGEVOERD.

1 Koningen 12:16-20 2 Kronieken 10:16-19.

(1) Waarom werd Adoram gestuurd? En waarom werd hij gestenigd? 1 Koningen 4:6.

(2) Waarom volgde Juda Rehabeam?

(3) Waarom werd Jerobeam als koning gekozen? 1 Koningen 12:20. Zie ook 1 Koningen 11:21.

4. REHABEAM VERBODEN EEN POGING TOT HET DOEN VAN EEN BEMIDDELINGSGING.

1 Koningen 12:21-24, 2 Kronieken 11:1-4.

(1) Wie was Semaja? 1 Koningen 12:22.

VAN DE VERDELING VAN HET RIJK TOT AAN DE BALLINGSCHAP VAN ISRAËL.

1 Koningen 12:1 tot 2 Koningen 17:41, 2 Kronieken 10:1-28:27.

II. DE REGERING VAN JEROBEAM.

1 Koningen 12:25-14:20.

1. HIJ BOUWT TWEE STEDEN EN VESTIGT EEN ONWETTIGE MANIER VAN AANBIDDING.

1 Koningen 12:25-33. (niet in Kronieken).

(1) Waarom Sichem en Penuel? 1 Koningen 12:25.

(2) Wat was zijn angst ten aanzien van de reactie van het volk? 1 Koningen 12:27.

(3) Waarom werd een gouden kalf gekozen om te aanbidden? 1 Koningen 12:28.

(4) Waarom in Dan en Beth-el? 1 Koningen 12:29.

- (5) Waarom werden er uit het 'gewone' volk priesters benoemd? 1 Koningen 12:31. Zie ook 2 Kronieken 11:13-14.
- (6) Waarom werd er een feest in de 8ste maand ingesteld? 1 Koningen 12:33.

2. DE AANBIDDING IN BETH-EL VERWORPEN.

1 Koningen 13:1-10. (niet in Kronieken).

- (1) Wanneer gebeurde dit? 1 Koningen 13:1. Zie ook 1 Koningen 12:33.
- (2) Waarom werd het altaar en niet zozeer het beeld verworpen? 1 Koningen 13:2.
- (3) Welk karakter werd door de profeet aan de kaak gesteld?

3. DE PROFEET MISLEID EN GEDOOD.

1 Koningen 13:11-25. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom was de oude profeet zo indringend met zijn uitnodiging? 1 Koningen 13:18.
- (2) Waarom heeft hij de zonde niet afgekeurd?
- (3) Waarom werd de jonge man gedood en de oude man gespaard?
- (4) Waarom de jonge man doden terwijl hij misleid werd door een profeet? Galaten 1:8.
- (5) Wanneer wordt het in de leugen geloven fataal?

4. HET VERDERE GEDRAG VAN DE OUDE PROFEET.

1 Koningen 13:26-32. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom werd het karkas niet gegeten en bleef de ezel onaangeroerd? 1 Koningen 13:28.
- (2) Waarom de wens met hem begraven te worden? 1 Koningen 13:31.
- (3) Hoe werden het altaar en de hoge plaatsen beoordeeld?

5. JEROBEAM'S EIGENWIJSHEID.

1 Koningen 13:33-34. (niet in Kronieken).

6. ZIJN ZONDE VEROORDEELD EN ZIJN ONDERGANG VOORZEGD.

1 Koningen 14:1-20. (niet in Kronieken).

- (1) Is er een tegenstelling in de opdracht van zijn vrouw? 1 Koningen 14:2-3.
- (2) Waarom verwachtte Ahia haar? 1 Koningen 14:6.
- (3) Waar was het huis van Ahia?
- (4) Waar was later de residentie van Jerobeam? 1 Koningen 14:17.
- (5) Waarom Sichem vervangen?
- (6) Wat is dat boek van Kronieken? 1 Koningen 14:19.

III. DE REGERING VAN REHABEAM, ABIA EN ASA OVER JUDA.

1 Koningen 14:21-15:24.

- (1) Relatie van deze koningen met de koningen van Juda. 1 Koningen 14:30, 1 Koningen 15:6,16.

1. DE REGERING VAN REHABEAM.

1 Koningen 14:21-31.

- (1) Hoe oud was Salomo toen Jerobeam werd geboren? 1 Koningen 14:21. Zie ook 1 Koningen 11:42.
- (2) Wie was toen de eerste vrouw van Salomo? 1 Koningen 14:21.
- (3) Was Juda even zondig? 1 Koningen 14:22-23.
- (4) Hoe gedroeg Rehabeam zich in het begin? 2 Kronieken 12:1-2.
- (5) Wat deed hij om zijn rijk te versterken? 2 Kronieken 11:5-12.
- (6) Wat zijn de schatten van het huis des Heren? 1 Koningen 14:26. Zie ook 1 Koningen 7:40-51.
- (7) Waarom schilden van koper? 1 Koningen 14:27-28.
- (8) Wat is dit boek van Kronieken ? 1 Koningen 14:29.
- (9) Hoe veel langer was de regering van Jerobeam dan die van Rehabeam? 1 Koningen 14:21. Zie ook 1 Koningen 14:20.

2. DE REGERING VAN ABIA OVER JUDA.

1 Koningen 15:1-8.

- (1) Van wie was zijn moeder een dochter? 1 Koningen 15:2. Zie ook 2 Kronieken 11:21.
- (2) Hoe was het hart van David volmaakt voor God? 1 Koningen 15:3. Zie ook 1 Koningen 15:5.
- (3) Omschrijf het gevecht dat hij streed tegen Jerobeam. 2 Kronieken 13:3-22.
- (4) Waarom wordt er gezegd dat Rehabeam jong en week van hart was? 2 Kronieken 13:7. Zie ook 2 Kronieken 12:13, 1 Koningen 14:21.
- (5) Wat is het 'commentaar van de profeet Iddo'? 2 Kronieken 13:22.

3. DE REGERING VAN ASA.

1 Koningen 15:9-24, 2 Kronieken 14:1-15:19.

- (1) Hoe kan zijn moeder dezelfde zijn als de moeder van zijn vader? 1 Koningen 15:2,10,13.
- (2) Wie waren de Sodomieten? 1 Koningen 15:12.
- (3) Hoe kan hij zijn moeder als koningin afzetten? 1 Koningen 15:13.
- (4) Hoe de 'hoge plaatsen' niet wegdoen, en had Asa toch een volmaakt hart? 1 Koningen 15:14. Zie ook 2 Kronieken 14:2,3,5.
- (5) Waarom Rama door Baasha gekozen? 1 Koningen 15:17.
- (6) Op grond van welke redenen handelde Benhadad? 1 Koningen 15:20.
- (7) Wat was de kwaal aan zijn voeten? 1 Koningen 15:23.
- (8) Welke andere oorlog werd door Asa begonnen? 2 Kronieken 14:8-15.
- (9) Welke reformatie zette hij op gang en op advies van wie? 2 Kronieken 15:1-19.
- (10) Wat was het handelen van Baasha? 2 Kronieken 16:1.
- (11) Hoe was Asa betrokken bij het huren van Syriërs? 2 Kronieken 16:2-10.
- (12) Welk gebrek ten aanzien van zijn voeten? 2 Kronieken 16:12.
- (13) Waarom en gebrek?
- (14) Waarom een bed van specerijen en het verbranden? 2 Kronieken 16:14.

IV. REVOLUTIONAIRE PERIODE IN ISRAËL, EN HET HUIS VAN OMRI GEVESTIGD.

1 Koningen 15:25-16:34.

1. Het huis van Jerobeam door Baasha beëindigd. 1 Koningen 15:25-32. (niet in Kronieken).

- (1) Hoe kon Nadab beginnen in het 2de jaar van Asa, en sterven in het 3de jaar en toch 2 jaar regeren? 1 Koningen 15:25,28. Zie ook 1 Koningen 15:15, 32, 16:8.
- (2) Wat is de zonde waarmee Jerobeam Israël deed zondigen? 1 Koningen 15:26, 30, 34.
- (3) Waarom het zaad van Jerobeam vernietigen? 1 Koningen 15:29.

2. DE REGERING VAN BAASHA.

1 Koningen 15:33-16:7. (niet in Kronieken).

- (1) Wat is de betekenis van ‘verhief u uit het stof’? 1 Koningen 16:2.
- (2) Waarom berispt voor het slaan van het huis van Jerobeam? 1 Koningen 16:7.

3. DE REGERINGEN VAN ELA EN ZIMRI.

1 Koningen 16:8-20. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom zoveel bloedvergieten en verraad?

4. DE REGERING VAN OMRI.

1 Koningen 16:21-28. (niet in Kronieken).

- (1) Wat is de interval van 4 jaar? 1 Koningen 16:15, 23.
- (2) Waarom de aankoop en een nieuwe stad? 1 Koningen 16:24.

5. DE REGERING VAN ACHAB, HET KARAKTER DAARVAN.

1 Koningen 16:29-34. (niet in Kronieken).

- (1) Hoe de 38 jaar te begrijpen? 1 Koningen 16:29. Zie ook 1 Koningen 16:23.
- (2) Waarom zo moeilijk om Izebel te overwinnen? 1 Koningen 16:21.
- (3) Wanneer was de Baälsdienst het laatst gezien? 1 Koningen 16:31-32. Zie ook 1 Samuel 7:1-4.
- (4) Hoe het handelen van Hiel te verantwoorden? 1 Koningen 16:34.
- (5) Hoe de gestage toename van slechtheid uit te leggen? 1 Koningen 16:33.

V. DE STRIJD VAN ELIA REGEN DE BAÄL-AANBIDDING.

1 Koningen 17:1-19:21.

1. HIJ GEEFT EEN BOODSCHAP EN VERBERGT ZICH BIJ DE BEEK KRIETH.

1 Koningen 17:1-7. (niet in Kronieken.)

- (1) Wat betekent ‘Thisbiet’? 1 Koningen 17:1.
- (2) Waar was Gilead?
- (3) Hoe had hij deze macht verkregen? Jacobus 5:17.
- (4) Wat is zijn ontwerp?
- (5) Waar is de beek Krieth?
- (6) Waarom door raven gevoed? 1 Koningen 17:4,6.

2. HIJ WORDT NAAR DE WEDUWE IN ZARFAT GESTUURD.

1 Koningen 17:8-16. (niet in Kronieken).

- (1) Waar was Zarfath? 1 Koningen 17:9.

- (2) Waarom niet naar iemand in Israël gestuurd? 1 Koningen 17:15. Zie ook Lukas 4:25-26.
- (3) Wat was de inhoud van het wonder? 1 Koningen 17:16.

3. DE ZOON VAN DE WEDUWE STERFT EN WORDT OPGEWEKT.

1 Koningen 17:17-24. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom denken dat haar zonde de oorzaak was? 1 Koningen 17:18.
- (2) Waarom denken dat God het kind geslagen had? 1 Koningen 17:20.

LES 20.

4. ELIA WORDT NAAR ACHAB GESTUURD.

1 Koningen 18:1-19. (niet in Kronieken).

- (1) In het 3de jaar van wat? 1 Koningen 18:1. Zie ook Lukas 4:25, Jacobus 5:17.
- (2) Wanneer werden de profeten vervolgd en waarom? 1 Koningen 18:4, 13.
- (3) Wat ten aanzien van de dieren van de armen? 1 Koningen 18:5.
- (4) Waarom was Obadja bang? 1 Koningen 18:10-12.
- (5) Waarom een dergelijke zoektocht naar Elia? 1 Koningen 18:10.
- (6) Waarom werd Elia de 'oorzaak van Israël's ellende' genoemd? 1 Koningen 18:17.
- (7) Wat was de werkelijke oorzaak?

5. HET KARMEEL-GERICHT.

1 Koningen 18:20-39. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom geen antwoord op de eis van Elia? 1 Koningen 18:21.
- (2) Waarom de profeten bespotten? 1 Koningen 18:27.
- (3) Waarom sneden zij zichzelf? 1 Koningen 18:28.
- (4) Wat is dat, 'de avond-verplichting'? 1 Koningen 18:29.
- (5) Wanneer en waarom was daar een altaar van Jahweh? 1 Koningen 18:30.
- (6) Waarom het water? 1 Koningen 18:33-34.
- (7) Wat is het verschil in de gebeden? 1 Koningen 18:36-37. Zie ook 1 Koningen 18:26-28.
- (8) Hoe werden de stenen en het stof verteerd? 1 Koningen 18:38.
- (9) Omschrijf hetgeen het volk overkwam.

6. DE PROFETEN GEDOOD EN DE REGEN KOMT.

1 Koningen 18:40-46. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom gedood? 1 Koningen 18:40.
- (2) Waarom eten onder dergelijke omstandigheden? 1 Koningen 18:42. Zie ook 1 Koningen 18:36.
- (3) Op welk deel van de berg was dir gericht? 1 Koningen 18:42, 46.
- (4) Waarom deze markante houding van Elia? 1 Koningen 18:42. Zie ook Jacobus 5:17-18.
- (5) Hoe kwam de regen? 1 Koningen 18:44-45.
- (6) Hoe ver rende Elia? 1 Koningen 18:46.

7. DE VLUCHT VAN ELIA.

1 Koningen 19:1-8. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom zond Izebel een boodschap? 1 Koningen 19:2.
- (2) Waarom vluchtte hier hierom? 1 Koningen 19:3.
- (3) Waarom naar Juda en Berseba? 1 Koningen 19:3.
- (4) Waarom wilde hij sterven? 1 Koningen 19:4.
- (5) Wat was de inhoud van de 40 dagen?

8. GOD VERSCHIJNT AAN HEM OP DE BERG HOREB.

1 Koningen 19:9-18. (niet in Kronieken).

- (1) Welk verbond? 1 Koningen 19:10.
- (2) Welke altaren?
- (3) Wat is de betekenis van de wind, de aardbeving, het vuur en de stem? 1 Koningen 19:11-13. Zie ook 1 Koningen 19:18.
- (4) Wat is de wildernis van Damascus. 1 Koningen 19:15.

9. ELISA WORDT GEROEPEN TOT PROFEET. 1 Koningen 19:19-21.

- (1) Wie dreef de andere ossen? 1 Koningen 19:19.
- (2) Hoe moet het handelen van Elia begrepen worden? 1 Koningen 19:19-20.
- (3) Waarom het feest?

VI. OORLOG TUSSEN ACHAB EN BENHADAD. 1 Koningen 20:1-43.

1. SAMARIA BELEGERD EN DE PLUNDERING. 1 Koningen 20:1-12. (niet in Kronieken).

- (1) Hoe nam hij de stad zonder slag of stoot is? 1 Koningen 20:1.
- (2) Waarom was men bereid op de eerste eis in te gaan? 1 Koningen 20:3-4.
- (3) Waarom werd de tweede verworpen? 1 Koningen 20:5-9.
- (4) Wat is de betekenis van het opscheppen? 1 Koningen 20:10.
- (5) Een opmerkelijke uitspraak? 1 Koningen 20:11.
- (6) Was dit de Benhadad die door Asa was gehoord? 1 Koningen 20:34. Zie ook 1 Koningen 15:18-20.

2. HET BELEGERENDE LEGER VERSLAGEN. 1 Koningen 20:13-22. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom een profeet naar Achab gestuurd? 1 Koningen 20:13.
- (2) Wie waren deze jonge mannen? 1 Koningen 20:14.
- (3) Waarom had Achab ween zo klein leger? 1 Koningen 20:15.
- (4) Waarom midden op de dag gaan? 1 Koningen 20:16.
- (5) Hoe de vlucht te verklaren? 1 Koningen 20:20. Zie ook 1 Koningen 20:16.
- (6) Waarom de waarschuwing van de profeet? 1 Koningen 20:22.
- (7) Wat betekent 'de draai van het jaar'? 1 Koningen 20:22.

3. EEN NIEUWE INVASIE. 1 Koningen 20:23-30. (niet in Kronieken).

- (1) Syrische conceptie van goden? 1 Koningen 20:23.
- (2) Waarom waren de leiders in de kamer van de koning? 1 Koningen 20:16, 24.
- (3) Waarom was de Heer weer met Achab? 1 Koningen 20:28.
- (4) Hoe kon een vallende muur 27.000 man doden? 1 Koningen 20:30.

4. BENHADAD GEVANGEN GENOMEN EN BEVRIJD. 1 Koningen 20:31-34. (niet in Kronieken).

- (1) Betekenis van de koorden? 1 Koningen 20:34.
- (2) Onschuldig aan de plannen?
- (3) Wat betekent de opmerking over de straten? 1 Koningen 20:34.

5. ACHAB BESTRAFT VOOR HET SPAREN VAN BENHADAD. 1 Koningen 20:35-43. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom dit lot voor de ongehoorzame profeet? 1 Koningen 20:36.
- (2) Waarom het slaan? 1 Koningen 20:37.
- (3) Waarom mocht Achab geen medelijden hebben? 1 Koningen 20:42.

VII. DE WIJNGAARD VAN NABOTH.

1 Koningen 21:1-29.

1. ACHAB TRACHT EEN WIJNGAARD TE KOPEN.

1 Koningen 21:1-4. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom wilde hij deze wijngaard?
- (2) Waarom weigerde Naboth?
- (3) Waarom was Achab zo intens teleurgesteld?

2. DE WIJNGAARD VERKREGEN DOOR IZEBEL.

1 Koningen 21:5-16. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom namens Achab? 1 Koningen 21:8.
- (2) Waarom een vasten afgekondigd? 1 Koningen 21:9.
- (3) Waarom gingen de edelen akkoord? 1 Koningen 21:11.
- (4) Wist Achab wat zij gedaan had? 1 Koningen 21:15-16.

3. DE MISDAAD VEROORDEELD.

1 Koningen 21:17-29. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom de uitspraak: 'o, mijn vijand'? 1 Koningen 21:20.
- (2) Wat is de betekenis van 'van hoog tot laag'? 1 Koningen 21:21.
- (3) Noem de belangrijkste oorzaak van de slechtheid van Achab. 1 Koningen 21:25.
- (4) Waarom was Achab zo berouwvol? 1 Koningen 21:27.

VIII. HERVATTING VAN DE OORLOG MET SYRIË EN DE DOOD VAN ACHAB.

1 Koningen 22:1-40.

1. EEN VERDRAG TUSSEN ACHAB EN JOSAFAT.

1 Koningen 22:1-4, 2 Kronieken 18:1-3.

- (1) Waarom dit bezoek van Josafat? 1 Koningen 22:2. Zie ook 2 Kronieken 18:1, 2 Koningen 8:16-18
- (2) Waarom ging Josafat akkoord? 1 Koningen 22:4.
- (3) Waarom ging Ramoth-Gilead niet akkoord met de overeenkomst? 1 Koningen 20:34.

2. DE KONINGEN VRAGEN DE HEER.

1 Koningen 22:5-12, 2 Kronieken 18:4-5.

- (1) Waarom dit voorstel van Josafat? 1 Koningen 22:5.
- (2) Waarom zo veel profeten? 1 Koningen 22:6.
- (3) Waarom niet tevreden zijn met het antwoord? 1 Koningen 22:7.
- (4) Wanneer had Micha onheil geprofeteerd? 1 Koningen 20:42.
- (5) Waarom werd Elia niet geroepen?
- (6) Wat betekenen de hoornen? 1 Koningen 22:11.

3. MICHA'S VOORZEGGING.

1 Koningen 22:13-28, 2 Kronieken 18:6-27.

- (1) Waarom het advies aan Micha? 1 Koningen 22:13.
- (2) Hoe moet het eerste antwoord aan Micha begrepen worden? 1 Koningen 22:15-16.
- (3) Wat was de inhoud van het tweede antwoord? 1 Koningen 22:17.
- (4) Wat betekent dit visioen? 1 Koningen 22:19-23.
- (5) Was dit visioen realiteit of imaginair?
- (6) Wat de betekenis van de eis van Zedekia? 1 Koningen 22:24.
- (7) Wat is 'brood en water van verdrukking'? 1 Koningen 22:27.

4. DE VELDSLAG BEGINT EN ACHAB WORDT GEDOOD.

1 Koningen 22:23-40, 2 Kronieken 18:28-34.

- (1) Waarom vermoede Achab zich? 1 Koningen 22:30. Zie ook 1 Koningen 22:20.
- (2) Waarom deze opdracht van Benhadad? 1 Koningen 22:31.
- (3) Waarom werd Josafat gespaard? 1 Koningen 22:33.
- (4) Wat was het verslag na de strijd?
- (5) Hoe laat dit de zorg van God zien?
- (6) Welk leger behaalde de overwinning? 1 Koningen 22:36.
- (7) Wat wordt bedoeld met en ivoren huis? 1 Koningen 22:39.

IX. DE REGERING VAN JOSAFAT.

1 Koningen 22:41-50.

- (1) Hoe en waar vergingen de schepen? 1 Koningen 22:48. Zie ook 2 Kronieken 20:37.
- (2) Welke onderwijsacties werden ondernomen door Josafat? 2 Kronieken 18:7-9.
- (3) Welk van de Wet van God was dit?
- (4) Hoe veel mannen telde zijn leger? 2 Kronieken 17:14-19.
- (5) Welke berisping kreeg hij vanwege zijn banden met Achab? 2 Kronieken 19:1-3.
- (6) Wat werd door het volk gedacht over deze vriendschap?
- (7) Welke juridische regelingen trof hij? 2 Kronieken 19:4-11.
- (8) Op wel gezag? Deuteronomium 16:18-20.
- (9) Geef een kort verslag van de invasie van het rijk van Josafat door Moab en Ammon. 2 Kronieken 20:1-30.

X. DE REGERING VAN AHAZIAH.

1 Koningen 22:51 2 Koningen 1:18. (niet in Kronieken).

- (1) In hoeverre kwam de Baäl-aanbidding opnieuw tot leven? 1 Koningen 22:53.
- (2) Wat wordt van Moab gezegd? 2 Koningen 1:1. Zie ook 2 Koningen 3:4-5.
- (3) Hoe viel hij door het raamwerk?
- (4) Wie was Baäl-Zebub?
- (5) Waar de mannen doden?
- (6) Wie was Joram? 2 Koningen 1:17. Zie ook 2 Koningen 3:1.

LES 21.

XI. DE REGERING VAN JORAM EN DE DADEN VAN ELISA.

2 Koningen 2:1-8:15.

1. ELISA VOLGT ELIA.

2 Koningen 2:1-18. (niet in Kronieken).

- (1) Was dit de plaats Gilgal bij de Jordaan? 2 Koningen 2:1. Zie ook 2 Koningen 2:2.
- (2) Hoe wist men wat er gedaan moest worden? 2 Koningen 2:3,5.
- (3) Waarom de vasthoudendheid van Elisa? 2 Koningen 2:2-6.
- (4) Waar stonden deze vijftig? En waarom? 2 Koningen 2:7.
- (5) Wat betekent: 'een dubbel deel van uw geest'? 2 Koningen 2:9.
- (6) Wat betekent de uitroep van Elisa? 2 Koningen 2:12.
- (7) Waarom het zoeken van de vijftig? 2 Koningen 2:16-18.
- (8) Wat werd aangetoond door het zoeken?

2. WATER GEZOND GEMAAKT EN KINDEREN WORDEN VERSCHEURD.

2 Koningen 2:19-25.

- (1) Waarom was de situatie gunstig? 2 Koningen 2:19.
- (2) Is het water nog steeds gezond?
- (3) Welke weg naar Bethel?
- (4) Wat betekent 'vloekte hen in de Naam des Heren'? 2 Koningen 2:24.
- (5) Wat was het doel van de dood van deze kinderen?
- (6) In welk koninkrijk lagen Bethel and Jericho?

3. ALGEMEEN KARAKTER VAN DE REGERING VAN JORAM.

2 Koningen 3:1-3.

4. JORAM EN JOSAFAT TREKKEN OP TEGEN MESA, DE KONING OF MOAB.

2 Koningen 3:4-10.

- (1) Waarom werd de koning een schapenfokker genoemd? 2 Koningen 3:4.
- (2) Wat was de route van het optrekken? 2 Koningen 3:8-9.
- (3) Waar waren zij? En vanwaar hun angst? 2 Koningen 3:9-10.

5. HET VRAGEN AAN DE HEER.

2 Koningen 3:11-19.

- (1) Wat is de betekenis van het water gieten op hun handen? 2 Koningen 3:11.
- (2) Waarom was Elia daar?
- (3) Waarom deze verachting voor Joram? 2 Koningen 3:13-14.
- (4) Waarom werd er ween musicus gevraagd?

6. DE VOORZEGGING VERVULD.

2 Koningen 3:20-27.

- (1) Uit welke richting kwam het water?
- (2) Waarom werd bloed door water vervangen? 2 Koningen 3:22. Zie ook 2 Koningen 3:17.
- (3) Waarom deze verwoesting? 2 Koningen 3:25. Zie ook 2 Koningen 3:19.
- (4) Wat betekent: 'doorbreken in de richting van de koning van Edom'? 2 Koningen 3:26.
- (5) Waarom offerde hij zijn zoon? 2 Koningen 3:27.
- (6) Waarom de woede van Israël? 2 Koningen 3:27.
- (7) Wat is er verder bekend van Mesa?

7. ELISA HELPT DE WEDUWE VAN EEN PROFEET.

2 Koningen 4:1-7.

- (1) Welk recht had de schuldeiser om dit te doen? 2 Koningen 4:1.
- (2) Waarom deze methode gevolgd?

8. DE VRIENDELIJKHEID VAN EEN SUNAMITISCHE BELOOND.

2 Koningen 4:8-17.

- (1) Waar was Sunem? 2 Koningen 4:8.
- (2) Wat betekent 'een welgestelde vrouw'? 2 Koningen 4:8.
- (3) Waarom deze voorzieningen voor de profeet? 2 Koningen 4:10.
- (4) Hoe werd de kamer gemaakt? 2 Koningen 4:10.
- (5) Wat betekent 'ik woon temidden van mijn volk? 2 Koningen 4:13.
- (6) Waarom zegt zij: houdt mij niets voor'? 2 Koningen 4:16.

9. HET KIND STERFT EN WORDT DOOR ELISA OPGEWEKT.

2 Koningen 4:18-37.

- (1) In welke zin 'groot geworden'? 2 Koningen 4:18.
- (2) Wat was de ziekte van het kind? 2 Koningen 4:19-20.
- (3) Waar zeggen 'het is geen nieuwe maan of shabbat'? 2 Koningen 4:23.
- (4) Waar zeggen 'drijf ze'? 2 Koningen 4:24.
- (5) Waarom het antwoord 'alles wel'? 2 Koningen 4:26.
- (6) Wat wil het zeggen 'terug stoten'? 2 Koningen 4:27.
- (7) Waarom de opdracht niet te groeten? 2 Koningen 4:29.
- (8) Waarom de staf meegegeven?

10. HULP TIJDENS HONGERSNOOD.

2 Koningen 4:38-44.

- (1) Wat was de inhoud van de pot? 2 Koningen 4:38.
- (2) Waarom handelden de profeten zo?
- (3) Waarom het gerstebrood en het graan? 2 Koningen 4:42.

11. NAÄMAN GENEZEN VAN MELAATSHEID.

2 Koningen 5:1-19.

- (1) Hoe had God door Naäman aan Syrië de overwinning gegeven? 2 Koningen 5:1.
- (2) Waarom het voorstel van het meisje? 2 Koningen 5:3.

- (3) Waarom werd zij zo snel geloofd? 2 Koningen 5:5.
- (4) Waarom dit verzoek aan Joram? 2 Koningen 5:5-6.
- (5) Waarom liet Joram Elisa niet halen? 2 Koningen 5:7. Zie ook 2 Koningen 3:13-14.
- (6) Waarom na de genezing teruggaan naar de profeet? 2 Koningen 5:15.
- (7) Waarom wilde hij een hoeveelheid aarde? 2 Koningen 5:17.
- (8) Wat is het gezag en de kracht van het antwoord 'ga in vrede'? 2 Koningen 5:17. Zie ook 2 Koningen 5:18.

12. DE ZONDE EN STRAF VAN DE DIENAAR VAN ELISA.

2 Koningen 5:20-27.

- (1) Wat was het effect van de zonde? 2 Koningen 5:20-23. Zie ook 2 Koningen 5:16.
- (2) Waarom spreken over olijfboomgaarden, wijngaarden en dergelijke? 2 Koningen 5:26.
- (3) Waarom 'over uw nakomelingen'? 2 Koningen 5:27.

13. DE BIJL VAN EEN PROFEET HERKREGEN.

2 Koningen 6:1-7.

- (1) Waarom toestemming vragen?
- (2) Welk soort verblijfplaats? 2 Koningen 6:2.
- (3) Waarom naar de Jordaan gaan? 2 Koningen 6:2.
- (4) Waarom niet duiken naar de bijl?
- (5) Waarom zo bezorgd over een bijl?

14. ELISA NEEMT EEN GROEP SYRIERS GEVANGEN.

2 Koningen 6:8-23.

- (1) Waarom is Elisa nu zo behulpzaam voor Joram? 2 Koningen 6:9.
- (2) Waarom denken dat er een verrader onder zijn dienaren was? 2 Koningen 6:11.
- (3) Waarom wilde hij Elisa gevangen nemen? 2 Koningen 6:13.
- (4) Welke lessen leerde de dienaar? 2 Koningen 6:16-17.
- (5) Welk soort blindheid? 2 Koningen 6:18-20.
- (6) Loog de profeet tegen hem? 2 Koningen 6:19-20.
- (7) Waarom te eten geven en dan laten gaan? 2 Koningen 6:22-23.

15. SAMARIA BELEGERD EN DE BEVRIJDING VOORZEGD.

2 Koningen 6:24-7:2.

- (1) Hoe 2 Koningen 6:24 in overeenstemming te zien met 2 Koningen 6:23?
- (2) Wat is de inhoud van het antwoord van de koning aan de vrouw? 2 Koningen 6:27.
- (3) Waarom het rouwgewaad? 2 Koningen 6:30.
- (4) Waarom het dreigement aan Elisa? 2 Koningen 6:31. Zie ook 2 Koningen 6:33.
- (5) Waarom de deur sluiten? 2 Koningen 6:32.
- (6) Waarom wordt er gezegd 'de zoon van een moordenaar'?
- (7) Wat betekent: nog op de Heer te hopen'? 2 Koningen 6:33.
- (8) Hoe veel was 'een maat'? 2 Koningen 7:1.

16. DE VOORZEGGING VERVULD.

2 Koningen 7:3-20.

- (1) Waarom waren de melaatsen buiten? En bij welke poort? 2 Koningen 7:3.
- (2) Wie was de koning van Hettieten? 2 Koningen 7:6.
- (3) Waarom de paarden achtergelaten? 2 Koningen 7:7.
- (4) Waarom werden de melaatsen gealarmeerd? 2 Koningen 7:9.
- (5) Waarom was de koning achterdochtig? 2 Koningen 7:12.
- (6) Waarom vertrapte het volk de hoofdman? 2 Koningen 7:17.

17. NOG EEN HULP AAN DE SUNAMITISCHE VROUW.

2 Koningen 8:1-5.

- (1) Wat is het verband tussen deze hongersnood en de armoede van de profeten? 2 Koningen 8:1. Zie ook 2 Koningen 4:38-40.
- (2) Waarom zou het kind iets te zeggen hebben? 2 Koningen 8:4.
- (3) Hoe had zij haar land verloren? 2 Koningen 8:6.

18. ELISA'S VOORZEGGING AAN HAZAEL, EN DE GEVOLGEN DAARVAN.

2 Koningen 8:7-15.

- (1) Waarom zo respectvol voor Elisa? 2 Koningen 8:8-9. Zie ook 2 Koningen 6:13.
- (2) Wat is de betekenis van het antwoord van de profeet? 2 Koningen 8:10.
- (3) Waarom wordt er gezegd: die hond'? 2 Koningen 8:13.
- (4) Hoe kwam de vervulling van de profetie tot stand? 2 Koningen 8:10-15.

XII. HET EINDE VAN HET HUIS VAN OMRI.

2 Koningen 8:16-10:36.

1. DE REGERING VAN JORAM VAN JUDA.

2 Koningen 8:16-24, 2 Kronieken 21:1-20.

- (1) Hoe kon Joram regeren terwijl Josafat koning was? 2 Koningen 8:16.
- (2) Waarom de opmerking over het niet vernietigen van Juda? 2 Koningen 8:19.
- (3) Leg uit waarom hij streed tegen de Edomieten? 2 Koningen 8:21-22.

2. DE REGERING VAN AHAZIA VAN JUDA.

2 Koningen 8:25-29, 2 Kronieken 22:1-6.

- (1) Hoe was Athalia de dochter van Omri? 2 Koningen 8:26. Zie ook 2 Koningen 8:18.
- (2) Waarom was Hazael in Ramoth-Gilead? 2 Koningen 8:28. Zie ook 2 Koningen 8:12.
- (3) Wie was winnaar? 2 Koningen 9:14.

LES 22.

3. JEHU WORDT GEZALFD EN KRIJGT EEN OPDRACHT VAN ELISA.

2 Koningen 9:1-13. (niet in Kronieken).

- (1) Wanneer werd deze opdracht gegeven? 1 Koningen 19:15-18,
- (2) Waarom niet eerder uitgevoerd?
- (3) Waarom moest het huis van Achab vernietigd worden? 2 Koningen 9:7.
- (4) Waarom wordt er gezegd: deze man (letterlijk 'deze gek')? 2 Koningen 9:11.
- (5) Waarom werd Jehu zo snel erkend? 2 Koningen 9:13.

4. JEHU DOODT DE TWEE KONINGEN.

2 Koningen 9:14-29. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom wordt er gezegd 'laat niemand uit de stad ontkomen'? 2 Koningen 9:15.
- (2) Hoe werd het rijden herkend? 2 Koningen 9:20.

5. DE DOOD VAN IZEBEL.

2 Koningen 9:30-37. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom werd hij Zimri genoemd? 2 Koningen 9:31. Zie ook 1 Koningen 16:10,18.
- (2) Waarom was hij zo moedig?
- (3) Waarom waren hier eunuchen there? 2 Koningen 9:32.

6. JEHU BRENGT HET NAGESLACHT VAN ACHAB OM.

2 Koningen 10:1-14. (niet Kronieken).

- (1) Hoezo aan de regeerders van Jizreël in Samaria? 2 Koningen 10:1.
- (2) Waarom deze uitdaging aan hen? 2 Koningen 10:3.
- (3) Wie waren de 70 zonen van Achab? 2 Koningen 10:1,6.
- (4) Geef aan wat er bedoeld wordt met de hoofden. 2 Koningen 10:9.
- (5) Wat is de rechtvaardiging hiervan? 2 Koningen 10:10.
- (6) Wie zijn de 'broers van Ahazia'? 2 Koningen 10:13.

7. ZIJ ONTMOETING MET JONADAB EN DE UITROEIING VAN DE BAÄL-AANBIDDERS.

2 Koningen 10:15-28. (niet in Kronieken).

- (1) Wie was Jonadab? 2 Koningen 10:15. Zie ook Jeremia 35:1-9, 1 Kronieken 2:55.
- (2) Waarom de gewaden? En waarom het zoeken? 2 Koningen 10:22-23.
- (3) Wat betekent een 'beerput'? 2 Koningen 10:27.

8. DE REST VAN DE REGERING VAN JEHU.

2 Koningen 10:29-36. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom ontzag hij de aanbidding van het kalf? 2 Koningen 10:29.
- (2) Wat hield de verovering van Hazael in? 2 Koningen 10:33.

XIII. DE MACHTSOVERNAME VAN ATHALIA, EN DE REGERING VAN JOAS.
2 Koningen 11:1-12:21, 2 Kronieken 22:10-12.

1. ATHALIA NEEMT DE TROON VAN JUDA.
2 Koningen 11:1-3, 2 Kronieken 22:10-12.

- (1) Waarom bracht zij haar eigen nagelacht om? 2 Koningen 11:1.
- (2) Wat zijn de bed-kamers van het Huis van de Heer? 2 Koningen 11:2-3.
- (3) Was dit een crisis in het huis van David?

2. JOAS GEKROOND EN ATHALIA GEDOOD.
2 Koningen 11:4-16, 2 Kronieken 23:1-15.

- (1) Wie was de overste van de garde? 2 Koningen 11:4. Zie ook 2 Koningen 11:5, 7, 2 Kronieken 23:1-5.
- (2) Waarom kregen zij speren en schilden? 2 Koningen 11:10.
- (3) Waarom roepen 'verraad'? 2 Koningen 11:14.
- (4) Geef een overzicht van het kleven van Athalia? 2 Koningen 11:3.

3. EEN VERBOND WORDT GESLOTEN, DE BAÄL-AANBIDDING Vernietigd.
2 Koningen 11:17-21, 2 Kronieken 23:16-24:1.

- (1) Waarom een verbond? 2 Koningen 11:17.
- (2) Waarom het huis van Baäl in Jeruzalem? 2 Koningen 11:18.

4. HET EERSTE DEEL VAN DE REGERING VAN JOAS.
2 Koningen 12:1-3, 2 Kronieken 24:2-3.

- (1) Hoe kon hij regeren toen hij 7 jaar was? 2 Koningen 11:21. Zie ook 2 Koningen 12:2.
- (2) Wat was fout aan de hoge plaatsen? 2 Koningen 12:3.

5. JOAS HERSTELT DE TEMPEL.
2 Koningen 12:4-16, 2 Kronieken 24:4-16.

- (1) Waarom wordt het geld het eerst genoemd? 2 Koningen 12:4.
- (2) Waarom wordt de opdracht niet uitgevoerd? 2 Koningen 12:7.
- (3) Welke soort breuken moesten worden gerepareerd? 2 Koningen 12:11-12.
- (4) Waarom geen afrekening met de werklieden? 2 Koningen 12:15.

6. HAZAEL TEVREDEN GESTELD, EN JOAS GEDOOD.
2 Koningen 12:17-21, 2 Kronieken 24:23-27.

- (1) Waar was Gath? 2 Koningen 12:17.
- (2) Waarom niet strijden tegen Hazael? 2 Koningen 12:18.
- (3) Waarom de samenzwering? 2 Koningen 12:20-21. Zie ook 2 Kronieken 24:25.
- (4) Wat wordt door zijn levensloop geïllustreerd?

XIV. DE REGERING VAN JOAHAZ EN JOAS OVER ISRAËL.

2 Koningen 13:1-25. (niet in Kronieken).

1. DE REGERING VAN JOAHAZ.

2 Koningen 13:1-9.

(1) Waarom werd de zonde van Jerobeam nu zo ernstig? 2 Koningen 13:2, 6.

(2) Waarom werd de zoon van Hazael Benhadad genoemd? ? 2 Koningen 13:3. Zie ook 2 Koningen 8:15.

(3) Wat betekent 'zij woonden in tenten zoals vroeger'? 2 Koningen 13:5.

(4) Waarom werd het leger gereduceerd? 2 Koningen 13:7.

2. DE REGERING VAN JOAS VAN ISRAËL.

2 Koningen 13:10-13.

(1) Zijn oorlog met Amazia.. 2 Koningen 13:12. Zie ook 2 Koningen 14:8-16.

3. ELISA'S LAATSTE VOORZEGGING.

2 Koningen 13:14-19.

(1) Waarom deze laatste gesprekken? 2 Koningen 13:14.

(2) Wat is de betekenis van deze tekenen?

4. DOOD EN BEGRAFENIS VAN ELISA.

2 Koningen 13:20-21.

(1) Waarom dit wonder?

(2) De tijdsduur van Elisa's arbeid?

5. ELISA'S VOORZEGGING VERVULD.

2 Koningen 13:22-25.

XV. DE REGERINGEN VAN AMAZIA EN JEROBEAM II.

2 Koningen 14:1-29.

1. AMAZIA REGEERT EN WREEKT DE DOOD VAN ZIJN VADER.

2 Koningen 14:1-7, 2 Kronieken 25:1-4.

(1) Waarom wordt het sparen van de kinderen genoemd?

2. AMAZIA'S DWAZE UITDAGING AAN JOAS.

2 Koningen 14:8-16, 2 Kronieken 25:17-24.

(1) Wat is de bedoeling van dit verhaal? 2 Koningen 14:9.

(2) Wat is het slaan van Edom? 2 Koningen 14:10. Zie ook 2 Kronieken 25:5-16.

(3) Welke les kan hieruit worden geleerd? En welke dwaasheid wordt aan de kaak gesteld?

3. DE DOOD VAN AMAZIA.

2 Koningen 14:17-22, 2 Kronieken 25:25-28.

- (1) Waarom de samenzwering? 2 Koningen 14:19, 2 Kronieken 25:27.
- (2) Waarom werd zijn lichaam op paarden vervoerd? 2 Koningen 14:20.

4. DE REGERING VAN JEROBEAM II. 2 Koningen 14:23-29. (niet in Kronieken).

- (1) Wat zijn Hamath en de zee van de Araba? 2 Koningen 14:25.
- (2) Wat betekent 'het was met hoog en laag gedaan'? 2 Koningen 14:26.
- (3) Wanneer behoorden Damascus en Hamath aan Juda? 2 Koningen 14:28. Zie ook 1 Kronieken 18:1-6.
- (4) Wat is de verbinding met het woord des Heren door Jona? 2 Koningen 14:25.

XVI. DE REGERING VAN AZARIA IN JUDA, EN EEN REVOLUTIONAIRE PERIODE IN ISRAËL. 2 Koningen 15:1-31, 2 Kronieken 26:1-23.

1. DE REGERING VAN AZARIA. 2 Koningen 15:1-7.

- (1) Wat is de afkorting van zijn naam? 2 Koningen 15:13,30, 2 Kronieken 26:3-4.
- (2) Wat is er met zijn drie voorgangers in de genealogie van Mattheus? Mattheus 1:8-9.
- (3) Waarom met melaatsheid geslagen? 2 Koningen 15:5. Zie ook 2 Kronieken 26:21-23.
- (4) Wat betekent 'verschillende huizen'?
- (5) Vanwege wat wordt hij genoemd in militaire aangelegenheden? 2 Kronieken 26:6-14.
- (6) En voor wat betreft zijn landbouwbeleid? 2 Kronieken 26:10.
- (7) Waarom torens en cisternen?
- (8) Waarom werden de cisternen uitgehouwen?
- (9) Wat is de uiterlijke situatie van beide rijken?

2. HET HUIS VAN JEHU HOUDT OP TE BESTAAN MET DE DOOD VAN ZACHERIA. 2 Koningen 15:8-12. (niet in Kronieken).

- (1) Waarom de zonden van Jerobeam benadrukken? 2 Koningen 15:9.
- (2) Wanneer was de belofte van 2 Koningen 15:12. Zie 2 Koningen 10:30.
- (3) Hoe lang bleef zijn huis in stand? 2 Koningen 10:36 13:1,10, 2 Koningen 14:23, 15:8.

3. DE REGERING VAN SALLUM. 2 Koningen 15:13-16. (niet in Kronieken).

- (1) Wat bewoog Menahem?
- (2) Waarom deze wreedheid aan Tifsah? 2 Koningen 15:16.

4. DE REGERING VAN MENAHEM. 2 Koningen 15:17-22. (niet in Kronieken).

- (1) Wat wil dat zeggen: het koningschap in zijn hand bevestigen? 2 Koningen 15:19.
- (2) Hoeveel werden er aangesproken? 2 Koningen 15:20.
- (3) Deze periode is ook het begin van de Assyrische invasies.

5. DE REGERING VAN PEKAHIAH.

2 Koningen 15:23-26. (niet in Kronieken).

- (1) War waren de motieven van Pekahiah? 2 Koningen 15:25.
- (2) Waarom waren de Gileadieten bij hem? 2 Koningen 15:25.

6. DE REGERING VAN PEKAH.

2 Koningen 15:27-31. (niet in Kronieken).

- (1) Hoeveel koningen regeerden in Israël tegelijkertijd met Azariah? 2 Koningen 15:27. Zie ook 2 Koningen 15.
- (2) Wat is de inhoud van deze gevangenschap? 2 Koningen 15:29.
- (3) Welk Galilea was dit? 1 Koningen 9:10-14.
- (4) Wat is de oorzaak van deze invasie? 2 Koningen 16:5-9.
- (5) Wat waren de motieven van Hosea? 2 Koningen 15:30.
- (6) Wat is het aantal koningen in deze revolutionaire periode? Hoelang duurde deze periode? 2 Koningen 15.
- (7) Welke staat van gemeenschap moet er in Israël hebben bestaan? Zie ook Amos 2:6-12.
- (8) Wat te denken van Amos?

LES 23.

XVII. DE REGERING VAN JOTHAM EN ACHAZ OVER JUDA.

2 Koningen 15:8-16:20.

1. DE REGERING VAN JOTHAM.

2 Koningen 15:32-38, 2 Kronieken 27:1-9.

(1) Wat is de 'Bovenpoort van het huis des Heren'? 2 Koningen 15:35.

(2) In welke zin begon de Heer Pekah en Rezin te zenden? Jesaja 7:1-17, 2 Koningen 15:37.
Zie ook 2 Koningen 16:5.

2. DE EXTREME GODDELOOSHEID VAN ACHAZ.

2 Koningen 16:1-4, 2 Kronieken 28:1-4.

(1) Hoe deed hij zijn zoon door het vuur gaan? 2 Koningen 16:3.

3. ZIJN OORLOG MET REZIN EN PEKAH.

2 Koningen 16:5-9, 2 Kronieken 28:5-15.

(1) Waarom zond God deze koningen? 2 Koningen 16:4, 15:37.

(2) Welke van de gevangenen namen zij? 2 Kronieken 28:8-15.

(3) Hoe naar Eilat gaan zonder Jeruzalem te nemen? 2 Koningen 16:6.

(4) Welke gebied had Assyrie nu ten zuiden van de Eufraat? 2 Koningen 16:9. Zie ook 2 Koningen 15:29.

(5) Wat profeteerde Jesaja ten aanzien van Rezin en Pekah? Jesaja 8:1-17.

(6) Geef een overzicht van de tijd wen de omstandigheden waaronder Jesaja als profeet werd geroepen. Isaiah 6:1-13.

(7) Tijdens welke regeringen profeteerde hij? Isaiah 1:1.

(8) Zijn beeld van de zonde wen goddeloosheid in Israël, wat was die? Isaiah 1:2-9.

(9) In welke tijd werd dit geschreven? Isaiah 1:5,7,9.

4. ACHAZ NEEMT EEN HEIDENS ALTAAR EN VOERT VERANDERINGEN UIT TEN AANZIEN VAN DE TEMPEL.

2 Koningen 16:10-20, 2 Kronieken 28:22-27.

(1) Waarom dit alles?

XVIII. DE REGERING VAN HOSEA EN DE BALLINGSCHAP VAN ISRAËL.

2 Koningen 17:1-41. (niet in Kronieken).

1. HIJ REBELLEERT TEGEN SALMANESER EN WORDT GEVANGEN GEZET.

2 Koningen 17:1-4.

a. Wie was Salmaneser? 2 Koningen 17:3. Zie ook 2 Koningen 16:10.

b. Wat is het doel van boodschappers sturen naar So? Zie ook Hosea 7:11, 12:1.

2. SAMARIA GENOMEN EN ISRAËL WEGGEVOERD.

2 Koningen 17:5-6.

- (1) Waarom deze langdurige belegering? 2 Koningen 17:5. Zie ook Amos 6:1.
- (2) Welke koning nam Samaria? 2 Koningen 17:6.
- (3) Waar is de rivier Gozan? En waar zijn de steden van de Meden?
- (4) Waarom de gevangenen verspreiden?

3. GOD'S REDENEN VOOR DE BALLINGSCHAP VAN ISRAËL.
2 Koningen 17:7-23.

- (1) Wat is de uitkomst van dit alles?

4. DE NIEUWE BEWONERS VAN HET LAND.
2 Koningen 17:24-41.

- (1) Welk beleid had de koning? 2 Koningen 17:24.
- (2) Waarom meende met dat de leeuwen waren gestuurd door de 'god van het land'? 2 Koningen 17:26.
- (3) Waarom wordt gezegd dat men de Heer vreesde en dat men Hem niet vreesde? 2 Koningen 17:33-34, 41.
- (4) Welk volk is hiervan afkomstig?

DE CHRONOLOGIE VAN ISRAËL.

I. GETELD NAAR DE REGERINGEN VAN DE KONINGEN VAN ISRAËL.

1. Huis van Jerobeam.	24 jaar.	1 Koningen 14:20 15:25.
2. Huis van Baäsha	26 jaar.	1 Koningen 15:33 16:8.
3. Zimri.	7 dagen	1 Koningen 16:23-29, 22:51, 2 Koningen 3:1.
4. Huis van Omri	48 jaar	1 Koningen 16:23,29 22:51, 2 Koningen 3:1.
5. Huis van	102.5 jaar	2 Koningen 10:36 13:1,10 14:23 15:8.
6. Revolutionaire periode	41 jaar	2 Koningen 15:19,17,23,27, 17:1.

Totaal	241.5 jaar	

7. Interregnum tussen Jerobeam en Zacheria. 12 jaar 2 Koningen 14:23. Zie ook 2 Koningen 14:2 15:8.

8. Interregnum tussen Pekah en Hosea. 9 jaar 2 Koningen 16:1. Zie ook 2 Koningen 15:27, 17:1.

Totaal 262.5 jaar

Trek hiervan af, vanwege de Joodse telling, (zie 1 Koningen 15:25,33 16:8, enz.) een half jaar van iedere regeerperiode, dat is 8 jaar, dan komen we op een totaal van 254.5 jaar.

DE CHRONOLOGIE VAN ISRAËL.

II. ZOALS GETELD OP GROND VAN DE REGEERPERIODE'S VAN DE KONINGEN VAN JUDA.

1. Rehabeam.	17 jaar	1 Koningen 14:21.
2. Abia	3 jaar	1 Koningen 15:2.
3. Asa	41 jaar	1 Koningen 15:10.
4. Josafat	25 jaar	1 Koningen 22:42.
5. Jehoram	8 jaar	2 Koningen 8:17.
6. Ahazia	1 jaar	2 Koningen 8:26.
7. Athalia	6 jaar	2 Koningen 11:3.
8. Joas	40 jaar	2 Koningen 12:1.
9. Amazia	29 jaar	2 Koningen 14:2.
10. Azaria	52 jaar	2 Koningen 15:2.
11. Jotam	16 jaar	2 Koningen 15:32,33.
12. Achaz	16 jaar	2 Koningen 16:2.
13. Hizkia	6 jaar	2 Koningen 18:10.

Totaal	260 jaar	

Trek hiervan af, vanwege de Joodse telling, een half jaar van iedere regeerperiode, dat is 6 jaar, dan komen we op 254 jaar.

De verschillen worden veroorzaakt door onzorgvuldigheden van de manieren van tellen.

OVERZICHT.

DE REGERING VAN SALOMO.

- I. Zijn troonsbestijging.
- II. Zijn wijsheid.
- III. Zijn beleid.
- IV. De Tempelbouw.
- V. Zijn grootheid.
- VI. Zijn militaire beleid.
- VII. Zijn zonde en de daaruit voortvloeiende problemen.

I. Zijn troonsbestijging.

1. Onder welke omstandigheden werd Salomo de eerste keer gezalfd? Wat waren de redenen voor de pretenties van Adonia?
2. Welke hooggeplaatsten steunden hem? En waarom?
3. Aan wie had Salomo hoofdzakelijk zijn troon te danken?
4. Welke opdrachten kreeg hij van David?
5. Wat werd er van de belangrijkste samenzweerders?
6. Beschrijf zijn tweede zalving.

II. ZIJN WIJSHEID.

1. Geef een verslag van Salomo's verzoek om wijsheid.

2. Welke bijzondere test van zijn wijsheid hebben we een verslag van?
3. Met welke andere wijze personen wordt hij vergeleken? En was is het terrein van zijn studies geweest?

III. ZIJN BELEID.

1. Welke ambtenaren benoemde hij?
2. Wie was hogepriester tijdens zijn regering?
3. Wat waren de algemene omstandigheden van het volk?

IV. DE TEMPELBOUW.

1. Hoe verkreeg met het benodigde timmerhout? En hoe werd het vervoerd?
2. Hoe veel arbeiders in hoeveel groepen had hij aan het werk?
3. Waar waren de steengroeven?
4. Wat is bekend van de maat van sommige stenen?
5. Wanneer werd de fundering gelegd? En hoelang werd er gebouwd?
6. Wat waren de afmetingen van het gebouw?
7. Wat was de binnen-uitrusting?
8. Hoe groot was het altaar?
9. Welke ornamenten waren er aan de ingang?
10. Welke watervoorzieningen werden geconstrueerd?
11. Wie maakte het bronswerk? En waar werd het gegoten?
12. Beschrijf het altaar.
14. Hoeveel kandelaars waren er?
15. Hoe werd de heuveltop geëgaliseerd en vergroot?
16. Waar bestond de inwijdingsceremonie uit?

V. ZIJN GROOTHEID.

1. Beschrijf zijn paleis.
2. Beschrijf de gouden schilden en de ivoren troon.
3. Wat aangaande zijn paarden en wagens.
4. Waar kwam het geld vandaan?
5. Beschrijf het bezoek van de koningin van Seba.

VI. ZIJN MILITAIRE BELEID.

1. Wat voegde hij toe aan de defensie van Jeruzalem?
2. Welke andere steden fortificeerde hij? En met welke bijzondere doelen?

VII. ZIJN ZONDEN EN DE DAARUIT VOORTVLOEIENDE PROBLEMEN.

1. Beschrijf zijn afval.
2. Welke berisping kreeg hij van God?
3. Welke politieke problemen volgden?
4. Wie waren zijn biografen?
5. Beschrijf hoe het hoogtepunt werd bereikt.

LES 24.

II. DE REGERINGEN VAN MANASSE EN AMON.

2 Koningen 21:1-26.

1. MANASSE'S EXTREME GODDELOOSHEID.

2 Koningen 21:1-9.

- (1) Wat is de tijdsduur van zijn regering? 2 Koningen 21:1.**
- (2) Hoe het contrast tussen hem en zijn vader te verklaren?**
- (3) Wat betekent 'de heerscharen des hemels'? 2 Koningen 21:3,5.**
- (4) Op welke manier was zijn kwaad erger dan dat van de Kanaänieten? 2 Koningen 21:9.**

2. DE STRAF AANGEKONDIGD DOOR DE PROFETEN.

2 Koningen 21:10-15.

- (1) Wat betekent 'de lijn van Samaria, en het paslood van het huis van Achab? 2 Koningen 21:13.**
- (2) Wat wordt bedoeld met 'Jeruzalem uitvegen'? 2 Koningen 21:13.**
- (3) Wie waren deze profeten?**

3. MANASSE'S WREEDHEID.

2 Koningen 21:16.

- (1) Wie waren zijn mogelijke slachtoffers?**
- (2) Wat is de traditie aangaande Jesaja?**

4. ZIJN KRONIEKEN EN ZIJN DOOD.

2 Koningen 21:17-18. Zie ook 2 Kronieken 23:18-20.

5. ZIJN GEVANGENSCHAP EN INKEER.

2 Kronieken 33:11-17.

- (1) Waar waren de twee muren die hij bouwde? 2 Kronieken 33:14.**
- (2) Wat was zijn gebed? 2 Kronieken 33:18-19.**

6. DE REGERING VAN AMON.

2 Koningen 21:19-26, 2 Kronieken 33:21-25.

- (1) Waarom volgde hij de wegen van zijn vader?**
- (2) Waarom de samenzwering? 2 Koningen 21:23-24.**
- (3) Waarom een nieuwe tombe? 2 Koningen 21:26. Zie ook 2 Koningen 21:18.**

III. DE REGERING VAN JOSIA.

2 Koningen 22:1-23:30, 2 Kronieken 34:1-35:27.

1. HET ALGEMENE KARAKTER VAN ZIJN REGERING.

2 Koningen 22:1-2.

(1) Waarom worden de moeders van de koningen van Juda altijd genoemd? Zie ook 1 Koningen 15:13.

(2) Wanneer begon hij God te dienen? 2 Kronieken 34:3.

(3) Hoe oud was Amon toen Josia werd geboren? 2 Koningen 22:1. Zie ook 2 Koningen 21:19.

2. HIJ REINIGT HET LAND VAN AFGODERIJ.

2 Kronieken 34:3-7.

(1) Waarom dit werk uitstrekken tot het noordelijk gebied? 2 Kronieken 34:6-7.

3. HIJ RESTAUREERT DE TEMPEL.

2 Koningen 22:3-7.

(1) Waarom was deze restauratie nodig?

(2) Wie was de hogepriester in die tijd?

4. HET BOEK VAN DE WET GEVONDEN.

2 Koningen 22:8-13.

(1) Waarom noemde Hilkia het ‘het Boek van de Wet’? 2 Koningen 22:8.

(2) Waarom las Safan het aan de koning voor?

(3) Waarom scheurde de koning zijn kleding? 2 Koningen 22:11-13.

(4) Wat was zijn denken over zijn voorgangers? 2 Koningen 22:13.

(5) Hoe en waar was het boek verborgen?

(6) Waarom was Josia hiervan niet op de hoogte? Zie ook 2 Koningen 21:1-2,19-20.

5. HULDA GERAADPLEEGD.

2 Koningen 22:14-20.

(1) Waarom werd zij geraadpleegd?

(2) Welke woorden verwijst het boek naar? 2 Koningen 22:16. Zie ook Deuteronomium 28:1-68.

(3) Is er een reden aan te nemen dat het gevonden boek alleen Deuteronomium was?

(4) Is er een reden te denken dat het boek slechts recent was samengesteld?

6. HET BOEK AAN HET VOLK IN DE TEMPEL VOORGELEZEN.

2 Koningen 23:1-3.

(1) Waarom de naam ‘Boek van het Verbond’? 2 Koningen 23:2.

7. HET LAND GRONDIG GEREINIGD VAN AFGODERIJ.

2 Koningen 23:4-20.

(1) Waarom de as naar Bethel gedragen? 2 Koningen 23:4.

- (2) Waarom de overblijfselen van Ashera op de graven. 2 Koningen 23:6.**
- (3) Wat zijn de paarden en wagens die aan de zon gewijd waren? 2 Koningen 23:11.**
- (4) Waarom de beenderen verbranden? 2 Koningen 23:16,20.**
- (5) Welke man van God had dit geproclameerd? 2 Koningen 23:16,20. Zie ook 1 Koningen 13:1-3.**

8. DE PESACH (PASEN) STRIKT GEHOUDEN EN ANDERE HERVORMINGEN.
2 Koningen 23:21-24.

- (1) Wat is de betekenis van het Pesach? 2 Koningen 23:21. Zie ook 2 Kronieken 25:1-19.**
- (2) Kan hij alle bijzonderheden van dit feest uit het Deuteronomium hebben geleerd? Deuteronomium 16:1-8. Zie ook Exodus 23:14-15, Leviticus 23:4-14, Numeri 9:1-12, 28:16-24.**

9. OMSCHRIJVING VAN JOSIA EN ZIJN DOOD.
2 Koningen 23:25-30.

- (1) Wat is het superieure van zijn leven? 2 Koningen 23:25.**
- (2) Waarom werd de gevangenschap niet verlicht? 2 Koningen 23:26.**

10. EEN VERSLAG VAN ZIJN OVERLIJDEN.
2 Kronieken 25:20-27.

- (1) Wat is het doel van Necho's expeditie? 2 Kronieken 25:20.**
- (2) Waarom kwam Josia tussenbeide?**
- (3) Waar zei Necho 'God heeft mij bevolen'? 2 Kronieken 25:21-22.**
- (4) Waarom deze excessieve rouw?**
- (5) Wanneer verscheen Jeremia? 2 Kronieken 25:25. Zie ook Jeremia 1:1-3.**

IV. DE REGERINGEN VAN JOAHAZ EN JOJAKIM.
2 Koningen 23:30-24:7, 2 Kronieken 36:1-8.

1. DE CARRIÈRE VAN JOAHAZ.
2 Koningen 23:30-34.

- (1) Was hij de oudste zoon van Josia? 2 Koningen 23:31. Zie ook 2 Koningen 23:36.**
- (2) Waarom werd hij door het volk gekozen? 2 Koningen 23:30-34.**
- (3) Waarom de schatting. 2 Koningen 23:33.**
- (4) Een profetie over zijn lot. Jeremia 22:10-12.**
- (5) Waarom werd hij Sallum genoemd? Jeremia 22:12. Zie ook 2 Koningen 15:8-12, 1 Kronieken 3:15.**

2. DE REGERING VAN JOJAKIM.
2 Koningen 23:35-24:7.

- (1) Waarom een belasting ten behoeve van de schatting? 2 Koningen 23:35.**
- (2) Waarom een ander beleid volgen dan zijn vader deed? 2 Koningen 23:37.**
- (3) Waarom werd hij niet beschermd door Farao? 2 Koningen 24:1,7.**

- (4) Wat was er geworden van de Assyrische macht?**
- (5) Hoe zond de Heer de 'benden'? 2 Koningen 24:2-3.**
- (6) Waarom vanwege de zonden van Manasse? 2 Koningen 24:3-4.**
- (7) Wat deed Nebukadnezar verder met hem? 2 Kronieken 36:6.**
- (8) Waarom werd hij vrijgelaten?**
- (9) Wat was zijn uiteindelijke lot? Jeremia 22:18-19.**

V. DE REGERINGEN VAN JOJACHIN EN ZEDEKIA.
2 Koningen 24:8-25:7, 2 Kronieken 36:9-21.

1. HET BEGIN VAN DE BALLINGSCHAP.
2 Koningen 24:8-17.

- (1) Waarom de overgave? 2 Koningen 24:11-12.**
- (2) Wat is het verschil tussen de 10.000 en de 8.000? 2 Koningen 24:14-16.**
- (3) Waarom in het bijzonder de handarbeiders en smeden?**
- (4) Waarom werd de oom van Jojachin koning gemaakt? 2 Koningen 24:17.**
- (5) Is er een vergissing ten aanzien van zijn leeftijd? 2 Kronieken 36:9.**
- (6) Jeremia's profetie aangaande zijn lot. Jeremia 22:24-30.**
- (7) In welke zin was hij kinderloos? Jeremia 22:30. Zie ook Mattheus 1:12.**
- (8) Waarom was deze profetie zo verbazingwekkend? Jeremia 22:29.**

2. DE REGERING VAN ZEDEKIA.
2 Koningen 24:18-25:7, Jeremia 52:1-11, 39:1-11.

- (1) Hoe kon hij het aandurven opstandig te zijn? 2 Koningen 24:20. Zie ook Jeremia 37:3-10, Ezechiel 17:15.**
- (2) Wat maakte zijn opstandigheid zo agressief voor Nebukadnezar? 2 Kronieken 36:13.**
- (3) Hoe lang duurde de belegering? 2 Koningen 25:1-3,8.**
- (4) Wat bracht het tot een einde? 2 Koningen 25:3-4.**
- (5) Waarom was Nebukadnezar in Ribla? 2 Koningen 25:6.**
- (6) Waarom deze wreedheid aan Zedekia? 2 Koningen 25:7.**
- (7) Welke profetie werd hierdoor vervuld? Ezechiel 12:13.**

VI. DE VERWOESTING VAN DE STAD EN DE PROBLEMEN VOOR DE OVERBLIJVENDEN.
2 Koningen 25:8-30, 2 Kronieken 36:17-23, Jeremia 39:-41:18, 52:12-30.

1. DE STAD WORDT VERWOEST EN EEN GOUVERNEUR OVER DE OVERBLIJVENDEN BENOEMD.
2 Koningen 25:8-22.

- (1) Waarom de vertraging? 2 Koningen 25:8. Zie ook 2 Koningen 25:3.**
- (2) Waarom enige van de armen achterlaten? 2 Koningen 25:12.**
- (3) Waarom werd Gedalia gekozen? 2 Koningen 25:22.**

VII. JOJACHIN VRIJGELATEN EN GEËERD DOOR EVIL-MERODACH.
2 Koningen 25:27-30, Jeremia 52:31-34.

- (1) Hoe oud was hij nu? 2 Koningen 25:27. Zie ook 2 Koningen 24:8.**
- (2) Wie zijn 'de koningen die met hem waren'? 2 Koningen 25:28.**
- (3) Leefde Jeremia toen nog? Zie ook Jeremia 1:2, 2 Koningen 22:1 23:36, 2 Koningen 24:18, 25:27.**
- (4) Indien niet, wie heeft dan de laatste regels van het boek Jeremia geschreven?**

LES 25.

I. DE REGERING VAN HIZKIA.

2 Koningen 18:1-20:21, 2 Kronieken 29:1-32:33.

1. HET GODSDIENSTIGE KARAKTER VAN ZIJN REGERING.

2 Koningen 18:1-6.

(1) Hoe oud was Achaz toen Hizkia werd geboren? 2 Koningen 18:1-2. Zie ook 2 Koningen 16:2.

(2) Waar was de koperen slang bewaard gebleven? 2 Koningen 18:4.

2. ZIJN MILITAIRE ACTIES, EN DE BALLINGSCHAP VAN ISRAËL.

2 Koningen 18:7-12.

(1) Waarom was het nodig de Filistijnen te verslaan? 2 Koningen 18:8.

(2) Waarom stond hij onder gezag van Assyrie? 2 Koningen 18:7-8. Zie ook 2 Koningen 16:7-9.

3. HIJ WORDT GEDWONGEN HET VERDRAG TE VERNIEUWEN.

2 Koningen 18:13-16.

(1) Wie was Sanherib? 2 Koningen 18:13.

(2) Waarom was hij in Lachis? 2 Koningen 18:14.

(3) Welk verslag van deze invasie is door Sanherib zelf nagelaten?

(4) Welke voorbereidingen trof Hizkia? 2 Kronieken 32:1-8.

4. DE OVERGAVE VAN JERUZALEM GEËIST DOOR SANHERIB.

2 Koningen 18:17-27.

(1) Wat zijn de namen van deze officieren?

(2) Wat is de loop van de bovenste vijver? 2 Koningen 18:17.

(3) Wat is het Voldersveld? 2 Koningen 18:17.

(4) Waarom de verwijzing naar Egypte in de toespraak van Rabsake? 2 Koningen 18:21-24.

(5) Waarom de verwijzing naar de hoge plaatsen en altaren? 2 Koningen 18:22.

(6) Waarom beweren dat God hem gestuurd had?

(7) Waarom werd hem gevraagd in de Syrische taal te spreken? 2 Koningen 18:26.

5. RABSAKE'S TOESPRAAK TOT HET VOLK OP DE MUUR.

2 Koningen 18:28-37.

(1) Wat is de bedoeling van wat aangeboden werd? 2 Koningen 18:31-32.

(2) Wat is de bedoeling van het verwijzen naar andere goden? 2 Koningen 18:32-35.

(3) Waarom kwam er geen antwoord van het volk? 2 Koningen 18:36.

(4) Waarom waren de officieren van Hizkia zo ontmoedigd? 2 Koningen 18:37.

(5) Waarom werd de overgave zo snel na de vernieuwing van het verdrag geëist? 2 Koningen 18:21. Zie ook Jesaja 30:1-5, 31:1-9.

6. DE KONING RAADPLEEGT DE PROFEET.

2 Koningen 19:1-7.

- (1) Waarom naar het huis des Heren gaan? 2 Koningen 19:1.
- (2) Waarom Jesaja gevraagd te bidden? 2 Koningen 19:4.

7. SANHERIB STUURT EEN BRIEF AAN HIZKIA.

2 Koningen 19:8-13.

- (1) Waarom zond hij deze brief? 2 Koningen 19:9.
- (2) Waarom denken dat Hizkia op God vertrouwde? 2 Koningen 19:10.

8. DE BRIEF WORDT VOOR GOD GELEGD.

2 Koningen 19:14-19.

- (1) Waarom werd de brief voor de Heer gelegd? 2 Koningen 19:14.
- (2) Waarop was de brief geschreven?
- (3) Wat was de basis van de plannen van Hizkia? 2 Koningen 19:19.

9. EEN ANTWOORD VAN DE PROFEET.

2 Koningen 19:20-34.

- (1) Waarom de verwijzing naar Libanon en de ceders? 2 Koningen 19:23.
- (2) Wat betekent de opmerking over vreemde wateren en rivieren? 2 Koningen 19:24.
- (3) Wat is bedoeling van het noemen van de haak en het bit? 2 Koningen 19:28.
- (4) Waarom spreken van ene overblijfsel? 2 Koningen 19:31. Zie ook 2 Koningen 18:13.
- (5) Waarom zou de stad beschermd worden? 2 Koningen 19:34.

10. DE PROFETIE VERVULD.

2 Koningen 19:35-37.

- (1) Hoe werden zij geslagen? 2 Koningen 19:35.
- (2) Waarom trok Sanherib terug? 2 Koningen 19:36.
- (3) Hoe stierf Sanherib?

11. DE ZIEKTE VAN HIZKIA.

2 Koningen 20:1-11.

- (1) Wanneer vond dit plaats? 2 Koningen 20:6. Zie ook 2 Koningen 18:2,13.
- (2) Hoe moet de uitdrukking 'in die dagen' begrepen worden? 2 Koningen 20:1. Zie ook 2 Koningen 19:37.
- (3) Waarom zo onder de indruk? 2 Koningen 20:2-3. Zie ook Jesaja 38:9-20.
- (4) Waarom de vijgenkoek? 2 Koningen 20:7.
- (5) Hoe werd het teruggaan van de schaduw veroorzaakt? 2 Koningen 20:11.

12. EEN GEZANT UIT BABYLON.

2 Koningen 20:12-19.

- (1) Was dit voor of na de invasie van Sanherib? 2 Koningen 20:12. Zie ook 2 Koningen 18:14-15.
- (2) Wat was het doel van de brief en de geschenken? 2 Koningen 20:12. Zie ook 2 Kronieken 22:31.
- (3) Wat was het doel van Hizkia met het tonen van zijn schatten? 2 Koningen 20:13.
- (4) Wat is de reden van deze profetie?
- (5) Waarom zei hij 'dit woord is goed, enz.'? 2 Koningen 20:19.

13. DE REST VAN HET HANDELEN VAN HIZKIA.

2 Koningen 20:20-21.

- (1) Andere bijzonderheden van de vijver en de loop daarvan. 2 Kronieken 32:30.
- (2) Beschrijf de vijver.
- (3) Hoe veel van dit verslag van de regering van Hizkia vinden we ook in Jesaja? Zie Jesaja 36:1-39:8. Zie ook 2 Koningen 18:13-20:21.

14. DE REINIGING VAN DE TEMPEL.

2 Kronieken 29:1-19.

- (1) Hoe lang was de Tempel genegeerd? 2 Koningen 15:32-34, 16:2.
- (2) Waarom deze reiniging? 2 Kronieken 29:3.
- (3) Wat was de verontreiniging? 2 Kronieken 29:5.
- (4) Hoe kunnen we de oorzaak daarvan verklaren?

15. HERVATTING VAN HET OFFEREN.

2 Kronieken 29:20-36.

- (1) Waarom 'voor geheel Israël? 2 Kronieken 29:24.
- (2) Wat was de regeling voor de zangers en de trompetters? 2 Kronieken 29:27-28.
- (3) Wat betekent 'bogen zich en aanbaden'? 2 Kronieken 29:29.
- (4) Waren de Psalmen van David en Asaf toen al in gebruik? 2 Kronieken 29:30.
- (5) Waarom zo specifiek het gezag inzake de muziek? 2 Kronieken 29:25.

16. HET PESACH VAN HIZKIA.

2 Kronieken 30:1-27.

- (1) Waarom geheel Israël uitgenodigd? 2 Kronieken 30:1.
- (2) Wat was de toestand in Israël in die dagen? 2 Koningen 17:1-4, 18:10.
- (3) Hadden zij de geschreven wet inzake Pesach? 2 Kronieken 30:5,16.
- (4) Waarom waren velen sarcastisch over de uitnodiging? 2 Kronieken 30:10-11.
- (5) Indien er zoveel niet geheiligd waren, waarom werd het hen dan toegestaan te eten? 2 Kronieken 30:17-20.
- (6) In welk opzicht was er zoiets niet gebeurd sinds Salomo?

17. DE TIENDEN EN DE OFFERS ALLEN VERNIEUWD.

2 Kronieken 31:1-21.

- (1) Hoe kon hij de hoge plaatsen en altaren vernietigen in Efraim en Manasse? 2 Kronieken 31:1.
- (2) Waarom de zorg voor de genealogieën? 2 Kronieken 31:16-18.
- (3) Welke litterair werk werd door Hizkia gedaan? Spreuken 25:1-29:27.
- (4) Wie was zijn biograaf? 2 Kronieken 32:32.
- (5) Hoe lang profeteerde Jesaja? Jesaja 1:1. Zie ook 2 Koningen 15:33, 16:2, 18:2.
- (6) Welke andere profeet was in deze periode actief? Micha 1:1.
- (7) Wat zijn de meest opvallende profetieën van Micha? Micha 1:1-6, 3:10-12, 4:1-4, 5:2.
- (8) Is Micha 4:1-4 ook echt van hem? Zie ook Jesaja 2:1-4.
- (9) Welke latere verwijzing naar Micha is te vinden? Jeremia 26:16-19.
- (10) Wat was het onderwerp van de profetieën van Nahum? Nahum 1:1.
- (11) Wanneer profeteerde hij? Nahum 1:9-15.
- (12) Wat profeteerde hij aangaande Ninevé? Nahum 2:1-3:19.
- (13) Welk prospect over de val van Ninevé?

DE CHRONOLOGIE VAN JUDA.

NA DE VAL VAN ISRAËL.

1. Hizkia	23 jaar	2 Koningen 18:1-2, 2 Kronieken 29:1.
2. Manasse	55 jaar	2 Koningen 21:1, 2 Kronieken 33:1.
3. Amon	2 jaar	2 Koningen 21:19, 2 Kronieken 33:21.
4. Josia	31 jaar	2 Koningen 22:1, 2 Kronieken 34:1.
5. Joahaz	4 maanden	2 Koningen 23:31, 2 Kronieken 36:2.
6. Jojakim	11 jaar	2 Koningen 23:36, 2 Kronieken 36:5.
7. Jojachin	4 maanden	2 Koningen 24:8, 2 Kronieken 36:9.
8. Zedekia	11 jaar	2 Koningen 24:18, 2 Kronieken 36:11.

Totaal	133.5 jaar	

Min 3 jaar vanwege verschillen in telling, maakt 130.5 jaar.

Van de val van Israël terug tot Rehabeam is 260 jaar.

Salomo en David is samen 80 jaar, 1 Koningen 2:11, 11:42, 2 Kronieken 9:30, 2 Samuel 5:4.

Totaal van David's koninkrijk is 470.5 jaar.

David's troonsbestijging was in 1056 v. Chr. De val van Juda was in 588 v. Chr.

IV. DE REGERINGEN VAN JOAHAZ EN JOJAKIM.

2 Koningen 23:30-24:7, 2 Kronieken 36:1-8.

1. De carrière van Joahaz. 2 Koningen 23:30-34.
2. De regering van Jojakim. 2 Koningen 23:35-24:7.

V. DE REGERINGEN VAN JOJACHIN EN ZEDEKIA.

2 Koningen 24:8-25:7, 2 Kronieken 36:9-21.

1. Het begin van de ballingschap. 2 Koningen 24:8-17.
2. De regering van Zedekia. 2 Koningen 24:18-25:7, Jeremia 52:1-11, 39:1-11.

VI. DE VERWOESTING VAN DE TEMPEL EN DE PROBLEMEN VOOR DE OVERBLIJVENDEN.

2 Koningen 25:8-30, 2 Kronieken 36:17-23, Jeremia 39:1-41:18, 52:12-30.

1. De stad wordt verwoest en een gouverneur wordt aangewezen voor de overblijvenden. 2 Koningen 25:8-22.
2. Jeremia wordt vrijgelaten. Jeremia 39:11-14, 40:1-6.
3. Rondzwervende bendes onderwerpen zich aan Gedalia, maar hij wordt omgebracht. 2 Koningen 25:23-26.
4. Vollediger verslag van zijn dood. Jeremia 40:13-41:10.
5. Johanan wreekt de dood van Gedalia. Jeremia 41:11-18.
6. De overblijvende vragen de Heer aangaande het gaan naar Egypte. Jeremia 42:1-22.
7. Zij negeren het woord van God en gaan. Jeremia 43:1-7.
8. Jeremia profeteert de invasie van Egypte door Nebukadnezar. Jeremia 43:8-13.
9. Hij stelt de afgoderij van de Joden in Egypte aan de kaak en profeteert hun ondergang. Jeremia 44:1-14.
10. Zij bespotten hem en hij distantieert zich van hen. Jeremia 44:15-30.

VII. JOJACHIN VRIJGELATEN EN GEËERD DOOR EVIL-MERODACH.

2 Koningen 25:27-30, Jeremia 52:31-34.

2. Het huis van Jehu eindigt met de dood van Zacheria. 2 Koningen 15:8-12. (niet in Kronieken).
3. De regering van Sallum. 2 Koningen 15:13-16. (niet in Kronieken).
4. De regering van Menahem. 2 Koningen 15:17-22. (niet in Kronieken).
5. De regering van Pekahiah. 2 Koningen 15:23-26. (niet in Kronieken).
6. De regering van Pekah. 2 Koningen 15:27-31. (niet in Kronieken).

LES 26.

JOZUA.

DEEL I.

DE VEROVERING VAN KANAÄN.

Jozua 1:1-12:24.

I. VOORBEREIDENDE MAATREGELEN.

Jozua 1:1-2:24.

II. DE DOORTOCHT DOOR DE JORDAAN.

Jozua 3:1-5:15.

III. DE VAL VAN JERICHO.

Jozua 6:1-27.

IV. HET BELEG VAN AI.

Jozua 7:1-8:35.

V. DE VEROVERING VAN ZUIDELIJK KANAÄN.

Jozua 9:1-10:43.

VI. DE VEROVERING VAN NOORDELIJK KANAÄN.

Jozua 11:1-12:24.

DEEL II.

DE VERDELING VAN HET LAND.

Jozua 13:1-24:33.

I. DE VESTIGING VAN TWEE EN EEN HALVE STAM.

Jozua 13:1-33.

II. DE ERFENIS VAN JUDA.

Jozua 14:1-15:63.

III. DE DELEN VAN EFRAIM EN WESTELIJK MANNASEH.

Jozua 16:1-17:18.

IV. DE VESTIGING VAN DE ANDERE ZEVEN STAMMEN.

Jozua 18:1-19:51.

V. DE STEDEN VAN DE LEVIETEN.

Jozua 20:1-21:43.

VI. TERUGKEER VAN DE TWEE EN EEN HALVE STAM.

Jozua 22:1-34.

VII. JOZUA'S AFSCHEIDSTOESPRAAK EN ZIJN DOOD.

Jozua 23:1-24:33.

OVERZICHT.

DEEL I.

DE VEROVERING VAN KANAËN.

Jozua 1:1-12:24.

I. VOORBEREIDENDE MAATREGELEN.

Jozua 1:1-2:24.

1. EEN OPDRACHT AAN JOZUA.

Jozua 1:1-9.

(1) Was de wet in Jozua 's handen? Jozua 1:7-8.

(2) Wat zijn de regels voor succes? Jozua 1:7-8.

2. Voorzieningen getroffen. Jozua 1:10-11.

(1) Waarom niet afhankelijk zijn van het manna? Jozua 1:10-11.

3. EEN OPDRACHT AAN DE TWEE EN EEN HALVE STAM.

Jozua 1:12-18.

4. TWEE VERKENNERS NAAR JERICHO.

Jozua 2:1-24.

(1) Waarom het zenden van verkenners?

(2) Waarom in de woning van een hoer? Jozua 2:1,13.

(3) Waarom was er vlas op het dak? Jozua 2:6.

(4) Wat voor mannen waren deze verkenners? Jozua 2:17-20.

II. DE DOORTOCHT DOOR DE JORDAAN.

Jozua 3:1-5:15.

1. OPDRACHT VOOR DE MARS.

Jozua 3:1-13.

(1) Waarom zo ver weg? Jozua 3:4.

(2) Wat is de koers van de mars?

2. HET OVERSTEKEN VAN DE JORDAAN.

Jozua 3:14-17.

(1) Waarom stroomde de Jordaan over wen bij welke oevers? Jozua 3:15.

(2) Hoe werden de wateren afgesneden? Jozua 3:16.

3. DE GEDENKTEKENEN.

Jozua 4:1-9.

- (1) Hoe werden de stenen in de Jordaan gezien? Jozua 4:9.
- (2) Hoelang?

4. DE ARK KOMT EN HET WATER KEERT TERUG.

Jozua 4:10-13.

- (1) Waarom werd alles gecontroleerd door de Ark?
- (2) Waarom zo weinigen van de twee en een halve stam? Jozua 4:12-13.
- (3) Wat was het doel van dit wonder? Jozua 3:7,10, 4:24, 5:1.

5. DE TIJD EN HET MONUMENT BIJ GILGAL.

Jozua 4:19-24.

6. HET EFFECT OP DE KANAÄNIETEN.

Jozua 5:1.

- (1) Was de schrijver aanwezig?
- (2) Waarom werd het oversteken niet tegengehouden? Jozua 1:15-16.

7. DE GENEGEERDE BESNIJDENIS.

Jozua 5:2-9.

- (1) Wat was de schande van Egypte? Jozua 5:9.

8. HET PESACH GEHOUDEN EN HET MANNA STOPT.

Jozua 5:10-12.

- (1) Hoeveel tijd is er verstreken sinds het vertrek uit Egypte? Jozua 5:10.

9. EEN WAARSCHUWING AAN JOZUA.

5:13-15.

- (1) Wat is het doel van dit visioen?

III. DE VAL VAN JERICHO.

Jozua 6:1-27.

1. HET PLAN VOOR DE BELEGERING.

Jozua 6:1-7.

- (1) Waarom zeven priesters? Jozua 6:4.

2. DE MARS.

Jozua 6:3-21.

- (1) Waarom de stilte? Jozua 6:10.
- (2) Wat is het unieke van deze mars?
- (3) Wat is er anders aan de mars op de 7de dag? Jozua 6:15.
- (4) Wat betekent 'de Heer gewijd'? Jozua 6:17.
- (5) Wanneer werd dir gezegd? Jozua 6:17-19.

3. RACHAB GERED.

Jozua 6:22-25.

- (1) Wat is de verdere geschiedenis van Rachab? Mattheus 1:4-5 Numeri 1:4, 7.
- (2) Waarom gespard wen geëerd? Jozua 6:25, Jacobus 2:25, Hebreeën 11:31.
- (3) Wanneer is dit boek geschreven?

4. EEN VLOEK OVER HEM DIE JERICHO HERBOUWT. Jozua 6:26-27.

- (1) De vervulling? 1 Koningen 16:34.
- (2) Wat is het doel van dit wonder?

IV. DE SLAG OM AI.

Jozua 7:1-8:35.

1. DE EERSTE AANVAL.

Jozua 7:1-9.

- (1) Waarom was Jozua zo ontmoedigd?
- (2) Waar was Ai? Genesis 12:8.

2. DE OORZAAK VAN DE NEDERLAAG.

Jozua 7:10-15.

- (1) Wat was het 'gebannen ding'? Jozua 7:11. Zie ook Jozua 6:7.

3. ACHAN ONTDEKT EN GESTRAFT.

Jozua 7:16-26.

- (1) Waarom zijn gezin en zijn eigendom? Jozua 7:24.
- (2) Waar is het dal van Achor? Jozua 7:24-26.
- (3) Wat is de les van dit gebeuren?

4. EEN NIEUW AANVALSPLAN.

Jozua 8:1-9.

- (1) Waarom deze keer wel toestemming voor het naken van buit? Jozua 8:2.
- (2) Waarom was een dergelijke strategie noodzakelijk?

5. DE STAD GENOMEN EN VERWOEST.

Jozua 8:10-29.

- (1) Waarom in een hinderlaag? Jozua 8:12.
- (2) Hoe kon men de speer van Jozua zien? Jozua 8:18-19.
- (3) Wat gebeurde er met de bevolking van Ai? Jozua 8:25.
- (4) Waarom werd de koning naar beneden gehaald? Deuteronomium 21:22-23.

6. HET ALTAAR EN DE LEZING OP DE BERG EBAL.

Jozua 8:30-35.

- (1) Hoe veel van de wet was geschreven? Jozua 8:32. Zie ook Jozua 8:34.
- (2) Hoe werd het op stenen geschreven? Deuteronomium 27:4-8.
- (3) Hoe werd het mogelijk dat ieder het kon horen? Jozua 8:34,35 Deuteronomium 27:12-15.
- (4) Waarom deze ceremonie? Deuteronomium 17:1-38:68.
- (5) Wanneer werd dit gedaan? Jozua 8:30.

LES 27.

V. VEROVERING VAN ZUIDELIJK KANAÄN.

Jozua 9:1-10:43.

1. DE CONFEDERATIE VAN DE KONINGEN.

Jozua 9:1-2.

(1) Waarom niet eerder bijeengekomen?

2. OVERGAVE VAN DE GIBEONIETEN.

Jozua 9:3-15.

(1) Wat waren de motieven? Jozua 9:9-10 24.

(2) Wat was de afstand in werkelijkheid?

(3) Wat is de betekenis van het 'nemen van de teerkost'? Jozua 9:14.

3. DE LIST ONTDEKT EN GESTRAFT.

Jozua 9:16-27.

(1) Wat betreft water en hout? Jozua 9:21, 27.

4. DE GEALLIEERDE KONINGEN DREIGEN GIBEON.

Jozua 10:1-5.

(1) Waarom Gibeon in plaats van Jozua ?

5. ZIJ WORDEN DOOR JOZUA VERSLAGEN.

Jozua 10:6-14.

(1) Wat was het bevel aan zon en maan? Jozua 10:12.

(2) Hoe stonden zij stil?

(3) Wat was het doel hiervan?

(4) Wat is het boek van Jasher? (Het boek van de oprechten? Jozua 10:13.

6. GEVANGENNAME VAN DE KONINGEN.

Jozua 10:15-27.

(1) Wat te denken van Jozua 10:14-15? Zie ook Jozua 10:43.

(2) Waarom hun voeten op hun nekken gezet? Jozua 10:24-25.

7. DE REST VAN DE VELDTOCHTEN VAN JOZUA.

Jozua 10:28-43.

(1) Tot hoever werd het land veroverd? Jozua 10:40-41.

(2) Was er veel tegenstand?

(3) Waarom niet?

VI. DE VEROVERING VAN NOORDELIJK KANAËN.

Jozua 11:1-12:24.

1. HET LEGER VAN JABIN EN DE WATEREN VAN MEROM.

Jozua 11:1-5.

(1) Omschrijf de wateren van Merom.. Jozua 11:5.

2. JOZUA'S OVERWINNING.

Jozua 11:6-9.

(1) Waarom de wagens en paarden niet benut? Jozua 11:9.

3. DE STAD GENOMEN EN GEBRANDSCHAT.

Jozua 11:10-15.

(1) Waar is Hazor, en waarom alleen deze stad verbrand? Jozua 11:10,13.

4. DE GRENZEN VAN DE VEROVERDE GEBIEDEN EN DE EIGENWIJSHEID VAN DE VIJAND.

Jozua 11:16-20.

(1) Waar is het Kale Gebergte en Baäl-Gad? Jozua 11:17.

(2) Hoe werden hun harten verhard en waarom? Jozua 11:20.

5. DE VERWOESTING VAN DE ENAKIEM.

Jozua 11:21-23.

(1) Wie waren zij? Zie ook Numeri 13:33.

(2) Waarom alleen overgeblevenen in Gaza, Gath en Ashdod? Jozua 11:22.

(3) Hoe is deze oorlog te rechtvaardigen?

6. LIJST VAN VERSLAGEN KONINGEN.

Jozua 12:1-24.

(1) Wat is hun totaal? Jozua 12:24.

(2) Wat is de conclusie?

DEEL 2.

DE VERDELING VAN HET LAND.

Jozua 13:1-24:33.

I. DE VESTIGING VAN TWEE EN EEN HALVE STAM.

Jozua 13:1-33.

1. EEN OPDRACHT VOOR JOZUA.

Jozua 13:1-14.

(1) Had Israël het nog niet veroverde land nodig? Jozua 13:6.

2. HET ERFDEEL VAN RUBEN.

Jozua 13:15-25.

(1) Welk deel van het land ten oosten van de Jordaan? Jozua 13:21. Zie ook Numeri 21:24.

3. HET ERFDEEL VAN GAD.

Jozua 13:24-28.

(1) Hoe ver noordelijk? Jozua 13:27.

4. HET ERFDEEL VAN HALF MANASSE.

Jozua 13:29-35.

(1) Wat is de zuidgrens? Jozua 13:27,30.

II. HET ERFDEEL VAN JUDA.

Jozua 14:1-15:63.

1. HET VERDEELPLAN UITEENGEZET.

Jozua 14:1-5.

(1) Hoe werden Efraim en Manasse twee stammen? Jozua 14:4. Zie ook Genesis 48:5.

(2) Waarom wordt dat hier benoemd? Jozua 14:3-4.

2. HET VERZOEK VAN JUDA EN CALEB.

Jozua 14:6-15.

(1) Hoe lang had de oorlog geduurd? Jozua 14:7,10.

(2) Wat was Caleb's keus voor zijn stam?

3. DE GRENZEN VAN JUDA.

Jozua 15:1-12.

(1) Wat is de zuidgrens? Jozua 15:2-4.

(2) Wat is de oostgrens? Jozua 15:5.

(3) Wat is de noordgrens? Jozua 15:7-11.

4. CALEB NEEMT DE STEDEN IN.

Jozua 15:13-19.

(1) Wanneer kreeg Hebron de naam Arba'a? Jozua 15:13-14.

(2) Waarom wordt weer gevraagd om een stuk land? Jozua 15:19.

5. DE STEDEN IN HET GEBIED VAN JUDA.

Jozua 15:20-63.

(1) Hoe veel? Jozua 15:32-63.

(2) Waarom werd Jeruzalem niet genomen? Jozua 15:63.

III. DE DELEN VAN EFRAIM EN WEST-MANASSE.

Jozua 16:1-17:18.

1. DE GRENZEN VAN EFRAIM.

Jozua 16:1-10.

(1) Wat was de zuidgrens? Jozua 16:2-3.

(2) Wat was de noordgrens?

(3) Waarom werd Gezer niet genomen? Jozua 16:10.

LES 28.

2. DE VERDELING VAN MANASSE EN HET ERFDEEL VAN DE DOCHTERS VAN ZELAFEAD.

Jozua 17:1-6.

- (1) Wat is het grotere deel? Jozua 17:1-2.
- (2) Wat is de betekenis van 'tien delen'? Jozua 17:5.

3. DE GRENZEN VAN MANASSE.

Jozua 17:7-13.

- (1) Wat is de zuidgrens? Jozua 17:7.
- (2) Wat behoorde bij Efraim en wat bij Manasse? Jozua 17:10.
- (3) Hoe is Aser in het noorden en Issaschar in het oosten? Jozua 17:10.
- (4) Het overblijfsel van de Kanaänieten. Jozua 17:11-13.

4. DE KINDEREN VAN JOZEF VRAGEN OM MEER LAND.

Jozua 17:14-18.

- (1) Waarom zeggen zij 'slechts één deel'? Jozua 17:14.
- (2) Wat is het 'woudgebied'? Jozua 17:15, 18.
- (3) Welke steden van Efraim en Manasse worden genoemd?

IV. DE VESTIGING VAN DE ANDERE 7 STAMMEN.

Jozua 18:1-19:51.

1. HET LAND VERKEND.

Jozua 18:1-10.

- (1) Waar was de Tabernakel? Jozua 18:1.
- (2) Hoeveel verkenners? Jozua 18:4.
- (3) Wat was hun methodiek? Jozua 18:8-9.

2. HET DEEL VAN BENJAMIN.

Jozua 18:11-28.

- (1) Waarom het 'lot'? Jozua 18:10.
- (2) Wat waren de toegewezen gebieden? Jozua 18:11.
- (3) Wat waren de grenzen?
- (4) Hoeveel steden? Jozua 18:24-28.

3. HET DEEL VAN SIMON.

Jozua 19:1-9.

- (1) Welk deel van Juda?
- (2) Wat werd er uiteindelijk van Simon?

4. HET DEEL VAN ZEBULON.

Jozua 19:10-16.

(1) Welk deel is niet echt duidelijk omschreven?

5. HET DEEL VAN ISSASCHAR.

Jozua 19:17-23.

(1) Welke plaatsen worden hier benoemd?

6. HET DEEL VAN ASER.

Jozua 19:24-31.

(1) Welke plaatsen? Jozua 19:26-29.

7. HET DEEL VAN NAFTHALI.

Jozua 19:32-39.

(1) Welke plaatsen? Jozua 19:33-34.

8. HET DEEL VAN DAN.

Jozua 19:40-48.

(1) Welke plaatsen? Jozua 19:41-43.

(2) Een toevoeging, welke? Jozua 19:47. Zie ook Richteren 18:1-31.

9. JOZUA KRIJGT EEN STAD.

Jozua 19:49-51.

(1) Waarom?

V. DE STEDEN VAN DE LEVIETEN.

Jozua 20:1-21:45.

(1) Wat was Caleb's claim op Hebron? Jozua 21:11-12.

(2) Waren er vrijsteden? Jozua 20:7-8.

(3) In welke steden waren de Gershonieten? Jozua 21:6.

(4) In welke de Merarieten? Jozua 21:7.

(5) In welke de Kohatieten? Jozua 21:4-5.

(6) Waarom werden de Kohatieten begunstigd?

VI. DE TERUGKEER VAN TWEE EN EEN HALVE STAM.

Jozua 22:1-34.

1. JOZUA LAAT HEN BIJEENKOMEN.

Jozua 22:1-8.

(1) Wat was hun rijkdom? Jozua 22:8.

(2) Wanneer was dit gebeuren?

2. EEN ALTAAR GEBOUWD EN EEN OORLOG DREIGT.

Jozua 22:9-14.

(1) Waarom denken aan een oorlog? Jozua 22:12. Zie ook Deuteronomium 13:12-18.

(2) Waar kwam dit altaar? Jozua 22:10-11.

3. HET PROTEST VAN PINCHAS.

Jozua 22:15-20.

(1) Baäl-Peor en Achan herinnerd. Jozua 22:17,20.

(2) Begint hier het concept van een centrale plaats om te aanbidden? Jozua 22:16,19.

4. HET ANTWOORD EN DE OVEREENKOMST.

Jozua 22:21-34.

(1) Waarom waren de bouwers bang? Jozua 22:24-25.

VII. JOZUA'S AFSCHEIDSTOESPRAAK EN DOOD.

Jozua 23:1-24:33.

1. Toespraak tot de ouden en leiders. Jozua 23:1-16.

(1) Wat is de belangrijkste waarschuwing en waarom? Jozua 23:6-16.

2. TOESPRAAK TOT GEHEEL ISRAËL.

Jozua 24:1-28.

(1) Waarom in Sichem? Jozua 24:1.

(2) Wat was de inhoud van de aanbedding van Terach? Jozua 24:2.

(3) Jozua 's besluit. Jozua 24:15.

(4) Waarom zegt hij dat men niet in staat zal zijn God te dienen? Jozua 24:16-22.

(5) In welk boek werd dit geschreven? Jozua 24:26. Zie ook Jozua 23:6.

3. DOOD EN BEGRAFENIS VAN JOZUA.

Jozua 24:29-33.

(1) Wat is het karakter van Jozua?

(2) Waar werd het gebeente van Jozef begraven?

OVERZICHT DEEL 1.

1. Wat is het hoofdthema van dit deel?

I.

1. Wat waren de voorbereidende maatregelen voor de invasie van Kanaän?

2. Herhaal de opdracht die Jozua kreeg.

3. Wat was zijn doel met het zenden van verkenners?
4. Waarom waren de verkenners zo zorgvuldig met hun afspraken met Rachab?

II.

1. Beschrijf de doortocht door de Jordaan?
2. Waarom overschreed de rivier de oevers? En elke oevers?
3. Wat was het doel van God met dit wonder?
4. Welke twee monumenten werden opgericht als herinnering aan de doortocht?
5. Waarom zo weinig soldaten van de twee en een halve stam?
6. Wat hield het water tegen?
7. Wat werd gedaan ten aanzien van de besnijdenis?
8. Wanneer hield het manna op?

III.

1. Beschrijf het beleg van Jericho.
2. Wat was de strategie van deze belegering
3. Waarom hield men zich stil tijdens de ars?
4. Waarom was alles uit de stad met de ban geslagen?
5. Citeer en leg de commentaren van Jacobus en Paulus uit ten aanzien van Rachab.
6. Wat is er geworden van Rachab?

IV.

1. Beschrijf de slag om Ai.
2. Waarom was Jozua zo ontmoedigd?
3. Welke les kan er geleerd worden uit het gedrag van Achan?
4. Waarom mocht men wel buit hebben uit Ai en onder geen voorwaarde uit Jericho?
5. Beschrijf de plaats van de lezing op de berg Ebal.

V.

1. Wat leidde tot Jozua 's eerste grote veldslag?
2. Hoe verkregen de Gibeonieten de informatie op grond waarvan zij handelden?
3. Wat was de prestatie die zij moesten leveren?
4. Wat was het doel van het stil doen staan van de zon?
5. Waarom de verwijzing naar het boek van Jasher? (het boek van de oprechten).
6. Wat was de stand van on en maan toen de opdracht tot stilstaan werd gegeven?
7. Waarom was het achtervolgen van de vijand zo belangrijk en urgent?
8. Welk deel van het land werd vervolgens onderworpen?
9. Hoe konden zoveel steden zonder slag of stoot worden genomen?

VI.

1. Wat leidde tot Jozua 's tweede grote veldslag?
2. Beschrijf de 'wateren van Merom'.
3. Waar was Hazor, en waarom werd alleen deze stad verbrand?
4. Hoe leidde een overwinning tot deze resultaten?
5. Waarom bleven de Kanaänieten vechten terwijl zij toch zagen wat God deed?
6. Hoe is deze oorlog te rechtvaardigen?
7. Hoe veel koningen werden in deze twee veldslagen verslagen?

OVERZICHT. DEEL 2.

1. Wat is het hoofdthema van dit deel?

I.

1. Lokaliseer de erfdelen van de twee en een halve stam.
2. Beschrijf het land dat hen gegeven is.

II.

1. Wat leidde tot de selectie van Juda's erfdeel?
2. Hoe lang duurde de oorlog?
3. Wat was Juda's eerste grens?
4. Hoeveel steden bevatte dat?

III.

1. Waar waren Efraim en Manasse?
2. In welke conditie verkeerden de bergen in hun land?

IV.

1. Waar werd de Tabernakel geplaatst nadat die uit Gilgal werd gehaald?
2. Waar was het land van Benjamin?
3. Tot welke stam behoorde Jeruzalem?
4. Waar was het land van Simeon?
5. Geef een overzicht van het land van de andere stammen.
6. Welke voorzieningen werden voor Jozua getroffen?

V.

1. Welke regel werd vastgesteld voor de Levietensteden?

VI.

1. Als de soldaten van de twee en een halve stam vertrokken waren, hoe werden eventuele problemen dan geregeld?
2. Welk bewijs hadden zij dat zij inderdaad het boek van Mozes hadden?

VII.

1. Voor welke twee groepen hield Jozua zijn afscheidstoespraken?
2. Welke waarschuwing gaf hij aan de ouden?
3. Welke geschiedenis schetst hij voor hen?
4. Welk alternatief hield hij hen voor?
5. Hoe kreeg hij van hen een gelofte?
6. Hoe zorgde hij er voor dat men deze gelofte niet zou vergeten?
7. Beschrijf het slot van dit boek.

LES 29.

EZRA.

DEEL I. DE BALLINGSCHAP EINDIGT EN DE TEMPEL WORDT HERBOUWD.

Ezra 1:1-6:22.

I. EEN STOET BALLINGEN KEERT TERUG.

Ezra 1:1-2:70.

II. DE AANBIDDING HERSTELD EN DE TEMPELBOUW BEGINT.

Ezra 3:1-13.

III. HET WERK UITGESTELD.

Ezra 4:1-24.

IV. HET WERK HERVAT EN VOLTOOID.

Ezra 5:1-6:22.

DEEL II. DE TEUGKEER VAN EZRA EN ZIJN OPENBARE ACTIVITEITEN.

Ezra 7:1-10:44.

I. HIJ KRIJGT DE TAAK DE WETTEN IN JUDA TE HERSTELLEN.

Ezra 7:1-28.

II. ZIJN REIS.

Ezra 8:1-36.

III. EZRA BESTRIJDT ONWETTIGE HUWELIJKEN.

Ezra 9:1-10:44.

Overzicht.

DEEL I. DE BALLINGSCHAP EINDIGT EN DE TEMPEL WORDT HERBOUWD.

Ezra 1:1-6:22.

I. EEN STOET BALLINGEN KEERT TERUG

Ezra 1:1-2:70.

1. HET DECREET VAN CYRUS.

Ezra 1:1-4.

(1) Wie was Cyrus? Ezra 1:1.

(2) Welke woorden van Jeremia? Ezra 1:1.

(3) Hoe had God hem bevolen? Ezra 1:2. Zie ook Jesaja 44:24-45:7.

(4) Hoe had hij accurate informatie verkregen? Zie ook Daniël 9:2-3.

(5) Wie was het toegestaan te gaan? Ezra 1:3-4.

(6) Waarom verwachten dat het volk zou offeren? Ezra 1:4.

2. DE STOET WORDT GEVORMD EN ZIJ ONTVANGEN GESCHENKEN.

Ezra 1:5-11.

(1) Waarom gingen de mannen van Juda Benjamin en Levi het eerst? Ezra 1:5.

(2) Wat betekent de opmerking 'allen die rondom hen woonden'? Ezra 1:6.

- (3) Hoe waren de heilige vaten zo lang behouden? Ezra 1:7.
- (4) Waarom zo veel?
- (5) Wie was Sesbazar? Ezra 1:8. Zie ook Ezra 5:2.
- (6) Kloppen de getallen? Ezra 1:11. Zie ook Ezra 1:9-10.

3. DE FAMILIES KRIJGEN NAMEN EN WORDEN GETELD.

Ezra 2:1-67.

- (1) Waarom werden namen gegeven?
- (2) Wat was de zorg die aan genealogieën werd gegeven? Ezra 2:59-63.
- (3) Totalen van de personen? Ezra 2:64-65.
- (4) Waarom de opgave van de aantallen ezels en andere dieren? Ezra 2:66-67.
- (5) Hoe het aantal van personen te vergelijken met eerdere aantallen?
- (6) Wat is de oorzaak van de verschillen?

4. MEN OFFERT VOOR DE TEMPEL EN MEN KEERT TERUG NAAR HUN EERDERE STEDEN.

Ezra 2:68-70.

- (1) Wat is een drachme? Ezra 2:69. Zie ook 1 Kronieken 29:7.
- (2) Wat is een 'min'?
- (3) Hoe was men in staat deze offers te brengen?
- (4) Waarom onmiddellijk naar hun steden gaan? Ezra 2:70.

DEEL I.

DE BALLINGSCHAP EINDIGT EN DE TEMPEL WORDT HERBOUWD.

Ezra 1:1-6:22.

DEEL II.

DE AANBIDDING HERSTELD EN DE TEMPELBOUW BEGINT.

Ezra 3:1-13.

1. DE OFFERS EN DE FEESTEN HERSTELD.

Ezra 3:1-7.

- (1) Waarom wachtte men tot de 7de maand? Ezra 3:1. Zie ook Ezra 2:70.
- (2) Wie was de leidende priester? Ezra 3:2.
- (3) Welk altaar? Ezra 3:2-3.
- (4) Hoe kon men diensten houden zonder Tempel?

2. DE FUNDERING VAN DE TEMPEL GELEGD.

Ezra 3:8-13.

- (1) Waarom werd er tot de 7^e maand gewacht? Ezra 3:8.
- (2) Waarom van 20 jaar en ouder? Ezra 3:8.
- (3) Waarom de muziek en blijdschap?
- (4) Welke psalm? Ezra 3:11. Zie ook 2 Kronieken 5:13, Psalm 136:1-26.

- (5) Waarom het wenen? Ezra 3:12.
- (6) Wie van hen had het 1ste huis nog gezien? Ezra 3:12.

III. HET WERK WORDT UITGESTELD.

Ezra 4:1-24.

1. EEN VOORSTEL VAN DE SAMARITANEN VERWORPEN.

Ezra 4:1-6.

- (1) Waarom werd het voorstel verworpen?
- (2) Waarom de vijandschap?
- (3) Waarom was het beroep Ahasverus? Ezra 4:6.

2. DE TEGENSTANDERS BEROEPEN ZICH OP ARTAXERXES.

Ezra 4:7-17.

- (1) Wie was deze koning?
- (2) Wat is de betekenis van: 'verbonden aan het paleis'? Ezra 4:14.
- (3) Was het waar dat de Joden ook een stad bouwden? Ezra 4:12.
- (4) Welke waarheid bevatte het verslag over een stad? Ezra 4:15.
- (5) Wat betekent 'het gebied over de rivier'? Ezra 4:16.

3. DE OPDRACHT TOT UITSTEL.

Ezra 4:18-24.

- (1) Hoe lang duurde het uitstel?
- (2) Wat was de invloed van nationale verslagen?

IV. HET WERK HERVAT EN VOLTOOID.

Ezra 5:1-6:22.

1. DE PROFETEN ZETTEN AAN TOT HET WERK EN HET WERD WORDT HERVAT.

Ezra 5:1-5.

- (1) Wat hadden de twee profeten te zeggen over dit onderwerp? Haggai 1:1-11, 2:1-9,10-19, Zacheria 1:1-6:8.
- (2) Acht bemoedigende visioenen.
- (3) De periode tussen de twee profeten? Haggai 1:1. Zie ook Zacheria 1:1.
- (4) Verwarring in de tekst. Ezra 5:4. Zie ook Ezra 5:4, 10.

2. EEN VERZOEK-BRIEF AAN DARIUS GEZONDEN.

Ezra 5:6-17.

- (1) Wie was Tatnai? Ezra 5:6.
- (2) Wat is het verschil met de brief aan Artaxerxes? Zie Ezra 4:7-16.

3. HET ANTWOORD VAN DE KONING.

Ezra 6:1-12.

- (1) Wat betekent 'het huis van de archieven'? Ezra 6:1.
- (2) Waar was Achmetha? En waarom was de rol daar? Ezra 6:2.
- (3) Waarom was Darius de Joden zo gunstig gezind?

LES 30.

4. HET HUIS VOLTOOID EN INGEWIJD.

Ezra 6:13-18.

- (1) Welke Artaxerxes? En wat was zijn bemoeienis? Ezra 6:14. Zie ook Ezra 7:22.
- (2) Hoe lang was het sinds de fundering was gelegd? Ezra 6:15. Zie ook Ezra 3:8.

5. HET PESACH GEVIERT.

Ezra 6:19-22.

- (1) Waarom slachtten de priesters en levieten nu Pesach (Paaslam)? Ezra 6:20.
- (2) Welke twee groepen werden gesepareerd? Ezra 6:21.
- (3) Waarom wordt Darius hier 'koning van Assyrie' genoemd? Ezra 6:22. Zie ook Ezra 4:22.

DEEL II.

DE TERUGKEER VAN EZRA EN ZIJN OPENBARE ACTIVITEITEN.

Ezra 7:1-10:44.

I. HIJ KRIJGT DE TAAK DE WETTEN IN JUDA TE HERSTELLEN.

Ezra 7:1-28.

1. EEN VERSLAG VAN DE REIS VAN EZRA.

Ezra 7:1-10.

- (1) Is de genealogie volledig? Ezra 7:1-5. Zie ook 1 Kronieken 4:15, 6:50-52.
- (2) Wat betreft Seraja? Ezra 7:1. Zie ook 2 Koningen 25:18-21.
- (3) Wat betekent 'bekwaam in de wet van Mozes'? Ezra 7:6.
- (4) Hoe lang na de voltooiing van de Tempel? Ezra 7:7.
- (5) Hoe lang na de reis? Ezra 7:9.
- (6) Wat is zijn eigenlijke doel van het terugkeren? Ezra 7:10.
- (7) Wat is de betekenis van 'de wet van God zoeken'? Ezra 7:10.

2. EZRA'S GELOOFSBRIEVEN.

Ezra 7:11-26.

- (1) Wat was de taal van deze brieven? Ezra 7:12.
- (2) Waar had hij de wet van God verkregen? Ezra 7:14.
- (3) Hoe wist de koning zo veel van Tempel-aangelegenheden? Ezra 7:24-27. Zie ook Ezra 8:22.
- (4) Wat maakte hem zo te handelen? Ezra 7:21-23.
- (5) Waarom de vrijstelling van belasting? Ezra 7:24.
- (6) Hoe kon hij het aandurven de wet van God op te leggen? Ezra 7:25-26.

3. DE DANKBETUIGING VAN EZRA.

Ezra 7:27-28.

- (1) Wat wil dit zeggen ten aanzien van het auteurschap van dit boek?

(2) Wat wil het zeggen dat hij in de gunst stond van veel hooggeplaatsten? Ezra 7:28.

II. ZIJN STOET EN ZIJN REIS.

Ezra 8:1-36.

1. DE FAMILIES VAN ZIJN STOET.

Ezra 8:1-14.

(1) Hoe veel mannen?

2. SOMMIGE LEVIETEN GENOEMD. Ezra 8:15-20.

(1) Hoe veel?

(2) Waarom slechts langzaam reizen?

(3) Waar was Ahava? En waarom deze stop? Ezra 8:15,21.

3. A VASTEN TEN BEHOEVE VAN EEN VOORSPOEDIGE REIS.

Ezra 8:21-33.

(1) Waarom werd er gevast? Ezra 8:21.

(2) Had hij gelijk met zijn argumenten over een militair escorte? Ezra 8:22.

4. TWAALF SCHATMEESTERS BENOEMD.

Ezra 8:24-30.

(1) Waarom werd dit gedaan?

5. DE REIS VOLBRACHT EN HET VERSLAG GEGEVEN.

Ezra 8:31-36.

(1) Hoe verlostte God hen? Ezra 8:31.

(2) Hoe werd het verslag getest? Ezra 8:33-34.

(3) Wat is het doel van de offers? Ezra 8:35.

(4) Hoe werd Israël bekeken door de naburige heersers? Ezra 8:36.

III. EZRA BESTRIJDT ONWETTIGE HUWELIJKEN.

Ezra 9:1-10:44.

1. ER WORDEN ONWETTIGE HUWELIJKEN AAN HEM GEMELD.

Ezra 9:1-4.

(1) Welke groep van leiders deden dit verslag? Ezra 9:1, 4.

(2) Waarom was Ezra zo radeloos? Ezra 9:3.

2. EZRA'S BELIJDENIS OVER DE SCHULD VAN HET VOLK.

Ezra 9:5-15.

(1) Waarom geen 'gewoon' gebed?

3. EEN HERVORMING VOORGESTELD DOOR Sechanja.
Ezra 10:1-5.

(1) Waarom een zo snelle reactie van het volk? Ezra 10:1,4.

4. DE HERVORMING GEËFFECTUEERD.
Ezra 10:6-17.

(1) Vanwaar de forse regen? Ezra 10:9.

(2) Waarom rilde iedereen? Ezra 10:9.

(3) Waarom moesten de ouden en rechters verschijnen? Ezra 10:14.

(4) Waarom waren er vier die zich verzetten? Ezra 10:15.

(5) Hoe lang duurde deze onderneming? Ezra 10:16.

5. DE NAMEN VAN HEN DIE HUN VROUWEN WEGZONDEN.
Ezra 10:18-44.

(1) Kon deze reformatie uitgevoerd zijn als de wetten van Ezra zelf waren geweest?

LES 31.

NEHEMIA.

- I. Nehemia verkrijgt toestemming voor de herbouw van Jeruzalem. Nehemia 1:1-2:20.
- II. De muren herbouwd. Nehemia 3:1-4:23.
- III. De verdrukking van de armen eindigt. Nehemia 5:1-19.
- IV. De listen van de vijand. Nehemia 6:1-7:4.
- V. De genealogie van de stoet van Zerubbabel. Nehemia 7:5-73.
- VI. De lezing van de wet. Nehemia 8:1-18.
- VII. Een belijdenis van zonden en een verbond. Nehemia 9:1-10:39.
- VIII. De herbevolking van Jeruzalem. Nehemia 11:1-36.
- IX. De wijding van de muren. Nehemia 12:1-47.
- X. Hervormingen doorgevoerd. Nehemia 13:1-31.

I. NEHEMIA VERKRIJGT TOESTEMMING VOOR DE HERBOUW VAN JERUZALEM. Nehemia 1:1-2:20.

1. HIJ IS ONDER DE INDRUK VAN DE SLECHTE CONDITIE WAARIN DE STAD EN HET VOLK VERKEERT.

Nehemia 1:1-11.

- (1) Welke maand wordt Chislev genoemd?
- (2) Het 20ste jaar van wie? Nehemia 1:1. Zie ook Nehemia 2:1.
- (3) Was het nieuws voor hem dat de muren afgebroken waren? Nehemia 1:3.
- (4) Waarom zo gespannen? Nehemia 1:4.
- (5) Waarvan het citaat in Nehemia 1:8-9. Zie ook Deuteronomium 30:1-5.
- (6) Welke gunst van de koning werd gevraagd? Nehemia 1:11. Zie ook Nehemia 2:5.
- (7) Wat was de taak van de schenker? Nehemia 1:11.

2. ZIJN VERZOEK WORDT GEHONOREERD.

Nehemia 2:1-8.

- (1) Welke maand is Nisan? Nehemia 2:1.
- (2) Hoe lang duurde zijn rouw? Zie Nehemia 1:1.
- (3) Waarom was hij bang? Nehemia 2:2.
- (4) Waarom bad hij? Nehemia 2:4-5.
- (5) Waarom was de koningin aanwezig? Nehemia 2:6.
- (6) Waarom wilde hij graag brieven? Nehemia 2:7-8.
- (7) Wat was de houtvester van de koning?
- (8) Hoe lang was dit na de taak van Ezra? Nehemia 2:1. Zie ook Ezra 7:8.

3. ZIJN REIS EN EEN GEHEIME CONTROLE VAN DE MUREN.

Nehemia 2:9-16.

- (1) Waarom militaire begeleiding? Nehemia 2:9. Zie ook Ezra 8:22.
- (2) Wie waren Sanballat and Tobias? Nehemia 2:10. Zie ook Nehemia 4:1-2 Ezra 4:1-24.
- (3) Waarom hield hij zijn handelen zo geheim? Nehemia 2:12.

4. HIJ MAAKT ZIJN DOEL BEKEND, DE VIJAND IS ONTSTEMD. Nehemia 2:17-20.

- (1) Wat betekent 'met krachtige hand'? Nehemia 2:18.
- (2) Waarom de beschuldiging van rebellie? Nehemia 2:19.
- (3) Waarom de titel 'God des hemels'? Nehemia 2:4, 20, 1:5. Zie ook Ezra 1:2, 6:10, 7:12.

II. DE MUREN HERBOUWD. Nehemia 3:1-4:23.

1. HET WERK WORDT VERDEELD OVER 42 EENHEDEN. Nehemia 3:1-32.

- (1) Waarom deze verdeling?
- (2) Waarom werd er gezegd 'het ene bouwen en het andere herstellen'?
- (3) Wat is de waarde van dit hoofdstuk?

2. DE VIJANDEN SPOTTEN, NEHEMIA BIDT. Nehemia 4:1-6.

- (1) Wat zijn de motieven van Sanballat?
- (2) Waarom bad Nehemia voor de ballingen? Nehemia 4:4-5.
- (3) Waarom vorderde het werk zo snel? Nehemia 4:6.

3. EEN LIST VAN DE VIJAND VERIJDELD. Nehemia 4:7-15.

- (1) Waarom was Juda ontmoedigd? Nehemia 4:10.
- (2) Wie waren de Joden die 'bij hen woonden'? Nehemia 4:12.

4. VOORZORGEN TEGEN EEN MOGELIJKE AANVAL. Nehemia 4:16-23.

- (1) Wat wordt bedoeld met 'de helft van mijn dienaren'? Nehemia 4:16.
- (2) Hoe te werken met de ene hand en een wapen in de andere? Nehemia 4:17.
- (3) Waarom niet uit de kleren gekomen? Nehemia 4:23.
- (4) Wat is de betekenis van 'de werpspies in de rechterhand'? Nehemia 4:23.

III. DE VERDRUKKING VAN DE ARMEN EINDIGT. Nehemia 5:1-19.

1. KLACHTEN OVER UITBUITING EN WOEKER. Nehemia 5:1-5.

- (1) Waarom liever een hypotheek dan verkopen?
- (2) Welke wetten waren er voor hypotheeken?
- (3) Welk recht was er om kinderen te verkopen? Nehemia 5:5.
- (4) Wat is de oorzaak van de problemen.

2. HET KWAAD GECORRIGEERD.

Nehemia 5:6-13.

- (1) Hoe werd gesteld dat uitbuiting verkeerd was? Nehemia 5:7.
- (2) Waarom wel rente van niet-Jodenverlangen? Nehemia 5:10.
- (3) Welke landerijen en dergelijke werden herkrege? Nehemia 5:3, 11.
- (4) Waarom het herstel van bezit? Nehemia 5:11.
- (5) Wat betekent 'uitschudden'? Nehemia 5:13.

3. NEHEMIA'S VOORBEELD.

Nehemia 5:14-19.

- (1) Wat betekent het 'boud van de landvoogd eten'? Nehemia 5:14.
- (2) Wat was het belang van 'geen land te verwerven'? Nehemia 5:16.
- (3) Waarom aten 150 personen aan zijn tafel? Nehemia 5:17.
- (4) Hoe was hij in staat dit te bekostigen?
- (5) Welk effect had zijn voorbeeld in de bestrijding van uitbuiting?
- (6) Waarom bad hij: herinner mij, o God, ten goede? Nehemia 5:19.

IV. DE SAMENZWERINGEN VAN DE VIJAND.

Nehemia 6:1-7:4.

1. EEN CONFERENTIE VOORGESTELD.

Nehemia 6:1-4.

- (1) Wat betekent 'deuren in de poorten'? Nehemia 6:1.
- (2) Wat was het doel van dit verzoek? Nehemia 6:2.
- (3) Wat is het gezag van zijn antwoord? Nehemia 6:3.

2. EEN VALSE BESCHULDIGING GEUIT. Nehemia 6:5-9.

- (1) Wat is de inhoud van deze beschuldiging?

3. VERRAAD IN DE STAD.

Nehemia 6:10-14.

- (1) Wat is de betekenis van 'sluiten'? Nehemia 6:10.
- (2) Wat wordt bedoeld met 'kwaad gerucht? Nehemia 10:13?
- (3) Wie waren de valse profeten? Nehemia 6:14.
- (4) Wie wilden hem bang maken? Nehemia 6:14.

4. CORRESPONDENTIE.

Nehemia 6:15-19.

- (1) Welke is de maand Nehemia 6:15.
- (2) Hoe konden zij in 52 dagen de muur bouwen? Nehemia 6:15.
- (3) In welke zin 'eedgenoten? Nehemia 6:18.

(4) Wat was de inhoud van de correspondentie? Nehemia 6:18-19.

(5) Wanneer hebben deze huwelijken plaatsgevonden? Nehemia 6:18. Zie ook Ezra 9:14.

LES 32.

5. DE STAD ZORGVULDIG BEWAAKT.

Nehemia 7:1-4.

- (1) Waarom was Hanani aanwezig? Nehemia 7:2. Zie ook Nehemia 1:1-2.
- (2) Wat is de 'overste van de burcht'? Nehemia 7:2.
- (3) Waarom zo laat geopend? Nehemia 7:3.
- (4) Waarom ieder 'tegenover zijn eigen huis'? Nehemia 7:3.
- (5) Waarom was het inwonertal zo gering? Nehemia 7:4.

V. DE GENEALOGIE VAN ZERUBBABEL'S GROEP.

Nehemia 7:5-73.

- (1) Waarom wordt deze herhaald? Zie ook Ezra 2:1-70.
- (2) Wat zijn de verschillen? Hoe kunnen deze verklaard worden?
- (3) Wat wordt bedoeld met 'het register'? Nehemia 7:5. Zie ook Mattheus 1:1.

VI. DE LEZING VAN DE WET.

Nehemia 8:1-18.

1. DE TIJD DE PLAATS, EN DE LEZING.

Nehemia 8:1-3.

- (1) Wat was de reden van het volk voor dit verzoek?
- (2) Hoe lang duurde de lezing?
- (3) Wat is het 'plein voor de Waterpoort'? Nehemia 8:1, 16.

2. DE PROCEDURE.

Nehemia 8:4-8.

- (1) Waarom stonden er mannen naast? Nehemia 8:4-5.
- (2) Waarom de anderen? Nehemia 8:7.
- (3) Waarom stond het volk op? Nehemia 8:5-6.
- (4) Hoe zorgden de Levieten er voor dat het volk de Wet kende? Nehemia 8:7-8.

3. HET VOLK GETROOST.

Nehemia 8:9-12.

- (1) Waarom het huilen? Nehemia 8:9.
- (2) Waarom was het een heilige dag? Nehemia 8:2, 9.
- (3) Waarom geschenken geven Nehemia 8:11.

4. HET FEEST VAN DE TABERNAKEL GEVIERD.

Nehemia 8:13-18.

- (1) Waarom alleen de familiehoofden op de tweede dag? Nehemia 8:13.
- (2) Wat was er niet meer gedaan sinds de dagen van Jozua? Nehemia 8:17.

(3) Waarom werd er iedere dag gelezen? Nehemia 8:18. Zie ook Deuteronomium 31:10-11.

VII. EEN BELIJDEN VAN ZONDE EN EEN VERBOND.

Nehemia 9:1-10:39.

1. EEN BEROUWVOLLE BIJEENKOMST.

Nehemia 9:1-3.

(1) Waarom het vaten en rouwgewaad? Nehemia 9:1. Zie ook Nehemia 8:9-10.

(2) He lang na het feest was dir? Nehemia 9:1.

(3) Waarom nog een lezing? Nehemia 9:3.

2. EEN GEBED VAN DE LEVIETEN.

Nehemia 9:4-33.

(1) Wat was de algemene inhoud van het gebed?

(2) Nar welke delen van het Oude Testament verwezen zij?

(3) In welke zin waren zij dienaren? Nehemia 9:36-37.

(4) Welke verbond en waarom een zegel? Nehemia 9:38.

3. DE PARTIJEN DIE HET VERBOND SLOTEN.

Nehemia 10:1-29.

(1) Wat wordt hier bedoeld?

(2) Hadden zij twijfels ten aanzien van de wet? Nehemia 10:29. Zie ook Nehemia 9:13-14.

4. DE STATUTEN VN HET VERBOND DAT MOEST WORDEN NAGELEEFD.

Nehemia 10:30-39.

(1) Waarom deze specificaties?

(2) Waarom een jaarlijkse heffing van een/derde sikkil? Nehemia 10:32. Zie ook Exodus 30:13, Mattheus 17:24.

(3) Wat was de procedure?

VIII. DE HERBEVOLKING VAN JERUZALEM.

Nehemia 11:1-36.

1. HET PLAN AANGENOMEN. Nehemia 11:1-2.

(1) Wat was het beleid? En waarom was dit noodzakelijk?

2. EEN REGISTER VAN DE GEWESTELIJKE HOOFDEN.

Nehemia 11:3-24.

(1) Hoe werden zijn ingedeeld? Nehemia 11:3.

(2) Wie zijn de laatst genoemden? 1 Kronieken 9:2, 1 Koningen 9:20-22.

(3) Wat was Ofel? Nehemia 11:21.

(4) Waarom dit register?

3. DE STEDEN VAN JUDA EN BENJAMIN IN DEZE PERIODE BEWOOND.
Nehemia 11:25-36.

(1) Waarom zo weinig?

IX. DE WIJDING VAN DE MUREN.

Nehemia 12:1-47.

1. EEN REGISTER VAN PRIESTERS EN LEVIETEN.

Nehemia 12:1-26.

(1) Naar welke periode wordt dit teruggevoerd? Nehemia 12:22.

(2) Schreef Nehemia dit allemaal zelf? Nehemia 10:11, 13:28.

2. DE MUREN WORDEN GEWIJD. Nehemia 12:27-43.

(1) Geef een beschrijving van het proces.

(2) Wiw leidde de twee tochten? Nehemia 12:36-38.

3. DE BEWAARDERS VAN DE TIENDEN GEZALFD.

Nehemia 12:44-47.

X. EEN AANTAL HERVORMINGEN GEËFFECTUEERD DOOR NEHEMIA.

Nehemia 13:1-31.

1. SEPARATIE VAN DE MOABIETEN EN AMMONIETEN.

Nehemia 13:1-3.

(1) Wat is de betekenis van de wet?

(2) Waar werd die geschreven? Deuteronomium 23:3-5.

2. EEN ONWETTIG VOORRECHT VAN TOBIAS WEGGENOMEN.

Nehemia 13:4-9.

(1) Hoe was hij geallieerd met Eljasib? Nehemia 13:5. Zie ook Nehemia 6:15-19, 13:28.

(2) Op grond waarvan was hem ooit dit voorrecht verleend?

(3) Had Nehemia zich teruggetrokken? Nehemia 13:6.

3. DE TIENDEN HERSTELD.

Nehemia 13:10-14.

(1) Waarom waren de Levieten naar de akkers gevlucht? Nehemia 13:10.

(2) Waarom worden de tienden zo vaak genegeerd?

4. HET HOUDEN VAN DE SABBATH HERSTELD.

Nehemia 13:15-22.

(1) Waarom het aanwijzen van Levieten om de poorten te bewaken? Nehemia 13:22.

5. ONWETTIGE HUWELIJKEN BEËINDIGD.

Nehemia 13:23-31.

- (1) In welke zin vloekte hij hen? Nehemia 13:25.
- (2) Waarom is Nehemia zo anders dan Ezra? Nehemia 13:25. Zie ook Exodus 9:1-3.
- (3) Wat is de bedoeling van zijn verwijzing naar Salomo? Nehemia 13:26.
- (4) Waarom werd de zoon van Jojada weggestuurd? Nehemia 13:28.
- (5) Wat is er van hem geworden? Nehemia 13:1. Zie ook Josephus, Joodse Oudheden 7:4.
- (6) Tot aan welke periode wordt deze genealogie van de priesters teruggevoerd? Nehemia 12:10-11, 22. Zie ook Josephus, Joodse Oudheden, 11:8-4.

LES 33.

JOB.

INTRODUCTIE.

Job 1:1-2:13.

DEEL I.

JOB'S GESPREKKEN MET ZIJN DRIE VRIENDEN.

Job 3:1-31:40.

I. Job's klacht. Job 3:1-26.

II. Het eerste gesprek met Elifaz. Job 4:1-5:27.

III. Job's antwoord aan Elifaz. Job 6:1-7:21.

IV. Het eerste gesprek met Bildad. Job 8:1-22.

V. Job's antwoord aan Bildad. Job 9:1-10:22.

VI. Eerste gesprek met Zofar. Job 10:1-20.

VII. Job's antwoord aan Zofar. Job 11:1-14:22.

VIII-XVII. Twee nieuwe gespreksronden. Job 15:1-31:40.

DEEL II.

DE TOESPRAAK VAN ELIHU.

Job 32:1-37:24.

DEEL III.

GOD SPREEKT UIT EEN WERVELWIND.

Job 38:1-42:6.

I. HET ONEINDIGE CONTRAST TUSSEN DE KENNIS EN MACHT VAN GOD EN DIE VAN DE MENS.

Job 38:1-39:30.

II. JOB ONDERWERPT ZICH, EN GOD GAAR VERDER.

Job 40:1-42:6.

HET VERVOLG VAN HET CONCLUDERENDE VERSLAG.

Job 42:7-17.

I. GOD'S BESLUIT EN DE BESPREKING VAN VRAGEN.

Job 42:7-9.

II. JOB'S HERSTEL.

Job 42:10-17.

Vragen aangaande het boek Job.

OVERZICHT VAN HET BOEK JOB.

INTRODUCTIE.

Job 1:1-2:13.

1. JOB GEÏNTRODUCEERD.

Job 1:1-5.

- (1) Waar is het land Uz? Job 1:1. Zie ook Job 1:3,15,17.
- (2) Wat was he nut van zijn dieren? Job 1:3.
- (3) Hoe is zijn geloofsleven te vergelijken met dat van Abraham? Job 1:1,5.

2. JOB WORDT BESCHULDIGD DOOR SATAN. Job 1:6-12.

- (1) Wie waren de ‘zonen God’s’? Job 1:6. Zie ook Job 38:7.
- (2) Hoe kon satan onder hen zijn? Job 1:6-7.
- (3) Wat is de bedoeling van de beschuldiging van satan? Job 1:11.

3. HET EERSTE ONDERWERP BESLOTEN. Job 1:13-22.

- (1) Wat was het vuur van God en hoe trof het de schapen en dienaren? Job 1:16.
- (2) Hoe kon de wind de vier hoeken van het huis grijpen? Job 1:19.
- (3) Wat voor huis?
- (4) Wat was het resultaat?

4. SATAN VERANDERT ZIJN ARGUMENTEN.

Job 2:1-6.

- (1) In welke zin ‘zonder oorzaak’? Job 2:3.
- (2) Wat was nu het onderwerp? Job 2:4-5.
- (3) In hoeverre mocht satan hem treiteren? Job 2:6.

5. HET TWEEDE RESULTAAT.

Job 2:7-10.

- (1) Wat was zijn kwaal? Job 2:7-8.
- (2) Waarom in de as? Job 2:8.
- (3) Wat was het denken van zijn vrouw? Job 2:9.
- (4) Was Job correct voor wat betreft de bron van zijn ellende? Job 2:10.
- (5) Is het normaal dat satan macht heeft over de elementen en ziekten? Zie ook Lukas 13:16.

6. JOB’S DRIE VRIENDEN KOMEN HEM TROOSTEN.

Job 2:11-13.

- (1) Wat zijn de nationaliteiten van deze mannen? Voor Theman zie Genesis 36:10-11, voor Shuhiet zie Genesis 25:2, een Naamathiet is een nakomeling van Naamah, die verder onbekend is.
- (2) Waarom hun lange stilte? Job 2:13.

I. JOB'S KLAGEN.

Job 3:1-26.

1. HIJ VERVLOEKT ZIJN GEBOORTEDAG.

Job 3:1-10.

(1) Wat bedoelde hij hiermee?

2. HIJ BEKLAAGT ZICH EROVER DAT HIJ NIET BIJ DE GEBOORTE IS OVERLEDEN.

Job 3:11-16.

(1) Wat zijn de puinhopen voor Job? Job 3:14.

(2) Wat is zijn concept van het graf? Job 3:17-19.

3. ZIJN VERLANGEN NAAR DE DOOD.

Job 3:20-26.

(1) Waarom vreesde hij zijn beproeving? Job 3:25.

(2) Is hij nu in de emotionele toestand zoals satan dat wilde? Job 2:5.

II. HET EERSTE GESPREK MET ELIFAZ.

Job 4:1-5:27.

1. ZIJN OPINIE VOOR WAT BETREFT DE BEPROEVING VAN JOB.

Job 4:1-9.

(1) Wat is Job's eerdere nutteloosheid? Job 4:3-4.

2. HIJ BENOEMT DE RECHTVAARDIGHEID VAN GOD.

Job 4:12-16.

(1) Was het visioen imaginair of realiteit?

3. HIJ CITEERT DE RAMPEN DIE DE GODDELOZE OVERVALLEN.

Job 5:3-7.

4. HIJ RAADT JOB AAN GOD TE ZOEKEN.

Job 5:8, 17-27.

III. JOB'S ANTWOORD AAN ELIFAZ.

Job 6:1-7:21.

1. HIJ CONTINUEERT ZIJN KLACHT.

Job 6:1-10.

2. HIJ BEKLAAGT ZICH EROVER TELEURGESTELD TE ZIJN IN ZIJN VRIENDEN.

Job 6:14-24.

3. HIJ BESCHRIJFT ZIJN PIJN EN VERLANGEN NAAR RUST.

Job 6:4-10, 15-16.

IV. EERSTE GESPREK MET BILDAD.

Job 8:1-22.

1. ZIJN KINDEREN ZIJN GESTRAFT OOR HUN ZONDE, EN HIJ VOOR DE ZIJNE.

Job 8:1-7.

2. GOS VERNIETIGT DE GODDELOZE MAAR VERLOST DE RECHTVAARDIGE.

Job 8:8-14,20-22.

V. JOB'S ANTWOORD AAN BILDAD.

Job 9:1-10:22.

1. HIJ PRIJST GOD.

Job 9:1-12.

2. HIJ SPREEKT TEGEN DAT DE RECHTVAARDIGHEID VAN GOD VOLLEDIG EFFECTIEF IS IN DEZE WERELD.

Job 9:22-24 10:1-3.

3. HIJ BEKLAAGT ZICH OVER ZIJN GEBOORTE EN GEEFT EEN ANDER BEELD VAN DE DOOD.

Job 9:18-22.

VI. HET EERSTE GESPREK MET ZOFAR.

Job 11:1-20.

1. JOB'S LIJDEN IS MINDER DAN HIJ VERDIENT.

Job 11:1-6.

2. BEKERING BRENGT ZIJN WELVAART TERUG.

Job 11:14-17.

VII. JOB'S ANTWOORD AAN ZOFHAR.

Job 12:1-14:22.

1. HIJ HEEFT KRITIEK OP HUN VERONDERSTELDE SUPERIORITEIT.

Job 12:1-4.

2. HIJ VERWERPT HUN REDENERING DOOR TE VERWIJZEN NAAR DE VOORSPOED VAN GODDELOZEN.

Job 12:6-10.

3. HIJ BERISPT HEN VOOR HUN VALSE REDENERINGEN.

Job 13:4-13.

4. HIJ VERTROUWT OP GOD EN HOUDT STAANDE ONSCHULDIG TE ZIJN.
Job 13:15-18.

5. HIJ BESPREEKT HET ONDERWERP OPSTANDING.
Job 14:1-13.

VIII-XVII. TWEE VERDERE GESPREKSRONDEN.
Job 15:1-31:40.

1. JOB'S LAATSTE LANGE TOESPRAAK.
Job 15:1-31:40.

2. BEIDE PARTIJEN HOUDEN HUN ARGUMENTEN STAANDE.

3. JOB BESPREEKT ZIJN ARGUMENTEN NOGMAALS.
Job 21:1-15.

4. HIJ BETUIGT ZIJN ONSCHULD VOOR WAT BETREFT VERSCHILLENDE
ZONDEN.
Job 31:1-40.

- (1) Van overspel. Job 31:1-8.
- (2) Van afgoderij. Job 31:9-11.
- (3) Van het onrechtvaardig behandelen van zijn dienaren. Job 31:13-15.
- (4) Van het begeren van de armen. Job 31:16-23.
- (5) Van het aanbidden van goud, de zon of de maan. Job 31:24-48.
- (6) Van verheugd te zijn over de val van een vijand. Job 31:29-31.
- (7) Van ongastvrij te zijn voor vreemdelingen. Job 31:32.
- (8) Van het verbergen van zijn fouten, zoals Adam deed. Job 31:33-34.
- (9) Van het verkrijgen van land door middel van bedrog. Job 31:38-40.
- (10) Waar kwamen zijn normen en waarden over rechtvaardigheid vandaan?

DEEL II.
HET GESPREK VAN ELIHU.
Job 32:1-37:24.

1. HIJ WORDT GEÏNTRUCED.
Job 32:1-5.

(1) Zijn voorgeslacht? Job 32:2. Zie ook Genesis 22:21.

2. HIJ GEEFT ZIJN REDEN VOOR HET ZICH EERDER STILHOUDEN EN VOOR ZIJN
SPREKEN NU.
Job 32:6-20.

3. ZIJN STANDPUNT TEN AANZIEN VAN DE ONDERWERPEN.
Job 33:8-13.

DEEL III.
GOD SPREEKT UIT EN WERVELWIND.
Job 38:1-42:6.

I. HET ONEINDIGE CONTRAST TUSSEN DE KENNIS EN MACHT VAN GOD EN DIE VAN DE MENS.
Job 38:1-39:30.

(1) Wat is daarvan de inhoud?

II. JOB ONDERWERPT ZICH EN GOD GAAT VERDER. Job 40:1-42:6.

(1) Wat is het effect op Job? Job 40:3-5.
(2) Wat zegt Jon tenslotte? Job 42:3,6.

HET VERVOLG VAN HET CONCLUDERENDE VERSLAG.
Job 42:7-17.

I. GOD'S BESLUIT VAN DE VRAAG BESPROKEN.
Job 42:7-9.

(1) Wat is het belangrijkste in dit boek?

II. JOB'S HERSTEL.
Job 42:10-17.

(1) Waarom wordt de erfenis van zijn dochters genoemd? Job 42:15.
(2) Wat was zijn gehele leeftijd? Job 42:16.

VRAGEN AANGAANDE HET BOEK JOB.

1. Is het historisch?

(1) Job was echt persoon. Ezechiel 14:12-20, Jacobus 5:10-11.
(2) Zijn enorme rechtvaardigheid, zijn geduld, en zijn herstel worden ook door Ezechiel en Jacobus genoemd.
(3) Hun kennis van dit boek verkregen, en daardoor ook de echtheid ervan, wordt hiermee bevestigd.

2. Wanneer vonden deze gebeurtenissen plaats?

(1) Elifaz, was een afstammeling van Theman, de kleinzoon van Ezau, Genesis 36:8-11. Maar de kleinzonen van Ezau waren tijdgenoten van de zonen en kleinzonen van Jacob. Daarom moet Elifaz hebben geleefd nadat Jacob naar Egypte ging.

(2) Indien de gebeurtenissen van de Exodus al hadden plaatsgevonden zou dat aan Job en zijn vrienden bekend zijn geweest en ongetwijfeld benoemd zijn, evenals de wetgeving door

Mozes. Dus heeft dit alles voor de Exodus plaats gevonden, en is Job een tijdgenoot van de Patriarchen geweest. Genesis 42:16.

3. Wanneer is dit boek geschreven en door wie?

- (1) Naar alle waarschijnlijkheid vlak na de gebeurtenissen.
- (2) De stijl is oud-Hebreeuws.
- (3) Mogelijk is Mozes de schrijver en heeft dat dan in de wildernis gedaan.

4. Wat is de poëtische stijl?

- (1) Het is vrijwel zeker dat de woorden niet gesproken zijn zoals ze zijn geschreven. Daarvoor is de stijl te moeilijk. Het zou een onwaarschijnlijk grote taalbeheersing vergen om het zo uit te spreken 'voor de vuist weg'.
- (2) De stijl is geschreven door de schrijver van het boek, en van een hoog niveau voorzien.

5. Waarom is dit boek canoniek?

- (1) Het is erkend door Ezechiël en Jacobus beiden Geest-geïnspireerde mannen.
- (2) Het is ook erkend door Jezus en de Apostelen.

LES 34.

ESTHER.

I. ESTHER WORDT KONINGIN VAN PERZIË.

Esther 1:1-2:23.

II. HAMAN BERAAMT EN LIST OM DE JODEN OM TE BRENGEN.

Esther 3:1-5:14.

III. D VAL VAN HAMAN EN DE VERLOSSING VAN DE JODEN.

Esther 6:1-10:3.

I. ESTHER WORDT KONINGIN VAN PERZIË.

Esther 1:1-2:23.

1. DE KONING BERAADSLAAGT EN GEEFT EEN FEEST.

Esther 1:1-2:23.

- (1) Wie was Ahasverus?
- (2) Wat was het doel van deze vergadering? Esther 1:4-5.
- (3) Waarom duurde deze zo lang?
- (4) Waarom werd het feest gehouden in de hof van de tuin? Esther 1:5.
- (5) Hoe werd deze omgezet in een eetzaal? Esther 1:5-9.
- (6) Waarom de regel inzake drinken?

2. DE KONINGIN AFGEZET.

Esther 1:10-22.

- (1) Waarom haar weigering? Esther 1:12.
- (2) Wat is de betekenis van 'het aangezicht van de koning zien'? Esther 1:14.
- (3) Waren de prinsen oprecht? Esther 1:17-18.

3. DE OPLOSSING EEN ANDERE KONINGIN.

Esther 2:1-4.

- (1) Wat wil het zeggen 'verwierf de genegenheid'? Esther 2:15.
- (2) Waarom dit advies? Esther 2:4. Zie ook Esther 1:11.

4. MORDECHAI EN ESTHER.. Esther 2:5-11.

- (1) Wat waren Mordechai's motieven?
- (2) Waarom was de bewaker van de vrouwen haar gunstig gezind? Esther 2:9.
- (3) Hoe kon Mordechai op de hoogte lijven van de situatie van Esther? Esther 2:11.

5. ESTHER WORDT GEKOZEN.

Esther 2:12-20.

- (1) Waarom de reiniging en waarom duurde deze zo lang? Esther 2:12.
- (2) Wat is het verschil tussen de twee huizen? Esther 2:13-14.

- (3) Hoeveel tij verliep er na het afzetten van Vasthi? Esther 2:16. Zie ook Esther 1:3.
- (4) Welke gebeurtenis vond plaats in deze periode? Esther 2:18.
- (5) Wat wil de 'vrijstelling' zeggen? Esther 2:18.
- (6) Waarom werd haar afkomst geheim gehouden? Esther 2:20.
- (7) Waarom bleef zij gehoorzaam aan Mordechai? Esther 2:20.

6. MORDECHAI REDT HET LEVEN VAN DE KONING. Esther 2:21-23.

- (1) Wat betekent 'zat in de poort van de koning'? Esther 2:21.
- (2) Hoe onderhield hij contact met Esther? Esther 2:22.
- (3) Waarom rapporteerde hij niet rechtstreeks met de koning?

II. HAMAN BERAAMT DE AFSLACHTING VAN DE JODEN. Esther 3:1-5:14.

1. ZIJN PROMOTIE EN ZIJN DOELSTELLINGEN GEFORMULEERD. Esther 3:1-6.

- (1) Wat betekent 'een Agagiet'? Esther 3:1.
- (2) Waarom de provocerende ongehoorzaamheid van Mordechai? Esther 3:2.
- (3) Waarom wilde Haman allen doden vanwege de overtreding van een enkeling? Esther 3:6.

2. EEN DAG VASTGESTELD EN HET DECREET UITGEVAARDIGD. Esther 3:7-15.

- (1) Waarom wierpen zij het lot? Esther 3:7, 13.
- (2) Vertelde Haman de waarheid over de Joodse wetten? Esther 3:8.
- (3) Waar moest het zilver vandaan komen? Esther 3:9-11.
- (4) Waarom de ring geven? Esther 3:10. Zie ook Genesis 41:42.
- (5) Hoe werd het decreet bekendgemaakt? Esther 3:13.
- (6) Waarom was de stad Susa in opschudding? Esther 3:15.

3. MORDECHAI ROUWT EN BRENGT ESTHER OP DE HOOGTE. Esther 4:1-9.

- (1) Waarom deze openbare rouw en verschrikking? Esther 4:1.
- (2) Waarom was het decreet toen nog onbekend bij Esther? Esther 4:4.
- (3) Waarom werd aan haar een kopie van het decreet gestuurd? Esther 4:8.

4. ESTHER WORDT GEVRAAGD NAAR DE KONING TE GAAN. Esther 4:10-17.

- (1) Wat was het doel van de wet? Esther 4:11.
- (2) Waarom kom Esther niet ontkomen? Esther 4:13.
- (3) Waarom dacht hij dat er hoe dan ook redding zou komen? Esther 4:14.
- (4) Dacht hij dat de positie van Esther op toeval berustte? Esther 4:14.
- (5) Waarom het vasten? Esther 4:16. Zie ook Nehemia 1:4.
- (6) Wat was haar motief in het nemen van risico's?

5. ESTHER WORDT AANVAARD EN NODIGT DE KONING EN HAMAN UIT VOOR DE MAALTIJD.

Esther 5:1-8.

- (1) Waarom noemde zij niet meteen haar verzoek?
- (2) Waarom werd ook Haman uitgenodigd?

6. EEN SAMENZWERING TEGEN MORDECHAI. Esther 5:9-14.

- (1) Waarom zo vereerd door de uitnodiging van Esther? Esther 5:12.
- (2) Waarom een zo hoge galg? Esther 5:14.
- (3) Leefden Ezra en Nehemia toen? Esther 5:7. Zie ook Ezra 7:1-10:44, Nehemia 2:1.

III. DE ONDERGANG VAN HAMAN EN DE VERLOSSING VAN DE JODEN.

Esther 6:1-10:3.

1. MORDECHAI WORDT GEËERD EN HAMAN MAAKT ZICH ZORGEN.

Esther 6:1-14.

- (1) Waarom kon de koning niet slapen? Esther 6:1.
- (2) Waarom besloot hij te lezen?
- (3) Waarom een kroon op het paard? Esther 6:8.
- (4) Waarom de opmerking van Zeres? Esther 6:13.

2. HAMAN ONTMASKERD EN OPGEHANGEN.

Esther 7:1-10.

- (1) Waarom ging de koning wandelen? Esther 7:7.
- (2) Waarom bedekte hij zij gezicht, en waarom zo snel? Esther 7:8.
- (3) Wat was de drijfveer voor de opmerking van Harbona? Esther 7:9.
- (4) Waarom werd de executie zo snel uitgevoerd? Esther 7:10.

3. MORDECHAI KRIJGT DE FUNCTIE VAN HAMAN EN EEN VERZOEK WORDT GEHONOREERD.

Esther 8:1-8.

- (1) Waarom werd Mordechai gepromoveerd? Esther 8:1-2.

4. EEN NIEUW DECREET WORDT UITGEVAARDIGD.

Esther 8:9-17.

- (1) Waarom werden de schrijvers van de koning geroepen? Esther 8:9.
- (2) Hoeveel tijd was er nog over? Esther 8:9. Zie ook Esther 3:12-13.
- (3) Waarom niet het eerste decreet nietig verklaren? Esther 8:8.
- (4) Waarom werd het de Joden toegestaan zich te verdedigen? Esther 8:11.
- (5) Waarom was men in Susan zo blij? Esther 8:15.
- (6) Hoe kwam het dat er zo velen zich bij de Joden aansloten? Esther 8:17.

5. DE JODEN VERNIETIGEN HUN VIJANDEN.

Esther 9:1-19.

- (1) Waarom een extra dag in Susan? Esther 9:13.
- (2) Hoe verliep het met de zonen van Haman? En waarom? Esther 9:14.
- (3) Wat waren de uiteindelijke resultaten voor de Joden?

6. HET POERIMFEEST INGESTELD.

Esther 9:20-32.

- (1) Waarom twee dagen? Esther 9:17-21.
- (2) Waarom werd het feest Poerim genoemd? Esther 9:26.
- (3) Hoe is het met de voortgang van het Poerim houden?

7. DE MACHT VAN AHASVERUS EN DE GLORIE VAN MORDECHAI.

Esther 10:1-3.

- (1) Hoe is Mordechai te vergelijken van Daniël?
- (2) Welk ander verslag van zijn carrière hebben we? Esther 10:2.
- (3) Hoe is het verder gegaan met Ahasverus?

LES 35.

DANIËL.

DEEL I. DANIËL AAN HET HOF IN BABYLON.

Daniël 1:1-6:28.

- I. Daniël's Chaldeeuwse opleiding. Daniël 1:1-21.
- II. Nebukadnezar's droom uitgelegd. Daniël 2:1-49.
- III. Nebukadnezar's Gouden Beeld. Daniël 3:1-30.
- IV. Nebukadnezar's bekendmaking aangaande zijn dwaasheid. Daniël 4:1-37.
- V. Belsazar's feest. Daniël 5:1-31.
- VI. Daniël in de leeuwenkuil. Daniël 6:1-9.

DEEL 2. ANDERE VISIOENEN EN PROFETIEËN.

Daniël 7:1-12:13.

- I. Daniël's visioen van de vier dieren. Daniël 7:1-28.
- II. Zijn visioen van de ram en de geit. Daniël 8:1-27.
- III. Zijn gebed voor het herstel van Israël. Zijn profetie over de 70 weken tot de Messias. Daniël 9:1-27.
- IV. Zij laatste visioen in het derde jaar van Cyrus. Daniël 10:1-12:13.

DEEL I. DANIËL AAN HET HOF IN BABYLON.

Daniël 1:1-6:28.

I. DANIËL'S CHALDEEUWSE OPLEIDING.

Daniël 1:1-21.

1. Daniël en drie metgezellen worden geselecteerd voor de koning. Daniël 1:1-7.
 - (1) Hoe was dit in het derde jaar van Jojakim? Daniël 1:1. Zie ook Jeremia 25:1.
 - (2) Hoe lang voor de val van Jeruzalem? Zie ook 2 Koningen 23:36, 24:18.
 - (3) Wat is 'het land van Sinear'? Daniël 1:2. Zie ook Genesis 11:1-2.
 - (4) Waarom plaatste hij de vaten in het voorraadhuis van zijn god? Daniël 1:2.
 - (5) Wat was het doel van de voorgestelde instructie? En hoe lang duurde deze? Daniël 1:4-5.
 - (6) Waarom werden slechts koninklijke en edele jongeren geselecteerd? Daniël 1:3-4.
 - (7) Waarom werd er ween speciaal dieet voorgeschreven? Daniël 1:5, 10.
 - (8) Van welke rang waren Daniël en zijn die metgezellen? Daniël 1:3, 6.
 - (9) Hoe waren zij bij Nebukadnezar terecht gekomen? Daniël 1:1. Zie ook 2 Koningen 24:1-2.
 - (10) Waarom de verandering van namen? Daniël 1:7.

2. HET KONINKLIJK DIEET GEWEIGERD.

Daniël 1:8-16.

- (1) Hoe zouden het vlees en de wijn het verontreinigen? Daniël 1:8.
- (2) Waarom liep het leven van de eunuch gevaar? Daniël 1:10.
- (3) Waarom het verzoek aan het huishoudelijk hoofd? Daniël 1:11.

- (4) Welk karakter wordt getoond door deze weigering?
- (5) Waarom durfde het huishoudelijk hoofd het aan? Daniël 1:14,16.

3. HET UITEINDELIJK RESULTAAT.

Daniël 1:17-21.

- (1) Wat wordt bedoeld met 'hen allen'? Daniël 1:15, 19.
- (2) Wie voerde de laatste test uit? Daniël 1:19-20.
- (3) In welke betekenis bleef Daniël voortgaan tot het eerste jaar van Cyrus"? Daniël 1:21.

II. NEBUKADNEZAR'S DROOM UITGELEGD.

Daniël 2:1-49.

1. De droom en de oproep aan de wijzen. Daniël 2:1-13.

- (1) Hoe in het tweede jaar? Daniël 2:1. Zie ook Daniël 1:5,18.
- (2) Waarom werd de droom als bijzonder gezien? Daniël 2:3. Zie ook Daniël 2:1.
- (3) Wat betekent 'tijd winnen'? Daniël 2:8.
- (4) Beweerden zij geïnspireerd te zijn? Daniël 2:11.
- (5) Was zijn argument geldig? Daniël 2:9.
- (6) Waarom was Daniël erbij betrokken? Daniël 2:13.
- (7) Waarom werd hij niet geroepen?
- (8) Wat de oorspronkelijke taak daar van? Daniël 2:4-7:28. Zie ook Daniël 2:4.

2. DANIËL VRAAGT OM TIJD. Daniël 2:14-16.

- (1) Hoe kon hij er zeker van zijn de droom uit te leggen? Daniël 2:16.

3. HET GEHEIM GEOPENBAARD AAN DANIËL.

Daniël 2:17-24.

- (1) Wat is de betekenis van 'genades verlangen van de God des hemels'? Daniël 2:18.
- (2) Hoe kom hij weten dat de openbaring een realiteit was? Daniël 2:19.

4. DANIËL HERINNERT ZICH DE DROOM.

Daniël 2:25-35.

- (1) Welke les leerde hij de koning? Daniël 2:27-28.
- (2) Hoe kon de slag het gehele beeld verpulveren? Daniël 2:34-35.

5. DE UITLEG.

Daniël 2:36-45.

- (1) Welke waren de drie andere koninkrijken? Daniël 2:39-40.
- (2) Waarom was het Romeinse rijk deels sterk en deels verdeeld? Daniël 2:42-43.
- (3) In de dagen van welke koningen? Daniël 2:40, 44.
- (4) Wat betekenen 'al deze koninkrijken'? Daniël 2:44.

(5) Hoe brak het in stukken?

6. HET EFFECT OP DE KONING.

Daniël 2:46-49.

(1) Waarom Daniël aanbidden? Daniël 2:46.

(2) Wat is de verandering na het verzoek van Daniël? Daniël 2:49.

(3) Wat is de eigenlijke oorzaak van zijn promotie? Daniël 1:8.

(4) Welk effect moet dit alles hebben gehad op de omstandigheden van de Joodse ballingen?

III. NEBUKADNEZAR'S GOUDEN BEELD.

Daniël 3:1-30.

1. HET BEELD EN DE INWIJDING ERVAN.

Daniël 3:1-7.

(1) Een beeld van wat? Daniël 3:1.

(2) Was het geheel van goud?

(3) Waarom een dergelijke bijeenkomst? Daniël 3:2,4.

(4) Waarom een dreiging in de proclamatie? Daniël 3:6.

(5) Hoe had men zoveel instrumenten? Daniël 3:5.

LES 36.

2. DE DRIE HEBREEËRS WORDEN BESCHULDIGD.

Daniël 3:8-12.

- (1) Welke motieven hadden de aanklagers?
- (2) Waarom beschuldigde men David niet?

3. ZIJ TROTSEREN DE KONING EN WORDEN IN HET VUUR GEGOOID.

Daniël 3:13-23.

- (1) Waarom kregen zij een tweede kans? Daniël 3:15.
- (2) Waarom werd er gevraagd wie hen zou kunnen verlossen? Daniël 3:15.
- (3) Wat was hun verwachting? Daniël 3:17-18.
- (4) Hoe konden de soldaten verbrand worden? Daniël 3:22.
- (5) Hoe werden de drie gebonden? Daniël 3:23.

4. HUN VERLOSSING EN HET DECREET VAN DE KONING.

Daniël 3:24-30.

- (1) Wat voor soort oven was het? Daniël 3:25.
- (2) Wie was de vierde? Daniël 3:25-28.
- (3) Welk effect had de proclamatie? Daniël 3:29.
- (4) Was er een Goddelijk ingrijpen door dit wonder?

IV. NEBUKADNEZAR'S PROCLAMATIE TEN AANZIEN VAN ZIJN DWAASHEID.

Daniël 4:1-37.

1. De Preambule. Daniël 4:1-3.

- (1) Wat maakt deze brief zo universeel? Daniël 4:1.
- (2) Waarom wordt er gezegd: 'de allerhoogste God'? Daniël 4:2.
- (3) Wat betekent 'Zijn koninkrijk'? Daniël 4:3, 37.

2. ZIJN VISIOEN VAN DE GROTE BOOM.

Daniël 4:4-18.

- (1) Wat waren zijn omstandigheden in die periode? Daniël 4:4.
- (2) Waarom werden de wijzen van Babylonië voor Daniël geroepen? Daniël 4:6-9.
- (3) Wat is de betekenis van de band van ijzer en koper? Daniël 4:15.
- (4) Wat wordt bedoeld met de 'wachters' en de 'heiligen'? Daniël 4:17.

3. DANIËL'S UITLEG EN ADVIES.

Daniël 4:19-27.

- (1) Waarom de verbijstering en verontrusting van Daniël? Daniël 4:19.
- (2) Wat is het Goddelijk ingrijpen in deze aangelegenheid? Daniël 4:17, 25.
- (3) Wat wordt bedoeld met 'verlenging van rust'? Daniël 4:27. Zie ook Daniël 4:4.

(4) Wat is de conditie daarvan?

4. DE PROFETIE VERVULD.

Daniël 4:28-37.

- (1) Waarom zo trots op Babylonië? Daniël 4:30.
- (2) Wat was het karakter van zijn dwaasheid? Daniël 4:32-33.
- (3) Waarom zijn verblijf bij de dieren?
- (4) Waarom schreef hij zijn herstel toe aan de Allerhoogste? Daniël 4:34.
- (5) Welk effect had dit op zijn niet-Joodse onderdanen en welk effect op de Joodse ballingen?

V. BELSAZAR'S FEEST.

Daniël 5:1-31.

1. HET FEEST EN DE ONTHEILIGING VAN DE HEILIGE VATEN.

Daniël 5:1-4.

- (1) Wie was Belsazar?
- (2) Waarom de Tempel-vaten laten halen? Daniël 5:2-4.

2. HET HANDSCHRIFT OP DE MUUR.

Daniël 5:5-12.

- (1) Waarom de 'derde heerser'? Daniël 5:7.
- (2) Hoe was Nebukadnezar zijn vader? Daniël 5:11.
- (3) Waarom riep hij Daniël niet?

3. DE UITLEG.

Daniël 5:13-31.

- (1) Waarom wordt UPHARSIN gewijzigd in PERES? Daniël 5:25-27.
- (2) Waarom konden de wijzen het niet ontcijferen?
- (3) Hoe werd Belsazar gedood?
- (4) Wat is de profetie van Jeremia? Jeremia 51:30-32.
- (5) Wie was Darius the Meder? Daniël 5:31.

VI. DANIËL IN DE LEEUWENKUIL. Daniël 6:1-28.

1. ZIJN PROMOTIE EN EEN SAMENZWERING TEGEN HEM.

Daniël 6:1-9.

- (1) Waarom dit eerbetoon? Daniël 6:3. Zie ook Daniël 5:29.
- (2) Waarom was de taakuitvoering van Daniël zo opvallend goed? Daniël 6:4.
- (3) Wat is de conclusie van zijn vijanden? Daniël 6:6.
- (4) Welke list was er in hun voorstel verborgen? Daniël 6:7-8.
- (5) Waarom was er een leeuwenkuil?
- (6) Waarom deze sanctie in de voorgestelde wet? Daniël 6:8.

2. DANIËL VEROORDEELD EN DE STRAF UITGEVOERD.

Daniël 6:10-17.

- (1) Waarom bad hij niet in het geheim? Daniël 6:10.
- (2) Op welke manier trachtte de koning hem te redden? Daniël 6:14-15.
- (3) Waarom ervan uitgaan dat God Daniël zou redden? Daniël 6:16.
- (4) Wat was de constructie van de kuil? Daniël 6:17.
- (5) Waarom werd de steen verzegeld? Daniël 6:17.

3. DANIËL ONGEDEERD. ZIJN AANKLAGERS WORDEN IN DE LEEUWENKUIL GEGOOID.

Daniël 6:18-24.

- (1) Waarom was de koning zo bezorgd? Daniël 6:19.
- (2) Waarom de aanklagers in de kuil gegooid?

4. DE PROCLAMATIE VAN DE KONING. Daniël 6:25-28.

- (1) Hoe komt het dat hij zo veel eigenschappen van God kende?
- (2) Wat is het gevolg van deze gebeurtenissen op de ballingen?

DEEL 2. ANDERE PROFETIEËN.

Daniël 7:1-12:13.

I. DANIËL'S VISIOEN VAN DE VIER DIEREN.

Daniël 7:1-28.

II. ZIJN VISIOEN VAN DE RAM EN DE GEIT.

Daniël 8:1-27.

III. ZIJN GEBED VOOR HET HERSTEL VAN ISRAËL, EN ZIJN PROFETIE VAN DE 70 WEKEN TOT DE MESSIAS.

Daniël 9:1-27.

- (1) Zijn kennis van Jeremia. Daniël 9:2.

IV. ZIJN LAATSTE VISIOEN: HET DERDE JAAR VAN CYRUS.

Daniël 10:1-12:13.

LES 37.

ESTHER.

I. ESTHER WORDT KONINGIN VAN PERZIË.

Esther 1:1-2:23.

II. HAMAN BERAAMT EN LIST OM DE JODEN OM TE BRENGEN.

Esther 3:1-5:14.

III. D VAL VAN HAMAN EN DE VERLOSSING VAN DE JODEN.

Esther 6:1-10:3.

Overzicht.

I. ESTHER WORDT KONINGIN VAN PERZIË.

Esther 1:1-2:23.

1. DE KONING BERAADSLAAGT EN GEEFT EEN FEEST.

Esther 1:1-2:23.

- (1) Wie was Ahasverus?
- (2) Wat was het doel van deze vergadering? Esther 1:4,5.
- (3) Waarom duurde deze zo lang?
- (4) Waarom werd het feest gehouden in de hof van de tuin? Esther 1:5.
- (5) Hoe werd deze omgezet in een eetzaal? Esther 1:5-9.
- (6) Waarom de regel inzake drinken?

2. DE KONINGIN AFGEZET.

Esther 1:10-22.

- (1) Waarom haar weigering? Esther 1:12.
- (2) Wat is de betekenis van 'het aangezicht van de koning zien'? Esther 1:14.
- (3) Waren de prinsen oprecht? Esther 1:17-18.

3. DE OPLOSSING, EEN ANDERE KONINGIN.

Esther 2:1-4.

- (1) Wat wil het zeggen 'verwierf de genegenheid'? Esther 2:15.
- (2) Waarom dit advies? Esther 2:4. Zie ook Esther 1:11.

4. MORDECHAI EN ESTHER.. Esther 2:5-11.

- (1) Wat waren Mordechai's motieven?
- (2) Waarom was de bewaker van de vrouwen haar gunstig gezind? Esther 2:9.
- (3) Hoe kon Mordechai op de hoogte lijven van de situatie van Esther? Esther 2:11.

5. ESTHER WORDT GEKOZEN. Esther 2:12-20.

- (1) Waarom de reiniging en waarom duurde deze zo lang? Esther 2:12.

- (2) Wat is het verschil tussen de twee huizen? Esther 2:13,14.
- (3) Hoeveel tij verliep er na het afzetten van Vasthi? Esther 2:16. Zie ook Esther 1:3.
- (4) Welke gebeurtenis vond plaats in deze periode? Esther 2:18.
- (5) Wat wil de 'vrijstelling' zeggen? Esther 2:18.
- (6) Waarom werd haar afkomst geheim gehouden? Esther 2:20.
- (7) Waarom bleef zij gehoorzaam aan Mordechai? Esther 2:20.

6. MORDECHAI REDT HET LEVEN VAN DE KONING. Esther 2:21-23.

- (1) Wat betekent 'zat in de poort van de koning'? Esther 2:21.
- (2) Hoe onderhield hij contact met Esther? Esther 2:22.
- (3) Waarom rapporteerde hij niet rechtstreeks met de koning?

II. HAMAN BERAAMT DE AFSLACHTING VAN DE JODEN. Esther 3:1-5:14.

1. ZIJN PROMOTIE EN ZIJN DOELSTELLINGEN GEFORMULEERD. Esther 3:1-6.

- (1) Wat betekent 'een Agagiet'? Esther 3:1.
- (2) Waarom de provocerende ongehoorzaamheid van Mordechai? Esther 3:2.
- (3) Waarom wilde Haman allen doden vanwege de overtreding van een enkeling? Esther 3:6.

2. EEN DAG VASTGESTELD EN HET DECREET UITGEVAARDIGD. Esther 3:7-15.

- (1) Waarom wierpen zij het lot? Esther 3:7, 13.
- (2) Vertelde Haman de waarheid over de Joodse wetten? Esther 3:8.
- (3) Waar moest het zilver vandaan komen? Esther 3:9-11.
- (4) Waarom de ring geven? Esther 3:10. Zie ook Genesis 41:42.
- (5) Hoe werd het decreet bekendgemaakt? Esther 3:13.
- (6) Waarom was de stad Susan in opschudding? Esther 3:15.

3. MORDECHAI ROUWT EN BRENGT ESTHER OP DE HOOGTE. Esther 4:1-9.

- (1) Waarom deze openbare rouw en verschrikking? Esther 4:1.
- (2) Waarom was het decreet toen nog onbekend bij Esther? Esther 4:4.
- (3) Waarom werd aan haar een kopie van het decreet gestuurd? Esther 4:8.

4. ESTHER WORDT GEVRAAGD NAAR DE KONING TE GAAN. Esther 4:10-17.

- (1) Wat was het doel van de wet? Esther 4:11.
- (2) Waarom kom Esther niet ontkomen? Esther 4:13.
- (3) Waarom dacht hij dat er hoe dan ook redding zou komen? Esther 4:14.
- (4) Dacht hij dat de positie van Esther op toeval berustte? Esther 4:14.
- (5) Waarom het vasten? Esther 4:16. Zie ook Nehemia 1:4.

(6) Wat was haar motief in het nemen van risico's?

5. ESTHER WORDT AANVAARD EN NODIGT DE KONING EN HAMAN UIT VOOR DE MAALTIJD.

Esther 5:1-8.

- (1) Waarom noemde zij niet meten haar verzoek?
- (2) Waarom werd ook Haman uitgenodigd?

6. EEN SAMENZWERING TEGEN MORDECHAI. Esther 5:9-14.

- (1) Waarom zo vereerd door de uitnodiging van Esther? Esther 5:12.
- (2) Waarom een zo hoge galg? Esther 5:14.
- (3) Leefden Ezra en Nehemia toen? Esther 5:7. Zie ook Ezra 7:1-10:44, Nehemia 2:1.

III. DE ONDERGANG VAN HAMAN EN DE VERLOSSING VAN DE JODEN.

Esther 6:1-10:3.

1. MORDECHAI WORDT GEËERD EN HAMAN MAAKT ZICH ZORGEN.

Esther 6:1-14.

- (1) Waarom kon de koning niet slapen? Esther 6:1.
- (2) Waarom besloot hij te lezen?
- (3) Waarom een kroon op het paard? Esther 6:8.
- (4) Waarom de opmerking van Zeres? Esther 6:13.

2. HAMAN ONTMASKERD EN OPGEHANGEN.

Esther 7:1-10.

- (1) Waarom ging de koning wandelen? Esther 7:7.
- (2) Waarom bedekte hij zij gezicht, en waarom zo snel? Esther 7:8.
- (3) Wat was de drijfveer voor de opmerking van Harbona? Esther 7:9.
- (4) Waarom werd de executie zo snel uitgevoerd? Esther 7:10.

3. MORDECHAI KRIJGT DE FUNCTIE VAN HAMAN EN EEN VERZOEK WORDT GEHONOREERD.

Esther 8:1-8.

- (1) Waarom werd Mordechai gepromoveerd? Esther 8:1,2.

4. EEN NIEUW DECREET WORDT UITGEVAARDIGD.

Esther 8:9-17.

- (1) Waarom werden de schrijvers van de koning geroepen? Esther 8:9.
- (2) Hoeveel tijd was er nog over? Esther 8:9. Zie ook Esther 3:12-13.
- (3) Waarom niet het eerste decreet nietig verklaren? Esther 8:8.
- (4) Waarom werd het de Joden toegestaan zich te verdedigen? Esther 8:11.
- (5) Waarom was men in Susan zo blij? Esther 8:15.

(6) Hoe kwam het dat er zo velen zich bij de Joden aansloten? Esther 8:17.

5. DE JODEN VERNIETIGEN HUN VIJANDEN.

Esther 9:1-19.

(1) Waarom een extra dag in Susan? Esther 9:13.

(2) Hoe verliep het met de zonen van Haman? En waarom? Esther 9:14.

(3) Wat waren de uiteindelijke resultaten voor de Joden?

6. HET POERIMFEEST INGESTELD.

Esther 9:20-32.

(1) Waarom twee dagen? Esther 9:17-21.

(2) Waarom werd het feest Poerim genoemd? Esther 9:26.

(3) Hoe is het met de voortgang van het Poerim houden?

7. DE MACHT VAN AHASVERUS EN DE GLORIE VAN MORDECHAI.

Esther 10:1-3.

(1) Hoe is Mordechai te vergelijken van Daniël?

(2) Welk ander verslag van zijn carrière hebben we? Esther 10:2.

(3) Hoe is het verder gegaan met Ahasverus?

LES 38.

JEREMIA TIJDENS JOSIA.

Jeremia 1:1-20:18.

(1) ZIJN FAMILIE EN DE PERIODE WAARIN HIJ PROFETEERDE.

Jeremia 1:1-3.

- a. Was dit de Hilka tijdens de regering van Josia?
- b. Waar was Anathoth?
- c. Wat had Josia het voorgaande jaar gedaan? Jeremia 1:2. Zie ook 2 Kronieken 34:3.

(2) ZIJN ROEPING ALS PROFEET.

Jeremia 1:4-10.

- a. In welke zin bekend en geheiligd? Jeremia 1:5.
- b. Waarom zegt hij slechts een kond te zijn? Jeremia 1:6.
- c. Waarom wordt er gezegd 'weest niet bang'? Jeremia 1:8.
- d. Hoe 'uit te rukken en af te breken' begrijpen? Jeremia 1:10.

(3) ZIJN EERSTE PROFETISCHE VISIOEN.

Jeremia 1:11-16.

- a. Wat is de betekenis van de amandeltwijn en de kookpot? Jeremia 1:11,13.

(4) ZIJN TAAK.

Jeremia 1:17-19.

- a. Wat zou de straf voor ontmoediging zijn? Jeremia 1:17.
- b. Wat is de betekenis van 'versterkte stad' en 'ijzeren pilaar' en koperen muur'? Jeremia 1:18.
- c. Waarom zou men tegen hem strijden? Jeremia 1:18-19.

(5) ZIJN EERSTE TOESPRAAK.

Jeremia 2:1-3:5.

- a. Wat is het hoofdthema?

(6) ZIJN TWEEDE TOESPRAAK.

Jeremia 3:6-6:30.

- a. Wat zijn de hoofdthema's?
- b. Een levendige beschrijving van de geprofeteerde invasie. Jeremia 4:5-16, 6:22-26.
- c. Een visioen over de komende verwoesting. Jeremia 4:23-31.
- d. Een wonderlijk en verschrikkelijk ding. Jeremia 5:1-3, 30-31.
- e. De oude paden. Jeremia 6:16.

(7) ZIJN DERDE TOESPRAAK.

Jeremia 7:1-10:25.

- a. Berisping voor het meer vertrouwen op de Tempeldienst dan op rechtvaardigheid.. Jeremia 7:1-15,21-26. Zie ook Jeremia 17:24-26, Deuteronomium 5:2-3.
- b. Jeremia klaagt over de komende verwoesting. Jeremia 8:18-9:2, 9:17-22.

(8) ZIJN VIERDE TOESPRAAK.

Jeremia 11:1-12:17.

- a. Een vloek vanwege het niet houden van het verbond. Jeremia 11:1-5. Zie ook Exodus 19:3-8.
- b. Jeremia's leven bedreigd door de mannen van. Jeremia 11:20-23.

(9) ZIJN VIJFDE TOESPRAAK.

Jeremia 13:1-27.

- a. De symboliek van ene linnen gordel. Jeremia 13:1-20.
- b. Waarom naar de Eufraat? Jeremia 2:4.
- c. Is dit een realiteit?

(10) ZIJN ZESDE TOESPRAAK.

Jeremia 14:1-15:21.

- a. Beeld van de naderende hongersnood. Jeremia 14:1-6.
- b. Valse profeten spreken Jeremia tegen. Jeremia 14:13-15.
- c. Het bemiddelen van de beste mannen kan de ballingschap niet voorkomen. Jeremia 15:1.

(11) ZIJN ZEVENDE TOESPRAAK.

Jeremia 16:1-17:27.

- a. Jeremia mag niet huwen vanwege de naderende moeilijkheden. Jeremia 16:1-4.
- b. De terugkeer uit ballingschap geprofeteerd. Jeremia 2:14-16.

(12) ZIJN ACHTSTE TOESPRAAK.

Jeremia 18:1-20:18.

- a. Het symbool van de pottenbakker. Jeremia 18:1-12.
- b. Een herinnering aan Deuteronomium. Jeremia 19:9.
- c. De toespraak wordt onderbroken en Jeremia in de boeien geslagen. Jeremia 20:1-6.
- d. De profeet vergelijkbaar met Job, Jeremia 20:7-18. Zie ook Job 3:1-26.

JEREMIA TIJDENS JOJAKIM.

Jeremia 25:1-26:24, 35:1-36:32, 46:1-28.

1. IN HET BEGIN VAN ZIJN REGERING.

Jeremia 26:1-24.

- (1) Hij profeteert de ballingschap en wordt gearresteerd. Jeremia 26:1-9.

a. Waarom priesters wen profeten? Jeremia 26:8. Zie ook Jeremia 23:9-40, Zefanja 3:3-4.

(2) Hij wordt door de prinsen berecht. Jeremia 26:10-19.

a. Op welke gronden wordt hij vrijgesproken? Jeremia 26:16,19.

(3) Het lot van Uria. Jeremia 26:20-24.

a. Waarom hier genoemd?

b. Wie was Ahikam, zoom van Safan? Jeremia 26:24. Zie ook 2 Koningen 22:8-13.

2. HET VIERDE JAAR VAN JOJAKIM.

Jeremia 25:1-38, 35:1-36:32, 46:1-28.

(1) De ballingschap en de tijdsduur daarvan geprofeteerd. Jeremia 25:1-11.

a. Hoe kan Nebukadnezar God's dienaar zijn? Jeremia 25:9.

b. Hoe lang is hun nu een profeet? Jeremia 25:3.

(2) DE CHALDEEËN ZULLEN WORDEN GESTRAFT.

Jeremia 25:12-14.

a. Waarom straffen?

(3) EEN BEKER WIJN VOOR ALLE VOLKEN.

Jeremia 25:15-38.

a. Wat is daarvan de betekenis? En de vervulling?

(4) DE NEDERLAAG VAN FARAO BIJ KARCHEMIS.

Jeremia 46:1-12.

a. Geef een beschrijving.

(5) EGYPTTE ZAL WORDEN OVERWONNEN DOOR NEBUKADREZAR. ISRAËL ZAL WORDEN GESPAARD.

Jeremia 46:13-28.

a. Het behoud van Jacob. Jeremia 46:28.

(6) EEN LES UIT HET GEDRAG VAN DE RECHABIETEN.

Jeremia 35:1-19.

a. Welke datering? Jeremia 35:11.

b. Wie waren de Rechabieten? Jeremia 35:6. Zie ook 2 Koningen 10:15-17, 1 Kronieken 2:55, Richteren 2:16, 4:11,17.

c. Wat is de inhoud van Jonadab's woorden? Jeremia 35:6,7.

d. Wat is de betekenis van 'een man die voor mij staat'? Jeremia 35:19.

(7) JEREMIA'S PROFETIEËN MOETEN WORDEN OPGESCHREVEN EN OPENBAAR VOORGELEZEN.

Jeremia 36:1-8.

- a. Wat is een boekrol? Jeremia 36:2.
- b. Waarom lezen nadat er over gesproken is? Jeremia 36:3.
- c. Wie was Baruch? Jeremia 36:4. Zie ook Jeremia 36:26.
- d. Wat betekent 'ik ben verhinderd'? Jeremia 36:5.

(8) DE LEZING EN DE ONMIDDELLIJKE RESULTATEN?.

Jeremia 36:9-26.

- a. Wat was de inhoud van hetgeen Baruch moest schrijven? Jeremia 36:1. Zie ook Jeremia 36:9.
- b. Wat was de aanleiding voor het vasten? Jeremia 36:9.
- c. Waarom waren de prinses verontrust? Jeremia 36:16.
- d. Waarom navraag doen? Jeremia 36:17-18.
- e. Waarom werd aan Baruch en Jeremia gezegd zich te verbergen? Jeremia 36:19,26.
- f. Hoe verliep het na lezing van 'drie of vier vellen'? Jeremia 36:23.

(9) DE ROL, MET ENIGE TOEVOEGINGEN, HERSCHREVEN.

Jeremia 36:27-32.

- a. In welke zin zou hij niemand hebben die op de troon kon zitten? Jeremia 36:30. Zie ook 2 Koningen 24:6-8.
- b. Wat gebeurde er met deze rol?
- c. Hoe lang hadden Baruch en Jeremia contact met elkaar? En waarom? Jeremia 43:5-7.
- d. Een persoonlijke profetie voor Baruch. Jeremia 45:1-5.

JEREMIA TIJDENS ZEDEKIA.

Jeremia 21:1-4, 27:1-29:32, 32:1-44, 34:1-22, 37:11-21, 38:1-28, 50:1-51:64.

(1) HIJ STUURT JUKKEN AAN DE OMRINGENDE KONINGEN EN RAADT HEN AAN ZICH TE ONDERWERPEN AAN NEBUKADNEZAR. Jeremia 27:1-22.

- a. Wat moedigde de rebellie aan? Jeremia 27:9-10,16.

(2) HIJ HEEFT EEN CONFLICT IN DE TEMPEL MET HANANJA, EEN VALS PROFEET.

Jeremia 28:1-17.

- a. Hoe kon men verwachten dat het juk van Nebukadnezar zou worden gebroken? Jeremia 28:3-4.

(3) BRIEVEN AAN DE BALLINGEN IN BABYLON.

Jeremia 29:1-32.

- a. Waarom deze twee mannen naar Babylon sturen? Jeremia 29:3.

(4) HIJ PROFETEERT DE VERWOESTING VAN BABYLON EN LAAT EEN KOPIE HIERVAN IN DE EUFRAAT GOOIEN. Jeremia 50:1-51:64.

a. Een nieuwe gebeurtenis in het leven van Zedekia. Jeremia 51:59-64.

LES 39.

(5) HIJ GEEFT ANTWOORD OP EEN VRAAG VAN ZEDEKIA BIJ HET BEGIN VAN DE INVASIE.

Jeremia 21:1-4.

(6) EEN PROFETIE BIJ HET BEGIN VAN DE BELEGERING.

Jeremia 34:1-7.

(7) EEN BESTRAFFING VOOR HET OVERTREDEN VAN DE WET OP DE VRIJLATING VAN SLAVEN.

Jeremia 34:8-22.

(8) HET BELEG WORDT UITGESTELD EN JEREMIA WORDT GEVANGEN GENOMEN.

Jeremia 37:11-21.

(9) JEREMIA KOOPT EEN VELD EN PROFETEERT HET HERSTEL VAN ISRAËL.

Jeremia 32:1-44.

(10) HIJ WORDT OPNIEUW GEVANGEN GENOMEN, MAAR ZIJN LEVEN WORDT GESPAARD DOOR EBED-MELECH.

Jeremia 38:1-13.

a. Ebed-Melech beloond. Jeremia 39:15-18.

(11) EEN GEHEIM GESPREK MET ZEDEKIA.

Jeremia 38:14-28.

JEREMIA TIJDENS JOSIA.

13. Wanneer werd Jeremia geroepen als profeet? En wie was hij?

14. Beschrijf zijn roeping en taak.

15. Wat is het hoofdthema van zijn toespraken tijdens de regering van Josia?

16. Beschrijf het gebeuren met de linnen gordel.

17. Waarom huwde hij niet?

18. Beschrijf het gebeuren bij de pottenbakker.

19. Welke andere profeet was actief in deze periode, en wat was zijn thema?

2. JEREMIA WORDT VRIJGELATEN.

Jeremia 39:11-14, 40:1-6.

(1) Waarom?

3. RONDZWERVENDE BENDEN ONDERWERPEN ZICH AAN GEDALIA, MAAR HIJ WORDT VERMOORD.

2 Koningen 25:23-26.

- (1) Wie waren deze leiders? 2 Koningen 25:23.
- (2) Wat zijn de motieven van Ismaël? 2 Koningen 25:25.
- (3) Wie kwamen er verder naar Gedalia? Jeremia 40:11-12.
- (4) Wat was hun grootste behoefte? En waarom? Jeremia 40:10-12.

4. EEN VERSLAG VAN DE MOORD.

Jeremia 40:13-41:10.

- (1) Waarom werd Johanan niet geloofd? Jeremia 40:16.
- (2) Welke Chaldeeërs waren bij Gedalia? Jeremia 41:3.

5. JOHANAN WREEKT DE DOOD VAN GEDALIA..

Jeremia 41:11-18.

- (1) Waarom bang zijn voor de Chaldeeën? Jeremia 41:18.

6. HET OVERBLIJFSEL VRAAGT DE HEER OVER HET NAAR EGYPTTE GAAN.

Jeremia 42:1-22.

7. ZIJ VERWERPEN HET WOORD VAN GOD EN GAAN.

Jeremia 43:1-7.

- (1) Waarom werd Baruch beschuldigd? Jeremia 43:3.
- (2) Waarom breken zij hun belofte? Jeremia 43:4-7. Zie ook Jeremia 42:6.

8. JEREMIA PROFETEERT DE INVASIE VAN EGYPTTE DOOR NEBUKADNEZAR.

Jeremia 43:8-13.

- (1) Waar was Tachpanhes? Jeremia 43:8.
- (2) Welk huis van Faro was daar?
- (3) Wat zijn de 'pilaren van Egypte'? Jeremia 43:13.

9. HIJ VEROORDEELT DE AFGODERIJ VAN DE JODEN IN EGYPTTE EN PROFETEERT HUN ONDERGANG.

Jeremia 44:1-14.

10. ZIJ VERACHTEN HEM EN HIJ TREKT ZICH TERUG.

Jeremia 44:15-30.

- (1) Wat is er van Jeremia geworden?

JEREMIA TIJDENS JOJAKIM.

10. Geef een verslag van zijn arrestatie en berechting door de prinses.
11. Aan welke eerdere gebeurtenis kon hij maar net ontsnappen?
12. Wanneer profeteerde hij de periode van de ballingschap?
13. Beschrijf de symboliek van de beker wijn.
14. Wat profeteerde hij over Egypte?

15. Beschrijf de les uit het gedrag van de Rechabieten.
16. Geef een verslag van het eerste deel van zijn profetieën.

V.

1. Beschrijf de gevangenschap van Jojachin.
2. Wie volgde hem op en waarom?

JEREMIA TIJDENS ZEDEKIA.

3. Geef een verslag van de profetie van Jeremia aangaande zijn lot.
4. Wat veroorzaakte de oorlog tussen Zedekia en Nebukadnezar?
5. Beschrijf het beleg van Jeruzalem.
6. Waarom werden Zedekia de ogen uitgestoken? Welke profetie werd hiermee vervuld?
7. Welke raad gaf hij aan alle koningen die een verdrag met Zedekia hadden?
8. Beschrijf zijn conflict met Hananja.
9. Welk advies gaf hij aan de gevangenen in Babylon, en hoe?
10. Welke geschreven profetie ten aanzien van Babylon? Wat werd ermee gedaan?
11. Beschrijf zijn eerste gesprek met de koning.
12. Wat profeteerde hij bij het begin van de invasie?
13. Welke huichelachtige ceremonie veroordeelde hij?
14. Geef een verslag van zijn eerste gevangenneming.
15. Beschrijf de aankoop van het veld, en geef aan wat de reden van aankoop is.
16. Geef een verslag van de 2de gevangenneming.
17. Beschrijf zijn laatste gesprek met de koning.

VI.

1. Beschrijf de verwoesting van Jeruzalem.
2. Welke bestuursvorm was er voor de overblijvenden in het land?
3. Beschrijf de vrijlating van Jeremia.
4. Beschrijf het lot van Gedalia.
5. Wat werd gedaan met het overblijfsel?
6. Welke profetieën sprak Jeremia in Egypte uit?
7. Wat is er, naar men aanneemt, met Jeremia gebeurt?
8. Wat is er verder bekend over Jojachin?

JEREMIA TIJDENS JOSIA. Jeremia 1:1-20:18.

- (1) Zijn familie en zijn tijd van profeteren. Jeremia 1:1-3.
- (2) Zijn roeping als profeet. Jeremia 1:4-10.
- (3) Zijn eerste profetische visioen. Jeremia 1:11-16.
- (4) Zijn taak. Jeremia 1:17-19.
- (5) Zijn eerste toespraak. Jeremia 2:1-3:5.
- (6) Zijn tweede toespraak. Jeremia 3:6-6:30.
- (7) Zijn derde toespraak. Jeremia 7:1-10:25.
- (8) Zijn vierde toespraak. Jeremia 11:1-12:17.

- (9) Zijn vijfde toespraak. Jeremia 13:1-27.
- (10) Zijn zesde toespraak. Jeremia 14:1-15:21.
- (11) Zijn zevende toespraak. Jeremia 16:1-17:27.
- (12) Zijn achtste toespraak. Jeremia 18:1-20:18.

LES 40.

DE PROFEET JOEL. Joel 1:1-3:21.

- (1) Wie was Joel?
- (2) In welk koninkrijk leefde hij? Joel 2:1,15,23,32, 3:1,6,8,16,18-21.
- (3) Was dit voor of na de ballingschap?
- (4) Wat is zijn meest opmerkelijke profetie? Joel 2:28-32. Zie ook Handelingen 2:15-21.
- (5) Wat is verder bekend van de profeet Joel?

DE PROFEET HOSEA. Hosea 1:1-14:9.

- (1) Zijn tijd.. Hosea 1:1.
- (2) Zijn eerste profetie. Hosea 1:2-3:5.
- (3) Zijn andere profetieën. Hosea 4:1-14:9.

- (1) Zijn tijd. Hosea 1:1.

a. Hoe lang was het van de dood van Jerobeam II tot Uzzia? 2 Koningen 15:2,8, 15:32-33, 16:2.

- (2) Zijn eerste profetie. Hosea 1:2-3:5.

- a. Geef een overzicht ten aanzien van zijn vrouw en drie kinderen. Hosea 1:2-9.
- b. Wat symboliseren zijn? Hosea 1:2.
- c. Was het een realiteit?
- d. In welke regering werd dit gezegd? Hosea 1:4.
- e. Hoe wordt het voorbeeld voortgezet? Hosea 2:2-7.
- f. Wat wordt bedoeld met 'geliefden'? Hosea 2:5,13,17.
- g. Wat waren de financiële omstandigheden van het volk? Hosea 2:5,8,13.
- h. Welke heilige dagen werden in acht genomen? Hosea 2:11.
- i. Welke uiteindelijk resultaat werd aangezegd? Hosea 3:4,5.
- j. Welke kennelijke mogelijkheid wordt ten aanzien van die tijd omschreven? Hosea 3:4.

- (3) Zijn andere profetieën. Hosea 4:1-14:9.

- a. Politieke verwijzingen? Hosea 5:13. Zie ook 2 Koningen 15:19, 7:7,11,12 8:9,10 12:1.
- b. Verwijzing naar valse aanbidding.. Hosea 4:13,14,17 8:5-7.
- c. Staat van de moraal. Hosea 4:1,2 6:6-10.
- d. Aanzegging van een herleving. Hosea 6:1-3.
- e. De ballingschap geprofeteerd. Hosea 9:11-17 10:5-8.
- f. God's geduld met het uitvoeren van de straf. Hosea 11:8-11.
- g. Beschrijving van Israël. Hosea 13:1-16.
- h. Uitnodiging om terug te keren naar God. Hosea 14:1-9.

Haggai. 1 Haggai 1:1-2:23.

De profeet Habakuk. Habakuk 1:1-9.

(1) De tijd van zijn profeteren. Habakuk 1:1-9. Zie ook De eerste drie jaar van Jojakim, 2 Koningen 24:1.

- a. Zijn hoofdthema. Habakuk 1:5-17, 2:1-20.
- b. Opmerkelijke regels. Habakuk 1:5,13, 2:2,4,14,20, 3:2.

DE PROFEET JONA. Jona 1:1-4:11.

- a. Op welke missie werd Jona gezonden? Zie het boek Jona.
- b. Omschrijf zijn gedrag toen hij de eerste keer zijn opdracht kreeg. Jona 1:1-17.
- c. Waarom vluchtte hij? En waarom naar Tarsis? Jona 1:3.
- d. Wat wil 'van het aangezicht van God' zeggen?
- e. Waarom sliep hi zo vast? Jona 1:5-6.
- f. Waarom werden zij gealarmeerd door de verklaring van Jona? Jona 1:10.
- g. Waarin zijn voorstel? Jona 1:12.
- h. Waarom werd dit niet onmiddellijk aanvaard? Jona 1:13.
- i. Waarom baden zij? Jona 1:14.
- j. Waarom hun offer en geloften? Jona 1:16.
- k. Wat was zijn ervaring in de vis?? Jona 2:2-6.
- l. Waarom zegt hij: 'uit de schoot van het dodenrijk' en 'voor eeuwig'? Jona 2:2,6.
- m. Wat was zijn gedrag na het tweede bevel en wat waren daarvan de gevolgen? Jona 3:1-10.
- n. Wat wordt bedoeld met 'drie dagreizen'? Jona 3:3-4.
- o. Waarom geloofden zij wen bekeerden zij zich? Jona 3:5-6. Zie ook Lukas 11:30.
- p. Was er een verandering bij God? Jona 3:10.
- q. Beschrijf de rest van deze geschiedenis. Jona 4:1-11.
- r. Waarom boos zijn? Jona 4:1-3.
- s. Wat zijn de lessen van de boom? Jona 4:10-11.

DE PROFEET AMOS. Amos 1:1-9:15.

(1) De man en zijn tijd. Amos 1:1.

- a. Waar was Thekoa?
- b. Waarom wordt er gezegd: 'woorden die hij zag'?
- c. Wanneer was deze aardbeving? Zie Zacheria 14:5. Zie ook Josephus Joodse Oudheden 9:10.4, 15:5.2.

(2) Hij veroordeelt de omringende landen, en profeteert de ballingschap van Israël. Amos 1:2-7:9.

- a. Wat was de morele status in Israël? Amos 2:6-12.

(3) Hij wordt beschuldigd en veroordeeld door Amazia, priester van Bethel. Amos 7:10-17.

- a. Waarom hem adviseren terug te gaan naar Juda en daar te profeteren? Amos 7:12-13.
- b. Wat bedoelt hij als hij zegt 'ik ben geen profet en ook geen profetenzoon? Amos 7:14.
- c. Geef aan wat de profetie over Amazia is. Amos 7:17.

(4) De voortgang van de profetie. Amos 8:1-9:9.

- a. Waarom deze verwijzing naar Berseba, Dan en Gilgal. Amos 4:1-13, 5:4-5, 8:14

(5) Het uiteindelijke herstel van de troon van David. Amos 9:10-12. Zie ook Handelingen 15:14-18.

(6) Het uiteindelijke herstel van Israël. Amos 8:13-15.

- a. Kan deze passage een verwijzing naar de Gemeente zijn?
- b. Was het vervuld met de terugkeer uit Babylon? Amos 8:15.
- c. Verklaar de opmerking over de ploeger, de oogster en zo verder. Amos 8:13.

LES 41.

DE PROFEET MICHA. Micha 1:1-7:20.

- a. In welke tijd profeteerde hij? Micha 1:1.
- b. Hoe kan hij worden vergeleken met Jesaja? Jesaja 1:1.
- c. Waarover profeteerde hij? Micha 1:1.
- d. Welke ramp over Samaria profeteerde hij? Micha 1:1-7.
- e. Welke over Jeruzalem? Micha 3:1-12.
- f. Welke passage heeft hij gemeen met Jesaja? Micha 4:1-3. Zie ook Jesaja 2:2-4.
- g. Wat profeteerde hij aangaande de Messias? Micha 5:2. Zie ook Mattheus 2:4-6.
- h. Aanvaardbare aanbidding. Micha 6:6-8.

DE PROFEET MALEACHI.. Maleachi 1:1-4:6.

1. Wat is de tijd waarin hij profeteerde?
 - (1) Nadat de Tempeldienst hersteld was. Maleachi 1:10-3:10.
 - (2) In een tijd van verboden huwelijken. Maleachi 2:11.
 - (3) In een tijd dat de tienden werden verwaarloosd. Maleachi 3:8-10.Zie voor deze onderwerpen en omstandigheden ook Nehemia 13:1-31.
2. Wat is de vorm van het boek Maleachi?
 - (1) Hij steunt de hervormingen onder Nehemia. Nehemia 13:1-31.
 - (2) Hij profeteert over de Messias. Maleachi 4:1-6.

DE PROFEET ZEFANJA. Zefanja 1:1-3:20.

- (1) Zijn familie en de profetische periode. Zefanja 1:1.
 - a. Welke Hizkia?
 - (2) Het thema van zijn eerste profetie. Zefanja 1:2-18.
 - a. Wie zijn de Chemariem? Zefanja 1:4. Zie ook 2 Koningen 23:5.
 - b. Was dit gezegd voor of na de reformatie onder Josia? Zefanja 1:4-6.
 - c. Een echo van Jeremia? Zefanja 1:14-18.
 - (3) Welke andere naties worden veroordeeld? Zefanja 2:1-15.
 - a. Een beeld van het lot van Ninevé. Zefanja 1:13-15.
 - (4) Wat in zijn laatste thema? Zefanja 3:1-20.
 - a. Wat is het karakter van de prinsen, richters, profeten en priesters? Zefanja 3:3-4.
 - b. Geef een beeld van het herstel. Zefanja 3:13-20.

DE PROFEET EZECHIEL.

Ezechiël 1:1-48:35.

- (1) ZIJN ROEPING TOT PROFEET.

Ezechiël 1:1-3:27.

- a. In welke tijd en in welke plaats? Ezechiël 1:1,2.
- b. Het 30ste jaar van wat?
- c. Wat had kortgeleden plaatsgevonden in Jeruzalem? Ezechiël 1:2. Zie ook Jeremia 28:1-17, 51:59-64.
- d. Welke vergelijkbare visioenen van dieren? Ezechiël 1:5-28. Zie ook Jesaja 6:1-5, Openbaring 4:1-11.
- e. Met welke naam werd Ezechiël aangesproken? Ezechiël 2:1, Ezechiël 3:1,4,10, etc.
- f. Tot wie werd hij gezonden? Ezechiël 2:3 3:4,15.
- g. Welke kwalificatie werd hem gegeven? Ezechiël 3:8-9.
- h. Welke waarschuwing was er ten aanzien als wachter? Ezechiël 3:16-21.

(2) HETZELFDE JAAR. DE BELEGERING EN VERWOESTING VAN JERUZALEM GEPROFETEERD MET VERSCHILLENDE VOORBEELDEN.

Ezechiël 4:1-7:27.

- a. De naam. Ezechiël 4:1-3.
- b. Het liggen op zijn zijde. Ezechiël 4:4-8.
- c. Zijn voedsel. Ezechiël 4:9-17.
- d. Het zwaard en het haar. Ezechiël 5:1-17.
- e. De verwijzing naar de wet op het Jubeljaar. Ezechiël 7:12,13.

(3) HET ZESDE JAAR. EEN VISIOEN OVER DE GODDELOOSHEID VAN JERUZALEM.

Ezechiël 8:1-9:25.

- a. Was de verplaatsing een werkelijke? Ezechiël 8:1-3. Zie ook Ezechiël 9:24-25.

(4) ZEDEKIA'S NADERENDE LOT GESYMBOLISEERD. DE VALSE PROFETEN VEROORDEELD.

Ezechiël 12:1-13:23.

- a. Uit het huis gaan. Ezechiël 12:10-14.

(5) HET ONBETROUWBARE ZOEKEN NAAR DE HEER. DE AFHANKELIJKHEID OP EEN PAAR GOEDE MENSEN BESTRAFT.

Ezechiël 14:1-15:8.

- a. Wat is de vergelijking met Daniël and Job?
- b. Hoeveel tijd is er sinds Daniël verlopen? Ezechiël 8:1. Zie ook 2 Koningen 24:8, Daniël 2:1.

(6) JERUZALEM VERGELEKEN MET EEN VROUW, LAAG GEBOREN MAAR HOOG VEREERD, DIE EEN HOER IS.

Ezechiël 16:1-63.

(7) MET HET VOORBEELD VAN EEN GROTE ADELAAR WORDT DE ONTROUW VAN ZEDEKIA VEROORDEELD.

Ezechiël 17:1-24.

(8) HIJ PROCLAMEERT ZIJN PERSOONLIJKE VERANTWOORDELIJKHEID, VERGEVING VOOR HEN DIE ZICH BEKEREN.

Ezechiël 18:1-32.

a. Is dit tegenstrijdig aan Exodus 20:5-6?

b. Aanmoediging tot het verkrijgen van een nieuw hart en een nieuwe geest. Ezechiël 18:31.

(9) HET LOT VAN JOAHAZ EN JOJACHIN AANGEGEVEN MET HET SYMBOOL VAN JONGE LEEUWEN EN DAT VAN JUDA MET HET SYMBOOL VAN EEN DODE WIJNSTOK.

Ezechiël 19:1-14.

(10) HET ZEVENDE JAAR. ISRAËL WORDT HERINNERD AAN DE GOEDHEID VAN GOD, EN BERISPT VOOR AFGODERIJ.

Ezechiël 20:1-49.

a. Wat betekent: 'inzettingen die niet goed waren, en wetten waardoor zij niet zouden leven'?

Ezechiël 20:23-25.

(11) EEN SNELLE INVASIE VAN JUDA EN AMMON.

Ezechiël 21:1-32.

(12) JERUZALEM WORDT GESTRAFT VOOR HAAR IMMORALITEITEN.

Ezechiël 22:1-31.

a. Het voorbeeld van smeltsel. Ezechiël 22:17-22.

(13) ONDER DE NAMEN OHOLA EN OHOLIBA WORDEN ISRAËL EN JUDA VEROORDEELD VOOR HUN AFGODERIJ.

Ezechiël 23:1-49.

(14) HET NEGENDE JAAR. DE DAG VAN DE BELEGERING WORDT VASTGESTELD EN JERUZALEM WORDT VERGELEKEN MET EEN BORRELENDE KOOKPOT.

Ezechiël 24:1-27.

(15) VERWOESTING VAN MOAB, AMMON, EDOM EN FILISTEA GEPROFETEERD. .

Ezechiël 25:1-17. Zie ook Jeremia 46:1-49:39.

(16) HET ELFDE JAAR. PROFETIE VAN DE VERWOESTING VAN TYRUS EN HET HERSTEL VAN ISRAËL.

Ezechiël 26:1-28:26.

a. DE INHOUD EN RIJKWIJDTE VAN DE HANDEL VAN TYRUS.

Ezechiël 27:1-25.

(17) HET TIENDE, ELFDE, TWAALFDE EN TWINTIGSTE JAAR. PROFETIEËN OVER EGYPTEN.

Ezechiël 29:1-33:33 25:1-6,7-20.

- a. De verantwoordelijkheid van de profeet als wachter. Ezechiël 33:1-20.
- b. Hij verneemt het nieuws over de val van Jeruzalem. Ezechiël 33:21-33.

(18) DE HERDERS VAN ISRAËL BESTRAFT. DE REGERING VAN DE MESSIAS GEPROFETEERD.

Ezechiël 34:1-31.

(19) DE OMRINGENDE LANDEN ZULLEN VERWOEST WORDEN. ISRAËL ZAL WORDEN HERSTELD.

Ezechiël 35:1-36:38.

- a. Een opmerkelijke passage. Ezechiël 36:24-36.

(20) HET HERSTEL VAN ISRAËL EN JUDA. HUN VOORTGAANDE EN EEUWIGE HERENIGING ONDER DAVID.

Ezechiël 37:1-28.

- a. Wat wordt er bedoeld in Ezechiël 37:24-28?

(21) DE PROFETIE TEGEN GOG.

Ezechiël 38:1-39:29.

- a. Zie ook Openbaring 19:1-20:15.

(22) HET VIJFENTWINTIGSTE JAAR. EEN VISIOEN VAN DE TEMPEL EN DE STAMMEN IN HUN GROOTHEID.

Ezechiël 40:1-48:35.

- a. Zie ook Openbaring 21:1-22:21.
- b. Wat weten we verder van Ezechiël?

LES 42.

JEREMIA TIJDENS JOSIA.

Jeremia 1:1-20:18.

(1) ZIJN FAMILIE EN DE PERIODE WAARIN HIJ PROFETEERDE.

Jeremia 1:1-3.

- a. Was dit de Hilka tijdens de regering van Josia?
- b. Waar was Anathoth?
- c. Wat had Josia het voorgaande jaar gedaan? Jeremia 1:2. Zie ook 2 Kronieken 34:3.

(2) ZIJN ROEPING ALS PROFEET.

Jeremia 1:4-10.

- a. In welke zin bekend en geheiligd? Jeremia 1:5.
- b. Waarom zegt hij slechts een kond te zijn? Jeremia 1:6.
- c. Waarom wordt er gezegd 'weest niet bang'? Jeremia 1:8.
- d. Hoe 'uit te rukken en af te breken' begrijpen? Jeremia 1:10.

(3) ZIJN EERSTE PROFETISCHE VISIOEN.

Jeremia 1:11-16.

- a. Wat is de betekenis van de amandeltwijn en de kookpot? Jeremia 1:11,13.

(4) ZIJN TAAK.

Jeremia 1:17-19.

- a. Wat zou de straf voor ontmoediging zijn? Jeremia 1:17.
- b. Wat is de betekenis van 'versterkte stad' en 'ijzeren pilaar' en koperen muur'? Jeremia 1:18.
- c. Waarom zou men tegen hem strijden? Jeremia 1:18-19.

(5) ZIJN EERSTE TOESPRAAK.

Jeremia 2:1-3:5.

- a. Wat is het hoofdthema?

(6) ZIJN TWEEDE TOESPRAAK.

Jeremia 3:6-6:30.

- a. Wat zijn de hoofdthema's?
- b. Een levendige beschrijving van de geprofeteerde invasie. Jeremia 4:5-16, 6:22-26.
- c. Een visioen over de komende verwoesting. Jeremia 4:23-31.
- d. Een wonderlijk en verschrikkelijk ding. Jeremia 5:1-3, 30-31.
- e. De oude paden. Jeremia 6:16.

(7) ZIJN DERDE TOESPRAAK.

Jeremia 7:1-10:25.

- a. Berisping voor het meer vertrouwen op de Tempeldienst dan op rechtvaardigheid.. Jeremia 7:1-15,21-26. Zie ook Jeremia 17:24-26, Deuteronomium 5:2-3.
- b. Jeremia klaagt over de komende verwoesting. Jeremia 8:18-9:2, 9:17-22.

(8) ZIJN VIERDE TOESPRAAK.

Jeremia 11:1-12:17.

- a. Een vloek vanwege het niet houden van het verbond. Jeremia 11:1-5. Zie ook Exodus 19:3-8.
- b. Jeremia's leven bedreigd door de mannen van. Jeremia 11:20-23.

(9) ZIJN VIJFDE TOESPRAAK.

Jeremia 13:1-27.

- a. De symboliek van ene linnen gordel. Jeremia 13:1-20.
- b. Waarom naar de Eufraat? Jeremia 2:4.
- c. Is dit een realiteit?

(10) ZIJN ZESDE TOESPRAAK.

Jeremia 14:1-15:21.

- a. Beeld van de naderende hongersnood. Jeremia 14:1-6.
- b. Valse profeten spreken Jeremia tegen. Jeremia 14:13-15.
- c. Het bemiddelen van de beste mannen kan de ballingschap niet voorkomen. Jeremia 15:1.

(11) ZIJN ZEVENDE TOESPRAAK.

Jeremia 16:1-17:27.

- a. Jeremia mag niet huwen vanwege de naderende moeilijkheden. Jeremia 16:1-4.
- b. De terugkeer uit ballingschap geprofeteerd. Jeremia 2:14-16.

(12) ZIJN ACHTSTE TOESPRAAK.

Jeremia 18:1-20:18.

- a. Het symbool van de pottenbakker. Jeremia 18:1-12.
- b. Een herinnering aan Deuteronomium. Jeremia 19:9.
- c. De toespraak wordt onderbroken en Jeremia in de boeien geslagen. Jeremia 20:1-6.
- d. De profeet vergelijkbaar met Job, Jeremia 20:7-18. Zie ook Job 3:1-26.

JEREMIA TIJDENS JOJAKIM.

Jeremia 25:1-26:24, 35:1-36:32, 46:1-28.

1. IN HET BEGIN VAN ZIJN REGERING.

Jeremia 26:1-24.

- (1) Hij profeteert de ballingschap en wordt gearresteerd. Jeremia 26:1-9.

a. Waarom priesters wen profeten? Jeremia 26:8. Zie ook Jeremia 23:9-40, Zefanja 3:3-4.

(2) Hij wordt door de prinsen berecht. Jeremia 26:10-19.

a. Op welke gronden wordt hij vrijgesproken? Jeremia 26:16,19.

(3) Het lot van Uria. Jeremia 26:20-24.

a. Waarom hier genoemd?

b. Wie was Ahikam, zoom van Safan? Jeremia 26:24. Zie ook 2 Koningen 22:8-13.

2. HET VIERDE JAAR VAN JOJAKIM.

Jeremia 25:1-38, 35:1-36:32, 46:1-28.

(1) De ballingschap en de tijdsduur daarvan geprofeteerd. Jeremia 25:1-11.

a. Hoe kan Nebukadnezar God's dienaar zijn? Jeremia 25:9.

b. Hoe lang is hun nu een profeet? Jeremia 25:3.

(2) DE CHALDEEËN ZULLEN WORDEN GESTRAFT.

Jeremia 25:12-14.

a. Waarom straffen?

(3) EEN BEKER WIJN VOOR ALLE VOLKEN.

Jeremia 25:15-38.

a. Wat is daarvan de betekenis? En de vervulling?

(4) DE NEDERLAAG VAN FARAO BIJ KARCHEMIS.

Jeremia 46:1-12.

a. Geef een beschrijving.

(5) EGYPTTE ZAL WORDEN OVERWONNEN DOOR NEBUKADREZAR. ISRAËL ZAL WORDEN GESPAARD.

Jeremia 46:13-28.

a. Het behoud van Jacob. Jeremia 46:28.

(6) EEN LES UIT HET GEDRAG VAN DE RECHABIETEN.

Jeremia 35:1-19.

a. Welke datering? Jeremia 35:11.

b. Wie waren de Rechabieten? Jeremia 35:6. Zie ook 2 Koningen 10:15-17, 1 Kronieken 2:55, Richteren 2:16, 4:11,17.

c. Wat is de inhoud van Jonadab's woorden? Jeremia 35:6,7.

d. Wat is de betekenis van 'een man die voor mij staat'? Jeremia 35:19.

(7) JEREMIA'S PROFETIEËN MOETEN WORDEN OPGESCHREVEN EN OPENBAAR VOORGELEZEN.

Jeremia 36:1-8.

- a. Wat is een boekrol? Jeremia 36:2.
- b. Waarom lezen nadat er over gesproken is? Jeremia 36:3.
- c. Wie was Baruch? Jeremia 36:4. Zie ook Jeremia 36:26.
- d. Wat betekent 'ik ben verhinderd'? Jeremia 36:5.

(8) DE LEZING EN DE ONMIDDELLIJKE RESULTATEN?.

Jeremia 36:9-26.

- a. Wat was de inhoud van hetgeen Baruch moest schrijven? Jeremia 36:1. Zie ook Jeremia 36:9.
- b. Wat was de aanleiding voor het vasten? Jeremia 36:9.
- c. Waarom waren de prinses verontrust? Jeremia 36:16.
- d. Waarom navraag doen? Jeremia 36:17-18.
- e. Waarom werd aan Baruch en Jeremia gezegd zich te verbergen? Jeremia 36:19,26.
- f. Hoe verliep het na lezing van 'drie of vier vellen'? Jeremia 36:23.

(9) DE ROL, MET ENIGE TOEVOEGINGEN, HERSCHREVEN.

Jeremia 36:27-32.

- a. In welke zin zou hij niemand hebben die op de troon kon zitten? Jeremia 36:30. Zie ook 2 Koningen 24:6-8.
- b. Wat gebeurde er met deze rol?
- c. Hoe lang hadden Baruch en Jeremia contact met elkaar? En waarom? Jeremia 43:5-7.
- d. Een persoonlijke profetie voor Baruch. Jeremia 45:1-5.

JEREMIA TIJDENS ZEDEKIA.

Jeremia 21:1-4, 27:1-29:32, 32:1-44, 34:1-22, 37:11-21, 38:1-28, 50:1-51:64.

(1) HIJ STUURT JUKKEN AAN DE OMRINGENDE KONINGEN EN RAADT HEN AAN ZICH TE ONDERWERPEN AAN NEBUKADNEZAR. Jeremia 27:1-22.

- a. Wat moedigde de rebellie aan? Jeremia 27:9-10,16.

(2) HIJ HEEFT EEN CONFLICT IN DE TEMPEL MET HANANJA, EEN VALS PROFEET.

Jeremia 28:1-17.

- a. Hoe kon men verwachten dat het juk van Nebukadnezar zou worden gebroken? Jeremia 28:3-4.

(3) BRIEVEN AAN DE BALLINGEN IN BABYLON.

Jeremia 29:1-32.

- a. Waarom deze twee mannen naar Babylon sturen? Jeremia 29:3.

(4) HIJ PROFETEERT DE VERWOESTING VAN BABYLON EN LAAT EEN KOPIE HIERVAN IN DE EUFRAAT GOOIEN. Jeremia 50:1-51:64.

a. Een nieuwe gebeurtenis in het leven van Zedekia. Jeremia 51:59-64.

(5) HIJ GEEFT ANTWOORD OP EEN VRAAG VAN ZEDEKIA BIJ HET BEGIN VAN DE INVASIE.
Jeremia 21:1-4.

(6) EEN PROFETIE BIJ HET BEGIN VAN DE BELEGERING.
Jeremia 34:1-7.

(7) EEN BESTRAFFING VOOR HET OVERTREDEN VAN DE WET OP DE VRIJLATING VAN SLAVEN.
Jeremia 34:8-22.

(8) HET BELEG WORDT UITGESTELD EN JEREMIA WORDT GEVANGEN GENOMEN.
Jeremia 37:11-21.

(9) JEREMIA KOOPT EEN VELD EN PROFETEERT HET HERSTEL VAN ISRAËL.
Jeremia 32:1-44.

(10) HIJ WORDT OPNIEUW GEVANGEN GENOMEN, MAAR ZIJN LEVEN WORDT GESPAARD DOOR EBED-MELECH.
Jeremia 38:1-13.

a. Ebed-Melech beloond. Jeremia 39:15-18.

(11) EEN GEHEIM GESPREK MET ZEDEKIA.
Jeremia 38:14-28.

JEREMIA TIJDENS JOSIA.

13. Wanneer werd Jeremia geroepen als profeet? En wie was hij?
14. Beschrijf zijn roeping en taak.
15. Wat is het hoofdthema van zijn toespraken tijdens de regering van Josia?
16. Beschrijf het gebeuren met de linnen gordel.
17. Waarom huwde hij niet?
18. Beschrijf het gebeuren bij de pottenbakker.
19. Welke andere profeet was actief in deze periode, en wat was zijn thema?

2. JEREMIA WORDT VRIJGELATEN.
Jeremia 39:11-14, 40:1-6.

(1) Waarom?

3. RONDZWERVENDE BENDEN ONDERWERPEN ZICH AAN GEDALIA, MAAR HIJ WORDT VERMOORD.

2 Koningen 25:23-26.

- (1) Wie waren deze leiders? 2 Koningen 25:23.
- (2) Wat zijn de motieven van Ismaël? 2 Koningen 25:25.
- (3) Wie kwamen er verder naar Gedalia? Jeremia 40:11-12.
- (4) Wat was hun grootste behoefte? En waarom? Jeremia 40:10-12.

4. EEN VERSLAG VAN DE MOORD.

Jeremia 40:13-41:10.

- (1) Waarom werd Johanan niet geloofd? Jeremia 40:16.
- (2) Welke Chaldeeërs waren bij Gedalia? Jeremia 41:3.

5. JOHANAN WREEKT DE DOOD VAN GEDALIA..

Jeremia 41:11-18.

- (1) Waarom bang zijn voor de Chaldeeën? Jeremia 41:18.

6. HET OVERBLIJFSEL VRAAGT DE HEER OVER HET NAAR EGYPTTE GAAN.

Jeremia 42:1-22.

7. ZIJ VERWERPEN HET WOORD VAN GOD EN GAAN.

Jeremia 43:1-7.

- (1) Waarom werd Baruch beschuldigd? Jeremia 43:3.
- (2) Waarom breken zij hun belofte? Jeremia 43:4-7. Zie ook Jeremia 42:6.

8. JEREMIA PROFETEERT DE INVASIE VAN EGYPTTE DOOR NEBUKADNEZAR.

Jeremia 43:8-13.

- (1) Waar was Tachpanhes? Jeremia 43:8.
- (2) Welk huis van Faro was daar?
- (3) Wat zijn de 'pilaren van Egypte'? Jeremia 43:13.

9. HIJ VEROORDEELT DE AFGODERIJ VAN DE JODEN IN EGYPTTE EN PROFETEERT HUN ONDERGANG.

Jeremia 44:1-14.

10. ZIJ VERACHTEN HEM EN HIJ TREKT ZICH TERUG.

Jeremia 44:15-30.

- (1) Wat is er van Jeremia geworden?

JEREMIA TIJDENS JOJAKIM.

10. Geef een verslag van zijn arrestatie en berechting door de prinses.

11. Aan welke eerdere gebeurtenis kon hij maar net ontsnappen?
12. Wanneer profeteerde hij de periode van de ballingschap?
13. Beschrijf de symboliek van de beker wijn.
14. Wat profeteerde hij over Egypte?
15. Beschrijf de les uit het gedrag van de Rechabieten.
16. Geef een verslag van het eerste deel van zijn profetieën.

V.

1. Beschrijf de gevangenschap van Jojachin.
2. Wie volgde hem op en waarom?

JEREMIA TIJDENS ZEDEKIA.

3. Geef een verslag van de profetie van Jeremia aangaande zijn lot.
4. Wat veroorzaakte de oorlog tussen Zedekia en Nebukadnezar?
5. Beschrijf het beleg van Jeruzalem.
6. Waarom werden Zedekia de ogen uitgestoken? Welke profetie werd hiermee vervuld?
7. Welke raad gaf hij aan alle koningen die een verdrag met Zedekia hadden?
8. Beschrijf zijn conflict met Hananja.
9. Welk advies gaf hij aan de gevangenen in Babylon, en hoe?
10. Welke geschreven profetie ten aanzien van Babylon? Wat werd ermee gedaan?
11. Beschrijf zijn eerste gesprek met de koning.
12. Wat profeteerde hij bij het begin van de invasie?
13. Welke huichelachtige ceremonie veroordeelde hij?
14. Geef een verslag van zijn eerste gevangenneming.
15. Beschrijf de aankoop van het veld, en geef aan wat de reden van aankoop is.
16. Geef een verslag van de 2de gevangenneming.
17. Beschrijf zijn laatste gesprek met de koning.

VI.

1. Beschrijf de verwoesting van Jeruzalem.
2. Welke bestuursvorm was er voor de overblijvenden in het land?
3. Beschrijf de vrijlating van Jeremia.
4. Beschrijf het lot van Gedalia.
5. Wat werd gedaan met het overblijfsel?
6. Welke profetieën sprak Jeremia in Egypte uit?
7. Wat is er, naar men aanneemt, met Jeremia gebeurt?
8. Wat is er verder bekend over Jojachin?

JEREMIA TIJDENS JOSIA. Jeremia 1:1-20:18.

- (1) Zijn familie en zijn tijd van profeteren. Jeremia 1:1-3.
- (2) Zijn roeping als profeet. Jeremia 1:4-10.
- (3) Zijn eerste profetische visioen. Jeremia 1:11-16.
- (4) Zijn taak. Jeremia 1:17-19.

- (5) Zijn eerste toespraak. Jeremia 2:1-3:5.
- (6) Zijn tweede toespraak. Jeremia 3:6-6:30.
- (7) Zijn derde toespraak. Jeremia 7:1-10:25.
- (8) Zijn vierde toespraak. Jeremia 11:1-12:17.
- (9) Zijn vijfde toespraak. Jeremia 13:1-27.
- (10) Zijn zesde toespraak. Jeremia 14:1-15:21.
- (11) Zijn zevende toespraak. Jeremia 16:1-17:27.
- (12) Zijn achtste toespraak. Jeremia 18:1-20:18.

DE KLAAGLIEDEREN.

Klaagliederen 1:1-5:22.

1. INHOUD.

Vijf delen in evenzoveel hoofdstukken die worden onderscheiden door gedachtenpatronen en ritme.

2. WANNEER GESCHREVEN.

Na de val van de Heilige Stad. Klaagliederen 1:3-5,10, etc., maar voor de verwoesting ervan. Klaagliederen 1:11 2:10.

3. AUTEURSCHAP, DATUM, EMOTIES, EN VERWIJZINGEN NAAR RECENTE ERVARINGEN GEVEN AAN DAT JEREMIA DE SCHRIJVER MOET ZIJN.

Citaten uit de Psalmen. Klaagliederen 2:15. Zie ook Psalm 48:2, 5:2.

Wat is de inhoud van dit boek?

Waar werd het geschreven en door wie?

Les 43.

GENESIS.

Deel I. Historie van Adam tot Abraham. Genesis 1:1-11:9

- I. Een verslag van de schepping. Genesis 1:2:7.
- II. De status van de mens en zijn val. Genesis 2:8-3:24.
- III. De drie zonen van Adam en hun nageslacht. Genesis 4:1-5:32.
- IV. De ondergang van mens en dier door de zondvloed. Genesis 6:1-8:22.
- V. Verdere geschiedenis van Noach. Genesis 9:1-29.
- VI. De generaties van de zonen van Noach. Genesis 10:1-11:9

Deel II. ABRAHAM. Genesis 11:10-25:18.

- I. Zijn familie en zijn reizen. Genesis 11:10-13:4.
- II. Abram's moeilijkheden vanwege Lot. Genesis 13:5-14:24.

- III. Nageslacht en besnijdenis.. Genesis 15:1-18:27.
- IV. De verwoesting van Sodom en Gomorra. Genesis 18:1-19:38.
- V. Incidenten tijdens Abraham's verblijf in het zuiden. Genesis 20:1-22:24.
- VI. Zijn huwelijken en dood. Genesis 23:1-25:18.

Deel III. Geschiedenis van Izaak en Jacob. Genesis 25:19-36:43.

- I. Izaak's familie en enige problemen. Genesis 25:19-26:35.
- II. Jacob's bedrog en vlucht. Genesis 27:1-28:22.
- III. Jacob's verblijf in Padan-Aram. Genesis 29:1-30:43.
- IV. Jacob's terugkeer naar Kanaän. Genesis 31:1-33:17.
- V. Jacob's verblijf in Sichem, Beth-el en Hebron. Genesis 33:18-36:43.

Deel IV. Jozef en zijn broers. Genesis 37:1-50:26.

- I. Jozef wordt verkocht als slaaf. Genesis 37:1-36.
- II. Het gezin van Juda. Genesis 38:1-30.
- III. Jozef wordt heerser in Egypte. Genesis 39:1-41:57.
- IV. Bezoeken van de broers van Jozef. Genesis 42:1-45:28.
- V. De verhuizing naar Egypte. Genesis 46:1-47:26.
- VI. De laatste dagen van Jacob en Jozef. Genesis 47:28-50:26.

Overzicht van Genesis.

GENESIS.

Deel I. Historie van Adam tot Abraham. Genesis 1:1-11:9.

I. Een verslag van de schepping. Genesis 1:1-2:7.

1. Het begin. Genesis 1:1,2.

- (1) In welk begin? Genesis 1:1.
- (2) Wat bevat de uitdrukking 'de hemelen en de aarde'?
- (3) Wat was de situatie op de aarde zoals verklaard in Genesis 1:2?
- (4) Wat kan de oorzaak van de duisternis geweest zijn?
- (5) Heeft deze status vanaf het begin bestaan?
- (6) Wat wordt bedoeld met de opmerking aangaande de Geest van God?
- (7) Wat wordt aan dit verslag toegevoegd in het Evangelie van Johannes? John 1:1-3,13.

2. De duisternis beëindigd. Genesis 1:3-5.

- (1) Waar moest er licht komen? Genesis 1:2-3.
- (2) Waarom, en hoe, werd de duisternis van het licht gescheiden? Genesis 1:4.
- (3) Welk soort van 'dag'? Genesis 1:5.

3. Het uitspansel geschapen. Genesis 1:6-8.

- (1) Wat was het uitspannel en wat waren de 'wateren'?
- (2) Waarom werd het een uitspannel genoemd?
- (3) Welk verschil is er tussen het woord 'hemel' hier en in Genesis 1:1?

4. Droog land, zeeën en vegetatie. Genesis 1:9-13.

- (1) Door welke natuurlijke krachten kon er droog land verschijnen? Genesis 1:9.
- (2) Door welke kracht bracht de aarde vegetatie voort?
- (3) Wanneer werden aan deze dingen namen gegeven? Genesis 1:5,8,10.

5. De hemellichamen geschapen om licht te geven en te dienen als tekenen. Genesis 1:14-19.

- (1) Hoe verdelen deze dingen de nacht en de dag? Genesis 1:14.
- (2) Hoe zijn zij tekenen voor seizoenen, dagen en jaren? Genesis 1:14.
- (3) Hoe is dit verslag in overeenstemming met het verslag van de 'eerste dag' en 'het begin'? Genesis 1:1,3.

6. Vissen en vogels geschapen. Genesis 1:20-23.

- (1) Hoe konden de wateren levende wezens voortbrengen? Genesis 1:20-21.
- (2) Waarom wordt er gezegd: 'overvloedig'?
- (3) Wanneer werden de vogels geschapen? Genesis 2:19.

7. De schepping van landdieren en van de mens. Genesis 1:24-28.

- (1) Waarom wordt er gezegd: 'laat ons' en 'ons beeld'? Genesis 1:26.
- (2) In welke betekenis draagt de mens het beeld van God?
- (3) Welke heerschappij? En waarom werd die gegeven? Genesis 1:28.

8. Voedsel voor mens en dier. Genesis 1:29-31.

- (1) Waren dieren nu tot voedsel gegeven?
- (2) Wat aangaande vleesetende dieren?
- (3) Welk principe hanteerde God bij de schepping? Genesis 1:3,6,9,11,14,20,24,26.
- (4) Welke opmerkingen werden dienaangaande gemaakt en waarom? Genesis 1:4,10,12,18,21,25,31.

9. De oorsprong van de Sabbath. Genesis 2:1-3.

- (1) Wanneer werd deze gezegend en geheiligd?
- (2) In welke betekenis 'rustte' God? Genesis 2:3.
- (3) Welke verdeling van tijd werd er door de sabbath gemaakt?
- (4) Kon deze verdeling door mensen bepaald zijn?

10. Andere bijzonderheden van de schepping. Genesis 2:4-7.

- (1) Wat betekenen de 'generaties' in Genesis 2:4?
- (2) En wat betekent 'dag'?

- (3) Wat is de betekenis van de term 'dezen'?
- (4) Wat wordt bedoeld met 'tijd' in Genesis 2:4-6.
- (5) Hoe verliep het scheppingsproces van de mens? Genesis 2:7.
- (6) Welke verandering van de titel van God zien we in Genesis 2:4?
- (7) Wat werd geschapen, en wat veranderde er in deze 6 dagen?
- (8) Kan er een periode van licht en vegetatie hebben bestaan tussen 'het begin' en de eerste scheppingsdagen?
- (9) Waar heeft de schrijver van de boek zijn kennis vandaan?

II. De status van de mens en zijn val. Genesis 2:8-3:24.

1. De mens wordt voorzien van een woonplaats. Genesis 2:8-14.

- (1) Kan het land dat Eden wordt genoemd, nu gecertificeerd worden?
- (2) Kunnen de rivieren Pison en Gihon geïdentificeerd worden?
- (3) Waar zijn de Tigris en de Eufraat?

2. De voorrechten van de mens en zijn taak in Eden. Genesis 2:15-17.

- (1) Welke arbeid werd van hem gevraagd, en waarom?
- (2) Waarom werden er voorwaarden opgelegd?

3. Het proces van de schepping van de vrouw. Genesis 2:18-25.

- (1) Wat is de betekenis van een 'hulp'? Genesis 2:18.
- (2) Hoe was de mens in staat te spreken en hoe was hij in staat namen te geven? Genesis 2:19.
- (3) Waarom deze opmerkelijke manier om een vrouw te scheppen?
- (4) Hoe wist de man waar zij vandaan kwam? Genesis 2:23.
- (5) Wanneer was dit? Genesis 1:27.
- (6) Van wie zijn de woorden in Genesis 2:24? Zie ook Matthew 19:4-5.
- (7) Heeft Jezus dit verslag als de waarheid erkend? Matthew 19:4-5.
- (8) Wat was de status van de mens in fysiek, mentaal en geestelijk opzicht? Genesis 1:26,31 2:15,17,20,23.

4. Het echtpaar wordt verleid tot zonde. Genesis 3:1-7.

- (1) Traceer het proces van verzoeking. Genesis 3:1,4,5,6.
- (2) Verschilt dit van het proces waarmee we zelf verzocht (kunnen) worden?
- (3) Hoe werd de mens ertoe gebracht om te struikelen? Zie ook 1 Timotheus 2:14.
- (4) Was de verzoeking een 'kleine'?
- (5) Was het de eerste poging?

5. De partijen ter verantwoording geroepen en gestraft. Genesis 3:8-21.

- (1) Wat was het onmiddellijke gevolg van de zonde? Genesis 3:7,8,10.
- (2) In welke conditie waren de zielen van het echtpaar? Zie ook Romeinen 8:6-7.
- (3) Wat was de voorafgaande conditie van de slang? Genesis 3:14-15.
- (4) Waren er hiervoor al slangen? Genesis 1:25.

- (5) Was enig ander dier met de slang betrokken bij deze actie? Zie ook Johannes 8:44 en Openbaring 12:7-9.
- (6) Waarom wordt dat in Genesis niet genoemd?
- (7) Waarom werd de slang zo gestraft?
- (8) Wanneer werd de vrouw ondergeschikt aan de man gemaakt? Genesis 3:16.
- (9) Waren er hiervoor dorens en distels? Genesis 3:18.
- (10) Wanneer werd Eva geroepen? Genesis 3:20.
- (11) Waar kwamen de huiden om zich te kleden vandaan? Genesis 3:21.
- (12) Wat is het (mogelijke) bemoeienis van God in het maken van kleding?

6. Het echtpaar uit de tuin verdereven. Genesis 3:22-24.

- (1) Wat was dat: goed en kwaad te kennen? Genesis 3:23.
- (2) Wat betekent 'als een van ons'?
- (3) Hoe kon het eten van een boom des levens tot gevolg hebben dat zij eeuwig zouden leven?
- (4) Wat wordt bedoeld met Cherubim? Genesis 3:24.
- (5) Wat betekent een 'vlammend zwaard'?
- (6) Hoe lang bleef dit doorgaan?
- (7) Wat veroorzaakte de fysieke dood van de mens?
- (8) Wat is het verschil tussen de titel van God in dit deel en die in het vorige deel?

LES 44.

III. Drie zonen van Adam en hun nageslacht. Genesis 4:1-5:32.

1. Kaïn en Abel. Genesis 4:1-8.

- (1) Hoe lang na de verdrijving uit Eden zijn zij geboren?
- (2) Wanneer begon men met het kiezen van en beroep? Genesis 4:2.
- (3) Wanneer begonnen zij met het onafhankelijk brengen van offers? Genesis 4:3,4.
- (4) Wat is de oorsprong van het offeren?
- (5) Waarom was het offer van Kaïn niet aanvaardbaar? Genesis 4:5-7. Hebrëen 11:4, 9:22.
- (6) Wat was de onmiddellijke aanleiding tot de moord? Genesis 4:8.

2. De straf over Kaïn uitgesproken. . Genesis 4:9-15.

- (1) Wat was de roep van Abel's bloed? Genesis 4:10. Zie ook Hebrëen 12:24.
- (2) Wat zijn de elementen van het lijden door de straf voor Kaïn? Genesis 4:13,14.
- (3) Waarom ondernam hij pogingen zich te vergen voor God? Genesis 4:14.
- (4) Welke mensen op de wereld zouden bang voor hem moeten zijn? Zie ook de aanwijzingen in Genesis 4:2-3,25.
- (5) Waarom werd deze eerste moordenaar gespaard en zelfs beschermd? Genesis 4:15.

3. Kaïn's latere thuis en enige van zijn bekende nakomelingen. Genesis 4:16-24.

- (1) Hoe: van het Aangezicht des Heren? Genesis 4:16.
- (2) Waar was Nod, en waarom werd het zo genoemd? Genesis 4:16.
- (3) Wie was zijn vrouw?
- (4) Waarom wordt Henoeh genoemd?
- (5) Hoe kon Kaïn een stad bevolken? Genesis 4:17.
- (6) Waarom niet verder gegaan met het bewerken van de grond? Zie ook Genesis 4:2,12.
- (7) Was Lamech de eerste man met meer dan een vrouw? Genesis 4:19.
- (8) Wat waren de gebruikelijke woningen voor de tijd van Jubal? Genesis 4:20.
- (9) Waarom komt het concept van Jubal voor muziekinstrumenten vandaan? Genesis 4:21.
- (10) Wat werd er gebruikt voor de dagen van Tubal-Kaïn? Genesis 4:22.
- (11) Wat is er te leren uit de toespraak die Lamech voor zijn vrouwen hield? Genesis 4:23,24.
- (12) Was Lamech een poëet?
- (13) Hoeveel dingen zijn van hem en zijn gezin afkomstig?
- (14) Waarom wordt hij genoemd en zelfs een geslachtslijst vermeld?

4. De geboorte van Set, en de dagen van Enos. Genesis 4:25-26.

- (1) Hoe oud was Adam bij de geboorte van Set? Genesis 5:3.
- (2) Was Set de derde zoon? Zie ook Genesis 5:4.
- (3) Hoe lang voor zijn geboorte vond de dood van Abel plaats?
- (4) Wat betekent: de Naam des Heren aanroepen? Genesis 4:26.
- (5) Wanneer was dit? Genesis 5:3,6,10.

5. Het boek van de generaties van Adam. Genesis 5:1-32.

- (1) Waarom wordt dit document een boek genoemd?
- (2) Van wie was dit familieregister en wanneer werd het gemaakt? Genesis 5:32.
- (3) Hoeveel jaren beslaat het?
- (4) Wie is de oudste en wie de jongste in deze lijst?
- (5) Wat wordt er van Henoeh gezegd? Genesis 5:24. Zie ook Hebrëëën 11:5-6.
- (6) Hoe ver terug en hoever vooruit heeft men Methusalem gekend? (Adam heeft hem nog 343 jaar gekend).
- (7) Geven de getallen in deze lijst de indruk of het vermoeden dat er namen zijn weggelaten?
- (8) Hoe verhouden deze getallen zich met die in de Septuagint?
- (9) Was er een natuurlijke oorzaak voor deze hoge leeftijden?

IV. De verwoesting van mens en dier door de zondvloed. Genesis 6:1-8:22.

1. De afgang van de mens en het besluit van God. Genesis 6:1-8.

- (1) Wat is het verschil tussen de zonen van God en de dochters van de mensen? Genesis 6:2.
- (2) Wat is de verbinding tussen de gemengde huwelijken en de verworping van de mens? Genesis 6:3. Zie ook Judas 1:14-15, 2 Petrus 2:5, 1 Petrus 3:18-20.
- (3) Wat is de verbinding met '120 jaar'? Genesis 6:3. Zie ook Genesis 6:13.
- (4) Wie waren deze 'geweldigën' en waarom worden zij genoemd? Genesis 6:4. Zie ook Numeri 13:33.
- (5) Hoe is de intensiviteit van de slechtheid van de mens in die dagen aangegeven? Genesis 6:5.
- (6) In welke zin berouwde het de Heer dat Hij de mens geschapen had? Genesis 6:6-7.

2. De generaties van Noach. Genesis 6:9-12.

- (1) Hoe wordt het woord 'generaties' hier toegepast?
- (2) In welke zin was Noach volmaakt? Genesis 6:9.
- (3) Welke andere mededeling van de verworping op aarde zien we hier? Genesis 6:5,11.

3. God draagt Noach op een Ark te bouwen.. Genesis 6:13-22.

- (1) Wat is gofer-hout? Genesis 6:14.
- (2) Waarom moesten er kamers zijn?? Genesis 6:14.
- (3) Wat zijn de maten? Genesis 6:15.
- (4) Hoe staat dit in verhouding tot de grote schepen die nu gebruikt worden?
- (5) Hoe had Noach en de mannen die hem hielpen hun vaardigheid in scheepsbouw verkregen?
- (6) Wie droeg de kosten?
- (7) Was de Ark groot genoeg om alle dieren en het benodigde voedsel te bevatten? Genesis 6:20-21.

4. Een nieuwe regeling ten aanzien van dieren. Genesis 7:1-5.

- (1) Wat waren de reine dieren en vogels, en waarom zoveel van hen? Genesis 7:2-3. Zie ook Genesis 8:20.
- (2) Hoe is de overeenkomst tussen Genesis 7:2,5 en with Genesis 7:8-9?

5. Het binnengaan in de Ark en het begin van de zondvloed. Genesis 7:6-16.

- (1) Waarom de Ark binnengaan voordat de regens begonnen? Genesis 7:7,10.
- (2) Hoe kreeg men de dieren bij elkaar?
- (3) Waarom wordt dit verslag herhaald? Genesis 7:13-15.
- (4) Hoe is het begin van de zondvloed gedateerd? Genesis 7:6,11.
- (5) Waar kwam het water vandaan? Genesis 7:11.
- (6) Hoe oud was het menselijk was toen de zondvloed begon? Genesis 7:11, 5:1-32.

6. De omvang en het resultaat van de zondvloed. Genesis 7:17-24.

- (1) Waar werd de Ark gebouwd? Genesis 7:17.
- (2) Bedoelt de schrijver net de woorden 'alle hoge bergen die onder de gehele hemel zijn', hetzelfde als wij nu met die woorden zouden bedoelen?
- (3) Hoeveel is 15 cubit? Genesis 7:20.
- (4) Wat wil het zeggen: hadden de overhand, 150 dagen lang? Genesis 7:24, 8:3.

7. Het zakken van het water. Genesis 8:1-14.

- (1) Wat verscheen er om het water te laten zakken? Genesis 8:1.
- (2) Wat was de werkelijke oorzaak ervan?
- (3) Hoe kon de Ark varen in de wind?
- (4) Hoe lang vanaf het regen-begin, duurde het totdat de Ark vast kwam te zitten? Genesis 8:4. Zie ook Genesis 7:11.
- (5) Hoe lang hierna begon het water te zakken? Genesis 8:3.
- (6) Hoe lang, vanaf het begin van de vloed, duurde het totdat de bergtoppen zichtbaar werden? Genesis 8:5. Zie ook Genesis 7:11.
- (7) En totdat de raaf werd losgelaten? Genesis 8:6.
- (8) En totdat de duif een derde maal werd losgelaten? Genesis 8:10,12.
- (9) En totdat de grond droog was? Genesis 8:13. Zie ook Genesis 7:11.
- (10) Wat gebruikte de raaf als voedsel? Genesis 8:7.
- (11) Waarom kon de duif geen geschikte 'landingsplaats' vinden? Genesis 8:9.

8. Het vertrek uit de Ark. Genesis 8:15-22.

- (1) Hoe lang na het wegzakken van het water was dit? Genesis 8:13-15.
- (2) Waarom deze traagheid?
- (3) Wat is de gehele verblijfsperiode in de Ark? Genesis 8:14-15. Zie ook Genesis 7:10-11.
- (4) Wat was het brandoffer? Genesis 8:20.
- (5) Waarom de woorden 'rook de zoete geur' en 'zei in zijn hart'? Genesis 8:21.
- (6) Heeft de opeenvolging van de seizoenen een onderbreking gekend? Genesis 8:22.

V. De verdere geschiedenis van Noach. Genesis 9:1-29.

1. Een wet aangaande dierlijk voedsel en bloed. Genesis 9:1-7.

- (1) Is het eten van bloed nog steeds verboden? Genesis 9:4. Zie ook Handelingen 15:20.
- (2) Is het nog steeds een plicht een moordenaar te doden?

(3) Wie wordt hier tot uitvoerder daarvan gemaakt?

2. God sluit een verbond met Noach. Genesis 9:8-17.

(1) Wat is de noodzaak van een dergelijk verbond?

(2) Waarom wordt er gezegd: opdat ik mij herinner, enz? Genesis 9:16.

(3) Was dit de oorsprong van de regenboog?

3. Noach voorzegt de toekomst aan zijn zonen. Genesis 9:18-29.

(1) Kende hij de gevolgen van de wijn? Zie ook Mattheus 24:37-38.

(2) Was er een wet op wijngebruik?

(3) Welke gevoelens toonden Sem and Jafet? Genesis 9:23.

(4) Leg uit wat er gezegd is over Kanaän. Genesis 9:25.

(5) Wie was hij? Genesis 9:22.

(6) Was deze vloek een straf voor het handelen van Cham?

(7) Hebben deze woorden Cham bereikt?

(8) Wat is de betekenis van de woorden die aan Sem en Jafet Cham gericht werden? Genesis 9:26-27.

(9) Welke feiten in de geschiedenis zijn een vervulling van deze voorzeggingen?

LES 45.

VI. De generaties van de zonen van Noach. Genesis 10:1-11:9.

1. Die van Jafet. Genesis 10:1-5.

- (1) Hoeveel zonen had hij? Genesis 10:2.
- (2) Waarom worden er zo weinig kleinzonen genoemd? Genesis 10:3-4.
- (3) Waar hebben zij zich gevestigd? Genesis 10:5.
- (4) Waar zijn deze eilanden?
- (5) Toen deze eilanden 'vol' waren, waarheen trok het bevolkingsoverschot?

2. De zonen van Cham. Genesis 10:6-20.

- (1) Hoeveel zonen? Genesis 10:4,6.
- (2) Van welke van deze zonen wordt het nageslacht vermeld? Genesis 10:7,13,15.
- (3) Waarom die van Put niet?
- (4) Beschrijf de carrière van Nimrod. Genesis 10:8-12.
- (5) Waar is het land van Sinear, en waar is Assyrie? Genesis 10:10-11.
- (6) Wat was de grootste stad toen dit boek werd geschreven? Genesis 10:12.
- (7) Van wie stammen de Filistijnen? (Mizraïm)
- (8) Waar hebben de nakomelingen van Kanaän zich gevestigd? Genesis 10:19.
- (9) Welke landen waren in eerste aanzet de landen van de Chamieten? Genesis 10:10-11,19.

3. De zonen van Sem. Genesis 10:21-32.

- (1) Waarom de uitdrukking 'kinderen van Heber'? Genesis 10:22.
- (2) Hoeveel zonen? Genesis 10:5,22.
- (3) Van welke van deze wordt het nageslacht getraceerd? Genesis 10:23-24.
- (4) Waar hebben de Semieten zich gevestigd? Genesis 10:30.
- (5) Wat wordt bedoeld met 'het oosten'?
- (6) Welke verdeling was er in de dagen van Peleg? Genesis 10:26. Zie ook Genesis 11:8-9.

4. De spraakverwarring. Genesis 11:1-9.

- (1) Liep de Ark westelijk of oostelijk van Sinear vast? Genesis 11:2.
- (2) Waarom tichelstenen in plaats van ander materiaal? Genesis 11:3.
- (3) Wat was het doel van deze stadsbouw? Genesis 11:4.
- (4) Wat was er verkeerd aan?
- (5) Waarom staat er: de Heer daalde neer om te kijken? Genesis 11:5.
- (6) Waarom moesten hun pogingen worden verijdeld? Genesis 11:6.
- (7) Is dit verslag van de bouw van de stad Babel in balans met het verslag in Genesis 10:9-10.
- (8) Wat deed Nimrod Babel verlaten en naar Assyrie gaan? Genesis 10:10-11, 11:9.
- (9) Hoe lang na de zondvloed ontstond deze spraakverwarring? Genesis 10:25. Zie ook Genesis 11:10-16. ($2 + 35 + 30 + 34 = 101$ jaar. $101 + 239 = 340$ jaar)
- (10) Was de mensheid toen al zo talrijk?
- (11) Leefde Noach nog? Genesis 11:28.

Deel II. Een verslag van Abraham. Genesis 11:10-25:18.

I. Zijn familie en zijn reizen. Genesis 11:10-13:4.

1. De generaties van Sem," Genesis 11:10-26.

- (1) Hoeveel generaties van Sem tot Abram? Genesis 11:9.
- (2) Wat is hun gemiddelde leeftijd?
- (3) Waarom is die zoveel korter dan voor de zondvloed?
- (4) Van wie is dit familieregister, en wanneer werd het opgesteld? Genesis 11:26.
- (5) Wat was de leeftijd van Noach toen Sem werd geboren? Genesis 11:10. Zie ook Genesis 7:6. (600 - 98 = 502 jaar).
- (6) Wat is de betekenis van Genesis 5:32?

2. De generaties van Terach. Genesis 11:27-32.

- (1) Hoe wordt het woord 'generaties' hier toegepast? Genesis 6:9-11.
- (2) Waar was het Ur van de Chaldeeën? Genesis 11:28.
- (3) Wat is de relatie van Abram en Nachor tot hun vrouwen? Genesis 11:29 20:12.
- (4) Waar was Haran, en wat is de afstand naar Ur?
- (5) Wat is de oorzaak van het vertrek naar Kanaän? Genesis 11:31. Zie ook Handelingen 7:2-4.

3. Abram's verhuizing naar Kanaän. Genesis 12:1-9.

- (1) Wat is de afstand van Haran naar Beth-el?
- (2) Benoem de onderdelen van de belofte. Genesis 12:1-3.
- (3) Wat was Terach's leeftijd bij de geboorte van Abram. Genesis 11:32, 12:4, Handelingen 7:4.
- (4) Wat is de betekenis van Genesis 11:26.
- (5) Wat is de leeftijd van het mensdom toen Abram werd geboren?
- (6) Wie waren de 'zielen die hij in Haran verkreeg'? Genesis 12:5. Zie ook Genesis 14:14.
- (7) Waar waren Sichem en Beth-el? Genesis 12:6,8.
- (8) Wat betekent de 'eik (terebint) van Moré'? Genesis 12:6.
- (9) Waarom wordt er gezegd dat de Kanaänieten tien in het land waren? Genesis 12:6. Zie ook Genesis 10:19.
- (10) Betekent dit dat zij, toen dit boek geschreven werd, al verdreven waren?
- (11) Wanneer kwam Abram te weten naar welk land hij geroepen was? Genesis 12:1,6-7. Zie ook Hebrëen 11:8.

4. Abram bezoekt Egypte. Genesis 12:10-13:4.

- (1) Hoe kan het dat er zo'n zware hongersnood in Kanaän was en niet in Egypte? Genesis 12:10.
- (2) Wat waren de Egyptenaren voor volk en waarvoor was Abram bang? Genesis 12:12. (Het Hebreeuwse woord voor Egypte is Mizraïm, en betekent 'het land van Mizraïm, zoon van Cham. Genesis 10:13.)
- (3) Hoe valt de misleiding inzake Sarai te rechtvaardigen? Genesis 12:12-13.
- (4) Hoe werd de oorzaak van de plaag ontdekt? Genesis 12:17-18.

- (5) Wat en waar was het zuiden? Genesis 13:3.
- (6) Wat was de reisafstand?

II. Abram's moeilijkheden door Lot. Genesis 13:5-14:24.

1. De scheiding van Lot. Genesis 13:5-13.

- (1) Welk soort gronden zijn er in de buurt van Beth-el?
- (2) Wat is de betekenis van de opmerking over Kanaänieten en Ferizieten? ? Genesis 13:6-7.
- (3) Om welke reden was het land niet in staat Abram en Lot 'te dragen'? Genesis 13:6.
- (4) Welke karaktertrekken werden door de twee mannen tentoongesteld? Genesis 13:8-11,13.
- (5) Waar was Sodom? Genesis 13:10,12.

2. De belofte hernieuwd en een woonplaats gekozen. Genesis 13:14-18.

- (1) Welk voorrecht werd nu aan Abram gegeven? Genesis 13:17.
- (2) Waarom in Hebron vestigen? Genesis 13:18.
- (3) Waarom bij de 'eiken (terebinten) van Mamre'?

3. Lot gevangen genomen en bevrijd. Genesis 14:1-16.

- (1) Welke huidige namen hebben de landen die door deze vier koningen geregerd werden? Genesis 14:1.
- (2) Wat was de oorzaak van de oorlog? Genesis 14:4-5.
- (3) Welke voorzegging werd hier vervuld? Genesis 11:26.
- (4) Waar waren de landen die het eerst in deze oorlog werden onderworpen? Genesis 14:5-7.
- (5) In welke richting trok Kedarlaomer toen hij langs Sodom kwam?
- (6) Wat is een andere naam voor 'het dal van Siddim', Genesis 14:3.
- (7) Wat zijn de asfaltputten?
- (8) Waar komt de naam 'Hebreeër' vandaan? Genesis 14:13. Zie ook Genesis 10:21.

4. Een gesprek met Melchizedek en de koning van Sodom. Genesis 14:17-24.

- (1) Hoe ontkwam de koning van Sodom? Genesis 14:10, 17.
- (2) Wat was de stad Salem? Zie Josephus, Joodse Oudheden, 1.7.3.
- (3) Waarom begunstigde Melchizedek Abram? Genesis 14:18-20.
- (4) Waarom gaf hij tienden? Genesis 14:20.
- (5) Wat zegt Paulus over Melchizedek? Hebreeën 7:1-4,15-18.
- (6) Waarom bezwaar hebben tegen rijk gemaakt worden? Genesis 14:23.
- (7) Welke indruk had het volk van het land door deze expeditie?

III. Nageslacht en besnijdenis. Genesis 15:1-17:27.

1. De belofte over een zoon.. Genesis 15:1-6.

- (1) Waarom wordt er gezegd niet bang te zijn? Genesis 15:1. Zie ook Genesis 14:15.
- (2) Waarom zou Eliëzer zijn erfgenaam zijn? Genesis 15:3.
- (3) Wat betekent hier 'tellen'? Genesis 15:5.

(4) Wat wil het zeggen 'hij rekende het hem tot gerechtigheid'? Genesis 15:6.

2. De belofte over Kanaän hernieuwd. Genesis 15:7-21.

(1) Waarom wilde Abram een krachtiger zekerheid? Genesis 15:8.

(2) Welke nieuwe dingen werden hier gezegd? Genesis 15:13-18.

(3) Wat is de bedoeling van de opmerking over de Amorieten? Genesis 15:16.

(4) Wat is de betekenis van de karkassen? Genesis 15:17.

(5) En die van de oven en de fakkel? Genesis 15:17.

(6) Waarom de 'angstwekkende, dichte duisternis'? Genesis 15:12-13.

(7) Waar zijn deze twee rivieren? Genesis 15:18.

(8) Waarom worden de oostelijke en westelijke grenzen niet gegeven?

3. De geboorte van Ismaël. Genesis 16:1-16.

(1) Wat bewoog Saraï haar gevoelens op te offeren terwille van een zoon? Genesis 16:2.

(2) Waarom had Abram niet eerder een andere vrouw?

(3) Waarom werd Hagar teruggestuurd naar Saraï? Genesis 16:9.

(4) Waarom het kind en naam geven die de engel gaf? Genesis 16:11.

(5) Waarom kreeg de bron een naam? Genesis 16:7,14.

(6) Hoe lang was Abram toen in Kanaän? Genesis 16:16. Zie ook Genesis 12:4.

4. Besnijdenis opgedragen. Genesis 17:1-14.

(1) Waarom wordt er gezegd: 'Ik ben God, de Almachtige'? Genesis 17:1.

(2) Was deze titel eerder gebruikt?

(3) Wat is de betekenis van deze namen? En waarom de verandering? Genesis 17:5.

(4) Wat is de tijdsduur van dit verbond? Genesis 17:13.

(5) Wat is de straf op nalatigheid? Genesis 17:14.

5. De belofte van een zoon aan Saraï. Genesis 17:15-27.

(1) Waarom de verandering van de naam van Saraï? Genesis 17:15-16.

(2) Waarom het lachen? Genesis 17:17.

(3) Waarom het verzoek aangaande Ismaël? Genesis 17:18.

(4) Was besnijdenis gebruikelijk in die tijd? Genesis 17:23. Zie ook Genesis 14:14.

IV. De verwoesting van Sodom en Gomorra. Genesis 18:1-19:38.

1. Abraham ontvangt drie engelen. Genesis 18:1-15.

(1) Waarom hun voeten wassen? Genesis 18:4.

(2) Onder welke boom? Genesis 18:1, 4.

(3) Waarom zoveel voedsel? Genesis 18:6-8.

(4) Paulus' verwijzing naar deze ontmoeting. Hebr. 13:2.

(5) Waarom ontkende Sara haar lachen? Genesis 18:15.

2. Abraham pleit voor Sodom. Genesis 18:16-33.

- (1) In welke richting begonnen zij? Genesis 18:16.
- (2) Wat was de reden om het Abraham te vertellen? Genesis 18:18-19.
- (3) Waarom werd er gezegd: Ik zal komen en zien...? Genesis 18:21.
- (4) Hoe wist Abraham dat er een verwoesting in aantocht was? Genesis 18:21-23.
- (5) Waarom zei hij: bij gebrek aan vijf? Genesis 18:28.
- (6) Waarom ging hij niet lager dat tien? Genesis 18:25, 32.
- (7) Welk karakter en kracht laat zijn gebed zien?
- (8) Hoe heeft Abraham geleerd dat gebed wordt beantwoord?
- (9) Welke uitspraak van Jezus illustreert dat antwoord zeker is? Matthew 5:13.

3. De twee engelen bezoeken Lot. Genesis 19:1-11.

- (1) Waarom in de poort zitten? Genesis 19:1.
- (2) Waarom het aanbod in de straat te verblijven? Genesis 19:1.
- (3) Waarom was Lot zo aandringend? Genesis 19:3.
- (4) Waarom ongezuurd brood?
- (5) Is de uitdrukking 'al het volk' letterlijk te nemen?
- (6) Waarom het voorstel van Lot aangaande zijn dochters? Genesis 19:8.

LES 46.

4. Lot bevrijd en de steden verwoest. Genesis 19:12-29.

- (1) Wat gebeurde er met de menigte?
- (2) Wie waren zijn schoonzonen? Genesis 19:14.
- (3) Waarom aarzelde Lot? Genesis 19:16.
- (4) Waarom niet achterom kijken? Genesis 19:17.
- (5) Welk gevaar was er in de bergen te vrezen?
- (6) Benoem de ernst van de beproeving van Lot. Genesis 19:17,26.
- (7) Welke les kunnen we leren uit het lot van zijn vrouw? Genesis 19:26. Zie ook Lukas 17:32.
- (8) Wat kon Abraham vanaf de plek waar hij stond zien? Genesis 19:27-28.
- (9) Waarom wordt gezegd: God herinnerde zich Abraham, en leide Lot uit"? Genesis 19:29.

5. Lot's dochters plegen incest. Genesis 19:30-38.

- (1) Waarom de angst om in Zoar te blijven? Genesis 19:30.
- (2) Waarom zeggen zij: er is geen man? Genesis 19:31.
- (3) Hoe werd er voor hen gezorgd?
- (4) Wat was het karakter van hun nageslacht? Genesis 19:37-38. Numeri 25:1-9, 1 Koningen 11:7.
- (5) Traceer alle slechte gevolgen door Lot's keuze van woonplaats.
- (6) Waarom is deze geschiedenis in de Bijbel vermeld?

V. Gebeurtenissen tijdens het verblijf van Abraham in het zuiden. Genesis 20:1-22:24.

1. Sara wordt door Abimelech genomen. Genesis 20:1-8.

- (1) In welke richting lag Gerar van Hebron? Genesis 20:1.
- (2) Wat betekent de uitdrukking: u bent een dode? Genesis 20:3.
- (3) Wat was het doel van God in dit alles?

2. Abraham berispt voor het bedriegen van Abimelech. Genesis 20:9-18.

- (1) Sprak Abimelech van eerdere veroordelingen? Genesis 20:3-5, 9.
- (2) Was het excuus van Abraham's terecht? Genesis 20:12-13.
- (3) Waarom de geschenken aan Abraham? Genesis 20:14.
- (4) Zaten de zilverstukken bij het geschenk of waren zij een apart geschenk? Genesis 20:16.
- (5) Hoe lang was Sara in Abimelech's huis? Genesis 20:17-18.

3. De geboorte van Izaak. Genesis 21:1-7.

- (1) Was de geboorte van Izaak een wonder?
- (2) Geef aan wat Paulus ervan zei. Hebrëen 11:11-12, Romeinen 4:18-22.

4. De verdrijving van Ismaël. Genesis 21:8-21.

- (1) Wat is de oorzaak van de bespotting? Genesis 21:9.
- (2) Waarom ging God mee met de eis van Sara? Genesis 21:12-13.
- (3) Wat voor fles? Genesis 21:14.
- (4) Waarom zag zij de bron niet eerder? Genesis 21:19.
- (5) Waar was de wildernis van Paran? Genesis 21:21.
- (6) Waarom een vrouw uit Egypte? Genesis 21:21.
- (7) Wat was de leeftijd van Ismaël op het moment van zijn verdrijving?? Genesis 21:5,8, 16:16.

5. Een verbond met Abimelech. Genesis 21:25-34.

- (1) Wat zijn de motieven van Abimelech? Genesis 21:22. Zie ook Genesis 20:6-7.
- (2) Hoe zijn de lammeren een getuigenis, en voor hoelang? Genesis 21:25,29-30.
- (3) Waarom deze overeenkomst, en niet een geschreven contract?
- (4) Van welke afstamming waren Abimelech en zijn volk? Genesis 10:6,13-14, 21:32,34.
- (5) Waarom werd er een tamarisk bij de bron geplant?
- (6) Waarom deze naam voor de bron? Genesis 21:31.
- (7) Wat is de huidige conditie van deze bron?
- (8) Welke niet eerder genoemde Naam van God zien we hier? Genesis 21:33.

6. Abraham's grote test. Genesis 22:1-19.

- (1) Ho was Izaak zijn 'enige zoon'? Genesis 22:2, 10.
- (2) Waar was Moria? Genesis 22:2. Zie ook 2 Kronieken 3:1.
- (3) Op welke afstand van Beer-Seba? Zie ook Genesis 22:4.
- (4) Waarom vroeg opstaan en waarom hout meenemen? Genesis 22:3.
- (5) Waarom werden de dienaren achtergelaten? Genesis 22:5.
- (6) Welke overwegingen maakten deze test zo zwaar?
- (7) Hoe gaf een en ander aan hoe groot get geloof van Abraham is God was? Genesis 22:12.
- (8) Hoe kon dit overeenstemmen met de belofte van God aan Abraham? Hebreeën 11:17-19.
- (9) En hoe met Zijn goedheid?
- (10) Welke resultaten zien we?
- (11) Wat werd er aan de belofte toegevoegd? Genesis 22:16. Zie ook Hebreeën 6:13-18.
- (12) Waarom deze plaats een naam gegeven? Genesis 22:8, 14.

7. Abraham hoort van Nachor. Genesis 22:20-24.

- (1) Wat is de tegenstelling tussen de familie van Nachor en zijn eigen familie?
- (2) Waarom wordt zijn kleidochter genoemd? Genesis 22:23.
- (3) Hoe lang was het geleden dat hij Nachor had gezien?

VI. Overlijden en huwen. Genesis 23:1-25:18.

1. Dood en begrafenis van Sara. Genesis 23:1-20.

- (1) Welke verandering van woonplaats? Genesis 23:2. Zie ook Genesis 22:19.
- (2) Wat was de gebruikelijke begrafenis-methode in Kanaän? Genesis 23:6.
- (3) Waarom het aangeboden niet aanvaard? Genesis 23:6,11.

- (4) Waarom het zilver wegen? En wat is de waarde ervan? Genesis 23:16.
- (5) Hoe werd het eigendom doorgegeven? Genesis 23:17-19.
- (6) Wat is hier opvallend in?
- (7) Wat is de huidige conditie van de grotten?

2. Abraham zoekt een vrouw voor Izaak. Genesis 24:1-9.

- (1) Waarom een eed verlangen? Genesis 24:3.
- (2) Waarom de hand onder de heup? Genesis 24:2. Zie ook Genesis 14:22.
- (3) Waarom gen vrouw uit Kanaän? Genesis 24:3.
- (4) Hoe wist hij dat er uit zijn eigen stam een vrouw gevonden kon worden? Genesis 24:4. Zie ook Genesis 22:23.
- (5) Waarom wist hij dat God een engel zou sturen? Genesis 24:7.
- (6) Waarom zo stringent eisen hoe met Izaak gehandeld moest worden? Genesis 24:8.

3. De reis van de dienaar wen zijn gebed. Genesis 24:10-28.

- (1) Waarom de naam 'Mesopotamië'? Genesis 24:10.
- (2) Wiens taak was het water te putten? Genesis 24:11.
- (3) Waarom z gefixeerd op Rebecca? Genesis 24:16-17.
- (4) Indien zij geweigerd zou hebben, wat had hij dan gedaan?
- (5) Hoe lang duurde het om de kamelen te drenken? Genesis 24:20. Zie ook Genesis 24:10.
- (6) Waarom de ringen en de armbanden? Genesis 24:22.
- (7) Hoe wist hij dat zijn gebed beantwoord was? Genesis 24:27.

4. De dienaar ontvangen en verzorgd. Genesis 24:29-33.

- (1) Waarom was Laban zo gretig de man welkom te heten? Genesis 24:29-31.
- (2) Welke mannen waren bij de dienaar? Genesis 24:32.
- (3) Waarom wilde hij niet eten voordat zijn taak klaar was? Genesis 24:33.

5. De boodschap wordt verteld. Genesis 24:34-49.

- (1) Waarom spreekt hij over de rijkdom van Izaak? Genesis 24:35-36.
- (2) En waarom sprak hij van de eed? Genesis 24:37-38.
- (3) Waarom over zijn gebed wen het antwoord daarop?
- (4) Bad hij hardop? Genesis 24:45.
- (5) Waarom een ring aan haar neus? Genesis 24:47.
- (6) Meende hij dat de engel met hem was? Genesis 24:40,48.

6. De huwelijksvereenkomst. Genesis 24:50-60.

- (1) Waarom de snelle instemming? Genesis 24:50-51.
- (2) Waarom de toegevoegde geschenken? Genesis 24:53.
- (3) Waarom onwillig om te vertragen? Genesis 24:54-56.
- (4) Waarom was Rebecca zo gewillig mee te gaan? Genesis 24:58.
- (5) Wat betekent de zegen? Genesis 24:60.

7. Rebecca aan haar echtgenoot voorgesteld. Genesis 24:61-67.

- (1) Welke meisjes? Genesis 24:61.
- (2) Wat was Ber-Lahai-Roï? Genesis 24:62. Zie ook Genesis 16:14.
- (3) Waarom steeg zij af en sluerde zij zichzelf? Genesis 24:64-65.
- (4) Waarom wordt er gezegd: hij kreeg haar lief? Genesis 24:67.
- (5) Waarom in de tent van Sara? Genesis 24:67.

8. Een tweede huwelijk en de dood van Abraham. Genesis 25:1-11.

- (1) Wat was de leeftijd van Abraham bij dit huwelijk? Genesis 25:1,6, 23:1, 17:17.
- (2) Hoeveel zonen had hij bij Ketura? Genesis 25:2.
- (3) Wat is het Oosterland? Genesis 25:6.
- (4) Hoe lang was hij een 'verblijver'? Genesis 25:7. Zie ook Genesis 12:4.
- (5) Wat is het commentaar van Paulus? Hebrëen 11:9,10,13-16.
- (6) Wat betekent 'vergaderd worden tot zijn voorgelacht? Genesis 25:8.
- (7) Waarom was Ismaël aanwezig? Genesis 25:9.

9. De generaties van Ismaël. Genesis 25:12-18.

- (1) Hoeveel zonen had hij? Genesis 25:16. Zie ook Genesis 17:20.
- (2) Waarom staat er: naar hun dorpen en tentenkampen? Genesis 25:16.
- (3) Wat was zijn land? Genesis 25:18.
- (4) Wat betekent: voor Egypte, in de richting van Assyrie? Genesis 25:18.
- (5) Wat wordt hier aangegeven ten aanzien van de plaats van schrijven?

Deel III. Geschiedenis van Izaak en Jacob. Genesis 25:19-36:43.

I. De familie van Izaak en enige moeilijkheden. Genesis 25:19-26:35.

1. De geboorten van Jacob en Ezau. Genesis 25:19-26.

- (1) Waarom zo lang gewacht met het verkrijgen van een vrouw voor Izaak? Genesis 25:20. Zie ook Genesis 22:20,23, 24:3,4.
- (2) Waarom de naam Jacob? Genesis 25:26.
- (3) Hoe lang bleef Rebecca kinderloos? Genesis 25:26. Zie ook Genesis 25:20.

2. Ezau verkoopt zijn eerstgeboorterecht. Genesis 25:27-34.

- (1) Wat houdt het eerstgeboorterecht in? Genesis 25:5-6.
- (2) Wat betekent de naam Edom? Genesis 25:30.
- (3) Welke zijn de karakteristieken van deze twee zonen? Zie ook Hebrëen 12:17.
- (4) Wat is deze 'pot soep'? Genesis 25:34.

3. De belofte doorgegeven aan Izaak. Genesis 26:1-5.

- (1) Wat was zijn bedoeling met het naar Gerar gaan? Genesis 26:1-2.
- (2) Wat was de reden van het doorgeven van de belofte aan Izaak? Genesis 26:5.

(3) Welke geboden, inzettingen en bepalingen? Genesis 26:5.

LES 47.

4. Moeilijkheden rondom Rebecca. Genesis 26:6-11.

- (1) Waarom herhaalde hij de vergissing van zijn vader? Genesis 26:9.
- (2) Was dit voor of na de geboorte van Jacob en Ezau? Genesis 26:1. Zie ook Genesis 25:7, 21:5, 25:22,26.
- (3) Hoe lang was dit na het gebeuren tussen Abraham en Abimelech? Genesis 20:17-21:5, 25:26, 26:1.
- (4) Hoe konden Abimelech en Phichol nog steeds in leven zijn?

5. Moeilijkheden om bronnen. Genesis 26:12-33.

- (1) Hoe kon hij oogsten in hetzelfde jaar en hoe kon dat honderdvoudig? Genesis 26:12.
- (2) Waarom de bronnen gevuld met aarde? Genesis 26:15.
- (3) Wat betekenen deze namen? Genesis 26:20-22.
- (4) Was de bron van Ber-Sheba een nieuwe of een oude? Genesis 26:33. Zie ook Genesis 26:18, 21:30-31.

6. Moeilijkheden om de vrouwen van Ezau. Genesis 26:34-35.

- (1) Wie waren de Hetieten? Genesis 26:34. Zie ook Genesis 14:13 23:3,10.
- (2) Waarom waren deze vrouwen een bron van ergernis en verdriet voor Izaak en Rebecca?

II. Jacob's bedrog en vlucht. Genesis 27:1-28:22.

1. Izaak's opdracht en Rebecca's list. Genesis 27:1-17.

- (1) Wat was het motief van de ouders? Zie ook Genesis 25:23,28.
- (2) Waarom de profetie en de verkoop van het eerstgeboorterecht (Genesis 25:23) genegeerd door Izaak? Genesis 27:33.

2. Jacob verkrijgt de zegen. Genesis 27:18-29.

- (1) Waarom zoveel bedrog? Genesis 27:19-20,24.
- (2) Wat was de zegen? Genesis 27:28-29.

3. Ezau's teleurstelling. Genesis 27:30-40.

- (1) Waarom schrok Izaak? Genesis 27:33.
- (2) Welk verschil werd er gemaakt tussen de twee zonen? Genesis 27:39-40.
- (3) Wat is het commentaar van Paulus op Ezau? Hebrëëen 12:17.
- (4) Wanneer diende Ezau feitelijk Jacob, en wanneer werd het juk gebroken? Genesis 27:40. Zie ook 2 Samuel 8:14, 2 Koningen 8:20-22.
- (5) Is de historicus hier eerlijk?
- (6) Hoe bereikte God Zijn doel in deze geschiedenis?

4. Ezau's dreigementen en de vlucht van Jacob. Genesis 27:41-28:5.

- (1) Waarom wachten tot de periode van rouw? Genesis 27:41.
- (2) Hoe bereikte deze dreiging Rebecca? Genesis 27:42.
- (3) Wat was haar verwachting ten aanzien van de afwezigheid van Jacob? Genesis 27:44-45.
- (4) Waarom gaf Izaak een andere reden om hem weg te zenden? Genesis 27:46.
- (5) Waar was Padan-Aram? Genesis 28:2. Zie ook Genesis 24:10.
- (6) Hoe kon hij weten dat Laban dochters had? Genesis 28:2.
- (7) Wat wordt bedoeld met 'de zegen van Abraham'? Genesis 28:4.
- (8) Hoe oud waren Ezau en Jacob nu? Zie ook Genesis 26:34-35.

5. Ezau neemt een andere vrouw. Genesis 28:6-9.

- (1) Waarom achtervolgde hij Jacob niet? Genesis 28:6.
- (2) Verbeterde hij zij conditie?

6. Jacob's visioen van de ladder. Genesis 28:10-22.

- (1) Waarom een steen onder zijn hoofd? Genesis 28:11.
- (2) Waarom overnachtte hij niet in Luz? Genesis 28:19.
- (3) Waarom dergelijke beloften aan de man als hij?
- (4) Waarom wist hij niet dat God daar was? Genesis 28:16.
- (5) Waarom was de plaats ontzagwekkend? Genesis 28:17.
- (6) Wat veranderde in hem ten goede?
- (7) Wat is daarvan de oorzaak?
- (8) Welk karakter heeft zijn eed? Genesis 28:20-22.
- (9) Waarom ween opgerichte steen? Genesis 28:18.
- (10) Waarom wordt deze plaats in vorige hoofdstukken Beth-el genoemd? Genesis 28:1,9, 12:8, 13:3.

III. Jacob's verblijf in Padan-Aram. Genesis 29:1-30:43.

1. Hij bereikt het huis van Laban. Genesis 29:1-14.

- (1) Waarom een steen op de opening van de bron? Genesis 29:2-3.
- (2) Waarom wordt Laban een zoon van Nachor genoemd? Genesis 29:5. Zie ook Genesis 22:23, 24:29.
- (3) Waarom wachten op alle kudden? Genesis 29:8.
- (4) Waarom haalde Jacob de sten weg? Genesis 29:10.
- (5) Waarom huilde hij? Genesis 29:11.
- (6) Hoe was hij een bloedverwant van haar vader? Genesis 29:12.

2. Hij huwt met Lea en Rachel. Genesis 29:15-30.

- (1) Waarom werd dienen voor zijn vrouwen vereist? Genesis 29:18,27.
- (2) Hoe kon hij zo bedrogen worden? Genesis 29:23.
- (3) Hoeveel tijd lag er tussen de huwelijken? Genesis 29:27-28.

3. Lea baart vier zonen en wordt (voorlopig) niet meer zwanger. Genesis 29:31-35.

(1) Hoeveel tijd vroegen deze bevallingen tenminste?

4. Vier zonen bij de dienaressen. Genesis 30:1-13.

(1) Waarom zo graag kinderen? Genesis 30:1, 29:32,34.

5. Lea baart nog twee zonen en een dochter. Genesis 30:14-21.

(1) Wat zijn granaatappelen? Genesis 30:14. Zie ook Josephus, Joodse oorlogen, 7.6.3;

(2) Hoe lang was zij onvruchtbaar? Genesis 30:9-10,12.

(3) Hoe oud moet Ruben tenminste zijn geweest bij de geboorte van Dina?

6. Rachel baart een zoon. Genesis 30:22-24.

(1) Welke schande? Genesis 30:23.

(2) Was er enig effect door de granaatappelen? Genesis 30:22. Zie ook Genesis 30:14.

7. Een nieuw contract met Laban. Genesis 30:25-43.

(1) Waarom had Jacob nog niet kunnen voorzien in en eigen huis? Genesis 30:30.

(2) Met welke verwachtingen ging hij het nieuwe contract aan?

(3) Waarom was de list van Jacob zo succesvol? Zie ook Genesis 31:9.

(4) Was hij oneerlijk in het uitvoeren van die listen?

IV. Jacob's terugkeer naar Kanaän. Genesis 31:1-33:17.

1. Zijn vertrek uit Padan-Aram. Genesis 31:1-21.

(1) Welke zonen had Laban? Genesis 31:1.

(2) Wat waren de 'tien veranderingen in beloning'? Genesis 31:7-8.

(3) Waarom wordt er gezegd: Ik ben de God van Beth-el"? Genesis 31:13.

(4) In welke zin heeft Laban zijn dochters verkocht en hun bezit opgemaakt? Genesis 31:15.

(5) Wat zijn Terafiem, en waarom werden zij gestolen? Genesis 31:19.

(6) Wat was 'de Rivier'? Genesis 31:21.

2. Laban achtervolgt Jacob. Genesis 31:22-35.

(1) Wie waren zijn verwanten? Genesis 31:23. Zie ook Genesis 31:1,37.

(2) Waar zijn de bergen van Gilead? Genesis 31:23.

(3) Waarom zou hij het gebod van God niet gehoorzamen? Genesis 31:24,29.

(4) Was Laban eerlijk in zijn uitspraken? Genesis 31:27-28,31.

(5) Welke afmetingen hadden de Terafiem? Genesis 31:34.

3. Jacob dient Laban van repleik. Genesis 31:36-42.

(1) Waren de verklaringen over het eten van Laban's rammen, en terughalen van verdwaalde dieren, waarheid voor de eerste 14 jaar? Genesis 31:38-39. Zie ook Genesis 31:41-42.

(2) Wanneer begon het zesde jaar van zijn kudde? Genesis 31:41. Zie ook Genesis 30:25,32-34.

(3) Wat is de gehele tijd, en hoe wordt die verdeeld.

(4) Hoe lang was hij bij Laban tot aan de geboorte van Jozef, en wat vergaarde hij? Genesis 31:41. Zie ook Genesis 30:25-32.

4. Een verbond gesloten en een gedenkteken opgericht. Genesis 31:43-32:2.

(1) In welke zin was alles van Laban? Genesis 31:43.

(2) Wat betekenen deze namen? Genesis 31:46-47,49.

(3) Hoe kunnen de zuil en een hoop tenen een getuige zijn? Genesis 32:48,52.

(4) Wat zijn de onderdelen van het verbond? Genesis 32:50,52.

(5) Waarom het offeren en de maaltijd? Genesis 31:54.

(6) Wat is het doel van het visioen van de engelen? Genesis 32:1-2.

5. Een vriendelijke boodschap aan Ezau. Genesis 32:3-6.

(1) Waar is het land van Seir, en waarom was Ezau daar? Genesis 32:3.

(2) Wat is het doel van deze boodschap? Genesis 32:5.

(3) Waarom zo verschrikkelijk in paniek? Genesis 32:7.

6. Jacob bereidt zich voor om Ezau te ontmoeten. Genesis 32:7-12.

(1) Hoe kon de andere groep ontsnappen? Genesis 32:8.

(2) Toon de gepastheid van zijn gebed aan. Genesis 32:9-12.

(3) Welke veranderingen in Jacob geeft dit aan? Zie ook Genesis 28:16.

7. Hij zendt een geschenk aan Ezau. Genesis 32:13-21.

(1) Wat was hiervan het doel? Genesis 32:20.

(2) Welke verandering wordt aangegeven door de waarde van het geschenk?

8. Jacob ontvangt een nieuwe naam. Genesis 32:22-32.

(1) Waarom staat er 'zijn elf zonen'? Genesis 32:22.

(2) Hoe ontdekte hij dat de man niet menselijk was? Genesis 32:24-26.

(3) Wat betekent deze worsteling? Genesis 32:28.

(4) Hoe had hij gestreden met God en met mensen? Genesis 32:28. Zie ook Genesis 32:11.

(5) In welke zin was hij 'geen Jacob meer'? Genesis 32:28.

(6) Naar welke van deze twee namen wordt zijn nageslacht genoemd?

(7) Beschrijf de rivier de Jabbok. Genesis 32:22.

9. De ontmoeting met Ezau. Genesis 33:1-17.

(1) Waarom deze regeling van zijn gezin? Genesis 33:1-3.

(2) Wat overwon de vijandelijkheid van Ezau? Genesis 33:4.

(3) Waarom de belofte naar Seir te gaan? Genesis 33:14.

(4) Waar was Sukkoth, en waarom de hutten? Jozua 13:27.

V. Jacob's verblijf in Sichem, Beth-El en Hebron. Genesis 33:18-36:43.

1. Hij vestigt zich in Sichem. Genesis 33:18-20.

- (1) Wie woonde daar eerst? Genesis 12:6.
- (2) Hoe veel land en waarom kopen? Genesis 33:19.
- (3) Waarom deze naam voor het altaar? Genesis 33:20. Zie ook Genesis 33:28.
- (4) Wanneer had hij hiervoor geofferd? Genesis 33:54.

2. Zijn dichter wordt onteerd door Sichem. Genesis 34:1-31.

- (1) Verschillende opvattingen over deze misdaad, waarom? Genesis 34:7-8,31.
- (2) Waarom gingen de Sichemieten akkoord? Genesis 34:19-24.
- (3) Waren Simeon en Levi alleen? Genesis 34:25.
- (4) Welke algemene resultaten van ontucht ontdekken we hier?
- (5) Als Jacob slechts 20 jaar bij Laban had gewoond, wat zou dat de leeftijd van Simeon, Levi and Dina op dit moment geweest zijn?

3. Jacob keert terug naar Beth-el. Genesis 35:1-8.

- (1) Waarom wachten op het bevel te gaan? Genesis 35:1.
- (2) In welke richting ging hij en welke afstand legde hij af?
- (3) Waarom werden de afgoden niet eerder weggedaan? Genesis 35:2.
- (4) Waarom werden ook de oorringen meegerekend? Genesis 35:4.
- (5) Waarom werden zij begraven en niet omgezet in geld? Genesis 35:4.
- (6) Waarom deze grote schrik? Genesis 35:5.
- (7) Welke rol had de voedster van Rebecca en waarom was zij daar? Genesis 35:8.

LES 48.

4. De belofte hernieuwd en een gedenksteen opgericht. Genesis 35:9-15.

- (1) Waarom nog een gedenksteen? Genesis 35:14.
- (2) Wat is het drank-offer en waarom offeren. Genesis 35:14.
- (3) Waarom deze naam ween tweede keer gegeven? Genesis 35:15. Zie ook Genesis 28:19.

5. De dood van Rachel en de zonde van Ruben. Genesis 35:16-22.

- (1) Wat is het verschil tussen de namen Efrata en Bethlehem? Genesis 35:16,19.
- (2) Wat markeert het graf in deze tijd?
- (3) Waarom werd Ruben niet gestraft? Genesis 35:22.
- (4) Waarheen ging de reis van Jacob? Genesis 35:16. Zie ook Genesis 35:27.
- (5) Waar was Eder? Genesis 35:21. Zie ook Jozua 15:21.

6. De zonen van Jacob en de dood van Izaak. Genesis 35:23-29.

- (1) Wat wil het zeggen, 'die hem in Padan-Aram werden geboren'? Genesis 35:26.
- (2) Wat is het verschil tussen de twee namen van Hebron? Genesis 35:27.
- (3) Waarom was Ezau aanwezig bij de begrafenis? Genesis 35:29.

7. De generaties van Ezau. Genesis 36:1-43.

- (1) Hoe wordt het woord generatie hier toegepast? Genesis 36:1.
- (2) Welke discrepanties zijn er in de namen van Ezau's vrouwen? Genesis 36:2-3. Zie ook Genesis 26:34, 28:9.
- (3) Zijn het vergissingen van de schrijver?
- (4) Hoeveel zonen werden hem in Kanaän geboren? Genesis 36:4-5.
- (5) Wat is de reden van zijn verhuizing van Kanaän naar Seir? Genesis 36:6-8.
- (6) Hoe kan dit als hij verhuisd is voor de terugkeer van David? Genesis 32:3.
- (7) Wat betekent 'vorst' in deze passage? Genesis 36:15-19,29-30.
- (8) Waarom hier de zonen van Seir de Horiet noemen? Genesis 36:20.
- (9) Hoeveel opvolgende koningen worden hier genoemd? Genesis 36:31-39.
- (10) Wat suggereert de opmerking dat deze acht regeerden in Edom voordat er ooit een koning regeerde in Israël? Genesis 36:31. Zie ook Genesis 35:10-11.
- (11) Regeerden zij al voor de tijd van Mozes?
- (12) Betekent deze opmerking dat er al koningen in Israël waren?
- (13) Als deze passage geschreven is nadat er koningen in Israël waren, waarom worden er dan zo weinig koningen van Edom genoemd?

Deel IV. Jozef en zijn broers. Genesis 37:1-50:26.

I. Jozef als slaaf verkocht. Genesis 37:1-36.

1. Het begin van de moeilijkheden. Genesis 37:1-11.

- (1) Waarom de term vreemdelingschap? Genesis 37:1.

- (2) Hoe wordt het woord generatie hier gebruikt? Genesis 37:2.
- (3) Noem de namen van de broers met wie hij samenwerkte. Genesis 37:2.
- (4) Welke drie oorzaken had de haat?
- (5) Hoe kon zijn moeder voor hem buigen? Genesis 37:10.

2. Zijn broers pogen hem te doden. Genesis 37:12-24.

- (1) Waarom de kudde terug naar Sichem leiden? Genesis 37:12.
- (2) Wat is de afstand. Genesis 37:14.
- (3) Waarom werd Jozef alleen gestuurd?
- (4) Hoeveel verder was Dothan, en wat voor land was het?

(5) Wat soort van put, en waarom was er geen water in? Genesis 37:24.

3. Zij verkopen hem en Jozef wordt meegenomen naar Egypte. Genesis 37:25-36.

- (1) Was Dothan op de weg van Gilead naar Egypte?
- (2) Waarom worden de kooplieden zowel Ismaelieten als Midianieten genoemd? Genesis 37:25,28,36.
- (3) Wat is de herkomst van deze twee stammen? Genesis 25:1-4,12.
- (4) Welke dreigingen worden uitgesproken door Ruben en Juda? Genesis 37:21,22,26,27.

II. De familie van Juda.. Genesis 38:1-30.

1. Zijn eerste twee zonen en hun lot.. Genesis 38:1-11.

- (1) Wat suggereert dit deel? See Genesis 37:26-29.
- (2) Waar was Adullam? Genesis 38:1.
- (3) Wat betekent 'zaad voor zijn broer verwekken'? Genesis 38:8.
- (4) Waarom bleef zij in het huis van haar vader wachten? Genesis 38:11.

2. Tamar pleegt incest. Genesis 38:12-23.

- (1) Wat was haar motief en waarom zo doortrapt? Genesis 38:14.
- (2) Wat betekenen de gordel en de zegelring? Genesis 38:18.
- (3) Waarom zei men dat daar geen hoer was geweest? Genesis 38:21.

3. Tamar wordt ontdekt en later baart zij een tweeling. Genesis 38:24-30.

- (1) Waarom was hij zo streng voor haar en 'vergat' hij zijn eigen zonde? Genesis 38:24.
- (2) Wat was het doel van Mozes bij het schrijven van dit deel? (De grote stam van Juda is hoofdzakelijk van deze twee zonen van Tamar afkomstig).
- (3) Welk heilig doel heeft dit verslag? Zie ook Ruth 4:18-22, Mattheus 1:3.
- (4) Welk licht werpt dit op de Kananietische gemeenschap?

III. Jozef wordt heerser van Egypte. Genesis 39:1-41:57.

1. Zijn voorspoed onder Potifar. Genesis 39:1-6.

(1) De redenen voor zijn promotie. Genesis 39:3,4,5.

2. Hij wordt vals beschuldigd en gevangen gezet. Genesis 39:7-20.

(1) De gronden voor zijn weigering? Genesis 39:8-9.

(2) Wat is het contrast met Ruben en Juda? Genesis 35:22, 38:15-16.

(3) Waarom was een vrouw in haar positie zo gemeen?

(4) Waarom werd Jozef niet gedood?

(5) Wat was het karakter van zijn gevangenschap? Psalm 105:18.

3. Hij krijgt promotie in de gevangenis. Genesis 39:21-23.

(1) Hoe liet de Heer hem in de gunst komen? Genesis 39:21-23.

(2) Welke levensregel wordt geïllustreerd door het vasthoudend weigeren van Jozef?

4. Hij verklaart dromen. Genesis 40:1-23.

(1) Wat waren de plichten van de hoofdbakker en -schenker?

(2) Had Potifar nog steeds vertrouwen in Jozef? Genesis 40:4.

(3) Hoe kon hij zeggen dat hij was gestolen? Genesis 40:15.

(4) Waarom werd de bakker opgehangen nadat hij was onthoofd? Genesis 40:19.

(5) Wat was de mogelijke beschuldiging tegen hem en de schenker?

5. Farao heeft een droom en men denkt weer aan Jozef. Genesis 41:1-14.

(1) Welk soort koren? Genesis 41:5.

(2) Wat betekent 'met de oostenwind'? Genesis 41:6.

(3) Waarom magiërs erbij geroepen? Genesis 41:8.

(4) Waarom faalden zij met de pogingen te interpreteren? Genesis 41:8.

(5) Naar welke fouten verwijst de schenker? Genesis 41:9.

(6) Waarom schoor Jozef zich? Genesis 41:14.

6. De droom verteld en verklaard. Genesis 41:15-36.

(1) Hoe wist Jozef dat God hem een antwoord zou geven? Genesis 41:16.

(2) Waarom kwamen de koeien uit de rivier? Welke rivier? Genesis 41:22,30.

(3) Waarom was 1/5 deel voldoende? Genesis 41:34.

(4) Waarom werd het niet aan het volk overgelaten?

7. Jozef wordt de tweede na Farao. Genesis 41:37-46.

(1) Kende deze Farao de Ware God? Genesis 41:38.

(2) Wat betekent het woord Farao?

(3) Wat is de naam en geschiedenis van deze Farao?

(4) Waarom gaf hij Jozef zijn zegelring? Genesis 41:42.

(5) Wat betekent de naam Jozef? Genesis 41:45.

(6) Waarom de dochter van een priester als vrouw? Genesis 41:45.

8. Zijn bestuur en zijn gezin. Genesis 41:47-57.

- (1) Wat betekent de uitdrukking 'handenvol'? Genesis 41:47.
- (2) Waarom voedsel in de steden opslaan? Genesis 41:48.
- (3) Waarom was hij dankbaar het huis van zijn vader te kunnen vergeten, wat wordt hiermee bedoeld? Genesis 41:51.
- (4) Waarom ging hij zijn vader niet opzoeken?
- (5) Wat betekent 'de gehele wereld'? En 'alle landen'? Genesis 41:56-57.
- (6) Wat kan de oorzaak zijn geweest van deze hongersnood?

IV. Het bezoek van Jozef's broers. Genesis 42:1-45:28.

1. Zij komen en worden gevangen gezet. Genesis 42:1-17.

- (1) Wat wil het zeggen dat zij elkaar aankeken? Genesis 42:1.
- (2) Waarom herinnerde men zich de dromen? Genesis 42:9. Zie ook Genesis 42:6.
- (3) Waarom herkenden zij Jozef niet? Genesis 42.
- (4) Waarom eiste hij dat Benjamin gebracht moest worden? Genesis 42:15.
- (5) Zou zijn aanwezigheid bewijzen dat zij geen spionnen waren? Genesis 42:16.
- (6) Waarom werd dan deze eis gesteld?

2. Simeon wordt vastgehouden en de anderen vrijgelaten. Genesis 42:18-24.

- (1) Verklaar de toepassing van 'drie dagen' en 'de derde dag'. Genesis 42:17,18.
- (2) Waarom zegt hij God te respecteren. Genesis 42:18.
- (3) Wat leerde Jozef door de woorden van Ruben? Genesis 42:22.
- (4) Waarom liet hij ieder binden?
- (5) Wat leren we hier van de manier waarop Jozef behandeld is toen hij werd verkocht? Genesis 42:21.

3. Hun terugkeer en verslag aan Jacob. Genesis 42:25-38.

- (1) Waarom werd het geld in de zakken gedaan? Genesis 42:25.
- (2) Waarom moesten zij de wezel voeden met graan? Genesis 42:27. Zie ook Genesis 42:25.
- (3) Wat voor herberg?
- (4) Waarom waren zij bang en waarom meenden zij dat God hier de hand in had? Genesis 42:28,35.
- (5) Waarom zo bezorgd om Benjamin? Genesis 42:38.

4. De broers worden nogmaals gezonden. Genesis 43:1-14.

- (1) Welke verzekering voor de terugkeer van Benjamin? Genesis 43:9.
- (2) Welke producten waren er nog in het land? Genesis 43:11.
- (3) Waarom een geschenk van deze producten zenden?
- (4) Wie stelde voor het geld terug te geven? Genesis 43:12.

5. Zij worden naar het huis van Jozef gebracht en Simeon wordt vrijgelaten. Genesis 43:15-25.

- (1) Waarom waren zij bang? Genesis 43:18.
- (2) Wat leerden zij van het antwoord van de dienaar? Genesis 43:23.

6. Zij dineren met Jozef. Genesis 43:26-34.

- (1) Waarom het wenen? Genesis 43:29,30.
- (2) Waarom niet samen aan een tafel? Genesis 43:32. Zie ook Genesis 46:34.
- (3) Waarover verbaasden de mannen zich? Genesis 43:33.

LES 49.

7. De list met de beker. Genesis 44:1-17.

- (1) Wat was hun argument? Genesis 44:8-9.
- (2) Wat betekent hier de functie van de beker? Genesis 44:5,15.
- (3) Wat was het doel van het dineren?
- (4) Wat betekent 'God heeft de ongerechtigheid van uw dienaren ontdekt'?
- (5) Wat was het doel van Jozef en hoe dichtbij was het bereiken van dat doel? Genesis 44:17.

8. Juda's toespraak en voorstel. Genesis 44:18-34.

- (1) Waarom zegt hij 'laat uw woede niet branden', enz.? Genesis 44:18.
- (2) Waarom werd Benjamin een kind, een kleine, een knaap, genoemd? Genesis 44:20,30. Zie ook Genesis 46:21.
- (3) Wat leerde Jozef van deze toespraak? Genesis 44:28,33-34.
- (4) Waarom was het Juda die sprak?
- (5) Wat waren nu de gevoelens van Jozef? Genesis 44:33-34.

9. Jozef maakt zich bekend. Genesis 45:1-15.

- (1) Wat overkwam Jozef met zijn emoties en zijn doel?
- (2) Waarom zei hij: het was niet u, maar God die mij hierheen bracht? Genesis 45:8.
- (3) Hoe had God hen gestuurd?
- (4) Wanneer ontdekte Jozef dit?
- (5) Waarom moest Jacob naar Egypte verhuizen? Genesis 45:11.
- (6) Hoe lang was Jozef nu in Egypte? Genesis 37:2, 45:6, 41:46.

10. Jozef laat zijn familie komen. Genesis 45:16-28.

- (1) Waarom was Farao zo blij? Genesis 45:16.
- (2) Wat voor wagens werden toen gebruikt? Genesis 45:19.
- (3) Waarom zei hij: maak geen twist onderweg? Genesis 45:24.
- (4) Hoe werd het feit dat Jozef leefde aan Jacob uitgelegd? Genesis 45:26,28.

V. De verhuizing naar Egypte. Genesis 46:1-7.

1. Het vertrek uit Kanaän. Genesis 46:1-7.

- (1) Welke godsdienstige veranderingen waren er nadat hij de eerste keer Kanaän verliet? Genesis 46:1-4. Zie ook Genesis 28:16-17.
- (2) Waarom werd Ber-Sheba gekozen?
- (3) Waarom zei hij: weest niet bang naar Egypte te gaan? Genesis 46:3.

2. Jacob's nageslacht bij Lea. Genesis 46:8-15.

- (1) Hoeveel zonen, kleinzonen en achter-kleinzonen?
- (2) Waarom worden zij zonen genoemd? Genesis 46:15.

- (3) In welke zin heeft zij hen gedragen? En hoe in Padan-Aram? Genesis 46:15, 18,25.
- (4) Als de zonen drieëndertig zijn, hoe kan er dan gezegd worden: al de zielen van zijn zonen wen dochters waren dertig en drie? Genesis 46:15.
- (5) Waarom werd Dina niet meegeteld?
- (6) Welke kleinzonen had Juda bij Perez? Genesis 46:12.
- (7) In welke tijd is Juda gehuwd? Genesis 46:36. Zie ook Genesis 46:1-3.
- (8) Als hij gehuwd is in de periode waarin ook de verkoop van Jozef plaatsvond, hoe lang was hij dan gehuwd als Perez al twee zonen heeft? Genesis 46:12.
- (9) Hoe oud zou dan Perez kunnen zijn toen zijn twee zonen werden geboren en hoe oud kan Er geweest zijn toen hij stierf?
- (10) Geeft de uitdrukking 'in die dagen' (Genesis 38:1) toe dat dit huwelijk eerder heeft plaatsgevonden dan de verkoop van Jozef?

3. Nageslacht bij Zilpa. Genesis 46:16-18.

- (1) Is de dochter Serah geteld?
- (2) Waarom zij wel en Dina niet.

4. Nagelacht bij Rachel. Genesis 46:19-22.

- (1) Hoe lang voor de verkoop van Jozef is Benjamin geboren? Genesis 35:16,17. Zie ook Genesis 37:14.
- (2) Hoe oud was hij dan op het moment van de verhuizing?
- (3) Hoe kan hij op die leeftijd al tien zonen hebben?

5. Nagelacht bij Bilha. Genesis 46:23-25.

6. Het gehele aantal kinderen. Genesis 46:26-27.

- (1) Hoe is het getal zeventig samengesteld? Genesis 46:15,18,22,25.
- (2) Wie is weggelaten om er zesenzeftig van te maken? Genesis 46:27,12.
- (3) Wat is het verschil tussen de beide lijsten?
- (4) Hoeveel jaren zijn er nu gepasseerd sinds de geboorte van Izaak? Genesis 25:26, 47:9.
- (5) Hoeveel levenden bevatte de familie van Jacob?
- (6) Kan bij deze groeisnelheid de belofte aan Abraham en Jacob (Genesis 15:13,14 46:3) worden vervuld?
- (7) Is het verbazend dat men reeds op jong leeftijd huwde en kinderen kreeg?

7. Jozef komt zijn vader tegemoet. Genesis 46:28-34.

- (1) Waar was het land Goshen? Genesis 46:28.
- (2) Waarom zei hij: nu kan ik sterven? Genesis 46:30. Zie ook Lukas 2:29.
- (3) Waarom gevraagd naar het land Goshen en wat waren zijn argumenten?

8. Hij stelt zijn vader en broers aan Farao voor. Genesis 47:1-12.

- (1) Waarom slechts vijf van zijn broers? Genesis 47:2.
- (2) Waarom noemde hij het land Goshen 'het beste van het land? Genesis 47:6.

- (3) Waarom de nadruk op 'vreemdelingschap'? Genesis 47:9. Zie ook Hebrëën 11:13-16.
- (4) Waarom de titel 'land van Raämses'? Genesis 47:11. Zie ook Exodus 1:11, 12:37.

9. De andere jaren van hongersnood? Genesis 47:13-27.

- (1) Waarom trok het volk naar de steden? Genesis 47:21.
- (2) Waarom werd het land van de priesters niet gekocht? Genesis 47:22.
- (3) Was dit 'vijfde deel' een belasting of een huurbetaling? Genesis 47:20, 26.
- (4) Wat betreft de bevolkingsgroei van Israël? Genesis 47:27.

VI. De laatste dagen van Jacob en Jozef. Genesis 47:28-50:26.

1. Jacob's leeftijd en laatste verzoek. Genesis 47:28-51.

- (1) Waarom dit verzoek?
- (2) Wat was zijn leeftijd toen Izaak stierf? Genesis 47:28,9. Zie ook Genesis 25:26, 35:28.
- (3) Wat was zijn leeftijd toen Jozef verkocht werd?
- (4) Hoe lang leefde Izaak na de verkoop van Jozef?
- (5) Waarom wordt zijn dood genoemd voor de verkoop van Jozef? Genesis 35:29. Zie ook Genesis 37:2.
- (6) Wat was de leeftijd van Jacob bij de geboorte van Jozef?
- (7) En bij zijn vertrek van Laban?
- (8) En toen hij naar Laban ging?
- (9) Wanneer huwde hij?
- (10) In welke drie perioden kan zijn leven worden ingedeeld, en hoeveel jaren besloeg iedere periode?
- (11) Wat waren in de iedere periode zijn meest opvallende ervaringen?
- (12) Welke veranderingen ten goede vonden er voor zijn karaktervorming plaats, en hoe kwamen dezen tot stand?
- (13) Welke vooruitgang boekte Ezau?
- (14) Is het mogelijk te zien waarom de keuzes gemaakt werden al voor de geboorte van hen? Genesis 25:33, Romeinen 9:10-13, Maleachi 1:2,3.

2. Jacob adopteert de zonen van Jozef. Genesis 48:1-7.

- (1) Wat wil he zeggen: verzamelde zijn krachten? Genesis 48:2.
- (2) Wat is het verband tussen de belofte en de adoptie? Genesis 48:4-5.
- (3) Wat zijn de gevolgen van het veranderen van de volgorde? Genesis 48:5-6.
- (4) Waarom deed hij dit?
- (5) Waarom wordt de plaats van het graf van Rachel genoemd? Genesis 48:7.

3. Hij zegent Efraim en Manasse. Genesis 48:8-22.

- (1) Waarom herkende hij he niet? Genesis 48:8,10.
- (2) Wat is de betekenis van de rechterhand, en waarom? Genesis 48:14,17,20.
- (3) Welk geloof komt tot uiting in deze zegen? Genesis 48:15,16.
- (4) Wat betekent: voortleven in naam van...? Genesis 48:16.
- (5) Waarom zegt hij: die ik heb ontrukkt aan? Genesis 48:22.

(6) Was Efraim 'voor' Manasse in de goede volgorde? Genesis 48:20.

4. Jacob voorzegt zijn zonen de toekomst. Genesis 49:1-28.

(1) Welke karaktertrekken van Ruben noemt hij? Genesis 49:3-4.

(2) Werd dit vervuld?

(3) Welk lot voorzegt hij aan Simeon en Levi? Genesis 49:5-7.

(4) Hoe werden zij verspreid en verdeeld? 1 Kronieken 4:24-43.

(5) Wat was de voorzegging van Juda? Genesis 49:8,10.

(6) Wat bedoelde hij met 'totdat Silo komt'?

(7) Is de scepter ooit geweken van Juda, behoudens in perioden van vreemde overheersing?

(8) Wat is de voorzegde locatie van Zebulon? Genesis 49:13.

(9) Wat betreft de vervulling van de voorzegging aan Issaschar? Genesis 49:14-15.

(10) Kunnen we opvallende vervullingen zien van de voorzeggingen over Dan, Gad, Asher en Naphtali?

(11) Wordt er veel over hun geschiedenis gezegd in latere boeken?

(12) Wat betreft de voorzegging over Jozef en de vervulling daarvan? Genesis 49:22.

(13) Wat aangaande die over Benjamin en de vervulling daarvan? Genesis 49:27.

5. Hij herhaalt zijn laatste verzoek en sterft. Genesis 49:29-33.

(1) Waarom een zo precieze beschrijving van de grot?

(2) Waarom zo krachtig terwijl de dood zo nabij was?

6. Jacob wordt gebalsemd en begraven. Genesis 50:1-14.

(1) Hoeveel tijd vroeg het balsemproces? Genesis 50:3.

(2) Wat is er van dit proces bekend?

(3) Hoe is deze kunst verloren gegaan?

(4) Waarom een zo lange rouwperiode? Genesis 50:3.

(5) In welke zijn had hij voor zijn eigen graf gezorgd? Genesis 50:5.

(6) Wat was de afmeting van de begrafenisstoet? Genesis 50:7,9.

(7) Waarom wagens en ruiters? Genesis 50:9.

(8) In wil dat zeggen: de dorsvloer aan de overkant van de Jordaan? Genesis 50:10-11.

7. Jozef troost zijn broers. Genesis 50:15-21.

(1) Waarom waren zij na zo lang tijd nog bang? Genesis 50:15.

(2) Hoe werd Jacob op de hoogte gesteld van hun daden? Genesis 50:17.

(3) Waarom stelden zij voor slaven te zijn? Genesis 50:18.

(4) Waarom vroeg hij: ben ik in God's plaats? Genesis 50:19. Zie ook Romeinen 12:19.

(5) Welk doel had God bereikt, behoudens het redden van het leven? Genesis 50:26. Zie ook Genesis 15:13.

(6) Ga de oorzaken na waardoor Israël naar Egypte ging.

(7) Welke zijn positief en welke negatief?

(8) Welk 'vooruitzien' van God kan hier worden ontdekt?

8. Het einde van Jozef's carrière. Genesis 50:22-26.

(1) Wat is de lengte van een generatie in de familie van Efraim? Genesis 50:22-23. Zie ook Genesis 41:45-46, 1 Kronieken 7:20.

(2) Was de toename van het volk Israël groot of klein?

(3) Werd het lichaam van Jozef meegenomen naar Kanaän? Genesis 50:25. Zie ook Exodus 13:19, Jozua 24:32.

(4) Wat zijn de meest opvallende karaktertrekken van Jozef?

LES 50.

EXODUS.

Deel I. De gevangenschap in Egypte.. Exodus 1:1-15:21.

- I. Israël wordt onderdrukt. Exodus 1:1-22.
- II. God voorziet in een verlosser voor Israël. Exodus 2:1-4:31.
- III. De eerste oproep aan Farao en de resultaten daarvan. Exodus 5:1-7:7.
- IV. De tien plagen.. Exodus 7:8-12:36.
- V. De uittocht uit Egypte. Exodus 12:37-15:21.

Het hart van Farao verhardt.

Deel II. De tocht naar Sinäi en de eerste wetgeving. Exodus 15:22-24:18.
Het Sinäi- schiereiland.

- I. Incidenten tijdens de tocht. Exodus 15:22-18:27.
- II. Het verbond en de Tien Geboden. Exodus 19:1-20:21.
- III. Een groep wetten. Exodus 20:22-23:33.
- IV. Het verbond 'getekend' en Mozes wordt naar de berg geroepen. Exodus 24:1-18.

Deel III. Instructies voor de bouw van de Tent der Samenkomst. Exodus 25:1-36:35.

- I. De Ark, de Tafel en de Kandelaar. Exodus 25:1-40.
- II. De Tent der Samenkomst beschreven. Exodus 26:1-37.
- III. Het Altaar, de Hof n de Olie. Exodus 27:1-21.
- IV. De kleding van de Priesters. Exodus 28:1-43
- V. De wet op de heiliging van de priesters en de dagelijkse brandoffers. Exodus 29:1-46.
- VI. Andere bijzonderheden van de Tabernakel-dienst. Exodus 30:1-31:18.
- VII. De zonde van het gouden kalf. Exodus 32:1-33:23.
- VIII. Mozes weer naar de berg. Exodus 34:1-35.

Deel IV. De bouw van de Tent der Samenkomst. Exodus 35:1-40:38.

- I. Het materiaal verzameld. Exodus 35:1-36:7.
- II. De bedekking en de muren van de Tent gemaakt. Exodus 36:8-38.
- III. De Heilige Vaten en de Hof gemaakt. Exodus 37:1-38:31.
- IV. De Heilige kleding wordt gemaakt. Exodus 39:1-31.
- V. De Tabernakel wordt opgericht. Exodus 39:1-40:38.

Deel I. De gevangenschap in Egypte. Exodus 1:1-15:21.

I. Israël komt in gevangenschap. Exodus 1:1-22.

1. Inleidende verklaring. Exodus 1:1-17.

(1) Wat is de verbinding met het boek Genesis? Exodus 1:6. Zie ook Genesis 50:26.

- (2) Waarom worden de namen van de aartsvaders herhaald? Exodus 1:2-5.
- (3) Wat is de wijziging in de snelheid van de bevolkingstoename? Exodus 1:7. Zie ook Handelingen 7:14.

2. Israël wordt onderworpen aan dwangarbeid. Exodus 1:8-14.

- (1) Wie was de nieuwe koning?
- (2) Waarom kende hij Jozef niet?
- (3) Waarom zijn uitzonderlijke woordkeus? Exodus 1:9.
- (4) Welke vijanden werden het meest gevreesd? En waarom?
- (5) Waarom meende men dat dwangarbeid de bevolkingstoename in bedwang zou houden? Exodus 1:10,11.
- (6) Wat voor 'stenen'? En welke dienst op het land?? Exodus 1:14.
- (7) Wat was het werk van het bouwen van voorraadsteden? Exodus 1:11.

3. Pogingen om de mannelijke baby's te doden. Exodus 1:15-22.

- (1) Waarom zouden twee vroedvrouwen voldoende zijn? Exodus 1:15.
- (2) Was hun antwoord aan de koning waarheid? Exodus 1:19.
- (3) In welke zin gaf God hen een 'huis'? Exodus 1:21. Zie ook Exodus 2:11.
- (4) Hoeveel hoopte Farao er te verdrinken? Exodus 1:22.

II. God voorziet in een verlosser voor Israël. Exodus 2:1-4:31.

1. Mozes geboren en geadopteerd door de dochter van Farao. Exodus 2:1-10.

- (1) Welk geloof toonden de ouders en wat was hun beloning? Exodus 2:2-4,9. Zie ook Hebrëëën 11:23.
- (2) Wat voor soort bad? Exodus 2:5.
- (3) Wat was zijn carrière als een Egyptenaar? Exodus 2:10. Zie ook Handelingen 7:22.
- (4) Wat was God's plan in al dit?

2. Mozes doodt een Egyptenaar en vlucht naar Midian. Exodus 2:11-22.

- (1) Wat was zijn leeftijd en zijn doel? Exodus 2:11. Zie ook Handelingen 7:23-25.
- (2) Hoe wist hij dat hij een Hebrëër was?
- (3) Citeer het commentaar van Paulus en licht dat toe. Hebrëëën 11:24-26.
- (4) Waar was het land Midian? Exodus 2:15-16.
- (5) Waarom durfde Mozes tussenbeide te komen bij de herders? Exodus 2:17,19.
- (6) Wat was het doel van God met deze 'ballingschap'?

3. De onderdrukking gaat verder. Exodus 2:23-25.

- (1) Welke koning sterft nu? Exodus 2:23.
- (2) Welke grote openbare werken voerde hij uit? En door middel van welke arbeidskrachten?
- (3) Welke zijn naar alle waarschijnlijkheid uitgevoerd door de Hebrëërs?
- (4) Ging hij verder met het ombrengen van baby's?

(5) Wat weten van zijn mummie en van die van Seti I?

4. Mozes krijgt de opdracht om Israël te verlossen. Exodus 3:1-14.

(1) Hoe was Jethro de schoonvader van Mozes, en priester van Midian? Exodus 3:1. Zie ook Exodus 2:18.

(2) Waarom wordt Horeb hier de 'Berg van God' genoemd? Exodus 3:1.

(3) Waarom moest hij zijn schoenen uitdoen? Exodus 3:5.

(4) Welke oosterse gewoonte is hiervan afgeleid?

(5) Waar komt de gewoonte vandaan om het hoofd onbedekt te hebben in of op heilige plaatsen?

(6) Hoe veranderde Mozes, en waarom? Exodus 3:11. Zie ook Handelingen 7:23-25.

(7) Waarom zou men vragen 'wat is zijn naam'? Exodus 3:13.

(8) Waarom het antwoord 'Ik ben die Ik ben'? Exodus 3:14.

5. Hem wordt verteld hoe verder te gaan in Egypte. Exodus 3:15-22.

(1) Waarom is deze Naam hier bekendgemaakt als 'waarmee Hij voor eeuwig wil worden aangeropen? Exodus 3:15.

(2) Waarom werd er om slechts drie dagreizen gevraagd? Exodus 3:18.

(3) Leg uit wat er wordt gezegd over het 'laten gaan van Israël'? Exodus 3:19-20.

(4) Op welke gronden konden zij juwelen en dergelijke verlangen? Exodus 3:22.

(5) Wat wordt bedoeld met 'de Egyptenaren beroven'? Exodus 3:22.

LES 51.

6. Twee obstakels en de oplossing. Exodus 4:1-17.

- (1) Waarom zouden deze tekenen het volk overtuigen? Exodus 4:8-9.
- (2) Waarom beweerde Mozes langzaam van spraak te zijn? Exodus 4:10. Zie ook Handelingen 7:22.
- (3) Welke gelegenheid had Aaron om zijn welbespraaktheid te benutten? Exodus 4:14.
- (4) Waarom ging hij Mozes ontmoeten? Exodus 4:14. Zie ook Exodus 4:27.

7. Mozes keert terug naar Egypte en overtuigt de ouden. Exodus 4:18-31.

- (1) Waarom verborg hij zijn reisdoel voor Jethro? Exodus 4:18.
- (2) In welke zijn is Israël de eerstgeborene van God? Exodus 4:22. Zie ook Colossenzen 1:15, Hebrëen 12:23.
- (3) Hoe wist hij de betekenis van het visioen? Exodus 4:25.
- (4) Waarom kuste hij Aaron?
- (5) Wat overtuigde de ouden? Exodus 4:30-31.
- (6) Wie waren zij?

III. De eerste oproep aan Farao en de resultaten daarvan. Exodus 5:1-7:7.

1. De eis van Mozes verworpen. Exodus 5:1-14.

- (1) Door welke volmacht sprak hij van God? Exodus 5:1,3. Zie ook Genesis 2:4.
- (2) Waarom zei Farao Jahweh niet te kennen? Exodus 5:2.
- (3) Wat was zijn concept van het doel van Mozes? Exodus 5:5.
- (4) Waarom een zwaardere werkdruk opleggen? Exodus 5:9.
- (5) Welk gebruik van stro werd er gemaakt? Exodus 5:7.
- (6) In welk seizoen was dat? Exodus 5:7,12.

2. De leiders van Israël klagen bij Farao, en Mozes roept God aan. Exodus 5:15-6:1.

- (1) Waarom kreeg Mozes de schuld? Exodus 5:21.
- (2) Waarom beriep hij zich op God?
- (3) Wat was God's plan in het toestaan van deze harde behandeling?

3. De Naam Jahweh en een nieuwe boodschap an Israël.. Exodus 6:2-9.

- (1) In welke betekenis was God niet eerder bekend als Jahweh? Exodus 6:3. Zie ook Genesis 22:14, 32:9.
- (2) Waarom zei Hij 'u zult weten dat Ik Jahweh, uw God ben'? Exodus 6:7.
- (3) Waarom wordt het Verbond hier genoemd? Exodus 6:4-5.
- (4) Waarom wordt de uitspraak 'Ik ben Jahweh' zo vaak herhaald? Exodus 6:2,6-8.
- (5) Waarom werd er zo slecht naar deze boodschap geluisterd? Exodus 6:9.
- (6) Wat betekent de Naam 'Jahweh'? Zie ook Exodus 34:1-8.

4. De eis aan Farao wordt hernieuwd. Exodus 6:10-13.

- (1) Waarom werd er niet geluisterd? Exodus 6:12. Zie ook Exodus 6:9 4:31.
- (2) Wat betekent 'onbesneden lippen'? Exodus 6:12.

5. De genealogie van Mozes and Aaron. Exodus 6:14-17. Zie ook Numeri 26:59.

- (1) Waarom worden hier zoveel namen gegeven die niet in de registers voorkomen?
- (2) Wat is de gemiddelde leeftijd van deze aartsvaders? Exodus 6:16,18,20.
- (3) Hoe oud moet Jochebed geweest zijn toen Mozes werd geboren?
 - a. Levi was ongeveer 60 jaar toen hij naar Egypte kwam. Als Jochebed geboren is toen hij 130 jaar was, was de geboorte van Jochebed 70 jaar na de verhuizing.
 - b. Mozes is 80 jaar voor de Exodus geboren. Exodus 7:7.
 - c. Als het verblijf in Egypte 210 jaar heeft geduurd, was haar leeftijd bij de geboorte van Mozes 210-80-70 jaar en dat komt uit op 60 jaar.
 - d. Indien het verblijf 430 jaar was, Exodus 12:40-41, dan zijn verschillende generaties uit de registers weggelaten.
- (4) Waarom zegt Paulus 430 jaar? Galaten 3:17.

6. De opdracht aan Mozes herhaald. Exodus 6:28-7.

- (1) In welke zijn een 'god en een profeet'? Exodus 7:1.
- (2) Wat is het doel van de verharding? Exodus 7:4-5.
- (3) Hoe was Aaron aan de verdrinkingsdood ontkomen? Exodus 7:7.

IV. De tien plagen. Exodus 7:8-12:36.

1. De eis herhaald en ondersteund door een teken. Exodus 7:8-13.

- (1) Hoe deden de magiërs 'hetzelfde'? Exodus 7:12.
- (2) Welke superioriteit toonde Mozes?
- (3) Waarom begon hij met wonderen die men kon imiteren?

2. De plaag van bloed. Exodus 7:14-25.

- (1) Waarom ging Farao het water in? Exodus 7:15.
- (2) Waarom dezelfde staf?
- (3) Wat is het doel van dit wonder? Exodus 7:17.
- (4) Waarom slaan in aanwezigheid van Farao? Exodus 7:20.
- (5) Waarom wordt er gezegd 'rivieren en stromen' terwijl Egypte slechts en enkele rivier heeft? Exodus 7:19.
- (6) Was het werkelijk bloed? Exodus 7:20-21,24.
- (7) Hoe deze de magiërs dit? En wat is het verschil in resultaat? Exodus 7:22.
- (8) Hoe lang duurde deze plaag? Exodus 7:25.
- (9) Wat had dit voor gevolg voor het Egyptische bijgeloof?

3. De plaag van kikkers. Exodus 8:1-15.

- (1) Waarom liet hij ze uit de rivier komen? Exodus 8:3,5.
- (2) Hoe produceerde de magiërs kikkers? Exodus 8:7.

(3) Hoe wist Farao dat Jahweh deze plaag had veroorzaakt? Exodus 8:8. Zie ook Exodus 8:1-3.

(4) Waarom werd er een dag aangewezen voor de verwijdering? Exodus 8:10.

(5) Waarom verhardde Farao zijn hart opnieuw? Exodus 8:15.

4. De plaag van de luizen. Exodus 8:16-19.

(1) Wat kan ook onder deze 'luizen' worden verstaan?

(2) Waarom konden de magiërs dit niet? Exodus 8:18.

(3) Waarom toegeven dat hier de 'vinger van God' actief was? Exodus 8:19.

(4) Welk effect had dit op de Egyptische aanbidding?

5. De plaag van de vliegen. Exodus 8:20-32.

(1) Waarom bleef het land Goshen overal vrij van? Exodus 8:22.

(2) Waarom een dag vaststellen? Exodus 8:23.

(3) Waarom voorstellen dat zij in het land zouden offeren? Exodus 8:25.

(4) Hoe konden zij de gruwel van Egypte offeren? Exodus 8:26.

(5) Hadden de Hebreëen de offers in stand gehouden?

(6) Waarom opnieuw een dag vaststellen? Exodus 8:29.

(7) Waarom bleef er niet een vlieg over? Exodus 8:31.

6. De plaag van de veepest. Exodus 9:1-7.

(1) Hoe konden de Hebreëen, in gevangenschap, vee hebben? Exodus 9:4.

(2) Wat was het karakter van hun gevangenschap?

(3) In welke zin stierven allen? Exodus 9:6. Zie ook Exodus 9:20.

(4) Welk vee was voor de Egyptenaren heilig?

(5) Wat was het effect op hun bijgeloof?

7. De plaag van de zweren. Exodus 9:8-12.

(1) Waarom in het gezicht van Farao? Exodus 9:8.

(2) Wat zijn zweren met blaren? Exodus 9:9.

(3) Waarom konden de magiërs niet verschijnen? Exodus 9:11.

(4) Welk effect had dit op hun tempeldienst?

8. De plaag van hagel. Exodus 9:13-35.

(1) Wat betekent 'niemand als Ik op de gehele aarde'? Exodus 9:14.

(2) Wat betekent 'zal u in stand houden'? Exodus 9:15-16.

(3) Hoe werd Mozes nu bedreigd door het volk? Exodus 9:20-21.

(4) Wat betekent 'vuur schoot naar de aarde'? Exodus 9:23-24.

(5) Waarom bekende hij nu zonde? Exodus 9:27.

(6) Waarom waren de donder en de hagel zo zwaar en schrikwekkend? Exodus 9:28.

(7) Hoe konden Mozes en de boodschappers van Farao veilig door de hagel lopen? Exodus 9:27,29.

(8) Welk jaargetijde was het? Exodus 9:31-32.

(9) Hoe lang na de terugkeer van Mozes was dit? Zie ook Exodus 5:7,12.

9. De plaag van de sprinkhanen aangekondigd? Exodus 10:1-11.

(1) Wat konden zij hun zonen vertellen? Exodus 10:1-2.

(2) Wie worden bedoeld met de dienaren van Farao? Exodus 10:7.

(3) Tot welke overtuiging waren zij nu gekomen?

(4) Waarom zeggen dat alleen de mannen konden gaan? Exodus 10:11.

(5) Waarom was de dreiging van sprinkhanen zo alarmerend?

LES 52.

10. De plaag komt inderdaad, en de gevolgen daarvan. 10:12-20.

- (1) Waarom een oostenwind? Exodus 10:13.
- (2) Wat betreft de tarwe en de spelt? Exodus 10:15. Zie ook Exodus 9:32.
- (3) Waarom wordt er gezegd dat de sprinkhanen over het gehele land trokken? Exodus 10:14.
- (4) Waarom deze nederige erkenning en het verzoek? Exodus 10:16-17. Zie ook Exodus 10:3.
- (5) Waarom vielen de sprinkhanen in de zee? Exodus 10:19.

11. De plaag van duisternis. Exodus 10:21-29.

- (1) Wat betekent 'men kon de duisternis tasten'? Exodus 10:21.
- (2) Op welk moment van de dag begon en eindigde dit? Exodus 10:22.
- (3) Waarom werd er een compromis voorgesteld? Exodus 10:24.
- (4) Hoe wist Farao dat dit van God kwam?
- (5) Welk effect had dit op hun afgoderij?
- (6) Waarom werd het leven van Mozes bedreigd?
- (7) Waarom was hij niet eerder bedreigd?

12. De laatste plaag aangekondigd. Exodus 11:1-10.

- (1) Wanneer werd deze aankondiging aan Farao gedaan? Exodus 11:8. Zie ook Exodus 10:28-29.
- (2) Wanneer kon met beginnen met het vragen om juwelen, en waarom? Exodus 11:2-3.
- (3) Waarom was Mozes zo 'gezien'? Exodus 11:3.
- (4) Wat betekent 'slavin achter de handmolen'? Exodus 11:5.

13. Het Pesach ingesteld. Exodus 12:1-20.

- (1) Wat is de naam van de maand? Exodus 12:2, 13:4.
- (2) Welke verandering onderging de eerste maand?
- (3) Waarom werd het een Pesach genoemd? Exodus 12:11,13.
- (4) Waarom een herinnering bepalen? Exodus 12:14.
- (5) Wat betekent 'een heilige samenkomst'? Exodus 12:16.

14. Mozes instrueert de ouden. Exodus 12:21-28.

- (1) Wie waren deze ouden? Exodus 12:21.
- (2) Wat is hysop? Exodus 12:22.
- (3) Wie was de vernietiger? Exodus 12:23.
- (4) Wat zijn de ongerechtigheden van de kinderen, en waarom dit antwoord?
- (5) Welke interval tussen de dreiging en de tiende dag? Exodus 11:4-8 12:1,2.

15. De tiende plaag. Exodus 12:29-36.

- (1) Hoe kon er in ieder huis een eerstgeborene zijn? Exodus 12:30.

- (2) Waarom wordt er gezegd 'zegen ook mij'? Exodus 12:32.
- (3) Waarom ongezuurd brood? Exodus 12:34. Zie ook Exodus 12:39.
- (4) Waarom zo gewillig om juwelen te geven? Exodus 12:35-36.

V. De uittocht uit Egypte. Exodus 12:37-15:21.

1. Het vertrek van Israël. Exodus 12:37-42.

- (1) Waar hield men de eerste vergadering en waarom? Exodus 12:37.
- (2) Hoeveel personen? Exodus 12:37.
- (3) Hoe lang is men in Egypte geweest? Exodus 12:40-41.
- (4) Hoe verhoudt zich dit met Genesis 15:13,16?
- (5) Hoe met Galaten 3:17?

2. Wie van het Pesach mag eten? Exodus 12:43-51.

- (1) Wat is de enige voorwaarde om ervan te mogen eten? Exodus 12:43-51.
- (2) Waarom mocht geen bot van het lam gebroken zijn? Exodus 12:46. Zie ook Johannes 19:31-36.

3. De heiliging van de eerstgeborenen. Exodus 13:1-2.

- (1) Wat betekent 'uit een moederschoot voortgekomen'? Exodus 13:2.

4. De wet en de jaarlijkse feesten herhaald. Exodus 13:3-10.

- (1) Waarom aan hun zonen vertellen? Exodus 13:8.

5. Hoe de eerstgeborenen geheiligd moeten worden. Exodus 13:11-16.

- (1) Was het de mannelijke eerstgeborene? Of zonder meer de eerstgeborene? Exodus 13:12,15-16.
- (2) Waarom de menselijke kinderen én die van de ezel lossen? Exodus 13:13.
- (3) Wat betreft de eerstgeborene van andere onreine dieren? Numeri 18:15.
- (4) Waarom zouden hun zonen hierover spreken? En hoe vaak moest dit? Exodus 13:14-15.
- (5) Hoe kon het 'tot een teken op de hand' zijn? Exodus 13:16.

6. De tocht van Sukkoth naar Etham. Exodus 13:17-22.

- (1) Wat was de reden om geen directe route naar Kanaän te nemen? Exodus 13:17.
- (2) Hoe bewapende Israël zich? Exodus 13:18.
- (3) In welke conditie bevond zich het gebeente van Jozef? Exodus 13:19. Zie ook Genesis 50:25-26.
- (4) Waarom was een wolk-pilaar nodig? Exodus 13:21-22.
- (5) Waarom niet onder het bevel van Mozes?

7. Het volk slaat het kamp op bij de Rode zee en Farao achtervolgt hen. Exodus 14:1-14.

- (1) Vanaf welke plaats keerden zij terug? Exodus 14:2. Zie ook Exodus 14:20.
- (2) In welke richting lag dat ten opzichte van hun eerdere deel van de tocht?
- (3) In welke plaats was dit kamp? Exodus 14:3.
- (4) Waar worden deze plaatsen genoemd? Exodus 14:2.
- (5) Als het volk in de buurt van de golf van Suez waren, hoe konden zij dan op het land in moeilijkheden komen?
- (6) Welke plaats van het kamp komt het meest overeen met het verslag dat hier gegeven wordt?
- (7) Hoe lang zijn zij in dit kamp gebleven?
- (8) Hadden de Israëlieten met aarzeling Egypte verlaten? Exodus 14:12.
- (9) Waarom werd hen gezegd stand te houden? Exodus 14:13.

8. De tocht door de zee. Exodus 14:15-22.

- (1) Waarom wordt er nu gezegd verder te gaan? Exodus 14:15. Zie ook Exodus 14:16.
- (2) Werden de wateren door een wind verdeeld of door een wonder? Exodus 14:16,21.
- (3) Als de wind hard genoeg had geblazen om dit te veroorzaken, wat zou er dan van het volk geworden zijn?
- (4) Wat was de waarschijnlijke 'doortocht-opening'?
- (5) In welke zin werden de wateren een muur voor hen aan beide zijden? Exodus 14:22.

9. De nederlaag van de Egyptenaren. Exodus 14:23-31.

- (1) Hoe wist men dat Israël verder getrokken was? Exodus 14:23. Zie ook Exodus 14:20.
- (2) Waarom durfde men de achtervolging aan?
- (3) Is het waarschijnlijke dat zij onder leiding van Farao zelf achtervolgden?
- (4) Waarom meende men dat God voor Israël streed? Exodus 14:24-25.
- (5) Waarom ontkwam er niemand? Exodus 14:28.
- (6) Zou dit ook hebben gekund als er een smal pad was, veroorzaakt onder invloed van getijden?
- (7) Wat was het effect op Israël? Exodus 14:31.
- (8) Verdronk Farao zelf ook? Exodus 14:6-8,10,17-18, Psalm 136:13-15.

10. Het lied van Mozes. Exodus 15:1-21.

- (1) Hoe kon Mozes dit lied zo snel componeren en het volk het zo snel zingen?
- (2) Welk deel hadden de vrouwen hierin? Exodus 15:20-21.
- (3) Waarom wordt Miriam een profetes genoemd? Exodus 15:20.
- (4) Hoe kon Mozes verwijzen naar Filistea, Edom, Moab, en Kanaän als landen die hier al van hadden gehoord? Exodus 15:14-16.

Het verharderen van het hart van Farao.

- (1) In welke zijn ging dit verharderen door?
- (2) Door wat werd dit veroorzaakt?
- (3) Waarom deed God dit?
- (4) Wat deed Farao om zelf zijn hart te verharderen?
- (5) Was het rechtvaardig van God?

Deel II. De tocht naar Sinaï en de eerste wetgeving. Exodus 15:22-24:18.

- (1) Naar welk gebied werd Israël geleid nadat men de zee waas doorgetrokken?
- (2) Geef de locatie en de afmetingen van het Sinaï-schiereiland.
- (3) Wat is het karakter van deze streek?
- (4) Wat is de hoogste berg daar?
- (5) Is er veel water?
- (6) Wat groeit er?
- (7) Welke bevolking is daar?

I. Gebeurtenissen tijdens de mars. Exodus 15:22-18:27.

1. Moeilijkheden over water. Exodus 15:22-26.

- (1) Beschrijf de wildernis van Tzur. Exodus 15:22.
- (2) Welk water werd gebuikt op weg naar Mara?
- (3) Waar is het huidige Mara?
- (4) Welke inzetten en waarom? Exodus 15:25-26.
- (5) Was dit een garantie tegen alle kwalen?

2. Het kamp bij Elim. Exodus 15:27.

- (1) Wat is de afstand van Mara?
- (2) Beschrijf de plaats.
- (3) Waarom woerden de palmbomen genoemd?

3. In de wildernis van Sin vraagt het volk om brood. Exodus 16:1-12.

- (1) Waar is deze wildernis? En hoe werd deze vanaf Elim bereikt? Exodus 16:1.
- (2) Hoe lang zij al met hun bood? Exodus 16:1. Zie ook Exodus 12:6,12.
- (3) Wat betekent 'brood uit de hemel'? Exodus 16:4.
- (4) Wat betekent de 'heerlijkheid des Heren in een wolk'? Exodus 16:10.
- (5) Waarom had God hen in een degelijke streek geleid? Deuteronomium 8:3.

4. Kwakkels en Manna. Exodus 16:13-21.

- (1) Waar kamen de kwakkels vandaan? Exodus 16:13.
- (2) Hoe zag het manna er uit, hoe smaakte het en hoe kon het worden bereid? Exodus 16:14,31,23, Numeri 11:8.
- (3) Waarom worden de maten genoemd en waardoor kwam het? Exodus 16:18.
- (4) Wat is de inhoud van een omer?
- (5) Waarom bewaarden sommigen ervan voor de volgende dag? Exodus 16:20.

5. De voorziening voor de sabbath. Exodus 16:22-31.

- (1) Wat was de oorzaak van een dubbel portie? Exodus 16:22. Zie ook Exodus 16:17-18.
- (2) Waarom gingen sommigen toch verzamelen? Exodus 16:27.
- (3) Waarom heette het manna? Exodus 16:31.

- (4) Hadden zij eerder de Sabbath gehouden? Exodus 16:23.
- (5) Wat is de betekenis van het dubbele portie op vrijdag en het houden van de Sabbath?

6. Een herinnering gemaakt. Exodus 16:32-36.

- (1) Waarom wilde men dat het nageslacht het zou zien? Exodus 16:32.
- (2) Waarom werd het bewaard? Exodus 16:33-34. Zie ook Exodus 15:21-22, 31:18.
- (3) Waar werd het bewaard?
- (4) Hoe lang is het goed gebleven? 1 Koningen 8:9.
- (5) Wanneer werd de het laatste van deze paragraaf geschreven? Exodus 16:35.
- (6) Wat is de inhoud van een efa? Exodus 16:36. Zie ook Exodus 16:18.
- (7) Waarom wordt hier de hoeveelheid beschreven? Exodus 16:36.

Les 53.

7. Water-voorziening in Refiedim. Exodus 17:1-7.

- (1) Waar was Refiedim? Exodus 17:1,6. Zie ook Numeri 33:15.
- (2) Hoe bereikte het volk dit punt?
- (3) In welke zin 'verzochten' zij de Heer? Exodus 17:2,7.
- (4) Wat is het doel van het meenemen van ouden? Exodus 17:5.
- (5) Wat betekenen de namen? Exodus 17:7.
- (6) Citeer het commentaar van Paulus en licht dit toe. 1 Corinthiërs 10:1-4.

8. Een aanval door Amalek. Exodus 17:8-16.

- (1) Wie was Amalek? Genesis 14:7, Exodus 36:12.
- (2) Waarom deze aanval?
- (3) Waarom kreeg Jozua het bevel? Exodus 17:9.
- (4) Wat is de betekenis van opgeheven handen? Exodus 17:9,11.
- (5) Wie was Hur? Exodus 17:10, 31:2-3.
- (6) In welk boek werd dit geschreven? Exodus 17:14.
- (7) Werd de herinnering aan Amalek gewist?
- (8) Zou dit spoedig worden gedaan? Exodus 17:16.
- (9) Waarom het altaar? En waarom de naamgeving? Exodus 17:15.

9. Jethro bezoekt het kamp. Exodus 18:1-12.

- (1) Was hij schoonvader of zwager? Zie ook Exodus 2:18.
- (2) Waarom kwam hij? Exodus 18:1-2.
- (3) Wanneer had Mozes zijn vrouw weggestuurd? Exodus 18:3.
- (4) Wat is zijn conclusie van de wonderen in Egypte? Exodus 18:11.
- (5) Was hij een priester van de ware God? Exodus 18:12.

10. Jethro geeft Mozes advies. Exodus 18:13-27.

- (1) Welke inzettingen en wetten gaf God hen daar? Exodus 18:16.

- (2) Welke condities worden genoemd? Exodus 18:23.
- (3) Welke kwalificaties voor leiders werden genoemd? Exodus 18:21.
- (4) Wat was de efficiëntie van deze organisatie?

II. Het Verbond en de Tien Geboden. Exodus 19:1-20:21.

1. Het Verbond wordt gesloten. Exodus 19:1-9.

- (1) Hoe lang na het vertrek uit Egypte was dit? Exodus 19:1.
- (2) Hoe 'op arendsvleugelen'? Exodus 19:4.
- (3) Wat zijn de voorwaarden van het Verbond? Exodus 19:5-8.
- (4) Waarom spraken de ouden voor ieder? Exodus 19:7.
- (5) Hoe konden zij beloften doen terwijl zij (nog) niet wisten om welke wetten het ging?

2. Voorbereidingen om God te ontmoeten. Exodus 19:10-15.

- (1) Waar kwam het water om te wassen vandaan? Exodus 19:10. Zie ook Deuteronomium 9:21.
- (2) Beschrijf de berg Sinaï.
- (3) Hoe kon men weten wanneer zij de grenzen zouden bereiken?? Exodus 19:12.
- (4) Wat is de inhoud van het verbod? Exodus 19:12-13.

3. De Heer verschijnt op de berg. Exodus 19:16-25.

- (1) Waarom de schrik? Exodus 19:16.
- (2) Was het kamp dichtbij de berg? Exodus 19:17.
- (3) Geef de gebeurtenissen op de bergtop in de goede volgorde. Exodus 19:16,18.
- (4) Wat was beneden het uitzicht? Exodus 19:17.
- (5) Waarom werd Mozes geroepen? Exodus 19:20-21.
- (6) Wat waren zijn ervaringen daar? Zie ook Hebrëen 12:21.

4. God geeft de Tien Geboden. Exodus 20:1-17.

- (1) Waarom de inleidende opmerking? Exodus 20:2.
- (2) Wat is het verschil tussen het eerste en het tweede gebod?
- (3) Wordt het tweede gebod overtreden door beelden te aanbidden?
- (4) In welke zin is God een 'jaloers God'? Exodus 20:5.
- (5) Hoe bezoekt Hij de ongerechtigheden der vaders aan hun kinderen? Exodus 20:5. Zie ook Deuteronomium 24:16.
- (6) Verklaar het derde gebod. Exodus 20:7.
- (7) Verbiedt het vierde gebod daden van godsdienst of het tonen van genade? Zie ook Mattheus 12:1-13.
- (8) In welke zin heeft God alles in zes dagen gemaakt? Exodus 20:11. Zie ook Genesis 1:3-27.
- (9) Wat betekent 'eer uw vader en uw moeder, behalve gehoorzaamheid? Exodus 20:12. Zie ook Mattheus 15:5-6.
- (10) Wat betekent 'opdat uw dagen verlengd mogen worden'?
- (11) Waarom is het negende gebod zo kort gesteld? Exodus 20:16.

(12) Wat is de betekenis van 'begeren'? Exodus 20:17.

(13) Welke moderne praktijken vallen onder dit gebod? Zie 1 Koningen 21:1-29.

5. Het volk is bang. Exodus 20:18-21.

(1) Waarom stonden zij veraf? Exodus 20:18. Zie ook Exodus 19:17.

(2) Waarom vreesden zij te sterven als God nog een keer zou spreken? Exodus 20:19.

(3) Welke toevoeging geeft Deuteronomium aan dit verslag? Deuteronomium 5:22-23.

(4) Wat was het doel van de ontzetting? Exodus 19:20. Zie ook Exodus 20:18,19.

III. Een groep wetten. Exodus 20:22-23:33.

IV. Het verbond wordt bezegeld en Mozes wordt weer naar de berg geroepen. Exodus 24:1-18.

1. De roep naar de berg. Exodus 24:1-2.

(1) Waar was Mozes op dit moment? Exodus 24:3. Zie ook Exodus 20:21.

2. Verslag over de inzetten, de aanvaarding, het schrijven en bezegelen. Exodus 24:3-8.

(1) Bevatte het boek de Tien Geboden? Zie ook Exodus 24:12.

(2) Waarom werd het het 'Boek van het Verbond' genoemd? Exodus 24:8. Zie ook Exodus 24:3, 19:3-8.

(3) Wat is de betekenis van het altaar en de pilaar? Exodus 24:4.

(4) Welke offers werden door jonge mannen gebracht? Exodus 24:5.

(5) Wat betekent het 'bloed van het Verbond'? Exodus 24:8.

3. De oproep wordt gehoorzaamd en een verschijning van God volgt.. Exodus 24:9-18.

(1) In welke zin zagen zij God? Exodus 24:10.

(2) Wat aten en dronken zij? Exodus 24:11. Zie ook Exodus 24:5.

(3) Hoe leerde deze verschijning van God hen een nieuwe les? Exodus 24:10,11. Zie ook Exodus 20:18-19.

(4) In welke zin ging Mozes opnieuw de berg op? Exodus 24:13. Zie ook Exodus 9:1-2.

(5) Wie werd beneden achtergelaten met de leiding? Exodus 24:14.

(6) Wat is hier de verwijzing naar de zesde en zevende dag? Exodus 24:16.

Deel III. Instructies voor de bouw van de Tent der Samenkomst. Exodus 25:1-36:35.

I. De Ark, de tafel en de kandelaar. Exodus 25:1-40.

1. De te verzamelen materialen. Exodus 25:1-9.

(1) Waar werden deze artikelen verkregen?

(2) Waarom werd er gevraagd om vrijwillige offers? Exodus 25:2.

2. De Ark en de Genade-stoel (Verzoendeksel) beschreven. Exodus 25:10-22.

- (1) Wat was het doel van dezen? Exodus 25:16,21-22.
- (2) Wat was 'het getuigenis' en waarom deze naam? Exodus 25:16. Zie ook Exodus 24:12.

3. De Tafel van het Toonbrood beschreven. Exodus 25:23-30.

- (1) Wat is bedoeld met 'toonbrood'? Exodus 25:30.
- (2) Wat is de toepassing van borden, lepels, schalen en bekers? Exodus 25:29. Zie ook Leviticus 24:5-9, Exodus 29:40, etc.

4. De Kandelaar beschreven. Exodus 25:31-40.

- (1) Was het een kandelaar of een lamp? Exodus 25:37.
- (2) Wat was het gewicht ervan? Exodus 25:39. (De afbeelding ervan is te zien op de triomfboog van Titus in Rome).

II. De Tent der samenkomst beschreven. Exodus 26:1-37.

1. De linnen gordijnen. Exodus 26:1-6.

- (1) Waarom deze drie kleuren? Exodus 26:1.
- (2) Hoe werden de vijf gordijnen aan elkaar verbonden? Exodus 26:3.
- (3) Wat was de afmeting van het geheel toen zij met elkaar verbonden waren? Exodus 26:2-3.

2. De geitenharen tent. Exodus 26:7-13.

- (1) Wat is de afmeting van het geheel? Exodus 26:8-9.
- (2) Toen de linnen gordijnen uitgestrekt waren, hoe groot was toen het overhangende deel? Exodus 26:12

3. De leren bedekking. Exodus 26:14.

- (1) Waren de rams-huiden bewerkt?
- (2) Welk soort materiaal was het dekkleed van gemaakt?
- (3) Wat is het doel en de maat van deze bedekking?
- (4) Hoe werd het tentdak op zijn plaats gehouden? Zie Exodus 27:19, 35:18.
- (5) Waarom wordt er geen melding gemaakt van gordijnroeden?

4. De wanden van het bouwsel. Exodus 26:15-30.

- (1) Wat is het doel van de houders?
- (2) Waar kwamen de bomen vandaan op de panelen te maken, en hoe groot moeten deze zijn geweest?
- (3) Worden er ook nu nog acacia-bomen in deze streek aangetroffen?
- (4) Wat zijn de afmetingen van de gehele constructie? Exodus 26:16,18,22-25.

5. Het Voorhangsel en de het gordijn bij de ingang. Exodus 26:31-37.

- (1) Wat was de noodzaak van gouden haken? Exodus 26:32.

- (2) Waar werden de pilaren en het voorhangsel geplaatst?? Exodus 26:5-6, 33.
- (3) Wat zijn de afmetingen van het Heilige der Heilige en de andere heilige delen?
- (4) Hoe ontvingen de priesters hun instructies? Exodus 26:36-37.
- (5) Wat zijn de posities van het heilig meubilair? Exodus 26:33-35.

LES 54.

III. Het Altaar, de Hof en de Olie. Exodus 27:1-21.

1. Het koperen Altaar. Exodus 27:1-8.

- (1) Wat zijn de 'hoornen van het Altaar? Exodus 27:2. Zie ook Exodus 27:8.
- (2) Werd er enig gebruik van gemaakt? Zie Psalm 117:27.
- (3) Wat betreft de rand? En waarom? Exodus 27:5. Zie ook Leviticus 9:22.
- (4) Waarom een traliewerk? Exodus 27:4,5.
- (5) Hoe verhoudt dit altaar zich met de wet van Exodus 20:24-25?
- (6) Waarom werd het hout belegd met koper? Exodus 27:6.

2. Het gordijn bij de ingang. Exodus 27:9-19.

- (1) Wat is de Hof?
- (2) Waarom houders voor de pilaren? Exodus 27:10.
- (3) Wat zijn de houders en de haken? Exodus 27:10.
- (4) Hoe werden de bovenkanten van de pilaren op hun plaats gehouden? Exodus 27:17,19.
- (5) Wat was het doel van dit geheel?

3. Olie voor de gouden lamp. Exodus 27:20,21.

- (1) Waarom 'geslagen olie'? Exodus 27:20.
- (2) Waarom moest de lamp voortdurend branden? Exodus 27:20.

IV. De kleding voor de priesters. Exodus 28:1-43.

V. De wetgeving voor de heiliging van de priesters en het dagelijks brandoffer. Exodus 29:1-46.

VI. Andere bijzonderheden voor de Tabernakel-dienst. Exodus 30:1-31.

1. Het Wierrook-altaar. Exodus 30:1-10.

- (1) Hoe vaak werd er wierrook gebrand? Exodus 30:7-8.
- (2) Wat wordt bedoeld met 'vreemd wierrook'? Exodus 30:9. Zie ook Exodus 30:34-38.
- (3) Bij welke gelegenheden werd dit altaar met bloed gedekt? Exodus 30:10. Zie ook Leviticus 23:27, 16:16-17.

2. De heffing. Exodus 30:11-16.

- (1) In welke zin was dit geld 'verzoeningsgeld' voor hun zielen? Exodus 30:12,15. Zie ook Exodus 30:16.
- (2) Waarom wordt het aantal gera's dat in een sikkkel gaat vermeld? Exodus 30:13.
- (3) Wat is een 'heilige sikkkel'? Exodus 30:13.

3. Het wasvat. Exodus 30:17-21.

- (1) Waar kwam het koper voor het wasvat vandaan? Exodus 38:8.
- (2) Welke andere toepassing voor het water? Exodus 29:4, Leviticus 1:9,13, etc.

4. De zalfolie. Exodus 30:22-33.

- (1) Waarom zoveel tegelijk?

5. De heilige wierrook. Exodus 30:34-38.

- (1) In welke potten werd het bewaard? Exodus 30:36. Zie ook Exodus 25:29.

6. De werklieden benoemd. Exodus 31:1-11.

- (1) Welke Hur was dit? Exodus 31:2. Zie ook Exodus 17:12, 24:4, Josephus, Oudheden der Joden, 3.4.4, 3.6.1.
- (2) In welke zin waren zij gevuld met de Geest? Waarom was dat nodig? Exodus 31:3,6.

7. De Sabbath-wetgeving herhaald. Exodus 31:12-17.

- (1) Wat wordt hier toegevoegd? Exodus 31:14.
- (2) Waarom deze herhaling op dit moment?

8. Twee Stenen Tafelen aan Mozes gegeven. Exodus 31:18.

- (1) Wat was rop geschreven? En hoe? Exodus 24:12, 32:15-16, Deuteronomium 4:13.

VII. De zonde met het gouden kalf. Exodus 32:1-33:23.

1. Het kalf wordt gemaakt en aanbeden. Exodus 32:1-16.

- (1) Welke godheid representeerde het gouden kalf? Exodus 32:1,4.
- (2) Waarom de vorm van een kalf?
- (3) Waarom werden er oorringen gebruikt en geen munten? Exodus 32:2.
- (4) Welk eten, drinken en spel? Exodus 32:6. Zie ook Exodus 32:19.

2. God wil het volk vernietigen. Exodus 32:7-14.

- (1) Waarom wilde Hij dat?
- (2) Wat waren de argumenten van Mozes? Exodus 32:11-13.

3. Het kalf vernietigd en het volk gestraft. Exodus 32:15-29.

- (1) Waarom konden zij wel horen maar niets zien? Exodus 32:18-19.
- (2) Waarom werden de Stenen Tafelen neergesmeten? Exodus 32:19.
- (3) Hoe kon het goud tot poeder worden? Exodus 32:20, Deuteronomium 9:20.
- (4) Waarom deze procedure?

- (5) Waarom deze slachting? Exodus 32:27-29.
- (6) Kwam dit voor of na de vernietiging van het gouden kalf?

4. Mozes pleit voor het volk.. Exodus 32:30-35.

- (1) Waarom wordt dit pleiten een verzoening genoemd? Exodus 32:30.
- (2) Wat is het boek waarvan hier gesproken wordt? Exodus 32:32. Zie ook Openbaring 5:1, 20:12.
- (3) Wat is het belang van de engel die voor hen uitging? Exodus 32:34.
- (4) Wat betekent 'zij maakten het kalf dat Aaron vervaardigd had'? Exodus 32:35.
- (5) Wat is de zonde van Aaron? Deuteronomium 9:20.

5. De opdracht om zonder God te gaan herhaald. Exodus 33:1-6.

- (1) Wat betekent de opmerking over 'verteren'? Exodus 33:3-4.
- (2) Waarom hun sieraden afdoen? Exodus 33:4,6.

6. Mozes in de Tent der Samenkomst. Exodus 33:7-11.

- (1) Welke tent was dit? Exodus 33:1. Zie ook Exodus 33:7,11.
- (2) Waarom deze opzetten buiten het kamp? Exodus 33:7. Vergelijk Exodus 33:3.
- (3) Was dit een gewoontehandeling van het volk? Exodus 33:8-10.
- (4) Hoe lang bleef deze methodiek in stand?

7. Mozes spreekt met God. Exodus 33:12-16.

- (1) Wat betekent 'met wie U mij zult zenden'? Exodus 33:12.
- (2) Wat betekent 'Ik ken u bij name'? Exodus 33:12.
- (3) Wat is het argument in Exodus 33:16?

8. Een verzoek om de glorie van God te zien. Exodus 33:17-23.

- (1) Wat is het onderscheid met Exodus 33:19-20?
- (2) Waarom kan een mens het niet overleven God te zien? Exodus 33:20.
- (3) Wat is het verschil met Exodus 33:23.
- (4) Wat was de oorzaak van het verzoek van Mozes?

VIII. Mozes gaat weer naar de berg. Exodus 34:1-35.

1. Nieuwe Tafels gemaakt wen de Naam van de Heer geproclameerd. Exodus 34:1-8.

- (1) Waarom mocht er niemand met Mozes mee? Exodus 34:3. Zie ook Exodus 33:11.
- (2) Welke attributen van God werden geproclameerd? En waarom? Exodus 34:6-7.
- (3) Waarom deze namen voor Jahweh?? Exodus 34:5, 33:18.

2. Mozes bidt opnieuw en sommige wetten worden herhaald.. Exodus 34:9-28.

- (1) In welke zin waren deze gesproken woorden een verbond? Exodus 34:10,27.

- (2) Schreef Mozes zoals bevolen? Exodus 34:27.
- (3) Wie herschreef de Tien Geboden? Exodus 34:28. Zie ook Exodus 34:1.
- (4) Werd alle tijd op de berg doorgebracht? Exodus 34:28, 24:18.
- (5) Waarom gewen overeenkomst sluiten van de Kanaänieten? Exodus 34:12,16. Zie ook Exodus 23:32-33, Deuteronomium 7:1-11.
- (6) Wat was de invloed van vrouwen bij de afgoderij? Exodus 34:16. Zie ook 1 Koningen 11:1-13, Genesis 6:1-2.

3. De tweede terugkeer van Moes. Exodus 34:29-35.

- (1) Wat was de oorzaak van het stralen? Exodus 34:29.
- (2) Waarom de angst? Exodus 34:30.
- (3) Waarom een sluier bij het spreken? Exodus 34:33.
- (4) Het commentaar van Paulus. 2 Corinthiërs 3:7-8.

Deel IV. De constructie van de Tent der Samenkomst.. Exodus 35:1-40:38.

I. De materialen verzameld. Exodus 35:1-36:7.

- (1) Waarom wordt de wet op de Sabbath herhaald? Exodus 35:1-3. Zie ook Exodus 31:12-17.
- (2) Hoe kan de vrijwilligheid worden verklaard? Exodus 36:4-7.

II. Het tent-dak en de -wanden gemaakt. Exodus 36:8-38.

III. De Heilige vaten en de Hof gemaakt. Exodus 37:1-38:31.

- (1) Hoeveel goud werd er gebruikt? Exodus 38:24.
- (2) Hoeveel zilver? En van hoeveel personen? Exodus 38:25-26.
- (3) Hoeveel zilver ging er in een houder?

IV. De Heilige kleding gemaakt. Exodus 39:1-31.

V. De Tabernakel wordt opgezet. Exodus 39:32-40:38.

- (1) Op welke dag gebeurde dit? Exodus 40:2,17.
- (2) In welke volgorde werden de delen op hun plaats gezet? Exodus 40:18-33.
- (3) Wat gebeurde toen alles gedaan was? Exodus 40:34-38.
- (4) Wat is de betekenis hiervan?
- (5) Hoe lang was het volk nu bij de Sinai? Exodus 40:17. Zie ook Exodus 19:1.

LES 55.

LEVITICUS.

I. De offer-wetten en de inwijding van de Tabernakel.. Leviticus 1:1-10:20.

II. Wetten aangaande onreinheid en reiniging. Leviticus 11:1-15:33.

III. De jaarlijkse verzoening. Leviticus 16:1-34.

IV. Een aantal burgerlijke wetten. Leviticus 17:1-20:27.

V. Wetten aangaande de heiligheid van priesters, over slachtoffers en het houden van heilige dagen. Leviticus 21:1-23:44

VI. De gouden lamp, het toonbrood, godslastering en het doden.

VII. Wetten ter bescherming van de armen en slaven. Leviticus 25:1-55.

VIII. Enige beloften en aanzeggingen. Leviticus 26:1-46.

IX. De wet op eden. Leviticus 27:1-34.

I. De wet op de offers en de inwijding van de Tabernakel-dienst. Leviticus 1:1-10:20.

(1) Wie had de leiding bij de inwijding van de priesters? Leviticus 8:6-30.

(2) Wat werd van hen gedurende even dagen verwacht? Leviticus 8:35.

(3) Wat werd er op de achtste dag gedaan? Leviticus 9:1,7,22,24.

(4) Wat gebeurde er met Nadab en Abihu? Leviticus 10:1-7.

(5) Welke opdracht werd aan de priesters gegeven en waarom? Leviticus 10:8-11.

(6) Wat was Aaron's onachtzaamheid? Leviticus 10:16-20.

II. Wetten aangaande onreinheid en reiniging. Leviticus 11:1-15:33.

1. Reine en onreine dieren. Leviticus 11:1-47.

2. Onreinheid van personen en hoe die weg te nemen. Leviticus 12:1-15:33.

III. De jaarlijkse verzoening. Leviticus 16:1-34.

IV. Een aantal burgerlijke wetten. Leviticus 17:1-20:27.

V. Wetten aangaande de heiligheid van priesters, slachtoffers en het houden van heilige dagen. Leviticus 21:1-23:44.

VI. De gouden lamp, het toonbrood, godslastering en doden. Leviticus 24:1-23.

(1) Welk incident leidde tot de wet op godslastering? Leviticus 24:10-16.

VII. Wetten voor de bescherming van armen en slaven.. Leviticus 25:1-55.

VIII. Sommige beloften en aanzeggingen. Leviticus 26:1-46.

IX. De wet op eden. Leviticus 27:1-34.

1. Wat is het historisch belang van dit boek?

2. Wat is het hoofddoel van dit boek en vanwaar de naam Leviticus?
3. Waar, door wie en in welk tijdsbestek werden deze wetten uitgevaardigd? Leviticus 1:1, 27:34. Zie ook Exodus 40:17, Numeri 10:11-12.
4. Welke andere delen van dit boek geven aan dat Mozes de schrijver is? Leviticus 4:1, 5:14, 6:1, 8:1, etc.
5. Als deze wetten later geschreven zijn, maar wel aan Mozes toegeschreven, wat kunnen we dan denken van al deze bepalingen?
6. Kunnen we deze wetten als van Goddelijke oorsprong beschouwen?
7. Welke oorsprong geeft Jezus aan dit boek? Markus 1:44, (Leviticus 14:1-4) Mattheus 22:36-40 (Leviticus 19:18).

LES 56.

NUMERI.

Deel I. De eerste volkstelling en de opstelling van het kamp. Numeri 1:1-10:10.

I. De eerste volkstelling. Numeri 1:1-46.

II. De opstelling van het kamp. Numeri 1:47-54.

III. De Levieten en hun dienst. Numeri 3:1-4:49.

IV. Een groep instellingen en burgerlijke inzetten. Numeri 5:1-6:27.

V. Offers van de leiders. Numeri 7:1-89.

VI. De heiliging van de Levieten. Numeri 8:1-26.

VII. Het Pesach, de wolkkolom en de zilveren trompetten. Numeri 9:1-10:36.

Deel II. De tocht van Sinaï naar de vlakten van Moab. Numeri 10:11-22:1.

I. De tocht van Sinaï naar Kadesh. Numeri 10:11-12:16.

II. De opdracht van de twaalf verkenners. Numeri 13:1-14:45.

III. Een groep rituele wetten. Numeri 15:1-41.

IV. De opstand van Korach. Numeri 16:1-17:13.

V. Wetten voor de ondersteuning van Priesters en Levieten. Numeri 18:1-32.

VI. De wet op de onreinheid van een dode. Numeri 19:1-22.

VII. Gebeurtenissen bij Kadesh en de berg. Numeri 20:1-21:3.

VIII. De reis van de berg Hor naar de vlakten van Moab. Numeri 21:4-22:1.

Deel III. Gebeurtenissen in de vlakten van Moab. Numeri 22:2-36:13.

I. Balaäm's poging Israël te vervloeken. Numeri 22:2-25:18.

II. De tweede volkstelling. Numeri 26:1-65.

III. Meer wetten en een opvolger voor Mozes aangewezen. Numeri 27:1-30:16.

IV. De straf voor de Midianieten. Numeri 31:1-54.

V. Woonplaatsen aangewezen voor de twee en een halve stam. Numeri 32:1-42.

VI. Een lijst van de kampplaatsen. Numeri 33:1-49.

VII. Opdrachten aangaande het Beloofde Land. Numeri 33:50-36:13.

Deel I. De eerste volkstelling en de opstelling van het kamp. Numeri 1:1-10:10.

I. De eerste volkstelling. Numeri 1:1-46.

(1) Waar en wanneer vond deze volkstelling plaats? Numeri 1:1.

(2) Wat is de leeftijd en het geslacht van de getelden? Numeri 1:2-3.

(3) Wat is het totaal? Numeri 1:6.

(3) Hoe kon dit in een dag worden gedaan? Numeri 1:17-18. Zie ook Exodus 18:13-27.

(4) Hoe groot is de grootste en de kleinste stam? Numeri 1:27,35.

II. De opstelling van het kamp. Numeri 1:47-2:34.

(1) Welke bijzonderheden inzake de stam Levi? Numeri 1:47-54.

(2) Welke stammen hadden het oostelijke kamp? Numeri 2:1-9.

- (3) Welke kampen hadden zuidelijke kamp? Numeri 2:10-16.
- (4) Welke stammen hadden het westelijke kamp? Numeri 2:18-24.
- (5) Welke stammen hadden het noordelijke kamp? Numeri 2:25-31.
- (6) Hoe is het met de familierelaties in deze opstelling?
- (7) Waar waren de Levieten en de Tent der Samenkomst? Numeri 2:17.

III. De Levieten en hun dienst. Numeri 3:1-4:49.

- (1) Geef de namen van de zonen van Numeri 3:1-4.
- (2) Welke dienst was aan de Levieten toegewezen? Numeri 3:5-10.
- (3) Welke veranderingen had dit tot gevolg? Numeri 3:11-13.
- (4) Hoe moesten de Levieten worden geteld? Numeri 3:14-20.
- (5) Wat is het aantal van de Gershonieten? Waar is hun kamp? Wat is hun taak? Numeri 3:21-26.
- (6) En van de Kohathieten? Numeri 3:27-32.
- (7) En van de Merarieten? Numeri 3:33-39.
- (8) Hoe verhoudt het totaal van Numeri 3:39 zich met de voorgaande getallen?
- (9) Wat betreft het overschot van driehonderd? Kunnen dat eerstgeborenen zijn die eerder niet meegeteld zijn?
- (10) Hoeveel eerstgeborenen hadden alle stammen? Numeri 3:40-43.
- (11) Wat is de order voor deze eerstgeborenen? Numeri 3:44-51.
- (12) Welke nieuwe telling voor iedere afdeling? Numeri 4:2-3, 22-23, 29-30.
- (13) Wie is de meest talrijke bij deze telling? Numeri 4:36,40,44.

IV. Een groep ceremoniële en burgerlijke inzettingen. Numeri 5:1-6:27.

- (1) Herhaal de priesterlijke zegen. Numeri 6:22-26.

V. Offers gegeven door de leiders. Numeri 7:1-89.

1. Een offer van wagens en ossen. Numeri 7:1-9.

- (1) Waarom is dit vertraagd? Numeri 7:1. Zie ook Exodus 40:17.
- (2) Welke artikelen konden de Merarieten op wagens vervoeren?
- (3) Welk soort wagens.

2. Offers voor de inwijding van het altaar. Numeri 7:10-83.

- (1) Hoe komt deze opdracht overeen met de opstelling van het kamp? Zie Numeri 2:1-34.

3. De gaven. Numeri 7:84-88.

- (1) Wanneer begonnen de twaalf dagen? Numeri 7:10-11, 88.

4. Hoe Mozes met God sprak. Numeri 7:89.

VI. De heiliging van de Levieten. Numeri 8:1-26.

- (1) Wat was het proces? Numeri 8:7,9-12.
- (2) Wat is het ontzondigingswater? Numeri 8:7. Zie ook Numeri 19:1-22.
- (3) In welke zin een de 'handen opleggen'? Numeri 8:10-11. Zie ook Leviticus 7:28-34.

- (4) Hoe kon geheel Israël de Levieten de handen opleggen? Numeri 8:9-10.
- (5) Hoe legden de Levieten de stieren de handen op? Numeri 8:12.
- (6) Tijdens welke leeftijd moest men in de Tent der Samenkomst dienen? Numeri 8:23-26.
- (7) Welk verschil is er met de dienst op een latere leeftijd? Zie ook Numeri 4:3,23,39.

VII. Het Pesach, de wolkkolom en de zilveren trompetten. Numeri 9:1-10:10.

1. Het tweede Pesach gehouden. Numeri 9:1-14.

- (1) Hoe lang na de oprichting van de Tent der Samenkomst was dit? Numeri 9:1-3. Zie ook Exodus 40:17.
- (2) Waar kwam het benodigde aantal lammeren vandaan?
- (3) Waar kwam het ongezuurde brood vandaan?
- (4) Waarom was onreinheid en belemmering om te weten? Numeri 9:6.
- (5) Kon een onbesneden vreemdeling ervan eten? Numeri 9:14. Zie ook Exodus 12:48.
- (6) Wat betekent 'afgesneden worden van het volk'? Numeri 9:13.

2. De leiding door de wolkkolom. Numeri 9:15-23.

- (1) Hoe was de beweging van de wolkkolom onder het bevel van Jahweh? Numeri 9:23.
- (2) Wat is de overeenkomst in ons leven?

3. Twee zilveren trompetten en de toepassing daarvan. Numeri 10:1-10.

- (1) Konden deze in het gehele kamp worden gehoord?
- (2) Hoe vaak werden deze geblazen bij de offers? Numeri 10:10.
- (3) Hoeveel klanken konden zij voortbrengen?
- (4) Was er enige andere muziek bij wet bepaald?

Deel II. De tocht van de berg Sinaï naar de vlakten van Moab. Numeri 10:11-22:1.

I. De tocht van Sinaï naar Kadesh. Numeri 10:11-12:16.

1. Het vertrek van Sinaï. Numeri 10:11-28.

- (1) Hoe lang bleven zij bij de Sinaï? Numeri 10:11. Zie ook Exodus 19:1.
- (2) Wat is de 'wildernis van Paran'? Numeri 10:12. Zie ook Numeri 10:33.
- (3) Waarom waren Gershon en Merari naast het kamp van 'de kinderen van Juda', en Kohath na dat van Ruben? Numeri 10:17,21.

2. Hobab uitgenodigd met Israël te gaan. Numeri 10:29-32.

- (1) Hoe kon hij 'tot ogen dienen'? Numeri 10:31.
- (2) Waarom de belofte?
- (3) Ging hij me? Zie ook Richteren 1:16.
- (4) Waarom werd Jethro niet uitgenodigd? Zie ook Exodus 18:1.

3. De eerste reis. Numeri 10:33-36.

(1) Hoe deed men 'onmiddellijk drie dagen'?

(2) In welke zin ging de Ark voor hen uit? Numeri 10:33. Zie ook Numeri 10:21, 14:44, 31:6.

(3) Wat betekenen deze woorden van Mozes? Numeri 10:35-36.

4. Het mopperen en het vuur bij Tabeëra. Numeri 11:1-3.

(1) Welk soort branden?

5. Het volk moppert weer en Mozes roept om hulp. Numeri 11:4-15.

(1) Waarom 'het samenraapsel'? Numeri 11:4. Zie ook Exodus 12:38.

(2) Waarom de ontzetting en het huilen? Numeri 11:4-6.

(3) Waarom was Mozes zo emotioneel? Numeri 11:11,15.

6. God belooft Mozes hulp en vlees voor het volk. Numeri 11:16-23.

(1) Welke gewest wordt bedoeld? Numeri 11:17. Zie ook Numeri 11:25.

(2) Waarom niet van de kudde eten? Numeri 11:22.

(3) Vis, maar van welke zee?

7. De zeventig ouden benoemd. Numeri 11:24-30.

(1) Wat betekent 'kwam neer in de wolk'? Numeri 11:25.

(2) Wat betekent 'daarna niet meer', en waarom niet? Numeri 11:25.

(3) Waarom bleven Eldad Medad in het kamp? Numeri 11:26-28.

8. De kwakkels komen en een plaag volgt. Numeri 11:31-35.

(1) Waarom twee ellen hoog? Numeri 11:31.

(2) Hoe veel is een homer? Numeri 11:32.

(3) Wat kon er met zoveel gedaan worden? Numeri 11:32. Zie ook Numeri 11:20.

(4) Had het eten een intensivering van de plaag tot gevolg? Numeri 11:33.

(5) Waarom deze naam voor het kamp? Numeri 11:34.

9. Het gesprek van Miriam en Aaron. Numeri 12:1-16.

(1) Wie waren de Kushiëten? En waar woonden zij? Numeri 12:1. Zie ook Genesis 10:6-12, 2:13.

(2) Wat was er gebeurd met Zipporah?

(3) Waarom de opmerking over de zachtmoedigheid van Mozes? Numeri 12:3.

(4) Wie schreef dat?

(5) Wat betekent 'vertrouwd in heel mijn huis? Numeri 12:7. Zie ook Hebrëen 3:1-6.

(6) Waarom werd Aaron niet gestraft?

(7) Waarom moest zij buiten het kamp verblijven? Numeri 12:15. Zie ook Leviticus 13:45-46.

(8) Waar vond dit alles plaats? Numeri 12:16.

(9) Wat is de uitgestrektheid van de wildernis van Numeri 12:16. Zie ook Numeri 10:12,33, 13:26.

LES 57.

II. De taak van de twaalf verkenners. Numeri 13:1-14:45.

1. Ze worden geselecteerd en gezonden. Numeri 13:1-20.

- (1) Waarom een van iedere stam?
- (2) Wat is het zuiden en wat zijn de bergen? Numeri 13:17.
- (3) In welke maand werden zij gestuurd? Numeri 13:20.
- (4) Van wie kwam dit voorstel? Zie Deuteronomium 1:22.

2. Hun route en hun verslag. Numeri 13:21-33.

- (1) Waar was Hamath? Numeri 13:21.
- (2) Wie zijn de zonen van Enak? Numeri 13:22, 32-33.
- (3) Waarom de tros op een staf dragen? Numeri 13:23.
- (4) Waar is deze vallei van Eshcol?
- (5) Waar was het kamp toen zij terugkeerden? Numeri 13:26.
- (6) Wat wordt bedoeld met 'het land verslindt zijn bewoners'? Numeri 13:32-33.
- (7) Wat was verkeerd in het verslag?

3. Get volk rebelleert. Numeri 14:1-10.

- (1) Waarom het huilen?
- (2) Waarom hield Jozua zich eerst stil? Numeri 14:6. Zie ook Numeri 13:30.
- (3) Waarom verscheen de heerlijkheid des Heren in de tent? Numeri 14:10.

4. God stelt voor het volk te vernietigen, maar verhoort het gebed van Mozes. Numeri 14:11-25.

- (1) Waarom was door ongeloof dat men de verkenners geloofde? Numeri 14:11.
- (2) Waarom dit voortel aan Mozes?
- (3) Waarom de woorden van Mozes in Numeri 14:18. Zie ook Exodus 34:6-7.
- (4) Waarom vergeven en toch straffen? Numeri 14:20,23.
- (5) In welke richting trok men nu? Numeri 14:25.

5. De straf voor deze generatie. Numeri 14:26-39.

- (1) Vanaf welk moment werden de veertig jaar geteld? Numeri 14:33-34. Zie ook Jozua 5:5-6.
- (2) Wanneer overleden de tien verkenners? Numeri 14:36-37.

6. Het berouw te laat. Numeri 14:40-45.

- (1) Waarom was dit een overtreding? Numeri 14:41.
- (2) Gingen de Levieten? Numeri 14:44.
- (3) Was de straf ook voor hen?

III. Een groep rituele inzettingen. Numeri 15:1-41.

(1) Waarom worden deze hier geschreven?

IV. De opstand van Korach. Numeri 16:1-17:15.

1. De samenzwering wordt opgezet. Numeri 16:1-3.

(1) Wat waren hun klachten en hun doelstellingen? Numeri 16:3. Zie ook Numeri 16:9-11.

2. Mozes stelt voor de Heer te vragen. Numeri 16:4-11.

(1) Waarom worden zij aangesproken als 'zonen van Levi'? Numeri 16:7,9. Zie ook Numeri 16:1-2.

3. Dathan and Abiram veroordelen Mozes, de anderen komen samen in de Tent. Numeri 16:12-19.

(1) Zijn hun klachten redelijk? Numeri 16:13-14.

(2) Hoe kreeg men zoveel 'vuurpannen' in een enkele dag bij elkaar? Numeri 16:17.

(3) Waar stond hun aanhang? Numeri 16:19.

4. De beslissing van de Heer. Numeri 16:20-35.

(1) Waarom wordt er gezegd 'als ween man zondigt' enz.? Numeri 16:22.

(2) Welke vergadering wordt aangesproken in Numeri 16:24?

(3) Welke ouden volgden? Numeri 16:25.

(4) Waar waren de tenten? Numeri 16:27. Zie ook Numeri 16:1-2.

(5) Wat betekent 'de mannen die bij Korach behoorden'? Numeri 16:32. Zie ook Numeri 26:11.

5. De vuurpannen worden een monument. Numeri 16:36-40.

(1) Waarom waren zij heilig? Numeri 16:38.

(2) Hoe dienden een en ander als een 'herinnering'? Numeri 16:40.

6. Het volk moppert en wordt gered door Aaron. Leviticus 16:41-50.

(1) Waarom het gemopper tegen Mozes en Aaron? Leviticus 16:41.

(2) Wat is de betekenis van 'de glorie'? Leviticus 16:42.

(3) Wat is de betekenis van het handelen van Aaron act? Leviticus 16:48.

(4) Wat is het aantal van hen die omkwamen? Leviticus 16:49,35.

(5) Voor wat is dit een voorbeeld? Zie ook Leviticus 14:35.

7. Aaron's Priesterschap wordt bevestigd. Leviticus 17:1-13.

(1) Was er een wijziging vanwege bedrog? Leviticus 16:8.

(2) Wat was het onmiddellijke gevolg? Leviticus 16:12-13.

(3) Was er nog een andere poging om het priesterschap over te nemen?

V. De wet voor de ondersteuning voor de Priesters en Levieten. Numeri 18:1-32.

(1) Is deze wet nog steeds van kracht?

VI. De wet op de onreinheid van een dood lichaam. Numeri 19:1-22.

(1) Is deze wet nog steeds van kracht?

VII. Gebeurtenissen bij Kadesh en de berg Hor. Numeri 20:1-21:3.

1. De dood van Miriam en de zonde van Mozes en Aaron, Numeri 20:1-13.

(1) De eerste maand van welk jaar? Numeri 20:1. Zie ook Numeri 10:11, 13:20.

(2) Hoe lang na de aankomst in Kadesh? Zie ook Numeri 10:11, 13:20.

(3) Van welke gebeurtenissen na deze periode hebben we een verslag?

(4) Hoe vaak werd het kamp in deze periode verplaatst? Numeri 33:18-36.

(5) Hoe werd het grootste deel van de tijd doorgebracht?

(6) In welke regio's waren deze tochten?

(7) Waarom was er geen gebrek aan water bij de eerst aankomst in Kadesh?

(8) Wat was de zonde van Mozes en Aaron? Numeri 20:9-12, Psalm 106:32-33.

(9) Waar werd de staf nu bewaard? Numeri 20:9.

2. Doortocht gevraagd aan Edom, maar geweigerd. Numeri 20:14-21.

(1) Hoe wist Edom van Israël's 'ellende'?

(2) Waar was Kadesh? Numeri 20:16. Zie ook Numeri 13:26.

(3) Beschrijf Edom.

(4) Waarom wilde Mozes daar doorheen trekken? Numeri 20:17.

(5) Waarom de weigering terwijl er garanties geboden werden?

(6) Over elke route ging Israël nu verder? Numeri 20:21.

3. De dood van Aaron bij de berg Hor. Numeri 20:22-29.

(1) Beschrijf de berg Hor.

(2) Wat was de leeftijd van Aaron? Numeri 33:39.

(3) Waarom werd er een rouwperiode van dertig dagen vastgesteld?

4. Israël aangevallen door de koning van Arad. Numeri 21:1-3.

(1) Wanneer was deze aanval? Numeri 21:1. Zie ook Numeri 14:45, Deuteronomium 1:44.

(2) Waarom wordt dit verslag hier herhaald? Zie Numeri 21:2-3.

(3) Wanneer werd de eed uitgevoerd? Richteren 1:17.

(4) Wanneer en door wie werd Numeri 21:3 geschreven?

VIII. De reis van de berg Hor naar de vlakten van Moab.. Numeri 21:4-22:1.

1. De plaag van de slangen. Numeri 21:4-9.

- (1) Welke arm van de Rode Zee? Numeri 21:4.
- (2) Waarom ontmoedigd vanwege de weg? Numeri 21:4.
- (3) Was het seizoen heet of koud? Zie ook Numeri 33:38.

2. De reis naar Oboth en vandaar naar Arnon. Numeri 21:10-15.

- (1) Waar was Abarim? Numeri 21:11.
- (2) Waar was Oboth?
- (3) Hadden zij nu Edom gepasseerd?
- (4) Beschrijf de rivier Arnon.
- (5) Wat is 'het boek van de oorlogen des Heren'? Numeri 21:14.
- (6) Waarom de toelichting? Zie ook Numeri 21:13.

3. Reis van de Arnon naar Pisga. Numeri 21:16-20.

- (1) Hoe werd er water bij Beer verkregen? Numeri 21:16,18.
- (2) Waarom dit lied? Numeri 21:17-18.
- (3) 'Die uitzag', over welke woestijn? Numeri 21:20.

4. Sihon verslagen en zijn land bezet. Numeri 21:21-25.

- (1) Wanneer werd de boodschap gezonden? Numeri 21:21. Zie ook Numeri 21:13.
- (2) Waarom was het nodig daar door te trekken?
- (3) Wat is de afmeting van Sihon's rijk? Numeri 21:24.
- (4) Waar was het gebied van Ammon? Numeri 21:24.

5. De carrière van Sihon. Leviticus 21:26-31.

- (1) Hoe lang had hij het noorden van Moab in handen? Leviticus 21:26.
- (2) Wie componeerde dit lied en wanneer? Leviticus 21:27,30.

6. Basan veroverd en het kamp in de vlakten van Moab opgeslagen. Leviticus 21:32-22:1.

- (1) Waarom deze verovering? Leviticus 21:33.
- (2) Waar was Basan?
- (3) Wie waren de Amorieten? Leviticus 21:34. Zie ook Genesis 15:16, Deuteronomium 20:17.
- (4) Beschrijf de vlakten van Moab. Leviticus 23:1. Zie ook Leviticus 31:12.
- (5) In welke zin 'over de Jordaan' en 'bij Jericho'? Leviticus 22:1.

Deel III. Gebeurtenissen in de vlakten van Moab. Numeri 22:2-36:13.

I. Balaâm's poging om Israël te vervloeken. Numeri 22:2-25:18.

1. Balak roept Balaâm. Numeri 22:2-14.

- (1) Waarom 'naar de ouden van Midian'? Numeri 22:4. Zie ook Numeri 22:7.
- (2) Waar was Israël toen deze boodschappers werden gestuurd? Numeri 22:5.

- (3) Wat was Balak's idee van Balaäm's macht? Numeri 22:6.
- (4) Bij welke rivier woonde Balaäm? Numeri 22:5. Zie ook Numeri 23:7.

2. Hij roep opnieuw en heeft succes. Numeri 22:15-21.

- (1) Waarom zegt hij niet in staat te zijn het Woord van God te overtreden? Numeri 22:18.
- (2) Waarom gaat hij nu wel? Numeri 22:20.

3. Balaäm wordt gewaarschuwd. Numeri 22:22-38.

- (1) Waarom ontbrandde de toorn? Numeri 22:22.
- (2) Waarom de waarschuwing? Numeri 22:35.
- (3) Waarom de plaats verandering door de engel?
- (4) Waarom sprak de ezel? 2 Petrus 2:16.
- (5) Waarom werd hij niet bang toen de ezel sprak? Numeri 22:27-28.
- (6) Waar haalde schrijver zijn informatie vandaan?
- (7) Waar waren de boodschappers van Balak? Numeri 22:22.

LES 58.

4. Balaäm's eerste poging? Numeri 22:39-23:12.

- (1) Waarom de offers van Balak? Numeri 22:40.
- (2) Waar moeten de hoge plaatsen van Baäl geweest zijn? Numeri 22:41. Zie ook Numeri 23:13.
- (3) Waarom deze offers? Wat was het aantal? Numeri 23:1,2.
- (4) Waarom het 'misschien'? Numeri 23:3.
- (5) Waarom naar een 'kale hoogte' gaan? Numeri 23:3.
- (6) Welke zegen wordt hier uitgesproken? Numeri 23:10.
- (7) Hoe kan Israël alleen wonen en niet bij de volken worden geteld? Numeri 23:9.
- (8) Wat is de bedoeling van de slotopmerking? Numeri 23:10.

5. Een verandering van plaats en een nieuwe poging. Numeri 23:13-26.

- (1) Waarom de plaatsverandering? Numeri 23:13. Zie ook Numeri 23:9-10.
- (2) Waarom spreekt hij van een 'onveranderlijk' God? Numeri 23:19.
- (3) In welke zin wordt er geen 'ramspoed' in Israël gezien? Numeri 23:21.
- (4) Waren de Israëlieten de zondaren in deze tochten?
- (5) Waarom wordt er gezegd 'geen waarzeggerij of bezwering in Israël'? Numeri 23:23.
- (6) Welke voorzegging vinden we in deze toespraak?
- (7) Waarom zegt hij 'geen vloek en geen zwegen'? Numeri 23:25.

6. Een andere plaats en een derde poging. Numeri 23:27-24:13.

- (1) Waarom nam hij een andere route? Numeri 24:1.
- (2) Wat betekent 'met bezweringen ontmoeten'?
- (3) Welke voorzeggingen deze keer? Numeri 24:8-9.
- (4) Waarom boos op Balaäm? Numeri 24:10.
- (5) Waarom was Balaäm zo getrouw? Numeri 24:13. Zie ook Numeri 22:35.
- (6) Was hij al eerder een profeet of alen ween bezweerder? Numeri 24:2, 22:8.

7. Andere voorzeggingen. Numeri 24:14-25.

- (1) Waarom de ster en wat betreft de scepter? Numeri 24:17-19, 2 Samuel 8:2,14.
- (2) Is hier een verwijzing naar Jezus?
- (3) Waarom wordt 'de eerste onder de naties' genoemd? Numeri 24:20. Zie ook Exodus 17:8-16.
- (4) Wie is de Keniet? En wat is zijn verblijfplaats? Numeri 24:21. Zie ook Genesis 15:19.
- (5) Wie was Assur? En wat wordt bedoeld met gevangenschap? Numeri 24:22.
- (6) Welke schepen van de kust van de Kittiers? Numeri 24:24.
- (7) Hoe verdrukten zij Assur and Eber?
- (8) Hoe kwam hij 'tot de vernietiging'?
- (9) Hoe gingen de koning en de profeet uit elkaar? Numeri 24:25.

8. Israël misleid en velen gedood. Numeri 25:1-5.

- (1) Op advies van wie werd dit gedaan? Numeri 25:1-2. Zie ook Numeri 31:15-16.
- (2) Waarom gingen de echtgenoten en vaders akkoord?
- (3) Wie waren de richteren, en hun mannen? Numeri 25:5. Zie ook Exodus 18:25-26.

9. De ijver van Pinehas, en de beloning ervan. Numeri 25:6-15.

- (1) Waarom was Zimri zo van opstelling? Numeri 25:6,14-15.
- (2) Wat was de drijfveer van Pinehas? Numeri 25:7-8.
- (3) Waarom worden zijn daden genoemd? Numeri 25:13.
- (4) Hoe ligt het verband tussen Numeri 25:9 en 1 Corinthiërs 10:8?

10. De Midianieten moeten worden gestraft. Numeri 25:16-18.

- (1) Waarom zij wel en Moab niet? Zie ook Numeri 25:15,1.

II. De tweede telling. Numeri 26:1-65.

- (1) Wat is de leeftijd van de getelden? Numeri 26:2-3.
- (2) Wat is het aantal? Numeri 26:51. Zie ook Numeri 1:46.
- (3) Wat zijn de opmerkelijke verschillen? Numeri 26:14. Zie ook Numeri 1:23, 35, 26:34.
- (4) Welke stam was nu de grootste? Numeri 26:22. Zie ook Numeri 26:27.
- (5) Wie zijn in de eerste telling niet meegeteld? Numeri 26:64-65.
- (6) Hoe ging het verder met de Levieten? Numeri 26:62. Zie ook Numeri 3:39.

III. Meer wetten gegeven en een opvolger voor Mozes benoemd. Numeri 27:1-30:16.

1. De wet op het erven. Leviticus 27:1-11.

- (1) Wat is de aanleiding voor deze wet? Leviticus 27:1-4.
- (2) Waarom wordt er gezegd 'in zijn zonden sterven'?

2. De dood van Mozes is aanstaande en Jozua volgt hem op. Leviticus 27:12-23.

- (1) Wat is de berg Abarim? Leviticus 27:12.
- (2) Een nieuwe Naam van God Leviticus 27:16.
- (3) Wat betekent 'uitgaan' en 'inkomen'? Leviticus 27:17.
- (4) Waarom hem de handen opleggen? Leviticus 27:18. Zie ook Leviticus 27:20.
- (5) Wat is zijn relatie met Eleazar? Leviticus 27:21.

3. Een wet aangaande brandoffers. Leviticus 28:1-29:40.

4. Een wet aangaande eden van vrouwen. Leviticus 30:1-16.

IV. De straf van de Midianieten. Numeri 31:1-54.

1. Het leger en de overwinning. Numeri 31:1-12.

- (1) Wiens wraak moest worden uitgevoerd? Numeri 31:3.

- (2) Welke vaten van het heiligdom? Numeri 31:6. Zie ook Numeri 10:9.
- (3) Waarom is Balaâm onder de gesneuvelden? Numeri 31:8.
- (4) In welke zin ‘sloegen zij al wat mannelijk was’? Numeri 31:7. Zie ook Numeri 31:17.

2. De afrekening met de vrouwen en kinderen. Numeri 31:13-18.

- (1) Waarom de slachting? Numeri 31:17.
- (2) Wat werd er gedaan met de meisjes? Numeri 31:18.
- (3) Was dit een wreedheid van Israël?
- (4) Was het een wreedheid van God?

3. De reiniging van de soldaten en de buit. Numeri 31:19-24.

- (1) Welke wet eiste dit? Numeri 31:21. Zie ook Numeri 19:2-11.

4. De omvang van de verdeling van de buit. Numeri 31:25-47.

- (1) Hoe is het aantal delen vastgesteld? Numeri 31:32-34.

5. Een dienst door de leiders gedaan. Numeri 31:48-54.

- (1) Waarom ging er geen leven verloren? Numeri 31:49. Zie ook Numeri 31:50.
- (2) Hoe het aantal gouden ornamenten te verklaren? Numeri 31:50. Zie ook Numeri 31:52.
- (3) Hoe diende dat als een herinnering? Numeri 31:54.

V. Woonplaatsen voor de twee en een halve stam aangewezen. Numeri 32:1-42.

- (1) Waarom vroeg Mozes zich af wat hun motieven waren? Numeri 32:7-8.
- (2) Welk recht was er om hun dat land toe te wijzen?
- (3) Waarom kregen Eleazar en Jozua aangaande hen opdrachten? Numeri 32:28.
- (4) Waarom was slechts de halve stam Manasse bij deze overeenkomst betrokken? Numeri 32:33.

VI. Een lijst van alle kampen. Numeri 33:1-49.

- (1) Het aantal vanaf Raämses tot aan de berg Sinai? Numeri 33:1-15.
- (2) Vanaf de berg Sinai tot aan de tweede keer Kadesh? Numeri 33:16-36.
- (3) Vanaf Kadesh tot aan de vlakten van Moab? Numeri 33:37-49.

VII. Opdrachten inzake het Beloofde Land. Numeri 33:50-36:13.

1. De algemene opdracht. Numeri 33:50-56.

- (1) Hoe hen te verdrijven? Numeri 33:52.
- (2) Wat zijn de ‘gehouwen stenen’ en de ‘ hoge plaatsen’? Numeri 33:52.
- (3) Wat zijn de bepalingen voor de verdeling van het land? Numeri 33:54.
- (4) Wat betekent ‘dorens in uw ogen’ en ‘prikkels in uw zijde’? Numeri 33:55.

2. De grenzen van het land. Numeri 34:1-15.

- (1) Wat is de zuidgrens? Numeri 34:3-5.
- (2) Waarom wordt hier de naam 'Zoutzee' gebruikt? Numeri 34:3.
- (3) Wat is de 'beek van Egypte'? Numeri 34:5.
- (4) Zijn er bekende plaatsen aan de noordgrens? Numeri 34:7.
- (5) Wat betreft de berg Hor? Numeri 34:7.
- (6) Wat is de 'ingang in Hamath'? Numeri 34:8.
- (7) Welke bekende plaatsen zijn er aan de oostgrens? Numeri 34:10-12.
- (8) Waarom wordt er na 'over de Jordaan', 'oostwaarts, in de richting van de zon' toegevoegd? Numeri 34:15.

3. De mannen verdelen het toegewezen land. Numeri 34:16-19.

- (1) Waarom werden zij vooraf benoemd?

4. De aan de Levieten toegewezen erfenis. Numeri 35:1-8.

- (1) Hoe moeten de maten begrepen worden? Numeri 35:4-5.

5. De wet op de vrijsteden. Numeri 35:9-34.

6. Een toevoeging op de erfwet. Numeri 36:1-13.

- (1) Wat is de aanleiding van deze toevoeging? Numeri 36:1-4.
- (2) Waarom zou de erfenis op die manier naar een andere stam gaan? Numeri 36:3.
- (3) Wie huwden de vijf vrouwen? Numeri 36:12.
- (4) Waar werden deze laatste wetten en geboden gegeven? Numeri 36:13.

LES 59.

DEUTERONOMIUM.

Deel I. Een overzicht van Mozes aangaande de tochten, met lessen en vermaningen. Deuteronomium 1:1-4:43.

I. Nieuwe historische onderwerpen in dit eerste overzicht. Deuteronomium 1:1-4:43.

Deel II. Een overzicht en herhaling van sommige wetten. Enige nieuwe wetten en vermaningen. Deuteronomium 4:44-26:19.

I. Nieuwe historische onderwerpen in het tweede overzicht. Deuteronomium 4:44-26:19.

Deel III. Een profetische verhandeling, uiteenzetting van de toekomst. De resultaten van gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid benoemd. Deuteronomium 27:1-30:20.

I. Historische onderwerpen in het derde overzicht. Deuteronomium 27:1-30:20.

Deel IV. Verschillende onderwerpen, de opdracht aan Jozua en de Levieten. Het lied van Mozes, een profetische zegen voor de stammen. De dood van Mozes. Deuteronomium 31:1-34:12.

I. Historische onderwerpen in deel vier. Deuteronomium 31:1-34:12.

Deel I. Een overzicht van Mozes aangaande de tochten, met lessen en vermaningen. Deuteronomium 1:1-4:43.

I. Nieuwe historische onderwerpen in het eerste overzicht. Deuteronomium 1:1-43.

1. Het voorwoord. Deuteronomium 1:1-5.

(1) Door wie is het geschreven?

(2) Waarom de afstand tussen Horeb en Kadesh-Bernea noemen? Deuteronomium 1:2.

(3) Wanneer werd deze eerste toespraak gehouden? Deuteronomium 1:3.

(4) Hoe lang voor het einde van de veertig jaar?

2. De organisatie door Jethro voorgesteld en goed gekeurd door het volk. Deuteronomium 1:14.

3. Het karakter van de wildernis. Deuteronomium 1:19.

4. De missie van de verkenners was door het volk gevraagd.. Deuteronomium 1:22. Zie ook Numeri 13:1-2.

5. De reden waardoor Moab gespaard is. Deuteronomium 2:9.

6. Een verhandeling over de vorige inwoners van Moab en Edom. Deuteronomium 2:10-12.

7. De reden waarom de gehele eerste generatie overleden is.. Deuteronomium 2:13-18.

(1) Waren de zondaren van Baäl Peor van de eerste of tweede generatie? Zie ook Numeri 25:1-3.

8. Het land van Ammon gespard en waardoor. Deuteronomium 2:19.

9. Een andere opmerking. Deuteronomium 2:20-23.

10. Verder verslag van Og en zijn rijk. Deuteronomium 3:4,5,11.

11. Een opmerking aangaande Havoth-Jair. Deuteronomium 3:13,14.

12. Een gebed van Mozes en het antwoord daarop. Deuteronomium 3:23-29.

13. Een waarschuwing tegen af- of bijdoen aan het Woord.. Deuteronomium 4:2. Zie ook Openbaring 22:18-19.

14. Moes selecteert de oostelijke vrijsteden. Deuteronomium 4:41-43.

(1) Waarom is dit gedaan? Zie ook Deuteronomium 4:40,44.

Deel II. Een verhandeling bevattende herhalingen van sommige wetten en vermaningen voor iedereen. Deuteronomium 4:44-26:19.

I. Nieuwe historische onderwerpen in de tweede toespraak. Deuteronomium 4:44-26:19.

1. Vooroord van deze toespraak. Deuteronomium 4:44-49.

(1) Waarom wordt er gesproken van 'wetten', 'getuigenissen', 'inzettingen' en 'oordelen'? Deuteronomium 4:44-45.

2. Een bijzondere vermaning. Deuteronomium 5:22-33.

3. De reden voor het lange verblijf in de wildernis. Deuteronomium 8:2-4.

(1) Is de opmerking hier letterlijk te verstaan? Deuteronomium 8:4.

4. Waarom mag Israël Kanaän nemen? Deuteronomium 9:4,5.

5. Een opmerking zonder verband. Deuteronomium 10:6-9.

6. Slotvermaning. Deuteronomium 26:16-19.

Deel III. Een profetische toespraak die de toekomst uiteenzet. De resultaten van gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid. Deuteronomium 27:1-30:20.

I. Historische onderwerpen in de derde toespraak. Deuteronomium 27:1-30:20

1. Een plechtige ceremonie op de berg Ebal. Deuteronomium 27:1-26.

(1) Welke tekenen moeten worden verworpen? Deuteronomium 27:15-26.

(2) Wat is het doel van deze ceremonie?

2. De zege die volgt op gehoorzaamheid. Deuteronomium 28:1-14.

(1) Zijn zij tijdelijk of geestelijk?

(2) Waarom?

3. De vloek die volgt op ongehoorzaamheid? Deuteronomium 28:15-48.

4. Hun gevangenschap voorzgd. Deuteronomium 28:49-68.

5. Een Verbond aangekondigd. Deuteronomium 29:1-29.

(1) In welke zin een Verbond?

6. Bekering en herstel voorzgd. Deuteronomium 30:1-10.

7. Gehoorzaamheid is geen onmogelijkheid. Deuteronomium 30:11-14.

8. Het alternatief. Deuteronomium 30:15-20.

Deel IV. Odrachten aan Jozua en de Levieten. Het lied van Mozes. Een profetische zegen voor de stammen. De dood van Mozes. Deuteronomium 31:1-34:12.

I. Historische onderwerpen in het vierde deel. Deuteronomium 31:1-34:12.

1. Mozes kondigt zijn dood aan en bemoedigt het volk. Deuteronomium 31:1-8.

(1) Waarom niet meer 'in en uitgaan'? Deuteronomium 31:2.

(2) Was dit zijn geboortedag? Deuteronomium 31:2.

(3) Waar zeggen dat zij niet bang moesten zijn? Deuteronomium 31:6.

2. De wet geschreven en overgedragen aan de Levieten en leiders. Deuteronomium 31:9-13.

(1) Wie schreef de wet? Deuteronomium 31:9.

(2) Hoe veel van Deuteronomium? Deuteronomium 1:5.

(3) Waarom niet vaker gelezen? Deuteronomium 31:10-11.

3. Jahweh kondigt de toekomst an Israël aan en bemoedigt Jozua. Deuteronomium 31:14-23.

(1) Welk lied? Deuteronomium 31:19,21. Zie ook Deuteronomium 32:1-43.

(2) Waarom werd dit aan het volk geleerd? Deuteronomium 31:19,22.

4. Een andere orde aangaande het Wetboek. Deuteronomium 31:24-29.

- (1) Bevatte het boek ook dit hoofdstuk? Deuteronomium 31:24.
- (2) Waarom 'naast de Ark'? Deuteronomium 31:26.
- (3) Welke woorden werden tot de ouden gesproken. Deuteronomium 31:28.

5. Het lied van Mozes. Deuteronomium 32:1-43.

6. Mozes gaat naar de berg Nebo en sterft. Deuteronomium 32:44-52.

- (1) Waar is de berg Nebo?
- (2) Had hij het land al gezien?

7. De stammen profetisch gezegend. Deuteronomium 33:1-29.

- (1) Waarom wordt Simeon weggelaten? Zie ook Genesis 49:5-7.

8. De dood van Mozes en een verslag van zijn carrière. Deuteronomium 34:1-12.

- (1) Wat is het verband tussen de Nebo en Pisga? Deuteronomium 34:1.
- (2) Is de zee zichtbaar? Deuteronomium 34:2.
- (2) Wie schreef Deuteronomium 34:1-8, en waarom deze informatie?
- (3) Wanneer en door wie is Deuteronomium 34:9-12 geschreven? Zie Deuteronomium 34:10.

LES 60.

De wet van Mozes.

- I. Historisch overzicht van de bepalingen.
- II. De basis-wet.
- III. De 'religieuze' wet.
- IV. De burgerlijke wet.

Overzicht van de wet van Mozes.

I. Historisch overzicht van de bepalingen.

1. Het Verbond op de berg Sinäi.

- (1) Wat en hoe werd het bepaald? Exodus 19:1-9.
- (2) Was enige van deze wetten al eerder bepaald. Exodus 12:1-20, 13:11-16.

2. Wanneer en welke bepaling was de eerste? Exodus 19:10-11, 20:1-17.

3. Waar en wanneer kwam de volgende groep wetten? Exodus 20:21-23:19.

- (1) Wat is de naam van deze groep?
- (2) En welke ceremoniën zijn ermee verbonden? Exodus 24:3-8.

4. Wat is de volgende groep inzettingen en waar werden deze gegeven? Leviticus 1:1 27:34. Zie ook Exodus 40:17, Numeri 10:11-12.

5. Hoeveel groepen wetten werden tijdens de tochten gegeven? En wat zijn de historische banden daarmee? Numeri 15:1-41, 18:1-19:22, 27:1-30:16, 35:9-36:13.

6. Waar en wanneer werden de laatste wetten gegeven? Deuteronomium 5:1-26:19. Zie ook Deuteronomium 1:1.

- (1) Hoeveel groepen in totaal?
- (2) In welke groepen kan de wet worden verdeeld?

II. De basis-wet.

- 1. Welke relatie heeft het verbond op de berg Sinäi met alle volgende wetgeving?
- (2) Met welke wetten zien we een overeenkomst?

2. Welke relatie hebben de Tien Geboden met de daarop volgende wetgeving?

- (1) Mat welke delen is er een overeenkomst met onze eigen burgerlijke wetgeving?
- (2) Wat is de basis van de wetgeving van Mozes?
- (3) Waarom worden de Tien Geboden vaak een verbond genoemd?

3. In welke delen kunnen de Tien Geboden verdeeld worden?

- (1) Welk onderscheid kan er gemaakt worden tussen de wetten?
- (2) Waarom zijn de religieuze en burgerlijke wetten in dit boek niet apart gehouden?
- (3) Wat is het voordeel, in deze studie, van onderscheid maken?

III. De religieuze wetten.

Hoofdstuk I. De offerwetten.

I. Regulering met betrekking tot alle dieren-offers. Exodus 20:24, Leviticus 1:5,10,14-15, 3:1-2, 4:3-4,6-7,13-15, Leviticus 17:1-9, 22:20-28, Deuteronomium 12:5-15.

II. De verschillende soorten offers. Exodus 29:38-42, Leviticus 1:1-6:13,19-30, 7:1-21, Numeri 15:1-11, 28:11-15.

Hoofdstuk II. Het Priesterschap.

I. Hun afstamming en kleding. Exodus 28:1-43, 39:1-43.

II. De inwijding van de Priesters. Exodus 29:1-37, Leviticus 8:1-36

III. De ondersteuning voor de Priesters. Numeri 18:8-20,25-28, Leviticus 7:8.

IV. De wet op de heiligheid van de Priesters. Leviticus 21:1-22:33

Hoofdstuk III. De wet op de Levieten.

I. In de plaats van eerstgeborenen gesteld. Numeri 3:1-51.

II. Hun bestaansmiddelen. Numeri 18:21-24.

III. Hun woonplaatsen. Numeri 35:1-8.

IV. Hun taken. Numeri 3:5-9, 4:15,25,31,32.

Hoofdstuk IV. Ceremoniële onreinheid.

I. Onreinheid door geboorte. Leviticus 12:1-8.

II. Onreinheid door melaatsheid. Leviticus 13:1-14:57.

III. Onreinheid door lichaamsafscheiding. Leviticus 15:1-33.

IV. Onreinheid door een dood lichaam. Numeri 19:1-22.

Hoofdstuk V. Heilige dagen.

I. Het Pesach.

II. Het Wekenfeest, of Oogstfeest.

III. De dag van de trompetten.

IV. De jaarlijkse verzoening. Leviticus 16:1-34, Numeri 29:7-11.

V. Het feest van de Tabernakel.

VI. De Sabbath. Exodus 16:23, 20:8-11, Deuteronomium 5:12-15

Hoofdstuk VI. Heilige eden of beloften.

I. De Nazareër-gelofte. Numeri 6:1-21.

II. De eden of geloften van vrouwen. Numeri 30:1-16.

III. Ontslag van de eden of geloften. Leviticus 27:1-34.

Hoofdstuk VII. Toverij, magie en afgoderij.

- I. De wet op toverij en magie. Leviticus 20:6,27.
- II. De aanbidding van Moloch verboden. Leviticus 20:1-5.
- III. Het aanzetten tot afgoderij. Deuteronomium 13:1-18.

Hoofdstuk VIII. Dierlijk voedsel.

- I. Vet en bloed verboden. Leviticus 7:23-27.
- II. Het vlees van een natuurlijk gestorven dier. Leviticus 17:15-16.
- III. Reine en onreine dieren. Leviticus 11:1-47, Deuteronomium 14:1-29.

Hoofdstuk IX. Persoonlijk en huishoudelijk.

- I. Kleding. Leviticus 19:10, Deuteronomium 22:5,11, Numeri 15:38-40.
- II. Persoonlijk. Leviticus 19:27-28
- III. Instructie aan kinderen. Deuteronomium 6:6-9,20-25.

Hoofdstuk X. Ethische voorschriften.

III. De Religieuze wet.

Hoofdstuk I. De wet op de offers.

Waarom deze het eerst?

I. Bepalingen ten aanzien van alle dierenoffers. Exodus 20:24, Leviticus 1:5,10,14-15, 3:1-2, 4:3-7,13-15, 17:1-9, 22:20-28, Deuteronomium 12:5-15.

1. Welke dieren mogen worden geofferd? Leviticus 1:2,10,14.

2. De conditie van het dier en de maximale leeftijd ervan. Leviticus 22:20-28.

(1) Wat waren de typische kenmerken van het dier? Zie ook Hebreeën 9:14, 1 Petrus 1:18,19.

3. Wat moet gedaan worden door de dienstdoende? Leviticus 1:3-6, 3:1-2, 4:3-4,13-15, etc.

(1) Wat is de betekenis daarvan?

4. Wat werd met het bloed gedaan? Leviticus 1:5,15, 4:6-7.

(1) Waarom werd het bloed aan de voet van het altaar uitgegoten?

5. Waar moest er worden geofferd? Exodus 20:24, Leviticus 17:1-9, Deuteronomium 12:5-15.

- (1) Waar voor de oprichting van de Tabernakel?
- (2) Waar na de oprichting van de Tabernakel? Leviticus 17:1-9.
 - a. Verwijst dit ook naar dieren die tot voedsel dienden? Leviticus 17:5, Deuteronomium 12:5.
 - b. Voor welke te offeren geiten wordt deze aanwijzing gegeven? Deuteronomium 12:7.
- (3) Na de vestiging in Kanaän, Deuteronomium 12:5-15,
 - a. Welke verandering ten aanzien van het patriarchale stelsel, en waarom? Zie ook Hebrreeën 7:12.
 - b. Welke wijsheid ligt er in een centrale plaats van aanbidding?

II. De verschillende offers. Exodus 29:38-42, Leviticus 1:1-6:13,19-30, 7:1-21, Numeri 15:1-11, 28:11-15.

1. Het brandoffer. Leviticus 1:1-17.

- (1) Welke bijzonderheden? Leviticus 1:8-9,16-17.
- (2) Beschrijf het 'voortdurende brandoffer'. Exodus 29:38-42, Leviticus 6:8-13, Numeri 27:1-13.
- (3) Is de laatste passage een bewuste herhaling? Numeri 28:6.
- (4) Waarom deze herhaling? Numeri 28:9,11.
- (5) Waarom specifiek genoemd?
- (6) Wat is het verschil op de sabbath? Numeri 28:9-10.
- (7) Welke toevoeging op iedere eerste van de maand? Numeri 28:11-15.

2. Het meeloffer. Leviticus 2:1-16.

- (1) Waarvan? Leviticus 2:1,4,5,7,14.
- (2) Waarom olie?
- (3) Wat aangaande desem en honing? Leviticus 2:11.
- (4) Waarom het verbod?
- (5) Waarom het zout? Leviticus 2:13.
- (6) Hoe werd omgegaan met dit offer? Leviticus 2:2-3,9-10,16.
- (7) Hoe indien het om een priesterlijk offer ging? Leviticus 6:19-23.
- (8) Wat zijn de belangrijkste gelegenheden voor een meeloffer? Numeri 15:1-11.
- (9) Wat betekent het meel in deze wet?

3. Het vredeoffer. Leviticus 3:1-17, 7:11-21,28-34.

- (1) Welk deel werd verbrand? Leviticus 3:3-5,9-11,14-16.
- (2) Hoe werd omgegaan met het vlees? Leviticus 7:15-18,31-34, 22:29-30.
- (3) Wat betekenen een 'beweegoffer' en een 'heffer'?
- (4) Welke beperking ten aanzien van het eet-moment? Leviticus 7:16-18.
- (5) Welke beperkingen ten aanzien van onreinheid? Leviticus 7:19-21.
- (6) Bij welke gelegenheden het vredeoffer? Leviticus 7:12,16.
- (7) Waarom bij name?
- (8) Als een feest genoemd wordt in verband met offers, welke offers worden dan bedoeld?

4. Het zondeoffer. Leviticus 4:1-6:7, 24-30, 7:1-10.

- (1) Wat werd verbrand? Leviticus 7:1-5.
- (2) Wat werd met het vlees gedaan? Leviticus 7:6-7, 6:26,29-30.
- (3) Wat aangaande het aanraken? En wat betreft het vat waarin het was gekookt?? Leviticus 6:27-28.
- (4) Wat werd geofferd als erkenning van onwetendheid? Leviticus 4:1-3,13-14,22-23,27-28, 5:7,11.
- (5) Welke bekentenis? En welke belofte?
- (6) Wat indien een overtreding begaan is met heilige voorwerpen? Leviticus 5:14-19.
- (7) Wat als met tegen de naaste had gezondigd? Leviticus 6:1-7.
- (8) Waarom een-vijfde toevoegen voor iedere overtreding?
- (9) Als een overtreding uit onwetendheid werd begaan, waarom was het toch een zonde?
- (10) Wat is de oorsprong van een zondeoffer?
- (11) Hoeveel soorten offers zijn er? En hoe zijn zij te onderscheiden?

LES 61.

Hoofdstuk II. Het Priesterschap.

I. Hun afstamming en kleding. Exodus 28:1-43, 39:1-43.

- (1) Benoem de kledingstukken. Exodus 28:4.
- (2) Beschrijf de efod. Exodus 28:6-12.
- (3) Beschrijf de borstplaat. Exodus 28:13-30.
- (4) Wat zijn de Urim en Thummim? Exodus 28:30.
- (5) Wat betekent het 'oordeel van Israël? Exodus 28:30.
- (6) Beschrijf de blauwe mantel. Exodus 28:31-35.
- (7) Waarom toevoegen: opdat hij niet sterft? Exodus 28:35.
- (8) Beschrijf het hoofddekseel. Exodus 28:36-38.
- (9) Beschrijf de jas. Exodus 28:39.
- (10) Welke kleding voor de priesters? Exodus 28:40-43.
- (11) Wanneer werd deze kleding gedragen? Exodus 28:43.

II. De inwijding van de priesters. Exodus 29:1-37, Leviticus 8:1-36.

- (1) Wat werd het eerst aan de priesters gedaan? Exodus 29:4, Leviticus 8:6.
- (2) Wat was de tweede handeling? Exodus 29:5,6-9, Leviticus 8:7-9,13.
- (3) En de derde? Exodus 29:7, Leviticus 8:12.
- (4) Welke offers werden gebracht? Exodus 29:10-19, Leviticus 8:14-32.
- (5) Wat werd vervolgens gedaan door de priesters? Exodus 29:20-21, Leviticus 8:22,24,30.
- (6) Wat ten aanzien van de tweede ram? Exodus 29:22-28,31-34, Leviticus 8:25-32.
- (7) Wat werd de volgende zes dagen gedaan? Exodus 29:29-30, Leviticus 8:33-36.

III. De ondersteuning van het priesterschap?

1. De financiën van het Altaar. Numeri 18:8-20, Leviticus 7:8.

- (1) Wat is het commentaar van Paulus hierover? 1 Corinthiërs 9:13-14.

2. De tienden van de tienden. Numeri 18:25-28.

- (1) Van wat was het inkomen afhankelijk?
- (2) Hoe is dit in verhouding tot het inkomen van de Levieten?

IV. De wet op de heiligheid van het priesterschap? Leviticus 21:1-22:33.

1. Wat betreft verontreiniging door de doden? Leviticus 21:1-3.

- (1) Waarom? Leviticus 21:4.

2. Aangaande merktekenen op de persoon. Leviticus 21:5-6.

- (1) Waarom ontheiligen dergelijke merktekenen de Naam van God? Leviticus 21:6.

3. Aangaande het huwelijk van ontuchtige of gescheiden vrouwen.. Leviticus 21:7-8.

4. Aangaande hoererij bij een dochter van een priester. Leviticus 21:9.

(1) Waarom deze strengheid?

5. De Hogepriester en deze bijzonderheden. Leviticus 21:10-15.

(1) Wat is hiervan de reden? Leviticus 21:15.

6. Aangaande lichamelijke perfectie. Leviticus 21:16-24.

(1) Waarom?

7. Aangaande het uitvoeren van de plichten in en periode van onreinheid. Leviticus 22:1-9.

8. De personen die mogen eten van heilige dingen. Leviticus 22:10-16.

Hoofdstuk III. De wet op de Levieten.

I. De plaatsvervangende van de eerstgeborenen. Numeri 3:1-51.

II. Hun onderhoud. Numeri 18:21-24.

(1) Hoe vaak werd de tiende gegeven? En waar werd deze opgeslagen? Deuteronomium 14:27-29, 26:12.

(2) Hoe zouden de Levieten naar hun steden gaan?

(3) Wie, behalve de Levieten, nam er aan deel? Deuteronomium 26:12-13.

(4) Welke jaarlijkse tiende? En hoe is dit geregeld? Deuteronomium 12:5-12, 14:22-27.

(5) Welke algemene wet ten aanzien van de tiende over de toename? Leviticus 27:30-33.

(6) Was het volk altijd getrouw met de tiende? Maleachi 3:8-10.

III. Hun woonplaatsen. Numeri 35:1-8.

(1) Hoe kon men zeggen dat zij geen erfdeel hadden? Numeri 18:24, etc.

IV. Hun taken. Numeri 3:5-9, 4:15,25,31-32.

(1) Zijn zij onderscheiden van de priesters in Deuteronomium? Deuteronomium 17:9,18, 18:1-7, 24:8, 27:9. Zie ook Ezechiël 44:15, Jeremia 33:18, 21.

Hoofdstuk IV. Ceremoniële onreinheid.

I. Onreinheid door geboorte. Leviticus 12:1-8.

(1) Waarom het zondeoffer?

(2) Het geval van Maria en Jozef. Leviticus 12:8. Zie ook Lukas 2:22-24.

(3) Wat betreft het die op grote afstand woonden?

II. Onreinheid door melaatsheid. Leviticus 13:1-14:57.

- (1) Wat kan erdoor worden beïnvloed? Leviticus 13:2,47, 14:34.
- (2) Wie moest beslissen of het inderdaad melaatsheid was? Leviticus 13:2,3,50, 14:36.
- (3) Wat te doen met een melaats persoon, zijn kleding en zijn huis? Leviticus 13:45-46,52, 14:43-45.
- (4) Hoe kan kleding of een woning melaats zijn?
- (5) Wat te doen als een melaatse genezen was? Leviticus 14:1-9.
- (6) Welke offers completeerden dit proces? Leviticus 14:12-20.
- (7) Welke voorzieningen voor de armen? Leviticus 14:21-22.
- (8) Waarom was een schuld- en zondeoffer nodig?
- (9) Hoe ging Jezus om met deze wet? Markus 1:44.
- (10) Hoe corresponderen deze wetten met zonde en de genezing daarvan met wat Jezus leert?
- (11) Wat is het verschil tussen 'gieten', 'dompelen' en 'besprenkelen'? Leviticus 14:15-16,26-27.

III. Onreinheid door lichamelijke afscheiding. Leviticus 15:1-33.

- (1) Hoe veel soorten onreinheid kommen voort uit deze bron?
- (2) Wat is de methode van reiniging? Leviticus 15:5-7.
- (3) Wat is het doel van deze wet?

IV. Onreinheid door een dood lichaam. Numeri 19:1-22.

- (1) Voorzieningen voor deze onreinheid. Numeri 19:1-10.
- (2) Wat is de betekenis van de as? Hebrëen 9:13-14.
- (3) Waarom niet het bloed zelf in geval van de melaatse?
- (4) Welke karakteristiek van het Bloed van Jezus is hier herkenbaar?
- (5) Hoe wordt met deze onreinheid omgegaan? Numeri 19:11-19.
- (6) Wat is de straf bij onachtzaamheid? Numeri 19:20-22.
- (7) Welke gevallen van onreinheid? Numeri 19:7-8,10-21.
- (8) Waarom wordt dit water het 'water van scheiding' genoemd? Numeri 19:21.
- (9) In welke gevallen van water ter reiniging gesprenkeld? En waarmee was het gemengd?
- (10) Was de betekenis in het water? In het bloed of in de as?
- (11) Werd er ooit alleen water gesprenkeld?
- (12) Wat is dan het doel van het water?
- (13) Wat is de betekenis van het bloed sprenkelen? Hebrëen 12:24, 1 Petrus 1:2.
- (14) Door wat werd het sprenkelen gevolgd?
- (15) Wat is de betekenis hiervan? Hebrëen 10:19-22.
- (17) Hoe werd in alle andere gevallen van onreinheid de reiniging gedaan?
- (18) Welke verwijzing in het Nieuwe Testament verwijst hiernaar? Hebrëen 9:9-10.
- (19) Welke toevoeging hebben de Farizeeën gemaakt? Markus 7:1-4.

Hoofdstuk V. De feestdagen.

I. Het Pesach.

- (1) Wat betreft de uitvoering van deze wet in Egypte? Exodus 12:14-20,25-28,43-51, 13:3-10.
- (2) Wat wordt gezegd in het Boek van het Verbond? Exodus 23:14-15.

- (3) Heeft dit enig verband met de vorige bepaling? Exodus 23:15.
- (4) Welke toevoeging wordt gemaakt in Leviticus? Leviticus 23:4-15.
- (5) Wat op de ochtend na de shabbat? Exodus 23:11.
- (6) Wat is de betekenis van de eerste garve? 1 Corinthiërs 15:20-23.
- (7) Waarom mocht niemand eten van de oogst voordat dit was uitgevoerd?
- (8) Was dit voor of na de oogst gedaan? Exodus 23:14-15, Deuteronomium 16:9.
- (9) Welke voorziening voor onreinen en reizigers waren er? Numeri 9:1-12. Johannes 11:55.
- (10) Welke toevoeging is er in de wet op brandoffers? Numeri 28:16-24.
- (11) Welke toevoeging zien we in Deuteronomium 16:1-8?
- (12) Wat geven deze toevoegingen aan?
- (13) Waarvan is het ongezuurde brood een verwijzing? 1 Corinthiërs 5:6-8.

II. Het Wekenfeest, ofwel het Oogstfeest.

- (1) Wat wordt ervan gezegd? Exodus 23:15-17, 24:22.
- (2) Hoe wordt de tijd vastgesteld? En hoe wordt deze dag gehouden? Leviticus 23:15-21.
- (3) Welke toevoeging werd later gedaan? Numeri 28:26-31.
- (4) Op welke dag van de week begon en eindigde de telling? Leviticus 23:15-16.
- (5) Waarom het brood zuren? Leviticus 2:11, 23:17,20.
- (6) Wat is het verschil tussen het eerstelingen-offer en dan van de Pesach? Leviticus 23:10-7.
- (7) Hoe wordt dit feest in het Nieuwe Testament genoemd? Handelingen 2:1.
- (8) Is er een reden voor drie namen?

III. De dag van de Trompetten.

- (1) Wat is deze wet? En wat is het verband waarin deze werd gegeven? Leviticus 23:23-25.
- (2) Welke toevoeging werd later gemaakt? Numeri 29:1-6.
- (3) Wat is de betekenis van deze dag?
- (4) Wat is de betekenis van de trompetten? En door wie werden zij geblazen?
- (5) Waar werd de heilige samenkomst gehouden?

IV. De jaarlijkse Verzoening. Leviticus 16:1-34, Numeri 20:7-11.

1. De voorwaarden om het voorhangsel te mogen passeren. Leviticus 16:1-4.

- (1) Waarom deze kleding?
- (2) Waarom niet altijd mogen binnengaan? Leviticus 16:2. Zie ook Hebrëen 9:7-8.

2. Het offer. Leviticus 16:5-10.

3. De verzoening voor de priester en zijn gezin. Leviticus 16:11-14.

- (1) Het contrast met Christus. Hebrëen 7:26-28.

4. De verzoening voor het volk. Leviticus 16:15-19.

- (1) Waarom voor de tent en heilige vaten? Leviticus 16:16,19.

5. De andere bok. Leviticus 16:20-22.

(1) Wat is de betekenis hiervan. Leviticus 16:22.

(2) Wat was Azazel? Leviticus 16:22. Zie ook Leviticus 16:8,10.

6. Verandering van kleding en het verbranden van de slachtoffers. Leviticus 16:23-28.

(1) Twee andere zaken van onreinheid. Leviticus 16:26,28.

7. Tijd en inhoud van de bepalingen. Leviticus 16:29-34.

(1) Wat betekent 'uw zielen verdrukken'? Leviticus 16:29,31. Zie ook Handelingen 27:9.

(2) Het argument van Paulus. Hebrëëen 10:1-3.

8. Extra brandoffers. Numeri 29:7-11.

LES 62.

V. Het feest van de Tabernakel.

- (1) Wat is de eerste opmerking? Exodus 23:14-17.
 - (2) Waarom wordt deze naam toegepast?
 - (3) Wat is het moment en de inhoud van het vieren? Leviticus 23:33-36,39-44.
 - (4) Waarom worden de vruchten op dit moment verzameld? Leviticus 23:39.
 - (5) Waar moeten de tenten worden gebouwd?
 - (6) Welk ontwerp?
 - (7) Welke toevoeging werd later gemaakt? Numeri 29:12-40.
 - (8) Wat is het aantal brandoffers?
 - (9) Tijdens welke feesten was het voor alle mannen verplicht de samenkomst bij te wonen? Exodus 34:18-23.
 - (10) In welk jaargetijde vond dit plaats?
-
- (11) Wat moest iedereen brengen? Deuteronomium 16:16-17. Zie ook Lukas 21:1-4.
 - (12) Bescherming van het land. Exodus 34:24.
 - (13) Wat is de sociale en politieke toepassing van de feesten? Zie ook Jerobeam's beleid in 1 Koningen 12:26-33.

VI. De Shabbat. Leviticus 16:23, 20:8-11, Deuteronomium 5:12-15.

- (1) Hoe deze te houden? Leviticus 19:3,30, 25:4.

Hoofdstuk VI. Heilige eden en geloften.

I. De Nazireeër-gelofte. Numeri 6:1-21.

- (1) Wat hield deze gelofte in? Numeri 6:1-2.
- (2) Welke beperkingen had dit tot gevolg? Numeri 6:3-8.
- (3) Waarom deze voorwaarden?
- (4) Wat werd gedaan in geval van 'onreinheden'? Numeri 6:9-12.
- (5) Wat zijn de voorwaarden van de vier die in Handelingen 21:23-27 worden genoemd? .
- (6) Wat te doen als de gelofte vervuld was? Numeri 6:13-21.
- (7) Was de gelofte van Paulus in Handelingen 18:18, een Nazireeër-gelofte? Zie ook Numeri 6:13,18.
- (8) Wat was de aanleiding voor deze gelofte?

II. De eden of geloften van vrouwen? Numeri 30:1-16.

- (1) Wat is de algemene wet ten aanzien van eden en geloften? Numeri 30:1-4. Zie ook Deuteronomium 23:21-23.
- (2) Welk recht op annuleren? Numeri 30:5-16.
- (3) Waarom had de vader, of echtgenoot, dit recht?

III. Ontslag van geloften. Leviticus 27:1-34.

1. In geval van een persoon. Leviticus 27:1-8.

(1) Wat is het karakter van de gelofte? Leviticus 27:2.

2. In geval van een dier. Leviticus 27:9-13.

(1) Waar de waarde door de priester laten bepalen? Leviticus 27:12.

3. In geval van een woning. Leviticus 27:14-15.

(1) Waarom is de laatste twee gevallen een-vijfde toevoegen? Leviticus 27:13,15.

4. In geval van een perceel land. Leviticus 27:16-25.

(1) Wat betekent het 'zaaien van een homer gerst'? Leviticus 27:16.

5. De eerstelingen niet geofferd. Leviticus 27:26-27.

6. Gewijde dingen uitgezonderd. Leviticus 27:28-29.

(1) Wat betekent dit in het geval van de dochter van Jeftha? Richteren 11:30,31,34-40.

7. Vrijstelling van tienden. Leviticus 27:30-34.

(1) Wat betekent: wat onder de roede doorgaat? Leviticus 27:32.

Hoofdstuk VII. Toverij en afgoderij.

I. De wet tegen toverij en magie. Leviticus 20:6,27.

(1) Welke andere specificaties? Deuteronomium 18:9-14.

(2) Beschrijf een en ander.

(3) Is dit verbod een erkenning?

(4) Waarom is het een gruwel voor God?

II. Moloch-aanbidding verboden. Leviticus 20:1-5.

(1) Hoe werd zaad gegeven aan Moloch? Deuteronomium 12:31, Jeremia 7:31, 2 Kronieken 33:6.

(2) Waarom dit specifieke verbod?

III. Het aanzetten tot afgoderij. Deuteronomium 13:1-18.

1. Als het door een profeet werd gedaan. Deuteronomium 13:1-5.

(1) Hoe konden de woorden van een vals profeet uitkomen? Deuteronomium 13:1-2.

(2) Wat bewijst dat hij een vals profeet is? Deuteronomium 13:4. Zie ook Galaten 1:8.

(3) Waarom een vals profeet ter dood brengen? Deuteronomium 13:5.

2. Als het gedaan werd oor een familielid of vriend. Deuteronomium 13:6-11.

(1) Waarom een vriend aanbrengen?

3. Wanneer een gehele stad wordt gebracht tot afgoderij. Deuteronomium 13:12-18.

(1) Wie moest deze wet uitvoeren? Deuteronomium 13:14-15.

(2) Wat in geval van het vinden van personen die niet deelnamen?

(3) Was deze straf op afgoderij religieuze vervolging?

Hoofdstuk VIII. Dierlijk voedsel.

I. Vet en bloed verboden. Leviticus 7:23-27.

(1) Welk vet wordt hier bedoeld? Leviticus 7:25.

(2) Wat werd gedaan met het bloed van geslachte dieren? Leviticus 17:12-14, Deuteronomium 12:16,24.

(3) Wat te aanzien van de regelgeving in het Nieuwe Testament? Handelingen Acts 15:28-29.

II. Vlees van een natuurlijk gestorven dier. Leviticus 17:15-16.

III. Reine en onreine dieren.. Leviticus 11:1-47, Deuteronomium 14:1-29.

1. Dieren. Leviticus 11:1-8.

(1) Hebben zij gespleten hoeven en herkauwen zij?

2. Waterdieren. Leviticus 11:9-12.

3. Gevogelte. Leviticus 11:13-19.

(1) Wat zijn de kenmerken voor rein en onrein?

4. Kruijpende dieren met vleugels. Leviticus 11:20-23.

5. Het gevolg van het aanraken van het karkas van een onrein dier. Leviticus 11:24-40.

6. Kruijpende dieren zonder vleugels. Leviticus 11:29-38.

7. Reptielen. Leviticus 11:41-43.

8. De reden voor deze verboden. Leviticus 11:44-47.

Hoofdstuk IX. Persoonlijk en huishoudelijk.

I. De kleding.

1. Gemengde weefsels verboden. Leviticus 19:19, Deuteronomium 22:11.

(1) Waarom?

2. De gedenkwasten. Numeri 15:38-40.

(1) Waarom?

(2) De verwijzing in het Nieuwe Testament. Mattheus 23:5.

3. De kleding van het 'andere geslacht'. Deuteronomium 22:5.

(1) Hoe ligt dit nu, in deze tijd?

II. Aangaande persoonlijke merktekenen. Leviticus 19:27-28.

(1) Waarom? Zie ook Jeremia 16:6.

LES 63.

III. Instructie van kinderen. Deuteronomium 6:6-9,20-25.

(1) Wat is de betekenis van ‘op de handen en tussen de ogen schrijven’?

Hoofdstuk X. Ethische voorschriften.

1. De liefde voor de waarheid. Exodus 23:1-2,7 Leviticus 19:16.
2. Inbuigbare rechtvaardigheid. Exodus 23:3,6,8 Leviticus 19:15.
3. Vriendelijkheid voor veemdelingen. Exodus 23:9, Leviticus 19:33-34.
4. Vriendelijkheid voor vijanden. Exodus 23:4-5, Leviticus 19:17-18.
5. De behandeling van blinden en doven. Leviticus 19:14.
6. Respect voor bejaarden. Leviticus 19:32.
7. Eerlijke maten en gewichten. Leviticus 19:35-37 Deuteronomium 25:13-16.
8. Wat te doen met verdwaalde dieren en gevonden voorwerpen. Deuteronomium 22:1-4
9. Vriendelijkheid voor broedende vogels. Deuteronomium 22:6-7.
10. De borstwering op het dak. Deuteronomium 22:8.
11. Het ploegen met rund en ezel. Deuteronomium 22:10.
12. Het muilbanden van een rund. Deuteronomium 25:4. Zie ook 1 Corinthiërs 9:9-10.

IV. De burgerlijke wet.

Hoofdstuk I. Seksuele relaties.

- I. Onwettige huwelijken. Leviticus 18:1-5, 20:11-21.
- II. Onwettige gemeenschap.
- III. Wettige huwelijken.
- IV. De wet op jalousie.
- V. Echtscheiding. Deuteronomium 22:19,28-29, 24:1-4.

Hoofdstuk II. Het erfrecht.

- I. De wet in het algemeen en de oorzaak. Numeri 27:1-11.
- II. De verwijzing naar de stammen. Numeri 36:1-13.

Hoofdstuk III. Voorzieningen voor de armen.

- I. De voorzieningen. Leviticus 19:9, 25:35-38, Deuteronomium 23:19-20, 24:6, 10-17, 19-22.
- II. Het Sabbats-jaar. Exodus 23:10-11, Leviticus 25:1-8, Deuteronomium 15:1-11.
- III. Het Jubel-jaar. Leviticus 25:8-55.

Hoofdstuk IV. De wet op dienstbaarheid.

- I. Zoals gegeven in het Boek van het Verbond. Exodus 21:2-11, 16, 20-21, 22:14.
- II. Zoals gegeven in Leviticus. Leviticus 25:33-55.
- III. Voorzieningen voor vrijen. Deuteronomium 15:12-18.
- IV. De rechten van buitenlandse dienstbaren. Exodus 21:20-27, Leviticus 25:44-46, Deuteronomium 33:15-16.

Hoofdstuk V. Misdaad en straf.

- I. De doodstraf. Exodus 21:12-17, 28-32, Leviticus 20:11-16, 27, 21:9, 24:10-16, Deuteronomium 13:1-18, 17:8-13, 18:20-22, 19:16-21, 21:18-21, 22:13-29, 24:7.
- II. Doodslag en moord. Numeri 35:9-29, Deuteronomium 19:1-13.
- III. Verwonding. Exodus 21:18-19, 22-27 Leviticus 24:17-22.
- IV. Andere misdaden en straffen.. Exodus 22:1-15, Numeri 35:31-34, Deuteronomium 19:14, 21:1-9, 25:1-3.

Hoofdstuk VI. Militaire en bestuurlijke wetten. Deuteronomium 7:1-5, 16:14-20, 20:1-20, 24:5, 8-13.

Hoofdstuk I. Seksuele relaties.

I. Onwettige huwelijken. Leviticus 18:1-18, 20:11-21.

1. Inleidende waarschuwing. Leviticus 18:1-5.

- (1) Waarom wordt er gezegd 'Ik ben Jahwe, uw God'? Leviticus 18:2.
- (2) Welke daden van Egypte en Kanaän? Leviticus 18:3. Zie ook Leviticus 18:27.
- (3) Waarom de Kanaänieten verdrijven? Leviticus 18:24, 28.

2. Verboden relaties. Leviticus 18:6-8.

- (1) Was dit een nieuwe wet?
- (2) Hoe met de regelgeving in het Nieuwe Testament?

3. De straf op incest. Leviticus 20:11-21.

- (1) Waarom de uitzonderingen in Leviticus 20:20-21?

II. Onwettige gemeenschap.

1. Met een vrouw in onreinheid. Leviticus 18:19-22.

2. Overspel. Leviticus 19:20-22, Deuteronomium 22:22-24.
3. Verkrachting en aanranding. Deuteronomium 22:25-29.
4. Ontucht en hoererij. Exodus 22:16-17. Deuteronomium 23:17. Zie ook Leviticus 21:5.
5. Bestialiteiten. Leviticus 20:15-16.
6. Sodomie. Leviticus 20:13.

(1) Wat zijn de straffen in de regelgeving van het nieuwe Testament?

III. Wettige huwelijken.

1. De niet-verboden huwelijken.

- (1) Waarom de vermelding in de wet?
2. Een gevangene, onder welke voorwaarden? Deuteronomium 21:10-14.
3. De weduwe van een broer. In welk geval? Deuteronomium 25:5-10.
- (1) Was dit nieuw? Zie ook Genesis 38:8-9.
- (2) Een voorbeeld. Ruth 4:1-12.
- (3) De verwijzing in het Nieuwe Testament. Mattheus 22:23-28.

IV. De wet op jalousie.

1. Een vrouw die verdacht wordt van overspel. Numeri 5:11-31.

- (1) Waarom dit water? Numeri 5:27.
- (2) Wat is het doel van deze wet?

2. Een bruid die verdacht wordt van ontucht. Deuteronomium 22:13-21.

- (1) Was hoerschap getolereerd? Deuteronomium 22:17.

3. Eunuchen en bastaarden. Deuteronomium 23:1-2.

- (1) Hoe kunnen er bastaarden zijn geweest?
- (2) Wat is het doel van deze wet?
- (3) Hoe kon een eunuch gaan aanbidden in Handelingen 8:27-28?

V. Echtscheiding. Deuteronomium 22:19,28-29, 24:1-4.

- (1) Waarom een scheidbrief geven?
- (2) Waarom in dit geval niet opnieuw huwen? Deuteronomium 24:3-4.
- (3) Welke beperkingen waren er in het recht te scheiden? Deuteronomium 22:19,28-29.
- (4) Heeft deze wet echtscheiding ingevoerd?
- (5) Waardoor was echtscheiding toegestaan? Mattheus 19:3-9.

Hoofdstuk II. De wet op het erfrecht.

I. De algemene wet en de aanleiding daartoe. Numeri 27:1-11.

- (1) Wat is het recht van de oudste zoon? Deuteronomium 21:15-17.
- (2) Kon de wet veranderd worden door een wilsbeschikking?
- (3) Waarom hadden de dochters geen gelijke delen?

II. De verwijzing naar de stammen. Numeri 36:1-13.

- (1) Waarom zou het land overgaan naar en andere stam?

IV. De burgerlijke wet.

Hoofdstuk III. Voorzieningen voor de armen.

I. Voorzieningen. Leviticus 19:9, 25:35-38. Deuteronomium 23:19-20, 24:6,10-15,17,19-22.

1. Rente eisen verboden. Leviticus 25:35-38, Deuteronomium 23:19-20.

- (1) Wat is het effect op het leensysteem?
- (2) Hoe hebben de armen daar voordeel van?
- (3) Een test van rechtvaardigheid, waarom? Zie ook Psalm 15:1-5.
- (4) Waarom was het wel toegestaan rente te eisen van een vreemdeling?

2. De wet op verpanden. Deuteronomium 24:6,10-13,17.

- (1) Waarom deze regelgeving?

3. Stipte uitbetaling van loon. Deuteronomium 24:14-15.

- (1) Wat kan het gevolg zijn van nalatigheid hierin?
- (2) Is dit een belemmering voor week- of maandovereenkomsten?

4. Aangaande aren lezen. Deuteronomium 24:19-22, Leviticus 19:9.

- (1) Werd deze wet nagekomen? Zie ook Ruth 2:2,3.

Hoofdstuk III. Voorzieningen voor de armen.

II. Het Sabbats-jaar.

1. De eerste bepalingen. Exodus 23:10,11.

- (1) Hoe moest het volk de tijd doorbrengen?
- (2) Wat is het doel van deze wet?
- (3) Kan dit een 'zelfopgelegde' wet zijn?

(4) Werd deze wet nagekomen? Zie ook 2 Kronieken 36:21, Josephus, Joodse Oudheden, 11.8.5, 14.10.6, Tacitus, Historiën 5.4.

2. Het herstel. Leviticus 25:1-8.

(1) Waarom deze herhaling? Zie ook Leviticus 25:8.

3. Een latere voorziening. Deuteronomium 15:1-11.

(1) Wat is het effect van een en ander op het 'leensysteem'?

(2) Hoe kon iemand in schulden komen? Deuteronomium 15:7-9.

(3) Op grond van welke motieven wordt deze opriep gedaan? Deuteronomium 15:10.

(4) Hoe is het verband ten aanzien van de verklaringen over armen in Deuteronomium 15:4 en 15:11?

III. Het Jubel-jaar. Leviticus 25:8-55.

1. De periode en het algemene karakter ervan. Leviticus 25:8-12.

(1) Waarom begon het met Grote Verzoendag? Leviticus 25:9.

(2) Wat is de betekenis van de Jubel?

(3) Op welk moment dan de dag werd de Shofar geblazen?

2. Het effect op de leiders van het land. Leviticus 25:13-17.

(1) Waar was de verkoop gelijk?

(2) Wat is de reden om niet 'voor eeuwig te verkopen'? Leviticus 25:23.

(3) Wat is het beleid van deze wet?

3. De verzekering van overvloed in het Shabbats-jaar. Leviticus 25:18-22.

(1) Waarom hadden zij opbrengst voor drie jaar? Leviticus 25:21.

(2) Waarom wordt er gesproken van een achtste jaar? Leviticus 25:22.

4. Het recht op lossing van land. Leviticus 25:23-28.

(1) Wat is hiervan de inhoud?

5. Lossing van steden, dorpen en huizen van Levieten. Leviticus 25:29-38.

(1) Waarom dit onderscheid?

6. Het effect op Hebreeuwse dienstbaren. Leviticus 25:39-55. Zie ook Leviticus 25:40-54.

(1) Wat zijn de resultaten van het Jubeljaar?

LES 64.

Hoofdstuk IV. De wet op de dienstbaarheid.

I. Zoals gegeven in het Boek van het Verbond. Exodus 21:2-6.

1. De rechten van Hebreeuwse dienstbaren. Exodus 21:2-6.

- (1) Heeft deze wet dienstbaarheid ingevoerd? Exodus 21:2.
- (2) Waarom het verschil ten aanzien van het gezin?
- (3) Hoe 'hem tot God brengen'? Exodus 21:6.
- (4) Waarom in het oor?

2. De rechten van de vrouwelijke Hebreeuwse dienstbaren. Exodus 21:7-11, Deuteronomium 15:12-17.

- (1) Gaf deze wet een man het recht zijn dochter te 'verkopen'? Exodus 21:7.
- (2) Wat betekent het 'verkopen van een zoon'?
- (3) Waarom niet handelen zoals iedereen? Exodus 21:7.
- (4) Wat is de inhoud van de regels aangaande huwen?
- (5) Wat was meestal de toekomst van een vrouwelijk dienstbare?

3. Kidnapping. Exodus 21:16.

4. Het doden van een dienstbare tijdens de achtervolging. Exodus 21:20-21.

- (1) Waarom dit onderscheid?

5. De verkoop van een dief die gewen bezittingen heeft. Exodus 22:1-4.

- (1) Voor welke periode?

II. Zoals gegeven in Leviticus. Leviticus 25:35-55.

1. Verdere rechten van Hebreeuwse dienstbaren. Leviticus 25:35-43.

- (1) Waarom hem en zijn gezin verkopen op grond van zijn armoede?

2. Wie een permanent dienstbare mag zijn. Leviticus 25:44-46.

- (1) Naar welke groep wordt verwezen ten aanzien van de regels bij het achtervolgen? Leviticus 25:46. Zie ook Exodus 21:20-21.

3. De rechten van een Hebreër die verkocht is aan een vreemdeling. Leviticus 25:47-55.

- (1) Waarom niet vrij in het zevende jaar?
- (2) Wat houdt hier het recht van lossing in? Leviticus 25:48-49.
- (3) Wat zijn de redenen van dit recht? Leviticus 25:55.

III. Voorzieningen voor vrijen. Deuteronomium 15:12-18.

(1) Waarom een dubbel loon? Deuteronomium 15:18.

(2) Waarom niet dezelfde rechten in het Jubeljaar?

IV. De rechten van buitenlandse dienstbaren.

1. De bescherming van het lichaam en het leven. Exodus 21:20-27.

2. Geen vrijlating. Leviticus 25:44-46.

(1) Waarom?

3. Geen terugkeer van vluchtelingen. Deuteronomium 23:15-16.

(1) Waarom?

Hoofdstuk V. Misdaden en straffen.

I. Misdaden waarop de doodstraf staat.

1. Moord. Exodus 21:12-14. Zie ook 1 Koningen 1:50, 2:28.

(1) Het aantal getuigen dat nodig is voor een veroordeling. Numeri 35:30, Deuteronomium 16:6, Hebrëen 10:28-29.

2. Moord door een gewelddadig dier. Exodus 21:28-32.

3. Kidnapping. Exodus 21:16, Deuteronomium 24:7.

4. Afgoderij. Deuteronomium 13:1-18.

5. Godslastering. Leviticus 24:10-16.

6. Vals profeteren. Deuteronomium 18:20-22.

7. Toverij, magie. Leviticus 20:27.

8. Overspel. Deuteronomium 22:13-22.

9. Verkrachting van een in ondertrouw zijnde of gehuwde vrouw.. Deuteronomium 22:23-29.

10. Hoererij. Deuteronomium 22:13-21, Leviticus 21:9.

11. Incest. Leviticus 20:11-14.

12. Sodomie. Leviticus 20:13.

13. Bestialiteit. Leviticus 20:15-16.

14. Het slaan of vloeken van de ouders. Exodus 21:15,17.

15. Koppigheid en opstandigheid naar de vader. Deuteronomium 21:18-21.

16. Opstandigheid tegen de leiders. Deuteronomium 17:8-13.

17. Valse aanklachten. Deuteronomium 19:16-21.

(1) Waarom zo veel?

(2) Wat was de manier van executeren?

II. Doodslag en moord.

1. De vrijsteden. Numeri 35:9-15, Deuteronomium 19:1-13.

(1) Wie bewoonden deze steden? Numeri 35:6.

(2) Wie is de 'bloedwreker'? Deuteronomium 19:6,12. Zie ook Genesis 9:5,6, etc.

2. Hoe doodslag te onderscheiden van moord? Numeri 35:16-25.

(1) Hoe moest de vergadering oordelen? Numeri 35:24. Zie ook Deuteronomium 19:12.

3. Verdere rechten van de wreker. Numeri 35:26-29.

(1) Waarom tot na de dood van de hogepriester? Numeri 35:28.

(2) Wat het voordeel van dit systeem?

Hoofdstuk V. Misdaden en straffen.

III. Verwondingen. Exodus 21:18-19,22-27, Leviticus 24:17-22.

1. Verminking. Exodus 21:18-19.

2. Het verwonden van een zwangere vrouw. Exodus 21:22-25.

3. Het verwonden van een dienstbare. Exodus 21:26,27.

4. Algemene wetten op het verwonden. Leviticus 24:17-22.

(1) Wat zijn de 'moderne' straffen?

IV. Andere misdaden en straffen. Exodus 22:1-15, Numeri 35:31-34, Deuteronomium 19:14, 21:1-9, 25:1-3.

1. Diefstal. Exodus 22:1-4.

- (1) Waarom het verschil in de terugbetalingen?
- 2. Schending van vertrouwen. Exodus 22:7-15.
- 3. Overtreding door middel van een dier of door brand. Exodus 22:5,6.
- 4. Het verplaatsen van grenspalen. Deuteronomium 19:14.
- 5. De begrenzing van wreedheid. Deuteronomium 25:1-3.
- (1) Voor welke overtredingen werd dit opgelegd? Deuteronomium 25:2.
- (2) Wat is het aantal slagen? Zie ook 2 Corintiërs 11:24.
- (3) Waarom?
- (4) Wat zijn de niet-Bijbelse wetten in die tijd?
- 6. Verzoening na doodslag door een onbekende. Deuteronomium 21:1-9.
- (1) Wat te doen met deze maatregelen? Deuteronomium 21:2.
- (2) Wat is hiervan het doel?
- 7. Wat is hier verboden? Numeri 35:31-34.

Hoofdstuk VI. Militaire en bestuurlijke wetten.

- 1. Vrijstellingen van militaire dienst. Deuteronomium 20:1-20, 24:5.
- (1) Waarom?
- 2. Gedrag na een overwinning. Deuteronomium 20:10-20.
- (1) Waarom het die zich verzetten doden? Deuteronomium 20:13.
- (2) Waarom vruchtbomen sparen? Deuteronomium 20:19.
- (3) Wie verklaart de oorlog en wie sluit vrede?
- 3. Verdragen met Kanaänieten verboden. Deuteronomium 7:1-5.
- 4. Het bestuurlijke. Deuteronomium 16:18-20, 24:8-13.
- (1) Door wie werden de stad-leiders benoemd? Deuteronomium 16:18.
- (2) Wie beriep zich op een hogere rechter? Deuteronomium 17:8-9.
- (3) Wat betekent 'de rechter die er zal zijn in die dagen'?
- 5. Wie kan koning worden. Deuteronomium 16:14-15.
- (1) Door wie werd hij gekozen? Deuteronomium 16:15. Zie ook 1 Samuel 10:24.
- (2) Waarom geen buitenlander?
- (3) Wat is de dubbele bodem van de vraag van de Farizeeën? Mattheus 22:17.

6. Overdreven koninklijk vertoon verboden. Deuteronomium 17:16-17.

(1) Waarom?

7. De wet op het koningschap. Deuteronomium 17:18-20.

(1) Was de koning wetgever?

(2) Was er een wetgevend lichaam?

(3) Was er een centrale overheid?